

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08163058 8

Y A E L

Preussische

Akademie

Digitized by Google

COMMENTARIA IN ARISTOTELEM GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOL. II PARS III

ALEXANRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

EDIDIT

MAXIMILIANUS WALLIES

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCCLXXXVIII

COMMENTARIA IN ARISTOTELEM GRAECA

* paratur ** prelo traditum † editum

† I.	Alexander in Metaphysica ed. M. HAYDUCK	(1891)	Mark 35.—
II. † 1.	— in Priora Analytica ed. M. WALLIES	(1883)	Mark 14.—
† 2.	— in Topica ed. M. WALLIES	(1891)	Mark 28.—
† 3.	— (Mich. Ephes.) in Soph. elenchos ed. M. WALLIES.	(1898)	Mark 10.—
III. * 1.	— de Sensu.		
* 2.	— in Meteora.		
IV. † 1.	Porphyrii Isagoge, in Categorias ed. Ad. BUSSE	(1887)	Mark 9.—
† 2.	Dexippus in Categorias ed. Ad. BUSSE	(1888)	Mark 4.80
† 3.	Ammonius in Porphyrii V voces ed. A. BUSSE	(1891)	Mark 7.—
† 4.	Ammonius in Categorias ed. A. BUSSE	(1895)	Mark 6.—
† 5.	— de Interpretatione ed. A. BUSSE	(1897)	Mark 14.—
** 6.	— in Analytica Priora ed. M. WALLIES.		
V. * 1.	Themistius in Analytica Posteriora.		
* 2.	— in Physica.		
* 3.	— de Anima.		
* 4.	— (Sophonias) in Parva Naturalia.		
* 5.	— de Coelo (ex hebr. in lat. Ven. 1574) et l. XII (A) Metaph. (ex hebr. in lat. Ven. 1558).		
VI. 1.	Syrianus in Metaphysica.		
† 2.	Asclepius in Metaphysica ed. M. HAYDUCK	(1888)	Mark 19.—
† VII.	Simplicius de Caelo ed. I. L. HEIBERG	(1894)	Mark 30.—
* VIII.	Simplicius in Categorias.		
† IX.	— in Phys. I—IV ed. H. DIELS	(1882)	Mark 27.—
† X.	— — V—VIII ed. H. DIELS	(1895)	Mark 25.—
† XI.	— de Anima ed. M. HAYDUCK	(1882)	Mark 12.—
XII. * 1.	Olympiodori Prolegomena in Categorias.		
* 2.	— in Meteora.		
XIII. ** 1.	Ioannes Philoponus in Categorias ed. A. BUSSE.		
* 2.	— — in Analytica Priora cum Anonymo.		
* 3.	— — in Analytica Posteriora c. Anon.		
XIV. * 1.	— — in Meteora.		
† 2.	— — de Generatione et corrupt. ed. H. VITELLI (1897)		Mark 14.—
* 3.	— — de Generatione animantium.		
† XV.	— — de anima ed. M. HAYDUCK	(1897)	Mark 27.—
† XVI.	— — in Phys. I—III ed. H. VITELLI	(1887)	Mark 20.—
† XVII.	— — in Phys. IV—VIII ed. H. VITELLI	(1888)	Mark 19.—
XVIII. * 1.	David (Elias) in V voces.		
* 2.	Davidis Prolegomena et in Categorias.		
† 3.	Stephanus de Interpretatione ed. M. HAYDUCK	(1885)	Mark 4.—
XIX. † 1.	Aspasius in Ethica. } ed. G. HEYLBUT	(1889)	Mark 19.—
† 2.	Heliodorus in Ethica. }		
† XX.	Michael, Eustratius, Anonymus in Ethica ed. G. HEYLBUT .	(1892)	Mark 25.—
XXI. 1.	Eustratius in Analytica II Post. cum Anonymo.		
† 2.	Anonymus Neobarrii et Stephanus in Rhetorica ed. H. RABE	(1896)	Mark 17.—
XXII. 1—5.	Michael Ephesius.		
XXIII. † 1.	Sophonias de Anima. } ed. M. HAYDUCK	(1883)	Mark 9.—
† 2.	Paraphrasis in Categorias. }		
† 3.	[Themistius] in Priora Analytica ed. M. WALLIES	(1884)	Mark 9.—
† 4.	Paraphrasis in Sophisticos elenchos ed. M. HAYDUCK }		

COMMENTARIA
IN ARISTOTELEM
GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS II

PARS III ALEXANDRI Q. F. IN SOPHISTICOS ELENCHOS

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCLXXXVIII

**ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM**

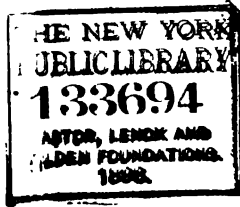
CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

MAXIMILIANUS WALLIES

**BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MDCCLXXXVIII**

WORLD WAR
1914-1918
YEARBOOK

P R A E F A T I O

Sophisticorum elenchorum commentarium ab Alexandro Aphrodisiensi,¹⁾ cui recentioribus quibusdam codicibus (saec. XV—XVI)²⁾ et editionibus Venetis tribuitur, prorsus alienum esse iam pridem viri docti perspexerunt³⁾ neque quemquam in illius interpretatione et sermone non plane rudem fugere potest. vetustiores libri aut omnino interpretis nomen omittunt aut Michaellem Ephesium⁴⁾ appellant aut inter hunc et Psellum haesitant⁵⁾. sed hoc alii viderint. nos interim hanc quaestionem in titulo eligendo integram relinquendam esse statuimus.

Ut in titulo ita etiam in commentarii ipsius memoria libri in diversa trahuntur. tres autem classes eorum distinguendae sunt. quarum primae adnumero omnes codices qui commentarium exhibent quale sub Alexandri nomine ex editionibus Venetis adhuc notum erat, alteri eos qui decurtatum praebent, tertiae eos qui plurima quidem huius commentarii

tres classes
codicum

¹⁾ Huius commentarium Mōsule inventum esse testatur Muḥammed ibn Ishāq (A. Müller *Die griech. Philos. in der arab. Überlieferung* Halle 1873 p. 16). — „Alexandri de sophisticā librum Syriace *Abu Baschar Mata*, Arabice *Ebn Naema* nec non *Iahja ben Adi* verterunt“ Wenrich *De auctorum Graecorum versionibus et commentariis Syr. Arab. Armen. Persicisque commentatio* p. 274 (Lipsiae 1842) cf. Casiri *Bibl. arab. hisp.* I 243.

²⁾ in cod. Vatic. 269 (saec. XIV) τοῦ ἀφροδιτεύως recentiore manu additum est. in uno codice, Vaticano 1018 (saec. XV), commentarium Ammonii nomine ornatur.

³⁾ cf. Chr. Brandis *Von d. griech. Auslegung des Organons* (Abhandl. d. Berl. Acad. 1833) p. 298. 299. sed Schol. p. 301*43 (p. 50,3) καὶ Ἐλλήνας interpolatum, quod iam aliis offensionem fuerat (cf. Fabric. *Bibl. gr. ed.* Harles l. IV c. 28 vol. V 657), afferre non debebat. angelorum mentionem p. 44,11 citare poterat. cf. praeterea Ind. sub v. [Alexander].

⁴⁾ cf. Paris. 1972 f. 761r schol. Θ . . . καὶ ὁ μὲν ἐφέσιος οὕτω τὸ βῆτον ἐπεξηγεῖται (p. XXV) et Vatic. 241 (saec. XIV) f. 6: εἰς τοὺς σοφιστικὰς ἐλέγχους ὁ ἐφέσιος μιχαήλ (M. Hayduck Steph. de interpr. p. V).

⁵⁾ e primae classis libris vetustioribus unus Parisinus 1917 et is pallidior atramento titulo subnotavit γρ. οἱ μὲν εἶτι τοῦ ἐφεσίου, οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ, reliqui auctoris nomine carent cf. n. 2.

capita continent aliis scholiis intermista, multa tamen ita variant, ut solitae varietatis lectionum modum longe excedant.

prima classis

Atque primae classis codices, numero non minus sedecim, omnes ex eodem archetypo derivatos esse lacuna p. 165,29 iis communis satis est documento. ex vetustioribus (saec. XIV) huius classis libris tribus eum C quem inscripsimus titulum ferentibus, Vaticano 269 (C), Laurentiano IS LXXXV 1 (I), Parisino 1917 (S), I electus est, qui totus conferretur, ut huic editioni tanquam fundamentum substrueretur. C sane praestantia haud inferior a Torstrikio est iudicatus, sed duos libros tam similis notae excutere vix operae pretium esse videbatur, praesertim cum alia praeterea subsidia adessent¹⁾. S vero recentioribus huius classis libris similior est; namque etiam prooemium *Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σόφισμα*, quod in Parisino ante titulum additum est, in multis eorum commentario ipsi insertum reperitur. totius huius propaginis et deterioris et melioris instar nobis sit editio Aldina, cuius varietatem plenam subnotavimus. quod autem editor Hercules Gyrlandus in appendice editionis praedicat multis et vetustis exemplis ἀπιστοῖς se usum, sed nihil aut addere aut demere ausum esse, vix est credibile eum rectas lectiones et supplementa, quae ad f. 2^r—32^v in mantissa affert, si inde ab initio cognovisset, non praelaturum fuisse, immo editione iam ad medium (f. 32^v) perducta melioris notae codicem sive codices invenisse et ad alteram editionis partem adhibuisse videtur, unde quae in priore parte memorabilia videbantur²⁾, mantissae mandabat³⁾ (a³).

altera classis

Alterius classis codices aetate vetustioribus primae classis libris non inferiores (Michaelis) Ephesii nomine eadem ex Pseudo-Alexandri commentario excerpta continent³⁾. quorum nullus usque ad finem commentarii pertinet, sed Parisinus 2019 (L^a) p. 120,10, Parisini 1918 (Q) et RN 1897 (R) et Escorialensis Φ—III—10 (N) iam p. 100,12, Parisinus 1843 K (K) paulo ante finem p. 189,23 deficit, sed iam antea nonnulla in hoc desunt. ad recensenda excerpta cod. L^a, qui neglegentissime scriptus sit, nullius pretii est. NQR autem ut in iisdem verbis desinunt, ita inter se

¹⁾ quae ubi deficiunt, nescio an hinc nonnihil lucrari liceat.

²⁾ typhothetae apertos errores in mantissa emendatos notare supersedimus.

³⁾ soli huius classis codd. unius Ephesii nomen praebent; reliqui, (class. I) S et (class. III) ATFO, Pselli nomen addunt. ceterum non est neglegendum in K non excerpta ipsa Ephesio tribui, sed ἀπὸ φωνῆς μεγαλὴ φιλοσόφου τοῦ ἐφεσίου inscribi, cf. Bussei Ammonius in Categ. p. V.

tam similes sunt, ut vetustissimum eorum, R, adhibere sufficeret, nisi item atque N multis locis mutilatus esset. fide QR et K, quorum excerpta mihi usque ad p. 54,36 praesto erant, fere pares aestimandi sunt. plura ex iis describere et conferre non tanti esse videbatur; nam etsi cum ex ipsis excerptis tum e prooemio (p. 1—4,5), quod K plenum exhibet, satis manifestum est huius classis codices meliorem sequi memoriam, tamen quae peculiaria servaverunt recta, admodum rara sunt. ad lacunam vero primae classis libris communem supplendam K, qui unus huc usque pertinet, nihil confert, cum excerptor a p. 165,29 $\mu\eta\ \tau\acute{\epsilon}\chi\nu\omicron\nu$ ad vs. 32 $\tau\acute{o}\ \delta\grave{\epsilon}\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \tau\eta\varsigma\ \varphi\rho\nu\acute{o}\gamma\sigma\epsilon\omega\varsigma$ transsiliat, ut ne hoc quidem diiudicari possit, utrum in exemplari eius verba omissa integra fuerint necne.¹⁾

Tertiae classis codices congeriem scholiorum continent, quorum quae tertia classis non ad Pseudo-Alexandri commentarium spectant, Leonis Magenteni esse videntur; huius quidem nomen in Coisliniano 167 prae se ferunt. constat autem haec classis ex tribus paribus codicum: Parisino 1972 (A) et A qui ex hoc est descriptus Coisliniano 157 (T), Laurentiano LXXI 17 (F) TF et Parisino 2055 (O), Laurentiano LXXI 13 (G) et Neapolitano III D 37 OG (U), quae inter se quamquam non plane congruunt, tamen tam similia U sunt, maxime AT et FO, ut in cod. A(T) memoria, qui et aetate et fide reliquis praestet, nostro iure constiterimus; nam ad huius quidem commentarii recensionem e scholiis codd. FO et GU nihil redundare, quod non A(T) quoque suppeditet, satis iis quae infra ad scholiorum indolem adumbrandam afferam exemplis comprobatur. ac ne huius quidem varietatem, qui totus in usum nostrum aut transcriptus aut collatus est, plenam subnotavimus, ut nihil usquam e silentio concludendum sit; saepe enim pars tantum scholii, sive prima sive media sive extrema, cum alia ita concinit, ut varietatis notationem admittat, reliqua autem in tam diversa trahuntur, ut tota describere quam varietatem lectionum adnotare commodius sit. neque vero me fugit etiam ea quae subnotavi partim intra solitae varietatis fines se non tenere, ut magis verear, ne nimis quam ne non satis multa subnotavisse videar. nam licet omnia, quae in A(T) longius a primae classis libris recedunt, non minus praestantia aut praestantiora sint quam quae hi exhibent, certe non ad librarii sed ad scholiastae operam referenda sunt modo eadem aut simi-

¹⁾ ad hanc classem duo praeterea codices recentiores pertinent quos sero cognovi: Mosquensis 313 (saec. XV), de quo nihil compertum habeo nisi quae e catalogo Chr. Fr. de Matthaei infra transscripsi, et Vatic. 1770 (saec. XVI), cuius specimen infra dedi.

lia modo longe diversa vestigia sequentis. sic enim scholia nonnulla A^b conflata esse¹⁾ inde apparet, quod p. 87,12 πῶς—18 δῶσαν bis in eodem scholio legitur, item atque in aI et paucis mutatis, similiterque p. 138,4 ἐν γὰρ — 8 ἀμφιβολίαν et p. 163,5 οὐδὲ τὸ πόθεν — 9 ἠκολούθησεν in binis scholiis ceterum diversis reperiuntur.

ratio editoris In hisce quae exposui subsidiis criticis utendis hanc inii rationem: principem ducem habui Laurentianum I, cuius errores manifestos auxilio Aldinae emendavi semper mihi conscius eam interpolatoris vestigiis non vacare (velut p. 50,3 καθ' Ἑλληνας, 141,27 ἡ ἐν ὀνόματι, 173,21 κατὰ μέντοι γε τὴν δόξαν αὐτοῦ δίκαιον· ἔκρινε δὲ τὴν). confirmatam tamen auctoritate codicis A(T) confidentius eam secutus sum. neque vero quae A(T) solus praebet commendatiora, ubi intra eos quos supra dixi fines versantur, recipere dubitavi²⁾. sed hi fines non semper tam certi sunt, ut nullus scrupulus resideat, aliique nescio an nonnunquam aliter iudicaturi sint. interdum excerptis codicum KQR accedentibus dubitatio eximitur. at in his non minor cautio adhibenda est, quoniam saepius quid excerptoris libidini, quid exemplari eius tribuendum sit ambiguum est. per pauca igitur ex his solis emendare ausus sum (velut p. 18,20 23,2. 3 29,35 41,24 158,13).

Quae recentioris aetatis viri docti ad emendationem contulerunt, b admodum pauca sunt. Chr. Brandis magnam commentarii partem Schol. p. 296—321 ex Aldina editione imprimendam curavit, cuius leviora pauca menda sustulit. alia temptavit Th. Waitz Organ. II p. X. v multo plura Isaacus Vossius praestitit, qui exemplum suum Iuntinum, quod nunc in bibliotheca Academiae Lugd. Bat. servatur, e Palatino 270 (B)³⁾ et suis coniecturis emendavit, quibus saepius quae ipse conieceram praecipua vidi.⁴⁾

¹⁾ cf. etiam p. XXIV scholia β, δ, ζ. quare quae in transitionibus et commissuris differunt, non notata sunt.

²⁾ p. 155,20—24 quae in a I propter homoeoteleuton exciderunt, ex A(T) supplere licet; sed p. 165,29 A(T) spatio non relicto etiam verba quae lacunae antecedunt omittit.

³⁾ priori enim prooemio Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικῆς . . . ascripsit: 'Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae', et desinunt notae ibidem ubi B (Iunt. f. 63^v = p. 166,25. 26); titulum, quem alteri prooemio addidit, indidem transcripsit cf. B et v.

⁴⁾ alia minus feliciter temptavisse videtur, velut p. 104,7 γένοιτο ἐν (pro λέγειν) 154, 28 ἐκείνον 155,20 τεθείσας (ἔτι) 156,30 λύσιμα.

Berolini

Nonis Iuniis MDCCCLXXXVIII.

M. WALLIES.

CONSPECTUS LIBRORUM MANU SCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

I CODICES PRIMAE CLASSIS:

PALATINUS 270 [Brandis Abhandl. d. Berl. Acad. 1831 p. 62 nr. 71] **B** chartaceus in fol. saeculi XV—XVI inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους ἀφροδισιέως. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . desinit in verbis οὐ γὰρ λέγεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων (p. 166, 25. 26). “desiderantur folia duodecim et amplius” [Catal. p. 148]. usus est hoc codice Is. Vossius cf. p. VIII et infra p. XXVIII sub nota v.

VATICANUS 269 pars I [Brandis l. c. p. 74 nr. 174] chartaceus in fol. **C** saec. XIV inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους: — (manu recentiore) τοῦ ἀφροδισιέως. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Ad Torstrik, qui codicis praestantiam praedicat, haec notare satis habuit:

p. 4, 9. 10 διημαρτῆσθαι || 11 ἀληθῆ δὲ || 15 et 16 ἀνδρίαν || 23 οἱ || συνάγοι || p. 17, 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά || 20 ἢ alt. ut A || 21. 22 συλλογίζονται . . . διαλεκτικῆς habet, σημαίνει om. || 26 τίνα τέσσαρα λέγει γένη || p. 18, 4 ἐχη || 5 τῶν α || p. 19, 9 σοφιστικῶν || p. 20, 16 ἀν || 18 ἐν || p. 21, 31 post σοφισμάτων add. καὶ (fort. recte) || p. 22, 6 τρόπω πρώτῳ τοῦ αὐτοῦ σχήματος || 9 τὰ αὐτά om. || 13 ταῦτό om. || 14 ante εἰ add. καὶ || p. 23, 30 ἐκάστου || p. 27, 3 διαλαβῶν || p. 161, 8 οἰσθ' utrobique || 22 ἀδιόφορα || p. 165, 25 τὸ τοῦδε τοῦδε || 29 hiat ut ceteri codd. (f. 92 v) || p. 166, 11 lemmati continuat sequentia Arist. verba ἀλλ' οὐ τι κτήμα . . . ἀγαθὸν τούτου ἅμα (p. 180=11—18) || p. 189, 1. 2 ἀπλουστερά || 5 κεραίαν || p. 197, 17 καλεῖ || 18 ἡ γοργίου || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη δ' ἐστὶ || 25 οἱ δὲ || 26 οἷς καὶ || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπετήθειον || 8 ἀποδεικνύει || 15 ὄσης || δυνατὸν om.

VATICANUS 1018 [Brandis l. c. p. 52 nr. 6] chartaceus in fol. saec. **D**

XV. f. 601^r κῦδος ἔχουσα μεγακλεῆς ἐν πάντεσσι σοφοῖσι· τὸ ζαθέ^{ου} μρ' δέξατο | πρὸς ἑμοῖο· κρύψιος ἔνεκα αἰνῆς ὄλεσα νῦν τό γε οἴμοι. ὄφρα με δῖος ἀνὴρ ἀπόερσε τιμῆς αἰπίης: — | ἀμωνίου φιλοσόφου τοῦ ἑρμείου ἐξηγητῆς εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους: — inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . .

inde a f. 608 commentarius Aristotelis textui circumscriptus est, ut huius et illius verba inter se non respondeant. ubi rursus margines non suffecerunt, commentarius solus scriptus est. postea initia tantum lemmatum addita sunt; sed f. 643^v—654^v Aristotelis verba iterum plena exhibent. contulerunt H. Graeven et A. Torstrik (p. 197,17—198,16) haec:

p. 1,1—4,5. 3 τε] και || 4 παρείδου || 5 ἐπει οὖν || 9 αὐτόθεν || 13 παραδοθῆναι om. || 16 ἐπιγραφόμενοι σοφιστικούς || 19 οὐ habet || p. 2,2 μεθόδου || 3 δυνάμεθα || συλλογισμῶν κατηγορικῶν || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 8 λόγων || 10 φαινακισμὸς || διελέγεται || οἱ om. || 11 ἱατροὶ || ὑγιειαν || διδάσκονται || 12 χρήσονται τούτοις || 15 και ποῖα || 15. 16 ἀριστοτέλη || 16. 17 οὐδὲ || 19 εἶδος || πῶς || 20 σοφοῖς ἀνδράσι || εὐδήμῳ || 21 Κρίτωνι] κλεινία || 23 βούλεσθαι || 25 ἑμῶνυμα || τὰς om. || 26 πότερον || 27 τοῦ om. || 28 παρεθάρυνε || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 ὅτι || 33 οὐχ ὑπίσταντο || οὐ δῆτα· και δε || p. 3,2 τε ὁ διάλογος οὗτος || 5 ἐλέγχους] λόγους || 8 διαφιλονεικούντες || 12 λύσεων || 14 ἐπάγοι || τῷ δεσμῷ om. || 17 τὴν σοφιστικὴν ταύτην || 18 γὰρ] δὲ || 22 ὡς δὲτα his, semel deletum || 23 πρῶτον || post φαινόμενοι add. και || 24 προληφθεῖσα || 27 ἄλλως || προταχθῆναι || 31 προτέρα || 32 δέδεικται || 32. 33 τὸν καθόλου μαθόντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ ἀναγκαίων ||
ων
γνωρίμοτέρων || 34 περὶ || 35 πόρρου || 36 καταμάθομεν || παρ' αὐτὰ || p. 4,3 τίς μὲν γὰρ || 5 ποιησόμεθα, post quod haec addit: εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἠνίξαστο περὶ δὲ τοὺς σοφιστικούς (ex τῶν σοφιστικῶν corr.) συλλογισμοὺς και ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὴν ὕλην ἦτοι κατὰ τὰς προτάσεις, ἔχοντας δὲ ἐρρωμένον και ὑγιᾶς τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ και τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων ἠνίξαστο κατὰ τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος ἦτοι κατὰ τὸ σχῆμα τὸ συλλογιστικόν. οἷον ὁ τοῦ καινέος ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συλλογισμῶν ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίῳ ἀναλογία γεννᾶται και αὐξεται· οἵτινες και οὐ συλλογισμοὶ ἀλλὰ παραλογισμοὶ λέγονται. οἱ δὲ κατὰ τὴν ὕλην ἡμαρτημένοι ἦτοι κατὰ τὰς προτάσεις συλλογισμοὶ και ἔλεγγοι σοφιστικοὶ ὀνομαζόνται. ἦ και ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ ἀποδεικτικός και ὁ διαλεκτικός χρῶνται ἐλέγχους (?) οἱ και κατὰ ἀλήθειαν ἔλεγγοι κτλ.

p. 165, 28. 29 (f. 665^v) φάναι· τὸ τόνδε εἰ γοῦν και τινες neque spatio relicto neque defectus signo posito.

p. 195, 9—198, 16. 9 λέγει || 10 δύναμις || 11 δι' ἧς || 12 post προτεθέντος add. προβλήματος, ἐξ ἐνδόξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευάζεται || αὐτὴν || 16 γειννάσιν τῆς σοφιστικῆς || 17 πρότερον || 18 ἢ prius habet || 20 οὐσας || 22 ὄρηται om. || 23 μὲν habet || 25. 26 γειννᾷζειν τῇ διαλεκτικῇ || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσι || 29 λόγον om. || 30 σοφιστικός || p. 196, 1 εἶναι post μὴ om. || 3 γὰρ om. || πλάτωνι γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 ἔργον ἐστὶν || 10. 11 γειννᾷζει || 12 εἰπὼν ἐκεῖ || 14 τῇ alt. om. || εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17 τὴν om. || 19 post ἀγνοοῦντα add. τὰ || 20. 21 δηλώσαι αὐτὸ || 21. 22 και πῶσα πρόσεσι || 22 λέγει || 24 δὴ || 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 εὐρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνου || 29 μετὰ πόνων και φροντισθων om. || ἐκάστην || 30 και habet || 31 χρησιμώτερον || 32 ἦ habet || p. 197, 1 τούτου || 3 τοῖς || 5. 6 σμικρότατον || 6 πολλὰ ἦν ἡμῖν || 7 μέγα τῇ || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 11 post ἐν add. τῇ || 12 κλάδοι || 14 σμικροτάτη || 17 καλεῖ || 18 ἡ γοργίου || ἡ ὁμοίως || 19 τοῦ πλ. || 21 ὁμωνίας || 23 οὐδὲ τ. || τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη ἐστὶ || ἀληθῆς || 26 τρῶποι || και alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δύνανται δηλονότι || γὰρ] και || p. 198, 1 και alt. om. || συλλογισσασθαι || 2. 3 ἐπετηθεῖον || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || 5 post και add. οὐ || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύοναι || 9 συμπεραίνεσθαι || 15 δυνάτων om.

VATICANUS 2171 [Brandis l. c. omisit] chartaceus in fol. saec. XV inscr. f. 1^r ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστι-

κούς ἐλέγχους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1, 1—4, 5. 2 τι ὁ μὲν || 4 παραδίδου || 5 ἐπει || τῆς postea add. || 6 τίς γε || 9 ἐνθα καὶ αὐτόθι || 10 οὖν om. || 16 ante σοφ. add. τοὺς || 17 ἔλεγχοι || τῆς om. || 19 οὐ supra scr. || εἶναι post σκοπὸν colloc. || p. 2, 1 συλλογισμὸν || 2 καθόλου, ἴσως μεθόδου mrg. || ἀντὶ τοὺς || 3 δυνάμεθα || κατηγορικὸν || 5 ἀποδεικτικῶς, ἀρχοῦντα ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματείᾳ || 5. 6 post διελ. add. καὶ || 6 ἀλεξυτήριον || 8 μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 δι' οὗ τὴν ἀδειαν εἰς ψευδολογίαν. καὶ, τὸ ἀδιανεῖς ψευδολογίαι mrg. || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || ὕγιαν || διδάσκοντα || 12 χρῆσονται || 13 φεύγουσι || 15 ὅποια, om. καὶ || 15. 16 τοῦ ἀριστοτέλους pr. || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 20 πλάτωνι || 23 βούλεσθαι || 24 τῷ τὰ || ὁ δὲ supra scr. || 25 ὁμώνυμον || τὰς om. || περίηγε || 26 πότερον || 27. 28 ἐρυθρίασεν || 28 ἐπιδείν || παρεθάρυνέ || αὐτὸν supra scr. || 29 ἀποκρίνεσθαι || ἐκελεύσατο pr. || post ὅτι deletum καὶ || 30 ὦ || ὁ || 32 ὅτι || 33 ἐπίσταντο; οὐ δῆτα ἡ δόσας || p. 3, 4 πῶς] πασῶν, ἴσως πῶς mrg. || 7 ἀγνοεῖσθαι || 8 διαφιλονικιοῦντες (sic) || ἤδη || 9 ἔμποει || 10 λύει || 12. 13 λύσεων γίνεσθαι || 14 ἐπαγάγει || 15 ἀντὶ τοῦ μετὰ τὰ φυσικὰ πῶς πραγματεία || 17 ἤδει || 18 ἀποδεικτικῆς || 24 ἐνεσχεθεῖσα || 27 προταχθῆναι || 28 δὲ || 30 τάληθῆ || μαθόντες || 31 προτέρᾳ || 32 ἀποδεικτικῇ || 33 μανθάνοντες || ἐξ ἀναγκαίων || ἀμέων συγνωριμωτέρων (sic) || 34 γίνεσθαι || περὶ || 35 γίνεσθαι || 36 γινόμενον || p. 4, 4 αὐτοῦ.

p. 165, 28 (f. 81 r) post τέκνον τοῦ spatium plus unius versus vacuum reliquit.

p. 195, 9—198, 16. 9 λέγει || καὶ om. || 10 δύναμις] λύσις || 11 δι' ἧς || 14 τὸ habet || καὶ prius om. || 15 προκατασκευάζεται || 15. 16 αὐτὸν διὰ τὸν || 17 προτέρων || 18 ἡ prius habet || 20 μὴ δὲ οὐσας || 23 ἡμαρτημένον || 25 εἴρηται || 26 παντός || 26. 27 διαφέρουσι || 28 γεινιάζειν || 30 ὁ δὲ—196, 2 ἐρωτᾷ om. (homoeotel.) || p. 196, 2 οἶον || 3 πλάτωνι γοργίας || 4 post πολλῶν add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾷ || 6 γινώσκει || 8 ἔργον ἐστὶν || διδόναι || 10. 11 γεινιάζειν || 12 ἐκεῖ || 13 λαμβάνειν (post ἀλλὰ καὶ) || 14 δὲ alt. om. || εἰρήκαμεν || 16 προηγουμένως || 17 post ἀλλὰ exprunxit μᾶλλον λαμβάνειν || 19 ἀγοῦντα || 19. 20 οὐκ ἀνάλογον || 20 δῆλον εἶναι || 24 δὴ || τε om. || 25 λόγον. δηλαδὴ δὲ || 27 ἐπακτίον || 28 εὐρεθέντα πρότερον, post quae add. e vs. 26. 27 πεπονημένα ὑποστικτίον εἰς τὸ πρότερον || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντῶν om. || 29 ἕκαστα || 30 καὶ habet || 31 χρησιμῶν || 32 ταυτὸν] ἴσον || ἡ habet || p. 197, 1 τούτου || τοῦ σέ (sic) ὕστερον || 3 ἐν τῷ || post φυσικὰ add. καὶ || 4 προσθηῶν || πάντων || 5 πᾶσα] non liquet || εὐχῇ || δυνάμει δεήσει || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἐστὶ habet || 7 ἡ κεχραμῆς || post μέγα add. ὃν || 8 ταῦτα || 9 οἶδεν || ἔλιπεν || 10 εὐρεθήσει || 12 κλάδοι καὶ φύλα || 13 ἀν τοσοῦτοι ἀν τῷ πληθύνοντες || 14 post αὐτῇ add. καὶ || οὐσης σμικροτάτης || 17 καλεῖται || 18 τοῦ om. || πραγματεῶν ἡ || 19. 20 διδάσκον || 20 ἐγγίνωσκον || 21 ante οὗτοι exprunxit τέχνη ἐστὶ πᾶσα (24) || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον om. || 24 ἐστὶ || ὦ || 25 παιδεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || δύναι || 30 ὀρθογραφῆν || p. 198, 4 τῆς τέχνης || γίνεσθαι || διὰ τῆς ἐριστικῆς || 5 τέχνη || 6 διαίρι-

στικῆ || ἀπορίας || 7 τῆς τέχνης || 8 ἀποδεικνύουσι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν collocat || 11 θαρροῦντα || 12 ἡρόντων || ἔχον || 15. 16 δυνατὸν ἔχον om.

E NEAPOLITANUS III D 29 (313) [Cyrilli Codd. gr. Bibl. Borb. II 420] forma minore saec. XV inscr. f. 75^r ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους: — τῆς ἀφροδίσεως: — inc. ^o Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1, 1—4, 5. 4 διαλέγεται || παρὰ τοῦ || 6 παρὰ τῶν || 9 αὐτόθεν || 15 εἶναι] οὖν || διὰ τοῦτον || 16 ἐπιγράφουσι σοφιστικοὺς || 19 οὐ habet || p. 2, 1 τῶν om. || 2 μεθόδοι ||

3 δυνάμεθα || 4 φημι om. || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 6 φάρκον || 7 ἐνοχλήσεις || 8 λόγων || 9 ἀθρανεῖσαν || 10 διαλέγεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκουσιν || 13 post θανάσιμα add. καὶ || 15 καὶ ποῖα || 16. 17 οὐδὲ || 17 αὐτοὺς || 18 πεζόντων || 19 πῶς || 21 εἶναι] οὖν || 23 βούλεσθαι || 25 ὁμῶνυμα || τὰς om. || 26 πρότεροι || 27. 28 ἡθροῖαν || 28 παρεθάρυε || 29 ἀποκρίναςθαι || 32 εἶτι || 33 ἡ δ' ἔστω || p. 3, 8 διαφιλονεικούντες || 9 post ἐλέγγει deletum καὶ κατὰ || 10 τὸν ἀμήχανον || 12 λύσεων || 13 ποριστικῶν || 14 ἐπαγάγη || 15 φυσικῆ ||

21 συνδεδεῖ || τὴν φαντασίαν (sic) || 22 τὸ μὴ ὄντα || 23 προβαλεῖν || 24 γὰρ] γε || προληφθεῖσα || αὐτὸν || 27 προταχθῆναι || 31 πρότερα || 32. 33 μαθόντες συλλογιμὸν || 33 ἐξ

ἀναγκαῖον || p. 4, 1 δὲ om. || 1. 2 προβαλεῖν || 3 γὰρ] γέ.

p. 165, 28 (f. 189^v) post τέκνον τοῦ spatium plus trium linearum vacuum reliquit.

p. 195, 9—198, 16. 9 δύναμιν om. || λέγει || 10 δύναμις || 11 δι' ἧς || 12 post προτεθέντος add. προβλήματος ἐξ ἐνδόξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐρούμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευάζεται || αὐτὴν || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἡ prius habet || 20 δὲ οὐσας || 23 μὲν habet || ἡμαρτημένον || 25. 26 γεινιάζειν τῆ δ. || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσι || 30 σοφιστικὸς || p. 196, 3 καὶ ἐν τοῦ πλάτωνος γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 7 ἐπίστατα || 8 ἔργον ἐστίν || 10. 11 γεινιάζει || 14 εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17. 18 γεινίανσιν || 20 λέγει] λέως || 21 αὐτῶν || 24 δὴ || 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 λέγει] λέως || μὲν τὰ || εὐρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνου || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίδων οἰν. || ἐκάστην || 30 καὶ habet || 31 χρησιμώτερον || 32 ἡ om. || εὐρεσιν || p. 197, 1 τοῦτου || τῆς ἀούστερον || 3 πάντα || τοῖς || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἐστὶ habet || 7 post μέγα add. ὄν || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 12 κλάδοι || 14 σμικροτάτη || 15 post πραγματείας add. οὐ τὸ μὲν ἦν, τὸ δ' οὐκ ἦν || 17 καλεῖ || 18 τοῦ ante γοργ. om. || 18 et 19 λέγει] λέως || 19 πλάτωνα || 21 λιποὶ || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || post τῆς ἀπὸ τῆς διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον || 24 τέχνη ἐστὶ || 25 οἱ δὲ || 26 πρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπιτήδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 6 διαλεκτικῆ ὥστε ἐν || 8 ἀποδεικνύουσι || 11 θαρροῦντες || 14 πρῶτος || 15 ὄσης || δυνατὸν om.

LAURENTIANUS LXXII 2 [Bandini III 27] chartaceus forma quadrata maiore anno MDXVIII exaratus inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . sequitur Arist. text. et comment.: ^o Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . ἀλλ' οὐδ' ὄσσην εἰπεῖν ἔχειν χάριν. Torstrikii testimonio Aldinae simillimus est.

H LAURENTIANUS LXXII 6 [Bandini III 30] chartaceus in fol. saec. XV f. 1^r inscr. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιῶς ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . contulit Ludov. de Stefani Neapolitanus:

p. 1—4, 5. διδάξας—τὸ προβαλλόμενον σόφισμα] ἀριστετέλης || εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὡς—εἶπεν, ὁ τὸν τρόπον mrg. || p. 4, 2 πῆ prius] ἦ in ras. reliqua cum a congruunt.

p. 165, 28 post τέκνον τοῦ spatium reliquit unius fere versus voce λει^π notatum.

p. 195, 7—198, 16. 7 μὲν om. || 11 ἦν || 14 τὸ habet || 15 προκατασκευάζεται || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἢ prius habet || 22 δὲ om. || 23 μὲν om. || 26 παντός || 26. 27 διαφέρουσιν || 30 ἢ δὲ σοφιστικῇ || p. 196, 1 δὲ alt. om. || 3 πλάτωνι γοργίας || 4 post πολλῶν
 add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 φαίνεται, αἱ superscr. man.¹ || ἐστὶν ἔργον || 10. 11 γεινιάζει || 12 τὴν αἰτίαν φησὶ || ἐκεῖ || 14 εἰρήκαμεν || 17 σοφιστικῆς] prius : ex o corr.
 man.¹ || 18 λέγοντα] γ ex o, ut videtur, corr. man.¹ || 24 πό δὴ || 25 λόγον || 27 ἐπα-
 νακτέον || 28 πρότερον ἐρεθέντα || παραλαμβάνον || 29 ἅπαντα || post βραχὺ add. μετὰ
 πόνων καὶ φροντισθῶν || τῆς καθεκαστῆς (v superscr. man.¹) προσθή || 30 καὶ habet ||
 31 χρῆσιμ^{τρ} || ὕστερον ἐκ] ὑπὲρ || 32 ἢ habet || p. 197, 1 τούτου || ὕστερον || 3 ἐν τῷ ||
 4 παντός || 5 ὄση || 5. 6 μικρο || 6 καὶ γὰρ om. a || 7 μικρο || post μέγα add. δὲ || 8 ταύτην ||
 9 οἶδεν || 11 αὐτῷ || 12 κλάδος || 13 λόγῳ ἀσώματοι, οἱ superscr., ἀ ex σ corr. man.¹ ||
 14 οὐσης μικρο^{τς} || 16 μάλιστα om. || 17 καλεῖ || 18 ante γοργίου add. τοῦ || 19 τὸν πλά-
 τανος || ἀνεγνωκῶσιν, ο superscr. m.¹ || 23 τῆς om. || post τέχνης add. διδόντες παιδεύειν
 ἐπελάμβανον || 24 ἐστὶ] δὲ || 26 τόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || 28 συλλογίζεσθαι ||
 29 ὄηλος || post τέχνην deletiv καὶ m.¹ || p. 198, 2. 3 ἐπιτήδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 7 εἰ-
 δόντος || 8 ἀποδεικνύειν || 9 ἐμπεράνασθαι || 11 θαρρύντως || 12 post αὐτῶν deletiv εἰσὶ
 m.¹ || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om. || subscr. τέλος.

LAURENTIANUS LXXXV 1, qui Oceanus dicitur [Bandini III 237—247 I cf. H. Diels *Simplic. in Phys.* vol. I p. XII] bombyceinus forma maxima saec. XIV post Alexandri in *Topica* commentarium [cf. editionem meam p. XXIV] f. 321^r—343^v continet ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. totus accuratissime in usum nostrum collatus est a L. de Stefani.

MARCIANUS Append. IV 8 [cf. Waitz *Organ.* I 12] saec. XV duo exemplaria huius commentarii continet, quorum unum (f. 1—134) inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . , alterum f. 159 inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . , inter quae f. 135—157 eadem invenitur paraphrasis quae est in Parisino 1917 f. 538^v—550^r, de qua cf. Waitz l. c. ex illo Torstrik, qui codicem nullius pretii aestimavit, haec notavit: H^a

p. 1 in priore prooemio γ' οὖν et οἷς ut a. 4 ἀπεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 ante σκοπός add. rubro τίς ὁ σκοπός τῆς παρούσης πραγματείας || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || p. 2, 2 μεθόδου.

p. 198, 2 post ὥστε add. καὶ || 2. 3 ἐπιτήδευον || 5 γὰρ] δὲ || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om.

ex hoc:

L

p. 1, 4 διαλέγεται || παρεδίδου || 5 ἐπεὶ γοῦν. p. 192, 10 post οὗτος add. ὁ λόγος || 13 ἐκ ψυχροῦ θερμόν || 18. 19 δεύτερος λέγει δριμύς λόγος διαλεκτικός ὁ εἶ. p. 197, 23 τῆς habet || 24 τέχνη ἐστὶ.

PARISINUS 1832 [H. Omont *Invent. somm. des manusc. grecs de la Ire bibl. nat.* II 150], olim Medicus, chartaceus forma maiore saec. XV

[cf. Alex. in Top. p. XXVI] post folia 254—261 vacua relicta f. 262^r—374^v perspicue et nitide, sed alia manu atque antecedens commentarium Topicorum scriptum Sophisticorum elenchorum commentarium continet. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . titulus abscisus est, sed ἀλεξάνδρου vestigia agnosci posse testatur Torstrik, qui haec notavit:

p. 1, 2 ἵ μὲν || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ || 6 γε || 9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 15 καὶ superscr. m.¹ || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 17 ἔλεγχον || τῆς om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 πειρομένοις || p. 2, 2 ὡς ἴσως μεθόδου καθόλου || ἀντὶ τοὺς || 3 post ἐλέγχειν exprunxit ἴσως || δυνάμεθα || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 5. 6 διέλαβε καὶ ἐν || 8 λόγων] ἐλέγχων || 10 διελέγχεται || διδάσκουσι.

p. 197, 16 πραγματίαν || 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου πραγματείαν ἢ || 19 τὸν] τῶν || 19. 20 διδάσκων || 20 ἐγγίνωσκον || ἀλλήλους pr., corr. m.¹ || 21 οἱ primum supra scr. m.¹ || οἱ alt.] ἢ || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον om. || 24 τέχνη ἐστὶ || ᾧ || 25 παιδεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τέχνην || τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 1 ἐμποιεῖ || 2. 3 ἐπιτηδεύων || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || γίγνεσθαι || 4. 5 διὰ τῆς ἐριστικῆς συλλογίζονται || 5 τέχνη || 6 διαιρεστικῇ || ἀπορίας || 7 συλλογισμὸς] συλ supra scr. m.¹ || ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν transposuit || 11 θαροῦντα || 12 εὐρόντων] εὐ corr. m.¹ || ἔχον || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

P PARISINUS 1946 [H. Omont II 169] chartaceus forma media saec. XVI. f. 1^r—87^v ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. (Δ)ιδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . notaverunt A. Torstrik et C. Kalbfleisch haec:

p. 1—3, 15. in priore prooemio οἱ τρόποι (post τίνες) om. || γοῦν || ὡς || post τὸ προβαλλόμενον σόφισμα habet lemma: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . πόρρωθεν θεωροῦσαν (Arist. p. 164^a 20—b 27). 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 κοπὸς || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 τοῖς om. || πειρω βουλομένοις, supra scr. m.¹ || p. 2, 2 μεθόδου παραδιδόμενος || ἂν om. || 3 δυνάμεθα || 4 τρίτον pr., corr. m.¹ || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 8 παραδοὺς || μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμία || 10 διελέγχεται || οἱ om. || 11 ἱατροὶ || διδάσκεται || 15 εἰδέναι ὅποῖός ἐστι || οὕτω γὰρ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 21 κρείτωνι || σοκράτης || 22 ἀτεχνῶς || 23 βούλεται || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 (πάλιν εἶρετο) ἐκεῖνος· (καὶ οὗτος ἀπεκρίνεται) (sic) || ὅτι || 33 ἢ δ' ὅς || p. 3, 2 πλήρης om. || 12 λύσεων || 14 ὅπως ἐπαγάγοι τὴν λύσιν.

p. 4, 6—13. 6 lemma om. || 8 εἶναι] οὖν || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 10 ἐμπέπτοντας || 11. 12 ἀληθῆ δὲ τὴν ὄλην οὐδὲ συλλογισμὸν ἀξίον καλοῦσιν.

p. 5, 27—6, 10. 28 εἰπεῖν καὶ τί ἐστὶ || καὶ prius om. || 30 τοῖς om. || 31 ξόλον καὶ λίθους || 32 λέγῃς ο λέγεις corr. || γοῦν] γὰρ || περὶ || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6, 1 χρόνῳ || 2 ἐπάγει || 4 ἐπεὶ || 5 ὡς om. || 7 ἡρεμεῖ || 9 τῶν ἐλέγχων.

p. 7, 4—28. 6. 7 ὡς—φαινομένων om. || 7 καὶ om. || 12 προεῖρήκαμεν || ὁμοίως || 13 εἰληπται κατὰ τὸ σχῆμα || 17 πρότερά ἐστὶ || 18 συλλογισμοῦ || 19 ὅτι] εἶ τι || καὶ habet || 20. 21 κατὰ φύσιν—πρώτων om. || 23 τοῦτο || πρώτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταὶ || 26 κύκλοι] κλήσεις || 27 τὴν habet.

p. 165, 29 (f. 72^v) hiat ut reliqui codd.

p. 166, 10. 11 lemmati continuat ἀλλ' οὐ τι κτῆμα—ἀγαθὸν τούτου ἕμα i. e. Arist. p. 180^a 11—18 (ut C).

p. 197, 16—198, 16. 16 λέγει, οἱ supra scr. m.¹ || 17 καλεῖ || ἀποφαινομένους || 18 ἢ

γοργίου || 19 τὸν πλάτωνος || 23 ἀλλὰ—τέχνης om. || 24 τέχνη ἐστὶ || 26 τρόποι || καὶ
alt. habet || 27 τῆς habet || 28 δυνάμιν (ei supra scr. m.¹) ἐπιστήμην τοῦ συλλογισμοῦ ||
29 δηλονότι || p. 198,4 ἀπὸ τῆς || γίνεσθαι] συλλογίζεσθαι || διαίρετικῆς] διαί in ras. || 5
τέχνη || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύει || καὶ τὸ διαίρειν post ληφθὲν transposuit || 9 καὶ om. ||
13 δεξαμένω || 14 παρ' αὐτῶ || δὴ (sic) || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

PARISINUS 1917 [H. Omont II 162], olim Medicæus, bombycinus forma S
minore sæc. XIII—XIV [cf. Alex. in Top. p. XVI] f. 475^v inc. Διδάξας
περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . τὸ προβαλλόμενον σόφισμα: — ἀποσημειώσεις εἰς
τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους: (pallidiorè atramento subscr.) γρ. οἱ μὲν δτι τοῦ
ἐφεσίου οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ: — Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . contulit
C. Kalbfleisch:

p. 1—10, 3. in priorè proœmio γούν et ὤς. 4 παρὸδου || 5 ἐπεὶ || 6 σοφικῶν ||
9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || p. 2,
8 μάλλον om. || 9 αἱ ἀδρανεῖς] αἱ et εἰς corr. || 10 διελέγχεται || 11 ἱατρικοὶ || διδάσκονται ||
15 ὅποια om. καὶ || 18 σπουδαζόντων] ου ex ω corr. || 19 πῶς || 22 ἀτεχνῶς || 25 ὁμώ-
νυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότερο] anceps comprehend. || 29 ἀποκρίνεσθαι || βούλειτο (sic) ||

32 δτι || 33 ἢ δ' ὅς || p. 8,8 διαφιλονεικούντες || 12 λύσεων || 14 ἐπαγάγει || 24 ἐνοχη-
θεῖσα, ut videtur || 26 πρόσληψις || 27 προταχθῆναι || 31 προτέρα || 33 μανθάνοντες || ἐξ
ἀναγκαίων || 35 γίνεσθαι || 36 παρὰ || p. 4,4 αὐτοῦ || 9. 10 διημερτῆσθαι || 10 οὐκ bis,
semel supra scr. || 12 συλλογισμὸν || 14 ληφθέντων || 23 οἱ habet || 29 ταύτην || 30 ἔχοντα
μὴ ὀγῶς || p. 5,1 ἀποδεικτικὸν corr. ex διαλεκτικὸν m.¹ || 9 συλλογισμοῖς] οἷς corr. m.¹ || 10
τοῖς habet || συντιθεμένοις || 11 τοῖς alt. habet || 14. 15 ἔχοντες—σχῆμα μὲν om. || 19
δέκα καὶ τρία || 22 λύων || ante οὖν add. μὲν || 23 ἐπινοηθεῖ || 31. 32 ξύλον καὶ λίθον
λέγης || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6,1 λόγῳ || 2 ἐπαγάγοι, ut videtur || 4 ἐπεὶ || 7 ἡρεμεί ||
9 τῶν ἐλέγχων || 15 τὸ om. || 16 τὰ om. || διπολλαπλασίονα (sic) || 18 ἐνεργεία || 19 τί δὲ ὁ
ἔψιν ἔχων οὐχ || 20 post ἀρα deletivè οὐχ || 23 χρόνῳ || 23. 24 σιθηρογόνους || 27 τρόπων ||
31 δὲ habet || γινομένη || p. 7,1 δὲ habet || 2 ἀριστοτέλην παραλογισμοὺς ὀνομάζοντα || 12
προειρήκαμεν || 13 εἰληπταὶ κατὰ τὸ σχῆμα || 14 supra κατὰ φύσιν scr. κατὰ τῆσιν m.¹ || 16
τοῦ supra scr. m.¹ || 17 πρότερά || 18 συλλογισμοῦ || 19 καὶ habet || 20 ὀφελεις || 23 τὰ supra
scr. m.¹ || τοῦτο || πρῶτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταὶ || 27 τὴν habet || 28 καὶ αὐτὸς || 30 τοιοῦτον
λόγου σοφιστικοῦ || ἐφένται || p. 8,2 γὰρ habet || 7 ἄλλοι || 8 πρὸς || 8. 9 ἔνοϊαν || 16
ὑπομυμνήσκει bis || 19 καὶ ut aI || 21 καὶ prius habet || 24 supra εὐφυῆ scr. εὐθδς m.¹ ||
καὶ habet || 28 ταῖς προσαγωγαῖς || 29 σπεύδουσαι || ἑτέρα || ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑορταῖς ||
30 τῆς || γινομένης || 31 λειποκρέω || 32 ἐμφυσηματος || p. 9,1 πρόκλος || 3 καταχρῶν-
νόντες || 3. 4. σπεύδουσι τοὺς || 5 λέγονται || 11 ἀπὸ τῆς μικρᾶς, ἄς corr. || 20 τυγχά-
νωσιν || 28 post ταῦτα add. καὶ || ὡσπερ || 30 αὐτῶν || 33 τε || 34 αὐτῶν || τὰ habet ||
35 διὰ τὴν || p. 10,3 λαμβάνοντες.

p. 12,1—18 (f. 480^v). 3 τῶν prius om. || 8 συναγαγούσα || 9 οὐκ ἀπατάμεθα || 10
διαλεγώμεθα, ἐπαφῆρομεν || 12 προσθήμομεν || 15 μιᾶς] μ corr. m.¹

p. 17,13—23. 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτὰ || 14 ἐστὶν ὁ λόγος || 15 ἀναδεξάμενος || ἀπο-
ρῆσαι || 16 εἰπὼν post λόγων transposuit || 20. 21 καὶ μάλιστα γνωρίμων || 21. 22 συλλο-
γίζονται—σημαίνει habet.

p. 26,7—37 (f. 486^v. 487^r). 9 τινος corr. m.¹ || 12 οὐ κεκάλυται || 15 ἀνίστατο ||
16. 17 ἀνίσταται—ὀγιάζεται || 17 εἰπεῖν || 21 ἀμφοτέρων || 27 πρὸ || 28 ταῦτα εἰπὼν ||
29 ὀγιάζετο || 30 post μὲν add. γὰρ || 36 ἀνακτώμενοι λέγοντο.

p. 165,29 (f. 530^v) spatium duorum versuum reliquit.

p. 197,15—198,16 (f. 538^r.v). 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου || 19 τὸν || 23 τῆς habet ||
διδόντες—ὕπελδμβανον om. || 24 τέχνη ἐστὶ || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς

habet || 28 συλλογισμοῦ compend. || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπετῆδευον || 4 ἀπό τῆς || 5 τέχνη || 7 ἀπό τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαίρειν post ληφθὲν transposuit || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

Commentario alia scholia ascripta sunt velut f. 478^r iuxta p. 7, 4 sqq. περί δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων κτλ. in dextra parte paginae haec leguntur (cf. Vatic. 1018): εἰπὼν περί δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἠνέβατο τοὺς σοφιστικούς συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους μὲν κατὰ τὴν ὄλην ἤγρον κατὰ τὰς προτάσεις ἔχοντας δὲ ἐρωμένον καὶ ὑγιές τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φαινόμενων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων ἠνέβατο τοὺς σοφιστικούς συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος οἱ τινες καὶ φαινόμενοι ἔλεγχοι δοκοῦσιν ὡς εἴτε δὴ παραλογισμοὶ μᾶλλον ὄντες καὶ οὐκ ἔλεγχοι. κατὰ τὴν ὄλην ἡμαρτημένος ἐστὶ συλλογισμὸς οὗτος ὁ καὶ σοφιστικός ἐλεγχος ὀνομαζόμενος· παρὰ δὲ τὸ εἶδος οὗτος· ὅς καὶ φαινόμενος ἐλεγχος ὀνομάζεται.

f. 478^v iuxta ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων: πολλάκις εἰρήκαμεν κτλ. (p. 7, 14 sq.): ἤτοι τῶν ἀρχῶν τῶν οἰκείων τοῖς σοφιστικοῖς συλλογισμοῖς. προσεχεῖς δὲ καὶ οἰκείας ἀρχὰς λέγει τοὺς δέκα τρεῖς τρόπους οἷς χρῶνται οἱ σοφισταὶ ὡς ἀρχαίς καὶ τόποις: — iuxta ὅτι μὲν οὖν κτλ. (p. 8, 5 sq.): οἱ ἀποδεικτικοί: — οἱ σοφιστικοὶ εἴτε παρὰ τὸ εἶδος εἴτε παρὰ τὴν ὄλην, ἡμαρτηνται: — εἶναι. ἤτοι φυσικῶς καὶ ἀληθῶς: —

f. 479^r ad καὶ πιστοῦται τοῦτο κτλ. (8, 20 sq.): τὸ τὰ κατὰ ἀλήθειαν μὴ ὄντα τοιαῦτα δοκεῖν εἶναι τοιαῦτα διὰ τινὰ βραχείαν ὁμοίτητα: —

ad p. 8, 22 λόγων: οἱ μὲν γὰρ εἰσι τῇ ἀληθείᾳ συλλογισμοί. οἷος ὁ (corr.) ἀποδεικτικὸς καὶ ὁ διαλεκτικὸς. οἱ δὲ φαινόμενοι μὲν μὴ ὄντες δέ, οἱ οἱ εἰσιν οἱ σοφιστικοί. πλὴν οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοί, εἰ μὲν παρὰ τὴν ὄλην ἡμαρτηνται, λέγονται συλλογισμοί· εἰ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα, παραλογισμοὶ τὸ ὄλον καὶ οὐ συλλογισμοί: —

f. 538^v (cf. Marcian. App. IV 8) Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν σοφιστικῶν ἐπακοῦσαι ποθεῖς ἐνοχλήσεων, περᾶσομαι καὶ τούτων τοὺς τρόπους ὡς οἷόν τε καὶ σαφῶς καὶ συντόμως σοι παραδοῦναι . . . in mrg. manu recentiore παράφρασις ὄμαι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων cf. Waitz Organ. I 25 et 12: "Ipsam explicationem interpres incipit a capite 19. Catalogus haec scholia epitomen esse dicit commentarii ab Alexandro compositi, quae quidem epitome ita facta est, ut auctor quaecunque placuerint ex Alexandro describerit ne verbo quidem mutato", id quod Torstrikii notis confirmatur, qui finem huius epitomae cum Aldina congruere testatur omissis verbis τὸ δὲ παρὸν σόφισμα — διαλόγος ἐστίν p. 189, 25—190, 8.

M ESCORIALENSIS Φ—II—6 [Miller p. 156] chartaceus in fol. saec. XVI inscr. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιῶς ἀποσημείωσις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περί τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quae Torstrik notavit, haec sunt:

p. 1 in priore prooemio γοῦν et ὡς. 4 παρεδίδου || 5 ἐπαι οὖν || 10 οὖν om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 βουλομένοις || p. 2, 2 μεθόδου || ἀν om. || 3 δυναίμεθα.

p. 198, 13 δεξαμένων || 14 παρ' ἑαυτῶ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

ESCORIALENSIS Ω—I—4 [Miller p. 456] chartaceus in fol. anno MDXVII in Creta exaratus post Philoponi in libr. I Analyt. Prior. commentarium f. 161—228 habet Alex. in Soph. elench. inc. Διδάξας περί τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . a Torstrikio notatione non est dignatus.

OXONIENSIS COLLEGII NOVI 231 [Coxe p. 85] chartaceus in fol. saec. XV—XVI [cf. Alex. in Top. p. XXXVI] f. 266^r post Alexandri in Topica commentarium titulo omisso inc. Διδάξας περί τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quinque paginarum photogrammata mihi praesto erant, ex quibus haec noto:

p. 1—2, 3 *δυναίμεθα* omnia cum P congruunt.

p. 165, 2 τοῦ ἔπους — p. 166, 3 καθάπερ] 6 εἰ μὲν — 8 στίχος om. || 9 πατήρ ἐστίν ἢ υἱός, οἷον ἐστίν τὸ || 10 post καὶ add. ἄρα || λύειν δὲ λέγω || περὶ || 13 ἀστέρος || 15 ὅτι om. || ὡς om. || ante δούλον add. τὸν || 16 τὸ τὸν || 17 δὲ habet || οὐ || 20 οὐδὲν || 22 σημαίνοντα, ὅτι τὲ καὶ δεσπότης || 25 ἐστὶ τί τοῦδε || 28 καὶ om. || post τοῦ reliquit plus unius versus spatium || 31 περὶ || 36 πρὸς τὴν.

p. 197, 16 — 198, 16 omnia cum P congruunt, nisi quod p. 197, 23 in contextu τέχνη, in marg. τέχνην, p. 198, 6 εὐπορείας, 7 δότος (initio versus) exhibet.

VINDOBONENSIS phil. graec. 34 [Nessel p. 24] chartaceus forma maxima saec. XVI ["antiquus" secundum Catal.] foliorum 105. f. 1^r rubro inscr. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 32^r in verbis λούουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα τὰ σοφίσματα καὶ ἐτέρως (p. 161, 24). f. 33^r (eadem manu) inc. ἐν γένεσι διαφόροις. οἷον ἐπεὶ ἡ ἐπιστήμη i. e. Alex. in Top. I 17 p. 117, 25 et subscr. f. 36^r τοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ὑπομνήματος τέλος, f. 37^r — 105^v Νεμεσίου ἐπισκόπου, ὡς τινες φα' Κυρηναίως, περὶ φύσεως ἀνοῦ κεφαλαιώδης. Ordo foliorum turbatus est; nam post f. 1 διδάξας . . . Κλεινία p. 1—2, 24 sequitur f. 2 | ταῦθα τὸ χρᾶσθαι . . . τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν i. e. p. 26, 10—28, 19. ipse contuli:

p. 1 in priore prooemio ὡς || post τὸ προβ. σόφισμα lemma περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . πόρρωθεν θεωροῦσιν (Arist. p. 164 a 20 — b 27) || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. ||

9 αὐτόθι || δει^{χρη} || 10 post σαφηνίζειν rubr. τίς ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || σκοπὸς]

Σ rubr. || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || βουλομένοις || p. 2, 2 μεθόδου παραδιδόμενης (sic) || ἄν om., sed 3 *δυναίμεθα* || 5 ἐν τῇ ^{πειρω} ἐαυτοῦ πραγματεία || 7 περὶ] ἐπὶ || 8 παραδούς || μάλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμία || 10 διελέγχεται || οἱ

om. || 11 ἱατροὶ || διδάσκου || 14 τοὺς superscr. || 15 ὅποια om. καὶ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 22 πανσοφως (ως comprehend.) ἀτεχνῶς || 23 βούλεται || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 (πάλιν ἤρετο) ἐκείνος· (καὶ οὗτος ἀπεκρίνατο) || ὅτι || 33 ἐπίσταντο || ἢ δ' ὅς || p. 3, 2 πλήρης om. || 3 δὲ om. || 8 διαφιλονικιοῦντες || 12 λύσεων || 14 ὅπως ἐπάγει τὴν λύσιν τῷ δεσμῷ || 17 ἤδη || 18 προαχθῆναι || χρῆναι γὰρ πρότερον om. || 18. 19 χρονοτριβήσαντες || 19 τοῖς ἀναγκαίοις καὶ om. || 24 οὐ om. || 27 προταχθῆναι || 28 γε superscr. || 31 πρότερα || 32. 33 τὸν κύριον συλλογισμὸν μανθάνοντες || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 33. 34 καὶ προτέρων om. || 34 περὶ || 36 περὶ || γενόμενον || εὐχερώς om. || p. 4, 1 ἦν om.

p. 160, 17 — 161, 24. 19 μίαν εἶναι τὴν || 20 τοὺς om. || 22 οὐσίαν, ἐπὶ || 23 δὲ om. ||

23. 24 ἀ τῆ σ. ὑπάρχοντα || 24 δὴ || 28 ὅδε ἵππος || 32 ἀληθῶς (sic) || p. 161, 1 πότε || 13 καὶ om. || 3 πάντας || 5 προσφέρειν || ἦτοι || 6 ἐκεῖ || 7 ἐρωτᾶς || 11 ἀγαθῆ οὐσῆ || 13 καὶ om. || τὸ δὲ || 14 τοιοῦτον || καὶ οὐκ οἴσας om. || 16 πάλιν — ὁ κύων in ras. || 19 ἐστίν om. || 20 ὡς] ὅτι || 21 τὴν om. || 22 ταῦτα || ἀδιάφορα || 23 ὁ om.

VINDOBONENSIS phil. graec. 69 [Nessel p. 41] chartaceus forma maxima saec. XVI ["antiquus" secundum Catal.] foliorum 25, "ad Joannem Sambucum olim pertinuit". post Ammon. in Porphyry. Isag. [cf. Busse p. XL] f. 20^r sine titulo inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 25^v in verbis καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ (p. 15, 21), post quae reliqua pars

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticis elenchos.

B

paginae (spatium quattuor versuum) vacua relicta est. quae ipse contuli, maxime cum Vindobonensi 34 congruunt, a quo haec tantum abhorrent:

p. 1 in priore prooemio οί τρόποι (post τίνες) om. || 9 χρῆ || 10 τίς ὁ σκοπὸς τ. π. πρ. om. || p. 2, 3 δυνάμεθα || 11 ἱατροί in ras., ut videtur || διδάσκειται || 12 χρῆσονται ||
 αἱ
 15 οὕτω γάρ || 20 σοφιστοῖς || 22 ἀποφεύεται || 32 εἶρετο || 33 ἤπισταντο || p. 3, 3 δὲ
 habet || 8 διαφιλονεικούντες || 11 ἀγνοούντας || 14 ἐπαγάγοι || 17 πραγματείας iterat || 20
 καλλῶς || 24 οὐ habet || 25 ὑποδειξεται || 26 πρόσληψις || 28 ἀχρηστό (sic) || 29 εἰ om. ||
 32 κυρίως || 35 γωσόμεθα || p. 4, 1 δυνασόμεθα || 2 σοφιστῆ || 4 αὐτοῦ || 5 τὸν—λόγον.

II CODICES ALTERIUS CLASSIS:

K PARISINUS 1843 [H. Omont II 151 cf. Alex. in Analyt. p. XI, in Top. p. XVI] bombycinus quadratus saec. XIII f. 335^v inser. σχόλια εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτέλους ἀπὸ φωνῆς μιχαῆλ φιλοσόφου τοῦ ἐφεσίου. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . f. 336^r—385^v Ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἐλεγχοί, quos integros habet; sed commentarius iam in medio f. 382^v desinit in verbis αὐτὸς δὲ διὰ τε βραχυλογίας [καὶ abscisum] τὸ φθάσαι τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα· ὧν καὶ τοῦτο ἐστὶ καὶ δι' ἄλλων ὄνο(μά)των (p. 189,31—33). quae propono, contulit et descripsit C. Kalbfleisch:

p. 1, 4 παρεῖδου || 6 σοφικῶν || τίς] τῆς || 9 αὐτόθεν || συγγράματος || 14 σοφιστῶν ||
 15 τὸν σκοπὸν εἶναι || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικοὺς || 18 τοῖς] τοι (sic) || 19 οὐ habet ||
 βίου || p. 2, 1 περὶ σοφικῶν συλογισμῶν, alt. λ superscr. m.¹ || 2 μεθόδου || τοὺς corr. e τοῦ
 m.¹ || 3 δυνάμεθα ἐλέγχειν || κατηγορικῶν] post ι littera deleta, ut videtur, σ || 4 τρίτον]
 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 7. 8 διαλέγεται] διαλεκτικοῦ || 8 λόγων || 10 διελέγεται ||
 11 ἱατροί || 11. 12 δηλητηρία || 12 τούτοις corr. e τούτους m.¹ || χρῆσονται || 13 βλεφερά
 ut videtur pr., corr. m.¹ || ταῦτα om. || 14 ἐγγυμασθέντες, τες comprehend. || 15 λαβόντες
 pr., corr. m.¹ || καὶ ποῖα || 16 σοφικῶν || 16. 17 οὐδὲ || 18 τοῦς] τοῦ || 19 εἶδους || πῶς ||
 22 σοφικὴν corr. e σοφὴν m.¹ || πανσόφως ἀτεχνῶς || 23 βούλεσθαι || ταύτην τὴν μέθοδον
 καὶ αὐτὸς || 25 ἁμῶνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 οὕτω] ἄτε || πότεροι || 27 πρῶτον || 28
 παρεδάρινε, alt. ρ supra scr. m.¹ || 29 ἀποκρίνασθαι || 30 ἔρα pr., corr. m.¹ || 32 ὅτε || 33
 ἐπίσταντο || οὐ δῆτα ἔλεγε οὗτος || p. 3, 1 τὸ ἐναντίον] ὁ ἐ corr. m.¹ || 2 οὗτος] ο prius ex το
 corr. m.¹ || 4 ὡς εἰκομεν || 7 et 8 σοφισμάτων || 12 συνιστῶν || λύσεων || 14 ἐπάγει || 16 ἀμ-
 φισβητεῖται] β supra scr. m.¹ || 18 πιθανοῖς || 21 συντεθεῖσα || 23 προσβαλεῖν post ἐνδόξους
 collocat || 24 ἐνοσχενθεῖσα (sic), v prius e σ corr. m.¹ || γάρ] γ e δ corr. m.¹ || προλη-
 φθεῖσα || ὑποστήσεται || 25 ἀληθῆ] καὶ alt. comprehend. superscr. m.¹ || 27 προσταχθῆναι ||
 29 ἔπει || 30 ἀληθῆ] τε ἀληθῆ, ut videtur || 31 προτέρα || 32 κυρίων pr. || 32. 33 μα-
 θόντες (α supra scr.) συλλογισμῶν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 34 περὶ || σχολίου || p. 4, 1 ἦς
 (sic) || 1. 2 προσλαβεῖν τοῖς σοφιστικοῖς pr., corr. m.¹ || 2 διδάσκει corr. non liquet unde
 m.¹ || 4 αὐτοῦ || 5 εἰρήκειμεν.

post p. 4, 5 sic pergit: Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγ-
 χων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων λέγωμεν ἀρέαμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρῶ-
 των (lemma ut semper rubrum). Ὁ (om. L^a) ἐριστικός (δρ. QR) λόγος ὡς (καὶ add. L^a)
 ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆναιτο ὁ (ὁ om. L^aQRV) ἀριστοτέλης (δρ. om. L^aV) καὶ πλάτων ἐν τῷ

εὐθυδήμων ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ. ἐπιτέγραπται δὲ σοφιστικὸς ἔλεγχος (σοφιστικοὶ ἔλεγχοι QR), οὐχ ὅτι τοὺς σοφιστὰς ἐλέγχει (ἐλέγχουσιν QR), ἀλλ' ὅτι διὰ τίνος τῶν τρόπων οὗς (ὡν ut videtur Q) παραδίδωσιν (παραδώσει L^aQR) ἐλέγχει δοκοῦσι (δοκοῦσιν ἐλέγχει L^aQR) τοὺς ἀπίρους τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. καὶ ἔστιν ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου οὗ τῆς ἀντιλογίας ἀλλὰ τῆς συστάσεως· ὡσπερ γὰρ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἐν τοῖς μετὰ τὰ (τὰ om. Q) φυσικὰ λέγεται, ἡ λύσις ἔπεται, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει (τοῦ δεσμοῦ—γνώσει om. L^a) τῆς συστάσεως ὁ ἔλεγχος. εἰπὼν δὲ (δὲ om. V) περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἐκ παραλλήλων (παραλλήλου QR V) τὸ αὐτὸ θεῖς· ταυτὸ (ταυτὸν QR) γὰρ ἐστὶ σοφιστικὸς (συλλογιστικὸς V) ἔλεγχος καὶ φαινόμενος ἔλεγχος· κοινῶν (κοινόν QR V, ι ε ν corr. Q¹) γὰρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι. καὶ τούτων τὴν διαίρεσιν ποιεῖται λέγων· οἱ μὲν γὰρ εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δὲ δοκοῦσι (δοκοῦσιν εἶναι QR V). συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσὶ (ei corr. Q¹) σοφιστικοὶ (καὶ add. QR) οἱ τὸ σχῆμα (μὲν add. QV) ἔχοντες ὕγιες τὰς δὲ (δὲ τὰς Q) προτάσεις ἢ τὴν πρότασιν ψευδεῖς. φαινόμενοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα οὐχ ὕγιες ἔχοντες (ἔχ. om. QR V) τὰς δὲ (δὲ τὰς Q) προτάσεις (ἔχοντες add. V) ποτὲ (ὅτε QR V) μὲν ἀληθεῖς ποτὲ δὲ (ὅτε QR V) ψευδεῖς. τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ (εἰσὶ om. QR) δεκατρία (ιγ' QR, γ corr. Q¹), ἕξ (ξ ε ν corr. K¹) μὲν περὶ (παρὰ QR V) τὴν λέξιν, ἑπτὰ δὲ περὶ (παρὰ QR V) τὴν διάνοιαν· οὗς αὐτὸς ἕξω τῆς λέξεως καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ ιγ' δις παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν (—οῦσιν V) οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λύων αὐτά. ἀρξάμενοι (—ος V) κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρῶτων (τρόπων R). φύσει δὲ (δὲ om. QR V) πρῶτα λέγει (λέγει QR) ἂν ἢ τὰ κοινὰ· κοινὸν δὲ (γὰρ V) ἐν (ἐν om. QR) τούτοις ὁ συλλογισμὸς, οὗ τέσσαρα ἐξῆς (ἐξ ἧς K) φησιν (φ. ἐ. QR V) εἶναι τὰ γένη· ἢ φύσει πρῶτα (σ ἀρχὰς delevit K) λέγοι ἂν (ἂν supra scr. R¹) τὰς οἰκείας ἐκάστου ἀρχάς. καὶ ὡσπερ φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαί (ἀσυλλόγιστα QR) τῆς γεωμετρίας εἰσὶ σημεῖα καὶ γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτω καὶ τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἦν (ὅν QR) λέγει καὶ τὸ δεῖξαι ὅτι ἐστὶ τοιοῦτον εἶδος λόγου καὶ (τὸ add. QR) ὅτι προαιροῦνται (ο prius corr. Q¹) τινες αὐτὸ μετέρχεσθαι (μετιέναι QR), καὶ τίνα ἐστὶ δι' α μεταίσι καὶ ζητοῦσι τοὺς τοιοῦτους λόγους, ὅτι διὰ πλοῦτον καὶ χρηματισμόν. (β mrg. K) Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν (μὲ K) εἰσὶ (om. Q) συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες δοκοῦσι, φανερόν. Προθέμενος λέγειν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων (ἐλ. om. QR), οἳ ἦσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομνήσκει ἡμᾶς (ἡμᾶς om. R, περὶ add. QR) τῆς διαίρεσεως αὐτῶν περὶ ἧς (καὶ add. QR) ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν τοπικῶν εἶπε· τῶν γὰρ σοφιστικῶν ἐλέγχων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ ἐκ φαινομένων καὶ (καὶ om. QR) ἐνδόξων (ἐ corr. K¹), ὡς ἐκεῖ εἶπεν (ὡς—εἶπεν om. QR)· οἱ δὲ φαινόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δὲ (δὲ om. QR). καὶ πιστοῦται τοῦτο (τ. om. QR) διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων· ὡσπερ γὰρ (καὶ add. R) ἐπὶ τῶν ἄλλων (τοῦτο add. QR) γίνεται διὰ τίνος ὁμοιότητος (—ας Q), οὕτως (om. QR) καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τουτέστιν ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐπὶ (ὡσαύτως—ἐπὶ om. QR) τῶν συλλογισμῶν (ὡσαύτως ἔχει add. QR). καὶ τίνα τὰ ἄλλα καταριθμεῖται (λέγων add. QR)· — [inc. f. 336^r in K, in quo hinc commentarius Aristotelis textui circumscribi solet] (γ mrg. K) καὶ γὰρ τὴν ἕξιν (τὴν add. QR) τοῦ σώματος οἱ μὲν ἔχουσιν εὐ· οἱ δὲ φαίνονται φυλετικῶς (φυλετικῶς Q: φυλετικῶς R) φουρήσαντες καὶ ἐπισκέψαντες (ἐπισκευάσαντες QR) ἑαυτοὺς· ἐπεὶ (ἐπειδὴ QR) γὰρ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὡσπερ ἀθηναῖος (ἀθῆναιος QR) ἐν τοῖς δεῖπνοσοφισταῖς (δειπνησοφιστικοῖς Q: δεῖπνοσοφιστικοῖς R) καὶ πρόβλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμῆσαι ἰερίφρασι, τὰ ἱερεῖα (ιερεῖα QR) ἐφυσᾶτο ὥστε φανῆναι ἐν ταῖς ἑορταῖς πλόνα, οὕτως ἐκ μεταφορᾶς τούτων καθόλου φυλετικῶς (φυλετικῶς Q) παφουσηθαί λέγεται (λέγονται QR) οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως μηδὲ εἰς ἀλήθειαν ἢ τὰ σώματα ἢ τὴν τέχνην μεγάλοι (οἱ in ras. K¹) ἀλλὰ διὰ τίνων ἐπιτεχνήσεων, οἱ μὲν τὸ σῶμα (τὰ σώματα QR), οἱ δὲ τοὺς λόγους δεικνύουσι πειρώμενοι, ὅπερ οὐκ ἔστιν (εἰσὶν QR). ἤπερ (ὡσπερ QR) οὖν ἐπὶ τούτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν καὶ ἐλέγχων (καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων καὶ ἐπὶ τῶν συλλογιστικῶν ἐλέγχων QR) οἱ μὲν (καὶ add. Q) εἰσὶν, οἱ δὲ (εἰσὶ καὶ QR) φαίνονται καὶ συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι· ὡσπερ οἱ τὴν ἕξιν εὐ ἔχοντες (ἔχοντες εὐ QR). οἱ δὲ φαίνονται μὲν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὡσπερ οἱ κοιμώσαντες ἑαυτοὺς φαίνονται μὲν καλοὶ (φαίνονται μὲν, οὐκ—καλοὶ om. QR), οὐκ εἰσὶ (μὲν φαίνονται add. QR) δέ, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀκούοντων· οἱ γὰρ ἀπειροὶ ὡσπερ ἂν (καὶ add. R) ἀπέχοντες πόρρωθεν

B*

θεωροῦσιν. ὡς γὰρ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὁρῶντες (θεωροῦντες QR) ἔκ τινας βραχείας ὁμοιότητος (τὸν add. QR) μὴ σωκράτην σωκράτην ὀνοταί και τὸν (τὸν QR) μὴ ἄρτυρον ἄρτυρον, οὕτως και οἱ ἄπειροι τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχου εἶναι ἡγροῦνται και συλλογισμοὺς ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας. († K, cui cruci in Arist. textu altera respondet) ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς (ἐστὶ add. QR: συλλογισμὸς ἐστὶ bis R) λόγος ἦν (ἦν om. QR) ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἑτερόν τι συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων· ὁ δὲ ἔλεγχος συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπέρασματος· τοῦτέστι συλλογισμὸς (τῷ συλλογισμῷ QR) προσειληφῶς (τ pro σ K) τὸ συμπέρασμα ἔχον (ἔχει QR) ἀντίφασιν (φ corr. Q¹) εἰ τε πρὸς (εἰ τε πρὸς K: εἰς Q: 5 fore litt. perierunt in R) τινα κειμένην πρότασιν, ἦτοι δι' ὁμολογίας τινὸς εἰλημμένην ἢ και διὰ συλλογισμοῦ δεδειγμένην. ὁλον εἰ (εἰ om. QR) κείμενον (ἔγκείμενον QR) ἢ τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν (sequentia usque ad κακὸν αἰρετόν om. QR) ἢ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργῆς ἢ και διὰ συλλογισμοῦ δειχθέν· ἦν (?) γὰρ λάβῃ τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν, πῶς (πᾶν QR) δὲ ἀγαθὸν αἰρετόν, ἔχοι (ἔχει QR) ἂν δι' αὐτῆς (αὐτῶν QR) δεδειγμένον ἐν δευτέρῃ σχήματι τὸ (δοι QR) μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, δώσει ἂν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπέρασματος τὴν δοι ἐστὶ τι (τι corr. Q) ἀγαθὸν κακόν· εἰ δὲ τις τοῦτου κειμένου προσλάβῃ δοι πῶς (πᾶν QR) ἀγαθὸν αἰρετόν, συναΐξοι (συναΐξει QR) ἂν ἐν τῷ (τῷ om. QR) τρίτῳ σχήματι τι κακὸν αἰρετόν εἶναι. εἴη δ' ἂν τοῦτο και (και om. Q) ἔλεγχος τῷ ἀντίφασιν εἶναι τοῦ φθάσαντος ὡμολογησθαι (ὁμολογεῖσθαι QR) τοῦ μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν. συλλογισμὸς μὲν οὖν και ἔλεγχος τοιοῦτόν (τοιοῦτος Q) ἐστὶ. οἱ δὲ (τοῦτο add. NQR) φησὶ (φημί R: comprehend. Q) ποιοῦσι μὲν οὐδαμῶς τοῦτο (τ. om. NQR), δοκοῦσι δὲ (μὲν Q) τοῦτο (om. NQR) ποιεῖν διὰ πολλὰς αἰτίας, λέγων αἰτίας (om. Q: ante λέγων colloc. NR) τοὺς ἰγ τρόπους, ἂν ἕνα (ἕνεκα R) φησὶν εἶναι (εἶναι om. NQR) και δημοσιώτατον τὸν διὰ τῶν (τὸν R) ὀνομάτων, λέγων ἔκ (διὰ QR) τῶν ὀνομάτων ἦτοι (ἢ NR et ante ras. 2—3 litt. Q) τὸν (ὁ corr. Q¹) ἐκ τῆς ὁμωνυμίας ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας (ἀμφιβολίας—ὁμωνυμίας NQR) ἢ τάχα (τ. om. N) και ἀμφοτέρους (συναμφοτέρους add.). ἐπεὶ (ἐπειδὴ NQR) γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι. εἰπὼν (γὰρ add. NQR) δοι εὐφωστάτος και δημοσιώτατος τόπος ἐστὶν ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων τὴν αἰτίαν τοῦτου ἐπάγει λέγων· ἐπεὶ (ἐπειδὴ NQR) γὰρ ἐν ταῖς διαλέξεσιν οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα (οὐ—χρώμεθα ante ἐν colloc. NQR) ἀλλὰ τοῖς τοῦτων σημαντικοῖς ὀνόμασι, τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ σημαίνοντα ὑπ' αὐτῶν· ἂν γὰρ ἐν ὄνομα και ταυτὸν συμβέβηκεν εἶναι, τούτων και τὴν οὐσίαν και τὴν φύσιν τὴν αὐτὴν (εἶναι add. NQR) νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτοτήτα. διὸ και οὕτως ἐρωτῶσιν· οὐχὶ ὁ πλάτων ἄρρη ἐστὶ; (ναὶ add. NQR) οὐχὶ ὁ ποταμὸς ἄρρη ἐστὶν; (ναὶ add. NQR) ὁ πλάτων ἄρα ποταμὸς ἐστὶν. εἰπὼν δὲ δοι τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων και ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἡγούμεθα συμβαίνειν ἐπήγαγε· καθάπερ ἐπὶ τῶν ψήφων οὖς λογιζομένοις· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ—εἶναι (= p. 12, 29—33. post 29 ἀληθῆς add. ἐστὶν NQR || post 30 ἄρτιον add. ἀριθμὸν K || 32 τῶν ὄντων K || εἰ γὰρ omisso οὐ Q || post τὸ add. δὲ KNQR || 33 ἀνάγκη K: ἀνάπαλιν NQR || δῖωνα corr. Q¹ || δοις K: 3 NQR). τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα πεπεράνται (ν ex σ corr. K¹) και τὸ τῶν λόγων πλῆθος (και—πλῆθος iterat K)· ἐπεὶ γὰρ (ἐπειδὴ NQR) τὰ στοιχεῖα τῆς (τῆς om. NQR) ἐγγραμμάτου (ἄγραμμάτου Q) φωνῆς πεπερασμένα, ἀνάγκη και τὰ ἐκ τούτων ὀνόματα πεπερασμένα τυγχάνειν· τὸ γὰρ (δὲ NQR) εἰς πεπερασμένον συγκαίμενον και αὐτὸ πεπεράνθαι ἀνάγκη. εἰπὼν δὲ δοι οὐχ ὅμοιον ἐστὶ τὸ συμβαίνειν ἐπὶ (τε add. NQR) τῶν πραγμάτων και (ἐπὶ add. NQR) τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτων (τ. om. NQR) ἐπάγει δυνάμει λέγων (λ. δ. NQR)· ἐπεὶ και ὁ ἀριθμὸς—γίνεσθαι (= p. 13, 14—20. 15 καθὸ ἀριθμητὸν Q || 16 πέμπτου Q || 17 εἰσι om. KNQR || post ἀριθμὸν add. τυγχάνουσι K: τυγχάνει NQR || 18 τὸ ἐν ὄνομα || 19 δὲ om. NQ: δ' R || ὄντως K || εἰ μὲν iterat K: εἰ μὴ N || 20 ἄλλω (ω ex o ut videtur corr.) K: ἄλλα ut videtur Q || μετὰγει KQ: μετὰγοι R: ἐπάγει N || δόξη NQR || ὁ om. NQR).

post p. 48, 27 φαντασίας haec habet: περὶ δὲ τοῦ λόγου (μελίσσου add. QR) ὅπερ ἐνταῦθα ὁ ἀριστοτέλης μέμνηται τοῦ ἐν τὸ ὄν και (και om. Q) ἄπειρον συνάγοντα (συνάγοντος QR) εἴρηται μὲν πολλὰ και καλὰ και (και om. QR) ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τῷ

φιλοσοφωτάτω συμπλίκω και θεμιστίω και φιλοπόνω και τοῖς ἄλλοις και οὐ δεῖ με περι

λ
 τούτου πλέον τι λέγειν ἐκείνων (ἐκείνου Q: comprehend. R). τέως δὲ τὸ κεφα τῆς παραγωγῆς ἦν ὁ μέλισσος ποιεῖται, παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐστίν. Ἐλεγε γὰρ εἰ τὸ γεγονός (γεγονὼς Q) ἀρχὴν ἔχει, και τὸ ἀρχὴν ἔχον (ε. ἀ. QR) γέγονεν, ἔπερ ἐστὶ ψεῦδος ὡς εὐθὺς μετ' ἄλλῃον τῆ ἀρχῆ τῆ α (μετ' ἄλλῃον τοῦ α' βιβλίου QR) τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως δεῖκνυται.

f. 344^v post τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὐκ ἂν ἄλλως οἶμαι ἔχη· κατὰ δὲ τὰ (τὴν λέξιν τὴν ἐάν οὖν κτλ. QR) i. e. p. 52,4 sic pergit nullo spatio relicto: οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται· ταῦτα δ' ἐστὶν οἱ εἰρημένοι δεκατρεῖς τρόποι· δῆλον ὡς ἔχομεν κτλ. i. e. p. 70,14sq.

f. 345^v—350^r sparsa quaedam scholia continent, velut f. 346^r ad p. 168*21 ἀσυνλόγιστοι δὲ ἦσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν.. ἐπόμενον i. e. p. 55,27—29 (28 παραλογισμοὶ om., 29 και utrumque om.)

et f. 346^v ad p. 168*38 sq. οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων· ἦτοι οὐ γὰρ εἰ σωκράτους ὄντος—διακριτικὸν ὄψεως i. e. p. 59,11—14 (13 τούτου pro τοῦ χρώματος).

f. 350^v—358^r iterum commentarium continuum praebent. f. 358^r post εἰδὼς ὁ ἐριστικὸς i. e. p. 97,28 nullo spatio relicto haec habet negligentius scripta: εἰς δὲ τὸ μήκος τοῖς προειρημένοις στοιχείοις χρηστέον· ἐτι μὲν στοιχεῖα και ἀρχαίς . . πρὸς ὀργὴν διαλέγεται i. e. p. 109,23 — 110,11.

f. 358^v—362^r scholiis vacant. f. 362^v denuo commentarius continuus incipit et usque ad f. 382^v pertinet.

p. 158,3—160,25 (f. 375^v). 5 ἀλλ' ἐτι πέπωκεν bis, semel deletum || 6 δὲ om. || 8 δ utrumque om. || 10 μὴ τις εὔρε || οὐδὲ || 12 ἦτοι εἰ τι || 13 τὸ μὲν τό, τότε || 14 ἐτι — 18 om. || 19 post αὐτὸν add. και τοὺς καθέκαστον || 21 οἶον οἱ || 22. 23 καθέκαστόν || 26 περιπατεῖν || 28 ἐστι om. || πῶς—30 τὸ δὲ om. || 30 post ὁμοίως add. δὲ || 31. 32 πρὸς

δ
 — και| τοῦτο || 35 αὐτο sic || διότι οὐκ ἐστι διὰ τὸ μὴ εἶναι || οὐσίαν || p. 159,1 ὁ habet || περιπατῶν || post σωκρ. add. και || 2 ὡς—κορίσκου om. || 3 ἴνα—6 φησὶν om. || 7 δυνάμει—λέγων] ἴσον ἐστὶ τῷ || τοὺς || 10 αὐτόν· τὸ δὲ || 11 post αὐτῷ add. λέγων || χρῆσθαι om. || 11. 12 κατασκευάζει—τοῦ] ὁμοίως δὲ και τὸ || 13 οὐδὲ γὰρ || 14 δηλονότι] ἴσον ἐστὶ τῷ || ὁ alt. habet || 15 τὸ δὲ] ὡσπερ και . . . (evan.) || 17 οὐσία ἀλλὰ ποιὸν || post ἕτερον add. μὲν || 18 ὡστε—30 φημι] οἶον εἰ ἐμψυχον συμβαίνει λέγειν ἀποφήσαντα μὴ εἶναι δηλοῦν δ ἐστὶν ἀψυχον· τὸ λεγόμενον ἐστὶν || 31. 32 ἀποφήσαντα εἰπόντα || 33 εἰπῶν || p. 160,1 δὲ om. || ῥητέον ἐτι || 2 ἀλλὰ—9 οὐκ ἔχει om. || 10 τὸ λεγόμενον] τοῦτο || ἐστὶν] φησὶν || 11 ἐτι om. || 12 τούτω || ἠρωτήμεθα || 13 ἐνικῶς post 14 εὔρεν collocat || 15—22 οὐσαν om. || 22 φησὶν om. || 23 δ—ἐστὶν om. || 23. 24 δ—ὑπάρχοντα ἀληθεύονται || 24. 25 φημι—πράγματι om. — p. 165, 28 και—32 ἐστι om. (f. 376^v).

PARISINUS 2019 [H. Omont II 180] bombycinus forma minore saec. XIV L^a f. 206^r inscr. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους. inc. 'Εριστικὸς λόγος, ὡς και ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . . quae inde ab infimo f. 227^v sequuntur, et scriptura et atramento ab antecedentibus differunt. desinit f. 235^v in verbis ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἐχόντων . . . τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι [p. 120, 5—10. 6 ante ὕγεινοῦ add. και || και alt. om. || 7. 8 εὐφολακτότερον — ἢ ἀντίφασιν propter homoeoteleuton om.]. τὸ δὲ ἐν τοῖς ἐλέγχοις ἀντὶ τοῦ ἐτε ἐλέγξαι βουλόμεθα [p. 120,4. 5]. contulit C. Kalbfleisch initium usque ad τῆς συστάσεως ὁ ἐλέγχος et sequentium scholiorum prima verba cum K, ubi varietatem notavi. cf. etiam Waitz Organ. I 75.

PARISINUS 1918 [H. Omont II 193] bombycinus forma media saec. XIV Q inscr. f. 174^r ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ὀριστικὸς

λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο. desinit f. 194^v in verbis πρώτον μὲν οὖν ἐκ τοῦ πυθάνεσθαι πως: — πρώτον μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρω(τῶν) κρυπτικῶς καὶ μὴ προτίθεσθαι τὸ πρόβλημα ὠρισμένον· οἷον εἴ τις θέλων κατασκευάσαι (κα)λὸν τὸ ἐν ἀγορᾷ (γῆρα N) συνουσιάζειν, ἢ ἐπικρυπτικῶς δ (οὐχ ἀπλῶς add. R, ἀπλῶς N) ἐστὶ καλόν, καὶ πῆ οὐκ ἔστι καλόν (καί — καλόν om. N)· εἴτα τοῦτο διδόντος τοῦ ἀποκρινομένου κατασκευάζει δ βούλεται (p. 100, 8—12). contulit C. Kalbfleisch cf. K.

R PARISINUS 1897 A [H. Omont II 160] bombycinus forma media saec. XIII inser. f. 236^v ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ὀριστικὸς λόγος . . . desinit f. 251^v in verbis iisdem atque NQ. subscr. rubris litteris τέλος σὺν θεῷ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων | ἡμίσεως [hoc quoque rubr., sed non eodem colore]. codex lepide scriptus est; lemmata inde a f. 243^v rubro picta sunt. sed multa tineis corrosa sunt, foliorum 249—251 inferiores partes misere laceratae sunt. contulit C. Kalbfleisch cf. K.

N ESCORIALENSIS Φ—III—10 [Miller p. 172] bombycinus quadratus saec. XIII secundum Catalogum, XIV secundum Torstrikium, qui nonnulla (οἱ δὲ τοῦτο, φησί, ποιοῦσι—ἐλέγχος γίνεσθαι cf. K) e codice descripsit, egregie exaratus, sed humore ita affectus, ut partim legi non possit. f. 1^v inser. Ἐφ(εσίου) ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . . desinit f. 11^v in iisdem verbis atque QR cf. Q.

V VATICANUS 1770 [Brandis l. c. p. 62 nr. 72] chartaceus forma maxima saec. XVI f. 1^v inser. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτέλους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . inspexit H. Graeven:

p. 1, 2, 3 πραγματείας ἀπάσης || 4 παρεδίδου || 7 ἔλαχε || 8 ἐπιγράφεται || 9 αὐτόθεν || χρῆ om. spatio relicto || 12 καὶ om. spatio relicto || λογικῆς || 14 στοχασμὸν γενικοί, β, α supra scr. || 15 παρούσης om. || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικοὺς. || 20 post μᾶλλον add. εἶπον.

post p. 4, 5 haec habet: ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἐλέγχοι: (rubr.) Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν. 'Ο ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . . (contulit H. Gr. usque ad τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχω et εἰπὼν . . . ἐξῆς εἶναι τὰ γένη cf. K).

p. 197, 15—198, 16 (f. 110^v). 15 lemma continuat usque ad τοὺς μανθάνουσι παρ' αὐτῶν (p. 184^v 2) || 17 καλεῖ || 18 ante γοργ. add. τοῦ || 19 τὸν τοῦ πλάτωνος || 21 οἱ ἐκ τῆς] καὶ || 22 τὰ—δῆλα om. || 23 lemma continuat usque ad πολλὴν ἔχειν χάριν || ἀπὸ τῆς || 24 ἐστὶ om. || 26 τρόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || συλλογίζεσθαι || δῆλον || p. 198, 1 καὶ om. || 4 et 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || 9 διὰ τῆς || σημαίναντες, γρ. συνάγοντες marg. || 11 θαρρόντως || 15 δυνατόν om. || 16 subscr. τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα: —

MOSQUENSIS 313 [Accurata codd. Gr. mscr. bibliothecarum Mosq. sanctissimae synodi notitia et recensio ed. Chr. Fr. de Matthaei p. 205—206] foliorum 435 "fuit in monasterio Iberorum". pars prior saec. XVI exarata est, pars posterior bombycinus saec. XV inc. f. 295. inser. f. 420 Ἐφεσίου ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Οριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . .

III CODICES TERTIAE CLASSIS:

PARISINUS 1972 [H. Omont II 173], olim Mediceus, bombycinus A forma maiore saec. XIII—XIV f. 654^v—769^v et qui ex eo nitide et aequabiliter descriptus est COISLINIANUS 157 [H. Omont III 145 cf. etiam T Alex. in Top. p. XL] membraneus forma maxima paulo recentior f. 525^r—614^r Sophisticos elenchos continent cum scholiis, quorum maiora litteris, minora in margine ascripta signis ad Aristotelis verba interpretanda relata sunt. haec scholia, quorum plurima item atque in Topicis Leonis Magenteni esse e Coisliniano 167 (saec. XIV) apparet, C. Kalbfleisch in usum nostrum e Paris. 1972 aut transscripsit aut contulit et, ubi is mutilatus est, velut in fine, e Coisl. 157, qui prorsus cum illo congruit, ut hunc eadem nota significaverimus. initium commentarii (p. 1,2—5,24 ἐλέγχονται) inseribitur¹⁾ προλεγόμενα εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους: οἱ μὲν, ὅτι τοῦ ἐφεσίου: οἱ δὲ, τοῦ ψελλοῦ:

post p. 5,24 ἐλέγχονται inscr. ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι .: τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσὶν ἢ πῖθανά . . . ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζώμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν .: σοφιστικοὶ δὲ ἔλεγχοι ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον . . . τούτου χάριν διδάσκει περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων .: (Leo Mag.)

p. 5,31—33 οὗ φησιν—γένονεν] τοῦτο γὰρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γίνεται· ἀποκριθέντος μὲν τινος τὸ οὐ· ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ ἐρωτῶντος ξύλα καὶ λίθους καὶ τοιαῦτα.

p. 6,2—7.8 εἴτα καταφήσομεν—μὴ συνωνόμου] οὐ πρὸς τὸ αὐτὸ (τὸ add. O) πρᾶγμα ἐποτήσατο τὸν ἔλεγχον· ἀποδοὺς τὸν ποιῶντα κῆνα τὰ καύματα· πρόσκειται τὸ (τὸ om. O) καὶ ὄνοματος μὴ (οὐ O) συνωνόμου διὰ τὸ γίνεσθαι πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτην. οἷον ἄρα γε ζῶον περιπατεῖ; εἴτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγη (ἐπάγει O) ὁ ἐρωτῶν. ὅτι (ὅτι om. O) ἔστι τί καὶ ἡμεοῦν.

ad Arist. p. 164^a20—26 περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων—ὡσαύτως ἔχει haec scholia in marg. pertinent:

τοῦτο τινὲς ἐκ παραλλήλου φασὶν εἰρησθαι· ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φαινομένων cf. p. 7,4—7.

ὡς ἐπιτοπολὺ οὕτως ὀνομάζει τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν cf. p. 7,1—3.

τοῦτο λέγει διὰ τὸν ἀπλῶς συλλογισμὸν ὡς γένος ὄντα τῶν λοιπῶν τριῶν. καὶ κατὰ τοῦτο φῶσει πρότερον. οὕτω δὲ ὀφείλας ποιήσασθαι τὴν σύνταξιν· ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν τῆ φύσει πρώτων· ἃ τινὰ εἰσὶ τὰ κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις ὁ συλλογισμὸς· οὐ ἐξῆς φησι τέσσαρα εἶναι τὰ γένη cf. p. 7,16—23.

διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομνήσκει ἡμᾶς περὶ ὧν εἶπεν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοπικῶν διαίρων τὸν ἐριστικὸν (σοφιστικὸν FG) συλλογισμὸν καὶ τὸν σοφιστικὸν (ἐριστικὸν FG). ὧν ταυτῶν ὄντων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ ἐκ φαινομένων ἐνδύξων ὡς ἐκεῖ εἶπεν· οἱ δὲ φαινόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι' ὧν ἐπάγει παραδειγμάτων ἄγαν προσφυῶν, οὐ μόνον ἀπὸ ἐμφύχων καὶ λογικῶν ἀλλὰ καὶ (ἀπὸ add. FG) ἀψύχων. cf. p. 8,16—24.

¹⁾ Prolegomena Michaelis Ephesii in Soph. el. Milleri (p. 91) testimonio continet etiam Escorial. Σ—II—18 chartaceus in fol. saec. XV exeuntis.

in contextu haec sequuntur:

α περί δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος εἰ μὲν ἡμάρτηται περὶ τὴν ὕλην ἦγουν τὰς προτάσεις, καὶ ἢ ἀμφοτέρως ἔχει ψευδεῖς ἢ τὴν μίαν . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν :: (L. M.)

β ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων. ὥσπερ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη πρώτα ἔχει καὶ αἷτια καὶ στοιχεῖα, ὡς ἡ γεωμετρία τὴν γραμμὴν· τὴν ἐπιφάνειαν· τὸν κύκλον· τὰ ἀξιώματα· περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι, οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω καὶ ἡ σοφιστικὴ πραγματεία κατὰ φύσιν πρώτα καὶ αἰτίας ἔχει καὶ ἀρχάς· ἐξ ὧν πάντα τὰ σοφίσματα γίνονται (L. M.; sequentia usque ad χρηματίζεσθαι om. Coisl. 167). καὶ πρῶτον μὲν ἂν εἴη ἡ διαίρεσις ἣν λέγει . . . πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι (p. 7, 28—8, 4): τὰ τε περὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς λέξεως· τίνα δὲ ταῦτα εἰσὶ, μετὰ μικρὸν μάθησ. ὁ μὲν σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας ἐστὶν ὡς εἵπομεν, τὸ περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φύσεως τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν· καὶ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται τὰ σοφίσματα· καὶ τίνων οἱ σοφιστὰι στοχάζονται :: (L. M.)

γ ὅτι μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοὶ κυρίως ὡς ὁ ἀποδεικτικὸς καὶ διαλεκτικὸς· οἱ δ' οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ δοκοῦσιν εἶναι συλλογισμοὶ, φανερόν· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν ἀψύχων καὶ ἐμψύχων γίνεται τοῦτο . . . ἰσχυροὶ δὲ καὶ πάντῃ ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτοι :: (L. M.)

ad Arist. p. 164^a26—165^a5 καὶ γὰρ—ὀνομάτων margines haec praebent scholia: περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν θυσῶν καὶ τοῦ φυσήματος λέγουσιν ὅ τε ἀθήναιοι ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς καὶ πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμῆσει :: cf. p. 8, 32 sq.

φυλετικῶς πεφουσησθαι καθόλου πάντες οἱ τοιοῦτοι . . . ἑαυτοῦς :: p. 9, 4—7.

ἦγουν κατὰ τὴν ἐσφαλμένην . . . τῶν χρωμάτων :: p. 9, 10—12.

τοῦτο λέγει καὶ ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν· πλὴν οὐκ ἐστὶν ὁ αὐτὸς τῶ συλλογισμῶ· ἐπιπλέον γὰρ ὁ συλλογισμὸς· ἔστι γὰρ ἔλεγχος καὶ συλλογισμὸς· οὐ μὴν τὸ ἀντιπάλιν :: cf. p. 10, 9—14.

τοὺς δεκατρεῖς λέγει τρόπους δι' ὧν ἀπατῶσιν :: cf. p. 11, 13, 14.

ἐπικαιρὸς τε καὶ κοινὸς τοῖς πολλοῖς· καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατος· ὅς ἂν εἴη ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων· ἦτοι ὁ καθ' ὁμωνυμίαν· ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν· ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέροι. εἰληπταὶ δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀνεπιμένων τοῖς ἅπασιν δημοσίῳν τόπων :: cf. p. 11, 15—18.

in contextu sequuntur haec:

α φυλετικῶς φουσησάντες καὶ ἐπισκευδσάντες ἑαυτοῦς· ἦγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινός· φοροῦσι γὰρ ἱμάτια πολλά· καὶ οὕτως δοκοῦσιν εὐτραφεῖς· εἰληπταὶ δὲ τὸ φυλετικῶς φουσησάντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς γινομένων . . . φαίνεται δὲ καὶ δοκεῖ τοιοῦτος διὰ τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀμαθίαν τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου τῶν ἀκούοντων :: (L. M.)

β ὅταν οἱ ἀκροώμενοι . . . θεωροῦσιν :: p. 9, 19—26.

γ νοήσεις καὶ οὕτω τὸ λεγόμενον· ὅτι οἱ ἄπειροι . . . γνώσεως :: p. 9, 27—30.

δ οἱ γὰρ ἄπειροι . . . δοκοῦσιν εἶναι τοιοῦτον (L. M.; sequentia Coisl. 167 om.). ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων δι' ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες· ὡς οἱ δοκοῦντες καθὰ εἴρηται τὰ χολοβάφιννα χρυσᾶ διὰ τὸ ὁμοιόχρωμον· καὶ τὰ λιθαργόρινα καὶ καττιτέρινα ἀργυρᾶ :: cf. p. 9, 34—10, 3.

ε ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶν . . . συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι :: (L. M.)

ζ ἔλεγχος ἐστὶν ἀληθὴς συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· ἦγουν συλλογισμὸς λαμβάνων τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι· καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων· καὶ συνάγων ψεῦδος τί καὶ ἀδύνατον· ὃ ἐστὶν ἢ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ (L. M.; sequentia om. Coisl. 167). συλλογισμὸς μὲν γὰρ γίνεται . . . διὰ πολλὰς αἰτίας p. 10, 14—11, 13.

η οἱ δὲ σοφιστὰι τοῦτο μὲν οὐ ποιοῦσιν . . . ὅθεν καὶ ἀπεκρίθη τὸ οὐ :: (L. M.)

f. 761r hoc scholion Leonis Mag. reperitur:

θ ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦται (p. 181^b36). εἰπὼν πῶς λύνονται τὰ σοφίσματα τὰ ποιοῦντα

τὴν ἀδολοσχίαν ἐν τῷ πρὸς τι, νῦν λέγει καὶ τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων τῶν ποιούντων τὴν ἀδολοσχίαν. ἐφ' ὧν ὁ ὑποκειμένος λαμβάνεται εἰς τὸν ὄρισμόν τοῦ κατηγορουμένου. οἷον ἡ σιμότης κατηγορεῖται τῆς βίονος. καὶ ἐν τῷ ὄρισμῳ τῆς σιμότητος λαμβάνομεν τὴν βίονα· λέγοντες σιμότης ἐστὶ κοιλανσις ἐν βίονι. καὶ ὁ μὲν ἐφεστὶος οὕτω τὸ ῥητὸν ἐπεξηγεῖται (cf. p. 183,31 sq.): ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ κατηγορουμένοις δι' ὧν ὑποκειμένων δηλοῦνται τὰ κατηγορούμενα. εἰ δὲ βούλει ἀντὶ τοῦ κατηγορουμένου λάβε κατηγορούμενα κατὰ ἀντίπτωσιν καὶ εἰπέ· ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις δι' ὧν δηλοῦνται καὶ ὀρίζονται τὰ κατηγορούμενα, τοῦτο λεκτέον· ὡς ἡ κοιλανσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν ληφθεῖσα καὶ χωρὶς τῆς βίονος οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ σημαίνει δ' ἐσήμαινε καὶ ἐν τῷ λόγῳ, ἦγουν τῷ ὄρισμῳ τῆς σιμότητος· ὀρίζομενοι γὰρ τὴν σιμότητα ἐλέγομεν εἶναι κοιλανσις ἐν βίονι· καὶ ὀρισμένως ἐντεῦθεν ἐσήμαινε τὴν σιμότητα· ἡ δὲ κοιλανσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐ σημαίνει τὴν σιμότητα· τὸ γὰρ κοἰλον φησὶν αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ληφθὲν κοινῇ μὲν καὶ συγκεχυμένως τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ σιμοῦ καὶ βαιβῶ· ἦγουν ἀορίστως δηλοῖ τὸ σιμόν καὶ βαιβῶν· προστιθέμενον δὲ τῇ βίονι οὐδὲν κωλύει σημαίνει ὀρισμένως τὸ σιμόν. ἀλλὰ τὸ μὲν, ἦγουν τὸ σιμόν σημαίνει, εἰ τὸ κοἰλον πρόκειται τῇ βίονι· τὸ δὲ, ἦγουν τὸ βαιβῶν αὐθις σημαίνει, εἰ τὸ κοἰλον πρόκειται τῷ σκέλει· τὸ γὰρ βαιβῶν ἐν τῷ σκέλει θεωρεῖται ..

LAURENTIANUS LXXI 17 [Bandini III 10] chartaceus forma quadrata F saec. XIV f. 1^r inser. (προλεγόμενα) εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους, ὡς μὲν τινες ἐφεστίου, ὡς δ' ἄλλοι φασὶ τοῦ ψελλοῦ. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . notavit A. Torstrik haec, unde codicem de exemplari Parisino 1972 persimili descriptum esse apparet:

p. 1, 2—10 cum A congruit, sed 2. 3 πραγματείας ἀπάσης.

post p. 5, 24 ὅτι ἐλέγχονται haec habet: ἕτερα εἰς τοὺς αὐτοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους προλεγόμενα: τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσιν ἢ πιθανά . . . ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζώμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν.

(ἕτερον εἰς τὸ αὐτὸ mrg.) τί σόφισμα, τί ἀληθῆ; ἔλεγχος . . . λέγειν (p. 5, 28—31). τοῦτο γὰρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν . . . καὶ τοιαῦτα. ἔλεγχος . . . ζῶν ἐστίν (p. 5, 33—6, 2). οὐ πρὸς τὸ αὐτὸ . . . ἐστὶ τι καὶ ἡμεῶν.

post p. 7, 1 συλλογισμοῦ haec: ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους ἀριστοτέλους: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν: τοῦτο τινὲς ἐκ παραλλήλου . . . ἀλλὰ φαινομένων. παραλογισμὸν δὲ ὡς ἐπιτοπολὸν ὀνομάζει τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν (cf. p. 7, 1—3). ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιούσιν:

f. 25^r ad Arist. p. 165^b31 scholion Leonis Mag. (οἷον ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. τοῦτο ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφίσματος. τὰ γὰρ ἀποστοματιζόμενα μανθάνουσιν οἱ γραμματικοί. τοῦτο ἢ μειζων πρότασις· τὴν δὲ ἐλάττωνα παρέλειψεν κτλ.) praebet, quod ipsum quoque in A legitur.

PARISINUS 2055 [H. Omont II 185] chartaceus forma minore saec. O XV f. 55^r item inscribitur itemque incipit atque F, ex quo quae A. Torstrik notavit, omnia cum hoc concinunt (sed p. 1, 2 ἀπάσης ante πραγματείας in mrg. add. man. ead.). sequentia quoque congruere, quae C. Kalbfleisch descripsit, inde concludas, quod haec item in A reperiuntur:

post οὐδὲν δὲ τούτων ποιούσιν haec exhibet: ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν: τοῦτο λέγει διὰ . . . φύσει πρότερον: ἀλλως: οὕτω δὲ ὀφείλεις . . . εἶναι τὰ γένη: ὡσπερ πᾶσα τέχνη . . . οἱ σοφισταὶ στοχάζονται: ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσι συλλογισμοί: διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομιμνήσκει . . . ἀλλὰ καὶ ἀψύχων: ὅτι μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοί . . . φαίνονται τοιοῦτοι:

desinit f. 149^r in verbis εἰπῶν . . . παραπλήσια (p. 141, 24—142, 12): ἐπαναληπτέον ὁ αὐθις τὸν λόγον καὶ ῥητέον· εἰ γὰρ τις συμπεράνει (συμπεράνη A)· ἐστὶν ἄρα σιγῶντα

(λέγειν add. A), δεῖ δέ (δέ om. A) σε ἐνίστασθαι καὶ λέγειν οὗ προστιθέντα ἀλλὰ τόνδε τὸν σωκράτην σιγῶντα οὐκ ἔστι λέγειν. ὡσαύτως καὶ ἂν συμπερᾶνῃ (τις add. A)· τὸ οὐκ ἄρα συνεπίσταται, ὅτι ἐπίσταται. τὸ δὲ ὅτι ἀντι τοῦ δ ληπτέον. εἰπέ ναι ἀληθῶς (comp.: ἀληθές A) συμπέρανας (συνεπέρανας A)· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων ἀληθεύεις (ἀληθεύεις A)· τοὺς δὲ ὠδὲ ἐπισταμένους ἤγουν τοὺς παῖδας· reliqua pars paginae vacua est.

quod sequitur f. 150^r „Anonymi opusculum de rebus philosophicis“ [inc. τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἐκλειψέως, ἔσται περὶ (παρὰ A) τὴν διαίρεσιν· ὅλον ἄρα νῦν γέγονεν ἡ (ἡ om. A) ἐκλειψις: ἀρ' ὡς δύνασαι (om. A): ἀρ' ὡς δύνασαι καὶ δ δύνασαι· οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσης (ποιήσεις A) ἂν; ναι. τοῦτο πρόβλημα· εἶτα λαμβάνει· σὺ μὴ κίθαρίζων (ἔχεις δύναμιν τοῦ κίθαρίζειν· πᾶς δ ἔχων δύναμιν τοῦ κίθαρίζειν κίθαρσαι ἂν· σὺ μὴ κίθαρίζων add. A) κίθαρσαις ἂν· εἶτα ἐπάγει καὶ τὴν λύσιν εὐθὺς (λέγων add. A)· ἡ οὐκ ἔχει δύναμιν τούτου τοῦ κίθαρίζειν μὴ κίθαρίζων . . .] ipsum quoque ad Sophisticos elenchos pertinet, velut p. 150^r legitur παρὰ δὲ τὴν προσοδῶν . . . οὐχ οὕτως ληφθέντος i. e. p. 149,1—11. ultimum lemma est f. 185^v: ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται i. e. p. 183^b1. desinit in verbis ἐνταῦθα δεῖ πρότερον . . . πάντα εἰδέναι i. e. p. 195,16—196,6.

G LAURENTIANUS LXXI 13 [Bandini III 9] membraneus forma quadrata maiore saec. XV f. 1^r inscr. ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικῶς ἐλέγχους: inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . quae L. de Stefani ex hoc cod. contulit et descripsit, paucis levioribus discrepantiis exceptis omnia cum Neapolitano U ita congruunt, ut hic si non pater, at certe patruus Laurentiani putandus sit:

p. 1, 2. 3 πραγματείας ἀπάσης || 3—6=A, sed τε post ὦν om. || 8—10=A, sed οὖν habet || 10 παρούσης iterat || 14 σοφιστῶν (σοφισμῶν U) || δὲ] αὐ (οὖν U) || 16 ἐπιγράφεται σοφιστικῶς || 18. 19 τοῖς σοφισταῖς—τοῦ βιβλίου in ras. || 19 οὐ habet || p. 2, 1 φασὶ καὶ οὐ περὶ σοφιστικῶν || 1. 2 τὸ βιβλίον om. || 2 μεθόδου || 3 δυναίμεθα || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 6 ἡμῖν om. || 8 λόγων || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκονται || 15 καὶ ποῖα || 16. 17 οὐδὲ || 17 καθ' || 17. 18 διδάσκει· τούτεστι τοῦ || 19 τῶν συλλογισμῶν || ὡς (πῶς U) || 22 ἀτεχνῶς || 23 βούλεται καὶ αὐτὸς μαθεῖν || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροί || 27 πρώτων (πρώτα U) || 29 ἀποκρίνεσθαι || 30 post εἶεν add. ἂν || 31 ἡμιολόγηεν || 32 ante ἐκεῖνος add. πάλιν ἤρητο, post ἐκεῖνος add. καὶ οὗτος ἀπεκρίνετο (ἀπεκρίνατο U) || 32 οἱ τε (ὅτε U) || 33 ἐπίσταντο (ἡπ. U) || ἡ δ' ὅς] εἶπεν ἐκεῖνος || p. 3, 2 τε οὗτος ὁ λόγος || 4 ὡς ἐφημεν om. || ἀποδοθεῖς || post εἰπεῖν add. δηλαδὴ || 5 οἱ σοφισταὶ ante τοὺς colloc. || 7 σοφισμάτων || ἀγωνιζόμενοι (ἀγων. U) || 8 διαφιλονεικοῦντες· σοφισμάτων || 10. 11 τὸν ἀγνοοῦντα τὸν δησιμόν (δεσιμόν U) || 12 λύσεων || 14 ἐπάγη || 16 ante περὶ add. rubr. τάξις (om. U) || 18 χρῆν || 18. 19 χρονοτριβήσαντας, ac corr. m.¹ || 19. 20 οὐκ ἀληθῶς || 21 συνθεθεῖσα (συνθεθεῖσα U) || 23 αὐτοῖς || τε om. || 24 ἐν σχεθεῖσα || 26 πλεῖστον || μετατθεσθαι] σθ in ras. m.¹ || 27 προταχθῆναι || 31 ψεύδει || προτέρα || 32. 33 μαθόντες συλλογισμῶν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 36 καταμάθομεν || παρ' αὐτὰ || p. 4, 3 post διαλεκτικῆ add. αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς (om. U): Ἡ μέντοι ἐπιγραφή δῆλη γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ. σοφιστικοὶ γὰρ ἐλεγχοὶ ἐπιγράφονται τὸ βιβλίον . . . τούτου χάριν καὶ σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις τοὺς σοφιστικῶς ἐλέγχους φησὶν (cf. A): ἔστιν οὖν ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου οὐ τῆς ἀντιλογίας τῶν ἐριστικῶν λόγων ἀλλὰ τῆς συστάσεως· τούτο γὰρ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ ἐφερμηνευτικῶς εἰπεῖν καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ ἡ ἀντιλογία τοῦ ψεύδους φαινομένη ἐστίν· ἀλλ' ὡσπερ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἰρηται καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ λέγεται, ἡ λύσις ἐπιεται, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει τῆς συστάσεως τῶν σοφιστικῶν παραλογισμῶν τὸ ψεῦδος ἐλέγχεται (cf. K): || γὰρ om. || 4 post αὐτῆς add. ἀλλὰ δὴ || 5—7 ποιησόμεθα τήνδε ποιησάμενοι τὴν ἀρχὴν. πλάτων.

p. 8, 16—10, 3] διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομμνήσκει ἡμᾶς . . . καὶ ἀπὸ ἀψύχων (cf. A). ἔστι μὲν οὖν κυριώτατος συλλογισμὸς ὁ ἀποδεικτικὸς· μετ' αὐτὸν δὲ καὶ ὁ διαλεκτικὸς· οὗτοι

δὲ οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ ἀλλὰ δηλοῦσιν εἶναι συλλογισμοί. (rubr.) ὡσπερ φησὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων . . . ἰσχυροὶ δὲ καὶ πάντῃ ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτοι (L. M. cf. A) . (rubr.) περὶ τῶν φυλῶν . . . ἀπαριθμῆσαι (= A cf. p. 8, 32 sq.). ἐν οἷς καὶ περὶ τούτου λέγουσιν ὅτι φυλετικῶς πεφουσῆσθαι . . . ἑαυτοῦς (= A cf. p. 9, 4—7). τούτο γὰρ βούλεται ση- μάλλειν τὸ φυλετικῶς φουσήσαντες ἑαυτοῦς· ἦγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινος φοροῦντες ἱμάτια πολλὰ καὶ δοκοῦντες εὐτραφεῖς· εὐληπταὶ δὲ τὸ φυλετικῶς φουσήσαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐξ ἔθους γινομένων κτλ. (L. M. cf. A).

f. 132r—134r haec habet: λοιπόν δὲ (ἦγουν add. A) ἐπλοιοπόν (δὲ add. A) ἐστὶν ἡμῖν εἰπεῖν τι (βραχὺ add. A) περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνησθεῖσιν ὧν εἶπομεν περὶ αὐτῆς. νοεῖται δὲ καὶ οὕτως· ἐπλοιοπον δὲ ἐστὶν εἰπεῖν περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνησασὶν ἡμᾶς τί περὶ αὐτῆς εἰρήκαμεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν τοπικῶν. εἰρήκει (εἰρήκε A) δὲ ἐκεῖ οὕτως· ἐπλοιοπον δὲ ἐστὶν εἰπεῖν ἢ μὲν πρόθεσις . . . γειτνίαςιν (p. 195, 10—16. 11 ἦς || 12. 13 ut A, sed post εἰπῶν add. ἐκεῖσε || 14. 15 ut A). δύναμιν τὴν τῶν τόπων λέγει πραγματείαν· εἰρηται δὲ ἐκεῖ διατὶ λέγεται δύναμις. (sequentia etiam in A) προσιλόμεθα οὖν φασὶ (φασὶ om. A) καὶ προεθέμεθα εἰπεῖν δύναμιν τινὰ συλλογιστικὴν ἦγουν μέθοδον δι' ἧς δυναίμεθ' ἂν (ἦγουν δυναμένην A) συλλογίζεσθαι περὶ παντός τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων προτάσεων· τούτο γὰρ τὸ περὶ παντός συλλογίζεσθαι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καθ' αὐτό· τῆς δὲ πειραστικῆς ἦγουν τῆς σοφιστικῆς ἔργον ἐστὶ τούτο οὐ καθ' αὐτό, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικὴν: ἐνταῦθα δεῖ πρότερον . . . ἐν τοῖς τοπικοῖς (16 — 196, 21. 17 πρότερον || 18 ἢ prius om. || γεωμετρίαν — πρὸς τὴν om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 20 οὕσα || 23 μὲν ἐνδόξων κατὰ δὲ τὸ σχῆμα || 25. 26 εἰρήκει γειτνιάζειν τῇ διαλεκτικῇ || 26 ἀμφοτέραι — 28 τῇ διαλεκτικῇ om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 28 ἢ δὲ σοφ. ἐπαγγ.] ἐπαγγέλλεται καὶ αὐτῇ || 30 ἄπερ ἂν ἐρωτᾷ om. || σοφιστικὸς || p. 196, 1 μὴ οἶδεν || 2 ἄρα ὡς] ὅτι || 3 ὁ ἐν τῷ πλάτωνι γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 ἔργον ἐστὶν || 10 ἐστὶ μάλλον || λέγουσαν || 10. 11 γειτνιάζει || 12 ἐκεῖ || 13 λόγους (λόγον U) || 14 εἰρήκαμεν || λέπει || 15 ἀλλ' ἐνταῦθα διατὶ || καὶ om. || 17 καὶ om. || 19 ἂν om. || ἐρωτῶντα] τὸν ἐρωτῶντα τὰ ἐρωτῶμενα ἐρωτῶντα || 20 μάλλον om. || 20. 21 λέγω δὲ δηλώσαι αὐτό).

pro 21 ταῦτα γὰρ — 197, 2 τελειώσεως scholia Leonis Mag. (μζ—ν signata in U), quae etiam in A exstant. 2 οὐκ || 3 ἐν τοῖς. pro 4 τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν — 19 ἀνεγνωκῶσι scholia L. M. ν—νβ signata in U (= A). 20 ante τοὺς add. εἰς.

pro 22 τὰ δὲ—198, 11 ἢ μέθοδος ἱκανῶς scholia L. M. νγ, νδ signata in U (= A). 11 post τὸ add. δὲ || post ἄλλαι add. φησὶ || 12 οὐδέ] οὐ corr. m.¹ || 15 δυνατόν habet || 16 ἔχειν χάριν post 15 ἐφησεν collocat.

NEAPOLITANUS III D 37 (321) [Cyrilli II 428—430 cf. Alex. in Top. U p. XXXVII] chartaceus forma quadrata saec. XIV—XV f. 250^r inscr. ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Prooemium continuis versibus scriptum est; inde a f. 250^r, ubi Soph. el. incipiunt, scholia in marginibus Aristotelis textui circumscripta sunt litteris $\bar{\alpha}$ — $\bar{\rho}$ rubr. distincta et ad verba interpretanda relata. quae H. Graeven ex hoc codice descripsit, paene omnia cum G congruunt, ubi varietatem notavi.

EDITIONES reperiuntur hae:

- a (a¹) ALDINA, forma maxima, quae supra Aldi ancoram inscribitur *Alexandri Aphrodisiensis, in Sophisticos Aristotelis elenchos, Commentaria*. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ. f. 1^v epistula est (*Hieronymo Canossio Abbati meritissimo, Hercules Gyrlandus bonam precatur valetudinem*), cuius finem versus legitur: *spero fore, ut propediem hunc eundem in priora analytica et in multa*
- a² *alia Philosophi opera Alexandrum habeas*. — adnexa est mantissa varietatem lectionum et corrigenda continens: Πολλοῖς μὲν ὦ φιλόλογοι παλαιοῖς τε καὶ ἀξιοπίστοις, ἐν τῇ ταυτηνὴ τὴν βίβλον τυπῶσαι, ἀντιγράφοις ἐχρησάμεθα. διὸ καὶ πολλὰς ἐν αὐτοῖς διαφορὰς εὐρόντες ἐτύχομεν. ἡμεῖς δὲ μηδὲν τι μῆτε προσθεῖναι, μῆτε ἀφελεῖν ἐτολήσαμεν. ἀλλ' ἵνα τοῖς ἀπασιν τὸ, κατὰ τὸν ἴδιον ἐκάστου νοῦν, ἐπικρίναι παραλείπομεν, τάσδε τὰς ἐνταῦθα διαφορὰς ἐπιγράφεσθαι, οὐκ ἀχρήσιμον ἡγησάμεθα. ἐπισκοπεῖτε τοίνυν ὀρθῶς ὧ φιλέλληνες, καὶ ταῦτα ἀκριβέστερον ἀναγινώσκετε. εὐρήσετε γὰρ προσθήκας τινὰς, ἅμα τε ἐπιδιορθώσεις πολλὰς οὐκ ἀνωφελίμους. ἀλλὰ τσαύτας ἡμῖν ἐπιδιορθώταις ἔχετε χάριτας: ὀπόσους ἐν ταύτῃ τῇ τυπουργίᾳ πόνους, ἡμέρας τε καὶ νύκτας περιμογήσαντες ἐξενηνόχαμεν. Ἐρρωσθε. Α. Ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι. γράφει γεντικοὶ στοχασμοὶ. ἔτι τὸ, ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν (p. 1, 14. 19) ἔτι τὸ, καὶ τοῦ εἰς ψευδὸς ἄγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα (p. 99, 25. 26). Subscribitur Τέλος. Ἐνετίησιν ἐτυπώθη παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἄλδον τε, καὶ τὸν Ἀνδρείαν τὸν ἀσουλανὸν χιλιοστῶ πεντακοσιοστῶ εἰκοστῶ ἀπὸ τῆς θεογονίας ἐνιαυτῶ, ἐπὶ ἄρχοντος Λεωνάρδου λαυρεδανοῦ τοῦ τῆν τῶν πόλεων βασιλίδι ταύτην δεξιῶς ἡμιοχοῦντος. γαμηλιῶνος πρώτῃ ἰσταμένου. *Venetis in Aedibus Aldi, et Andreae soceri, mense Octobri. M. D. XX.*

Cum Aldina item atque in Analyticorum commentario Alexandreo (cf. Praef. p. XV), nisi quod titulorum ordinem invertit, plane congruit etiam manifestis typhothetae erroribus religiose servatis paene omnibus

IUNTINA, cui subscribitur f. 80^r *Florentiae per haereditate Philippi Iuntae, anno domini. M. D. XXI. Mense Augusti. Die. XVI. Leone. X. Pontifice.*

- v Exemplar Iuntinae Leydense "ex bibliotheca viri illustr. Isaaci Vossii" (125) f. 2^r—63^v, ubi desinit Palatinus 270, notis ornatum est, velut hisce:

p. 1—7, 13. ad Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ κτλ.: *Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae.* ad p. 1, 2: Ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους ἀφροδισιεύς || 4 παρεδίδου || ad 10 σκοπὸς τῆς παρουσίας πραγματείας || 14 γενοικὸι corr. || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικὸς || 19 οὐ add. || p. 2, 2 μεθόδου || 3 ἐγγέχειν corr. || δυναίμεθα || 4 δέδεικται || φημι del. || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκουσιν || 12 ἐστὶν del. || 17 αὐτοὺς || 19 πῶς || 20 ἐπιστήμωσιν corr. || 23 βούλεται || 25 ἀεξάμενος corr. || ὁμῶνυμα || 26 πότεροι || 28 Σωκράτῃ || 30 εἰσὶν || p. 3, 7 σοφιστῶν || 12 λύσεων || 14 ἐπαγάγηται || ad 16 Περὶ τῆς τάξεως || 26 καὶ corr. || 36 περὶ corr. || p. 4, 3 ἀλλὰ γε || ad 7 sq. ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 11 post ἀληθῆ add. δὲ || 12 post ἄληθ add. τοὺς || 14 περὶ

corr. || ληφθεισῶν || 17 περὶ (ante τὸ) corr. || 20 post μελζονος add. συμπεραίνεται || 23 οἱ
 add. || ἐρωτόμενοι corr. || 24 τὸ || p. 5, 10 τοῖς add. || 11 τοῖς alt. add. || 17 συλλελογι-
 σμένοι || 19 δεκατρία || περὶ bis corr. || ad 28 σόφισμα τί ἐστὶν || 32 περὶ corr. || ad 33
 ελεγχος ἀληθείης || 35 ἐν ἀρχῇ || p. 6, 2 ἐρωτᾷται corr. || 7 ἡμερῶν || 8 μὴ δεῖ || 15 τὸ add. ||
 16 τὰ add. || 19 τί δέ, ὁ δὲ τιν ἐχων οὐχ ὄρα || 25 τοῦτον || 27 πρόπων || ad 29 παρ-
 λεγχοσ || 30 ἀληθῶσ || ad 31 παραλογισμός || p. 7, 1 δέ add. || 2 ἀριστοτέλη || ὀνομαζοντα.
 p. 163, 15—166, 24. 15 συλλελογισθαι corr. || 19 καταφατικῶν || p. 164, 2 ἦν || 4 ἐπι-
 ζοντα || 4. 5 συνεπεράνω || 5 ἀφᾷσι || 8 et 9 συνεπεράνω || 19 ᾗδει || 31 τὸ alt. add. ||
 33 κατωτέρω || p. 165, 9 ἦ] καὶ || 17 δέ || 22 σημαίνοντα || p. 166, 14 φῆσαι || 16 τι add. ||
 21 τάναγρα || 24 ἀυτῶν, quae est ultima nota.

Ex Aldina excerpta edidit Brandis in Scholiorum volumine p. 296 b
 —321.

VERSIONES quae mihi innotuerunt editionem Aldinam sive Iuntinam
 Latine interpretantur:

*Annotationes Alexandri Aphrodisiensis maximi Peripatetici, in librum
 Elenchorum, idest de apparentibus redarguendis argumentis Aristotelis,
 Nuper diligenti cura in latinum conversae. Guilelmo Dorotheo Veneto
 interprete. Venetiis Apud Hieronymum Scotum. 1541. in fol. et
 Parisiis Imprimebat Simon Colinaeus sibi et Ioanni Roigny 1542. in
 fol. ex Ioannis Nabascuensis recognitione, qui in epistula prae-
 missa haec scripsit: Commentarii Alexandri Aphrodisieii in libros Elen-
 chorum Aristotelis, a Dorotheo iam pridem Latinitate donati mihi offerun-
 tur, ut ad Graecum exemplar conferendo expenderem, num essent aliqui
 errores, vel vitio interpretis vel typographorum admissi, et illos obelisco no-
 tarem. Id dum facio, myriades errorum mihi exstiterē, quamobrem necessum
 esse duxi, non tam mendas eximere, quam totum opus a principio ad finem
 usque retezere. Caeterum ea res liberum prorsus animum requirebat, et
 tempus admodum longum, quorum utroque ego destituebar: Quare
 coactus sum, paucis diebus hoc opus cursim perlegere, et sic mutare, quae
 non satis Alexandri et Aristotelis mentem reddere videbantur. Quae nec
 adeo pauca erant, nec adeo vulgaria, ut non infinitis propemodum in locis,
 lectorem vel mediocriter eruditum partim vexare, partim in falsam senten-
 tiam inducere potuissent: id quod conferenti libros a nobis recognitos cum
 Dorothei versione Venetiis excusa facile liquebit. — Commentarius in duos
 libros divisus est, quorum alter incipit a c. XVI p. 175*2, ubi in mar-
 gine notatum est: Latini hic faciunt initium secundi libri Elenchorum.
 lemmata in utraque editione plena sunt. ceterum neque Dorotheus neque
 Ioannes mantissae exemplaris Graeci rationem habuerunt, velut quae a²
 p. 17, 21. 22 18, 18. 19 20, 4. 5 23, 22—25 24, 4. 5. 12. 13 28, 4—6 29, 33—35
 30, 17—19 addit, uterque omittit. ecce specimen:*

*Quod sermo de demonstratione sit universae logices tractationis finis, iam praevenientes
 diximus in eo libro quo Aristo. de syllogismo simpliciter disseruit atque in eo quo assignabat
 methodum demonstrandi. quoniam igitur a nobis sufficienter (abunde Ioan.) inquisita sunt
 de illa methodo (quae ad illam methodum pertinerent I.), consequens erit dicere aliquid etiam*

de sophisticis elenchis. Et primo quae sit intentio praesentis tractationis, et cur postremum habuit ordinem, et cuius gratia deinde (quare I.) inscribuntur sophistici elenchi. Nam ut plerisque in locis diximus, ubi non per se evidens est inscriptio operis conscripti, eam aperire explicareque oportet. Intentio igitur est praesentis tractationis secundum nonnullos, ut nobis tradat viam, qua sophistae constituunt elenchos et imperitos syllogisticæ disciplinae ac viae (methodi I.) decipiunt. Est autem haec contenta tredecim modis, qui sunt assignandi ab ipso Aristotele, et sunt veluti quaedam generales coniecturae sophismatum. Hi ergo qui hanc esse intentionem praesentis tractationis ponunt, ob id inscribi sophisticos elenchos asserunt, perinde ac praesentis tractatio disserat de hoc, quomodo sophistae argumentis decipiebant (decipiant I.), atque de constitutione ipsorum sophismatum, scilicet fallaciarum (sc. f. om. I.), et non de hoc, quomodo sophistis contradiceremus. Alii vero non hanc esse intentionem libri introduxerunt (censuerunt I.), sed magis tradunt Aristotelem habere intentionem dicendi de hoc (dicere instituisse I.) quoniam pacto ipsi didicerimus confutare et contradicere periclitantibus (conantibus I.) nos fallacis decipere. Nam ob id aiunt librum, nec (non I.) esse inscriptum de sophisticis deceptorisve syllogismis, sed sophistici elenchi. Deinde ac (, ut I.) universaliter sit assignata via qua possumus (possimus I.) sophistas (sophistas I.) redarguere. Nam posteaquam demonstravit tertiam (triplicem I.) speciem syllogismorum categoricorum esse, et de duabus, videlicet, dialectico syllogismo et demonstrativo sufficienter in sua tractatione disseruit, in praesenti libro nobis velut iuvativum (adversus venenum I.) pharmacum praebens, quo sophisticas perturbationes evitemus, de sophistico syllogismo disserit, magis assignando elenchos quam sophisticas rationes, quibus magis animo addictus est tanquam maxime circa verum versentur, quo imbecilles tenuesque evadunt mendaces rationes, et deceptio deprehenditur eorum, quae videntur probabilia. Ut enim medici non solum quae conferunt ad sanitatem docent, sed etiam indagant explorantque venenosa pharmaca quae sint, ne (non ut I.) his utantur sed velut nociva noxiaque ac letalia fugiant, eodem modo oportet omnino eos qui sunt veris exercitati atque accipiunt experientiam probabilium, scire qualia sunt apparentia probabilia. Nam intentio Aristotelis non erat principalis de sophisticis elenchis disserere, id (om. I.) nec per se, sed ob alterum (aliud I.), de dicta specie docet, de redarguendo sophistas. Nam ludentium et non studentium est talis species syllogismi, sed ludicra res, quanquam sit res (est tamen add. I.) admodum affectata apud sapientes et scientes, ut in Euthydemo etiam Plato disserit.

Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis elenchos explanatio a Ioanne Baptista Rasario, Novariensi, Medico in latinam linguam conversa, et cum vetustissimis codicibus diligenter collata, atque emendata. Cum privilegio ad annos X Venetiis, Ludovicus Auancius excudendum curabat, 1557. Subscribitur Venetiis Ioan. Gryphius excudebat, sumptibus Lodovici Auancii et fratrum. Anno a Christi incarnatione MDLVII. in fol. Matthaeo Donato, Aloisii F., cui interpretationem dedicavit, in praefatione Ioannes haec scripsit:

. . . Sed audiebas commentarios, qui graece in elenchos scripti sunt, plerisque locis esse depravatos, sic ut nullus persaepe sensus eliciatur: cupiebas autem mirum in modum, ut quoniam ego, cum in hoc studium incumberem, eos latinos feceram, et cum manuscriptis codicibus contuleram, quae meo studio, ac labore essem consecutus, non paterer latere diutius . . . apparebunt igitur in tuo nomine explanationes in Aristotelis elenchos a me in latinam linguam conversae, et cum vetustis codicibus, qua fieri potuit diligentia, collatae et plerisque locis restituae . . .

Lemmata haec quoque translatio explet. specimen sit initium et finis:

(p. 1,2—2,21) *De reprehensionibus autem sophisticis, iisque quae reprehensiones apparent, cum paralogismi sint, non reprehensiones, sumpto secundum naturam a primis initio, dicemus.*

Cum Aristoteles de syllogismo demonstrativo deque dialectico disseruerit, hoc loco ad sophisticas etiam reprehensiones declarandas aggreditur. quas quidem nos docet, non ut eis perinde ac demonstrativo, dialecticoque syllogismo utamur (*Demonstrativus enim ac dialecticus syllogismus scientiam gignunt: at fallaces captiunculae, et sophisticae reprehensiones tantum abest ut scientiam gignant, ut etiam molestas quaedam rationes, et impedimenta scientiarum sint: quemadmodum ipse quoque alibi molestas sophistarum rationes appellavit*) sed magis id adeo omnino fecit, ut nos doceat, quibus rationibus sophistae multitudinem, quique methodum syllogismorum conficiendorum non callent, decipere conentur. ita nobis huius modi tradit, non ut eas in disputationibus adhibeamus; sed ut caveamus, ne ei, qui eas proponunt, in errorem nos inducant. cognitis enim rationibus, quibus sophistae utuntur, ut fallacias suas in medium adducant, non modo non decipiёмur ab eis, sed etiam adhibita fallaciarum, quas proposuerunt, explicatione, et perspecta earum coniunctione, eos ipsos in fraudem impellemus. nam ut qui genus nodi habet exploratum, quemadmodum ipse alibi memoravit, is, quod vincit, enodabit, et expediet; ita qui scit, quomodo confectae et coniunctae sint sophistarum captiunculae, eas explicabit, atque dissolvit. Ac tractationem quidem, quae de demonstratione est, esse finem totius Logices, nos iam et in libris, in quibus de syllogismo simpliciter, et in eis, in quibus demonstrationis conficiendae rationem Aristoteles docet, satis diximus. Nunc vero quoniam toti illi quaestioni est a nobis in illis libris abunde satis factum, consequens est, ut aliquid de sophisticis reprehensionibus, quidque huic tractationi propositum sit, et quid causae fuerit, cur extremum locum sit sortita, et quare Elenchi sophistici inscribatur, dicendum esse videatur: cum ut in aliis saepe dixi, ubi libri inscriptio per se ipsa clara non est, eam illustrare debeamus. Atque Aristoteli quidem, ut nonnullis placet, hoc loco propositum est, nobis viam ac rationem tradere, qua sophistae fallacias componebant, et disserendi rationis ignaros circumveniebant. ea ratio continetur tredecim generibus captionum, quae deinceps ab Aristotele quasi communes quidam loci, ex quibus fallaciae sumi possunt, explicabuntur. atque ii, qui id agi hoc libro voluerunt, ob eam causam aiunt librum inscriptum esse *Fallaces Reprehensiones*, quasi in eo doceamur, quonam modo sophistae reprehenderent, et fallacias fallerent, et non quonam pacto nos contra sophistas dicere valeamus. Quidam vero non esse hoc libri argumentum sunt arbitrati, sed potius velle Aristotelem docere, quomodo nos discere possimus, ut reprehendamus, et resistamus eis, qui nos fallere conabuntur: et ob eam ipsam rem non de syllogismis sophisticis quidem, sed sophisticas reprehensiones, librum inscripsisse: quasi via et ratione¹⁾ nobis monstrata, cuius usu sophistas ipsos possimus reprehendere. Nam cum ostensum sit, esse tria genera syllogismorum categoricorum, explicatis diligenter duobus, probabili videlicet, et demonstrativo in iis libris, quos de huiusmodi syllogismorum generibus potissimum composuit: restat tertium genus, quod hoc opere persequitur. id quod nobis exponit, quasi salutare remedium, cuius auxilio molestas sophistarum rationes declinare possimus. Disserit autem de sophistico syllogismo, potius tradens fallaciarum argumentationum reprehensiones, quas veritatis studio commotus cupit explicare: per quam quidem veritatem et falsae atque infirmae argumentationes deprehenduntur, et captio eorum quae probabilia videntur, cognoscitur. Quemadmodum enim medici non solum salutaria discunt, sed etiam pestifera dicere student, non ut iis quidem utantur, sed ut ea, utpote quae noxia, et mortifera sint, declinent: ita etiam ii qui in veris exercitiis sunt et in probabilibus sunt versati, omnino par est, quae-nam probabilia esse videantur, intelligant. neque vero hoc erat Aristoteli in primis et praecipue propositum, ut de reprehensionibus fallacibus dissereret, neque eius ipsius causa, sed alterius, de hoc genere verba facit, ut scilicet sophistas reprehenderemus: siquidem genus hoc

1) transfert igitur quod praebet a².

ratiocinationis non vera quaerentium, sed ludentium est. qua vero ratione docti et sapientes viri studiose operam dare ludo queant, in Euthydemo scriptum reliquit Plato.

(p. 198,13—16) *At logica primum ab Aristotele inventa uia perfecta et ad tantam amplitudinem elata est, ut ei non modo magnam gratiam, ut ipse ait, sed etiam quam maximam fieri a nobis possit, habere debeamus.*

Alexandri Aphrodisiensis Peripatetici gravissimi excerpta in Aristotelis librum Elenchorum, recens diligentiore cura a Gaspare Marcello Montagnanensi philosopho Patavino in Latinam linguam conversa. Additus est praeterea index admodum diligens omnium capitum, quae in Alexandri expositione complectuntur. Venetiis, apud Hieronymum Scotum MDLIX. in fol. mantissam exemplaris Graeci ab hoc interprete adhibitam esse testimonio sunt ii quos supra (p. XXIX) enumeravi loci, ubi exprimit quae a¹ omittit. exemplo sit finis commentarii:

(p. 197,15—198,16) *Ostendit antiquos non artem sed quae profuunt ab arte tradidisse. Cap. CLVIII.*

Huius vero negotii. Negotium dicit aut disserendi artem, aut universam logicam. maxime mercenarios cavillatores vocat, ut ab apparente sapientia divitiis affluentes. quae vero Gorgiae pertractatio cui cavillatoriam similem esse dicit, Platonis Gorgiam legentibus manifesta. cavillatores vero eiusmodi asserit docere orationes, in quas cognovere orationes adinvicem incidere. haec erant quae ex aequivocatione, et quae ex amphibologia, et reliquae, quae sequuntur, plana sunt. non enim artem sed quod ab arte tradentes erudiendi onus sustinere, omnis vero ars ratiocinativa via est, in qua et verus elenchus consistit. hanc quidem tradens, et artem prodit et erudit. deductiones vero et paralogismi loci, videlicet, deceptionis quibus utebantur, et docebant cavillatores, non ars, sed ab arte, qui enim facultatem et ratiocinandi scientiam habet, illum et decipere posse perspicuum est. ut enim qui recte scribendi, et sanitatis inducendae artem callet, ille et non recte scribere, et mortem inferre maxime novit. hoc pacto et qui scienter ratiocinari valet, ille et fallere novit. quamobrem fallere cui quidem cavillatores suum impendebant studium, et alios docebant, non ars est, sed ab arte produci gignique potest. sed et qui per divisionem ratiocinari docent, et hanc tradunt non artem dant. est enim divisa (ut in libro de propositionum copia dictum est) ut ratiocinatio, imbecillis at ab arte est. qui enim ratiocinari, et demonstrare novit, et dividere, et quod per divisionem sumptum est, ratiocinatione concludere scit: sed et inductione aliquid colligentes idem patiuntur, in oratione vero hac non ex talibus abinitio existentibus disciplinam iuxta ac alias tractationes quae incrementum ex successione habuere, sufficienter traditam, haec dictio sufficienter cum quadam audacia illata est, aliae quidem artes non ab principio neque ab ipsis inventoribus perfectionem, sed ab his qui eas recepere absolutae perfectaeque sunt, logicum vero negotium ab Aristotele primo inventum et ab ipso perfectum, cui nos omnes non plurimam (ut ipse dixit) sed neque tantam quanta oratione complecti potest, gratiam habere oportet.

ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ

Ἔστι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς ἀπάσης ^{Ald.} ^{f. 2r}
 πραγματείας, ἥδη φθάσαντες εἶπομεν ἐν οἷς τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλο-
 γισμοῦ διελέγετο ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἐν οἷς τὴν ἀποδεικτικὴν παρεδίδου
 5 μέθοδον. ἐπειδὴ γοῦν ἰκανῶς τὰ περὶ ἐκείνης ἡμῖν τῆς μεθόδου ἐζήτηται,
 ἀκόλουθον ἂν εἶη εἰπεῖν τι καὶ περὶ τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων, τίς τε ὁ σκο-
 πὸς τῆς παρούσης πραγματείας ἐστὶ, καὶ διὰ τί τὰξιν ἔσχε τὴν τελευταίαν,
 καὶ δευτοῦ χάριν Σοφιστικοὶ ἐπιγράφονται ἑλεγκοί· ὡς γὰρ ἐν πολλοῖς
 εἶπομεν, ἔνθα μὴ αὐτόθεν ἐστὶ δῆλη ἡ ἐπιγραφή τοῦ συγγράμματος, χρῆ
 10 καὶ ταύτην σαφηνίζειν. σκοπὸς οὖν ἐστὶ τῆς παρούσης πραγματείας κατὰ
 μὲν τινὰς, ὡς ἂν ἡμῖν τὴν μέθοδον παραδῶ δι' ἧς τοὺς ἐλέγχους συνίσταν
 οἱ σοφισταὶ καὶ τοὺς ἀπείρους τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἠπάτων· ἐστὶ δὲ
 αὕτη οἱ μέλλοντες παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους δεκατρεῖς
 τρόποι, οἱ καὶ ὡςπερ τινὲς εἰσι γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν. οἱ δὲ
 15 τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης πραγματείας τιθέμενοι καὶ διὰ τοῦτο
 ἐπιγεγράφθαι Σοφιστικούς ἐλέγχους φασίν, ὡς τῆς παρούσης πραγματείας
 περὶ τοῦ πῶς ἤλεγχον οἱ σοφισταὶ διαλαμβανούσης καὶ περὶ τῆς συστά-
 σεως τῶν σοφισμάτων αὐτῶν, οὐ περὶ τοῦ πῶς ἂν τοῖς σοφισταῖς ἀντι-
 λέγοιμεν. ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου εἰσάγαγον,
 20 ἀλλὰ μᾶλλον σκοπὸν ἔχειν τὸν Ἀριστοτέλην εἰπεῖν περὶ τοῦ πῶς ἂν αὐτοὶ
 μάθοιμεν ἐλέγχειν καὶ ἀντιλέγειν τοῖς πειρωμένοις σοφίζεσθαι ἡμᾶς· διὰ

1 Ἀποσημειώσεις — ἐλέγχους I: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ κτλ. a: de reliquorum codd. titulis cf. Praef. 2 ante Ἔστι μὲν exhibit hoc prooemium: Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ ὁ Ἀριστοτέλης, νῦν ἔχει διδάξω ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, οὐχ ὥστε τούτοις χρῆσθαι ἡμᾶς ὡς τῷ ἀποδεικτικῷ καὶ διαλεκτικῷ συλλογισμῷ· οἱ μὲν γὰρ ἐπιστήμης ἔργα, τὰ δὲ σοφίσματα καὶ οἱ σοφιστικοὶ ἑλεγκοὶ ἔργον μὲν ἐπιστήμης οὐδὲν, ἐνοχλήσεις δὲ τινες μᾶλλον καὶ ἐμποδισμοὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὡς καὶ αὐτὸς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις ἐν ἄλλοις ὠνόμασεν. ἀλλ' ἢ τοῦτο πάντως ποιεῖ διδάξω ἡμᾶς τίνες οἱ τρόποι, οἷς οἱ σοφισταὶ χρώμενοι πειρῶνται τοὺς πολλοὺς ἐλέγχειν καὶ τοὺς ἀμαθεῖς τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. διδάσκει γ' οὖν ἡμᾶς περὶ τούτων, οὐχ ὥστε χρῆσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα μὴ παρὰ τῶν χρωμένων ἐλεγχώμεθα. εἰδότες γὰρ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τὰ οἰκεία προβάλλονται σοφίσματα, ἐλεγχθησόμεθα μὲν παρ' αὐτῶν οὐδαμοῦ, ἐλέγξομεν δὲ μᾶλλον αὐτοὺς λύοντες τὰ προβαλλόμενα σοφίσματα παρ' αὐτῶν, ὡς (οἷς a) καὶ τὸν τρόπον εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὡς γὰρ ἐν ἄλλοις αὐτὸς εἶπεν, ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τοῦ δεσμοῦ, ἐκεῖνος λύσει τὸ συνδεθὲν, καὶ ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τῆς συνθέσεως τοῦ σοφίσματος, ἐκεῖνος λύσει καὶ τὸ προβαλλόμενον σοφίσμα a ὅτι aA: τι I 3—6 πραγματείας, γνωρισμὸν ἐστὶν ἅπασι, πολλαχόθεν τοῦ παρόντος βιβλίου τῆς λογικῆς πραγματείας καὶ μᾶλλον ἐξ ἂν τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ ὁ ἀριστοτέλης διελέγετο καὶ ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου ἦν παρεδίδου. ἀκόλουθόν δ' ἂν A 4 παρεδί- δου I: ἀπεδίδου a 8—10 χρῆ γὰρ αἰεὶ σαφηνίζειν τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ συγγράμματος, ἔνθα μὴ αὐτόθεν ἐστὶ δῆλη. σκοπὸς ἐστὶ A 9 αὐτόθεν a: αὐτόθι I 16 ἐπιγράφεσθαι A ante σοφιστ. add. τοὺς aI: om. A 19 οὐ om. a¹ 20 τὸν ἀριστοτέλην in ras. A¹

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

τοῦτο γὰρ φασιν οὐδὲ Περὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν ἐπιέγραπται τὸ βιβλίον ἀλλὰ Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, ὡς μεθόδου παραδιδόμενης δι' ἧς ἂν τοὺς σοφιστὰς ἐλέγχειν δυναίμεθα. ἐπειδὴ γὰρ τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ εἶδος τριττὸν εἶναι δέδειχε καὶ περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικοῦ φημι συλλο-
 5 γισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, ἀρκούντως ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις διέ-
 λαβεν, ἐν τῇ παρόντι βιβλίῳ ὡσπερ ἡμῖν ἀλεξητήριον παρέχων φάρμακον εἰς τὸ ἀποφεύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις περὶ τοῦ σοφιστικοῦ δια-
 λέγεται συλλογισμοῦ, ἐλέγχους παραδιδού; μᾶλλον τῶν σοφιστικῶν λόγων, f. 2^v
 οἷα φιλοτιμούμενος ὡς μάλιστα περὶ τὸ ἀληθές, δι' οὗ αἱ ἀδρανεῖς ψευδο-
 10 λογίαι καὶ ὁ τῶν δοκούντων ἐνδόξων φανακισμὸς διελέγχεται. ὡς γὰρ οἱ
 ἰατροὶ οὐ μόνον τὰ πρὸς ὑγείαν συντείνοντα διδάσκονται ἀλλὰ καὶ τὰ δηλη-
 τήρια τῶν φαρμάκων ἐπιζητοῦσι τίνα ἐστίν, οὐχ ἵνα τούτοις χρήσωνται,
 ἀλλ' ὡς βλαβερὰ ταῦτα φεύγῃσι καὶ θανάσιμα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χρῆ
 πάντως καὶ τοὺς τοῖς ἀληθέσιν ἐγγυμασθέντας καὶ πείραν τῶν ἐνδόξων
 15 λαβόντας εἰδέναι καὶ ποῖα εἰσι τὰ φαινόμενα ἔνδοξα. οὐ γὰρ τῇ Ἀριστο-
 τέλει σκοπὸς ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν (οὐ
 γὰρ δι' αὐτὸ ἀλλὰ καθ' ἕτερον περὶ τοῦ εἰρημένου εἶδους διδάσκει) (ἀλλὰ)
 περὶ τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς. παιζόντων γάρ, οὐ σπουδαζόντων τὸ
 τοιοῦτον εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ παίγιον πῶς ἂν εἴη περισπούδαστον
 20 ἀνδράσι σοφοῖς καὶ ἐπιστήμοσιν; ὡς ἐν τῇ Εὐθύδημῳ καὶ Πλάτων δια-
 λαμβάνει, ἔνθα τῇ Κρίτωνι διαλεγόμενος ὁ Σωκράτης θαυμασίαν εἶναι τὴν
 σοφιστικὴν ἀποφαίνεται καὶ “πανσόφους ἀτεχνῶς” ὀνομάζει τοὺς σοφιστὰς
 καὶ βούλεσθαι μαθεῖν καὶ αὐτὸς ταύτην τὴν μέθοδον· εἶτα προτρέπεται
 τὸν Εὐθύδημον τῇ τοῦ Ἀξιόχου παιδὶ Κλεινίᾳ προσδιαλεχθῆναι· ὁ δ'
 25 εὐθὺς ἀρξάμενος καὶ ὁμῶνυμα ἐρωτῶν εἰς ἀντιφάσεις περιῆγε τὸν νέον
 οὕτω λέγων· “ὦ Κλεινία, πότεροί εἰσι τῶν ἀνθρώπων οἱ μανθάνοντες;
 καὶ τὸ μαιράκιον, ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος”, πρῶτα μὲν ἠρυ-
 θρίασεν, εἶτα πρὸς τὸν Σωκράτην ἀπεῖδεν· ὁ δὲ παρεθάρρυνέ τε αὐτὸν
 καὶ ἀποκρίνασθαι διεκελεύσατο ὃ τι ἂν βούλοιο· καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κλει-
 30 νίας “ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μανθάνοντες”. καὶ ὁ Εὐθύδημος· ἀρά γε, ὦ
 Κλεινία, οἷός τις διδασκάλους; ὡμολόγησεν οὗτος. τίνων οὖν εἰσι διδά-
 σκαλοι; ἐκεῖνος· τῶν μανθανόντων. ἄρ' οὖν σοφοὶ ἦσαν, ὅτε τὰ διδασκό-
 μενα οὐκ ἠπίσταντο; “οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς”. μανθάνουσιν ἄρα οἱ ἀμαθεῖς.

1 τῶν om. A 2 μεθόδου a²A: καθόλου a¹I 3 δυναίμεθα a²K: δυνάμεθα a¹I:
 δυνάμεθα A 4 τρίτον a² 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις AK: ἐν τῇ αὐτοῦ πραγμα-
 τεῖα a¹ 8 λόγων aA: ἐλέγχων I 10 διελέγχεται AK: διελέγχεται a¹ 11 ἰατρι-
 κοὶ a¹ διδάσκονται aA: διδάσκουσιν I 15 καὶ ποῖα AK: ὅποια a¹ 16. 17 οὐ γὰρ A:
 οὐδὲ a¹ 17 καθ' a¹: δι' A ἀλλὰ alterum addidi 19 ὡς a¹ 20 εὐθυ-
 δήμων (sic) I 21 ἔνθα] Euthyd. c. 1 p. 271C—272B 22 ἀτεχνῶς AK: ἀτέχνως
 a¹ 23 βούλεσθαι a¹I: βούλεται a²A καὶ αὐτὸς μαθεῖν A 25 ἀξάμενος a¹
 ὁμωνύμως a post eis add. τὰς a περῆγε a 26 λέγων] Euthyd. c. 5 p. 275D—
 276C πότεροί a²A Plato: πότερος a¹: πότερον I post μανθάνοντες add. οἱ σοφοὶ
 ἦ οἱ ἀμαθεῖς Plato cf. p. 24,16 29 ἀποκρίνασθαι AK: ἀποκρίνεσθαι a¹ 32 ὅτε a²A:
 ὅτι a¹I 33 ἦ δ' ὅτις a¹ post ἦ δ' ὅς add. ὁ νοητέον ἀντὶ τοῦ ἐφησεν οὗτος A

ἔπειτα πάλιν τὸ ἐναντίον συναλογίσατο, ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν λόγων πλήρης οὗτός τε ὁ διάλογος καὶ ὁ Πρωταγόρας. ἡμεῖς δὲ πάλιν πρὸς τὸ προκειμένον ἐπανελέθωμεν. σκοπὸς ἐστὶ τῷ Ἀριστοτέλει, ὡς ἔφημεν, ὁ πρῶτος ἀποδοδομένος περὶ τοῦ εἰπεῖν πῶς συνίστων
 5 τοὺς δοκοῦντας ἐλέγχους οἱ σοφισταί, καὶ πῶς ἐδόκουν διὰ τούτων ἐλέγχειν τοὺς ἀπείρους τῆς τέχνης αὐτῶν, καὶ τίνες οἱ γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν, καὶ πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς σοφίσμασιν ἀγωνιζόμενοι καὶ διαφιλονεικοῦντες, καὶ πόσα εἶδη τῶν σοφισμῶν, καὶ κατὰ πόσους τρόπους ἐν ἑκαστῶν τῶν εἰδῶν τὴν φαντασίαν τοῦ ἐλέγχειν ἐμποιεῖ. εἶτα ἐφεξῆς
 10 καὶ τὰς προσηκούσας λύσεις ἐπάγει αὐτοῖς· λύειν γὰρ τῶν ἀμυγῶν τὸν δεσμὸν ἀγνοοῦντα. τούτου δὲ φανεροῦ γεγονότος καὶ ἐλέγχειν δυνησόμεθα· ἀπλῶς γὰρ τὸ εἶδέναι ὅπως ἐκεῖνοι τὰ σοφίσματα συνίστων τῶν λύσεων γίνεται ποριστικόν, ἐπεὶ ὁ τοῦ δεσμοῦ τὴν γνῶσιν ἔχων οἶδε πάντως καὶ ὅπως ἂν τὴν λύσιν ἐπαγάγῃ τῷ δεσμῷ μηδενὸς προσισταμένου αὐτῷ, ὡς
 15 ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματεῖα φησί.

Περὶ δὲ γε τῆς τάξεως ἀμφισβητεῖται πολλοῖς. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς εἶδει τὴν διαλεκτικὴν πραγματείαν, ὁμοίως δὲ καὶ ταύτην τὴν σοφιστικὴν τῆς ἀποδεικτικῆς προταχθῆναι· χρῆναι γὰρ πρότερον τοῖς πιθανοῖς χρονοτριβήσαντας εἶθ' οὕτως καὶ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἀληθεῖσι προσδιατριῖψαι. οὐ
 20 καλῶς δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνονται. εἰ γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὄλῃ συνδεθεῖσα ἀπατάται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τῇ φαντασίᾳ παρακολουθοῦσα παραλογίζεται καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα ὑπονοεῖ, οὐ χρὴ πάντως πρῶτοις αὐτὴν προσβαλεῖν τοῖς πιθανοῖς τε καὶ φαινομένοις ἐνδόξοις· ἐνσχεθεῖσα γὰρ τούτοις καὶ προσληφθεῖσα οὐ ῥᾶον αὐτῶν ἀποστήσεται
 25 καὶ τὴν ἀληθειαν ὑποδέξεται, ἐκεῖνα ἡγουμένη τᾶληθῆ καὶ ἀτόπιστα· f. 3^r πρόληψις γὰρ, κἄν ἡ τυροῦσα εἴη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταχέως μετατιθεσθαι οὐ φιλεῖ. ἄλλως τε δὲ ἐκεῖνα προταχθῆναι τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης ὄφειλον αἰ δὴ καὶ χρήσιμα ἦν εἰς ἀπόδειξιν· ἡ δὲ γε σοφιστικὴ ἀχρηστός ἐστὶ παντελῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπιστήμῃ. εἴτε εἰ τὸ ψεῦδος τῇ παραθέσει
 30 τῆς ἀληθείας ἐλέγχεται, ἀκόλουθον ἂν εἴη πάντως τᾶληθῆ πρῶτον μαθόντας οὕτω τοῖς πιθανοῖς καὶ ψευδέσι προσομιλῆσαι· εἰκότως ἄρα πρότερα τῶν τοιούτων ἡ ἀποδεικτικὴ τέτακται. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸν κυρίως συλλογισμὸν μαθόντες, ὅτι ἐξ ἀναγκαίων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προ-
 35 παντὸς πόρρω καθισταμένου ῥαδίως ἐπιγνωσόμεθα· εἰ γὰρ τὸ πῶς γίνεται καταμάθωμεν καὶ τίνα τρόπον τὸ ἀληθές, τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον εὐχερῶς

8 διαφιλονεικοῦντες a 12 λύσεων a²A: λόγων a¹ 13 δεσμοῦ] ε ex corr. I 14 ἐπα-

γάγη A: ἐπαγάγει a²S (ei S): ἐπαγάγει (sic) I: ἐπήγαγε a¹ 15 ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ
 πραγματεῖα] B I p. 995^a 29 sq. 18. 19 χρονοτριβήσαντα A 19 ante ἀληθείαι add.
 τοῖς A 19. 20 οὐκ ἀληθῶς A 23 ἀτοῖς A τε om. A 24 ἐνασχεθεῖσα a¹
 27 προταχθῆναι a 28 σοφιστικῆ] ἡ ex ὅς corr. I 31 πρότερον a 33 μα-
 θόντες, sed ante συλλογισμὸν A: μανθάνοντες a¹ ἐξ ἀναγκαίων aA: ἐξανάγκης I
 36 περὶ ut solet a παρ' αὐτὰ A

καταμαθεῖν δυνησόμεθα. ἐπεὶ δὲ οὐχ οἶόν τε ἦν ἐκ ταύτης ἀμέσως προσβαλεῖν τῇ σοφιστικῇ, διδάσκει μεταξύ περὶ τῆς πῆ μὲν ἀληθοῦς πῆ δὲ ψευδοῦς, ἥπερ ἐστὶν ἡ διαλεκτική. ἀλλὰ γὰρ τίς μὲν ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἀρκούντως
5 εἰρήκαμεν· ἤδη δὲ καὶ τῶν τοῦ φιλοσόφου λόγων ἐπίσκεψιν ποιησώμεθα.

p. 164*20 Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Πλάτων μὲν ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν προοιμίῳ εὐθύς τῆς διαλεκτικῆς πραγματείας τὸν αὐτὸν εἶναι λέγουσιν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλογισμόν. τούτους δὲ τοὺς συλλογισμοὺς ποτὲ μὲν κατὰ τὴν ὕλην διημαρ-
10 τῆσθαι λέγουσι τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας οὐκ ἐκπίπτοντας, οὗς καὶ συλλογισμοὺς ὀνομάζουσι, ποτὲ δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος μὴ ἔχοντας ἀληθῆ φέρειν τὴν ὕλην, οὗς οὐδὲ συλλογισμοὺς ἀξιοῦσι καλεῖν ἀλλὰ φαινόμενους συλλογισμοὺς. οἷον τί φημι; ὅταν τις συλλογίσῃται τι ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ διὰ προτάσεων παρὰ τὴν ὕλην ληφθεισῶν, ἐριστικὸν μὲν ποιεῖ συλλογισμόν, πλὴν
15 καὶ σοφιστικόν, ὡς ὅτε λέγει 'πᾶς ὁ ἀνδρεῖος ἀνδρείαν ἔχει· ἔστι δὲ ὁ χιτῶν ἀνδρεῖος· ὁ χιτῶν ἄρα ἀνδρείαν ἔχει'· οὗτος γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς οὐ παρ' ἄλλο τι ἢ παρὰ τὸ ληφθῆναι ὡς ἄνδοξον τὸ πάντα τὸν ἀνδρεῖον ἀνδρείαν ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ ἐν πρώτῳ οὔσῃ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν, τῆς μὲν ἐπὶ μέρους τῆς δὲ καθόλου τῆς
20 μείζονος. ὅταν δὲ πάλιν συλλογίσῃται τίς τι ἐξ ἀληθῶν μὲν προτάσεων μὴ συλλογιστικῶς δὲ μηδὲ φυλάξας τὸ τοῦ σχήματος ἴδιον, συλλογισμόν καὶ οὗτος ἐποίησε, πλὴν οὗτος φαινόμενος συλλογισμὸς λέγεται, οἷοι εἰσιν οἱ ἐν ἀσυλλογίστῳ συζυγίᾳ ἐρωτώμενοι λόγοι. οἷον εἰ συνάγει τις τὸ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἵππος ἐστὶ διὰ τοῦ λαβεῖν πάντα ἄνθρωπον ζῷον εἶναι καὶ
25 πάντα ἵππον ζῷον· ἀσυλλόγιστος γὰρ ἡ ταιαύτη πλοκὴ τοῦ συλλογισμοῦ καίτοι ἐξ ἀληθῶν οὐσα προτάσεων· αἴτιον δὲ τὸ εἶναι δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχήματι. καὶ πολλὰ τούτων τὰ παραδείγματα ἐν ταῖς πονηθείσαις ἡμῖν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσεσιν. ἄλλοι δὲ τινες σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ διαφορὰν ταύτην παραδεδώκασι, ἐριστικὸν μὲν εἰπόντες
30 εἶναι τὸν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος μὴ ὑγιῶς ἔχοντα, σοφιστικὸν δὲ τὸν τὴν ὕλην ἔχοντα διημερτημένῃν ὑγιᾶς δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος. ἀλλ' ἐλέγχονται οὗτοι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους ψευδόμενοι· προῖων γὰρ ἐν οἷς

7 ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ] cf. c. 1 p. 272 B (ταύτης τῆς σοφίας—τῆς ἐριστικῆς) 7. 8 ἐν προοιμ. εὐθύς τῆς διαλ. πρ.] Top. I 1 p. 100^b 23 sq. 9. 10 διημερτῆσθαι AI: ἐξημερτῆσθαι a 11 φέρειν A: δὲ I: δὲ φέροντας a²: om. a¹ 12 οὗς a²A: om. a¹I συλλογισμοὺς aA: συλλογισμόν I 13 τί φημι om. A 14 ληφθεισῶν a²A: ληφθέντων a¹I 15 ὡς ὁ λέγων A πῶς I ὁ prius om. A ἀνδρείαν itemque in sequentibus A 15. 16 ὁ χιτῶν ἀνδρεῖος, omisso ἔστι δὲ, ante πᾶς collocat A 17 post σοφιστικὸς add. καὶ A τὸν om. A 20 ὅταν δὲ τις συλλογίσῃται τι A 22 οἶόν a² 23 οἱ om. a¹ 24 τὸ A 27. 28 καὶ—ἐξηγήσεσιν om. A 29 διαφορὰν συλλογισμοῦ A ταύτην A: τούτων I: τοιαύτην a 32 προῖων] c. 11 p. 171^b 6. 7

τὸν ἀποδεικτικὸν λόγον τοῦ διαλεκτικοῦ δίστησι καὶ τοῦτον τοῦ σοφιστικοῦ, φησὶν ὅτι “ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικός, ὁ δὲ τοῦτο φαινομένως ποιῶν σοφιστικός καὶ συλλογισμὸς ἔριστικός”. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ ἔριστικός συλλογισμὸς ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ, εἰπὼν
 5 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ θεῖς· κοινὸν γὰρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι. καὶ τούτων τὴν διαί- f. 3v
 ρεσιν ποιεῖται εὐθὺς ἐν τοῖς ἐξῆς λέγων· οἱ μὲν γὰρ τούτων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ αὐτοὶ ὄντες τοῖς ἔριστικοῖς συλλογισμοῖς
 10 τοῖς ἐκ φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ συντιθεμένοις· οἱ δὲ δοκοῦσιν εἶναι, οἱ αὐτοὶ καὶ οὗτοι ὄντες τοῖς ἔριστικοῖς λόγοις τοῖς ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις, οἱ καὶ ἔριστικοὶ μὲν λέγονται συλλογισμοί, συλλογισμοὶ δ’ οὐ. συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσι σοφιστικοὶ οἱ τὸ σχῆμα μὲν ἔχοντες ὑγιᾶς τὰς δὲ προτάσεις ἢ ἄμφω ἢ τὴν ἐτέραν ψευδεῖς·
 15 φαινόμενοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα μὲν μὴ ὑγιᾶς ἔχοντες τὰς δὲ προτάσεις ὅτε μὲν ἀληθεῖς ὅτε δὲ ψευδεῖς. ἀπλῶς δὲ πάντες οἱ φαινόμενοι ἔλεγχῳ ἢ συλλελογισμένοι εἰσὶν ἢ ἀσυλλόγιστοι· κἄν γὰρ καὶ τὸ εἶδος ὑγιᾶς ἔχῃ, φαινομένος ἐστὶν ἔλεγχος καὶ οὐ κυρίως ἔλεγχος. τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ δεκατρία· ἕξ μὲν τὰ “παρὰ τὴν λέξιν”, ἑπτὰ δὲ τὰ παρὰ τὴν διά-
 20 νοιαν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης “ἕξω τῆς λέξεως” καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ δεκατρία δις παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λύων αὐτά. Σοφιστικοὶ οὖν ἔλεγχῳ ἐπιγράφονται ἢ παροῦσα πραγματεία καλῶς· καὶ διχῶς ἂν νοηθεῖη ἢ ἐπιγραφή, καὶ ὅτι ἐλέγχουσι οἱ σοφισταὶ καὶ ὅτι ἐλέγχονται. ἢ τὸ φαινομένων ἐλέγχων ἐπήνεγκεν ὡς ἐξηγητι-
 25 κόν (< ἐξηγητικόν) γὰρ τὸ πρότερον τοῦ δευτέρου. καὶ εἶη ἂν ὁ νοῦς τοῦ λεγομένου τοιοῦτος, ὡς ἤδη λέγωμεν περὶ τῶν μὴ κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν φαινομένων ἐλέγχων, οἳτινὲς εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχῳ. ἀλλ’ ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν τί τέ ἐστι σόφισμα καὶ τί ἀληθὴς ἔλεγχος καὶ τί φαινομένος ἔλεγχος καὶ τί παρεξέλεγχος καὶ τί παραλογισμός. σόφισμα μὲν οὖν ἐστὶ, καθὼς
 30 καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Τοπικοῖς φησι, ταῦτόν τῳ ἔριστικῷ συλλογισμῷ. οἷον ἄρα ἐστὶ σιγῶντα λέγειν; οὐ φησὶν ὁ ἀποκρινόμενος· τί δέ, ὅταν ξύλα καὶ λίθους λέγῃς, ἄρ’ οὐ σιγῶντα λέγεις; ἰδοὺ γοῦν ἐνταῦθα παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γέγονεν. ἔλεγχος δὲ ἐστὶν ἀληθὴς “ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ,
 35 ἐκ τῶν δοθέντων ἐξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, κατὰ

2 οὖν om. A 5 post φαινομένων add. μὲν Arist. 10 τοῖς om. a¹
 συντιθεμένοις a²A: συντεθημένοις a¹I 11 τοῖς alterum om. a¹ 12. 13 φαίνονται
 μὲν συλλογισμοί, εἰσὶ δ’ οὐ συλλογισμοί A 15 ὑγιᾶς μὴ A 17 συλλογισμέ-
 νοι a¹ 19 δεκατρία A cf. vs. 20: δέκα καὶ τρία aI 20 καλεῖ] c. 4 p. 165 b²⁴
 ιγ a 21 πρῶτα A 22 λύων aA: λέγων I 25 ἐξηγητικόν addidi 28. 29 τέ
 ἐστὶ et sequentia tria καὶ om. A 29. 30 σόφισμά ἐστὶν ὡς ἀριστοτέλης ἐν A 30 ἐν
 τοῖς Τοπικοῖς] VIII 11 p. 162*17 φησὶν, ἦγουν ἐν τῷ ὀγδόῳ, ταυτόν τι τῷ A
 31 ξύλα—λίθους I: ξύλον—λίθον a 32 λέγῃς a: λέγεις I 33 ἀντίφασις κτλ.] c. 5
 p. 167*23—27 ἀντίφασιν I 35 ἐν ἀρχῇ A Arist.: ἐξ ἀρχῆς aI, sed cf. p. 6, 8. 11

ταὐτὸ καὶ πρὸς ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ". εἰ γὰρ ἐρωτήσῃ τις ἄρα γε ὁ κύων ζῷόν ἐστιν;" εἶτα καταφήσομεν καὶ ἐπαγάγοι ὁ ἐρωτῶν ὅτι ὁ τὰ καύματα ποιῶν οὐκ ἔστι ζῷον, οὐκ ἂν ἐλέγχοι διὰ τὸ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸν ἐλεγχον. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις 5 καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται, οἷον ὡς ὅταν ἐρωτήσῃ τις ἄρα γε ζῷον περιπατεῖ;', εἶτα καταφήσει ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ὁ σοφιστὴς ἐπαγάγῃ ὅτι ἔστι τι καὶ ἡρεμοῦν, διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ὅτι "καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου." ἀλλὰ μὴδὲ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμεῖσθαι. τί δὲ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, εἴρηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων. ὀφείλει δὲ ὁ ἐλεγχος καὶ 10 "κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ" εἶναι. εἰ γὰρ μῆτε ὁμώνυμον μῆτε συνωνυμον εἴη τὸ ἠρωτημένον μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ ληφθῆ, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγοιμὲν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἐλέγχοιμεν. οἷον ἄρα γε ὁ Αἰθίοψ μέλας; ναί· ἀλλὰ μὴν τοὺς ὀδόντας οὐ μέλας, ὥστε ὁ αὐτὸς καὶ μέλας καὶ οὐ μέλας. ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ 15 ὁ ἐλεγχος γέγονε. καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ εἴη, οὐδὲ οὕτως ἔσται κυρίως ἐλεγχος. οἷον εἴ τις εἴπῃ τὰ δέκα διπλασίονα εἶναι καὶ μὴ· οὐ γὰρ πρὸς τὸ αὐτὸ λέγονται ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο. ἔστω δὲ καὶ "ὡσαύτως" λεγόμενον, ὅπερ ἐστὶ δηλωτικὸν τοῦ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. οἷον ἄρα γε ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει; ναί, φησί· τί δέ, ὁ ὄψιν ἔχων οὐχ ὄρα; ναί· ὁ κοιμώμενος 20 ἄρα ὄρα· οὐκ ἐλέγχει γὰρ οὗτος ὁ λόγος τὸν λέγοντα μὴ ὄραν τὸν κοιμώμενον, διότι ὁ λέγων 'ὁ ὄψιν ἔχων ὄρα' σημαίνει καὶ τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνεργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἤδη ἐνεργοῦντα. "καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ". οἷον ἄρα γε οἱ ἄνθρωποι ἀγαθοί; ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ f. 4r γένους οὐκ ἀγαθοί. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἂν εἴη ἐλεγχος ἀληθῆς μὴ ἐπὶ 25 τοῦ αὐτοῦ χρόνου συλλογισάμενος. ὅταν οὖν μὴ κατὰ τὸν διορισμὸν τούτου τοῦ ἐλέγχου, λέγω δὴ τοῦ ἀληθοῦς, ἐλέγξῃ τις τὸν προσδιαλεγόμενον ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν ἢ κατὰ τινα τῶν σοφιστικῶν τρόπων, τῆνικαυτα ἐλέγχοι ἂν οὐκ ἀληθῶς ἀλλὰ σοφιστικῶς. καὶ τὸν τοιοῦτον ἐλεγχον οὐδ' ἐλεγχον ὀνομάζει ὁ Ἀριστοτέλης ἀλλὰ φαινόμενον ἐλεγχον καὶ παρεξέλεγχον ὡς 30 ἔξω ὄντα τοῦ κυρίως καὶ ἀληθοῦς ἐλέγχου, περὶ οὗ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐρεῖ μετὰ μικρόν. παραλογισμὸς δὲ ἐστὶν ἡ γινομένη ἀπάτη ἢ διὰ

1 πρὸς αὐτὸ A χρόνῳ aA: λόγῳ I 1. 2 ἂν γὰρ τις ἐρωτήσῃ ὅτι ὁ A 2 ἐπαγάγοι I: ἐπαγάγῃ a 6 εἶτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγῃ ὁ ἐρωτῶν A post καταφήσει ex-
 runxit μὲν I 7 ἡρεμοῦν a³A: ἡρεμεῖ I: ἡ βεμα (sic) a¹ 8 an συναριθμεῖσθω?
 8. 9 τί—αἰτεῖσθαι aI: ὅπερ A 9 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων εἴρηκεν A ἐν τῷ δευ-
 τέρῳ τῶν Προτέρων] c. 16 p. 64^b28sq. 10 κατὰ ταυτὸ A 12 λέγοιμεν δὲ τὸ αὐτὸ A
 15 τὸ Aa²: om. a¹I ἔσται aI: εἴη A 16 ante ἐλεγχος add. ὁ A εἰ τις εἴπῃ
 om. A τὰ AI: om. a 18 ἐνεργείᾳ a 19 φησί om. A τὸ δὲ ὄψιν ἔχων ὄρα a
 22 post αὐτῷ add. δὲ A 23 χρόνῳ aA: λόγῳ I cf. p. 14,18 24. 25 ἀλλὰ—συλλο-
 γισάμενος] τοῦτο δ' οὐκ ἀληθές. διὰ τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου A 26 τοῦ ἀληθοῦς
 ἐλέγχου ἐλέγξῃ A 27 τρόπων a²AI: προτάσεων a¹ 28. 29 σοφιστικῶς, οὐκ ἀληθῶς.
 καὶ τὸν τοιοῦτον ὀνομάζει ἀριστοτέλης φαινόμενον A 30 κυρίως καὶ om. A ἀλη-
 θῶς v 30. 31 περὶ—μικρόν om. A 31 ἐρεῖ] p. 165*2 δὲ AI: om. a
 γινομένη A: γινομένη aI

τὴν ὕλην ἢ διὰ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐσημειωσάμεθα τὸν Ἀριστοτέλην παραλογισμὸν ὀνομάζοντα τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν.

Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. τινὲς τῶν ἐξηγησαμένων ἐν-
5 ταῦθα ἐκ παραλλήλου, ὡς ἔφαμεν, τεθεῖσθαι φασὶ τῶν σοφιστικῶν
ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων
κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φαινομένων. εἴη δ' ἂν τις καὶ διαφορὰ σοφιστικοῦ
ἐλέγχου καὶ φαινομένου ἐλέγχου· σοφιστικὸν μὲν γὰρ ἔλεγχον ἔρεις τὸν
τὴν ὕλην ἔχοντα ψευδῆ καὶ ἀπὸ φαινομένων ἐνδόξων ἐπιχειροῦντα τὸ δὲ
10 σχῆμα ὑγιᾶς ἔχοντα, φαινόμενον δὲ ἔλεγχον καὶ παραλογισμὸν τὸν κατὰ τὸ
συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένον τῆς ὕλης ὅπως δῆποτε ἐχρούσης, ἐπειδὴ
προειρήκαμεν ὅτι ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἀριστοτέλει ἐπὶ τῶν μὴ
καλῶς ἐχόντων κατὰ τὸ σχῆμα εἴληπται.

p. 164^a 22 Ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων.

15 Πολλάκις εἰρήκαμεν ὡς ὁ ἀπλῶς συλλογισμὸς γένος ἐστὶ τοῦ ἀποδει-
κτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ καὶ τοῦ σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γοῦν τὰ
γένη τῇ φύσει πρότερά εἰσι τῶν εἰδῶν, μέλλει δὲ καὶ ἐνταῦθα παραδοῦναι
πρῶτον περὶ συλλογισμοῦ κεφαλαιωδῶς, τί τέ ἐστὶ καὶ πῶς οἱ μὲν μὴ
ὄντες δοκοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ ἀλήθειάν εἰσι, διὰ τοῦτό φησιν ὅτι χρῆ καὶ
20 ἡμᾶς ἀρξασθαι ἀπὸ τῶν πρώτων κατὰ φύσιν (οὕτως γὰρ ὀφείλεις
ποιῆσαι τὴν σύνταξιν), τουτέστι τῶν τῇ φύσει πρώτων, ἅτινά εἰσι τὰ
κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις ὁ συλλογισμὸς, οὗ ἐξῆς τέσσαρά φησιν εἶναι
τὰ γένη. ἢ τοίνυν κατὰ τοῦτο ῥητέον 'τῶν τῇ φύσει πρώτων', ἢ φύσει πρῶτα
λέγοι ἂν τὰς οἰκείας τῇ προκειμένη πραγματεία ἀρχὰς καὶ οἰονεὶ στοιχεῖα·
25 ἄλλαι γὰρ ἄλλου ἀρχαὶ καὶ οὐχὶ αἱ αὐταὶ πᾶσιν· ὥσπερ γὰρ τῆς γεωμε-
τρίας φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαὶ σημεῖα καὶ γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα,
περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος
διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα ποιήσει. πρῶτα δ' ἂν
εἴη τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἢν λέγει καὶ τὸ δεῖξαι ὅτι ἐστὶν
30 εἶδος τι τοιοῦτου λόγου σοφιστικοῦ, καὶ τὸ τίνων ἐφίενται οἱ σοφισταί, καὶ
τίς ἢ τούτων προαίρεσις, καὶ τίνα ἐστὶ δι' αὐτῆς μετῆσι καὶ ζητοῦσι τοὺς
τοιούτους λόγους, ὅτι τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοὶ καὶ ὁ χρηματισμὸς καὶ ὁ

1 δὲ I: om. a ἐσημειωσάμεθα] cf. p. 4, 22 2 τὸν (sic) ἀριστοτέλους— ὀνομάζοντος a¹
5 ἔφαμεν] p. 5, 6 post ἔφαμεν exprunxit φασὶ I 12 προειρήκαμεν a: προειρήκει-
μεν I 16 τοῦ I: om. a 17 πρότερον a¹ 18 συλλογισμοῦ a: συλλογισμῶν I
19 καὶ I: om. a 20 οὕτω δὲ A ὀφείλεις a: ὀφείλει I: ὀφείλας A 21 ποιήσασθαι A
22 ἐξῆς] c. 2 p. 165^a 38 φησι τέσσαρα A 23 τοῦτο I: τούτων a πρῶτων
(post ἢ φύσει) a¹ 24 πραγματείας I 27 τὴν om. a¹ 28 post καὶ add. ὁ I
28. 29 καὶ πρῶτον μὲν ἂν εἴη ἢ διαίρεσις ἢν λέγει ἐν ταύτῃ τῇ μεθόδῳ καὶ A 30 τι
τοιοῦτον, sed ante εἶδος, A cf. p. 16, 15 λόγου σοφιστικοῦ I: inv. ord. a: λόγου. ἦγον
σοφιστικόν A ἐφίενται a²A: ἐφίονται a¹

πλοῦτος· “ἡ γὰρ σοφιστικὴ ἐστὶ χρηματιστικὴ τις ἀπὸ φαινομένης σοφίας, διὸ καὶ φαινομένων ἐφίενται ἀποδείξεων”· κἀν τούτῳ γὰρ τῆς διαλεκτικῆς ἡ σοφιστικὴ διαφέρει, ὡς ἐκείνη μὲν πρὸς δόξαν μόνον ἀφορᾷ, αὕτη δὲ (καὶ) πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι.

5 p. 164^a 23 Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες δοκοῦσιν.

Εἴπομεν ὡς τινες ἄλλο νενοήκασιν εἶναι τὸν σοφιστικὸν ἔλεγχον παρὰ τὸν φαινομένον ἔλεγχον ὄντα δὲ παραλογισμόν. καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἐννοιαν εἰρησθαι καὶ τὰ παρόντα φασίν, ὅτι οἱ μὲν, οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι 10 δηλαδὴ, εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται συλλογισμοί, οἱ δέ, οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι καὶ παραλογισμοί, οὐκ ὄντες δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχουσι. καθολικῶς δέ φησιν ὅτι οἱ μὲν περὶ τινος διαλεγόμενοι καὶ συλλογίζονται ὑγιῶς, οἱ δὲ φαίνονται μὲν συλλογίζεσθαι, τὴν πλοκὴν δὲ τοῦ συλλογισμοῦ μὴ ὑγιῆ ἔχοντες οὐκ ἂν ῥηθεῖεν ἀπλῶς | συλλογισμοὶ ἀλλὰ φαινόμενοι. f. 4^v 15 προθέμενος δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων εἰπεῖν, οἱ καὶ ἦσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς τῆς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν γενομένης παρ' αὐτοῦ διαιρέσεως τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ. τῶν γὰρ σοφιστικῶν συλλογισμῶν, ταύτων δὲ εἰπεῖν καὶ ἐριστικῶν, οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ “ἐκ φαινομένων ἐνδόξων”, ὡς ἐκεῖ εἶπεν, οἱ δὲ φαινόμενοι 20 συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι' ὧν ἐπάγει· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦτο γίνεται διὰ τινος ὁμοιότητος, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τούτεστι τῶν συλλογισμῶν, τοῦτο οὕτως ἔχον ἔστιν ἰδεῖν. πιστοῦται δὲ τὸ λεγόμενον οὐκ ἐκ λογικῶν μόνον ζήτων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀψύχων. εὐφυῆ δὲ καὶ τὰ παραδείγματα. ὥσπερ γάρ, φησίν, εἰσὶ 25 τινες τῶν ἀνθρώπων καλῶς ἔχοντες καὶ εὐεκτοῦντες (τοιοῦτοι δ' οἱ ἀθλητικοὶ καὶ οἱ πένταθλοι), οἱ δὲ προσποιοῦνται τὸ εὐεκτεῖν καὶ διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων περὶ τὸ σῶμα τοὺς εὐεκτοῦντας μιμοῦνται στολίζοντες ἑαυτοὺς παχυτάτοις ἐνδύμασι, καὶ ὅπερ αἱ φυλαὶ ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερείων ἐποίουν (σπεύδουσα γὰρ ἑτέρα τὴν ἑτέραν ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑορταῖς 30 καὶ ταῖς πανηγύρεσι τῆς θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς γινομένης προσαγωγῆς ἐνεφύσα τῷ λειπόκρεφ, καὶ λιπῶδες ἐποίει φαίνεσθαι τὸ μὴ ὄν ἐκ τοῦ ἐμφυσήματος, ὥσπερ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς καὶ

1 ἡ γὰρ κτλ.] c. 11 p. 171^b 28

2 κἀν A: κᾶν aI

γὰρ AI: om. a

4 καὶ

addidi cf. p. 7, 32

7 εἴπομεν] p. 4, 9sq.

8 πρὸς I: οὕτω πρὸς a²: om. a¹

8. 9 ἔννοιαν I: διάνοιαν a

16. 17 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100^b 24

19 post φαινομένων add. καὶ aI: om. A Arist.

21 καὶ prius a Arist.: om. I

θὺ

1¹: εὐθύς a

καὶ I: om. a

29 σπεύδουσαι a²

ἐκατέρα a

ὑπερβαλεῖν (sic) a

τῇ ἑορτῇ a

30 τῆς a: τοῖς I

γενομένης a

31 λιποκρέφ a¹

32 ἐμφυσήματος a²: ἐκφυσήματος a¹

Ἀθηναῖος] in nostro Athenaeo hic locus non

reperitur

τοῖς δειπνοσοφισταῖς A (in quo locus sic legitur: περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν

θυσῶν καὶ τοῦ φυσητήματος λέγουσιν δὲ τε Ἀθηναῖος κτλ.) K: τῷ δειπνοσοφιστῇ aI

Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμήσει εἰρήκασι), τοῦτο δὴ καὶ οἱ καχεκ-
 τοῦντες ποιοῦντες, καὶ μὴν καὶ οἱ δυσειδεῖς καὶ τὴν ὄψιν αἰσχίονες καὶ τὸ
 ἀληθινὸν μὴ ἔχοντες κάλλος ἐπιτρίμμασιν ἑαυτοὺς καταχρωννύοντες σπεύ-
 δουσι τοὺς ὀρῶντας ἐξαπατᾶν καὶ φαίνεσθαι ὅπερ οὐκ εἰσὶ. φυλετικῶς
 5 οὖν πεφυσῆσθαι πάντες οἱ τοιοῦτοι καθόλου λέγονται οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως
 μηδὲ πρὸς ἀλήθειαν τὰ σώματα μεγάλοι καὶ τὸ εἶδος περικαλλεῖς, ἀλλὰ
 διὰ τινῶν ἐπιτεχνήσεων ἐπισκευάζοντες ἑαυτοὺς καὶ κομμώσαντες
 οἱ μὲν καχεκτοῦντες τοὺς εὐεκτοῦντας φαίνονται μιμούμενοι, οἱ δὲ δυσειδεῖς
 φαίνονται μὲν καλοί, οὐκ εἰσὶ δέ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων τὰ
 10 μὲν κυρίως ἐστὶν ἄργυρος ἀληθῶς καὶ χρυσός, τὰ δὲ φαινομένως κατὰ τὴν
 ἐσφαλμένην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν τῷ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὁμοιότητος,
 τῆς τῶν χρωμάτων λέγω, δι' ἣν ἀπατᾶται ἡ αἰσθησις, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλιτος·
 τοῦτο γὰρ ξανθὸν εἶναι γνωρίσασα καὶ τῇ γεύσει γλυκὴ κρίνασα, εἴπερ καὶ
 ἄλλο τι θεάσθαι τοιοῦτον ἔχον χρῶμα, εὐθὺς κάκεινο μέλι ὑπολαμβάνει
 15 διὰ τὸ συνδραμεῖν ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄμφω, καθὼς ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς
 οὗτός φησιν. ὅν οὖν τρόπον ἀπάτη πολλάκις γίνεται ἐπὶ τε τῶν σωματι-
 κῶν διαθέσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων
 καὶ συλλογισμῶν, (ῶν) ὁ μὲν τίς ἐστὶ συλλογισμὸς ἀληθῆς καὶ ἔλεγχος, ὁ δὲ
 οὐκ ἔστι, φαίνεται δὲ εἶναι συλλογισμὸς, ὅταν οἱ ἀκροώμενοι τῆς συλλο-
 20 γιστικῆς μεθόδου τυγχάνωσιν ἄπειροι καὶ μηδὲ τὰ τῶν ἀληθῶς συλλο-
 γισμῶν καὶ ἐλέγχων εἰδῶσιν ἰδιώματα. τοῦτο γάρ, φησί, φαίνεται διὰ
 τὴν ἀπειρίαν, τῶν ἀκούοντων δηλονότι· ὁ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ αἰνιττό-
 μενος ἔλεγεν, ὅτι περὶ γεωμετρικῶν ἐν ἀγεωμετρήτοις διαλεγόμενός τις
 ἀκροαταῖς "λήσει φαύλως διαλεγόμενος". εἶτα κατασκευάζει καὶ δι' ἣν αἰ-
 25 τίαν τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσιν οἱ ἄπειροι· οἱ γὰρ ἄπειροι, φησὶν,
 ὥσπερ ἂν ἀπέχοντες πόρρω θεωροῦσιν. ὁ διττὴν ἔχει τὴν ἐξή-
 γησιν. ἡ γὰρ τοῦτό φησιν, ὅτι οἱ ἄπειροι, περὶ ὧν ἀπέριως ἔχουσιν, οὕτω
 πεφύκασι ταῦτα νοεῖν καὶ διακρίνειν ὥσπερ ἂν τῆς τούτων φύσεως πόρρω
 διακείμενοι καὶ μὴ εἰδότες ὅπως τί ἐστὶ τὸ περὶ οὗ ἡ διάλεξις γίνεται·
 30 ἀπέχουσι γὰρ ὄντως καὶ πόρρω εἰσὶ τῆς περὶ αὐτοῦ γνώσεως. ἡ γοῦν
 οὕτω νοητέον, ἡ μάλιστα ὅτι ὥσπερ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὀρῶντές
 τινα πολλάκις ἀπατῶνται ἐκ τινος βραχείας ὁμοιότητος καὶ διὰ τὴν τοῦ
 διαστήματος ἀσυμμετρίαν καὶ τῆς ὀψεως τὴν ἀσθένειαν κατὰ τε διάκλασιν
 αὐτῆς καὶ ἀνάκλασιν τὸν μὴ Σωκράτην Σωκράτην οἶονται καὶ τὰ χολο- f. 5r
 35 βᾶφεινα διὰ τὸ ὁμοιόχρωμον χρυσᾶ καὶ τὰ λιθαργύρινα καὶ τὰ κατ-

1 πρόκλος aA: πάτροκλος I 2 αἰσχίοντες a¹ post tertium καὶ expunxit τὴν ὄψιν I
 3 post ἀληθινὸν expunxit κάλλος I καταχρωννύοντες a: καταχωννύοντες I 3. 4 post
 σπεύδουσι add. γὰρ a 5 καθόλου ante πάντες collocat A λέγονται A: λέγοντες aI
 7 καὶ κομμώσαντες om. A 11 μικρᾶς A cf. p. 12, 22: μικρῆς a: τῆς I 15 ἐν
 τῷ Π. ψ.] cf. II 6 p. 418*16 18 ὧν addidi 20 τυγχάνουσιν a ἀληθῶν A
 22 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 12 p. 77 b 13 26 πόρρωθεν Arist. 28 ὡς a¹ τού-
 των aI: τῶν τοιούτων A 30 αὐτοῦ A: αὐτῶν a: compend. I 33 τε I: τὴν a
 34 αὐτῆς v: αὐτοῦ I: αὐτῶν a τὰ AI: om. a 35 τὸ AI: τὴν a χρυσᾶ
 ante διὰ collocat A τὰ alterum om. A

τιτέρινα ἀργυρᾶ, οὕτως καὶ οἱ ἀνεπιστήμονες τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχους μὲν ἤγουνται καὶ συλλογισμοὺς ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας δι' ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες.

p. 165•1 Ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐκ τινῶν ἐστὶ τεθέντων.

- 5 Τί ἐστὶ συλλογισμὸς καὶ ἔλεγχος; εἴρηται ἔν τε τοῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις, ἐν μὲν τοῖς προτέροις ὅτι “συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι” καὶ τὰ ἐξῆς (καὶ τίνας χάριν προσετέθη ἐκάστη τῶν διαφορῶν, ἀρκούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς διελάβομεν), ἐν δὲ τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ὅτι ἔλεγχός ἐστὶ συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· οὐ γὰρ ἄνευ συλλογισμοῦ ὁ ἔλεγχος. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς τῷ συλλογισμῷ· ἐπὶ πλέον γὰρ ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἐλέγχου· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, πάντως καὶ συλλογισμὸς, οὐ μὴν, εἰ συλλογισμὸς, καὶ ἔλεγχος. καὶ ὅτι συλλογισμὸς μὲν γίνεται καὶ ἄνευ ἀντιφάσεως ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων, ἔλεγχος δ' οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων· δεῖ γὰρ ἐν ἐλέγχῳ τὴν μὲν τῶν προτάσεων εἶναι κατηγορικὴν τὴν δὲ στερητικὴν· ὁ γὰρ ἔλεγχος προσλαβὼν τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐξ ἀρχῆς συμπεράσματι συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως λέγεται τοῦ συμπεράσματος, τούτεστι συλλογισμὸς προσειληφὸς τὸ συμπέρασμα 20 ἔχον ἀντίφασιν εἰς τινα κειμένην ἀληθῆ πρότασιν, ἣ διὰ συλλογισμοῦ ληφθεῖσαν ἢ ἐξ ὁμολογίας τινὸς ἀληθῆ καὶ αὐτόπιστον. οἷον εἴ τις λέγει τὸν ἄνθρωπον ζῶν εἶναι καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ συλλογισμοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικός, τὸ λογικὸν ζῶν, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον, ἀληθές μὲν ὁ τοιοῦτος συνελογίσαστο· εἰ δὲ τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα, 25 ἐλέγξομεν τοῦτον λαβόντες τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ ἀληθεῖ συμπεράσματι ἢ τὸ ἐναντίον, ὅπερ αὐτὸς ὑποτίθησι, καὶ τὴν ἑτέραν ὁμολογούμενην πρότασιν καὶ δεῖξομεν αὐτὸν τοῖς προδήλοις μαχόμενον. ἔστω γὰρ τὸ ζῶν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· τὸ ζῶν παντὶ λογικῷ· τὸ λογικὸν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἦν δὲ καὶ παντί. ἰδοὺ γοῦν λαβόντες τὸ ἐναντίον τῷ ἀληθεῖ 30 συμπεράσματι ἄτοπόν τι συνηγάγομεν τὴν ὁμολογούμενην πρότασιν ἀνατρέψαντες. ἔστι δὲ ταῦτό τοῦτο ποιῆσαι, κἄν εἰ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον λάβοιμεν. [συλλογιστέον οὖν ἐν δευτέρῳ σχήματι διὰ μέσου τοῦ αἰρετοῦ μὴ εἶναι τὸ κακὸν ἀγαθόν.] καὶ ἔστω τότε κείμενον τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν

3 λαμβάνοντες AI: λαβόντες a 4 post τεθέντων add. ἦτοι ὁμολογούμενων καὶ οὐχ ὑποθετικῶς λαμβανόμενων a 5. 6 ἐν τε τοῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις] i. e. ἐν τε τῷ πρώτῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν (c. 1 p. 24^b18) καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ (c. 20 p. 66^b11) 6 τοῖς alterum a: om. I 14 καὶ tertium AI: om. a 15 δ' AI: om. a 17 ἀντικείμενον scripsi: ἀντικείμεθα aAI 20 ἔχων A ἀληθῶν A 22 ἀποδεικνύει A 23 λογικόν (post ἄνθρ.) A 24 ἐνίσταται A 25 τοῦτο A 27 τοῖς προδήλοις A: προδήλως aI 29 γοῦν AI: οὖν a 32. 33 συλλογιστέον—ἀγαθόν secluzi 32 αἰρετοῦ AI: αἰρετόν a 33 τότε κείμενον a²AI: τὸ δεικνύμενον a¹ μηδὲν A: μηδὲ aI post εἶναι alterum add. τὸ a: sequens κα- in ras. 4 litt. A¹

ἀγαθόν, ἢ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργὲς ἢ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δειχθέν· ὡς
 ὅταν λάβῃ τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν, πᾶν ἀγαθὸν αἰρετόν, ἔχει ἂν διὰ
 τούτου δεδειγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ
 οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, δώσει
 5 ἂν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος, τὴν ὅτι ἔστι τι ἀγαθὸν κακόν, καὶ
 ἐλεγχθεῖν ἂν ἐν τρίτῳ σχήματι συλλογισαμένων ἡμῶν οὕτω· τὸ κακὸν τινὶ
 ἀγαθῷ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, τὸ αἰρετόν παντὶ ἀγαθῷ, καὶ τὸ αἰρετόν τινὶ
 κακῷ· ἦν δὲ καὶ οὐδενί. τοῦτο μὲν οὖν ἐλεγχός ἐστιν ὁ τὸ ἐναντίον ἢ
 τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι λαμβάνων καὶ πρότασιν τινα
 10 ἀληθῆ κακὰ τούτου ἀποδεικνύων ἄτοπὸν τι συναγόμενον. τοιοῦτος μὲν ὁ τε
 συλλογισμὸς καὶ ὁ ἐλεγχος, καὶ ὁ συλλογιζόμενος καὶ ἐλέγχων κατὰ τού-
 τους συλλογίζεται καὶ ἐλέγχει. ἀλλ' οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσι μὲν οὐδαμῶς,
 δοκοῦσι δὲ ἐλέγχειν διὰ πολλὰς αἰτίας, αἰτίας λέγων τοὺς δεκατρεῖς
 τρόπους δι' ὧν ἀπατῶσι τοὺς προσδιαλεγόμενους. ὧν ἕνα τόπον εἶναι
 15 φησιν ἐπίκαιρόν τε καὶ κοινὸν τοῖς πολλοῖς καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατον,
 τούτέστι κοινότατον, εὐφυσέστατον δὲ ὡς ῥάδιον, τὸν διὰ τῶν ὀνομάτων,
 ὃς εἶη ἂν ἢ ὁ καθ' ὁμωνυμίαν λεγόμενος ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν ἢ τάχα
 καὶ ἀμφοτέροι. καὶ προστίθη|σιν ἐξ ὧς οὗτος τῆς αἰτίας γίνεται. εἰ μὲν f. 5^v
 ἦν, φησί, δυνατόν διαλεγόμενους ἡμᾶς αὐτὰ τὰ πράγματα φέρειν εἰς μέσον
 20 καὶ ὑπ' ὄψιν τιθέναι, οἷον περὶ κυνὸς τοῦ καύματα ποιοῦντος διαλεγόμενους
 αὐτὸν ἐκείνον παριστᾶν καὶ περὶ τούτου τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, οὐκ ἂν
 ποτε ἠπατήθημεν περὶ τῶν ὑποπιπτόντων αἰσθήσει καὶ προδήλων διαλεγό-
 μενοι. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι καὶ οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα ἐν
 ταῖς διαλέξεσιν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν πραγμάτων τοῖς τούτων συμβόλοις
 25 (σύμβολα δὲ τῶν πραγμάτων εἰσὶ τὰ ὀνόματα· τὰ γὰρ ἐν τῇ φωνῇ ὀνό-
 ματα καὶ ῥήματα, ἃ καθ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ αὐτὰ ὀνόματά ἐστι, διὰ
 μέσων τῶν νοημάτων ἐξαγγελτικὰ εἰσὶ τῶν πραγμάτων), τὸ συμβαῖνον ἐπὶ
 τῶν ὀνομάτων μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ σημαίνόμενα ὑπ' αὐτῶν· ὧν γὰρ ἕν
 ὄνομα καὶ ταῦτόν συμβέβηκεν εἶναι, τούτων καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν
 30 τὴν αὐτὴν εἶναι νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα. διὸ καὶ οὕτως
 ἐρωτῶσιν· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρηγ ἐστίν; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρηγ ἐστίν; ὁ λίθος
 ἄρα Καλλίας. καὶ πάλιν· οὐχὶ ὁ Πλάτων ἄρρηγ ἐστίν; οὐχὶ ὁ ποταμὸς
 ἄρρηγ ἐστίν; ὁ Πλάτων ἄρα ποταμὸς ἐστὶ. κἄντεῦθεν ἢ ἀπάτη γίνεται
 ὁμωνύμων ὄντων τῶν ὀνομάτων ἢ ἀμφιβόλων· νομίζομεν γὰρ, ὅπερ συμ-

1 καὶ om. A 2 λάβῃ AI: λάβοι a 3 τοῦτο a 8 καὶ AI: om. a
 10 post μὲν add. ἐστὶ A 11 συλλογισάμενος A, sed σαμε in ras. A¹ 11. 12 τού-
 τους AI: τοῦτο a 16 post κοινότατον add. κατακόπως γὰρ τούτῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 χρῶνται οἱ σοφισταὶ a 16. 17 ἂν εἶη ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων. ἦτοι ὁ καθ' A 17 λεγόμενος
 om. A ὁ alt. AI: om. a 18 ἀμφοτέροι A: ἀμφοτέρως a: compend. I 18. 19 καὶ
 φησὶν εἰ ἦν A 20 post ὅσον eras. 2 litt. A 26 ταυτὰ a 30 ταυτὴν A
 διὸ—ἐρωτῶσιν (31)] ὡσπερ ἐπὶ τούτων τῶν ἐρωτήσεων A 31 ἐρωτῶσιν KQR: ἐρωτῶν
 a: ἐρωτᾷ I ἐστὶν prius om. A 33 ἐστὶν om. A ἐντεῦθεν γὰρ ἢ A γίνεται
 om. A 34 ἢ AI: καὶ A

βαίνει τοῖς ὀνόμασι, τοῦτο ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς πράγμασι. διὰ τί δὲ οὕτως ἀπατᾶν πειρᾶται ὁ σοφιστής, λέγει, ὅτι διὰ τὸ ἀπορεῖν τὴν φύσιν ἡμῶν ὀνομάτων τῶν ἀρμοζόντων ἐνὶ ἐκάστω τῶν πραγμάτων γίνεται αὕτη ἡ ἀπάτη καὶ ὁ παραλογισμός· εἰ γὰρ εὐπορία ἦν πολλῶν ὀνομάτων, οὐκ ἂν αὕτη ἡ ἀπάτη ἐπιπολάζειν ἠδύνατο. νῦν δὲ ἀποροῦσα ἡ φύσις ἡμῶν πολλοῖς οὔσι καὶ διαφόροις τοῖς πράγμασι καὶ ἀπείροις, οὐχὶ τῇ φύσει ἀλλ' ἡμῖν, ἐπιθεῖναι ἐνὶ ἐκάστω οἰκεῖον ὄνομα, πολλὰ τινα καὶ διάφορα συναγαγοῦσα πράγματα τέθεικεν ἕν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα· ἄπερ πράγματα εἰ εἶχον τὸν οἰκεῖον ἕν ἕκαστον ὀνομασμόν, οὐκ ἂν ἠπατώμεθα, ἀλλ' ὅταν 10 διαλεγώμεθα, ὑπεφέρομεν ἂν τῇ αἰθήσει τὰ πράγματα, καὶ οὕτως ἀπρόσκοπος ἂν ἐγίνετο ἡ διαλέξις. νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ φύσις διὰ τὴν ἀπορίαν οὐ προσήρμοσεν ἐνὶ ἐκάστω τὸ κατάλληλον ὄνομα, ἀλλὰ πολλοῖς πράγμασιν τὸ αὐτὸ καὶ ἕν ὄνομα ἀγαγοῦσα ἐπέθηκε, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπάτη χώραν ἔσχε· διὸ τὰ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ὁμολογηθέντα τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ 15 τοῦ ὀνόματος σημαινομένου συμβαίνειν ἡγοῦμεθα, ὡς κἀκείνων μιᾶς φύσεως ὄντων διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα, καὶ τῷ τὸ ὄνομα εἶναι ἕν οἴομεθα καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ δηλούμενα πράγματα διάφορα καὶ ἀνομοούσια ὄντα ἕν εἶναι κατὰ φύσιν, ὅπερ ἀδύνατον. οὐ γάρ, εἰ τὸ βασιλίσκος ὀνομά ἐστιν ἕν τι, ἤδη καὶ τὸ σημαίνον παρ' αὐτοῦ πρᾶγμα ἔσται ἕν· ἄλλος 20 γὰρ ὁ τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένος βασιλίσκος καὶ ἄλλος ὁ τοῖς ἐπιστήμοσιν, ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας δηλονότι ὢν τοῦ ἀστρώου λέοντος. οὐκοῦν τὸ ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς τινοσ κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σοφιστικόν. καὶ ὅτι τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦτο ἡγεῖσθαι συμβαίνει, φησί, τοῖς σοφισταῖς. παραδείγματι 25 χρῆται τῷ ἐπὶ τῶν ψήφων τοῖς λογιζομένοις· ἃ γὰρ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν ταῖς ψήφοις συλλογιζόμενοι εὐρίσκουσι, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων μεταφέρουσι, καὶ τσαυτὰ φασιν ἔχειν καὶ ταῦτα εἶναι τὰ δακτυλομετρούμενα. τὸ δ' οὐκ ἔστιν ὅμοιον, ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ μεταφέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα ἀληθές· εἰ γὰρ 30 ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς εἰς περιττὸν καὶ ἄρτιον διαιρεῖται, ἀνάγκη καὶ τοὺς ἑπτὰ ἄνδρας, οἷτινές εἰσι τὰ ἀριθμούμενα, εἰς περιττὸν καὶ ἄρτιον διαιρεῖσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀληθές· οὐ γάρ, εἰ ὁ Δίῳ δισύλλαβον, τὸ δισύλλαβον τετρασύλλαβον, ἀνάγκη τὸν Δίωνα, ὅς ἐστι τὸ πρᾶγμα, τετρασύλλαβον εἶναι. Ταῦτα εἰπὼν καὶ δεῖξας πῶς ἀπατώμεθα, δηλονότι δι' ἀπειρίαν καὶ 35 ἄγνοίαν καὶ μᾶλλον διὰ τὴν ὁμωνυμίαν μεταφερόντων τῶν σοφιστικῶν τὴν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἀπάτην εἰς τὰ πράγματα, ὡσπερ οἱ λογαριασταὶ μετα-

8 συναγοῦσα (sic) a 10 διαλεγόμεθα a¹ ὑπεφέρομεν scripsi: ὑπεφέρωμεν (sic) I: ἐπεφέρομεν a 15 μῖαν a¹ 17 καὶ οἴομεθα τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ἀνομοούσια A (antecedentia inde ab I διὰ τί om.) 18 post φύσιν add. διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα τοῦ καίμενου ἐνός ὄντος, πολλοῖς A 19 ἐν τί ἐστίν coll. A ἔσται ἕν I: ἐστίν ἕν a: ἐν τί ἐστίν A 20 βασιλίσκος om. A post ὁ alt. add. ἐπὶ aI: om. A 20. 21 σοφοῖς A 25 τῷ a²I: τῶν a¹ 26 τοῖς libri, sed cf. p. 13, 21. 25 29 αὐτοῦ KQR: αὐτοῖς a: comprehend. I 30 ὁ a²I: τὸ a¹ εἰς σ in fine versus I 36 λογαριασταὶ a

φέρουσι τοὺς | ἀριθμοὺς ἐπὶ τὰ ἀριθμητὰ, δείκνυσι τοῦτο διάφορον εἶναι 1. 6^ο
καὶ οὐχ ὅμοιον διὰ τοῦ εἰπεῖν τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἐπὶ μὲν
γὰρ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἀριθμητῶν καὶ ἄμφω ἄπειρά εἰσι καὶ
ἀπερὶληπτα, καὶ εὐδὴλον ὅτι ὡς ἂν ἔχοι τὸ ἕτερον, οὕτως ἔξει καὶ θάτερον·
5 ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν πραγμάτων οὐχ οὕτως ἔχει. τὰ μὲν γὰρ
ὀνόματα πεπέρανται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος· ἐπεὶ γὰρ οἱ λόγοι
ἐξ ὀνομάτων σύγκεινται (λεγέσθω γὰρ νῦν καὶ τὰ ῥήματα ὀνόματα), τὰ δὲ
ὀνόματα ἐκ συλλαβῶν, αἱ δὲ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων, τὰ δὲ στοιχεῖα τῆς
ἐγγραμμάτου φωνῆς πεπερασμένα (εἰκοσιτέσσαρα γάρ), τὸ ἐκ πεπερασμένων
10 ἄρα, ὡς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως δέδεικται, ἀνάγκη συμπεπε-
ράσθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν πεπερασμένα εἰσὶ τὰ ὀνόματα. πῶς δὲ ὁ ἀριθμὸς
καὶ τὰ πράγματα ἄπειρά εἰσι, καὶ ὅπως οὐχ ὅμοιόν ἐστι τὸ συμβαῖνον
ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει
δυνάμει λέγων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπ' ἄπειρον αὖξεν δύναται καὶ τὰ
15 ἀριθμητὰ, οὐκ ἐνδέχεται τὰ διάφορα ἀριθμητὰ καθὼ ἀριθμητὰ τῷ αὐτῷ
καὶ ἐνὶ ἀριθμῷ δηλοῦσθαι, οἷον τὰ ἑπτὰ καὶ ἕξ διὰ τοῦ πέντε ἀριθμοῦ·
τὰ δὲ πράγματα ἐπειπερ ἄπειρά εἰσι τὸν ἀριθμὸν, τὰ δὲ ὀνόματα
πεπέρανται, ἀναγκαῖον πλειῶν τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦνομα τὸ ἐν
σημαίνειν. τούτου δὲ ὄντος, εἰ μὲν ἐπ' ἄλλου δοίη ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπ'
20 ἄλλου δὲ μεταγάγοι ὁ ἐρωτῶν, δόξειεν ἂν ὁ ἔλεγχος γίνεσθαι. χρᾶται δὲ
τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ψήφοις πρὸς τὸ δεῖξαι τοὺς σοφιστὰς τῷ τὰ ὀνό-
ματα μεταφέρειν ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα παραλογιζομένους τοὺς ἀνεπιστή-
μονας. ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν ψήφων οἱ μὴ δεινοὶ ἀλλ' ἐπιπόλοιοι καὶ ἰδιῶται
τῷ τοὺς ἀριθμοὺς φέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα παρ' ἑαυτῶν καὶ παρὰ τῶν
25 περὶ τὰς ψήφους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπιστημόνων ἀπατῶνται καὶ διὰ
τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτων παραχρούονται, τὸν αὐτὸν δὴ φησι τρόπον
ἔχειν καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἐξ ὀνομάτων· οἱ γὰρ ἀξύνετοι καὶ ἀνε-
πιστῆμονες τῆς τῶν ὀνομάτων δυνάμεως κακῶς διαλεγόμενοι παρα-
λογίζονται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες. ὅτι
30 ἐλάττω τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκ τῆς ἐνεργείας ἔνεστι πιστοῦ-
σθαι· πολλὰ γὰρ οὐκ ὀνομάσται· καὶ τὰ μὲν πράγματα ἄλλοτε ἄλλα,
τὰ δὲ ὀνόματα τὰ αὐτά. οὐχ ὅτι δὲ διὰ τοῦτο μόνον αἱ ὁμωνυμία λέγει,
ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης, εἰ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας τινὰς αἱ ὁμωνυμίαι.
ἢ ἢ μὲν ὁμωνυμία ἐξ ἀνάγκης διὰ τοῦτο· πάντως γὰρ ὁ τιθέμενός τινι
35 ὄνομά τι χρῆσεται φωνῇ κατ' ἄλλου τινὸς εἰρημένῃ. ἢ μέντοι πρὸς τόνδε

2 μὲν om. A 4 ἀπερὶληπτα aA: ἀπαράληπτα I ἔχει a 5 ἔχει om. A
5. 6 τὰ μὲν, ἦγουν οἱ λόγοι, πεπέρανται. ἐπεὶ A 7 σύγκεινται om. A 9 ἐκ
πεπερασμένων aA: πεπερασμένων I 10 τῷ ἕκτῳ AI: ῥ a ἀκροάσεως] x ex γ
corr. I ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκρ.] c. 7 p. 238*13 10. 11 πεπεράσθαι
scripserim 20 χρᾶται AI: χρῆται a δὲ alt. aI: γὰρ A 23 post καὶ
add. οἱ A 24 περὶ (ante τῶν) a¹ 26 τρόπον δὴ φησιν A 27 post λόγων
τῶν add. λεγομένων A ἀξύνετοι a 28 διαλεγόμενοι A: διελεγχόμενοι aI
32 ταυτὰ a 33 αἰτίας a: om. I 35 ὀνόματι aI εἰρημένου a

ἡ τόνδε ὁμωνυμία οὐκ ἔστιν ἀναγκαία· ἠδύνατο γὰρ ἄλλω τι καὶ μὴ τοιούτῳ ὁμωνύμῳ εἶναι. ὅτι δὲ πεπεράνται τὰ ὀνόματα, δῆλον ἔκ τε τοῦ τὰ στοιχεῖα, ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὀνόματα, πεπεράνθαι· τῶν δὲ πεπερασμένων καὶ ἡ σύνθεσις πεπερασμένη· καὶ ἔτι ἐκ τοῦ μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν
5 γραμμμάτων συλλαβὰς ἡ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι· αἱ γὰρ πρὸς τὰ φωνήεντα συμπλοκαὶ τε καὶ συνθέσεις αὐτῶν μόναι τοῦτο ποιούσι.

p. 165·17 Διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν αἰτίαν.

Ποίαν αἰτίαν; τὴν ἐκ τῶν ὀνομάτων, δηλονότι τὴν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, καὶ τὰς μελλούσας λεχθῆναι τῶν λοιπῶν δώδεκα τρόπων. ἔστιν ἐν συλλο-
10 γισμοῖς καὶ ἐλέγχοις, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ φαινόμενον καὶ τὸ ἀληθές, τὸ μὲν σοφιστικὸν ὃν τὸ δὲ ἐπιστημονικόν.

p. 165·19 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τισι μᾶλλον πρὸ ἔργου.

Εἰπὼν ὅτι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς ἄλλας γίνεται ἡ ἀπάτη ἡ σοφιστικῆ, προτίθεται εἰπεῖν καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐπιτετήδευται. λέγει τοίνυν
15 ὅτι τινὲς δοκεῖν θέλοντες μᾶλλον ἤπερ εἶναι σοφοὶ διὰ τὸ εὐχερῶς καὶ ῥαδίως καὶ ἀνδρωτῆ αὐτοῖς τοῦτο προσγίνεσθαι διὰ πολλοῦ τιθέασιν καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον δοκεῖν μᾶλλον ποιεῖν παρὸ ποιεῖν κυρίως. οὐ μόνον γὰρ ἐν τοῖς κατωτάτοις χρόνοις τὸ δοκεῖν μὲν εἶναι σοφοὺς μὴ εἶναι δὲ σπουδάζεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις τὸ τοιοῦτον περισπούδαστον
20 ἦν τοῖς | σοφισταῖς· ἡ γὰρ σοφιστικὴ φαινομένη μὲν ἐστὶ σοφία f. 6· οὐκ οὐσα δέ, καὶ ὁ σοφιστῆς χρηματιστῆς ἀπὸ φαινομένης σοφίας. δηλοῦσι δὲ τοῦτο Ἰππίαι καὶ Πρωταγόραι καὶ Γοργίαί καὶ Πρόδικοι, ὧν ὁ βουλόμενος τὴν σοφίαν καὶ τὸν πλοῦτον ὃν ἐκ ταύτης συνήθρυσαν μαθεῖν ἐντυχανέτω τοῖς ὁμωνύμοις τούτων διαλόγοις τοῦ Πλά-
25 τῶνος. καὶ ὁ σοφώτατος δὲ Σωκράτης ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία τοῦ θρασυτάτου Πώλου τὸ ἐπηρεζόμενον καὶ τοῦ Καλλικλέους τὸ ἀμαθὲς διελέγχων ἐπιστημονικῶ λόγῳ καὶ ταπεινῶ φρονήματι πάντως πιστούμενος τὴν σοφιστικὴν δοκῆσει μόνον εἶναι σοφίαν φησὶ καὶ οὐκ ἀληθείαν καὶ τὸν σοφιστὴν

1 ἀδύνατον γὰρ ἄλλο a¹ 2 ὁμωνύμῳ I: ὁμωνυμίαν a τοῦ a: τῶν I 3 πεπεράνθαι scripsi: πεπεράνται aI 5. 6 μόναι γὰρ αἱ πρὸς τὰ φωνήεντα συνθέσεις αὐτῶν A 6 τοῦτο ποιούσι AI: inv. ord. a 10 ὡς εἴρηται (sc. p. 8,7sq.) post συλλογισμοῖς collocat A 13. 14 ἡ σοφιστικὴ ἀπάτη, λέγει καὶ δι' ἣν A 16 ἀνδρωτῆ a¹: εὐ νι δι τι (sic) I 18 χρόνοις aKQR: λόγοις I cf. p. 6,23 n. 18. 19 μὴ εἶναι δὲ KQR, omisso δὲ a: om. I 19 σπουδάζοντες a τοῖς—χρόνοις aKQR: τῶ—χρόνῳ I 20 μὲν om. a 23. 24 ὃν—συνήθρυσαν om. A 25 τῷ τοῦ A: τῷ a: compend. supra lineam I ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία cf. c. 18 p. 463 B sqq. 26 ἐπαρμένον a¹ καλλικλέους a²: καλλικλου a¹: καλλικλέος AI 26. 27 τῷ λόγῳ τῷ ἐπιστημονικῷ διελέγχων a² 27 πάντως om. A 28 σοφίαν A: σοφίας aI φασὶ a ἀλήθεια A: ἀλήθειαν a: ἀληθείας I

δοκῆσει μόνον εἶναι σοφὸν τῇ δ' ἀληθείᾳ ἄσοφον καὶ χρηματιστήν, ἤγουν
 χρημάτων ἔνεκεν ἀγωνιζόμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας. ὅτι δ' ἡ
 σοφιστικὴ φαινομένη ἐστὶ σοφία καὶ οὐ κυρίως, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ
 δόκησιν εἶναι· τὰ γὰρ κατὰ δόκησιν οὐ κυρίως· εἰ γὰρ ἡ δόκησις φαι-
 5 νομένη ἐστὶν ὑπάρξεις, ἡ δὲ φαινομένη ὑπάρξεις οὐ κυρίως ἐστὶν ὑπάρξεις,
 κατ' ἐπαναδίπλωσιν τοῦ μείζονος ὄρου ἢ ἄρα δόκησις οὐ κυρίως ἐστὶ. διὰ
 τοῦτο ἡ τε σοφιστικὴ φαινομένη σοφία καὶ ὁ σοφιστῆς φαινόμενος σοφός, καὶ
 τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ (φαινομένου) φαινόμενον καὶ οὐκ ἀληθές. καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ
 φαινομένης σοφίας ἐχρηματίζοντο, ἀκόλουθον ἦν πάντως δοκεῖν μᾶλλον
 10 ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ ποιεῖν. ὁ μὲν γὰρ ὄντως σοφὸς ποιεῖ
 μᾶλλον τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ δοκεῖ· δηλοῖ δὲ ὁ Σωκράτης μηδὲν εἰδέναι
 πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων
 καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης. οἱ δὲ σοφισταὶ τούναντίον· πάντα γὰρ
 εἰδέναι διαβεβαιοῦνται· 'οὐδαίς γὰρ οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον', φησὶν ὁ
 15 Πρωταγόρας, 'καινὸν τί με ἠρώτησε', μόνον οὐχὶ λέγων 'αὐτὰ ἐκεῖνα παρὰ
 πάντων ἐρωτῶμαι ἄπερ τυγχάνω εἰδώς'.

p. 165*24 Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν εἰπεῖν ἔργον.

Εἰπὼν ὅποια ἐστὶν ἡ τῶν σοφιστῶν σοφία, ὅτι φαινομένη σοφία, καὶ
 ὅποιον τὸ ἔργον αὐτῶν, ὅτι τὸ δοκεῖν ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον, νῦν
 20 προστίθησι καὶ τὸ τῶν ἀληθῶν σοφῶν ἔργον. ἵνα γὰρ μὴ τις εἴπη 'πῶς
 δὲ καὶ τίνα τρόπον ἐρωτᾶν καλῶς, ὡσαύτως καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ
 ἀλωθείημεν τοῖς ἐπιχειροῦσι σοφίζεσθαι;', φησὶ τῶν ἐπιστημόνως ἐρωτῶντων
 καὶ ἀποκρινομένων τοῦ μὲν ἐρωτῶντός ἐστιν ἔργον τὸ ἀψευδεῖν περὶ τὰς
 ἐρωτήσεις καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ἐμφανίζειν ψευδόμενον, εἴ που κακῶς
 25 καὶ ψευδῶς ἀποκρίνεται, τοῦ δ' ἀποκρινομένου τὸ ἐμφανίζειν, εἴ που δια-
 ψεύδεται ὁ ἐρωτῶν. καὶ τὸ μὲν ἐμφανίζειν τὸν ψευδόμενον, ὅπερ ἐστὶν
 ἔργον τοῦ ἀποκρινομένου, ἐν τῷ δύνασθαι ὑπέχειν λόγον ἐστίν· ὁ γὰρ
 εἰδώς, εἴτε πολλαχῶς εἴτε μοναχῶς τὰ πράγματα λέγεται, τὸν ἐρωτῶντά
 30 τι τῶν πολλαχῶς ὡς μοναχῶς λεγόμενον οὐ συγχωρήσει τοῦτον ἀπατῆσαι
 τε καὶ σοφίσασθαι. τὸ δὲ ἀψευδεῖν ἐν τῷ λαμβάνειν, ὃ ἐστὶ τοῦ ἐρω-
 τῶντος· ὁ γὰρ δυνάμενος καλῶς ἐρωτᾶν οὐδέποτε πρῆτασιν ἐρωτήσει
 ἀφ' ἧς συμβήσεται τὰ ἐναντία λέγειν ἑαυτῷ· ὡς γὰρ ἐρωτῶν καλῶς οὐ
 δι' ἑαυτὸν δεῖκνυσι τάναντία συμβαίνειν, ὡς εἰδὼς ἐρωτᾶν ἀναμαρτήτως,
 ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποκρινόμενον.

2 post χρημάτων add. ἐρωτῶν· καὶ τούτων A ἀγωνιζόμενος a 8 φαινομένου add. v
 καὶ prius AI: ἐστὶν a 10 ἢ δοκεῖν I σοφιστῆς a¹ 12 ποιῶν A
 14 βεβαιοῦνται a μέχρι A: om. aI 14. 15 ὁ Πρωταγόρας] immo ὁ Γοργίας,
 qui c. 2 p. 448 A dicit καὶ λέγω ὅτι οὐδαίς μὲ πω ἠρώτησε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν
 15 περὶ a¹ 17 ἔργον om. A 18 σοφιστῶν AI: σοφιστικῶν a 23 ἔργον ἐστὶ A
 24 εἴ που a²A: εἴπερ a¹I 25 post ἀποκρίνεται add. ἀποκρινόμενος aI: om. A 29 ὡς
 μοναχῶς om. a¹ λεγομένων a 30 τε I: om. a 31 I: om. a 33 τὰ ἐναν-
 τία a ἀναμαρτήτως a: ἀναμαρτήτητα I

p. 165•24 Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν.

Ἴνα συνελθὼν εἶπω ὡς ἐν πρὸς ἐν τὰ ἀμφοτέρων ἔργα, τοῦ μὲν
καλῶς ἐρωτῶντος ἔργον ἐστὶ τὸ λαμβάνειν προτάσεις κυρίας καὶ μὴ ἀμ-
φιβόλους, τοῦ δὲ γε ἀποκρινομένου ἔργον ἐστὶ τὸ δύνασθαι τὸν ἐρωτῶντα
5 ἐλέγχειν ψευδόμενον· τὸ δὲ δύνασθαι τὸν ψευδόμενον ἐλέγχειν γίνεται
παρὰ τὸ εἰδέναι τὰ τε ὁμῶνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ τὰλλα δι' ὧν ἀπατῶν
πειρᾶται ὁ ἐρωτῶν. ἢ τοίνυν τὸ ἐν πρὸς ἐν οὕτω νοητέον ἢ καὶ οὕτως
ὀφείλει νοεῖσθαι· ὅτι ἐπειδὴ με ἐρωτᾶν βούλει, γίνωσκε ὅτι, εἰ θέλεις μὴ
πατρατραπῆναι, ἐρώτα καλῶς καὶ ἀληθῶς, ὅπερ ἐστὶν ἔργον τοῦ ἐπιστη-
10 μόνως ἐρωτῶντος, καὶ σπουδαζε τὸν ψευδόμενον ἐλέγχειν δι' ὧν εἴπομεν,
ὅπερ ἐστὶν οἰκεῖον ἔργον τοῦ ἐπιστημόνως ἀποκρινομένου. ἢ τοίνυν κατὰ
τὸ πρῶτον νοητέον τὸ ἐν πρὸς ἐν ἢ κατὰ τὸ δεύτερον· † σφίξει γὰρ καὶ ἐπὶ
τούτου· δύο γὰρ τινα εἶπε, τό τε πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι | καὶ τὸ ἐρωτᾶν. f. 7r

Ταῦτα δὴ εἰπὼν ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς ὧν ἔδειξε· καὶ γὰρ ὅτι ἔστι
15 τοιοῦτον εἶδος λόγων, ὅπερ οἱ σοφισταὶ διώκουσιν, συνέστησεν ἐν οἷς
καὶ τὴν ὁμωνυμίαν παρέθετο, προσθεὶς καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐφείνεται
τῆς τοιαύτης τῶν λόγων δυνάμεως ὡς εὐχεροῦς καὶ ῥαδίαις, καὶ ὅτι ἡ
τοιαύτη δύναμις τῆς ἔριδος ποιεῖ τὸν φαινόμενον σοφόν, δι' οὗ τυγχάνουσι
οἱ σοφισταὶ τὴν προαίρεσιν ἔχοντες. συνίστησι δὲ τρόπον τινὰ διὰ τούτων
20 ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῷ φιλοσόφῳ κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπι-
στημονικῶς καὶ τοῦτο εἰδέναι τὸ εἶδος τῶν λόγων τὸ παρὰ τοῖς σοφισταῖς
σπουδαζόμενον. πῶς γὰρ τὸ ἀγνοούμενον ἐλεγχόμενον ἔσται; ἀλλὰ δῆλον
ὅτι τὸ γινωσκόμενον. εἰ γὰρ ἡ ἀπειρία καὶ ἡ ἀγνοία τῶν τοιούτων λόγων
τῆς φαντασίας αἰτία, δῆλον ὡς ἡ γνῶσις αὐτῶν ἅμα τῇ γνῶσει καὶ ἐλεγχός
25 ἐστὶ. ταῦτα δεῖξας ἐπὶ τούτοις προτίθεται εἰπεῖν περὶ οὗ ἡ προκειμένη
πραγματεία· ἔστι δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, πῶς τε γίνονται καὶ
διὰ τίνων.

p. 165•34 Πόσα δὲ ἐστὶν εἶδη τῶν λόγων τῶν σοφιστικῶν.

Εἰσβάλλει νῦν εἰς τὴν τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διδασκαλίαν, καὶ ζητεῖ
30 πρότερον πόσα εἰσὶν εἶδη τῶν λόγων τῆς σοφιστικῆς καὶ ἐκ πόσων
σύνεστηκε τὸ σοφιστεῦσθαι. τὸ δὲ πόσα ἐστὶν εἶδη τῶν λόγων καὶ ἐκ
πόσων τὸν ἀριθμὸν ἢ ἐκ παραλλήλου κεῖται, ἢ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ

2 συνελθόντα δ' εἰπεῖν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἐστὶ τὰ Α 3 et 4 ἔργον ἐστὶ om. Α κυρίας Α:
κυρίου a: κοινὰς Ι 6 τὰ ἄλλα a 7 τὸ ἐν πρὸς ἐν om. Α 7. 8 καὶ et ὀφείλει
νοεῖσθαι. ὅτι om. Α 8 τέλει a': εἰς superser., sequens μ in ras. Α¹ 12 an ἀρ-
μόζει? 13 τούτου Ι: τούτοις a δεῖ Ι: δὴ a 14 δὲ a²: om. Α ἡμῖν a¹ ἐστὶ
τι Arist. (τι om. C) 15 τοιοῦτον aA Arist.: τοιούτων Ι (f, pr. B) ὅπερ AI: ὅπως a
συνέστησεν a ἐν om. Α 20. 21 ἐπιστημονικῶς Α: ἐπιστημονικῶ Ι: ἐπιστημο-
νίαν a 22 post ἀγνοούμενον add. καὶ a 25 τούτου Α 28 δὲ Ι: τε a
29 τὴν τῶν in ras., ut videtur, Α¹ 30 τῶν λόγων om. Α 32 τῶν ἀριθμῶν Α(i)

τοῦ 'τίνα εἶσι τὰ εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων', ἄπερ εἰσι δύο, τὰ παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἔξω τῆς λέξεως, τὸ ἐκ πόσων δὲ ἀντὶ τοῦ 'πόσα μέρη ἐνὸς ἐκάστου τῶν τοιούτων εἰδῶν'. μέρη γὰρ τῶν εἰδῶν τὰς ὑποδιαίρεσεις τῶν εἰδῶν λέγει. δύναται τὸ καὶ πόσα μέρη τῆς πραγματείας 5 τυγχάνει λέγειν ὡς ἴσον τῷ 'καὶ πόσων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται'. οὐ γὰρ μόνον τοῦ ἐλέγχειν δοκεῖν ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν, ἃ μετ' ἄλλῃον ἐρεῖ. δύναμιν δὲ λέγει τὴν σοφιστικὴν, ἥτοι ὅτι μὴ τέχνη μὴδ' ἐπιστήμη· περὶ τᾶληθῆ γὰρ ἐκείνων ἑκατέρω, ἥ τε τέχνη "ἔξισ οὐσα μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητικῆ" καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔξισ ἀποδεικτικῆ περὶ τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον· ἡ 10 τέχνην εἶπε τὴν σοφιστικὴν κοινῶς καὶ γενικῶς, ἥτοι δυνάμει· λέγει γὰρ αὐτὴν καὶ τέχνην κοινότερον χρώμενος τῷ τῆς τέχνης ὀνόματι.

p. 165*38 Ἔστι δὲ τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέσσαρα γένη.

Κοινοποιεῖται πρότερον πάντα τὰ τῶν συλλογισμῶν εἶδη καὶ ἀπαριθμεῖται αὐτά, καὶ τότε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ εἶδος τοῦ συλλο- 15 γισμοῦ ἀναλεξάμενος τὴν περὶ αὐτοῦ ποιεῖται διδασκαλίαν. ἀπορῆσαι δὲ ἄξιον, πῶς εἰπῶν τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων εἶναι τέτταρα γένη ἐπήνεργε τοὺς διδασκαλικούς λόγους προηγουμένως, οἵτινες εἰσὶν ἀποδεικτικοί. οὐ γὰρ οἱ ἀποδεικτικοὶ λόγοι ἐξ ἐνδόξων εἰσὶν, οὔτε ἐκ τῶν πᾶσι δοκούντων οὔτε ἐκ τῶν τοῖς πλείστοις οὔτε ἐκ τῶν τοῖς σοφοῖς, ἡ 20 τῶν πᾶσι δοκούντων σοφοῖς ἢ τῶν τοῖς πλείστοις ἢ τῶν (τοῖς) μάλιστα γνωρίμοις κατὰ φιλοσοφίαν, οὐδὲ περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογίζονται· τὸ γὰρ ἐκ τούτων συλλογίζεσθαι, ὡς ἡ πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς σημαίνει, οὐκ ἔστιν ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικοῦ λόγου ἀλλὰ τῆς διαλεκτικῆς. ἡ ληπτέον ἐπὶ τοῦ συλλογίζεσθαι νῦν τὸ διαλέγεσθαι· ὁ γὰρ ἀποδεικνύων οὐ 25 διαλέγεται ἀλλὰ συλλογίζεται, καθάπερ ἐπὶ γεωμετρίας ἔχει καὶ ἄλλων τινῶν. θεῖς δὲ τίνα τὰ τέσσαρα γένη λέγει καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων διὰ συντόμου λόγου διδάσκει διαφορὰν, διδασκαλικοὶ μὲν φάσκων εἰσὶν οἱ ἐκ τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν ἐκάστου μαθήματος γινόμενοι ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ, ἥγουν ἀποδεικτικοὶ μὲν εἰσι συλλο- 30 γισμοί, οἷον φέρε εἰπεῖν ἐπὶ ἀριθμοῦ οἱ διὰ ποσοῦ διωρισμένου συλλογίζόμενοι καὶ γεωμετρικοὶ οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς καὶ ἀπλῶς ἕκαστος ἐξ οἰκειᾶς ἐπιστήμης καὶ τοῦ οἰκειοῦ ὑποκειμένου τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ ἀποδεικτικὸς

1 post εἶδη add. τῶν λόγων, καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν, ἢ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ τοῦ πόσα εἶδη
 aI: om. A 4 τὸ καὶ AI: inv. ord. a 5 στοχάζονται in ras., ut videtur, A¹ 6 ἃ
 superscr. I ἐρεῖ] c. 3 p. 165^b12sq. 7 δύναμιν (δ ex v corr.) I: δύναται a λέγει
 scripsi: λέγειν aI 8. 9 ἔξισ κτλ.] Eth. Nic. VI 4 p. 1140*10 et 1139^b31 10 δυ-
 νάμει I: δύναμιν a 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά AI: ἀπαριθμεῖ ταυτὰ a 14 τὸ om. A ὁ
 λόγος ἐστὶν aA: inv. ord. I αὐτοῦ εἶδους A 15 ἀναλεξάμενος A: ἀναδεξάμενος aI
 ἀπορῆσαι AS: ἀπορίας I: ἀπορεῖν a 16 τέσσαρα aA 17. 18 οἱ ἀποδεικτικοὶ εἰ
 γὰρ A 18 ante ἐξ add. οὐκ A 20 ἢ alterum A: καὶ aI τοῖς alt. addidi cf. Top. I 1
 p. 100^b23 21 γνωρίμοις scripsi: γνωρίμων aAI συλλογίζονται—σημαίνει (22) om. a¹
 24 ληπτέον οὖν om. ἢ A 26 τίνα λέγει τέσσαρα γένη A 27 διαφορὰν ante διὰ
 collocat A 29 ἥγουν I: οἱ δὲ a 31 ἐκ τῆς A

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

ὁ οὕτω καὶ ἐκ τοιούτων συλλογιζόμενος, οὐκ ἐκ τῶν τοῦ ἀποκρινο-
 μένου δοξῶν. αἴτιον δὲ τούτου τὸ τὸν μανθάνοντα πιστεύειν, ὃ
 γίνεται, | ὅταν ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τοῦ πράγματος ὁ διδάσκων ἀκολού- f. 7
 θους ἔχη τοὺς οἰκείους λόγους· οὐ γὰρ ἂν μάθοι τις τὰ δευτέρα μὴ περὶ
 5 τῶν πρώτων πεπεισμένος. διαλεκτικοὶ δὲ εἰσι συλλογισμοὶ οἱ ἐκ τῶν
 ἐνδόξων συλλογιστικοὶ ἀντιφάσεως· αἶψι γὰρ ὁ διαλεκτικὸς τὴν ἀντί-
 φασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι τοῦ προβλήματος, καὶ γυμναστικός τις ὢν
 ἐπ' ἀμφοτέρα ἐγχειρεῖ δι' ἐνδόξων καὶ τῶν ἀντικειμένων ἐστὶ συλλο-
 γιστικός. τρίτον φησὶν εἶναι τὸν πειραστικὸν συλλογισμόν, ὅς ἐστι καὶ
 10 αὐτὸς διαλεκτικός· μέρος γὰρ τοῦ διαλεκτικοῦ. διαφέρει δὲ τοσοῦτον
 ἐκείνου, ὅτι μὴ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δοκούν-
 των τῷ ἀποκρινομένῳ περὶ οὗ προσποιεῖται τὴν ἐπιστήμην
 ἔχειν. τούτῳ γὰρ διαφέρει, ὡς εἴρηται, ὁ πειραστικὸς τοῦ διαλεκτικοῦ
 καίτοι καὶ αὐτὸς διαλεκτικὸς ὢν, τῷ τὸν διαλεκτικὸν ἐκ τῶν ἀπλῶς
 15 ἐνδόξων συλλογίζεσθαι, ἅπερ ἐστὶ τὰ δοκούντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ
 τοῖς σοφοῖς, τὸν δὲ πειραστικὸν καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων καὶ ἐκ τῶν
 δοκούντων πᾶσι τοῖς προσποιουμένοις εἰδέναι τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην
 καθ' ἣν ἡ πείρα γίνεται, ὃ καὶ αὐτὰ ἔνδοξα, εἰ καὶ μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ
 τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην. τὰ γὰρ ἐν ταῖς ψευδογραφίαις ταῖς κατὰ τὴν
 20 γεωμετρίαν λαμβανόμενα οὐκ ἐκ τῶν δοκούντων πᾶσιν εἰσιν ἀλλ' ἐκ τῶν
 τοῖς γεωμέτραις, τῶν ἀναγκαίων παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν γεωμετρικῶν
 γινώσκεισθαι. γράφεται δὲ ἔν τισι καὶ ἀναγκαῖον διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, καὶ
 εἴη ἂν ἄλλειπτικὸν ὡς ἔξωθεν λαμβάνεσθαι τὸ 'ὢν τὴν ἐπιστήμην ἔχειν
 ἀναγκαῖον τῷ προσποιουμένῳ εἰδέναι'. ἔν τισι μέντοι ἀντιγράφοις οὐ τέτ-
 25 ταρα γένη ἀλλὰ τρία φέρεται, ἐπεὶ τοῦ πειραστικοῦ δοκεῖ ὡς μέρους τοῦ
 διαλεκτικοῦ μνημονεύειν προσελθάν. πολὺ δὲ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἶδος
 παρὰ Πλάτωνι ἔστιν εὐρεῖν ἔν τε τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἐν ἅπασι σχεδὸν αὐτοῦ
 τοῖς διαλόγοις. μνημονεύει δὲ τῶν πειραστικῶν καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Τοπικῶν, ἔνθα διέξεισι πρὸς τίνα χρῆσιμός ἐστιν ἡ διαλεκτική· ἐκεῖνο γὰρ
 30 ἠνέξατο διὰ τοῦ δι' ὃν τρόπον δέ, διώριστα ἐν ἑτέροις. ἐριστικούς δὲ
 λέγει εἶναι τοὺς ἐκ τῶν φαινομένων μὲν ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ

2 αἰτία δὲ τούτου a: τούτου δὲ αἰτία A 4 ἔχη C: ἔχει aI δύο I: β a 5 τῶν
 οὐ
 prius Cn: τοῦ aI α I: α a πεπισμένος a 4. 5 δύο—α' I: β—α a 7 τοῦ
 προβλήματος πειρᾶται συλλογίζεσθαι A τις om. A 8 ἐπ' om. A ἐπχειρεῖ διὰ τῶν
 ἐνδόξων A 9 post τρίτον add. δὲ A 12 post οὐ add. οὗτος A 16 post ἐνδόξων
 15. 16 συλλογίζεσθαι—σοφοὶ iterata exprunxit I 18. 19 καθ'—ἐκείνην om. a¹ 19 τὴν
 alterum om. a 20 εἰσιν a²A I: ἦ a¹ ἀλλ' KQR: ἀλλὰ καὶ (ut vs. 11) aAI 21 γεω-
 μετρῶν a 22 γράφεται a²I: γίνεται a¹ ἔν τισι] velut Arist. codd. BC μικρὸν a¹
 23 ἄλλειπτικὸν a 24—26 ἐν τισι τρία φέρεται· ὅτι προσελθάν δοκεῖ μνημονεύειν τοῦ
 πειραστικοῦ, ὡς μέρους τοῦ διαλεκτικοῦ A 24. 25 τέσσαρα a 25 μέρους scripsi:
 μέρη I: μέρος a 26 προσελθάν] p. 165 b10 27 παρὰ KQ: περὶ aI: deletum A πλά-
 τωνι A: πλάτωνα aI ἔστιν om. a¹: post εὐρεῖν add. a² αὐτοῦ σχεδὸν A 29 τοπι-
 κῶν aKQR: τόπων I 28. 29 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 2 p. 101*36 sq.
 31 εἶναι om. A μέν om. A Arist.

(οὔτοι δὲ εἰσιν οἱ τὸ σχῆμα ἔχοντες ὑγιές) καὶ τοὺς φαινομένους συλλογισμούς· οὔτοι δὲ πάλιν εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένοι. ἀγωνιστικούς δὲ καὶ ἐριστικούς τοὺς αὐτοὺς λέγει. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων, φησί, τῶν διδασκαλικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν λόγων, ἐν τοῖς Ὑστέροις εἴρηται
 5 ἀναλυτικοῖς, περὶ δὲ τῶν διαλεκτικῶν καὶ πειραστικῶν ἐν τοῖς Τοπικοῖς· περὶ δὲ τῶν ἀγωνιστικῶν καὶ ἐριστικῶν νῦν λεκτέον.

p. 165^b12 Πρῶτον δὴ ληπτέον πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι.

Εἰπὼν διαλαβεῖν πόσα τε εἶδη ἐστὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν καὶ πόσα
 10 ἐνὸς ἐκάστου τῶν εἰδῶν μέρη καὶ περὶ τῶν συμβαλλομένων εἰς τὴν παροῦσαν πραγματείαν, νῦν ἄρχεται τὴν ἐπαγγελίαν πληροῦν. καὶ πρῶτον ἐκτίθησι πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι, τουτέστιν οἱ σοφισταί, καὶ φησὶ πέντε εἶναι ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ὧν στοχάζονται, ἔλεγχον, ψεῦδος, παράδοξον, σολοικισμόν καὶ τὸ ποιῆσαι ἀδο-
 15 λεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον. τί δὲ τούτων ἕκαστόν ἐστι, προϊόντες μαθησόμεθα. τί δὲ ἐστὶ τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον, διὰ τοῦ ἐπαγομένου δηλοῖ· ἐφερμηνευτικὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν τὸ πολλακίς ἀναγκάζεσθαι τὸ αὐτὸ λέγειν. μήποτε δέ, ἐπεὶ μὴ ἀληθῶς λέγουσιν οἱ σοφισταί, τῷ μὴ ἐπιχειρεῖν ἐξ
 20 ἐνδόξων ἀλλ' ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ στοχάζονται εἴρηκεν. ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, τί ποτέ ἐστιν ἕκαστον, τὰ δοκοῦντα ῥηθήσεται, ὅταν καὶ αὐτὸς περὶ τούτων διέξεισι. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστον εἶναι τούτων τοιοῦτόν ἐστιν· ἀπαριθμησάμενος γὰρ τίνων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται, λέγει ὅτι ἕκαστον τούτων τῶν
 25 παρ' αὐτῶν στοχαζομένων οὐκ ἐστὶν ἀληθῶς ὄν ἀλλὰ φαινόμενον· ἐστὶ δὲ ἢ λέξεις οὕτως· τὸ ἕκαστον τούτων μὴ εἶναι ὄν ἀλλὰ φαινόμενον· οὔτε γὰρ ἀληθῶς δεικνύουσι ψευδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον, ἀλλὰ φαινομένως, οὔτε σολοικίζοντα τὸν δοκοῦντα σολοικίζειν. ἐν γὰρ τῇ ἐρωτήσει τῇ ἄρα δ f. 8^r λέγεις εἶναι, ἐστὶ τοῦτο; λέγεις εἶναι Σωκράτην· ἐστὶν ἄρα Σωκράτην' οὐκ
 30 ἀληθῆς ἐστὶ τοῦτο σολοικισμὸς ἀλλὰ φαινόμενος. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἐστὶ καὶ οὕτως ἐκλαβεῖν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἢ ὡς εἶναι τοῦτο τῆς δοκούσης ἀπορίας τοῦ πῶς ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταὶ λυτικόν, εἰ καὶ ψεύδους καὶ ἐλέγχου καὶ τῶν τοιούτων στοχάζονται, ἀλλ' ἕκαστον τούτων μὴ ὄν ἐστὶ καὶ φαινόμενον· οὔτε γὰρ ὁ ἔλεγχος ἀληθῆς ἐστὶν

1. 2 ὑγιές. φαινόμενοι δὲ οἱ κατὰ A 2 εἰσὶν om. a¹ 2. 3 ἀγωνιστικοί — ἐριστικοί a¹ 3 λέγει om. a¹ 9 εἰπὼν] c. 1 p. 165*34—37 σοφιστικῶν A: om. aI 14 ἔλεγχος—σολοικισμὸς A τὸ ποιῆσαι AI: πεποιῆσαι a¹: ποιῆσαι a² 15 προϊόντες] p. 165^b18 sq. 16 ἀδολεσχεῖν I Arist. 19 fort. ἐλέγχουσιν 20 τὸ om. a¹ 23 τοιοῦτόν I: τοιούτων a 25 αὐτῶν scripsi: αὐτοῦ aI 27 δείκνυσι a 29 σωκράτης (post ἄρα) a¹ 31 ἄλλως A ὡς ἂν εἰ A 32 λυτικόν post τοῦτο collocat A 34 ἐστὶν om. A

ἔλεγχος, οὔτε μὴν ὁ σολοικισμὸς σολοικισμός, οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν τοιοῦτον οἶον καὶ φαίνεται. ἀληθῆς μὲν γὰρ ἔλεγχος ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος καὶ μίαν τῶν προτάσεων λαβῶν καὶ ἀνελῶν τι τῶν κειμένων· ὁ δὲ λέγων ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγει; οὐ· τί δέ, ὅταν ξύλα καὶ
 5 λίθους λέγῃς, οὐ σιγῶντα λέγεις; ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν' οὐκ ἐλέγχει· διττὸν γὰρ ἔστι τὸ σιγῶντα. ὅτι δὲ ἢ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστον εἶναι τούτων οὕτως εἶρηκεν ὡς εἶπομεν, ὁῦλον καὶ αὐτὸς πεποίηκε διὰ τοῦ μάλιστα μὲν γὰρ προαιροῦνται φαίνεσθαι ἐλέγχοντες καὶ τῶν ἐξῆς. ἔφη δέ τις καὶ οὕτως ἐρμηνεύεσθαι τὸ ῥητόν, ὅτι
 10 τὸ πειρᾶσθαι ἐλέγχειν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἔστι μὴ ὄν τοιοῦτον ὡς τὸ τῆ ἀληθείᾳ καὶ τῷ φαινομένῳ, οἶον τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς δοκοῦν, ἀλλὰ μὴ ὄν ὅσον καθ' ἑαυτό, ὄν δὲ ὅσον κατὰ τὸν δοξάζοντα καὶ διὰ τοῦτο φαινόμενον.

p. 165^b23 Τρόποι δ' εἰσι τοῦ μὲν ἐλέγχειν δύο.

15 Νῦν προτίθεται λέγειν περὶ τῶν τρόπων τῶν παραλογισμῶν. δέκα δὲ καὶ τριῶν αὐτῶν ὄντων δύο τρόπους αὐτῶν εἶναι φησιν. εἴη δ' ἂν ἀντὶ τοῦ εἶδους τὸν τρόπον παραλαμβάνων, καὶ ἔστι τρόπον τινα λέγων οὕτως, ὅτι εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεών εἰσι δύο, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν εἰδῶν ἕξ τρόπους περιέχει, τοὺς παρὰ τὴν λέξιν λεγομένους, τὸ δὲ ἕτερον ἑπτὰ,
 20 οὗς ἔξω καλεῖ τῆς λέξεως. εἰσι δὲ οἱ παρὰ τὴν λέξιν ποιοῦντες τὴν φαντασίαν ὁμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις, προσφθία, σχῆμα λέξεως. οἱ δ' ἔξω τῆς λέξεως εἰς μὲν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός, δεύτερος δὲ ὁ παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ πῆ ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ πρὸς τι λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως προσαγορευόμενος, τρίτος δὲ ὁ παρὰ
 25 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν, τέταρτος ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον, πέμπτος ὁ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἕκτος ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθεῖς, ἕβδομος ὁ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ὄντων ἀνωτάτη διαίρεσις εἰς φωνάς ἔστι καὶ πράγματα καὶ τούτων τὰ μὲν εἰσι λεκτὰ τὰ δὲ τυγχάνοντα, λεκτὰ μὲν αἰ φωναί, τυγχάνοντα δὲ τὰ πράγματα, καὶ ἡ
 30 τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνάς ἢ περὶ πράγματα· ἐκάτερον δὲ τούτων εἰς πλείστα διαιρεῖται. καὶ εἰ μὲν περὶ φωνάς, περὶ ταύτας ἔσσονται οἱ παρὰ τὴν λέξιν ἕξ τῶν σοφισμάτων τρόποι· εἰ δὲ περὶ πράγματα, οἱ τῶν ἔξω τῆς λέξεως λοιποὶ ἑπτὰ τρόποι.

1 οὔτε μὴν ὁ σολ. σολ. om. A post alterum quoque οὔτε add. μὴν aI: om. AKQR
 2 ἀληθῶς A 4 οὐ—λέγειν (5) om. a'A 5 οὐ σιγῶντα λέγεις om. a² ἐλέγχει a
 6 σιγῶντα AI: σιγᾶν a post σιγῶντα deleuit λέγειν I ὅτι AKQR:
 τὸ aI 7 ἕκαστον εἶναι Arist.: ἕκαστον ἔστι aA: ἔστιν ἕκαστόν ἔστι (compend.) I 8 γὰρ
 om. a προαιροῦντος I 12 δόξαντα A 14 post εἰσι add. ἤγουν εἶδη a²
 ἐλέγχου a¹(T) 15 ἐκτίθεται τοὺς τρόπους A 16 αὐτῶν prius om. A εἶναι
 om. A ἂν om. a¹ 17 τὸν A: om. aI παραλαβῶν A καὶ—οὕτως aI:
 ὡσπερ εἰ ἔλεγεν A 18 ἐν om. a¹ 21. 22 σύνθεσις—σχῆμα λέξεως aI: καὶ τὰ
 λοιπὰ δ αὐτὸς λέγει A 23 δὲ AKQR: om. aI post μὴ add. τὸ a
 27 ἀνωτάτη a: ἀνωτάτω I

πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφιστικῶν τρόπων,
 ὕστερον δὲ περὶ τῶν ἔξω τῆς λέξεως. ἀνάγκη τοίνυν τὰ παρὰ τὴν
 λέξιν σοφίσματα περὶ φωνᾶς ὄντα ἢ ἐκ τῶν κατ' αὐτάς εἶναι ἢ ἐκ τῶν
 5 περὶ αὐτάς. καὶ εἰ μὲν ἐκ τῶν κατ' αὐτάς, ἢ ἐκ τῶν ἀπλῶν διάφορα
 πράγματα περιεχουσῶν, καὶ γίνεται τὸ πρῶτον εἶδος τῶν εἰρημένων παρα-
 λογισμῶν τὸ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἢ ἐκ τῶν συνθέτων φωνῶν ὁμοιοτρόπως
 διάφορα πράγματα περιεχουσῶν, καὶ ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος τὸ κατὰ
 τὴν ἀμφιβολίαν. τέσσαρες δὲ εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο ταῦτα συνίστασθαι
 εἴωθε. πρῶτος μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνῃ, ὃς
 10 καὶ κοινός ἐστιν ἀμφοῖν ἐπ' ἴσης, ὡς μαθησόμεθα. δεύτερος δὲ ὅταν
 εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· τί δέ ἐστι τὸ εἰωθότες ὦμεν οὕτω
 λέγειν, ὅτε τὴν λέξιν ἐπισκεψόμεθα, δηλοποιηθήσεται· πλὴν καὶ οὗτος
 κοινός ἐστιν ἀμφοῖν, ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ. τρίτος δὲ ὅταν τὸ συντεθὲν
 15 πλείω σημαίνῃ, κεχωρισμένον δὲ ἀπλοῦν ἐστιν, ὃς τρόπος ἰδιός ἐστι
 τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχων, ἥνικα
 τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει | τὸ δ' ἀπλοῦν πολλά. [ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν] f. 8^v
 ἢ γοῦν, ὡς ἄνωθεν ἐλέγετο, τὰς ἀπλᾶς φωνᾶς διατηρεῖ τις διάφορα δὲ πράγματα
 περιεχούσας, καὶ ποιεῖ τοὺς εἰρημένους δύο τρόπους τῶν σοφισμάτων ἢ τὰς
 ἀπλᾶς συντίθησι καὶ τι ἐπόμενον ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς ὅλης φωνῆς λαμβάνει,
 20 καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ σύνθεσιν τρίτον εἶδος τῶν ἐν λέξει, ἢ ἀντιστρόφως
 τούτῳ, καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ τὴν διαίρεσιν. ἀλλ' ἐκ μὲν τῶν κατ' αὐτάς τὰς
 λέξεις σοφιστικῶν τρόπων ταῦτα συνίστανται τὰ σοφίσματα. ἐκ δὲ τῶν
 περὶ αὐτάς ἕτερα δύο συνίστανται· ἢ γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἢ καὶ τὸ πνεῦμα,
 καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὴν προσφθίαν, ἢ παρὰ τὴν ποιὰν σχέσιν τοῦ σχημα-
 25 τισμοῦ τῆς λέξεως, καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὸ σχῆμα καλούμενον εἶδος τῆς
 λέξεως. καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐκ τῶν λεκτῶν τρόποι ἔξ. πῶς δὲ καὶ θῶεν
 ἕκαστος τούτων συνίσταται, παρακατιόντες ἐροῦμεν καὶ διὰ παραδειγμάτων
 τὸ σκοτεινὸν τοῦ λόγου διαφωτίσομεν.

p. 165^b27 Τούτου δὲ πίστις ἢ τε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

30 Ἐφθην ἐν τοῖς ἄνω ὅτι ἔξ εἰσι μόνου τρόποι τῶν παρὰ τὴν λέξιν
 σοφισμάτων, οὐδεὶς ἕτερος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον πιστούμενος τὸν ὅτι οὔτε
 πλείους εἰσὶν οὗτοι τῶν ἔξ λέγοντα οὔτε ἐλάττους φησί· πίστις δὲ τοῦ ἔξ
 εἶναι αὐτοὺς καὶ μὴ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑπερβαίνειν ἢ τε ἐπαγωγῆ, ἦτις
 παρ' ἐμοῦ ὕστερον ἐπαχθήσεται, ἐκτιθεῖσα τοὺς παρὰ τὴν λέξιν σοφισμοὺς
 35 καὶ πᾶν δ' ἂν εἴη ἕτερον σόφισμα γινόμενον ἐκ τῆς λέξεως εἰς τούτους

4 ἀπλῶν scripsi: ἀπλῶς aAI δδιάφορα I 5 περιεχουσῶν] περιε in ras. A 8 τὴν
 om. A δι' ὧν A post δύο add. εἶδη A 9 πρῶτα A σημαίνει a 10 ῥηθή-
 σεται in ras. A¹ μαθησόμεθα] p. 28, 4 sq. δεύτερον A 12 ἐπισκεψόμεθα a: ἐπι-
 σκεπτόμεθα I 14 σημαίνει a 16 σημαίνει a: σημαίνῃ AI τὸ δ' ἀπλοῦν πολλά A:
 om. aI ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν (ἔλεγεν a) aAI: om. KQR 17 ἦγουν a ἀπλῶς a δὲ
 om. a 18 ποιεῖται a 19 ἀπλῶς a φωνῆς om. A 24 τὴν prius AI:
 om. a σχέσιν aI: λέξιν A 25 εἶδος aI: σχῆμα A 32 εἰσὶν οὗτοι I: inv. ord. a

ἀνάγουσα, καὶ ὁ συλλογισμὸς, ἂν τε ληφθῆ τις ἕτερος. ἕτερος δὲ
 λέγει τοὺς προσυλλογισμοὺς ἐκατέρας τῶν προτάσεων τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθε-
 μένου συλλογισμοῦ. καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ προσεχῶς τοῖς λεγομένοις παρ'
 αὐτοῦ τούτου τιθέμενος, εἰ καὶ ἀσαφῶς καὶ οἷον εἰπεῖν αἰνιγματωδῶς. πῶς
 5 δὲ ταῦτα ἔχει, λεκτέον τοῦ σαφοῦς ἕνεκα. ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῃ σχήματι
 γίνεται καὶ πρώτῃ τρόπῃ τοῦ πρώτου σχήματος· ὁμοίως καὶ ἐκάτερος προσυλλο-
 γισμὸς ἐκατέρας προτάσεως. ἔχει δ' ὁ συλλογισμὸς οὕτως, ὡς καὶ Γαληνός
 φησι· τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς
 αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι· πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς
 10 ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι· πάντα ἄρα τὰ
 παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι. τοιοῦτος μὲν οὖν
 ὁ συλλογισμὸς. ἄλλον δὲ συλλογισμὸν λέγοι ἂν τὸν κατασκευάζοντα τὴν
 μείζονα πρότασιν τὴν λέγουσαν ὅτι πᾶν τὸ μὴ ταῦτὸ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι
 καὶ λόγοις δηλούμενον ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι, ἔτι τὸν κατασκευάζοντα
 15 τὴν ἐλάττωνα τὴν λέγουσαν· τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ
 μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι'. δείκνυται δὲ ἡ
 ἐλάττωνα αὐτοῦ πρότασις, ἂν ληφθῆ μέσος ὄρος τὰ παρὰ τὴν κακίαν τῆς
 λέξεως. καὶ εἴη ἂν ὁ συλλογισμὸς ὁ τὴν ἐλάττωνα πρότασιν κατασκευάζων
 τοιοῦτος· τὰ σοφίσματα παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως γίνεται· τὰ παρὰ τὴν
 20 κακίαν τῆς λέξεως γινόμενα πάντα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνό-
 μασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται· τὰ ἄρα σοφίσματα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ
 τοῖς (αὐτοῖς) ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται. ὅπερ δὴ συμπέρασμα
 ἡ ἐλάττωνα ἦν, ὡς εἴρηται, πρότασις τοῦ προγεγονότος συλλογισμοῦ. καὶ
 ἡ μείζων ὁμοίως δείκνυται τῷ ληφθῆναι μέσον τὸ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ
 25 ἢ φαντασίᾳ. ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς κατασκευάζων τὴν μείζονα
 τοιοῦτος· ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχει, τουτέστιν οὐ τὸ αὐτὸ
 δηλοῦσι· πᾶν δὲ διττὸν ἐν ὀνόματι καὶ λόγῳ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ
 φαντασίᾳ· τὸ δὲ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ δις λαμβανόμενον ἐξαχῶς
 συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον. λεχθῆναι δ' ἂν σαφέστερον
 30 ὁ συλλογισμὸς καὶ οὕτως· πόθεν δῆλον ὅτι πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς
 αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι; ἢ πάντως
 τῷ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ τὸ | διττὸν ἔχειν· πάντα δὲ τὰ f. 9^v
 οὕτως ἔχοντα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι. οὐκοῦν
 35 κοινὸν πᾶσι συμπέρασμα ἔστι τὸ τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἐξαχῶς
 γίνεσθαι συμβαίνειν. καὶ τὰ μὲν τῶν συλλογισμῶν ταιαῦτα. ἐνεργείᾳ
 μὲν οὖν τὸ διττὸν ἔχουσιν οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν

1 ἕτερος alterum I: ἕτερον a¹ et (typhothetae errore) a² 3 ante ὁ expunxit nescio
 quid I 5 post ταῦτα add. οὕτως a² 7 Γαληνός] Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ. I XIV.
 p. 584 8 γίνεται post δηλοῦσθαι (9) collocat A 9 πάντα τὰ aI: τὰ γινόμενα παρὰ
 τὸ A 10 δηλοῦσθαι A πάντα om. A ἄρα post σοφίσματα (11) collocat A
 13 ταῦτὸ a: om. I 19 τοιοῦτος I: οὗτος a 21 τὰ ἄρα—γίνονται (22) aKQR, sed ταυτὸν
 (τὸ αὐτὸ K) et δηλοῦν KQR: om. I 22 αὐτοῖς addidi 28 τὸ δὲ—φαντασίᾳ aKQR:
 om. I 30 τὰ αὐτὰ a: om. I 32 τῷ a: τὸ I 36 συμβαίνειν I: συμβαίνει a

σοφισμοί, ἐν ὀνόματι μὲν οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἐν λόγῳ δὲ οἱ
παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν· ἐνεργεία δέ, ὅτι τῷ ὄντι δύο σημαίνουσι· τό τε
γὰρ κύων ὄνομα οὐχ ἑνός ἐστι δηλωτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα
λέγειν; οὐχ ἑνός ἀλλὰ δύο. δυνάμει δὲ τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν
5 προσφθίαν καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαίρεσιν· οὗτοι γὰρ πλεῖω μὲν οὐ
σημαίνουσιν ἀλλὰ πάντως ἓν· διὰ δὲ τὸ ἑκατέρως δέχεσθαι διττοὶ λέγονται.
διὸ καὶ δυνάμει φαμὲν αὐτούς· τοιοῦτον γὰρ τὸ δυνάμει. τὸ γὰρ 'ὄρος'
ἔστηκεν' ἐνεργεία μὲν οὐδενός ἐστι δηλωτικὸν ἐκφωνούμενον μόνως·
γραφὴν δὲ δύναται πολλῶν γενέσθαι δηλωτικὸν ἢ δασείας ἢ ψιλῆς τιθε-
10 μένης ἐν τῷ ὀροσ. πῶς δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαίρεσιν
δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι, προϊόντες εἰσόμεθα. φαντασίᾳ δὲ τὸ διττὸν
ἔχουσιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τοῦ γὰρ 'ὄρω' καὶ 'λέγω' ὁμοίως
ἐκφερομένου φασὶν οἱ σοφισταί· ἄρ' οὐχὶ τὸ ὄρᾶν καὶ λέγειν ὁμοίως
λέγεται; ναί· ἔστι δὲ τὸ λέγειν ἐνεργεῖν· καὶ τὸ ὄρᾶν ἄρα· ἀλλὰ μὴν ἐστι
15 καὶ πάσχειν τὸ ὄρᾶν, εἴπερ συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αἰσθητηρίων ἢ ἀντί-
ληψις τῶν αἰσθητῶν γίνεται. πολλὴν δὲ τὴν ἀσάφειαν ὁ Ἀριστοτέλης
ἐποίησε τὸν συλλογισμὸν ἐκτιθείς. σαφηνισθήτω δὲ ἡ λέξις αὐθις αὐτὴν
ἀναλαβόντων ἡμῶν. πίστις ἐστὶ τοῦ ἕξ εἶναι τὸν ἀριθμὸν τὰ παρὰ τὴν
λέξιν σοφίσματα ἢ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ συλλογισμὸς, ἂν τε ληφθῆ τις
20 ἄλλος, ἄλλον συλλογισμὸν ὥσπερ λέγων τοὺς προσυλλογισμοὺς τοὺς τὴν
μείζονα καὶ ἐλάττονα πρότασιν συνιστῶντας. τὸ δὲ καὶ ὅτι τῶσαυταχῶς
ἂν τοῖς ὀνόμασι τοῖς αὐτοῖς καὶ λόγοις καὶ μὴ ταῦτὰ δηλώ-
σαιμεν ἢ μείζων ἐστὶ πρότασις τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθεμένου συλλογισμοῦ.
ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ τῶσαυταχῶς ἂν τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις
25 δηλώσαιμεν μὴ ταῦτὸ τῷ 'πᾶν τὸ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις
δηλούμενον ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι'. ἐγένετο δ' αὕτη ἡ ἀσάφεια ἐκ
τοῦ ταύτην δὴ μόνην θεῖναι τὴν πρότασιν τὴν δὲ ἐλάττονα καὶ τὸ συμπέ-
ρασμα καὶ τοὺς προσυλλογισμοὺς ἀφεῖναι.

p. 165^b 30 Εἰσὶ δὲ παρὰ μὲν τὴν ὁμωνυμίαν οἱ τοιοῦτοι τῶν
λόγων

30 Ἄρχεται τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων, καὶ τίθησιν ἕκαστου τῶν ἕξ
τρόπων παραδείγματα, καὶ πρῶτον τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. εἰσὶ δὲ οἱ
πρὸς παράδειγμα ληφθέντες αὐτῷ τοῦ ἕξ ὁμωνυμίας παραλογισμοῦ σοφισμοὶ
τέσσαρες. πρῶτος ὁ συμπεραίνων τὸν ἐπιστήμονα ἀνεπιστήμονα, δεῦτερος
ὁ τὰ κακὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ τὸν καθήμενον ἐστηκέναι καὶ ἔτι ὁ τὸν κάμνοντα
35 ὑγιαίνειν. εἶωθε δὲ πρῶτον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν καὶ

I σοφισμοὶ I: σοφίσματα a ὀνόματι aKQR: ὀνόμασι I 2 ἐνεργεία aKQR:
ἐνεργείας I δὲ — σημαίνουσι QR: δὲ ὅτι τῷ ὀνόματι δύο σημαίνόμενα ἢ K: γὰρ τῷ
ὄντι δύο σημαίνει, ὅταν τῷ ὀνόματι δύο σημαίνῃ (σημαίνει a) aI 3 κύων KQR: κύ-
ριον aI 7 et 10 ὄρος a: ὄρος I 11 προϊόντες] p. 166^a 23 sq. 14 post λέ-
γειν add. καὶ a 22 καὶ μὴ — λόγοις (25) om. a¹ 22. 23 et 25 δηλώσαιμεν
Arist.: δηλώσωμεν I: δηλώσομεν a² 24 τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι I Arist.: τοῖς ὀνόμασι τοῖς
αὐτοῖς a² 30 ἑκάστου I: ἕκαστα a

τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμόν· τὸ γὰρ μανθάνουσιν οἱ ἐπιστά-
 μενοι, τοῦτό ἐστι τὸ συμπέρασμα. καὶ ἔοικε λαμβάνειν ἀντὶ τῶν ἐπιστή-
 μων τὸς γραμματικούς καὶ τὴν ἐλάττονα παραλιμπάνειν πρότασιν τὴν
 ὅτι οἱ γραμματικοὶ ἀποστοματίζουσι. ὁ δὲ δλος συλλογισμὸς ἔχει ἄν οὕτως·
 5 ἀρ' οὖν οὐχ οἱ ἐπιστάμενοι ἀποστοματίζουσι; ναί; οἱ δ' ἀποστοματίζοντες
 μανθάνουσι; ναί· οἱ ἄρα ἐπιστάμενοι μανθάνουσι. λύων οὖν τὸν τοιοῦτον
 παραλογισμόν φησὶν ὅτι τὸ μανθάνειν ὁμώνυμον, ἤγουν διττόν, τὸ μὲν
 λεγόμενον ἐπὶ τοῦ χρωμένου τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ξυνιέντος καὶ σημαῖνον τὸ
 νοεῖν, ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν 'μανθάνω τὰ λεγόμενα' ἀντὶ τοῦ 'νοῶ', τὸ
 10 δὲ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος ἐπιστήμην καὶ ἐξ ἀγνοίας ἀγομένου
 εἰς γνῶσιν καὶ μὴ εἰδότος μέχρι τοῦ νῦν· διόπερ φαμέν τοὺς ἐπιστήμονας
 καὶ μανθάνειν καὶ οὐ μανθάνειν, μανθάνειν μὲν κατὰ τὸ χρᾶσθαι τῇ ἐπι-
 στήμῃ καὶ ξυνιέναι, οὐ μανθάνειν δὲ κατὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ἐπιστήμην.
 τὸ δὲ σόφισμα, ὡς ἐν προοιμίῳ εἰρήκαμεν, ἐκ τοῦ Πλάτωνος εἰληπται,
 15 ἔχον οὕτως. ἡρώτα ὁ Εὐθύδημος τὸν Κλεινίαν· ὦ Κλεινία, πότεροι τῶν
 ἀνθρώπων μανθάνουσιν, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί, ἔφη ὁ Κλεινίας.
 καὶ ὁ Εὐθύδημος· εἰσὶ δὲ διδάσκαλοι; ναί. τίνων; τῶν μανθανόντων. τί
 δέ, οἱ μανθάνοντες οἷον σὺ ἠπίστασο ἢ ἐμάνθανες; οὐ δῆτα. ἄρα σοφὸς ε. 9·
 ἦς, ὅτε ταῦτα οὐκ ἠπίστασο; οὐδαμῶς. οὐκοῦν εἰ μὴ σοφός, ἀμαθὴς πάνυ·
 20 οἱ ἀμαθεῖς ἄρα, ὦ Κλεινία, μανθάνουσιν ἀλλ' οὐχ οἱ σοφοί. εἶτα πάλιν
 ἐπεχειρεῖ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Εὐθύδημος· λέγε, ὦ Κλεινία, "ὅποτε ἀπο-
 στοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι τῶν παιδῶν ἐμάνθανον τὰ ἀπο-
 στοματιζόμενα, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί. οἱ σοφοὶ ἄρα μανθά-
 νουσιν, οὐχ οἱ ἀμαθεῖς". ἐν μὲν δὴ τῷ πρώτῳ παραλογισμῷ ὁ μὲν
 25 Κλεινίας τὸ μανθάνειν δέδωκεν ἐπὶ τοῦ συνιέναι καὶ νοεῖν τὰ λεγόμενα,
 ὁ δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνεπιστημοσύνης καὶ ἀγνοίας εἰς ἐπι-
 στήμην καὶ γνῶσιν ἄγεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἀνάπαλιν. ἀλλὰ τοιοῦτος
 μὲν ὁ εἰρημένος παραλογισμὸς. ὁ δὲ τὰ κακὰ ἀγαθὰ συμπεραίνων τοιοῦτος.
 εἰληπται μὲν καὶ ἐνταῦθα πρότερον τὸ συμπέρασμα τὸ ὅτι τὰ κακὰ
 30 ἀγαθὰ· συνελήφθησαν δὲ καὶ αἱ δύο προτάσεις. ἔχει δὲ οὕτως· οὐχὶ
 τὰ κακὰ δέοντά ἐστι; ναί· οὐχὶ τὰ δέοντα ἀγαθὰ ἐστὶ; ναί· τὰ ἄρα
 κακὰ ἀγαθὰ. καὶ οὗτος οὖν ὁ παραλογισμὸς παρὰ τὸ διττόν· σημαίνει
 γὰρ τὸ δέον καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ καλόν· οἷον δέον τὰ δίκαια ποιεῖν,
 ἤγουν καλόν, ὁμοίως καὶ τοῖς νόμοις πείθεσθαι ἢ τοῖς γονεῦσι· σημαίνει

1 καὶ aI: om. A 3 παραλαμβάνειν I pr. 4. 5 ὁ δὲ—ἀποστοματίζουσι a³I: om. a¹
 4 δλος a² 7 ἤγουν AI: ἦτοι a 8 τῇ ἐπιστήμῃ a: τὴν ἐπιστήμην I
 10 ἀναλαμβάνοντος I: ἀναλαβόντος a 12. 13 καὶ οὐ—μανθάνειν a³I: om. a¹ 14 σό-
 φισμα aKQR: σοφίσμασιν I ἐν προοιμίῳ] p. 2, 20 sq. εἰρήκαμεν a: εἰρήκει-
 μεν I ἐκ τοῦ Πλάτωνος] Euthyd. c. 5 p. 275D—276C memoriter citat 17 δὲ
 scripsi: δύο I: om. a 21 ἐκ τοῦ ἐναντίου I: εἰς τὸναντίον a 21. 22 ἀπο-
 στοματίζοι ὑμῖν Plato: ἀποστοματίζει ἡμῖν aI 24 ante οὐχ add. ἀλλ' Plato: ex-
 punit I 25 τοῦ συνιέναι KQR: τοῦ ξυνιέναι a: τοσοῦτον ἵνα I 31 καὶ
 alterum a: om. I 33. γὰρ τὸ δέον, quod post σημαίνει (34) collocant aI, huc trans-
 posui καὶ τὸ ὠφ. deleverim 34 ἤγουν I: ἦτοι a

καὶ τὸ ἀναγκαῖον, καθὼ φαμεν δέον τὸ γινόμενον φθαρῆναι ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον· σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ συμφέρον· δέον γάρ φαμεν, ἤτοι συμφέρον, γυμνασῆαι χρῆσθαι τοιαῖσδε. τριχῶς οὖν λεγομένου τοῦ δέοντος ὁ Ἄριστοτέλης τὸ ἐν σημαινόμενον παρείς, τὸ κατὰ τὸ συμφέρον, ἐκ τῶν
 5 δύο ἐμφανίζει τὰς μοχθηρίας τῶν παραλογισμῶν. ἐν μὲν οὖν τῇ ἐλάττονι προτάσει τῇ λεγούσῃ τὰ κακὰ δέοντα τὸ δέον ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον εἰληπται· μάλιστα γὰρ καὶ πληγαὶ καὶ σφαγαὶ καὶ ἄλλα τινὰ κακὰ ὄντα ἀναγκαῖα τυγχάνει πρὸς τινὰς ληστὰς καὶ φονεῖς· ἐν δὲ τῇ μείζονι ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν εἰληπται, καὶ παρὰ τοῦτο τὸ κακὸν εἶναι ἀγαθὸν συμπεπέ-
 10 ρασται. εἰ γοῦν τις διεῖλε τὸ δέον καὶ τούτου τὸ μὲν ἔφησεν εἶναι ἀναγκαῖον τὸ δὲ ἀγαθόν, ἐπέσχετο ἂν τὸν σοφιστὴν ἐπαγαγεῖν τὸ συμπέρασμα διὰ τὸ μὴ τὸ ἀναγκαῖον δέον, ἤγουν τὴν τομὴν καὶ τὴν καῦσιν τὴν ἐξ ἀνάγκης ἐπαγομένην, πῶ ὑγιαίνουν ἀγαθὸν εἶναι· αὐταὶ γάρ, ἡ τομὴ φημι καὶ ἡ καῦσις, καθ' ἑαυτὰ τυγχάνουσιν ὄντα κακὰ. γέγονε τοίνυν ὁ παρα-
 15 λογιμὸς διὰ τὸν μέσον ὄρον ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβανόμενον. τοιοῦτοί εἰσι καὶ οὗτοι· οὐχὶ ὁ κόραξ πτηνὸν ἐστι; τί δέ, οὐχὶ τὸ ὄργανον ᾧ κλειόμεν τὰς θύρας κόραξ ἐστί; τὸ ὄργανον ἄρα πτηνὸν ἐστίν· ὁμώνυμον γὰρ τὸ κόραξ. καὶ πάλιν οὐχὶ ὁ ἀετὸς πτηνὸν ἐστι; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ ἰχθύς ὁ ἀετὸς ἀετὸς ἐστίν; ὁ ἰχθύς ἄρα πτηνὸν ἐστίν. ἴδωμεν καὶ τὰ ἐξῆς
 20 δύο τοῦ παραλογισμοῦ τοῦ ἐξ ὁμωνυμίας παραδείγματα.

p. 165b38 Ἔτι τὸν αὐτὸν καθῆσθαι καὶ ἐστάναι καὶ κάμνειν καὶ ὑγιαίνειν.

Καὶ ταῦτα τρόπον τινὰ τὰ συμπέρασματά εἰσι τῶν παραλογισμῶν. αἱ δὲ ἀγωγαὶ τῶν σοφισμάτων τοιαῦται· οὐχὶ ὁ καθήμενος ἀνίσταται; ναί·
 25 τί δέ, οὐχ ὁ ἀνιστάμενος ἔστηκε; καὶ πῶς γὰρ οὐ; ὁ ἄρα καθήμενος ἔστηκε. πάλιν οὐχὶ ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει; ὁμολογουμένως· οὐχὶ ὁ κάμων ὑγιάζεται; ναί· ὁ ἄρα κάμων ὑγιαίνει, ὅπερ ἄτοπον. ἐν ἑκατέρῳ οὖν τούτων τῶν συλλογισμῶν τὴν ἀπάτην ἡ μείζων ἔχει πρότασις· τὸ γὰρ τὸν ἀνιστάμενον ἐστηκέναι καὶ τὸν ὑγιαζόμενον ὑγιαίνειν διττόν· τὸ μὲν
 30 ὅτι ἅμα ἤρξατο ἀνίστασθαι καὶ ἐστηκώς ἐστι, καὶ ἅμα ἤρξατο ὑγιάζεσθαι καὶ ὑγιεινός ἐστιν, ὅπερ οὐ δοτέον· ψευδῆ γὰρ εἰσι· τὸ δὲ ὅτι ἐνδέχεται τὸν πρότερον ὑγιαζόμενον καὶ πρότερον ἀνιστάμενον νῦν ὑγιαίνειν καὶ ἴστασθαι, ἐφ' ὧνπερ καὶ τὸ ναὶ φατέον. διὸ κατὰ μὲν τὸ ἐστηκέναι τὸν ἀνιστάμενον, ὅτε ἤρξατο ἀνίστασθαι, ἐστὶ τὸ ἀδύνατον, καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ
 35 συγχωρεῖν τὸ ναί· κατὰ δὲ τὸ νῦν ἐστηκέναι τὸν πρῶτον ἀνιστάμενον τὸ

1 καὶ a: om. I 3 χρῆσθαι I: κρᾶσθαι a 5 οὖν om. A ἐλάττω a' 6 τοῦ AI: om. a 6. 7 ἀναγκαῖον λαβῶν A 7. 8 μάλιστα — φονεῖς om. A 9 ἀγαθὸν prius I: ἀγαθοῦ aA εἰληπται om. A 9. 10 an συμπεπέρανται? 12 ἤγουν AI: ἤτοι a 13 φημι corr. e φησι I: om. A 15 τὸ a 16 ἐστι al: om. A 18 οὐχὶ alterum aA: οὐχ I 19 ὁ ἀετὸς A: om. al 20 παραδείγματος a 21 ἴσταναι a 24 σοφισμῶν pr. m. I 27 ἑκατέρῳ a: ἑκατέρων I 33 φατέον aKQR: φατέ I

δυνατόν, καὶ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ συγχωρεῖν τὸ ναί. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν τὸν
 ὑγιαζόμενον ὑγιαίνει· τὸ μὲν γὰρ ὅτι | ἅμα ὑγιαίνεται τις καὶ ὑγιαίνει f. 10^a
 ἀδύνατον καὶ οὐ συγκαταθετόν τῶν λέγοντι· τὸ δ' ὅτι ὁ πέρυσιν ὑγια-
 ζόμενος ὑγιαίνει ἀληθές, καὶ ἐπὶ τούτου τὸ συγκαταθέσθαι οὐκ ἄλογον.
 5 παρὰ οὖν τὴν ὁμωνυμίαν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ὁ ἔλεγχος ἢ καὶ τὴν ἀμ-
 φιβολίαν· κοινωνοῦσι γὰρ αὐτὰ ἀλλήλαις, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται καὶ
 προϊόντες μαθησόμεθα. ὡς ἔχει καὶ τὸ νῦν προβαλλόμενον· ἀρ' οὐχ ὁ
 δικαστῆς χρᾶται τῶν ἔργων τοῦ νομοθέτου; ναί· τί δ', οὐχ ὁ χρώμενος
 τῶν τινος ἔργων ἀρχιτεκτονεῖν ἐκεῖνου λέγεται; πάντως γε· ὁ δικαστῆς ἄρα
 10 τοῦ νόμου ἀρχιτεκτονεῖ. διττὸν γὰρ κἀνταῦθα τὸ χρᾶσθαι τῶν τινος ἔργων,
 τὸ μὲν ὡς ὄργανον, ὅπερ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δὲ ὡς
 ἀρχῇ τῆς οἰκείας συστάσεως, ὅπερ οὐ κεκώλυται διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν
 νομοθέτην εἶναι καὶ ὑπάγεσθαι αὐτῶν καὶ ἀρχιτεκτονεῖσθαι ἢ ἀρχιτεκτονεῖν.
 εἰπὼν δὲ τὰς μείζους καὶ ἐλάττους προτάσεις τῶν παραλογισμῶν, τὰς μὲν
 15 μείζους ἐν οἷς λέγει ὅσπερ ἀνίστατο, ἔστηκε, καὶ ὅσπερ ὑγιαζέτο,
 ὑγιαίνει, τὰς δὲ ἐλάττους ἐν οἷς φησιν ὅτι ἀνίστατο ὁ καθήμενος
 καὶ ὑγιαζέτο ὁ κάμνων, ἐπάγει τὸ γὰρ τὸν κάμνοντα ὄτιοῦν ποιεῖν
 ἢ πάσχειν οὐχ ἔν σημαίνει· ὅπερ δηλοῖ ὅτι οὐχ ἔν ἐστι καὶ ἔν σημαίνει
 τὸ ὑγιαζέτο ὁ ὑγιαίνων καὶ ἀνίστατο ὁ ἐστηκώς, ἀλλ' ὁμωνυμῶν
 20 ἔστιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ποιεῖν μηνυτικὸν τοῦ καθῆσθαι ἢ μᾶλλον τοῦ
 ἀνίστασθαι, ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέρων, τὸ δὲ πάσχειν τοῦ κάμνειν. ἦν δ'
 ἂν σαφέστερον, εἰ οὕτω ἔκειτο· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν τὸν κάμνοντα καὶ ἐστη-
 κέναι τὸν ἀνιστάμενον οὐχ ἔν σημαίνει, διότι ὅτε μὲν διὰ τοῦ λόγου τοῦ
 λέγοντος ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει σημαίνεται ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος νῦν
 25 ὑγιαίνει, ὅπερ ἔστι καὶ ψευδές (ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ἐνεργεῖα ἔχειν τὴν
 ὑγιάνειν τὸν νῦν ὑγιαζόμενον καὶ τὴν ὑγείαν κατ' ὀλίγον προσκτώμενον),
 ὅτε δὲ σημαίνεται πάλιν διὰ τούτου ὅτι ὁ ὑγιαζέτο πρὸ δέκα τυχὸν ἡμερῶν,
 τουτέστι πρὸς τὴν ὑγείαν ἀνήγετο, νῦν ὑγιαίνει. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει πλὴν
 ὑγιαζέτο μὲν καὶ κάμνων καὶ ὁ κάμνων καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπερ ὡς λύσις
 30 ἔστι τῶν σοφισμάτων. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ὑγιαζεσθαι μὲν λέγεται καὶ
 ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πάλαι, ὑγιαίνειν δὲ οὐχ ὁ νῦν ὑγιαζόμενος ἀλλ'
 ὅστις πάλαι ὑγιαζέτο. κάμνων δὲ εἰληπται τῶν Ἀριστοτέλει ὁ νῦν κάμνων, ὁ
 κάμνων δὲ ὁ ποτὲ κάμνων. ὑγιαίνει δὲ οὐχὶ ὁ κάμνων νῦν ἀλλὰ ὁ κάμνων
 πρότερον καὶ οὐ νῦν. ἵνα δὲ καὶ ἔτι σαφέστερον γένηται τὸ λεγόμενον,
 35 ῥητέον οὕτως· καὶ ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πρότερον [πρὸς] ὑγείαν
 ἀνακτώμενοι λέγοντο ἂν ὑγιαζεσθαι· πλὴν ὑγιαζέτο μὲν ὁ κάμνων, ὅτι
 ἔκαμνεν, ὑγιαίνει δέ, ὅτι οὐ κάμνει.

2 ἅμα a²: ἅλλα a¹ I 4 τούτου I: τούτω a 6 εἴρηται] p. 21,8 sq. 7 προϊόντες]
 p. 166a14 sq. 12 οὐ κεκώλυται I: οὐκ ἐκώλυτο a διὰ τοῦτο καὶ scripsi: καὶ διὰ
 τοῦτο a I 15 ἀνίστατο a Arist.: ἀνίσταται I 16. 17 ἀνίστατο—ὑγιαζέτο Arist.: ἀνίστα-
 ται—ὑγιαίνεται aI 17 κάμνοντα] κάμν corr. I ποιεῖν a Arist.: εἰπεῖν I 21 ἀμφοτέ-
 ρον a¹ 27 πρὸ I: πρὸς a 28 post ταῦτα add. δὲ a 29 ὑγιαζέτο a Arist.: ὑγιαίνεται I
 35 πρὸς delere quam ἀναγόμενοι (cf. vs. 28) aut προσκτώμενοι (cf. vs. 26) scribere malui
 36 ἀνακτώμενοι λέγοντο I: ἀνακτώμενος λέγοιτο a ὑγιαζέτο a: ὑγιαίνεται I

p. 166*6 Παρὰ δὲ τὴν ἀμφιβολίαν οἱ τοιοῦδε· τὸ βούλεσθαι
λαβεῖν με τ'οὺς πολεμίους.

Περὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν γινομένου παραλογισμοῦ διαλαβῶν καὶ
διδάξας πῶς γίνεται, μέτεισι καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν γινομένους
5 παραλογισμοὺς τῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἀπαριθμησί-
των παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων δευτέραν τὴν ἀμφιβολίαν ἔταξε. σαφῆ
δὲ λίαν τίθησι τὰ παραδείγματα, καὶ οὐ μόνον οἷα δῆθεν προβλήματα παρὰ
τῶν σοφιστῶν λέγονται, ἀλλ' οἷα εἰκὸς καὶ ἐν λόγῳ μὴ συλλογιζομένῳ
εὐρίσκεισθαι· τὸ γὰρ βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολεμίους οὐκ ἔστιν
10 ὡς πρόβλημα. ὅτι δὲ ἔστιν ἀμφίβολον, δῆλον· σημαίνει γὰρ ὁ λόγος ἢ
τὸ ἐμὲ γενέσθαι τῶν πολεμίων ἐπικρατῆ ἢ τοὺς πολεμίους ἐμοῦ. τοιοῦτόν
ἔστι καὶ τὸ “γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ”· σημαίνει γὰρ ὁ λόγος
σφᾶς αὐτοὺς ἐλεῖν τε καὶ ἀναιρεθῆναι. ἢ δὲ ἀγωγὴ τοῦ ἐφεξῆς σοφίσματος
τοιαύτη· ἄρα δὲ γινώσκει τις, τοῦτο γινώσκει; γινώσκει δὲ τις λίθον·
15 γινώσκει ἄρα ὁ λίθος. πάλιν ἄρ' οὖν ὄρᾳ δὲ ὄρᾳ τις; ναί· ὄρᾳ δὲ τις
ξύλον· ὄρᾳ ἄρα τὸ ξύλον. σαφῆς καὶ ἀμφοτέρων ἡ λύσις· διττὸς γὰρ καὶ
ἐν ἀμφοτέροις ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ τούτοις ἔχει καὶ τὸ ἄρα σὺ φῆς
εἶναι δὲ σὺ | φῆς εἶναι; φῆς δ' εἶναι λίθον· σὺ ἄρα φῆς εἶναι f. 10^v
λίθος. ἔτι καὶ τὸ ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔχει γὰρ καὶ τούτου
20 ἡ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος οὕτω· φῆς δὲ σὺ φῆς; ναί· φῆς δὲ σιγᾶν·
σιγῶν ἄρα φῆς, ἢ καὶ τοῦμπαλιν φῆς σιγῶν. τὸ δὲ σόφισμα τὸ ἄρ' ἔστι
σιγῶντα λέγειν; οὕτως Εὐθύδημος ἠρώτα. ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐδα-
μῶς· τί δ', ὅταν λίθους λέγῃς καὶ ξύλα καὶ σίδηρον, οὐ σιγῶντα λέγεις;
ναί· ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν. εἶτα πάλιν ἐπιχειρῶν εἰς τούναντίον
25 ἔλεγεν· ἄρ' ἔστι λέγοντα σιγᾶν; οὐδαμῶς· τί δέ, ὅταν σιγᾶς, οὐ πάντα
σιγᾶς; ναί· οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγᾶς· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν.
ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὴ λέγειν ἐπὶ τοῦ μὴ λέγοντος δέδωκεν· ὁ δ' ἔλαβεν
ἐπὶ τὰ λεγόμενα.

p. 166*14 Εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν
30 ἀμφιβολίαν.

Εἶρηκε μὲν ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν τρόπων, καθ' οὓς γίνονται οἱ παρα-
λογισμοί, μόνους τοὺς δύο, τὸν τε παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὸν παρὰ τὴν

3 διαλαβῶν I: καὶ λαβῶν a 6 ἔταξε] p. 165^b26 6. 7 τίθησι δὲ σαφῆ λίαν A
8 συλλογιζομένῳ A: — μένους I: — μένου a 11 ἐγκρατῆ A 12 γένοιτο—ἐμέ]
Nauck² fr. ἀδέσπ. 188 cf. Alex. in Top. 378,3 13 σφᾶς αὐτοῦς] ἢ ἐμὲ ἢ τὸν σὺν v
14 τις γινώσκει A 15 ὁ λίθος ἄρα γινώσκει A 19 λίθος a Arist.: λίθον I
19—22 ἔχει—λέγειν (ante οὕτω) a: 21. 22 τὸ δὲ—λέγειν KQR: om. I 22 Εὐθύδημος]
c. 26 p. 300 B. C memoriter citat 22. 23 οὐ A 23 λίθον—ξύλον A λέγεις a
24 ἐς a 25 σιγῶντα λέγειν; οὐ A δὲ AI: om. a πάντα aA Plat.: πάντως I
26 post σιγᾶς alterum add. πάνυ γε A 28 λεγόμενα K: λέγοντα aI 31 εἶρηκε μὲν
om. A 13. 32 καθ'—παραλογισμοί aI: διδάξας A 32 τὸν alt. om. A

ἀμφιβολίαν. πρὸ δὲ τοῦ καὶ τοὺς ἐξῆς ἐκθεῖναι, κατὰ ποίους καὶ πόσους
τρόπους ἢ τε ὁμωνυμία καὶ ἡ ἀμφιβολία γίνεται, διδάσκει, καὶ φησὶ τρεῖς
εἶναι καθ' οὓς γίνονται οἱ κατὰ ταύτας παραλογισμοί. καὶ εἰς μὲν ἔστιν,
ὅταν ὁ λόγος ἢ τὸ ὄνομα κυρίως σημαίνει πλείω· δ γίνεται καὶ ἐν
5 τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς.
καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὸ ὄνομα πλείω σημαίνει ὡς ἐπὶ τῶν
ὁμωνύμων, ὡς ἀετὸς καὶ κύων καὶ κόραξ καὶ κλεῖς· ἐπὶ δὲ τοῖς παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν, ὡς εἶρηκε, πλείω σημαίνει ὁ λόγος. ἐπεὶ γὰρ ὁ λόγος σύνθεσις
ἐστὶν ὀνομάτων (ῥητέον δὲ καὶ νῦν, ὡς πολλάκις εἶπομεν, ὀνόματα καὶ τὰ
10 ῥήματα), τὸ διττὸν ἢ ἐν τισὶ τούτων τῶν ὀνομάτων ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῷ τῷ
λόγῳ· ἐν γὰρ τῷ δ ὄρᾳ τις, τοῦτο ὄρᾳ καὶ δ γινώσκει, τοῦτο γινώσκει
ἐν τῷ λόγῳ εὐρίσκεται τὸ διττὸν. δεύτερος δὲ τρόπος, καθ' ὃν πάλιν οἱ
παρὰ ἀμφοτέρα παραλογισμοὶ γίνονται, ὅταν εἰώθαμεν οὕτως ὀνομάζειν αὐτὰ
ἐκεῖνα τὰ ὀνομαζόμενα. εἰωθότων γὰρ ἡμῶν λέγειν σιγῶντα καὶ τὸν
15 σιγῶντα ἄνθρωπον καὶ τὰ σιγώμενα εὐρίσκει χώραν ὁ παραλογισμὸς καὶ
ἀπατᾷ τὸν ἀκούοντα· εἰ δὲ σιγῶντα μόνως ἐλέγομεν τὸν σιγῶντα ἄνθρω-
πων, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιγώμενα μόνως σιγώμενα ἐλέγομεν, οὐ μὴν ἐπι-
τίθεμεν τούτοις ποτὲ καὶ τὸ σιγῶντα, οὐκ ἂν ἐγίνετο ὁ παραλογισμὸς. οὐ
μόνον δὲ καὶ οὗτος ὁ τρόπος τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἀποτίκει παρα-
20 λογισμοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. εἰώθαμεν γὰρ λέγειν κύνα
καὶ τὸν ἀστρῶν καὶ τὸν χερσαῖον· εἰ γοῦν μὴ τῷ αὐτῷ ὀνόματι τὸν
ἀστέρα καὶ τὸ χερσαῖον ζῷον καλεῖν εἰώθαμεν, οὐκ ἂν ποτε ἡμᾶς ἠπα-
τήκει τὸ ὄνομα ἐφ' ἐνὶ μόνῳ κείμενον. τρίτον τρόπον φησὶ τῶν παρὰ
τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν σοφισμάτων, ὅταν αὐτὰ μὲν καθ' αὐτὰ τὰ
25 ὀνόματα ἀπλᾶ τυγχάνη, συντεθέντα δὲ διττὸν τινα ἐκφαίνωσι νοῦν. τὰ
τε γὰρ γράμματα κχωρισμένως τεθέντα οὐδὲν ἡμῖν διττὸν ἀποτίκτουσιν,
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίσταται· συμπλακέντα δὲ καὶ συνηνωμένως ἐκφωνη-
θέντα διττὰ ἀποκυύσκουσι τὰ νοήματα.

p. 166=23 Παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιαῦδε, οἷον τὸ δύνασθαι.

30 Διακόψας τὸν λόγον ὁ Ἀριστοτέλης καὶ καθ' ὅσους τρόπους ἐν τε
ὁμωνυμίᾳ καὶ ἀμφιβολίᾳ τὰ σοφίσματα γίνεται μεταξὺ παραθεις καὶ διαλαβῶν

1 δὲ om. A τοῦ aA: om. I τοὺς ἐξῆς ἐκθεῖναι aI: περὶ τῶν λοιπῶν διαλαβεῖν A
2 τρόπους om. A διδάσκει ante 1 κατὰ collocat A 3 καθ' — παραλογισμοί aI:
om. A 4 κυρίως σημαίνει πλείω AI: πλείω σημαίνει a 8 — σημαίνει (6)
om. a¹ καὶ in ras. A 5. 6 καὶ ἐν—ὁμωνυμίαν a²A: om. I
9 δὲ AI: om. a ὡς—εἶπομεν om. A πολλάκις] velut p. 13,7 9. 10 καὶ
τὰ ῥήματα ὀνόματα A 11 τις—ὄρᾳ om. a¹ 13 ἀμφοτέρα AI: ἀμφοτέρον
οἱ a 17 δὲ om. A 18 τὸ aA: τὸν I 21 τὸν alterum AI: om. a ante
τὸν tertium add. καὶ A 22 ἀστέρα AI: ἀστῶν a τὸ aA: τὸν I
εἰώθειμεν scripserim, at cf. p. 31,14 27 συνηνωμένως a: συνωνύμως I 31 ὁμο-
νυμίας—ἀμφιβολίας a¹ περιθεις a

περί τούτων καὶ τρεῖς αὐτοὺς εἰπὼν εἶναι, νῦν ἀνάγει τὸν λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸν τρίτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν) ἐκτίθεται. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν, ὡς τῆς μὲν ἐννοίας τοῦ λεγομένου συνθέτως δυναμένης νοεῖσθαι
 5 καλῶς, παρὰ τὴν σύνθεσιν δὲ τιθεμένου τινὸς καὶ τὸν παραλογισμόν ἀπο-
 τίκτοντος. οἷον τί φημι; ἔστι συλλογισμὸς τοιοῦτος· ὁ καθήμενος δύναται
 βαδίζειν· ὁ Σωκράτης κáθηται· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ
 κáθηται· βαδίζει ἄρα καὶ οὐ βαδίζει. γέγονεν οὗτος δὲ παραλογισμὸς παρὰ
 τὴν σύνθεσιν· ἔδει γὰρ συντεθῆναι καὶ τὸ 'δύναται'. τούτου γὰρ προστε-
 10 θέντος καὶ τοιοῦτου τοῦ συμπεράσματος ἐξενηγεμένου 'ὁ Σωκράτης | ἄρα f. II
 δύναται βαδίζειν' οὐδὲν ἂν συνήγετο ἄτοπον. νῦν δὲ παρὰ τὸ μὴ συντε-
 θῆναι καὶ τὸ 'δύναται' τὸν παραλογισμόν ἔχει ὁ ἔλεγχος. τοιοῦτος μὲν καὶ
 ὁ τρόπος οὗτος. ἴδωμεν δὲ καὶ τὰ τοῦ φιλοσόφου ῥητά· παρὰ δὲ
 τὴν σύνθεσιν τὰ τοιαῦτα, οἷον τὸ δύνασθαι καθήμενον βαδίζειν
 15 καὶ μὴ γράφοντα γράφειν. τοῦτο οὐ συμπεράσμα' ἐστὶν ἄτοπὸν τι
 συνάγον, ἀλλ' ἡ πρότασις ἐστὶν ἡ ἀληθῆς ἢ προσληφθεῖσα· καὶ εἰ ἀληθῆς
 ἢ 'ὁ Σωκράτης κáθηται', ἐὰν μὴ παρὰ τὴν σύνθεσιν γένηται, ἐξενεχθεῖ ἂν
 τὸ ἀληθὲς συμπεράσμα τὸ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὁμοίον τούτῳ
 καὶ τὸ μὴ γράφοντα γράφειν· ἔλλειπτικὸν γὰρ ἐστὶ καὶ συνεφέλικον τὸ
 20 δύνασθαι. δεικτικὰ δὲ εἶσι τοῦ ὅτι οἱ σοφισζόμενοι τοιαύτας μὲν τὰς προ-
 τάσεις λαμβάνοντες, εἶτα παρὰ τὴν σύνθεσιν ποιοῦντες ἀποτελοῦσι τὸν
 σοφισμόν. ἀλλὰ γὰρ πρότερον ἐκάστου τῶν σοφισμάτων τὴν ἀγωγὴν
 εἴπωμεν, καὶ τότε καὶ τὸ τῆς λέξεως διασαφήσωμεν ἀσαφές. εἰσὶ δὲ
 τοιαῦτα· οὐχὶ ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν; ναί· οὐχὶ ὁ Σωκράτης
 25 κáθηται; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ κáθηται· ὁ Σω-
 κράτης ἄρα βαδίζει καὶ οὐ βαδίζει. πάλιν ἄρα γε ὁ μὴ γράφων δύναται
 γράφειν; ναί· ὁ δὲ Πλάτων οὐ γράφει· ὁ Πλάτων ἄρα γράφει. πάλιν
 ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενος γράμματα δύναται μανθάνειν νῦν γράμματα; τί δέ,
 ὁ Σωκράτης νῦν ὑπώπτων οὐχὶ ἐπίσταται γράμματα; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα
 30 μανθάνει νῦν γράμματα· ἀλλὰ καὶ οὐ μανθάνει· κοιμᾶται γάρ. πάλιν
 ἐρωτᾷ· ὁ ἐν μόνον δυνάμενος φέρειν δύναται καὶ πολλὰ φέρειν;
 ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐν μόνον φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα πολλὰ
 φέρει· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐ πολλὰ· ἐν γὰρ φέρει. ἔστι δὲ καὶ οὕτως ἐρωτῆσαι·
 οὐχὶ ὁ πολλὰ δυνάμενος φέρειν καὶ ἐν δύναται φέρειν; ναί· ὁ Ἀλκιβιάδης
 35 πολλὰ φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα ἐν φέρει. αἶ μὲν οὖν ἀγωγαὶ τῶν σοφισ-
 μάτων, ἅπερ εἰς παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ τὴν σύνθεσιν παραλογισμοῦ,

9 et 11. 12 συντεθεῖναι a 9 et 12 δύναται AI: δυνατόν a 9. 10 συντεθέντος A
 13 ῥητά I: ῥήματα a 16 εἰ scripsi: ἢ aI 23 εἴπωμεν scripsi: εἴπομεν aI δια-
 σαφήσωμεν a: διασαφήσομεν I 25. 26 ἀλλὰ—ἄρα βαδίζει a: om. I 27 ναί
 om. A ante πάλιν add. καὶ A 31 ἐρωτῶσιν (ἐρωτῶ σε K) ἄρα γε ὁ KQR
 33 ἀλλὰ μὴν—ἐν φέρει (35) om. a' ἐν γὰρ AI: ἐν γὰρ μόνον a' 34 δύνα-
 σθαι (post ἐν) a² 35 αἶ μὲν—τινες (p. 30, 1) aI: τοιαῦται οὖν αἶ τῶν σοφισμάτων
 ἀγωγαί, ἅπερ—παραλογισμοῦ A οὖν KQR: om. aI 36 παραδείγματα A,I,pr.

τοιαῦταί τινες. τὸ δὲ οὐ γὰρ ταῦτόν σημαίνει, ἂν διελὼν τις εἴπη
 καὶ συνθεῖς τοιοῦτόν ἐστιν· ὅταν τὸ δύνασθαι βαδίζειν διέλῃ τις καὶ
 ποτὲ μὲν κατηγορήσῃ μόνον τὸ βαδίζειν ποτὲ δὲ τὸ δύνασθαι βαδίζειν κατὰ
 τοῦ Σωκράτους, οὐ ταῦτόν σημαίνει· οὐ γὰρ ἐστὶ ταῦτόν τὸ 'ὁ Σωκράτης
 5 βαδίζει' τῷ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὥστε παρὰ τὴν σύνθεσιν
 γίνεται τὸ σόφισμα· ἔδει γὰρ συνθέντα καὶ συνάφαντα τὸ δύνασθαι καὶ τὸ
 βαδίζειν κατὰ τοῦ Σωκράτους εἰπεῖν ἀλλ' οὐχὶ τὸ βαδίζειν μόνον. κολο-
 βῶς οὖν καὶ οἶον εἰπεῖν ἠκρωτηριασμένως τῆς συνθέσεως γεγονούσας καλῶς
 εἶρηται παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι τὸ σόφισμα. σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν
 10 λέγει ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαδίζειν κατηγορεῖσθαι.
 εἰπὼν οὖν ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει, ἂν τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δύνασθαι
 κατὰ τοῦ καθήμενου κατηγορήσῃ, ὅπερ διὰ τοῦ ἂν διελὼν τις εἴπη
 ἐσήμανε, καὶ ὅταν αὐθις τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι (διὰ τοῦ καὶ
 * συνθεῖς, ὡς δυνατὸν τὸν καθήμενον), τοῦ μὲν ἐνὸς τρόπου, καθ' ἃν
 15 τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι κατηγοροῦμεν, παράδειγμα τέθεικε τὸ ὡς
 δυνατὸν τὸν καθήμενον βαδίζειν καὶ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν,
 ἐν ᾧ καὶ αὐτῷ προσυπακούειν δεῖ τὸ 'δυνατόν', ἵνα ἢ καὶ δυνατὸν τὸν μὴ
 γράφοντα γράφειν'. τοῦ δὲ λοιποῦ τρόπου, καθ' ἃν συντίθεμεν τῷ
 καθήμενῳ τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δυνατοῦ, μνηστικὸν ἐπήγαγε τὸ καὶ τοῦθ'
 20 ὡσαύτως, ὅταν συνθῇ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν. ταῦτα θεῖς τῶν
 δύο τρόπων, τοῦ τε ἔχοντος τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δυνατοῦ κατηγορούμενον καὶ
 τοῦ μὴ τὸ δυνατὸν ἔχοντος, σαφηνίζων τίνας ἐστὶν ἐκάτερος δηλωτικὸς, ἐπή-
 γαγε λέγων σημαίνει γὰρ ὡς ἔχει δύναμιν τοῦ μὴ γράφων γράφειν
 καὶ τὰ ἐξῆς. ἔστι δὲ ὃ λέγει δυνάμει τοιοῦτον. ὃ μὲν γὰρ τὸ βαδίζειν
 25 μετὰ τοῦ δυνατοῦ κατηγορῶν κατὰ τοῦ καθήμενου καὶ λέγων ὡς ὁ καθή-
 μενος δύναται βαδίζειν σημαίνει ὅτι ὁ καθήμενος οὐ βαδίζει, οὐδὲ ὁ μὴ
 γράφων γράφει, δύναται δὲ μετὰ ταῦτα βαδίσαι καὶ γράψαι· ὅπερ ἐστὶν
 ἀληθές. ἐὰν δὲ μὴ τῷ βαδίζειν ἢ τῷ γράφειν συνθῇ ὅτι (ἔχει) δύναμιν
 καὶ ἀμφοτέρα κατὰ τοῦ καθήμενου καὶ μὴ γράφοντος κατηγορήσῃ, ἀλλὰ f. 11
 30 τὸ βαδίζειν μόνον καὶ τὸ γράφειν, οὗτος οὐ λέγει ὅτι δύναμιν ἔχει ὁ μὴ
 γράφων νῦν ἢ ὁ καθήμενος ὕστερον γράψαι ἢ βαδίσαι, ἀλλ' ὅτι νῦν, ὅτε
 οὐ γράφει, δύναμιν ἔχει τοῦ γράφειν, τούτεστι νῦν, ὅτε οὐ γράφει, γράφει·
 τὸ γὰρ ἔχει δύναμιν, ὅτε οὐ γράφει, τοῦ γράφειν ὡς ἴσον εἴληπται
 τῷ 'δύναμιν ἔχει ἅμα τε καὶ κατὰ ταῦτόν καὶ γράφειν καὶ οὐ γράφειν',
 35 ὅπερ ἀδύνατον· ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ χρόνῳ γράφειν καὶ ἐν ἄλλῳ μὴ γράφειν

3 κατηγορήσῃ AI: κατηγορήσει a δύνασθαι a: δύναται AI 3. 4 κατὰ τοῦ σωκρά-
 τους om. A 8 εἰπεῖν om. a¹ 16 τὸν prius a I (T i f, corr. c): τὸ omisso seq.
 τὸν Arist. γράφοντα a Arist.: γράφειν I 17 ἐν ᾧ—βαδίζειν (19) om. a¹ αὐτῷ a²:
 αὐτὸ I 20 τὸν a I (T c u f): τὸ Arist. 22 δηλωτικὸν I pr. 23 δύναμιν
 a Arist.: δυνάμει I γράφων a Arist.: γράφειν I 24 8 λέγει a²I: ὁ λόγος a¹
 27 δὲ KQR: om. aI 28 συνθῇ a Arist.: συνθήσει I ἔχει v Arist.: om. aI
 29 ἀμφοτέρον a κατηγορήσῃ KQR: κατηγορήσει I: κατηγορῇ a 33 post γράφει
 add. δύναμιν ἔχει a 34 ἔχει Kv: ἔχειν aI τε καὶ KQR: τὸ I: καὶ a 35 γὰρ
 om. a γράφει utrobique a

δυνατόν, ὁμοίως καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν. τὸ δὲ μανθάνειν νῦν γράμματα, εἴπερ ἐμάνθανεν ἃ ἐπίσταται ἀπολύτως εἴρηκε καὶ καθ' αὐτό· ἔστι δὲ παράδειγμα τοῦ συνάγοντος σοφίσματος τὸν κοιμώμενον μανθάνειν νῦν γράμματα.

5 p. 166•33 Παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν ὅτι τὰ πέντε ἐστὶ δύο καὶ τρία καὶ περισσὰ καὶ ἄρτια.

Καὶ τὸν τέταρτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν φαινομένων ἐλέγχων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν διαίρεσιν) ἐκτιθεὶς οὐ διὰ σοφισμάτων ἡμῶν αὐτὸν οἶός ἐστι παρίστησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ παραδειγμάτων τινῶν, ἃ οὐκ
 10 εἰσὶ σοφίσματα παραλογιστικά ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἐν πεζῷ λόγῳ κείμενα. τίνα δὲ εἰσὶ ταῦτα, παρακατιόντες ἐροῦμεν. παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν οὗτος ὀνομάζεται, διότι ἅτινα τῷ λεγομένῳ πρόσεισι δυνάμει, ταῦτα διαιρῶν ὁ σοφιστὴς καὶ ἰδίᾳ τιθεὶς συνάγει ἐνεργεῖα ταῦτα προσεῖναι τῷ περὶ οὐ συλλογίζεται· τοῦτο δ' ἂν οὐ συνήχθη, εἰ μὴ ἡ διαίρεσις γέγονεν. οἶον
 15 τί φημι; τὸν πέντε ἀριθμὸν δυνάμει ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ὁ σοφιστὴς διαιρῶν μὴ ἄρτιον ὄντα καὶ ἄρτιον ἀποδείκνυσι καὶ μὴ ἄρτιον, οὕτως ἐν πρώτῳ σχήματι τὴν ἀγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· οὐχὶ ὁ πέντε εἰς δύο καὶ τρία διαιρεῖται; ναί· τί δέ, ὁ τρία καὶ ὁ δύο οὐ περιττὸς καὶ ἄρτιος; ὁ πέντε ἄρα περιττὸς καὶ ἄρτιός ἐστι. παρὰ τὴν
 20 διαίρεσιν τὸ σοφίσμα· τὰ γὰρ μέρη ἐν τῷ ὄλῳ δυνάμει εἰσὶν· ἐν γὰρ τῷ πέντε ὁ τρία καὶ ὁ δύο δυνάμει εἰσὶ. τὸ δὲ δυνάμει τι ὄν οὐκ ἔστιν ἐκεῖνο ὃ δύναται γενέσθαι· οἶον τὸ δένδρον τὸ ἐστηκὸς δυνάμει πλοῖον ὄν οὐκ ἔστι πλοῖον· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσχημάτιστος χαλκὸς δυνάμει ὦν ἀνδριάς οὐκ ἔστιν ἀνδριάς. τὸν μὲν οὖν τὰ πέντε συνάγοντα παραλογισμὸν καὶ
 25 ἄρτια εἶναι καὶ περισσὰ πάνυ σαφῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο. τὸν δὲ τὰ μείζονα ἴσα τοῖς ἐλάττοσι συνάγοντα πάνυ βραχέως καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφῶς ἀπαγγέλλειν δοκεῖ. δεῖ δὲ προσυπακούειν ἐν τῷ καὶ τὸ μείζον ἴσον τὸ 'τῷ ἐλάττονι', ἵνα ἡ τὸ πλήρες τῆς λέξεως τοιοῦτον. ἡ δ' ἀγωγή τοῦ σοφίσματος οὕτως ἠρωτᾶτο· οὐχὶ ὁ ὀκτώ εἰς ἕξ καὶ δύο διαιρεῖται; ναί· τί
 30 δέ, οὐχὶ εἰς τρία καὶ πέντε; ναί· ὁ ὀκτὼ ἄρα εἰς ἕξ καὶ δύο καὶ τρία καὶ πέντε διαιρεῖται· τὰ δὲ ἕξ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ τρία ἰσ' ἐστίν· ὁ ὀκτὼ ἄρα εἰς ἰσ' διαιρεῖται· ἴσος ἄρα ὁ ἰσ' τῷ ὀκτῷ, ὁ μείζων τῷ ἐλάττονι. παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν καὶ τοῦτο τὸ σοφίσμα· δυνάμει γὰρ ἐν τῷ ὀκτῷ ταῦτα. τὸ δὲ τοσοῦτον γὰρ τὸ μείζον καὶ ἔτι πρὸς οὕτως

1 μανθάνειν aI (B u i, pr. A): μανθάνει Arist. 2 ἐπίστατο a 8 ante aut post ἡμῶν excidisse μόνον suspicor 9 αὐτῶν a 10 εἰσὶ AI: ἐστὶ a ὄντως I pr. 11 δὲ prius I: om. a 12 ὅτι A 17 οὐτοσί a 18 ναί. τί δέ I: τί a: om. A 18. 19 τὰ δύο καὶ τὰ τρία περιττὰ καὶ ἄρτια εἰσὶν A 18 ὁ tertium KR: om. aI cf. vs. 21 19—21 παρὰ—εἰσὶ om. A 21 δὲ aI: γὰρ A ante οὐκ add. ἐνεργεῖα A 22 post ἐστηκός add. ἐν τῷ ὄρει A 23 post πλοῖον add. καὶ ἐνεργεῖα A ἀλλὰ om. A 24 post ἀνδριάς add. ἐνεργεῖα A 27 ἀπαγγέλλειν (sic) I καὶ I: om. a 30 δέ I: om. a 34 τὸ μείζον aAI (BT): om. Arist.

ἐπῆκται, ὡσεὶ ἔλεγεν ὁ ἰς', τουτέστι τὸ μείζον, τοσοῦτος ἐστὶν ὄσος ὁ
 ὀκτὼ καὶ ἔτι πρὸς. αἰνιξάμενος δὲ τὸν παρὰ τὴν διαίρεσιν παραλογισμὸν
 δι' ὧν ἐπήνεγκε σοφισμάτων, ἐπάγει καὶ παραδείγματα δεικνύοντα τὸν αὐτὸν
 λόγον διηρημένον καὶ συγχείμενον μὴ ταῦτὸν σημαίνειν· τὸ γὰρ ἐγὼ σε
 5 ἔθηκα δοῦλον αὐτὸ λεγόμενον καθ' αὐτὸ καὶ ἀδ' ἄλλιν τὸ ἐγὼ σε
 ἔθηκα ἐλεύθερον οὐ ταῦτὸν σημαίνουσι, καὶ ὅταν ἀμφοτέρω συντεθέντα
 λόγον ἀπαρτίσωσι τὸν λέγοντα ἐγὼ σε ἔθηκα δοῦλον ὄντα ἐλεύθερον.
 ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς τούτου κείμενον· οὐ γὰρ ὡς σοφισμα τέθειται,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὥσπερ παράδειγμα εἰληπται τοῦ μὴ ταῦτὸν σημαίνειν τὸν
 10 λόγον τοῖς μέρεσιν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν
 λίπε δῖος Ἀχιλλεύς· ἄλλο γὰρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
 τῶν πεντήκοντα καὶ ἄλλο συντιθεμένων· εἰ μὲν γὰρ ὑποστίζομεν εἰς f. 12^r
 τὸ πεντήκοντα λέγοντες ὅτι πεντήκοντα ἑκατὸν ἀνδρῶν, σημαίνει ὅτι ὁ
 δῖος Ἀχιλλεύς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν κατέλιπε πεντήκοντα· εἰ δὲ εἰς
 15 τὸ ἑκατὸν, ἕτερον ἄλλιν δηλοῦται, ὅτι ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀνδρῶν κατέ-
 λιπεν ἑκατόν.

p. 166^b1 Παρὰ δὲ τὴν προσφθίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς δια-
 λεκτικοῖς οὐ βραδῖον ποιῆσαι λόγον.

Πέμπτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ὁ παρὰ τὴν προσφ-
 20 θίαν ἐστίν, ὅστις ἐν μὲν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις τοῖς μὴ γεγραμμένοις
 ἀλλὰ λεγομένοις οὐ βραδίως γίνεται, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις δύναται
 γενέσθαι. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τὴν προσφθίαν, ὅτι ὁ τόνος, πρὸς δὲ
 ἄδομεν καὶ τοὺς λόγους ποιούμεθα, ποιεῖ τὸν παραλογισμὸν, νῦν μὲν οὕτως
 ἄλλοτε δ' ἄλλως ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τιθέμενος. οἶον τί φημι; ἐν μὲν ὀμιλίᾳ
 25 καὶ διαλέξει οὐκ ἀπατήσῃ ποτὲ ὁ λέγων "ἔταιρα χρυσία εἰ φοροίη, δημο-
 σία ἔστω". εἰληπται γὰρ ὁ λέγων παροξυτόνως τὸν λόγον ἐξενεργῶν ἢ
 τυχὸν καὶ προπαροξυτόνως, καὶ οὐκ ἂν σοφίσαιτό ποτε τὸν ἠχροαμένον
 νῦν μὲν παροξυτόνως λέγων νῦν δὲ εἰς προπαροξύτονα μεταλαμβάνων·
 ἄπαξ γὰρ εἰρηκῶς ἐσήμανε τὸ ἑαυτοῦ βούλημα. εἰ δὲ ἐν γραφῇ εἴη
 30 κείμενον τὸ δημοσία οὐδένα τόνον ἔχον, τότε δῆτα καὶ τὸν παραλογισμὸν
 (ἂν) ἀποτέχοι. εἶρηκε δὲ τὸ οὐ βραδίως γίνεσθαι λόγον ἐν τοῖς ἄνευ
 γραφῆς, διότι ἔστιν ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς οὗτος ἀποτελεῖται, ὥσπερ ὅταν
 τις εἴπη· ἀρ' ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· τὸ δὲ 'οὐ καταλύεις' τοῦ

2 δὲ I: γὰρ a 3 παράδειγμα δεικνύοντος a¹ 4 σημαίνει a¹ 13 ὁ I: om. a
 21 post γεγραμμένοις add. διαλεκτικοῖς λόγοις καὶ τοῖς δημοσίοις ποιήμασι a 22 παρὰ
 δὲ τ. πρ. ὀνομάζονται οἱ παραλογισμοί, διότι ὁ τόνος ἢ τὸ πνεῦμα πρὸς A 23 ποιού-
 μεν A 24 ἢ om. A 25 εἰ φοροίη χρυσία A 26—29 εἰληπται—βού-
 λημα aI: εἴτε παροξυτόνως ἐξενεργῶν τὸν λόγον, ὡς εἴπομεν, εἴτε προπαροξυτόνως A
 28 προπαροξυτόνον fort. recte v 31 ἂν ἀποτέχοι scripsi: ἀπέτεχε a²A1: ἀπέτεχε a¹
 τὸ om. A 32. 33 ὥσπερ—εἴπη aI: γίνονται δὲ παράλογισμοί παρὰ τὴν προσφθίαν καὶ
 ἀγράφως οὕτως A 33 τὸ prius om. A post ναί add. τὸ δὲ οὐ καταλύεις ἀντὶ
 τοῦ ὅπου κατασκηνοῖς νοητέον A ante τοῦ add. οὐ A

‘καταλύεις’ ἀπόφασις; ναί· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσφθίαν τὸ σόφισμα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ προτάσει τοῦ ‘οὐ καταλύεις’ περισπωμένως δοθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οὐχ οὕτως ληφθέντος. πάλιν· ἄρ’ ἔστηκεν ὄρος; τί δέ, τὸ ζῶον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικὸν οὐχ ὄρος; ἔστηκεν ἄρα τὸ ζῶον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. παρὰ τὴν προσφθίαν καὶ τοῦτο. παράδειγμα δὲ ἐπιφέρει τοῦ παρὰ τὴν προσφθίαν, ὅπερ ἐν ποιήμασιν ἔφη μάλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ ‘Ὀμήρου. κεῖται δὲ ἐν τῷ ψ’ τῆς Ἰλιάδος, ἔνθα καὶ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὁ ἱππικὸς ἀγὼν ἐτετέλεστο· πεποιήται δὲ τῷ ποιητῇ ὁ Νέστωρ τῷ παιδί Ἀντιλόχῳ τὰ περὶ τῆς ἱππικῆς ὑποτιθέμενος καὶ περὶ τοῦ τόπου διαλεγόμενος ἔνθα ἔμελλεν ἀγωνίζεσθαι μετὰ τῶν λοιπῶν ἡνιόχων. μετὰ δὲ τῶν ἄλλων φησὶ καὶ τὰ περὶ τῆς νύσσης οὕτως ἔχοντα·

σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ’ ἀριφραδέες, οὐδέ σε λήσει.
ἔστηκε ξύλον αὔον, ὅσον τ’ ὄργυι’, ὑπὲρ αἴης,
ἡ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
15 λαῖ δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λειῶς δ’ ἰππόδρομος ἀμφίς.

Τινὲς οὖν ἐκάκιζον τὸν Ὀμηρον περισπωμένως τὸ οὐ ἀναγινώσκοντες καὶ λέγοντες ἄτοπὸν τι αὐτὸν εἰρηκέναι διὰ τούτου, ὡς λέγοντα δῆθεν ὅτι τὸ ξύλου ἐκείνου τοῦ ἐξανέχοντος, δ δρύινον ἢ πεύκινον ὀνομάζει, τί μὲν κατασῆπεται, τί δὲ οὐ κατασῆπεται· εἰ γὰρ μὴ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐναργῶς, τὸ ‘τί δὲ οὐ κατασῆπεται’ λέγουσιν ἀντικρυς δηλοῦσθαι διὰ τοῦ εἰρημένου τοῦ “οὐ τὸ μὲν καταπύθεται”, ὡς τινὸς μὲν ἐκ τῆς πεύκης τοῦ δένδρου σηπομένου τοῖς ὄμβρίοις ὕδασι τινὸς δὲ μὴ σηπομένου. τινὲς μὲν οὖν ἐκάκιζον τὸν Ὀμηρον, ὡς εἶπον, ἀτόπως τότε εἰρηκότα. ἐπιδιορθοῦται δὲ τούτους [ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς], ὡς αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ῥητορικῇ φησιν, Ἰππίας ὁ Θάσιος μὴ περισπωμένως ἀναγινώσκων τὸ οὐ ἀλλ’ ἀποφατικῶς, ὅπερ αὐτὸς ὀξύτερον εἶρηκεν, ἵνα ἢ τὸ λεγόμενον ὡς ἡ πεύκη τὸ δένδρον οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ. λέγει δὲ Θεόφρα-

4 ὄρος a: ὄρος I 7 τοῦ ὀμήρου I: τῷ ὀμήρῳ a ἐν τῷ ψ’ τῆς Ἰλιάδος] v. 326—330
8 τῷ prius om. a¹ πατρόκλῳ a: πρόκλῳ I δὲ aI: γὰρ A 9—11 ἀντιλόχῳ μέλ-
λοντι μετὰ τ. λ. ἡ. ἀγωνίσασθαι διατιθέμενος τὰ π. τ. i. καὶ τοῦ τ. δ. ε. ε. ἀγωνίσασθαι A

9 ὑποτιθέμενος I: ὑποθέμενος a 14 ὄργυ’ A ὑπὲρ in ras. A¹ 16 ἐριρέδα I

δύο A λευκῶ A: λευκοὶ aI 17 ἰππύ I 18 ante τινὲς add. φησὶ γὰρ τῷ ἀντιλόχῳ ὁ νέστωρ· ὡς ἔνθα ἰδῆς ξύλον ἐκ πεύκης ἰστάμενον, τούτου πλησίον γενόμενος, πρὸς τὴν νύσσαν τοὺς ἱππους ἴθυε A τινὲς μὲν οὖν τὸν δ. κακίζουσι A 19 τούτου AI: τοῦτο a
23 post καταπύθεται add. ὄμβρῳ a 23. 24 τοῦ δένδρου τῆς πεύκης a 24 ὄμβροισ a¹
25 εἰρηθέντα a¹ 26 ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, emendationem scilicet sequentis ἐν τῇ Ῥητορικῇ falso loco insertam, delevit Vahlen Poet.³ p. 69 27 ἐν τῇ Ῥητορικῇ] immo ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς c. 25 p. 1461*22 28 ὀξύτως a 29 καταπύθεται I
29 post δὲ add. καὶ v Θεόφραστος] Hist. plant. V 4,3 hoc de quercu dicit, cf. Brandis Von den griech. Auslegern des Organons (Abhandl. d. k. Ak. d. Wiss. Berlin 1833) p. 299

Comment. Arist. II 3. Alexander in Sophisticos elenchos.

στος τὸ φυτὸν τῆς πεύκης ὀμβρίοις ὕδασι καὶ πηγαίοις μὴ σήκεσθαι, θαλαττίοις δὲ μάλιστα. ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν | τὸ ἐν παράδειγμα. τὸ δὲ f. 12^v ἔτερον τὸ ἐπαγόμενον τὸ περὶ τὸ ἐνούπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃ φησι τὸν Δία εἶπεν, τὸ δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι, οὐδαμοῦ κεῖται ἐν τῇ
5 Ἰλιάδι· τὰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὄνειρου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βῆτᾶ ἐστίν, οὐδ' ὄλωσ' εὐρήσει τις τοῦτο πρὸς ἔπος ἐκεῖ κείμενον. καὶ ἔοικε τὸν μὲν νοῦν ἐκεῖθεν λαβεῖν, αὐτὸς δὲ πλάσασθαι τὸ τοῦ στίχου τεμάχιον τὰ ἔπη τὰδε μεταβαλὼν·

θωρηξάι ἐ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
10 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαγυιαν.
Τοιαῦτα μὲν τὰ ῥητά. αὐτὸς δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσφθίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἐπήγαγε. φασὶν οὖν τινες ὅτι εἰς τὸ δὲ οἱ ἐστὶν ὁ παραλογισμὸς καὶ ἡ ἀμαρτία τοῦ Ὀμήρου· ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὕτως ἔγραψε, δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι,
15 τουτέστι φησὶν ὁ Ζεὺς τῷ ὄνειρῳ ὡς ἀπελθὼν ἀπάγγειλον τῷ Ἀγαμέμνονι ὡς οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο τὸ σοὶ τὴν νίκην διδόναι. εἰσὶν οὖν τὰ ῥήματα τοῦ Διὸς πρὸς τὸν ὄνειρον ὅτι βὰς ταῦτα εἶπε τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι δίδομεν αὐτῷ πάντες οἱ θεοὶ τὴν νίκην. φασὶν οὖν οἱ ταῦτα λέγοντες ὡς ἐνταῦθα ἀμαρτάνει ὁ ποιητὴς εἰσάγων τὸν Δία λέγοντα ταῦτα τῷ
20 ὄνειρῳ καὶ τρόπον τινα ψευδόμενον, ὅπερ οὐκ ἔστι θεοῦ. οἱ γοῦν ἐπιδορθούμενοι τοῦτόν φασιν ὡς οὐ τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος δοθῆναι ἀλλὰ τῷ ὄνειρῳ κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως, δίδομεν δὲ οἱ ἀντὶ τοῦ 'σοί', τῷ ὄνειρῳ. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ψεῦδος· ὁ γὰρ αὐτὸς νοῦς ἐστίν, κἂν ὁ τόνος ἀναβιβασθεῖη, κἂν περισπασθεῖη ἢ
25 ἀντανουμία ἢ 'οἱ'. ποῦ γοῦν ἐστὶν ἡ ἀμαρτία; ἢ οὐκ εἰς τὸ δὲ οἱ ἀλλ' εἰς τὸ δίδομεν· ἐπειδὴ γὰρ ἴδιόν ἐστι τῆς Δωρικῆς διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ διδόναι λέγειν διδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι, τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ ἀποκόπτειν πολλακίς τὸ αἰ τῆς ἀπαρεμφάτου ἐργλίσεως, τοῦτο καὶ

1 τὰ φυτὰ b 3 ἔτερον τὸ om. A ἐπαγόμενον a²A: ἐπόμενον a¹I τὸ alterum om. A
4 τὸ om. A οὐδαμῶς A 6 post ἔοικεν add. ὁ ἀριστοτέλης A 7 αὐτὸς A: αὐτὸ I:
αὐτὸν a 9 ante θωρηξάι add. versus proximos: βάσξ' ἴθι—ἐπιτέλλω (B 8—10) A
10 ἔλοι A post εὐρύαγυιαν add. ex Homero τρώων A 11 post ῥητά add. τοῦ
ὀμήρου A καὶ om. A ποιῆσαι post παράδειγμα (12) collocat A 12 post ἐπήγαγε
add. τὸ δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι A 13 φασὶ γοῦν A 14 ἐκεῖνος A: ἐκεῖνο aI
ἔγραψεν A post ἀρέσθαι add. ἤγουν αὐτῷ τῷ ἀγαμέμνονι A 15 φησὶν post
ὄνειρῳ collocat A 16—19 ἐψηφίσαντο πάντες αὐτῷ τὴν νίκην δοθῆναι. λέγουσι γοῦν ὡς
ἀμαρτάνει ἐνταῦθα A 16 τὸ fort. delendum 18 δίδομεν a¹: διδόμεν a²I οἱ alt. I:
om. a 19 Δία λέγοντα scripsi cf. p. 35, 5. 6: διαλεγόμενον aAI 20 θυμοῦ a¹
γοῦν aI: δὲ A 22 ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως aI: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκει-
σθαι A 23 οἱ a ἀντὶ τοῦ aI: ἤγουν A 23. 24 ἔστι δὲ—ἔστι aI: εὐχος ἀρέσθαι·
οὐ γὰρ τῷ ἀγαμέμνονι ὡς εἰρηται ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος δοθῆναι· ἀλλὰ τῷ ὄνειρῳ κατὰ τοῦ
ἀγαμέμνονος· καὶ οὕτως A 25 οἱ (post ἢ) a post οἱ add. πάλιν ἀπατεῶν ὁ Ζεὺς
φαίνεται· ὡς δύναμιν διδοῦς τῷ ὄνειρῳ ἀπατῆσαι τὸν ἀγαμέμνονα A ἀμαρτία aA: ἀντω-
νουμία I 26 post δίδομεν add. καὶ ἔστιν ἡ λύσις τούτου τοιαύτη A 27 τὸ AI: om. a
post δὲ add. διαλέκτου ἐστὶ A 28 καὶ τὸ aA: τὸ καὶ I αἰ AI: om. a

ἐνταῦθα εὐρίσκαται. εἰ γοῦν τὸ δίδομεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι ἀναγνῶ-
 τις τὸν τόνον θεις εἰς τὸ δι, τὸν Δία ποιῆι ψευδόμενον ὡς ὑπισχνού-
 μενον διδόναι τὴν νίκην καὶ μὴ εἰς ἔργον ἐξάγοντα τὴν ὑπόσχεσιν. εἰ δὲ
 εἰς τὸ δο τὸν τόνον θεις ἀναγνῶ τὸ ἐξῆς, καὶ τὸν Δία τοῦ ψεύδεσθαι
 5 ἀπολύσει καὶ τῷ Ὀμήρῳ περιποιήσεται τὸ ἀνέγκλητον, ὡς τοῦ Διὸς
 λέγοντος τῷ ὄνειρῳ καὶ ἐπιτάττοντος διδόμεναι αὐτὸν τὸν ὄνειρον τὸ εὐχος
 τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ μὴ αὐτοῦ τοῦ Διός· καὶ γοῦν ὁ ὄνειρος ὑπισχνεῖται
 τῷ Ἀγαμέμνονι τὸ εὐχος καὶ ψεύδεται καὶ οὐχ ὁ Ζεὺς αὐτός.

p. 166^b10 Οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνουσιν, ὅταν
 10 τὸ μὴ ταύτόν.

Ὁ ἕκτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων οἱ παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως συμβαίνοντές εἰσι παραλογισμοί· οὕτως δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ποιὰ
 σχέσις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς λέξεως αἰτία γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ, καὶ
 ὅτι τὸ σχῆμα ταύτων ὃν τοῖς μὴ ταῦτοῖς κατὰ τὴν φύσιν ταῦτά ταῦτα
 15 φαίνεσθαι ποιεῖ. οἷον τί φημι; τὸ παθητικὸν διὰ τὸ ὁμοίωσχημον εἶναι
 τῷ ἐνεργητικῷ ὡς ἐνεργητικὸν λαμβάνει ὁ σοφιστής καὶ παραλογίζεται,
 ὡς ἐπὶ τοῦδε· πότερον τὸ μανθάνειν ἐνεργεῖν ἐστὶ περὶ τὴν μάθησιν; ναί·
 τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν διδάσκειν ἐστί; ναί· τὸ ἄρα μανθάνειν
 διδάσκειν ἐστί· παρὰ τὸ σχῆμα οὖν τῆς λέξεως λέγεται, ὅτι ἐσχημά-
 20 τισται τὸ παθητικὸν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὸ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ παθη-
 τικόν, καὶ διότι τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δηλοῖ καὶ ἀμφοτέρα· παρί-
 στησι γὰρ καὶ ἐνέργειαν τοῦ διδάσκοντος, ὁμοίως δὲ καὶ πάθος τοῦ διδασκο-
 μένου (ἢ μᾶλλον εἰπεῖν γένεσιν, καθὼς ἐν τῇ Περὶ ψυχῆς πραγματεία φησί·
 τὴν γὰρ τοῦ μαθητοῦ τελείωσιν γινομένην παρὰ τοῦ διδασκάλου οὐ πάθος
 25 εἶναί φησιν ἀλλὰ γένεσιν μᾶλλον· εἰ δέ τις αἰροῖτο καὶ πάθος κατονο-
 μάζειν, οὐχ ἁπλῶς ἂν εἶη πάθος ἀλλὰ τελειωτικόν). κατὰ γοῦν τὸ ἐσχη-
 ματίζεσθαι κατ' ἐνέργειαν τὸν λόγον γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ τὸ μὴ ταύτόν,
 ἧγουν τὸ παθητικόν, μὴ ὃν ὅμοιον τῷ ἐνεργητικῷ ὡσαύτως αὐτῷ f. 13^r
 ἐρμηνεύεσθαι, ἢ τὸ ἀνάπαλιν· συμβαίνει γὰρ τὸν σοφιστὴν ἀπατᾶν τὸν
 30 προσδιαλεγόμενον, καὶ ὅταν τὸ ἐνεργητικὸν μὴ ὃν ἴσον τῷ παθητικῷ ὡς
 παθητικὸν λέγεται. τὰ δὲ σοφίσματα ὧν αὐτὸς μνημονεύει τοιαῦτά εἰσιν·
 οὐχὶ τὸ ἄρρεν οὐδέτερον; οὐχὶ τὸ θῆλυ οὐδέτερον; τὸ ἄρρεν ἄρα θῆλυ
 καὶ τὸ θῆλυ ἄρρεν. ἢ πάλιν τὸ μετὰξὺ, ἧγουν τὸ οὐδέτερον (τοῦτο

2 δι v: δίδομεν aAI 4 εἰς—ἐξῆς aI: οὕτως ἀναγνῶ τις, διδόμεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι,
 ὡς εἶναι τὸ διδόμεν ἀντὶ τοῦ διδόμεναι A τὸ δο a: om. I 5 ἀπολύσει A: ἀπο-
 λύσεις aI 8 τῷ (ante εὐχος) a 13 σχέσις A: λέξις aI 14 τοῖς μὴ ταυτοῖς A:
 τοῦ μὴ ταυτοῦ aI ταυτά ταῦτα A: ταυτά I: ταυτόν a 15 ποιεῖ A: πεθεῖ aI
 20. 21 καὶ—παθητικόν om. a¹ 20 post καὶ add. ἀνάπαλιν a² 21 καὶ διότι
 iterat A ἀμφοτέρα AI: ἀμφοτέρον a 22 post ἐνέργειαν add. τὴν I: om. aA
 23 ante γένεσιν add. τὴν a ἐν τῇ Περὶ ψυχῆς πραγματεία] II 5 p. 417^b12 sq.
 25 φησὶν AI: φημί a αἰροῖτο AI: ἐρεῖ τὸ a 26. 27 ἐσχηματίζεσθαι (sic) I
 27 ταυτὸ A 29 ἐρμηνεύεσθαι scripsi: ἐρμηνεύεται aAI 30 καὶ, quod ante μὴ
 add. I, transposui: om. aA

γάρ ἐστι τὸ μεταξύ θήλεος καὶ ἄρρενος), ὡς θάτερον τούτων ἐρμηνεύεται,
 ἢ ὡς ἄρρεν ἢ ὡς θήλυ. ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ τοιοῦτου σοφίσματος ἀγωγὴ
 τοιαύτη· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρην; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρην; ὁ λίθος ἄρα
 Καλλίας. ἰδοὺ γοῦν τὸ οὐδέτερον, ἦγουν ὁ λίθος, διὰ τὸ σχῆμα τῆς
 5 λέξεως, ἦγουν τὸ ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖσθαι, ἄρρεν δοκεῖ. τὸ δὲ ὅτι τὸ
 ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιὸν οὕτως ἠρωτᾶτο· οὐχὶ τὸ ποιὸν οὐδέ-
 τερον; οὐχὶ τὸ ποσὸν οὐδέτερον; τὸ ποιὸν ἄρα καὶ τὸ ποσὸν ταῦτόν. ἢ
 τὸ ποιοῦν πάσχον ἢ τὸ διακείμενον ποιοῦν, διακείμενον τὸ πάσχον
 λέγων. συλλογίζονται δὲ τὸ ποιοῦν ὡς πάσχον καὶ τὸ πάσχον ὡς ποιοῦν
 10 οὕτως· οὐχὶ τὸ 'τύπτεται' ῥῆμά ἐστιν; οὐχὶ τὸ 'μέμφεται' ῥῆμά ἐστι; τὸ
 'μέμφεται' ἄρα καὶ τὸ 'τύπτεται' ταῦτόν· τὸ ἐνεργεῖν ἄρα καὶ τὸ πάσχειν
 ταῦτόν· τὸ γὰρ 'μέμφεται' ἐνεργητικὸν ὄν ὡς ταῦτόν ὄν τῷ 'τύπτεται'
 συναόγουσι. καὶ τὰλλα δέ, φησίν, ὡς διήρηται, τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας
 κατηγορίας, ἃς ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἐδίδαξε, δύναται ὁ σοφισζόμενος ἐν
 15 παραλογισμῷ παραλαμβάνειν καὶ τὸ ποιὸν ὡς πρὸς τι δεικνύου καὶ τὸ
 ποσὸν ὡς πρὸς τι καὶ τὸ πρὸς τι ὡς ποιὸν καὶ τὸ ποιεῖν πάσχειν. τίθησι
 δὲ καὶ τούτου παράδειγμα τοιοῦτον· οὐχὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀπαρέμφατον;
 οὐχὶ τὸ τέμνειν ἀπαρέμφατον; τὸ ὑγιαίνειν ἄρα καὶ τὸ τέμνειν ταῦτόν·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὑγιαίνειν πάσχειν τί ἐστιν, εἴπερ ἡ ὑγεία διαθέσις σώματος
 20 ζῆου ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν (τούτου
 γὰρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ καίτοι τὸ μὲν ποιὸν τι καὶ διακείμενόν πως
 δηλοῖ), τὸ δὲ τέμνειν καὶ οἰκοδομεῖν ποιεῖν· τούτου γὰρ πάλιν ἐστὶ
 δηλωτικὸν τὸ τὸ δὲ ποιεῖν τι. ἠρώτα δὲ καὶ τοιοῦτον λόγον ὁ Εὐθύ-
 δημος· "πότερον ὀρώσι καὶ οἱ Σχύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ δυνατὰ
 25 ὀρᾶν ἢ τὰ ἀδύνατα; τὰ δυνατὰ δήπου· οὐκοῦν καὶ σὺ καὶ ἐγώ; ναί· ὀρᾶς
 δὲ τὰ ἡμέτερα ἰμάτια; ναί· δυνατὰ οὖν ὀρᾶν ἐστὶ ταῦτα". ὀρᾶ ἄρα τὰ
 ἰμάτια. οὐχ ὅσα γοῦν ἐνεργητικῶς λέγεται, ἐνεργειῶν εἰσι δηλωτικά· τὸ
 γὰρ ὀρᾶν ἐνταῦθα, εἰ καὶ ἐνεργητικόν ἐστιν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀρᾶσθαι δέδωκεν·
 ὁ δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ βλέπειν, καὶ συνήγαγεν ὅτι δύναται βλέπειν
 30 τὰ ἰμάτια. τὸ δὲ ἔστι γὰρ τὸ μὴ τῶν ποιεῖν ὄν ὡς τῶν ποιεῖν τι
 τῇ λέξει σημαίνειν ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἔστι γὰρ ἀπὸ τῶν σημαίνοντων ἐνέρ-
 γειαν τὸ μὴ ὄν λαμβάνειν ὡς ἐνεργείας ὄν σημαντικόν', ὡς ἐπὶ τοῦ μαν-
 θάνειν καὶ τοῦ ὀρᾶν εἴρηται. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόποι τῶν
 σοφισμάτων τοσοῦτοί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἔξ, καὶ τοιοῦτοι, οἷον καθ' ἕκαστον
 35 αὐτῶν εἶναι ἔφημεν.

6 ποιὸν prius a¹: ποιεῖν a¹ ἠρωτᾶτο I: ἐρωτᾶται a 8 ποιοῦν prius QR Arist.:
 ποιὸν a¹ 9 post λέγων add. τὸ γὰρ πάσχον διακείται κατὰ τὴν πάθησιν a 13 ἐξ
 om. a 15 ποιεῖν a¹ 17 καὶ om. a 20 ἐν συμμετρίᾳ a¹: ὡς συμμετρία a²
 23. 24 ὁ Εὐθύδημος] c. 25 p. 300 A 24 καὶ prius om. a 30 ὡς a Arist.:
 καὶ I 31 γὰρ om. a¹ 31. 32 ἐνεργειαν K: ἐνεργεία a: compend. I
 32 ἐνεργείας QR: ἐνεργεία a: compend. I 34 τοσοῦτοι a²: τοιοῦτοι a¹I

p. 166b21 Τῶν δὲ ἕξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν εἶδη ἐστὶν ἑπτὰ.

Εἶπομεν καὶ πρότερον ὅτι πάντων τῶν ὄντων εἰς φωνὰς καὶ πράγματα διαιρουμένων καὶ ἐν ἐκάστοις τούτων παραλογισμῶν γινομένων εἰπῶν ὁ Ἀριστοτέλης τοὺς ἐν ταῖς φωναῖς γινομένους παραλογισμούς, οὓς καὶ παρὰ 5 τὴν λέξιν ἐκάλεσε, καὶ διαλαβῶν περὶ αὐτῶν ἀρκούντως, πῶς γίνονται καὶ πῶς συνίστανται μόνον (ἕσπερον γὰρ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐρεῖ λύσεως), νῦν καὶ τοὺς ἐκ τῶν πραγμάτων γινομένους παραλογισμούς τίθησιν, οὓς καὶ ὀνομάζει ἕξω τῆς λέξεως, διότι οὐχὶ ἡ λέξις κἀνταῦθα ἢ ἡ ταύτης σύνθεσις ἢ διαίρεσις ἢ ὁ ἐν τῇ λέξει τόνος ἢ τὸ πνεῦμα ἢ τὸ ὁμοιό- 10 σχημον τῆς λέξεως αἴτιον γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ. διαλαβῶν δὲ καὶ περὶ τούτων, ὅπως τε γίνονται παρὰ τῶν σοφιστῶν καὶ συνίστανται, f. 13v προῖάν καὶ περὶ τῆς τούτων λύσεως ἐν τῷ προσήκοντι διαλήφεται. καὶ γούν πρότερον ἀπαριθμεῖται αὐτοὺς λίαν σαφῶς, πόσοι καὶ τίνες εἰσίν. ἑπτὰ μὲν οὖν οἱ πάντες· ὅποιοι δέ, ἐν τοῖς ἐξῆς θεωρήσομεν. καὶ πρώτος 15 τῶν ἄλλων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός.

p. 166b28 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοὶ εἰσίν.

Ὁ πρώτος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός· γίνεται δὲ οὕτως, ὅταν τις ἀξιοῖ πᾶν τὸ προσὸν τῷ κατηγορουμένῳ ὑπάρχειν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ, ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι. 20 παρὰ γούν τὸ τὰ συμβεβηκῶτα τῷ κατηγορουμένῳ λαμβάνειν τὸν σοφιστὴν καὶ λέγειν κατὰ τοῦ ὑποκειμένου μὴ ὀφείλοντα λέγεσθαι ὁ παραλογισμὸς γίνεται. ὅταν οὖν, φησί, τις ἀξιοῖ ὁμοίως ὑπάρχειν τι τῷ πράγματι καὶ τῷ συμβεβηκῶτι, πρᾶγμα μὲν λέγων τὸ σύνθετον καὶ ὑποκείμενον, συμβεβηκός δὲ ἀπλῶς πᾶν κατηγορούμενον, κἂν τε τῶν οὐσιωδῶς καὶ 25 καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων τῷ καθ' οὗ κατηγορεῖται ἐστὶ κἂν τε καὶ μῆ. φησὶ γούν ὡς οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὅσα συμβέβηκε τῷ κατηγορουμένῳ, καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ταῦτα συμβαίνειν. οἶον τί φημι; κατηγορεῖται τὸ λευκὸν κατὰ τοῦ Σωκράτους· ὑπάρχει δὲ τῷ λευκῷ καὶ τὸ χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως· εἴ τις οὖν ἀξιοῖ καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχειν τὸ χρῶμα δια- 30 κριτικὸν ὄψεως λέγων οὕτως· ὁ Σωκράτης λευκός, τὸ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, ποιεῖται παρὰ τὸ συμβεβηκός τὸν παραλογισμόν. οὐ γὰρ τὸ τῷ συμβεβηκῶτι ὑπάρχον

1 ἐστὶν ἑπτὰ om. a post ἑπτὰ add. ἦτοι τρόποι I 6 ἐρεῖ] c. 19—23
 7 ἐκ αἰ: ἀπό A γινομένων—τίθησιν αἰ: παραδίδωσιν A 8 ὀνομάζει post λέξεως
 collocat A κἀνταῦθα om. A 8. 9 ταύτης σύνθεσις αἰ: σύνθεσις τῆς λέξεως A
 9 ante διαίρ. add. ἢ A 10 αἴτια γίνονται τῶν παραλογισμῶν A 11 τούτων αἰ:
 τῶν ἕξω τῆς λέξεως A 12 προῖάν] c. 24 sqq. 14 ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται. πρώτος
 δὲ A 18 ἀξιοῦν a¹ 19. 20 ὑπάρχειν—κατηγορουμένῳ om. a¹ 21 ὀφεί-
 λοντος a¹ 23 λέγων scripsi: λέγει αἰ 24 συμβέβηκε a¹ post πᾶν add.
 τὸ A 25 τῷ αἰ: τὸ A 26 ἀναγκαῖον I: ἀνάγκη aA 32 τὸ alt. I: om. a

καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν, ὅτι οὐδὲ ταῦτόν ἐστι τὸ συμβεβηκὸς
χωρὶς ὃν τοῦ ᾧ συμβέβηκε καὶ πρὸς αὐτὸ συγκρινόμενον καὶ μετὰ τοῦ
ᾧ συμβέβηκε, πρὸς τὸ ᾧ συμβέβηκε συγκρινόμενον μόνον. οἷον εἴ τις εἶπη
'ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἕτερος
5 ἀνθρώπου', λέγεται δὴ τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκὸς, ὅτι οὐ ταῦτόν
ἐστι τὸ συμβεβηκὸς χωρὶς τε καὶ μετὰ τοῦ ᾧ συμβέβηκεν. ὥσπερ γὰρ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου ἡμῖν παραδείγματος ὁ σοφιστὴς λέγων 'ὁ
Σωκράτης λευκόν, τὸ λευκὸν χρῶμα, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα' ἐν μὲν
τῇ προτάσει τῇ 'ὁ Σωκράτης λευκός' τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ᾧ συμβέβηκεν
10 ὁμοῦ ὡς ἐν τι λαμβάνει, ἐν δὲ τῇ 'τὸ λευκὸν χρῶμα' τὸ συμβεβηκὸς μόνον
χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου, οὕτω καὶ ὁ λέγων 'ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος' τὸ
συναμφοτέρον λαμβάνει, τὸν συγκατατεταγμένον τῷ Κορίσκῳ ἄνθρωπον καὶ
τὸν Κορίσκον, ἐν δὲ τῇ 'ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου' τὸν ἀκατάτακτον
ἄνθρωπον τὸν καθόλου. παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἄρα· οὐ γὰρ ὅσα συμβέβηκε
15 τῷ ἀπλῶ καὶ ἀκατάτακτῳ ἀνθρώπῳ τῷ καθόλου, ταῦτα ἀνάγκη καὶ τῷ
συγκατατεταγμένῳ καὶ συνθέτῳ ὑπάρχειν. τῷ μὲν γὰρ ἀπλῶ συμβέβηκε
τὸ ἐτέρῳ εἶναι Κορίσκου· οὐκ ἀνάγκη τοίνυν τοῦτο καὶ κατὰ τοῦ Κορίσκου
κατηγορεῖσθαι, ὅτι μὴδὲ καθ' αὐτὸ πρόσεστι τῷ ἀπλῶ ἀνθρώπῳ. ὅσα
μὲν γὰρ οὐσιωδῶς ὑπάρχει τούτῳ, ταῦτα δηλονότι καὶ τῷ Κορίσκῳ ὑπάρξει·
20 ὅσα δὲ μὴ οὐσιωδῶς καὶ καθ' αὐτὸ ἀλλ' ὡς συμβεβηκῶτα ὡς ἐν ὑποκει-
μένῳ αὐτῷ τὸ εἶναι ἔχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τῷ Κορίσκῳ ταῦτα ὑπάρχειν.
οἷον τῷ βροτῷ τῷ κατηγορουμένῳ πολλὰ συμβέβηκε, τὸ δισύλλαβον εἶναι,
τὸ ἕτερον Κορίσκου, τὸ εἶδος ζῴου, τὸ ἐμψυχον, τὸ αἰσθητικόν· οὐκ
ἀνάγκη οὖν ταῦτα πάντα, ἐπειδὴ τῷ κατηγορουμένῳ συμβέβηκε, καὶ καθ'
25 οὐ κατηγορεῖται ὑπάρχειν· οὐ γὰρ "ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται,
ταῦτα πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθῆσεται", ὡς ἐν ταῖς Κατηγο-
ρίαις ἐμάθομεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν. ὅσα μὲν γὰρ
ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ γένους ἐστὶ συμπληροῦντα αὐτοῦ τὸ εἶναι, ταῦτα ἀνάγκη
καὶ τῷ εἶδει ὑπάρχειν, ἐπειδὴ τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγο-
30 ρεῖται. ὅσα δὲ συμβέβηκε τῷ γένει, οὐ πάντως ταῦτα καὶ ἐκάστῳ τῶν
αὐτοῦ | εἰδῶν ἀνάγκη συμβεβηκέναι· συμβεβηκέναι γὰρ τῷ γένει λέγεται f. 14'
καὶ ὅσα ἐνί τινι εἶδει τῶν ἐν τῷ γένει συμβέβηκεν ἢ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ
ἐστὶν αὐτοῦ· οἷον τῷ ζῴῳ συμβέβηκε τὸ λευκόν, ἐπεὶ ὁ κύκνος ζῴον ὦν
λευκός ἐστι· τὰ δὴ οὕτω συμβεβηκέναι λεγόμενα τῷ γένει οὐκ ἀνάγκη
35 καὶ τῷ εἶδει συμβεβηκέναι. ἢ μᾶλλον τὸ ἐπεὶ γὰρ τῷ αὐτῷ πολλὰ
συμβέβηκεν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις καὶ καθ'
οὐ κατηγορεῖται τοιοῦτόν ἐστιν· συμβέβηκε τῷ Σωκράτει ἀνθρώπῳ

3 συγκρινόμενον μόνον I: inv. ord. a 4 κορίσκος prius corr. I post κορίσκος
alt. add. ἄρα a 7 καὶ scripsi: ὡς aI: ὡς καὶ v 13 τῷ A 14 ἄνθρωπον
(i. e. ἄνω) scripsi cf. vs. 15 et p. 39,24: αὐτόν aAI 19 post γὰρ add. τοῖς a
20 συμβεβηκῶτα a' ὡς alt. om. A: καὶ ὡς fort. recte v 21 αὐτῶν A 24 post
ἐπειδὴ expunxit καὶ I 26. 27 ὡς—ἐμάθομεν om. A ἐν ταῖς Κατ.] c. 3 p. 1b11
cf. c. 5 p. 2a27sq. 27 post αὐτὸ add. δὲ A 28 συμπληροῦνται I 35 γὰρ
τῷ om. A 36 πᾶσα A 37 σωκράτῃ I

εἶναι· ἐπεὶ οὖν τῷ αὐτῷ πολλὰ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη ταῦτα πάντα, ὅσα
 πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ἔπεται (τοῦτο γὰρ λείπει), καὶ τῷ ὑποκειμένῳ
 ἔπεσθαι· τοῦτο γὰρ εἶπε καθ' οὗ κατηγορεῖται· οὐ γὰρ ὅσα ὑπάρχει τῷ
 ζῷῳ καὶ τῷ λογικῷ, ταῦτα καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχει· οὔτε γὰρ ὁ Σω-
 5 κράτης διαφορὰ ἐστίν, ἐπειδὴ τὸ λογικὸν τὸ κατὰ τοῦ Σωκράτους λεγόμενον,
 οὔτε δισύλλαβον, διότι καὶ τὸ ζῷον δισύλλαβον. ὡσαύτως δὲ οὐχί, εἰ
 ὑπάρχει τῷ Κορίσκῳ ὁ ἄνθρωπος, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τὸ ἕτερον εἶναι
 Κορίσκου, καὶ τῷ Κορίσκῳ τὸ ἕτερον εἶναι Κορίσκου ὑπάρξει, ὅτι τῷ ἀν-
 10 θρώπῳ τὸ ἕτερον εἶναι Κορίσκου κατὰ συμβεβηκὸς ἐστίν. εἰ δὲ τὸν ἀν-
 θρωπον συμβεβηκέναι τῷ Σωκράτει εἵπομεν, καταχρηστικώτερον τοῦτο
 λέλεκται ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν καὶ καταγορεῖσθαι αὐτοῦ· ἄλλως τε δὲ καὶ
 αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ κατὰ συμβεβηκὸς τὸν
 Σωκράτην ἀνθρωπον εἶναι φησιν. ἡ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια
 15 τοιαύτη τίς ἐστι. κατὰ δὲ τὴν λέξιν εἰ μὲν τὸ ὁ Κορίσκος ἕτερον
 ἀνθρώπου ὡς ἴσον ληφθεῖη τῷ ὁ ἄνθρωπος ἕτερον Κορίσκου' (σύνηθες
 δὲ ἐστὶ τῷ Ἀριστοτέλει τοῦτο ποιεῖν καὶ πολλαῖς τοιαύταις ἐρμηνεῖαις
 χρῆσθαι), σαφές ἐστὶ τὸ λεγόμενον. καὶ εἴη ἂν ἡ μείζων πρότασις τοῦ
 παραλογισμοῦ αὐτῆ, τὸ δὲ ἐστὶ γὰρ ἀνθρωπος ἢ ἐλάττων, ὡς γίνεσθαι
 τὸν συλλογισμὸν ἐν πρώτῳ· σχήματι οὕτως· ὁ Κορίσκος ἀνθρωπος, ὁ
 20 ἀνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἄρα αὐτὸς ἑαυτοῦ ἕτερος.
 εἰ δὲ μὴ οὕτω τὸ χωρίον μεταληφθὲν ἐρμηνευθεῖη, ἀλλ' ὥσπερ κεῖται ἐν
 τῷ ἑδαφίῳ γεγραμμένον ληφθεῖη, δύο συλλογισμοὺς ἐντεῦθεν μανθάνομεν,
 παριστῶντος τοῦ μὲν ἐνὸς τὸν Κορίσκον οὐκ ἀνθρωπον, τοῦ δὲ ἐτέρου τὸν
 Κορίσκον ἕτερον ἀνθρώπου. λέγοι δ' ἂν καὶ ἑκατέρου μόνας τὰς ἡττους
 25 προτάσεις. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ὁ Κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου πρότασις τοῦ
 τοιούτου συλλογισμοῦ· ὁ Κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἕτερον ἀν-
 θρώπου οὐκ ἀνθρωπος· ὁ Κορίσκος ἄρα οὐκ ἀνθρωπος. τὸ δὲ ἐστὶ γὰρ
 ἀνθρωπος τοῦ ἐτέρου συλλογισμοῦ ἡττων πρότασις. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸς
 30 τοιοῦτος· ὁ Κορίσκος ἀνθρωπος, ὁ ἀνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος
 ἄρα ἕτερος ἀνθρώπου. ὅμοιον τούτοις καὶ τὸ ἐφεξῆς παράδειγμα, πλὴν
 ἐν τούτῳ καὶ ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν· ἡ μὲν γὰρ εἰ Σωκρά-
 τος ἕτερος ἢ μείζων ἐστίν, ἡ δὲ ὁ δὲ Σωκράτης ἀνθρωπος ἢ
 ἐλάττων. καὶ ἐστὶ τοιοῦτον· ὁ Σωκράτης ἀνθρωπος, ὁ ἀνθρωπος ἕτερος
 Σωκράτους, ὁ Σωκράτης ἄρα ἕτερος Σωκράτους. τὸ δὲ λέγειν ἕτερον

1 post εἶναι add. καταχρηστικῶς δὲ λέγομεν τοῦτο συμβεβηκέναι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν καὶ
 κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ ληπτέον τὸ τοιοῦτον. ἡ καὶ αὐτὸς—φησὶν (12. 13) A 2 πᾶσι om. A
 6 δὲ om. A οὐκ a 9 ἢ (ante εἰ) a¹ εἰ δὲ—φησιν (13) om. A cf. ad vs. 1
 11 λέγεται a 12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδ.] immo Metaph. A 1 p. 981^a19. 20 14 ἕτερος
 A(uT) 15 ὡς om. A ὁ om. A 16 τοῦτο ποιεῖν καὶ om. A 17 χρῆσθαι A:
 κεχρησθαι a ἂν om. a¹ 18 δὲ AKQR: om. aI γὰρ ἐστίν a 20 ἑαυτοῦ aA:
 αὐτοῦ I 21 χωρίον a¹A1: χωρὶς a² 21. 22 ἐν τῷ βιβλίῳ, δύο συλλογισμοὶ γίνον-
 ται A 24 ἀνθρώπου scripsi: αὐτοῦ aI cf. vs. 30 et p. 38, 14 λέγει a ἑκατέρου a:
 ἑκατέρων I 28 δὲ I: om. a 31 ἢ I: εἰ a 31. 32 σωκράτους a Arist.:
 σωκράτης I 32 δὲ alt. I Arist.: om. a 34 post σωκράτους alt. intulit e p. 40, 1. 2
 ὁ γὰρ σωκράτης ἀνθρωπος a² λέγων a¹

ἀνθρώπου ὁμολογηκέαι ταυτόν ἐστι τῷ 'ἕτερον Σωκράτους'· ὁ γὰρ Σωκράτης ἀνθρωπος. προστίθῃσι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν συμβαίνει τὸν Σωκράτην ἕτερον ἑαυτοῦ εἶναι· διὰ γὰρ τὸ συμβεβηκέαι, φησίν, οὗ ἕτερον ἔφησεν, εἶναι τοῦτον ἀνθρωπον. δ τοιοῦτον ἔχει τὸν
5 νοῦν· ἐπειδὴ, φησί, συμβέβηκε τοῦτον, δηλαδὴ τὸν Σωκράτην, ἀνθρωπον εἶναι, οὗ δὴ Σωκράτους ἐν τῇ μείζονι προτάσει ἕτερον εἶναι τὸν ἀνθρωπον εἶπε, τὸν καθόλου δηλονότι.

p. 166^b37 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀπλῶς τόδε ἢ πῆ λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως.

- 10 Δεύτερος οὗτος τρόπος ἐστὶ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τούτου οἱ παραλογισμοί, ὅταν τὰ πῆ, ἤγουν ἡνωμένως καὶ ἅμα κατηγορούμενά τινος, ὡς ἀπλῶς τις, τουτέστιν ἰδίᾳ καὶ χωρὶς κατηγορούμενα λήψαιτο, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τῶν γὰρ κατηγορουμένων ὅσα μὲν κατὰ συμβεβηκὸς τῶν ὑποκειμένων κατηγορεῖται, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἐρμη-
15 νείας δέδεικται, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν, ταῦτα f. 14^v οὐ δυνατόν καὶ διηρημένως καὶ συνημμένως κατηγορεῖσθαι, ἐπεὶ συμβεβή-
κασιν ἄμφω τῷ αὐτῷ· διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ σκυτεὺς ἀπλῶς ἀγαθός, διότι κατὰ συμβεβηκὸς τὸ 'ἀγαθός' τοῦ σκυτέως κατηγορεῖται. εἰ δέ γε ἀνεπι-
σφαλῆ τις τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι βούλοιο, τὰ οὐσιωδῶς κατηγορού-
20 μενα τοῦ σκυτέως, τὸ ζῶν καὶ τὸ δίπουν, ταῦτα δὴ ἰδίως κατηγορούμενα καὶ ἅμα κατηγορησάι δύναται. ἀλλ' αὕτη μὲν ἢ χωρὶς γινομένη κατη-
γορία δυναμένη δὲ καὶ ἅμα λέγεσθαι. ἐστὶ δὲ τις ἕτέρα κατηγορία, ἢ χωρὶς μὲν ἀληθῶς κατηγορηθήσεται, ἅμα δὲ ψευδῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Σίμων-
25 'ἀγαθός' κατὰ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἐν ἤθεσιν εὐτροπιάν· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγενών, τὴν μὲν σκυτικὴν οὐ πάνυ τι διακριβωσάμενος, τὴν δὲ ἕξιν τῆς ψυχῆς ἀγαθός. τὰ γοῦν ἰδίᾳ τούτου καταγορούμενα, τὸ 'σκυτεὺς' καὶ 'ἀγαθός', οὐ δύναται καὶ ὁμοῦ κατ' αὐτοῦ
30 λεχθῆναι· εἰ γὰρ ἅμα κατηγορήσομεν, παραλογισμὸν ποιήσομεν ὡς ψευδό-
μενοι· οἷον Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός, ὁ ἀγαθός σκυτεὺς ἀγαθῶν πεδύλων δημιουργός, ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθῶν πεδύλων δημιουργός. ἐψεύσαμεθα τοίνυν, ὅτι ὁ Σίμων σκυτεὺς μὲν ἦν τὴν τέχνην, ἀγαθός δὲ κατὰ τοὺς τρόπους· τὰ γὰρ ἀπλῶς κατηγορούμενα τοῦ σκυτέως ἅμα κατηγορούμενα τὴν ἀπάτην ἐποίησαν. πάλιν πρόκειται ἀνθρωπος τεθνεώς· διτταὶ φέρονται καὶ κατὰ

2 πόθεν aA: πόθου I συμβαίνει a 4 ἕτερον ἔφησεν aAI(uT): inv. ord. Arist.
post τοῦτον add. εἶναι Arist. τὸν om. A 6 ἐν τῇ aI: ἐπὶ A τὸν aI: τοῦ-
τον A 10 τρόπος οὗτος a 11. 12 ἤγουν τὰ ἅμα καὶ ἡνωμένως τινῶν κατηγορού-
μενα ἀπλῶς ὁ σοφιστής, ἤγουν ἰδίως καὶ A 13 ἔλαβε A 14 ἐν τῷ Περὶ ἐρμ.] c. 11
p. 20^b31 sq. 15 οἷον — μουσικόν om. A 19 post ποιήσασθαι repetit τίς a 20 post
δίπουν add. κατηγορήσει v 21 κατηγορησάι I: κατηγορεῖσθαι a 22 δυνάμενος a'
24 τούτου γὰρ I: inv. ord. a 29 κατηγορήσομεν a: κατηγορήσει I 34 καὶ a: om. I

τούτου κατηγορία, ἢ τε 'ἄνθρωπος' καὶ ἢ 'νεκρός'· ἀλλὰ συνημμένως μὲν
 τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα κατηγορῆσαι τοῦ ποκειμένου ἀνθρώπου νεκροῦ
 ἀνεπιφαλές, οὐ μὴν καὶ διηρημένως. αὕτη πάλιν ἄλλη τίς ἐστι κατηγορία
 ἢ κατηγοροῦσα κατὰ τινός τινα ἅμα μὲν ἀληθῶς χωρὶς δὲ ψευδῶς. καὶ
 5 πάλιν κατὰ τῆς λιθίνης χειρὸς ὁμοῦ μὲν κατηγορῆσαι καὶ τὸ λιθίνην καὶ
 χεῖρα ἀληθές, διηρημένως δ' οὐ. ἐκ τῶν κατηγοριῶν οὖν τούτων οἱ
 παραλογισμοὶ οἱ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς γίνονται, ὡς οὐ δεῖ γινομένων
 τῶν συμπλοκῶν· οὔτε γὰρ πάντα τὰ ἅμα κατηγορούμενα καὶ ἰδίᾳ κατο-
 γορεῖται, οὔτε τὰ ἰδίᾳ καὶ ἅμα, ἀλλ' ἐκεῖνα καὶ ἅμα καὶ ἰδίᾳ κατηγο-
 10 ρεῖσθαι δύνανται ὅσα οὐσωδῶς κατηγορεῖται τις. ὅτι δὲ ἀπλῶς λέγεται
 τὰ χωρὶς κατηγορούμενα, πῆ δὲ τὰ ὁμοῦ, καὶ ἐν τῷ Περι ἑρμηνείας
 περὶ τὸ τέλος τοῦ τρίτου τμήματος δέδεικται, ἐν οἷς φησιν "ὥστε ἐν
 ὄσας κατηγορίας μῆτε ἐναντιότης ἔνεστιν, ἐὰν λόγοι ἀντ' ὀνομάτων
 λέγωνται καὶ καθ' ἑαυτὰ κατηγορῆται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ
 15 τούτων τὸ τί καὶ ἀπλῶς ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν". λέγει γὰρ "ἀπλῶς" τὰ
 χωρὶς κατηγορούμενα, "τί" δὲ τὰ ὁμοῦ· οἷον ὁ Σίμων σκυτεὺς ἐστὶν ἀπλῶς,
 ὁμοίως καὶ τὸ 'ὁ Σίμων ἀγαθός ἐστὶν'· τί δέ, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ὁμοῦ,
 τὸ 'ὁ Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός ἐστὶν'. ὀνομάζει δὲ τί ἢ πῆ τὴν σύνθετον
 κατηγορίαν, ὅτι καὶ τὸ τί μερικόν ἐστι καὶ πᾶσα σύνθεσις μερικῆ, καὶ διότι
 20 ἢ σύνθετος κατηγορία μερικώτερον ἐστὶ δηλωτικόν· τὸ γὰρ ζῶον λογικὸν
 καθολικώτερον ἐστὶ τοῦ 'ζῶον λογικὸν θνητόν', ὥσπερ καὶ τὸ ζῶον λογικὸν
 μερικώτερον τοῦ ζῴου. παρὰ τὸ πῆ οὖν, φησί, καὶ ἀπλῶς εἰσι παρα-
 λογισμοί, ὅταν τὸ ἐν μέρει, τούτεστι τὸ ὁμοῦ λεγόμενον, ληφθῆ
 ὡς ἀπλῶς, τούτεστι χωρὶς δυνάμενον λέγεσθαι. οἷον κατὰ τοῦ 'Ὀμήρου
 25 λέγεται συνημμένως τὸ εἶναι ποιητὴν· εἰ γοῦν τις ἰδίᾳ λαβῶν τὸ εἶναι κατ-
 γορήσει τοῦ 'Ὀμήρου καὶ εἴπη 'Ὀμηρος ἔστι', ψευδεται· πάλαι γὰρ
 τέθνηκεν· εἰ δ' εἴπη 'ὁ Ὀμηρος ποιητὴς ἐστὶν' ἠλήθευκε, τὸ ὁμοῦ λεγό-
 μενον εἰς τὸ ἀπλῶς μὴ λαβῶν. τοιαύτη τίς ἐστι καὶ ἡ περὶ τοῦ δοξαστοῦ
 τοῦ σοφίσματος ἀγωγῆ· λέγει γὰρ ὁ σοφιστής· οὐχὶ ὁ τραγέλαφος μὴ ὄν
 30 ἐστίν; οὐχὶ ὁ τραγέλαφος δοξαστόν ἐστι; τὸ μὴ ὄν | ἄρα ἔστιν. ὁ f. 15^r
 συλλογισμὸς ἐν τρίτῳ σχήματι. τὸ σόφισμα δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς·
 οὐ γὰρ, εἰ χωρὶς μὲν ὁ τραγέλαφος καὶ μὴ ὄν εἶναι λέγεται καὶ δοξαστόν,
 ἤδη καὶ ἐστίν· οὐ γὰρ ταυτόν ἐστὶ τὸ εἶναι τι καὶ ἀπλῶς εἶναι. καὶ γὰρ,
 ὡς μικρὸν ἄνωθεν εἴρηται, καὶ ὁ Ὀμηρός ἐστὶ τι, οἷον ποιητής, ἀλλ'
 35 οὐχὶ καὶ ἀπλῶς ἐστίν· οὐ γὰρ ἔστιν ὁ Ὀμηρος. ἐπάγει δὲ καὶ ἕτερον

3 καὶ I: δ' ἔτι a 6 ἀληθές scripsi: ἀληθῶς aI 11 ἐν τῷ Περι ἑρμ.] c. 11
 p. 21*29—32 13 ἔνεστιν aA Arist.: ἐστίν I(e) 14 λέγονται a ἑαυτὰ aA Arist.:
 αὐτὰ I(f n) κατηγορεῖται a 15 ἀληθές ἐστὶν AI: ἔσται ἀληθές a: inv. ord. Arist.
 16 τί a¹A, supra πῆ scriptum I: τί πῆ δὲ a² 17 τί δέ AI (τί supra πῆ scriptum I):
 πῆ a¹: τί πῆ δέ a² 20 δηλωτικῆ A 22 τοῦ ζῴου μερικώτερον A 23 ὁμοῦ
 λεγόμενον aKQR: ὁμολογούμενον I post λεγόμενον add. ἦγουν ἅμα καὶ ἠνωμένως κατὰ
 τινός ὑποκειμένου a 24 δυνάμενον QR: δυναμένου K: ἀνά μέρος a: ἀναμένως (sic) I
 25. 26 κατηγορήσει AI: κατηγορῆ a 26 <ὁ> ὁμ. conicio 27 ὁ οὐν. A
 28 τὸ aA: τὰ I 34 εἴρηται I: εἴρηκεν a

παραλογισμόν τὸν τὸ ὄν μὴ ὄν εἶναι λέγοντα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος παρὰ
 τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς· τὸ γὰρ τί μὴ ὄν καὶ ἀπλῶς φησιν εἶναι μὴ ὄν. ἔστι
 δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ σχήματι· οὐχὶ τὸ ὄν ἕτερόν ἐστιν
 ἀνθρώπου; οὐχὶ καὶ ἔππου καὶ βοῶς καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἀπλῶς πάν-
 5 των τῶν ὄντων; ναί· τὸ ἕτερον τῶν ὄντων μὴ ὄν· τὸ ὄν ἄρα μὴ ὄν.
 λυεῖ οὖν τοὺς τοιοῦτους παραλογισμοὺς διὰ τοῦ ἐπαγομένου· οὐ γάρ, εἰ
 μὴ ἔστι τὸ ὄν τί ὄν, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἔππος ἢ βοῦς, καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν
 ἔστιν. καὶ πόθεν γοῦν ἢ ἀπάτη γίνεται; φησείε τις. διαλυόμενος δὲ καὶ
 τοῦτο λέγει φαίνεσθαι ἔλεγχον διὰ τὸ δοκεῖν ἢ μηδὲν ἢ μικρὸν δια-
 10 φέρειν τὸ εἶναι τι τοῦ εἶναι ἀπλῶς· τὸ γὰρ τί προσκείμενον μηδὲν τι
 πλέον δηλοῦν οἰόμεθα τοῦ εἶναι. τὸ δ' αὐτὸ γίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ
 εἶναι τι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι· τὸ γὰρ μὴ ὄν τι καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν οἰόμεθα.
 τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν· οὐ γάρ, εἰ μὴ τότε τί ἐστι, καὶ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν.
 ὁμοίως δέ, φησί, τούτοις ὁ παραλογισμὸς γίνεται, ὅταν τὸ πῆ λεγόμενον
 15 ὡς ἀπλῶς τις λαβῶν εἰς ἀντίφασιν περιαγάγῃ. οἷον εἴ τις ἔροιτο· τὸν τὰ
 δίκαια λέγοντα χρῆ καταδικάζειν ἢ τὸν τὰ ἀδίκαια; τί δέ, ὅταν ὕβρισθῆς
 τις καὶ τυφθεὶς καὶ χρημάτων ἀφαίρεσιν ὑπομείνας εἴτα προσελθὼν τῷ
 δικαστῇ καὶ ἐλευσιολογούμενος λέγῃ αἰ πέπονθεν, οὐχὶ τὰ ἀδίκαια λέγει; δεῖ
 ἄρα τὸν τοιοῦτον καταδικάζειν. παρὰ τὸ πῆ οὗτος ὁ παραλογισμὸς· οὐ
 20 γάρ, εἰ πῆ ἀδίκαια, λέγει καὶ ἀπλῶς ἀδίκαια. τοιοῦτον καὶ τὸ περὶ τοῦ Αἰθίο-
 πος· τὸ γὰρ πῆ λευκὸν εἶναι, οἷον κατὰ τοὺς ὀδόντας, λαβῶν λέγει καὶ
 ἀπλῶς εἶναι λευκόν. ἐπεὶ δέ ποτε οἱ ἐρωτώμενοι παρὰ τῶν σοφιστῶν
 στενοχωροῦνται περὶ τὴν ἀπόκρισιν, λέγει πῶς καὶ τοῦτο γίνεται. φησὶ
 γάρ ὅτι ἐπὶ τινῶν μὲν οὐ λανθάνει ὁ παραλογιζόμενος, ὅταν τὸ πῆ λεγό-
 25 μενον ὡς ἀπλῶς λεγόμενον λαμβάνῃ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος· ἐπὶ τί γὰρ
 ὄντος λευκοῦ ὡς ἀπλῶς ὄντος λευκοῦ ἔλαβε, καὶ οὕτω διαλεξάμενος ὁ
 σοφιστὴς οἴεται συλλογιστικῶς περᾶναι τὸν τὸν Αἰθίοπα εἶναι λευκὸν καὶ οὐ
 λευκόν. ἐπὶ τινῶν μὲν οὖν, φησὶν, οὐ λανθάνει· ἐπὶ τινῶν δὲ λανθάνει
 πολλάκις, ἐφ' ὅσων πῆ μὲν λέγεται καὶ δοκεῖ καὶ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν.
 30 τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ καὶν δόξειεν ἀκολουθεῖν ἀντὶ τοῦ 'πῆ μὲν λέγεται
 καὶ δοκεῖ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν', ὡς ἐπὶ τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ἄρ'
 ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄμα ἐπιорκεῖν καὶ εὐορκεῖν; οὐ ὀητα· τί δέ, ὁ ὁμοίως
 ἐπιорκήσειν καὶ ἐπιорκήσας οὐκ εὐωρκήσεν; ἐνδέχεται ἄρα τὸν αὐτὸν ἄμα
 ἐπιорκεῖν καὶ εὐορκεῖν. ἐν πρώτῳ σχήματι τὸ τοιοῦτον σόφισμά ἐστι.
 35 παρὰ δὲ τὸ πῆ ὁ παραλογισμὸς ἐστιν· οὐ γάρ ὁ κατὰ τί μὲν εὐορκῶν καὶ
 ἀπλῶς εὐορκεῖ· καὶ λανθάνει ὅτι οὐχ ἀπλῶς εὐορκεῖ ἀλλὰ πῆ. ἐπὶ τε

4 καὶ (post οὐχὶ) om. A 5 post utrumque μὴ ὄν add. ἐστι A 6 λυεῖ— παρα-
 λογισμοῦς] παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς καὶ οὗτος ὁ παραλογισμὸς γέγονε. καὶ λυεῖ τοῦτον A
 7 ante καὶ add. ἤδη A 10 προκείμενον a¹ 15 περιαγάγῃ AI: περιάγῃ a
 16 τὸν τὰ ἀδίκαια iterat A 17 post τυφθεὶς repetit τίς I προσελθὼν a¹ 18 λέγῃ
 A: λέγει aI 20 et 23 περὶ aA: παρὰ I 28 οὖν om. A 29 μὲν πῆ A
 δοκεῖν a 30 γάρ om. A 33 ἐπιорκίζειν—ἐπιорκήσας—εὐορκήσεν a 35 δὲ A:
 om. aI οὐ γάρ AI: οὐδὲ a ante εὐορκῶν add. ὁ a

οὖν τούτων λανθάνει τὸ ἀπλῶς καὶ πῆ, καὶ δοκεῖ καὶ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς
λέγεσθαι καὶ ἐπ' ἐκεινῶν ἐν ὄσοις μὴ ῥάδιον θεωρῆσαι ποτέρως τὸ πρᾶγμα
χρῆ καλεῖν· οἷον τὴν ἀνδρείαν λέγομεν καλὸν διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν
ἀρετὴν, κακὸν δὲ διὰ τὰ ἐν πολέμῳ τραύματα καὶ τὰς σφαγὰς· ποτέρως
5 οὖν χρῆ καλεῖν αὐτήν, καλήν ἢ κακήν, οὐ ῥάδιον εἰπεῖν. καὶ ἐπὶ τῶν
τοιούτων τοῖνον λανθάνει πολλάκις ἐν ὄσοις ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικεί-
μενα, ὡς εἴρηται ἐπὶ τῆς ἀνδρείας· ὁμοίως γὰρ ἐστὶν ἐν αὐτῇ τὸ καλὸν
καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ· τούτου γὰρ τὸ μὲν ἡμισυ
λευκόν, τὸ δὲ ἡμισυ οὐ τοιοῦτον. οὐκ ἐπὶ τούτων δὲ μόνων γίνεται
10 σαφὲς τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ φησιν αὐτὸς ἀλλαχοῦ ὑποδείγματος·
ὅταν γάρ τι μέγεθος εἴη τῷ μὲν | πλάτει δίπηχυ τῷ δὲ μήκει τετρά- f. 15
πηχυ, ἔπειτα ἐρωτῶμεθα πότερον τοδὶ τὸ μέγεθος δίπηχύ ἐστὶν ἢ οὐ,
ἐπὶ τοῦ τοιούτου γοῦν οὐ ῥάδιον εἰπεῖν ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ' ἀναγκα-
ζόμεθα ἢ ἄμφω δοῦναι καὶ εἰπεῖν καὶ δίπηχυ καὶ τετράπηχυ, καὶ οὐ δια-
15 λεκτικῶς ἀποκρινόμεθα· καὶ τὸ ναὶ γὰρ φαμεν καὶ τὸ οὐ· ἢ γοῦν καὶ
ἄμφω ἐπὶ τοῦ τοιούτου δοκεῖ διδόναι ἢ μηδέτερον.

p. 167 a 21 Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρισθαι τί ἐστὶ συλλογισμός.

Ὁ τρίτος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν λεγόμενος, ὃς οὕτω λέγεται, ὅτι ὁ εἰδὼς τί ποτέ
20 ἐστὶν ἔλεγχος οὐ περιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ σοφίσματι. ἔλεγχος γὰρ ἐστὶ
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς καὶ ἐξῆς ὅσα ἄλλα ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου
κεῖνται· ὁ δὲ κατασοφισθεὶς παρὰ τινος διὰ τι τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ
κειμένων τῷ κυρίως, οὕτως οὐκ ἠλέγχθη. ὅταν δὲ τις ἐλεγχθεῖη τοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐνὸς ὀνόματος ληφθέντος καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν περὶ τοῦ ἀλη-
25 θῶς καὶ κυρίως ἐλέγχου διορισμένων, τότε δῆτα καὶ ἐλέγχεσθαι λέγοιτ'
ἂν καὶ εἰς ἀντίφασιν περιάγεσθαι. γίνονται δὲ οἱ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ
ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου· ὁ γὰρ παρὰ τι τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου
σοφισζόμενος, ὡς εἰρήκαμεν, παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν παραλογίζεσθαι
30 λέγεται. ἢ τὸ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου τοῦτο δηλοῖ, ὅτι παρὰ
τὴν ἔλλειψιν τοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γὰρ καὶ ὁ ἔλεγχος ὡς συλλογισμὸς τίς
ἐστὶ, καὶ ὥσπερ ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ὀφείλει συναγεῖν τὸ συμ-
πέρασμα μὴ ὁμωνύμου τινὸς λαμβανομένου μὴ συναριθμουμένου τοῦ

1 τούτων ΑΙ: τούτοις a 2 post ἐκεινῶν add. καὶ a 3 χρῆ
supra δεῖ scriptum I λαβεῖν A ἀνδρείαν A post λέγομεν add. καὶ αΙ:
om. A 5 λαβεῖν A 7 ἀνδρείας A ὁμοίως A: ὁμοία αΙ 8 τὸ prius A:
om. αΙ 10 ἀλλαχοῦ] cf. p. 167 a 32. 33 12 ἐστὶν om. A 14 post τετράπηχυ
add. ἔτε Α 18 ὁ prius αΙ: om. Α 19 τοῦ ἐλέγχου AQR et om. τοῦ K:
om. αΙ 22 τι Α: τε Ι: τινος a 22. 23 ἐν τῷ κυρίως ἐλέγχῳ κειμένων Α
24 περὶ a: παρὰ ΑΙ 24. 25 ἀληθοῦς a 26 παράγεσθαι Α 29 εἰρήκαμεν a:
εἰρήκαμεν Ι: εἴρηται Α 31 ὡς ΑΙ: om. a 32 ὅπερ Α

ἐξ ἀρχῆς, οὕτως καὶ ὁ ἔλεγχος ἔχειν ὀφείλει. ἀλλὰ δεῖ πρότερον πᾶσαν
 τὴν λέξιν θέντας τὰ περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου κατὰ λέξιν κατασκο-
 πῆσαι. ἔλεγχός ἐστιν ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός. εἰ γὰρ μέλλο-
 5 μεν ἐλέγξαι τὸν ἡμῖν προσδιαλεγόμενον παρὰ τὸ εἰκὸς ἐνισταμένον, ὀφεί-
 λομεν αὐτὸν ἑαυτῷ μαχόμενον ἀπελέγχειν καὶ τὰ ἐναντία ἀποφαινόμενον·
 τοῦτο γὰρ καὶ ἀντίφασις λέγεται, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός τὰ ἐναντία
 λέγη τις, οὐ περὶ ἄλλου καὶ ἄλλου· εἰ γὰρ φαίημεν Πλάτωνα μὲν δια-
 λέγεσθαι Σωκράτην δὲ μὴ, οὐδὲν ἐναντίον ἔσται. διὰ τοῦτο εἰπὼν ἀντί-
 φασιν ἐπήγαγε τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός· οὐ γὰρ περὶ ἄλλου φησὶ πειρᾶσθαι
 10 προσάγειν τῷ προσδιαλεγόμενῳ τὸν ἔλεγχον (οὐ γὰρ ἔλεγχος τοῦτο) ἀλλὰ
 περὶ ἑνός καὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁμοίως τούτῳ καὶ ὁ λέγων πάντα ἄγγελον ἀγα-
 θὸν καὶ οὐδένα δαίμονα ἀγαθὸν οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα τὰς ἐναντίας
 προτάσεις ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης συμψεύδεσθαι· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 ὑποκειμένου ἀλλ' ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου τὸν λόγον συνεπεράνατο· δεῖ δὲ
 15 ἐφ' ἑνός καὶ τοῦ αὐτοῦ. εἶτα ἐπεὶ πολλὰ ἐν ὄντα τῷ ὀνόματι τὴν φύσιν
 διάφορα τυγχάνει, ὡς τὰ ὁμώνυμα, ἐπήγαγε μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγ-
 ματος, οἷον μὴ ὀνόματος μόνον ἀλλὰ καὶ πράγματος· οὐ γὰρ μόνον τὸ
 ὄνομα ἐν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ σημαινόμενον πράγμα ἔν· τὸ γὰρ μὴ
 ὀνόματος ἀντὶ τοῦ 'μὴ μόνον ὀνόματος' τέθεικεν. εἰ γὰρ ἐν ὄνομα ἧ
 20 πολύσημον δέ, καὶ οὕτω τάναντία λέγων τις οὐ διαψεύδεται· οἷον κύων
 ὑλακτεῖ, κύων οὐχ ὑλακτεῖ. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον ἐξ ὁμωνυμίας συμβαίνει
 τινὰ τὰ ἐναντία λέγοντα μὴ διαψεύδεσθαι ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συνωνυμίας (ἔστι
 γὰρ τινὰ τάναντία λέγειν καὶ ἀληθεύειν· οἷον ζῶον περιπατεῖ, ζῶον οὐ
 περιπατεῖ· ἐνδέχεται γὰρ τινὰ μὲν περιπατεῖν τινὰ δὲ μὴ), ἐπήγαγε καὶ
 25 ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός μῆτε ὁμωνύμου
 μῆτε συνωνύμου. καὶ τῶν δοθέντων ἐξ ἀνάγκης. ἔστιν ὁμοιον τοῦτο
 τῷ ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ λεγομένῳ τῷ "ἐκ τῶν κειμένων
 ἐξ ἀνάγκης"· εἰ γὰρ τις πειρᾶται ἐλέγχειν τὸν προσδιαλεγόμενον μὴ ἐξ ὧν
 αὐτὸς ὁ προσδιαλεγόμενος δίδωσιν, οὐ λεχθήσεται οὗτος ἐλέγχειν. μὴ
 30 συναριθμουμένου δέ, φησὶν, τοῦ ἐν ἀρχῇ, τουτέστι μὴ λαμβανομένου
 τοῦ ζητουμένου εἰς τὸν λόγον τῆς ἀποδείξεως· οὐ γὰρ δι' ἑαυτοῦ χρὴ
 δεῖκνυσθαι τὸ μὴ δι' ἑαυτοῦ δῆλον, ὅτι μὴδὲ ἔλεγχος τὸ τοιοῦτον. |
 ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν ὁ μέσος ὄρος ὁ αὐτός τινας τῶν ἄκρων ληφθῆ, f. 16r
 μετωνομασμένος μέντοι καὶ ἄλλως κατὰ τὴν προφορὰν ἐκφερόμενος·
 35 ζητουμένου γὰρ τοῦ εἰ ἀθάνατος ἢ ψυχῆ, τὸ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἢ ψυχῆ

1 ἔχειν ὀφείλει AI: inv. ord. a 6 καὶ prius supra lineam I¹ 7 λέγη A: λέγει AI
 8 ἔσται I: ἐστὶν a 9 an ἄλλου (καὶ ἄλλου)? cf. vs. 7. 14 et 45, 14. 17sq. 18 εἶναι
 δεῖ AI: inv. ord. a 19. 20 εἰ γὰρ—διαψεύδεται om. a¹ 20 τὰ ἐναντία a² δια-
 ψεύσεται A 21. 22 ὁμωνυ—συνωνυ I ἐξ ὁμωνυμίας post συμβαίνει τινὰ collocat A
 22 τινὰ om. a 23 τὰ ἐναντία A 27 ἀπλῶς AI: ἀπλοῦ a λεγομένῳ] ω
 corr., ut videtur, alia manu I ἐκ τῶν κτλ.] cf. Anal. Pr. I 1 p. 24b 19, Top. I 1
 p. 100*26 28 πειρᾶται A: πειρᾶτο I: πειρῶ a: fort. πειρῶτο 29 λεχθήσεται A:
 ληφθήσεται AI 34 μετωνομαζομένου a¹ 35 post ἀθάνατος add. ἐστὶν A

ἀθάνατος, καὶ ἐτέραν σὺν ταύτῃ ἐπαγαγεῖν πρότασιν κοιμηθῆ ἡλίθιον ἐστίν.
 ὁ γοῦν τὸ ἐν ἀρχῇ βουλόμενος παραλαμβάνειν μεταλαμβάνει εἰς ἕτερον
 ἰσοδύναμον ὄνομα τῷ ζητουμένῳ καὶ οὕτως ποιεῖται τὸν παραλογισμόν·
 οἷον εἴ τις ἔροιτο πότερον ἢ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, τοῦ δὲ ἀποκρινομένου
 5 ἀπαρηνησαμένου τὸ εἶναι αὐτὴν ἀθάνατον, αὐτὸς οὕτως σὺλλογιζέται· ἢ
 ψυχὴ ἀφθαρτος, τὸ ἀφθαρτον ἀθάνατον, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν
 καὶ οὐκ ἀθάνατος κατὰ σέ. οὐκ ἐλέγχει ὁ οὕτως σὺλλογιζόμενος τὸν λέγοντα
 αὐτὴν μὴ ἀθάνατον· τὸ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἠτήσατο· ὃ γὰρ ἔμελλε δεῖξαι, ἔλαβε·
 τὸ γὰρ 'ἢ ψυχὴ ἀφθαρτος' ταῦτόν ἐστι τῷ 'ἢ ψυχὴ ἀθάνατος'. εἴρηται
 10 δὲ τῷ Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τοῦτο,
 τί ποτέ ἐστι καὶ πῶς γίνεται, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν.
 δεῖ δὲ τὸν ἐλεγχον καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ εἶναι. εἰ γὰρ ἔν και τὸ αὐτὸ εἶη
 τὸ ἠρωτημένον, μῆτε ὁμώνυμον μῆτε συνώνυμον, μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ ληφθῆ,
 κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγοιμὲν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἀληθεύειν
 15 συμβῆσεται· οἷον ὁ Αἰθίοψ λευκός, ὁ Αἰθίοψ οὐ λευκός, κατὰ μὲν τὴν
 ἐπιφάνειαν οὐ λευκός, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας λευκός. δεῖ οὖν καὶ κατὰ τὸ
 αὐτό, ἵνα μὴ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο μέρος λέγωμὲν τι ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τὸ αὐτό φησιν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ
 δεικνύουσι καταφάσκοντα καὶ ἀποφάσκοντα τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ μέλλοιμεν
 20 αὐτὸν ἐλέγχειν ἑαυτῷ ἀντιφάσκοντα. ὁ γὰρ σὺλλογιζόμενος τὸν δύο διπλάσιον
 τε καὶ οὐ διπλάσιον οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα αὐτὸν μὴ διπλάσιον εἶναι·
 οὐ γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα ἀριθμὸν δείκνυσιν αὐτὸν διπλάσιον τε καὶ
 οὐ διπλάσιον ἀλλὰ πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον, πρὸς μὲν τὸ ἐν διπλάσιον, πρὸς
 δὲ τὰ δ' οὐ διπλάσιον. ἀλλὰ καὶ ὡσαύτως φησίν, ἦγουν μὴ τὸν μὲν
 25 τὸ δυνάμει λαμβάνειν, τὸν δὲ τὸ ἐνεργεῖα διδόναι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ οὕτως
 ἔσται ἀντίφασιν. ὁ γὰρ λέγων, ὅτι ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει, ὁ ἔχων ὄψιν
 ὄρα, ὁ κοιμώμενος ἄρα ὄρα, οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα μὴ ὄραν τὸν κοιμώ-
 μενον· τὴ γὰρ 'ὁ ὄψιν ἔχων ὄρα' δύο σημαίνει, τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνε-
 ργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἤδη ἐνεργοῦντα. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 30 δέ, φησὶ χρόνον· τὸ γὰρ κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον φαῦλόν τε καὶ οὐ
 φαῦλον λέγειν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀδύνατον. ὁ δὲ λέγων πάντα ἀνθρώπων ἐπὶ
 τοῦ παρ' Ἡσιόδου χρυσοῦ γένους ἀγαθὸν εἶναι καὶ οὐδένα ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ
 σιδηροῦ ἀγαθόν, εἶτα συνάγων πάντα ἀνθρώπων καὶ μηδένα ἀνθρώπων ἀγαθὸν
 εἶναι οὐκ ἐλέγχει τὸν μὴ τοῦτο λέγοντα· οὐ γὰρ ἔδειξεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνον
 35 ἀγαθοῦ εἶναι καὶ μὴ ἀγαθοῦ πάντας ἀνθρώπους, οὐ δειχθέντος ἀληθῆς
 ἂν ἦν ἐλεγχος, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρόνον. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων, ὅτι
 τὸ σκυλάκιον ὄρα, τὸ σκυλάκιον οὐχ ὄρα, οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνάγει
 τὴν φαινομένην ἀντίφασιν ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ. ταῦτα δὲ πάντα

5 τὸ aA: τοῦ I σὺλλογιζέται οὕτως A 6 ἀφθαρτον (post ψυχὴ) pr. I 10 τὸ AI: om. a
 καὶ a' AI: οὐ a' 11 ἀναλυτικῶν om. A ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 16 p. 64b28sq.
 12 καὶ alt. aQR: om. I 17 κατ' aI: πρὸς A 18 τὸ alt. QR: om. aI 19 an (δεῖ)
 δεκν. ? at cf. vs. 24. 25 et 44,9 20 δύο a: om. I 22 τε a: om. I 24 ἦγουν a' I:
 ἢ a' 25 τῷ (post δὲ) a' 26 ἔσται AI: ἐστίν a 28. 29 δύο γὰρ τὸ ὄρα σημαίνει·
 καὶ τὸν δυνάμενον ἐνεργεῖν, καὶ τὸν ἐνεργοῦντα A 32 ἡσιόδου a 38 δεῖ A

εἰδέναι χρῶν τὸν μήτε ἀπατᾶσθαι ἐθέλοντα [μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα] καὶ τὸν ἀπατῶντα ἐλέγχειν, ὡς εἰ μὴ εἰδείη, οὕτε ἐλέγχειν δυνήσεται καὶ αὐτὸς τοῖς ἀπατῶν ἐσπουδακόσιν ἀλώσεται.

Καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. εἰπὼν δὲ τίς ἐστὶν
 5 ὁ κυρίως ἔλεγχος, κἀντεῦθεν δεῖξας ὡς οἱ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐλέγχου
 τούτου ἐλεγχομένοι κυρίως ἐλέγχονται, ἐξῆς φησὶ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον γίνεσθαι καὶ τὸ ψεύσασθαι περὶ τινος. ὥσπερ γὰρ τὸ ἀλη-
 θῶς ἐλέγχεσθαι γίνεται, ὅταν τις εἰς ἀντίφασιν περιενεχθῆ τοῦ αὐτοῦ
 καὶ ἐνὸς ληφθέντος πράγματος, καὶ ὅταν μὴ συναριθμηθῆ τὸ ἐν ἀρχῇ,
 10 οὕτως καὶ τὸ ψευδῆ γενέσθαι τὸν παραλογισμὸν συμβαίνει, ὅταν ἢ
 ὁμώνυμον ληφθῆ ἢ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμηθῆ. καὶ διὰ τοῦ ἐπαγομένου f. 16^v
 μάλιστα τοῦτο σαφηνίζει. ἔνιοι γάρ, φησὶν, ἀπολείποντές τι τῶν
 λεχθέντων φαίνονται ἐλέγχειν, οὐκ ἐλέγχουσι δέ. θέμενος δὲ τὸν
 ὅρισμὸν τοῦ ἐλέγχου τοῦ πρὸς ταῦτο καὶ τοῦ κατὰ ταῦτο τίθησι παρα-
 15 δείγματα· φησὶ γὰρ ὅτι φαίνονται τινες ἐλέγχοντες, ὅταν λέγωσιν τὰ δύο
 διπλάσια, τὰ δύο οὐ διπλάσια· τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς διπλάσια, τῶν δὲ τριῶν
 οὐ διπλάσια. καὶ τοῦτο μὲν ἔφησεν ἐνδεικνύμενος τὸ πρὸς ταῦτό· εἰ γάρ
 τις τὰ δύο διπλάσια τοῦ ἐνὸς ἀποδείξειε καὶ τοῦ αὐτοῦ πάλιν οὐ διπλάσια,
 τότε καὶ κυρίως ἐποίησατο ἔλεγχον. τὸ δὲ παράδειγμα δεῦτερον τιθέμενος
 20 εἰς ἐνδειξιν τοῦ κατὰ ταῦτο τέθεικεν. οὐ γὰρ οὐδὲ ὁ τότε τὸ μέγεθος
 ἐτέρου λέγων εἶναι διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο,
 οἷον κατὰ μὲν τὸ μῆκος διπλάσιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος οὐ διπλά-
 σιον, οὐδὲ οὗτος ἔλεγχον ἐποίησε· τότε γὰρ ἔσται ἂν ἀληθὴς ὁ ἔλεγχος,
 εἴπερ τὸ μέγεθος τότε κατὰ τὸ μῆκος μόνον ἐδεικνυτο διπλάσιον καὶ οὐ
 25 διπλάσιον. τὸ δὲ ἐξῆς τούτων τίθησι δεικτικὸν τοῦ μὴ μόνον καὶ κατὰ
 ταῦτο καὶ πρὸς ταῦτο καὶ ὡσαύτως ὑφείλειν ἔχειν, εἴπερ ἀληθὴς ἔλεγχος
 μέλλει ἔσεσθαι ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς συνάξων, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὑφείλειν κατασκοπεῖσθαι. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἐν
 ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, μὴ λαμβανομένου τοῦ ἐξ ἀρχῆς, μήτε κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο
 30 μέρος λέγοιτο, οὐ λαμβάνοιτο δὲ καὶ ἄμα, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν
 χρόνῳ, φαινόμενος ἔλεγχος γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν καὶ τὸν ἔλεγχον τὸν ἀληθῶς ὅστις ἐστὶν ἀκριβῶς διο-
 ρισάμενος ἐπάγει· ἔλκοι δ' ἂν τις τὸν τρόπον τοῦτον τὸν σοφιστικὸν

1 θέλοντα A μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα aAI: om. KQR 5 ὁ om. A 6 δὲ om. A
 7 ψεύσασθαι A Arist.: ψεύδεσθαι aI cf. vs. 10 παρὰ I 8 post ὅταν add. δὲ aI:
 om. A περιενεχθῆ A: περιενεχθείη aI 10 post τὸ add. ψεύδεσθαι ἢ a
 12 φασὶν A ἀπολείποντες AI(C): ἀπολίποντες (sic) a: ἀπολιπόντες Arist.
 14 et 17 πρὸς ταῦτο v cf. p. 45, 18: πρὸς αὐτό aI 14 τοῦ tertium a: om. I 16 τὰ
 δύο οὐ διπλάσια om. pr. I, add. I¹ 16. 17 διπλάσια — διπλάσια Arist.: διπλασίον —
 σ
 διπλα I: διπλάσιον utrobique a 18 διπλάσια (post οὐ) scripsi: διπλάσιον a: διπλα-
 σίου I 19 παράδειγμα β a¹: περὶ πόδας a²: παρὰ πο I 23 ἔσται ἂν I: ἐστὶν a
 24 οὐ om. a¹ 26 πρὸς αὐτό a 27 μέλει, ut videtur, pr. I 32 εἰπον a
 33 τις τοῦτον τρόπον τὸν σοφιστικὸν a

τὸν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν· ὁ γὰρ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τῶν παρὰ τὴν λέξιν ἦσαν τρόπων· τὸ δὲ ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει ἀμφίβολον· ἢ γὰρ ὅτι ἐνεργεῖ τῇ ὄψει, δύναται τις ὑπονοεῖν, ἢ ὅτι ἐνεργήσειεν ἄν.

5 p. 167^a36 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν γίνονται μὲν οὕτως.

Ὁ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων παραλογισμὸς τέταρτος ἐστὶ τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων, καὶ εἴρηται περὶ τούτου πρὸ βραχείως ὅπως γίνεται· προκειμένου γὰρ τοῦ προβλήματος τοῦ ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, λαβὼν τις τὸ ἄφθαρτος καὶ αἰδιος ὡς ἕτερα ὄντα καὶ μὴ ταῦτά τῃ
 10 ἀθάνατος συνεπεράνατο τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. εἴρηται δὲ τελεώτερον ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Τοπικῶν σαφέστατα εἴρηται ὡς πενταχῶς αἰτεῖται. παραλογίζονται δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι συνορᾶν ὅτι ταυτόν ἐστὶ τὸ ἀφθαρτον καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀπατῶνται ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μὴδὲν ἀποδεικνυόντων ἀλλὰ
 15 δι' ἑαυτοῦ δεικνυόντων τὸ μὴ δι' ἑαυτοῦ ὄντων καὶ πρότασιν ποιουμένων τὸ πρόβλημα· ὅταν γὰρ ζητουμένου τοῦ εἰ ἢ ψυχὴ ἀθάνατος λέγη ὁ σοφιστὴς ἢ ψυχὴ ἀφθαρτος, τὸ ἀφθαρτον ἀθάνατον, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος, οὐδὲν ἀποδείκνυσιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται. ἀλλὰ καὶ τινος λέγοντος ὅτι οὐκ ἐστὶ τόπος συνάγῃ τις τὸ εἶναι τόπον οὕτω πως λέγων
 20 εἰ ἐστὶν ἄνω καὶ κάτω καὶ πρόσθεν καὶ ὀπίσθεν καὶ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ἐστὶ τόπος· ἀλλὰ μὴν ἐστὶν ἄνω καὶ κάτω καὶ τὰ λοιπά· ἐστὶν ἄρα τόπος, τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ οὕτως αἰτεῖται, ἥτοι ὁ εἶδει δεῖξαι, ἔλαβεν ἀναποδείκτως· εἰ γὰρ τὸ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὰ ἑαυτοῦ μέρη, ὁ λέγων εἰ ἐστὶ τὰ μέρη τοῦ τόπου, ἐστὶν ὁ τόπος· οὐδὲν ἄλλο φησὶν ἢ εἰ ἐστὶν ὁ τόπος,
 25 ἐστὶν ὁ τόπος'.

p. 167^b1 Ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος διὰ τὸ οἴεσθαι ἀντιστρέφειν τὴν ἀκολούθησιν.

Ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος πέμπτος ἐστὶ τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως φαινομένων ἐλέγχων. μέρος δὲ ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός

1 τοὺς a Arist.: τὸ I 2 ὁ παρὰ τὴν om. A 4 ἄν QR: om. aAI 7 τούτων a πρὸ βραχείως p. 44,30 sq. 8 γίνονται a 9 λαμβάνων A
 10 συμπεράνατο a¹ 11 ἐν τοῖς δευτέροις (δευ corr. I¹) τῶν Προτέρων (προ corr. I¹) ἀναλ.] cf. p. 6,9, ubi idem caput citatur 11. 12 ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Τοπικῶν] c. 13 p. 162^b31 sq. 12 σαφέστατον a εἴρηται aI: περὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ A αἰτεῖται A: εἴρηται aI 13 φθαρτὸν A 14 μὴ A 15 ἑαυτοῦ utrobique AI: ἑαυτὸ—αὐτὸ a δεικνύοντων a 16 λέγει a 19 συνάγει a 20 πρόσθεν aI: ἔμπροσθεν A
 21 ἐστὶν (post μὴν) aA: om. I 22 ἦτοι—ἀναποδείκτως om. A 23 τὸ γὰρ omisso εἰ A post ὁ add. γούν A 24 ὁ prius om. A εἰ om. a ὁ
 alterum I: om. aA 25 ὁ om. A 26 τὸ alterum a Arist.: τοῦ I
 28 τρόπος ἔ ἐστὶ A

παραλογισμοῦ, ὃς πρῶτός ἐστι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων· τοῦτο
 δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης προῖων ἐρεῖ· ἀμφοτέροι γὰρ οὗτοι οἱ σοφισμοὶ
 ἀπὸ συμβεβηκότες ὄντων εἰσὶν. διαφέρουσι δέ, ὅτι ὁ μὲν παρὰ τὸ συμβε-
 βηκὸς οὐκ | ἀντιστρέφει τοὺς ὅρους, ἀλλ' οὕτως συλλογίζεται· ὁ Σωκράτης f. 17:
 5 ζῶον, τὸ ζῶον γένος, ὁ Σωκράτης ἄρα γένος· ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον
 ὡς ἀντιστρέφοντας λαμβάνει τοὺς ὅρους καὶ γίνεται, ὅταν καὶ τὰ μὴ ἀντι-
 στρέφοντα ὡς ἀντιστρέφοντα λαμβάνηται. ἐπειδὴ γὰρ ἔπεται τῷ κλέπτῃ
 τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι, ἀντιστρέφοντες οἱ σοφισταὶ λέγουσι καὶ 'ὁ νύκτωρ
 πλανώμενος κλέπτῃς ἐστί'· καὶ ἐπειδὴ τὸ μέλι ξανθὸν ἐστί, καὶ τὸ ξανθὸν
 10 μέλι εἶναι φασί. καὶ κατὰ τοῦτο τὸν κατασοφισμὸν συμβαίνει γίνεσθαι.
 οὐκ ἀνάγκη δέ, εἰ ὁ μοιχὸς καλλωπίζεται, καὶ τὸν καλλωπιζόμενον μοιχὸν
 εἶναι· πολλοῖς γὰρ ταῦτα ὑπάρχει, λέγω δὲ καὶ τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι
 καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι· τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ ὑπάρχει. ἀλλὰ
 τοιαύτη μὲν ἡ τῶν λεγομένων διάνοια. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἔχει·
 15 ὅταν γὰρ μέλιτος ὄντος ἐξ ἀνάγκης ἔπεται καὶ τὸ ξανθόν, καὶ τινὸς ξανθοῦ
 ὄντος οἴονται εἶναι μέλι· καὶ γίνεται ὁ παραλογισμὸς ἐντεῦθεν· συμβαίνει γὰρ
 εἶναι χολήν, ἥτις ἐστί ξανθή, πλὴν οὐχὶ καὶ μέλι. ὁ δὲ παραλογιζόμενος
 οὕτως ἀπατά· οὐχὶ τὸ μέλι ξανθὸν ἐστί; ναί· ὥστε καὶ τὸ ξανθὸν μέλι·
 ἢ δὲ χολὴ ξανθή· ἢ χολὴ ἄρα μέλι. καὶ αἱ περὶ τὴν δόξαν ἀπάται ἐν-
 20 τεῦθεν τίκονται· ἢ μὲν γὰρ γεῦσις ἀντιλαμβάνεται τοῦ μέλιτος ὡς γλυ-
 κέος, ἢ δὲ ὄψις ὡς ξανθοῦ· ἀφ' ὧν ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα καὶ ὡς
 ἐν δοξάζουσα, ὀπηνίκα ἐνεργεῖ ἡ ὄψις περὶ τὴν ξανθὸν καὶ ὄρα τι χολοβαφές,
 εὐθὺς καὶ μέλι τοῦτο εἶναι δοξάζει. πάλιν ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ὄμβρου
 κατενηγεγμένου ἢ γῆ διάβροχος γίνεται, καὶ ὀπηνίκα ὕδατος ἔκχυσις
 25 γένηται, ὕετοῦ καταφορὰν γενέσθαι νομίζομεν. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἥλιον
 πολλάκις ποδιαῖον ἢ ὄψις εἶναι δοξάζει διὰ τὸ ἔπεσθαι ταῖς τῆς ὄψεως
 φαντασίαις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς συλλογισμοῖς αἱ σημειώ-
 δεις ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται. ἐπειδὴ γὰρ σημῖον τοῦ μοιχοῦ
 τὸ καλλωπίζεσθαι ἐστί καὶ τοῦ κλέπτου τὸ νυκτὸς πλανᾶσθαι (ἔπεται γὰρ
 30 καὶ τῷ μοιχῷ τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ τῷ κλέπτῃ τὸ νυκτοπορεῖν), διὰ
 τοῦτο αἱ ῥητορικάι ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται· ὁ γὰρ βουλό-
 μενος δεῖξαι ὅτι μοιχὸς ἐστί, τὸ ἐπόμενον ἔλαβεν, ὅτι καλλω-
 πιστῆς, καὶ ὁ τὸν κλέπτῃν ἐλέγξει βουλόμενος ὅτι νύκτωρ πλανᾶται. τὸ
 δὲ πολλοῖς μὲν ταῦτα ὑπάρχει, τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ
 35 ὑπάρχει λύσις ἐστί. κατηγορούμενον δὲ λέγει τὴν μὲν μοιχείαν κατηγο-

1. 2 ὃς—ἐρεῖ om. A 2 ἐρεῖ] c. 6 p. 168^b27sq. παραλογισμοὶ A 3 post ἀπὸ
 add. τοῦ A συμβεβηκότεων a δέ om. a¹ 4 συλλογίζονται pr. I 6 ὡς ἀντι-
 στρέφοντας post ὅρους collocat A 8 et 12 νύκτωρα a 10 σοφισμὸν a 11 τὸν ΕΚΡ:
 τὸ aI 16 οἴονται I ante μέλι add. τὸ a 18 ὥστε I: ὡς a 19 ἢ χολὴ om. a¹
 21 συνθεῖσα a καὶ I: ἢ a 24 καὶ ὀπηνίκα scripsi: inv. ord. I: ὀπηνίκα δὲ a
 26 ἢ ὄψις ποδιαῖον πολλάκις A immo ἢ δόξα cf. vs. 21 27. 28 σημειώδεις] εἰώ non
 liquet in I 29 νύκτα a γὰρ aI: δὲ A 34 post ὑπάρχει add. ἔχουν τὸ καλλωπι-
 ζεσθαι καὶ τὸ νυκτοπορεῖν a: om. AI 35 post ὑπάρχει add. ἔχουν τὸ μοιχὸς καὶ τὸ κλέπτῃς
 a: om. AI 35. p. 49,1 τὴν—κατηγοροῖαν AI: τὸν μοιχὸν κατηγορούμενον a

ρίαν τοῦ καλλωπίζεσθαι, τοῦ δὲ νυκτὸς βαδίζειν τὸ κλέπτειν, οὐχ ὡς ἀληθῶς κατηγορουμένων (εἴρηται γὰρ ὡς οὐκ ἀνάγκη ἀντιστρέφειν), ἀλλ' ὡς ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ὡς κατηγορουμένων λαμβανομένων. ὁμοίως δέ, φησί, καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς, ἤτοι τοῖς κατὰ συλλογισμὸν δοκοῦσι
 5 προβαίνειν λόγοις, οἷος δοκεῖ καὶ ὁ τοῦ Μελίσσου εἶναι. οὗτος γάρ, δεῖξαι θέλων ὅτι ἐν ἔστι τὸ ὄν καὶ ἄπειρον, κατεσκευάζει τοῦτο διὰ τῆς σὺν ἀντιθέσει τάχα ἀντιστροφῆς λέγων ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον λοιπὸν οὐχ ἔξει ἀρχὴν· εἶτα προσετίθει καὶ τὴν ἐτέραν πρότασιν, ὅτι τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἄπειρον, ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ συλλογιζόμενον·
 10 τὸ ὄν οὐ γέγονε, τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον, τὸ ὄν ἄπειρον. τούτου γοῦν τοῦ λόγου πολλὰ μὲν καὶ ἀλλ' αἷτα αἰτιάματα ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Φυσικῆς ἀπροάσεως εἴρηται τῇ Ἀριστοτέλει· ἀπεδείχθη δὲ καὶ τὸ ἡμαρτημένον, ἢ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφή· ταύτης γὰρ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἐπομένου καὶ τὸ ἡγούμενον ἀναιρούσης οὐχ
 15 οὕτως ἔχει καὶ ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου. εἰ μὲν γὰρ ἄνθρωπός ἐστιν, ἔπεται καὶ ζῷον εἶναι ἐξ ἀνάγκης· ζῷου δὲ μὴ ὄντος εὐδῆλον ὡς οὐδὲ ἄνθρωπος. ἐχρῆν οὖν καὶ τὸν Μέλισσον οὕτως ἀντιστρέφειν καὶ εἰπεῖν, ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον οὐ γέγονεν· ὁ δ' οὐχ οὕτω πεποίηκεν, ἀλλὰ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἡγούμενου συναεῖλε καὶ τὸ f. 17^v
 20 ἐπόμενον. ἀλλ' ἐπισκεπτέον αὐθις τὰ ῥητὰ κατὰ λέξιν. οἷον ὁ Μελίσσου λόγος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν. ἐδείκνυε, φησίν, ὁ Μέλισσος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν, τουτέστι τὸ ὄν· τὸ γὰρ ἅπαν ἀντὶ τοῦ ὄντος εἰληφεν. ἐδείκνυε δὲ τοῦτο λαμβάνων ὅτι τὸ ὄν ἀγέννητον, ἤτοι τὸ ὄν οὐ γέγονε. καὶ τίθησι τὴν τοῦτου κατασκευήν· εἰ γὰρ τὸ ὄν λέγει τις γενέσθαι, ἢ ἐξ ὄντος ἂν
 25 γένοιτο ἢ ἐκ μὴ ὄντος· ἀλλ' ἐξ ὄντος μὲν γενέσθαι οὐκ ἐνδέχεται· τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ περὶ ἐκείνου ζητήσομεν· ὁμοίως δὲ ἀδύνατον καὶ ἐκ μὴ ὄντος εἰπεῖν γενέσθαι τὸ ὄν, διὰ τὸ κοινὸν ἀξίωμα εἶναι τῶν φιλοσόφων μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι· συναγεται λοιπὸν τὸ ὄν ἀγέννητον εἶναι. εἰ γοῦν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐχ
 30 ἔξει· τὸ δὲ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον. πρὸς τοῦτο οὖν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς οὐκ ἀνάγκη, εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι. τοιοῦτον δὲ τίνα νοῦν ἔχει τὸ λεγόμενον. ὁ Μέλισσος τὸ μὴ γεγονέναι καὶ τὸ ἀρχὴν μὴ ἔχειν ταῦτον ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἐξισάζειν καὶ ἀντιστρέφειν. ὑπήχθη δὲ εἰς ταύτην τὴν ἔννοιαν ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ γενό-

1 τὸν κλέπτειν a 3 ὡς prius om. A 4 καὶ I Arist.: om. a ἤτοι I: ἡγουν a
 7 ἔχειν, post quod καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι δ ψεῦδος ἐστίν· εἰσὶ γὰρ τίνα ἀρχὴν μὲν
 ε ex p. 50,2. 3 illata exprunxit, I 11 τὸ ὄν ἄπειρον om. A post ὄν add.
 ἀρα a τούτου—λόγου iterata deleuit A¹ γοῦν AI: οὖν a μὲν om. A
 11. 12 ἀλλάττα (sic) I: ἀλλα τὰ aA 12 ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Φυσικῆς ἀπρ.] c. 3
 p. 186*8 sq. 13 καὶ τὸ ἡμαρτημένον aI: ὅτι ἡμαρτημένη καὶ A 15 ἔχει AI:
 ἐστὶ a παρὰ AI: περὶ ut solet a 20. 21 κατὰ—ἅπαν om. A 21. 22 ἐδείκνυε—
 ἅπαν supra lineam I¹ 22 τουτέστι AI: τότε ἐστὶ a τὸ γάρ—εἰληφεν om. A
 τοῦ I: om. a 23 ἤτοι AI: ἡγουν a 25 post ἐκ add. τοῦ a 33 ante ἀρχὴν
 add. μὴ A ταυτὰ A

μενον και τὸ ἀρχὴν ἔχον ταῦτὰ οἶσθαι και ἀντιστρέφοντα, ὥστε και πᾶν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχειν και πᾶν τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι, δ ψευδὸς ἔστιν· εἰσὶ γὰρ τινα ἀρχὴν μὲν ἔχοντα μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια και θεῖα σώματα. εἰ γοῦν τοῦτο ψεῦδος, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ μὴ γενόμενον
5 και τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ταῦτά εἰσιν.

p. 167^b21 'Ο δὲ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον, δταν προσληφθῆ τὸ ἀναίτιον.

Οὗτος ὁ τρόπος ἔκτος ἔστι τῶν ἔκτος τῆς λέξεως παραλογισμῶν. δ δὲ ἐνταῦθα παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον καλεῖ, τοῦτο ἐν τοῖς δευτέροις
10 τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν "μὴ παρὰ τοῦτο" ὠνόμασε. γίνεται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς δι' ἀδυνατοῦ συλλογισμοῖς, δταν και δίχα τῆς ὑποθέσεως οὐδὲν ἦττον περαίνηται τὸ ἀδύνατον, συναγόντων τῶν σοφιστῶν τὸ τοιοῦτον ἀδύνατον και λεγόντων διὰ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τῶν προσδιαλεγόμενων αὐτοῖς τοῦτο γέγονε τὸ ἀδύνατον, μηδαμῶς τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν αἰτίας
15 οὔσης τοῦ συμβαίνοντος ἀδυνατοῦ· τότε γὰρ μάλιστα ἔστι λέγειν τὸ "μὴ παρὰ τοῦτο". ἔσται δὲ δῆλον τὸ λεγόμενον ὧδε· εἰ τις λέγει τὸ ζῶον παντὶ λευκῷ και ἡμῶν λεγόντων μὴ εἶναι ἀληθές (οὐ γὰρ πᾶν λευκὸν ζῶον ἔστι) πειράται ἐλέγχειν ἡμᾶς λέγων 'εἰ γὰρ ψεῦδος τὸ παντί, ἔσται ἀληθές τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ', ἔπειτα τῇ
20 θέσει ταύτῃ τῇ λεγούσῃ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ δεικνὺς ἀδύνατόν τι ἐπόμενον, ψεῦδος μὲν εἶναι λέγει τὸ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ, ἀληθές δὲ εἶναι εἰσάγει τὸ δ αὐτὸς ἔλεγε, τὸ πᾶν λευκὸν εἶναι ζῶον. δείκνυσι δὲ τοῦτο οὕτως συλλογίζομενος· τὸ ζῶον καθ' ὑμᾶς οὐ παντὶ λευκῷ, τὸ λευκὸν παντὶ πτηνῷ, τὸ πτηνὸν παντὶ κόρακι, τὸ λευκὸν ἄρα παντὶ κόρακι· ἀλλὰ μὴν
25 τοῦτο ψεῦδος· ψευδὴς ἄρα και ἡ ὑπόθεσις ἣ τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε και ἀφ' ἧς γέγονε τὸ ψεῦδος· ἦν δὲ ἡ λέγουσα διὰ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ· ἀληθές ἄρα τὸ παντί. πρὸς τοῦτο ῥητέον· οὐ παρὰ τοῦτο· οὐ γὰρ παρὰ

1 ταῦτὰ ΑΙ: ταυτὸν a και alt. Α: ὡς Ι: εἰ a 2 ἔχειν ΑΙ: ἔχει a πᾶν Α: om. aI 3 post δὲ add. καθ' Ἑλληνας a 9 καλεῖ ante ἐνταῦθα collocat Α τοῖς δευτέροις Ι: τοῖς β a: τῷ δευτέρῳ, quod coniecit Waitz Organ. II p. X, A cf. p. 47, 11 10 ἀναλυτικῶν om. Α 9. 10 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 p. 65*38 11 post συλλογισμοῖς add. τοῖς ἀδύνατόν τι συνάγουσιν ἔκ τινος ὑποθέσεως ψευδοῦς τεθείσης· ἣ και ψευδοῦς προτάσεως ἐγκαταμχθείσης, δι' ἧς ἀναγκαῖον ἀναίρειν τινὰ τῶν χειμένων προτάσεων, ἐξ ἧς τὸ ἀδύνατον και τὸ ψεῦδος συνήχθη· γίνεται οὖν τοῦτο, ὡς εἴπομεν, ἐν τοῖς δι' ἀδυνατοῦ συλλογισμοῖς Α 12 περαίνηται οὐδὲν ἦττον Α συναγόντων om. Α 12. 13 τὸ τοιοῦτον— διὰ aI: διενισταμένων, ὡς Α 14 τοῦτο γέγονε aI: συνήχθη Α post ἀδύνατον add. και ταῦτα Α 14. 15 οὔσης τῆς ὑποθέσεως αἰτίας Α 15 ante συμβαίνοντος delevit συμπεράσματος Α¹ post μάλιστα add. ἔθος Α 16 ἔστι a εἰ τις λέγοι τῶν σοφιστῶν τὸ Α 18 πειράται— γὰρ aI: ἀληθεύει γὰρ μᾶλλον τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ, εἴτα λάβῃ ὁ σοφιστὴς πειρώμενος ἡμᾶς ἐλέγχειν. και εἰπὼν εἰ Α ἔστιν a 19 post ἀντικείμενον add. ὑπὲρ ἔστιν Α post ζῶον add. καθ' ὑμᾶς (e vs. 23) Α 21 τὸ alt. om. Α 22 συνάγει εἶναι Α 23 ὑμᾶς ΑΙ: ἡμᾶς a 26 ἣ ΑΙ: om. a διὰ aI: ὡς Α 27 ῥητέον οὖν πρὸς τὸν σοφιστὴν, ὡς οὐ Α

τὴν ὑπόθεσιν τὴν λέγουσαν τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ συνήκται τὸ λευκὸν παντὶ κόρακι, ἀλλὰ παρὰ τὴν σὴν τὴν λέγουσαν τὸ λευκὸν παντὶ πτηνῷ· ἀφαιρεθείσης γὰρ τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν τῆς, ὡς λέγεις, αἰτίας γενομένης τοῦ ἀτόπου πάλιν τὸ ψεῦδος συνάγεται. δείκνυσι δὲ καὶ αὐτοί, ὅπως οὐ γίνεται

5 παρὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τὸ ψεῦδος ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν σοφιστῶν, καὶ ἐπὶ παραδείγματός τινος. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. λέγει τις ἀληθῶς ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῃ αἰτίῳ. πειρᾶται οὖν ὁ σοφιστής δεικνύουσι τοῦτο ψεῦδος καὶ φησὶν· εἴ ἔστιν ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῃ αἰτίῳ, οὐχ ἔψεται τι τῇ ὑποθέσει ἀδύνατον· ἀλλὰ μὴν ἔψεται, ὡς

10 δειχθήσεται· οὐκ ἄρα ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῃ αἰτίῳ. εἶτα πειρᾶται δεικνύουσι ἀδύνατόν τι τοῦτον τὸν τρόπον, εἴ γὰρ ἡ φθορὰ λέγων καὶ ἡ γένεσις ἐναντία, καὶ τῇ τινὶ φθορᾷ ἔ|σται τις γένεσις ἐναντία· f. 18^r· τίς δὲ φθορὰ ὁ θάνατός ἐστιν· ὥστε ἔσται τῷ θανάτῳ τινὶ ὄντι φθορᾷ ἐναντία τις γένεσις· οὐδὲν δὲ ἄλλο τῷ θανάτῳ ἐναντίον ἢ ἡ ζωὴ·

15 ἡ ζωὴ ἄρα γένεσις· εἴ δὲ ἡ ζωὴ γένεσις, καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι· ὥστε καὶ τὸ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεται· ἀδύνατον δὲ τῷ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεσθαι· εἴ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀδύνατος καὶ ἡ ὑπόθεσις παρ' ἣν τοῦτο γίνεται· ἦν δὲ ἡ λέγουσα ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῃ αἰτίῳ. οὐκ ἔστιν ἄρα ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν. φαιμέν οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι οὐ παρὰ τοῦτο·

20 οὐ γὰρ παρὰ τὸ λέγειν ἡμᾶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωὴν ταῦτόν συνήχθη τὸ 'τὸ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεται', ἐπεὶ καὶ τούτου μὴ κειμένου οὐδὲν ἤττον διὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων τὸ ἀδύνατον συναχθήσεται· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον συνήκται παρὰ τὸ λέγειν σε τὴν ζωὴν ἐναντίαν τῷ θανάτῳ ὄντι φθορᾷ· ἡ γὰρ φθορὰ οὐ τῇ ζωῇ ἐναντία ἐστὶν ἀλλὰ τῷ ἀψύχῳ σώματι·

25 τῇ δὲ ζωῇ ἡ διάλυσις ἐστὶν ἐναντία· ἡ διάλυσις δὲ οὐ ταῦτόν τῇ φθορᾷ· οὐ γὰρ ἀνάγκη τὰ διαλυόμενα καὶ ἀπ' ἀλλήλων χωριζόμενα φθειρέσθαι. ἰδοὺ γὰρ τις διέλυσε μὲν ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἐξ ἐρίου καὶ ἐκ σερῶν νήματα ἀλλήλοις συνημμένα καὶ κεκλωσμένα· ἡ δὲ τούτων διάλυσις οὐκ ἦδη γέγονεν αὐτοῖς καὶ αἰτία φθορᾶς. πάλιν ἐάν τις ἀπὸ τοῦ σωροῦ διακρίνη

30 τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν ἀλλήλοις ὄντα συμπεφυρμένα, διάλυσις μὲν καὶ διάκρισις γέγονεν ἀπ' ἀλλήλων, φθορὰ δὲ οὐδαμῶς. εἴ οὖν καὶ ὁ θάνατος διάλυσις ἐστὶ καὶ διάκρισις ψυχῆς καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων, οὐκ ἂν εἴη ὁ θάνατος φθορὰ· ὅτι δὲ ὁ θάνατος οὐ ταῦτόν ἐστι τῇ φθορᾷ, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ θνήσκειν μὲν λέγεσθαι τὰ ζῶντα, φθειρέσθαι δὲ τὰ

I συνήχθη A 3 λέγεις A: λέγεται I: ἐλέγετο a 4 τὸ αὐτὸ ψεῦδος καὶ ἀδύνατον
 συνάγεται ἐκ τῶν παρὰ σοῦ τεθεισῶν προτάσεων A 8 τὸ ψεῦδος τοῦτο a 9. 10 οὐχ
 ἔψεται—τῃ αἰτίῳ AKQ (sed τις pro τι et ἀδύνατον om. K): om. aI 12 ἐναντίον utro-
 bique A(C) 13 ἔσται AI: ἐστὶ καὶ a 14 ἄλλω a ἢ om. a 15 post δὲ
 add. καὶ aI: om. AKQR 16 ζῆ alt. om. a¹ 21 τὸ alt. I: om. aA 23, 24, 25 ἐναν-
 τίον A 24 ἀψύχω a²A: ἐμψύχω a¹I 27 ἰδοὺ—30 διάλυσις μὲν aI: ὡς πυρὸς τῆς
 κριθῆς ἢ τὸ κεκλωσμένον σηρικόν ἐκ τοῦ ἐρίου· οὐ γὰρ αἰτία φθορᾶς ἢ τούτων γέγονεν ἀπ'
 ἀλλήλων διάλυσις· ἔστιν οὖν καὶ ὁ θάνατος διάλυσις A ἐξ (ante syr.) a 29 τι a
 31. 32 γέγονεν—διάκρισις om. a¹A 32 ante ψυχῆς add. τῆς a² 33 ὅτι—p. 52,3 γίνεται
 bis habet A οὐ om. a¹ 33. 34 ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ οὐ ταυτὰ εἰσι, δῆλον ἀπὸ τοῦ Ab

νεκρά καὶ ἄψυχα τῶν σωμάτων. εἰ δ' ἦν ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταυτὸν, ἄμα τῷ χωρισθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἐφθείρετο ἂν τὸ σῶμα· νῦν δὲ οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ πολὺ ἡ φθορὰ τοῦ σώματος γίνεται. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὕτως ἔχει. τὸ δὲ ἐὰν ἐγκαταριθμηθῆ ἔν 5 τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι πρὸ τοῦ συμπέρασματος τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐὰν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι, τουτέστι ταῖς παρὰ τοῦ ἐρίζοντος λεγομέναις προτάσεσι (ταύτας γὰρ ἀναγκαῖα λέγει ἐρωτήματα, οὐχ ὅτι ἀναγκαῖόν τι συνάγουσιν, ἀλλ' ὅτι τούτων μὴ ληφθέντων οὐκ ἂν συνήχθη τὸ προκείμενον ἀδύνατον), ἐὰν οὖν ἐν ταῖς 10 τοιαύταις τοῦ ἐρίζοντος προτάσεσιν ἐγκαταμιχθῆ παρ' αὐτοῦ δὴ τούτου τοῦ σοφιστοῦ πρὸ τοῦ ἐπενεχθῆναι παρ' αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον, τουτέστιν ἡ ψευδῆς πρότασις ἡ αἰτία γινομένη τοῦ συμβαίνοντος ἀδύνατου (δι' αὐτῆς γὰρ περαίνεται τὸ τοιοῦτον ἄτοπον), δόξει πολλάκις παρὰ τοῦτο γίνεσθαι ὁ ἔλεγχος, ὥσπερ δὴ καὶ 15 ἐνταῦθα γέγονε· συγκατεμίχθη γὰρ τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι τὸ 'ἡ ζωὴ ἐναντία τῷ θανάτῳ ὄντι φθορᾷ· οὐ γὰρ ἔστιν, ὡς εἴρηται, ὁ θάνατος φθορὰ ἀλλὰ διάλυσις ψυχῆς καὶ σώματος. συγκατεμίχθη οὖν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι τὸ 'ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταυτὸν'. οὐ ληφθέντος συνῆκται καὶ ἡ ζωὴ γένεσις καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι καὶ τὸ ζῶν, ἢ ζῆ, γίνεσθαι. 20 τοὺς τοιούτους δὲ συλλογισμοὺς ἀσυλλογίστους μὲν ἀπλῶς φησι μὴ εἶναι, τουτέστι καθόλου, πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἀσυλλογίστους, ὅτι οὐ συλλογίζονται ὃ αἰροῦνται διὰ τὸ ψευδεῖς τὰς προτάσεις λαμβάνειν. κατὰ τοῦτο γοῦν εἰσιν ἀσυλλόγιστοι. τὸ δὲ λανθάνειν πολλάκις οὐχ ἤττον αὐτοὺς τοὺς ἐρωτῶντας τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀπο- 25 κρινόμενοι ἐπιλανθάνονται καὶ νομίζουσι τὰ μὴ ταῦτά ὡς ταῦτά κἀντεῦθεν ἀπάτη ὑπάγονται καὶ σοφίζονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρωτῶντες αὐτοὶ τοῦτο πάσχουσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Πῶλος τὴν βούλησιν καὶ τὴν δόκησιν ταυτὸν νομίζων ὡς ἐν ὄντων ἡρώτα τὸν Σωκράτην.

μ. 167^b38 Οἱ δὲ πᾶρά τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, δταν λαν- 30 θάνῃ πλείω ὄντα, καὶ ὡς ἐνός.

Ἐβδωμος καὶ τελευταῖος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. λέγεται δὲ οὕτως, ὅτι ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων καὶ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶν ἰδίᾳ ἐρωτήσεως

1 ἄψυχα σώματα Ab 2 post ἂν add. καὶ Ab 3 τῷ σώματι Ab 4 οὖν prius
I: om. a ἐγκάταριθμηθῆ a¹: οὖν καταριθμηθῆ a¹: καταριθμηθῆ A: οὖν ἐγκαταριθμηθῆ Arist. 5 πρὸ a¹I (c u i T, corr. A): πρὸς a¹: πρὸ—ἀδύνατον om. A 7 τοῦ σοφιστοῦ A 9 οὖν om. A 10 τούτου om. A 11 πρὸ τοῦ ΔΙ: πρὸς τὸ a
14 εἴπερ a¹ 16 ἐναντίον A 19 ἢ ΑΙ: εἰ a 21 ἀσυλλόγιστος a¹ 23 καὶ λανθάνει Arist.: καὶ add. Q 26 ἀπάτη ὑπάγονται om. A κατασοφίζονται fort. recte v: ἀπατῶνται A αὐτοὶ, quod coniecit Waitz l. c., A v: αὐτὰ a¹: αὐτοὺς a²: compend. I 27 post πάσχουσιν add. ὃ συνέβη ἐνταῦθα· ἔλαβον γὰρ καὶ τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον ταυτά A ὡς A 28 ὡς ἐν ὄντων om. A ἡρώτα] Gorg. c. 21 p. 466 B—E

δεόμενον οὐ προτείνεται | ἰδίᾳ καὶ ἰδίᾳ ὁ ἐρωτῶν, ἀλλὰ συμμίζας τὰ διά- f. 18^v
 φορα ὑποκείμενα καὶ ὡς περὶ ἐνὸς ἐρωτῶν ἀπατᾶ τὸν ἀποκρινόμενον, ὅταν
 καὶ αὐτὸς τὴν ἀπόκρισιν ὡς ἐνὸς ὄντος τοῦ ὑποκειμένου δοίη, ὡς ἐπὶ
 τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ὁ δεῖνα Σωκράτην καὶ Πλάτωνα τύπτει· ὁ Σωκράτης
 5 καὶ ὁ Πλάτων ἀνθρωπῶς ἐστίν· ὁ δεῖνα ἄρα ἀνθρωπον ἀλλ' οὐκ ἀνθρώ-
 πους τύπτει. τοιοῦτόν τι πεποίηκε καὶ ὁ Πῶλος ἐν τῷ Γοργία τὰ πλείω
 ὡς ἐν ἐρωτήσας τὸν Σωκράτην. ἦν δὲ ἡ ἐρώτησις τοιαύτη· 'εἰπέ μοι,
 ὦ Σώκρατες, οὐ δοκοῦσί σοι οἱ ῥήτορες ὥσπερ καὶ οἱ τύραννοι ποιεῖν
 ἀπαντὰ ἀ βούλονται καὶ δοκεῖ αὐτοῖς βέλτιστα εἶναι'. τὰ πλείω γὰρ ἐν-
 10 ταῦθα ἠρώτησεν ὡς ἐν ὁ Πῶλος· ἄλλο γὰρ βούλησις καὶ ἄλλο δόκησις.
 ὅν ὁ Σωκράτης ἐπέπληξε πλείονας ἅμα ἐρωτήσεις ἐρωτήσαντα ὡς τὴν
 διαφορὰν τῆς βουλήσεως καὶ τῆς δοκῆσεως ἀγνοήσαντα καὶ ὡς ἐνὸς ὄντων
 μίαν τὴν ἐρώτησιν ποιησάμενον. ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν, φησί, βῆδιόν
 ἐστίν ἰδεῖν ὅτι πλείω ἐρωτήματα ἐστίν· οἷον πότερον ἢ γῆ θάλαττά
 15 ἐστίν ἢ ὁ οὐρανός· δῆλον γὰρ ἐνταῦθα ὅτι δύο τυγχάνει τὰ ἐρωτήματα·
 ἔδει γὰρ οὕτως ἐρωτῆσαι, πότερον ἢ γῆ θάλαττά ἐστίν, εἶτα αὖθις
 πότερον ὁ οὐρανὸς θάλαττά ἐστίν. ἐπ' ἐνίων δέ, φησί, οὐκ ἔστι βῆδιον
 ἰδεῖν ὅτι πλείω τὰ ἐρωτήματα ἐστίν, καθάπερ εἶχεν ἡ προειρημένη τοῦ
 Πῶλου ἐρώτησις. καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι δῆλον ὅτι πλείω εἰσὶ τὰ ἐρωτώ-
 20 μενα ἢ ὁμολογοῦσι τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἐλέ-
 γχεσθαι φαίνονται. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώμενοι
 τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν ἢ ὁμολογοῦσι μὴ ἀποκρινόμενοι τὸ ἐρωτώμενον
 φαῦλοι κοινωνοὶ εἶναι ὡς ἐμποδίζοντες τὸ κοινὸν ἔργον, ὡς εἶναι ἔξωθεν
 λαμβανόμενον τὸ 'εἶναι φαῦλοι κοινωνοί' (ὁμολογοῦσι γὰρ φαῦλοι εἶναι
 25 κοινωνοὶ τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον), ἢ τῷ ἀποκρίνεσθαι
 φαίνονται ἐλεγχομένοι. ἔστι καὶ οὕτω νοῆσαι τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώ-
 μενοι ἢ οὐδέν τι ἀποκρίνονται, καὶ ὁμολογοῦσι διὰ τῆς σιωπῆς τρόπον τινά
 (ἡ γὰρ σιωπὴ δηλοῖ τὸ ναί, τὸ τῆς συγκαταθέσεως πρόσημα), ἢ ἀπόκρισιν
 διδόντες ἐλέγχεσθαι φαίνονται. τὸ δὲ ἢ πάλιν, ὣν τὰ μὲν ἐστίν
 30 ἀγαθὰ τὰ δὲ οὐκ ἀγαθὰ, πάντα ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθὰ, καὶ τοῦτο
 παράδειγμά ἐστὶ τοῦ τὰ πλείω ὡς ἐν ἐρωτῶντος. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν,
 πότερον ἢ σωφροσύνη ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, καὶ πότερον ἢ ἀκολασία ἀγαθὸν
 ἢ φαῦλον· ὁ δὲ μίξας ἀμφοτέρω καὶ ὡς περὶ ἐνὸς ἐρωτήσας οὐκ ἄδηλον
 ὅτι ἀπατήσει τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ γε συνυπαχθεὶς τῇ ἐρωτῆσει κατα-
 35 φήσει ἢ ἀποφήσει. εἰ γὰρ ἐρωτηθεὶς τις, πότερον ἢ σωφροσύνη καὶ ἡ
 ἀκολασία ἀγαθὸν ἐστίν ἢ φαῦλον, εἶπη ὅτι ἀγαθόν, συμβήσεται τὴν ἀκο-

1 ὁ ΑΝ: om. aI 2 τὸν ΑΙ: τὸ a 5 ἄρα om. A 6 τι a: τε ΑΙ καὶ ὁ
 πῶλος πεποίηκεν A ἐν τῷ Γοργ(α) p. 466 B. C memoriter citat 8 ὦ σωκρά-
 τῆς a' δοκοῦσί σοι aI: δοκοῦσιν A 11 ὅν aI: οἷον a² πλείονας' εἰ corr., ut
 videtur, I 14. 15 πλείω—ἐνταῦθα ὅτι QR: om. aAI 14 θάλασσα QR 15 ὁ
 Q: om. B (c u i T, del. vult A) 18 εἰδεῖν a 18. 19 ἡ τοῦ πῶλου ἐρώτησις ἢ προειρη-
 μένη a 19. 20 ἐρωτήματα A 24. 25 φαῦλος εἶναι κοινωνός τὸ a 30 ἢ οὐκ
 ἀγαθὰ a Arist.: om. I 34 ἀπατήσει AQR: ἀπατήσει aI τὸν ἐρωτώμενον A

λασίαν μὴ οὔσαν τῶν ἀγαθῶν εἶναι ἀγαθόν· εἰ δ' ἀποφῆσαι, συμβήσεται
 πάλιν τὴν σωφροσύνην οὔσαν τῶν ἀγαθῶν μὴ εἶναι ἀγαθόν. καὶ ποτὲ
 μὲν οὕτως φησὶ γίνεσθαι φαινόμενον ἔλεγχον ἐκ τοῦ μόνον φῆσαι ἢ ἀπο-
 φῆσαι ἐν τῇ ἐρωτήσει τῇ τὰ πλείω ὡς ἐν πυνθανομένη· τὸ γὰρ φάναι
 5 τῶν μὴ ἀγαθῶν τι εἶναι ἀγαθὸν ἢ τῶν ἀγαθῶν τι μὴ ἀγαθὸν ψεῦδος.
 ποτὲ δὲ συμβήσεται καὶ ἔλεγχον γενέσθαι ἀληθινὸν προσληφθέν-
 των τινῶν· οἷον εἴ τις ἔροιτο 'ἀρά γε ὁ ἐφ' ἐνός, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν;'
 καὶ τοῦτο λαβῶν προσλάβοι 'ἐπεὶ τυφλὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυ-
 κὸς δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δὲ ἔχειν,
 10 καὶ εἰ λευκὸν ἐστὶ τὸ ἔχον χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, καὶ λευκὰ ἔσται τὰ
 ἔχοντα χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως'. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οὐ μία ἐστὶν ἡ
 ἐρώτησις· τὸ γὰρ 'ἀρά γε, εἰ τυφλὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δὲ
 ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δὲ ἔχειν;' οὐκ ἐστὶν
 ἐν ἐρώτημα. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνό ἐστι τυφλὸν ὁ πεφυκὸς ὄψιν ἔχειν οὐκ
 15 ἔχει, οἷον τὸ διὰ πῆρῳσιν μὴ ἔχον ὄψιν, τὸ δὲ μήπω πεφυκὸς ἔχειν ὄψιν,
 ὡς τὸ σκυλάκιον, καταχρηστικῶς φαμεν τυφλὸν (οὕτω γὰρ τοῦτο πέφυκεν
 ἔχειν ὄψιν), πῶς οὐκ ἂν εἴη διάφορα ἐρωτῶν ὁ λέγων 'ἀρά γε, εἰ τυφλὸν ἐστὶ
 τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν
 πεφυκότες δὲ ἔχειν'; εἰ γὰρ τὸ μὲν ἐν ἐστὶ τυφλὸν διὰ πῆρῳσιν, ὁ καὶ
 20 τυφλὸν | εἰπεῖν ἀληθές ἐστὶ, τὰ δὲ διὰ τὸ μήπω πεφυκέναι ἔχειν, α καὶ f. 19^r
 καταχρώμενοί φαμεν τυφλά, ὡς ἐπὶ τῶν σκυλακίων (οὐ γὰρ ἀληθές ἐστὶν
 εἰπεῖν ὅτι τυφλά), δύο οὖν οὐσῶν τῶν ἐρωτήσεων οὐ μία ἔσται πρὸς ταῦτα
 ἀπόκρισις. εἰ δὲ τις συναρπασθεῖ ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως καὶ ὥσπερ μιᾶς
 αὐτῆς οὔσης εἴπη ὅτι ναί, τυφλά ἐστὶν, ὅταν τὰ μὲν σκυλάκια βλέπη τὸ δὲ
 25 μὴ (οὐ γὰρ δυνατόν ἐστὶ τὸ πεπηρωμένον βλέπειν), ἔσονται ἢ πάντα
 ὀρῶντα ἢ πάντα τυφλά. 'διὰ τίνα γὰρ λόγον', εἴποι ἂν ὁ σοφιστὴς πρὸς
 τὸν ἀποκρινόμενον, 'τὰ μὲν ἐστὶν ὀρῶντα, τὸ δὲ μὴ ὀρῶν; ἐπεὶ γὰρ ἀμφο-
 τερα ἔφησας εἶναι τυφλά μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δὲ ἔχειν, ἢ ἀμφοτέ-
 ρα ἀνάγκη ὀρᾶν ἢ μηδέτερον'. τὸ δὲ τοιοῦτον σόφισμα οὐ μόνον γέγονε
 30 παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ὡς ἐν ἐρωτηθῆναι ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἄλλει-
 ψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου· εἴρηκε γὰρ ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων
 καὶ τὸ ὅτι δεῖ λαβεῖν "ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ", τουτέστι τὸ ἐρω-
 τώμενον μὴ εἶναι τοιοῦτον ὡς τὸν μὲν ἐρωτῶντα ἄλλου χρόνου λαμβάνειν
 τὸ ὑποκείμενον, τὸν δὲ ἀποκρινόμενον ἐτέρου. τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ ἐνταῦθα·
 35 οὐ γὰρ πᾶν τὸ πεφυκὸς ἔχειν ὄψιν καὶ μὴ ἔχον τυφλὸν ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ μὴ
 ἔχον ὅτε πέφυκεν ἔχειν.

6 γενέσθαι καὶ ἀληθινὸν ἔλεγχον A

10. 11 καὶ ἅπαντα τὰ λευκὰ ἐσονται χρώματα

διακριτικὰ ὄψεως A

10 ἔσται I: ἐστὶ a

12 γὰρ aA: om. I

13 ἔσται AI:

ἐστὶ a

14 ἐπειδὴ AI: ἐπεὶ a

ἔχειν ὄψιν A

15 μὴ om. a'

ante

ὄψιν prius add. τὴν a

16 φαμέν AI: φασὶ a

τούτω AI: ταύτην a

17 ὄψιν AI:

om. a

18 ἔσται AI: ἐστὶ a

20 τὸ AI: om. a

22 ἔσται AI: ἐστὶ a

24 εἴπω a'

σκυλάκια AI: σκυλακίων a

τὸ AI: τὰ a

25 ἐστὶ aA: ἔσται I

26 εἴπη A

ὁ om. a

27 ἔσται AI: ἐστὶν a

31 εἴρηκε] c. 5 p. 167^a26

32 τὸ prius AI: om. a

λαβεῖν aI: λαμβάνειν τὸ ὑποκείμενον A

p. 168•17 Ἡ δὴ οὕτως διαιρετέον.

Εἰπὼν δύο εἶδη εἶναι τῶν παραλογισμῶν καθ' οὓς φαίνονται ἐλέγχειν οἱ σοφισταὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ διδάξας ὅσοι τε καὶ τίνες οἱ τρόποι οἱ ὑπὸ τὰ εἶδη ταῦτα τῶν σοφισμῶν τελοῦντες, καὶ τὸ μὲν [τὰ] παρὰ τὴν λέξιν ὀνομάσας τὸ δ' ἐκτὸς τῆς λέξεως, καὶ τοὺς μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόπους σοφιστικούς θξ εἶναι παραδοῦς, ὁμωνυμίαν, ἀμφιβολίαν, σύνθεσιν, διαίρεσιν προσφιδίαν, σχῆμα λέξεως, τοὺς δ' ἐκτὸς τῆς λέξεως ἐπτὰ εἶναι σαφέστατα ἐκθέμενος, τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκός, τὸν παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ πῆ καὶ μὴ κυρίως λέγεσθαι μέρη, τὸν παρὰ τὸν διορισμὸν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ ἐλέγχου, τὸν παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον, τὸν παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον καὶ τὸν παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, νῦν λέγει ὅτι ἡ οὕτως διαιρετέον τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους, καὶ λεκτέον ὅτι οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὴν λέξιν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως, καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν θξ ὄντες εἰσὶν οἶδε, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως ἐπτὰ τυγχάνοντές εἰσιν οἶδε, ἢ πάντας τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους ἀνακτέον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ λέγει πῶς ἀναχθήσονται, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀνάγει πάντας. ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγχός ἐστιν, ὡς εἴρηται, “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός ὑποκειμένου, ἐκ τῶν δοθέντων τῶ ἀποκρινομένῳ, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ”, ὁ ταῦτα ἀγνοήσας ἢ τι τούτων ἐξ ἀνάγκης περιπεσεῖται τῷ ψεύδει καὶ ἀπατηθήσεται. ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἔλεγχός ἐστι συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ἐστίν, ὁ ἀγνοῶν δ' τι ποτέ ἐστι συλλογισμὸς, καὶ ὅτι ἐκ τῶν κειμένων δεῖ συμβαίνειν τὸ συμπεράσμα, ἀπατηθήσεται παρὰ τοῦ μὴ συλλογιζομένου μηδὲ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντος τὴν δοκοῦσαν ἀντίφασιν. τοιοῦτοι δ' ἦσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν, οἱ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον παραλαμβάνοντες παραλογισμοὶ καὶ οἱ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦντες καὶ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον. πρῶτον μὲν οὖν, φησὶν, ἀπλῶς ἀναχθήσονται πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ὡς ἀσυλλόγιστοι καὶ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον τοῦ κυρίως συλλογισμοῦ. ἔπειτα ἀναχθήσονται πάντες οὗτοι καὶ εἰς τὰ μέρη τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου, καὶ δειχθήσεται ὡς παρὰ τὴν ἑλλειψίν τινος τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τὸ σόφισμα συνίσταται, ἢ παρὰ τὸ ὁμώνυμόν τι ληφθῆναι ἢ παρὰ τὸ ἀμφίβολον ἢ ἕτερόν | τι.

f. 19•

1 post διαιρετέον add. τοὺς φαινομένους a 4 τὰ alt. I: τὸ a: delevi 18 εἴρηται]
 c. 5 p. 167•23—27 memoriter citat 23 ἐπειδὴ AI: ἐπει a 27 μὴ om. A
 28 παραλογισμοὶ aA: παρασυλλογισμοὶ I 29 τὸ prius AI: om. a 33 δειχθή-
 σονται A 34 τῶν aI: τῶν A ἐν superscr. A τι AI: om. a

p. 168*23 Τῶν μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὸ διττόν.

Εἶπεν ὅτι τῶν παραλογισμῶν ἕκαστος ἀναχθήσεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ ἀπλῶς μὲν ἐν εἴρησεν ἀπελέγχον τοὺς παραλογισμούς, τὸ μὴ ἐκ τῶν κειμένων αὐτοὺς συναγεσθαι, ὅπερ καὶ ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ ἐλέγχου 5 εἴρητο. νῦν δὲ καὶ παρ' ἐν ἕκαστον τῶν μερῶν τοῦ ἐλέγχου γίνεσθαι τούτους διδάσκει, καὶ πρότερον τὸν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας φησὶ γίνεσθαι παρὰ τὸ μὴ ἐν εἶναι τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας· τούτους γὰρ ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἧ τε ὁμωνυμία καὶ ὁ λόγος. οὗτοί τε οὖν καὶ ἡ ὁμοιοσημοσύνη τῆς λέξεως, τουτέστιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς 10 λέξεως, ὅτι παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνονται, δῆλον· κεῖται γὰρ τὸν ἔλεγχον εἶναι “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος”. οἱ δὲ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας καὶ ἀμφιβολίας ἐξ ὀνομάτων εἰσι καὶ λόγων οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ διάφορα σημαίνοντων, ναὶ μὴν καὶ ἡ ὁμοιοσημοσύνη. τό τε γὰρ μανθάνειν δύο σημαίνει καὶ ὁμώνυμον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμφίβολος λόγος ὁ ‘δ 15 ὄρᾱ τις, τοῦτο ὄρᾱ’ λέγων δύο παρεμφαίνει, τὸν τε ὄρωντα καὶ τὸ ὄρωμενον· καὶ τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δύο ταῦτα δηλοῖ, ὡς εἴρηται· πάθους γὰρ ἔστι καὶ ἐνεργείας σημαντικόν, ὅπερ ἔστι τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συλλογισμοῦ. δῆλον οὖν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἀναχθήσονται, ὅτι οὐ πράγματός εἰσιν ἑνός· δεῖ δὲ τὸν συλλο- 20 γιζόμενον καὶ ἔλεγχον ποιῆσαι βουλόμενον τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πρᾶγμα λαμβάνειν. τὸ δὲ σύνηθες γὰρ τὸ πάντα ὡς τότε τι σημαίνειν περὶ τῆς ἀμφιβολίας δοκεῖ εἰρῆσθαι, οὐ περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως παραλογισμοῦ, ὃν ὁμοιοσημοσύνην, ὡς εἴρηται, ἐνταῦθα λέγει· σύνηθες γὰρ σιγῶντα λέγειν μὴ μόνον τὸν σιγῶντα ἀλλὰ καὶ τὰ σιγώμενα καὶ 25 ὄρωντα τὸν τε ὄρωντα καὶ τὰ ὄρωμενα. ἐπήγαγε δὲ τοῦτο ἀναμιμνήσκων τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου, ὅτι εἰς τρόπον τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οὗτος, “ὅταν εἰωθότες ὤμεν οὕτω λέγειν”. καὶ ἡ ἀπὸ τῆς συνθέσεως, φησί, καὶ διαιρέσεως ἀπάτη εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναχθήσεται· δεῖ γὰρ ἐπὶ τοῦ κυρίως ἐλέγχου τὸ αὐτὸ δηλοῦσθαι καὶ χωρὶς 30 καὶ μετὰ τῆς συνθέσεως· ὅπερ ἐπὶ τῆς συνθέσεως καὶ τῆς διαιρέσεως οὐ συμβαίνει, ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔστι τὸ χωρὶς ὑπὸ τῶν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων δηλούμενον, ἕτερον δὲ τὸ ὑπὸ τῆς τούτων συνθέσεως. τὰ γὰρ γράμματα χωρὶς καὶ τὸ ‘ἐπίσταται’ χωρὶς οὐ ταῦτόν σημαίνει καὶ συντεθέντα, ὡς ἐπὶ

3 ἐν om. A 5 εἴρηται A 6 πρότερον aI: παρὰ A 8 τοῦ AI: τὸ a
 τε alt. a²AI: δὲ a¹ 10. 11 κεῖται—εἶναι aI: ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου κεῖται A
 12 εἰσὶ AI: ἧ a¹: εἰσὶν ἧ a² 13 ναὶ μὴν—18 συλλογισμοῦ aI: ὡς καὶ οἱ παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως A 15 τὸ ex τὸν corr. I 16 εἴρηται] p. 35, 21 sq. 19 πράγματος
 ἑνός εἰσι σημαντικοὶ A δεῖ scripsi: δεῖν aI 20. 21 λαμβάνειν I: μεταλαμβάνειν a
 22 περὶ τοῦ aI: παρὰ τὸ A 26 τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου] c. 4 p. 166*17 28 συν-
 θέσεως a¹I: συνθέτου φύσεως a² post καὶ add. τῆς a 29 γὰρ aI: δὲ A
 30 τῆς tertium om. A οὐ I: om. aA

τοῦ ἄγραμματα ἐπίσταται· ἀλλὰ καὶ ὁ Σωκράτης κἀθηται, ὁ καθήμενος
 δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης βαδίζει· οὐ ταῦτόν σημαίνει, ὥσπερ
 εἴρηται καὶ πρότερον. ταῦτα εἰπὼν λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀναχθήσονται
 οἱ προειρημένοι παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν· ἔστι δὲ αὕτη
 5 τὸ μὴ τὸ αὐτὸ σημαίνειν τὸ ὁμώνυμον καὶ τὸν ἀμφίβολου λόγον. νοηθή-
 σεται δὲ καὶ περὶ τῆς συνθέσεως καὶ διαιρέσεως τοῦτο εἰρησθαι, ὅτι εἰς
 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν οὗτοι ἀναχθήσονται παρὰ τὸ μὴ ταῦτό σημαίνειν.
 τὸ γὰρ 'βαδίζει' καὶ τὸ 'δύναται βαδίζειν', καὶ μὴν καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις'
 καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις' οὐ ταῦτόν σημαίνει· ὁ γὰρ ἀμφίβολου λόγος καὶ
 10 τὸ ὄνομα τὸ διαφέρον οὐ ταῦτόν σημαίνουσι. χρεὼν δὲ εἶναι καὶ τοῦτο,
 ἧγουν τὸ ὄνομα μὴ διάφορα σημαίνειν· ὥσπερ γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐν καὶ
 ταῦτόν εἶναι δεῖ, εἰ μέλλει ἔλεγχος γενέσθαι, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα οὐ πολ-
 λῶν εἶναι δηλωτικόν. ὥσπερ γάρ, φησὶν, οὐ γίνεται ἔλεγχος, ἂν ἐπ' ἄλλου
 μὲν πράγματος ὁ ἐρωτώμενος καταφήσῃ, ἐπ' ἄλλου δὲ τὴν ἀντίφασιν τὴν
 15 δοκοῦσαν συναγάγῃ ὁ ἐρωτῶν, οὕτω, κἂν τὸ πρᾶγμα μὲν ἐν ἧ πολυώνυμον
 δέ, μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ ὀνόματος, ἐφ' οὐ κατέφησεν ὁ ἐρωτώμενος,
 συναγάγῃ τὴν ἀντίφασιν ὁ ἐρωτῶν, οὐ δοκεῖ ἔλεγχος ἀληθῆς γίνεσθαι, |
 ἀλλ' ἔτι ἐρωτήματος δεῖ εἰ ταῦτόν ἐστι τοῦτο κάκεινο. οἶον εἴ τις f. 20r
 οὕτως συλλογίζεται· πότερον καὶ Σχύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ
 20 δυνατὰ ὄρᾶν ὄρωσιν ἢ τὰ ἀδύνατα; τὰ δυνατὰ δηΐπου· οὐκοῦν καὶ σὺ
 καὶ ἐγώ; ναί· ὄρᾶς δὲ τὰ ἡμέτερα λώπια; ναί· δυνατὰ οὖν ὄρᾶν ἐστι
 ταῦτα· ὄρᾷ ἄρα τὰ ἡμέτερα ἱμάτια· ἀλλὰ καὶ οὐχ ὄρᾷ· ἐπὶ τούτου,
 εἰ καὶ ταῦτόν ἐστι τὸ λώπιον καὶ τὸ ἱμάτιον, ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ πολλοῦς
 τῶν ἀκουόντων ἀορισταίνειν δεῖται ὁ λόγος ἐρωτήματος εἰ ταῦτόν ἐστι
 25 τὸ λώπιον τῷ ἱματίῳ. δεῖ οὖν ὥσπερ τὸ πρᾶγμα εἶναι ταῦτόν καὶ ἐν, εἰ
 μέλλει ἔλεγχος ἔσσεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα τὸ αὐτὸ καὶ ἐν εἶναι καὶ μὴ
 ἱματίου προκειμένου ἀποδεικνύειν λώπιον ἀλλὰ ἱμάτιον. ἀληθῆς μὲν γὰρ
 ὁ συλλογισμὸς ἐστι κάκεινος ὁ ἀντὶ ἱματίου λώπιον συλλογισάμενος, ἀλλ'
 ἐπειδὴ, εἰ ἀγνοεῖ τις ὅτι ταῦτόν ἐστι τὸ ἱμάτιον τῷ λωπίῳ, θροηθήσεται
 30 οὐκ ἀπεικόντως κἀντεῦθεν ζητήσῃ τὸ διὰ τί, διὰ τοῦτό φησι μὴ συλλογι-
 ζεσθαι τὸν οὕτω συλλογίζομενον.

p. 168*34 Οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὀρισθέντος τοῦ συλλο-
 γισμοῦ.

Ἄνῃγαγε μὲν ἐν τοῖς ἄνωθεν εἰρημένοις τοὺς παρὰ τὴν λέξιν παρα-
 35 λογισμοὺς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. νῦν δὲ καὶ τὸν πρῶτον τῶν ἐκτὸς

1 ἄγραμματα scripsi: ἄγραμματος aI 2 post Σωκράτης add. ἄρα a cf. p. 49, 11
 3 πρότερον] p. 29, 6 sq. 5 σημαίνει a¹ 8 βαδίζει a¹I: βαδίζειν a² 13 immo
 ὥσπερ δὲ 15 et 17 συνάγει a¹ 19 συλλογίζεται a πότερον—22 ἱμάτια] cf.
 p. 36, 24—27 20. 21 οὐκοῦν—ἐγώ aI: τί δὲ. οὐχὶ καὶ ἐγὼ καὶ σὺ A 21. 22 δυνατὰ
 (δυνατὸν I)—οὐχ ὄρᾷ aI: εἴτα μὴ συλλογίζεται καὶ συμπεράνη, ὡς τὰ ἡμέτερα ἄρα λώπια
 ὄρᾷ· ἀλλ' ὅτι τὰ ἡμέτερα ἱμάτια ὄρᾷ A 26 ἀντὶ ἔσσεσθαι add. γενέσθαι ἢ a
 29 εἰ I: καὶ a

τῆς λέξεως τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀνάγει ἄγνοιαν, καὶ φησὶν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ φανερόν γενήσεται καὶ ἡ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἀναγωγή. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀνάγεται τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, 5 πιστοῦται ἐκ τοῦ τὸν συλλογισμὸν ὀρίσασθαι· εἰ γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶ “λόγος ἐν ᾧ θεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει”, ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκὸτος οὐκ ἀπὸ τῶν κειμένων ἕτερόν τι συνάγεται, ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸτος ἄρα οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, διὸ οὐδὲ ἐλεγχος. φανερόν ἄρα ὡς καλῶς καὶ οὕτως ἀνάγεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν· ἀγνοεῖ γὰρ 10 πῶς δεῖ ἐλέγχειν ὁ οὕτως ἐλέγχειν δοκῶν. τοῦτο γὰρ τοῦ ἐλέγχου ὁ συλλογισμὸς διενήνοχε, τῷ προσκειῖσθαι ἐπ’ αὐτοῦ τὴν ἀντίφασιν· ἐλεγχος γὰρ ἐστὶ συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος. εἰ γὰρ τις συλλογίσαιτο τὸν ἄνθρωπον κατ’ οὐδενὸς λίθου διὰ μέσου τοῦ ζῦφου οὕτω λέγων ‘τὸ ζῦφον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, τὸ ζῦφον κατ’ οὐδενὸς λίθου’, ἐνίσταται 15 δὲ τις πρὸς αὐτὸν μὴ οὕτως ἔχειν τὸ συναγόμενον, ἀλλὰ κατὰ τινὸς λίθου κατηγορεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰ τοῦτο τεθῆ, προσληφθῆ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα πρότασις ἡ τὸ ζῦφον ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποφάσκουσα, ἐν τρίτῳ σχήματι ὁ συλλογισμὸς γενήσεται τὸ ζῦφον κατ’ οὐ παντὸς ἀνθρώπου συναγών, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος· παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ ζῦφον· καὶ οὕτως ὁ συλλογισμὸς τοῦ 20 ἐλέγχου γενήσεται τὴν ἀντίφασιν τοῦ πρώην ἔχων συμπεράσματος. οὗτος οὖν ὁ κυρίως ἐλεγχος, ἐν ᾧ ἡ ἀντίφασις τοῦ συμπερανθέντος παραλαμβάνεται. ὁ δ’ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸτος οὐκ ἐλεγχος. ἐν δευτέρῳ δὲ σχήματι καὶ τὸν τοιοῦτον συνακτέον συλλογισμὸν. ὅτι μὲν οὖν ὁ ἐλεγχος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, εἴρηται τε καὶ δέδεικται. ὅτι δὲ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν, 25 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου καὶ Ἀριστοτέλης αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν εἴρηκε καὶ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς ἐκεῖνα σχολαῖς, οἱ τῷ τοιούτῳ ἐντυχόντες ὑπομνήματι γινώσκονται, ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸτος μὴ ὄντα συλλογισμὸν ἀπεδείξαμεν διὰ τὸ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συναγεῖν τι ἕτερον. παντὶ γὰρ δῆλον ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος 30 σώζων ἐν ἑαυτῷ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὀρισμὸν· τὸ γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγειν μουσικόν, τὸ δὲ μουσικὸν συμβεβηκὸς, εἶτα τὸν ἄνθρωπον συναγεῖν συμβεβηκὸς καὶ τὴν οὐσίαν ποιὸν πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐστὶ.

1 τὸν αΙ: τῶν Α ἀνάγει ἄγνοιαν ΑΙ: inv. ord. a 2 ἡ Ι: om. a 6 λόγος κτλ.]
 Anal. Pr. I 1 p. 24^b 19, Top. I 1 p. 100^a 25 ἐν ᾧ θεθέντων— p. 59, 27 ἐν δευτέρῳ σχήματι
 post p. 89, 12 προαιρέσει denovo scripsit (= Ib) et lineis ductis delevit I 7 post ἕτερόν
 τι add. συμβαίνει ἢ a 9 κακῶς Α 11 προσκειῖσθαι αΙb: προκειῖσθαι Ιa 12. 13 μετὰ
 ἀντιφάσεως— διὰ μέσου ΑΑΙb: om. Ιa 16 προσληφθῆ α²ΑΙ: προστεθῆ α¹ καὶ om. a
 ἢ om. Α 18 κατ’ οὐ ΑΙ: κατὰ a 19 γὰρ α²ΑΙ: δὲ α¹ 20. 21 τὴν— οὖν in ras. Α¹
 21 συμπερασθέντος α¹ 21. 22 παραλαμβάνεται Α, pr. Ι: περιλαμβάνεται a, corr. Ι
 23 συνακτέον α²: συντεθέντα α¹ 24 τε Ι: om. αΑ 24—30 περὶ— σώζων αΙ: ὁ
 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸτος συλλογισμὸς οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, δῆλον· οὐ γὰρ σώζει οὗτος Α
 25. 26 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλ.] c. 20 p. 66^b 4 sq. 26 ταῖς Ι: om. a
 27 τῷ τοιούτῳ Ι: τῶν τοιούτων a ὑπομνήματα α¹ 28 post τοῦ exprunxit μὴ
 ὄντος Ιa 32 μεθόδου ἐστὶ ΑΙ: συζυγίας ἐστὶν ἡ μεθόδου a

τὸ δὲ οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι κατασκευαστικὴ
αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συλλογισμὸν συλλο-
γισμὸν. κειμένων μὲν γὰρ τινῶν κατὰ τὴν συλλογιστικὴν μέθοδον κατ' f. 20^v
ἐκείνην συνάγεται συλλογιστικὸν καὶ τὸ συναγόμενον· εἰ δὲ μὴ, ὡς ἡ
5 τέχνη παρακλεῖσται, οἱ ὄροι τεθῶσιν, ἀλλ' ἄλλως ληφθῶσι καὶ ἄλλως,
οὐδὲ τὸ συμπέρασμα τεχνηέντως συμπερανθήσεται, ὥσπερ δὴ κατὰ τοῦ
παραδείγματος γινόμενον φαίνεται. ἀσάφειαν δὲ τῷ λόγῳ ἐνεποίησε διὰ
τε τοῦ τὸν ἐλάττονα ὄρον παραλιπεῖν, εἰ καὶ μὴ πάντῃ, καὶ διὰ τοῦ τὸ
τόδε τι ἐπὶ τοῦ συνθέτου λαβεῖν ἐπὶ οὐσίας μόνῃς λεγόμενον· πᾶσα γὰρ
10 οὐσία τόδε τι σημαίνειν δοκεῖ. δεῖ οὖν καταστήσαι τὴν λέξιν καὶ οὕτως
εἰπεῖν· οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι, ἦτοι οὐ γὰρ εἰ
Σωκράτους ὄντος λευκὸν ἐστὶ, τὸ δὲ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως
(ἀντὶ γὰρ τοῦ χρώματος τὸ λευκὸν παρέλαβεν), ἀνάγκη τὸν Σωκράτην
χρῶμα εἶναι διακριτικὸν ὄψεως διὰ τὸν ἐπισυναχθέντα ψευδῆ συλλογισμὸν·
15 τούτου γὰρ δηλωτικὸν τὸ διὰ τὸν συλλογισμὸν. ἢ τὸ διὰ τὸν συλ-
λογισμὸν ἀντὶ τοῦ 'διὰ τὸν φαινόμενον μὲν εἶναι συλλογισμὸν μὴ ὄντα
δὲ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συναγόμενον ψεῦδος'. οὐ γὰρ συλλογισμὸς
ὁ τοιοῦτος διὰ τὸ μηδὲ τὸν αὐτὸν μέσον ἐν ἀμφοτέροις λαμβάνεσθαι ταῖς
προτάσεσιν, εἰ καὶ τοῖς ἀτέχνοις συλλογισμὸς καὶ τὸ τοιοῦτον δοκεῖ. ἄλλως
20 μὲν γὰρ τὸ λευκὸν ἐν τῇ ἐλάττονι προτάσει παρεληπτὰ τῇ λεγούσῃ 'ὁ
Σωκράτης λευκός ἐστι' καὶ ἄλλως ἐν τῇ μείζονι· ἐν μὲν γὰρ τῇ ἐλάττονι
τὸ σύνθετον παρελήφθη, αὐτὴ λέγω ἢ οὐσία μετὰ τῆς ποιότητος, ἐν δὲ
τῇ μείζονι μόνῃ αὐτῇ ἢ ποιότητι· οὐ δεῖ δ' οὕτως ἔχειν τὸν ἀληθῶς
συλλογισμὸν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὄρον καὶ ὁμοίως ἐν ταῖς δυοῖς προτάσεσι
25 παραλαμβάνεσθαι. μᾶλλον δὲ οἶμαι τὸ τοιοῦτον σόφισμα ἀπὸ τοῦ Φαιδρου
καὶ ἐνταῦθα παρελήφθαι, διὰ τὸ ἐκείσε τὸν Σωκράτην ὁμόδουλον ἑαυτὸν
ἀποφαίνειν τῷ κύκῳ, ἔν' ἣ ὁ λόγος οὕτως ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο
καταφατικῶν μερικῶν συναγόμενος· ὁ Σωκράτης λευκός, ὁ κύκνος λευκός,
ὁ Σωκράτης ἄρα κύκνος, ὡς εἶναι τὸ τοῦτο δέ ἐστὶ λευκὸν ἴσον τῷ
30 'τοῦτο δὲ τὸ λευκὸν κύκνος ἐστὶ', καὶ δεῖ παραλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ λευκοῦ
τὸν κύκνον. τὸ δὲ οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον δυοῖν ὀρθαῖν ἴσας ἔχει
κατασκευαστικὸν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τοῦ μὴ εἶναι τοῦ συμβεβηκότος συλλο-
γισμὸν. τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ φησιν· οὐ γὰρ εἰ τὸ τρίγωνον δυοῖν ὀρθαῖς
ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ καὶ σχήματι εἶναι,
35 ὅ τι σχῆμα, ἐστὶ τοῦτο, τουτέστι τοῦτο, λέγω δὴ τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς

3 μὲν A: om. aI 4 immo συλλογιστικῶς ante καὶ add. ἢ a² ἢ superscr. A¹
6 post οὐδὲ add. οὕτως a² 7 γενομένου A, τος γε in ras. A¹ ἐποίησε A 8 τὸ om. A
9 μόνῃς a²A¹: μὲν a¹ 11 εἰ γὰρ τούτων omisso οὐ A οὐ alt. in ras., ut videtur, A¹
12 ante ἐστὶ exprunxit εἶναι Ib 13 post χρώματος add. τούτου A post ἀνάγκη
add. καὶ A 15 post γὰρ add. ἐστὶ A 18 μὴ A 19 καὶ alt. om. A
21 λευκὸν A 23 αὐτῇ μόνῃ A ἔχειν Av: ἐλέγχειν aI ἀληθῶς scripsi: ἄλλως aI:
om. A 24 ὁμοίως καὶ A 25 ἀπὸ τοῦ Φαιδρωνος (cuius citatur c. 35 p. 85 B) v
26 ἐνταῦθα A 27 οὕτως A 28 συναγόμενος Av: συναγόμενον aI 30 δὲ om. A
31 ὀρθαῖς a¹ 32 τοῦ prius a²: καὶ a¹I 32. 33 συλλογισμὸς a¹ 35 ἴσται sive
ἐστίν, (ἔσται) conicio

γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, ὑπάρξει παντὶ σχήματι· τοῦτο γὰρ τὸ ὅ τι
 σχῆμα σημαίνει. ἢ οὕτω· οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας
 ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ σχήματι εἶναι, ὅτι σχῆμα,
 ἀντὶ τοῦ 'διότι σχῆμα τὸ τρίγωνον', ἤδη παντὶ σχήματι τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς
 5 γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ὑπάρξει· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ σχήματος ποιούμεν
 τὴν τῶν γωνιῶν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τριγώνου. ἢ δὲ τῶν παραλογι-
 σμῶν ἀγωγή ἐν τρίτῳ σχήματι συναχθήσεται· τὸ τρίγωνον σχῆμά ἐστι, τὸ
 τρίγωνον τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, τὸ σχῆμα ἄρα τὰς
 τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. ὥστε καὶ τὸ τετράγωνον διὰ τὸ
 10 εἶναι σχῆμα τὰς γωνίας τοιαύτας ἔξει· τοῦτο δὲ ἄτοπον· οὐ γὰρ ἐστὶ
 τὸ ὀκτάγωνον τοιοῦτον ἢ τὰ λοιπὰ σχήματα ἢ ὁ κύκλος. ἀλλὰ καὶ ὁ
 συλλογισμὸς ὁ συνάγων διὰ μέσου τοῦ τριγώνου, ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ
 πρῶτον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐν τρίτῳ συνάγεται σχήματι. δεῖ
 οὖν οὕτως εἰπεῖν· οὐκ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς
 15 γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ καὶ σχήματι εἶναι ἢ πρῶτῳ ἢ ἀρχῇ,
 διότι τοῦτο, τουτέστι τὸ τρίγωνον σχῆμά ἐστὶν ἢ ἀρχὴ ἢ πρῶτον, ἢ ὅτι πᾶν
 σχῆμα τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔξει· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ σχήματος τὰς
 τῶν γωνιῶν ἀποδείξεις ἀλλ' ὡς ἐπὶ τριγώνου ποιούμεν, οὐδ' ὡς ἐπὶ πρῶτου
 ἢ ἀρχῆς. ὁμοίως τοῖς ῥηθεῖσιν παραλογισμοῖς ἐστὶ καὶ οὗτος· ὁ κύων σὸς
 20 ἐστὶν· οὗτος πατήρ ἐστὶν· ὁ κύων ἄρα σὸς πατήρ ἐστὶν. ὁμοίως δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων σοφισμῶν τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός· ἑλλιπὴς γὰρ ἦ f. 21^r
 λέξις. εἰ οὖν ὁ ἔλεγχος συλλογισμὸς τίς ἐστὶν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
 κότητος οὐκ ἔστι συλλογισμὸς, οὐδὲ ἔλεγχος ἄρα. διὰ δὲ τὸ ἀγνοεῖν τὸν
 κυρίως ἔλεγχον καὶ οἱ τεχνῖται καὶ ὄλως οἱ ἐπιστήμονες περὶ ἕκαστα
 25 ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων, ἦτοι τῶν σοφιστῶν, δοκοῦσιν ἐλέγχεσθαι·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλέγχονται. ἕκαστος γὰρ ἐπιστήμων, εἰ τύχῃ ἀγνοῶν
 τίς ὁ ἔλεγχος, ἀπατηθήσεται περὶ ἐκεῖνα, περὶ ἃ ἐστὶν ἐπιστήμων, ὑπὸ
 τοῦ ἀνεπιστήμονος, ὅστις ἐστὶν ὁ σοφιστής· οἷον ὁ περὶ τὰ μαθηματικά
 ἢ τὰ μουσικὰ ἐπιστήμων ἀγνοῶν τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότητος συλλογισμὸν
 30 ἢ ἔλεγχον ἀπατηθήσεται· ἀπὸ γὰρ τῶν συμβεβηκότητων ποιοῦνται πρὸς
 τοὺς ἐπιστήμονας οἱ ἀνεπιστήμονες τοὺς συλλογισμοὺς. οἱ δὲ ἐπιστήμονες,
 εἰ τύχῃσι μὴ δυνάμενοι διαιρεῖν καὶ διακρίνειν ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν
 καθ' αὐτὸ συλλογισμοὶ καὶ ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν κατὰ συμβεβηκός, ἢ ἐρω-
 τώμενοι συγχωροῦσι τὰ ἐρωτηθέντα καὶ ἐλέγχονται, ἢ μὴ συγχωροῦντες
 35 ἀλλὰ τὴν σιωπὴν τιμῶντες καὶ οὕτως συγκατανεύειν τῇ ἐρωτήσει παρὰ
 τῶν ἀκούοντων ὑπολαμβάνονται διὰ τὸ τὴν σιωπὴν συγκαταθέσεως εἶναι
 δηλωτικὴν.

8. 9 τὸ σχῆμα—ἔχει a: om. I 14 οὕτως εἰπεῖν I: inv. ord. a εἰ a²I: ἐστι a¹
 15 καὶ I: om. a 21 ἑλλιπὴς a 28 περὶ a²: παρὰ I: πᾶς a¹ 30 ἀναπατη-
 θήσεται a 33 ἢ I: οἱ a

p. 168^b11 Οἱ δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἢ
κατάφασις καὶ ἢ ἀπόφασις.

Δεύτερός ἐστιν, ὡς ἐμάθομεν, τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν
ὁ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς. ὅτι δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου
5 ἄγνοιάν ἐστι, πᾶσι καταφανές· ἔλεγχος γὰρ ἐστιν, ὡς πολλάκις εἴρηται,
ὅταν ἐξ ὧν διδῶσιν ὁ ἀποκρινόμενος συμβαίνῃ ἀποφάσκεισθαι ὃ κατέφησεν·
ἐπὶ δὲ τούτου οὐχ οὕτως· οὐ γάρ, εἰ τοῦ ἀποκρινομένου διδόντος πῆ
εἶναι λευκὸν τὸν Αἰθίοπα ὁ ἐρωτῶν δι' ὅλου τοῦ σώματος μέλανα εἶναι
αὐτὸν ἀποδείκνυσιν, εἰς ἀντίφασιν ἤγαγε τὸν προσδιαλεγόμενον. δῆλα δὲ
10 τὰ λεγόμενα ἐξ ὧν εἴπομεν, ὅτε τὸν τρόπον τοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐξηγού-
μεθα. καὶ πάντες μὲν οὖν, φησὶν, οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν ἀναχθῆσονται· φανερώτατοι δὲ μάλιστα πάντων τῶν εἰς
αὐτὴν ἀναγομένων οἱ παρὰ τὴν λέξιν, ἔνθεν καὶ οὕτω προσηγορευ-
θησαν, ὡς τῆς λέξεως αἰτίας γινομένης τοῦ παραλογίζεσθαι. τὸ δὲ παρὰ
15 γὰρ τοῦ λόγου τὴν ἔλλειψιν ἢ φαντασίαν γίνεται καθολικῶς λέλεκται.
τοιούτου δὲ ἐστὶ τὸ διὰ τούτου δηλούμενον, ὅτι πᾶς οἰοσδήποτε παρα-
λογισμὸς καὶ πᾶσα φαντασία παραλογισμοῦ παρὰ ἔλλειψίν τινα γίνεται τοῦ
λόγου, τουτέστι τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου. ἢ λόγου τοῦ συλλογισμοῦ φησι
καθ' ὃν ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος γίνεται· ὅταν γὰρ μηδὲν τι ἐλλείπη τοῦ προ-
20 ειρημένου διορισμοῦ, ἔλεγχος ἀληθὴς γίνεται· ὅταν δὲ τι ἐλλείπη, φαινό-
μενος.

p. 168^b22 Οἷ τε παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον.

Πάνου σαφῆ εἰσι ταῦτα τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ ῥήματα καὶ οὐδὲν τι
παρανενοημένον ἔχουσι· δηλοῦσι γὰρ ὅτι καὶ οἱ δύο οὗτοι παραλογισμοί,
25 ὃ τε τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων καὶ ὁ τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθεῖς, δῆλοι
εἰσιν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται διὰ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ
ἐλέγχου. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἔλεγχος, ὡς πολλάκις εἴρηται, συλλογισμὸς ἐστιν,
ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ οὔτε τὸ ἐν ἀρχῇ κείσθαι δεῖ, καὶ τὰ κείμενα δὲ
αἴτια χρῆ εἶναι τοῦ συμπεράσματος, ὃ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτούμενος καὶ τὸ
30 ἀναίτιον ὡς αἴτιον λαμβάνων δῆλον ὡς οὐ συλλογίζεται· εἰ δὲ μὴ συλλο-
γίζεται, οὐδὲ ἐλέγχει. εἰσὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα-

3 ὡς ἐμάθομεν om. A
7 ante τοῦ add. ἀπό a¹

6 ὃ κατέφησεν A: ὃ καταφήσει a²I: ἢ καταφάσκειν a¹
10 εἴπομεν] p. 40, 10sq.

12 ante φανερώτατοι add.

καὶ a
13 αὐτὴν scripsi: αὐτὰ a: αὐ^τ I
ἐνθεν scripsi: ἐνθα aI
14 post δὲ
exrupxit γὰρ I
15 post γίνεται add. ἢ τοῦ δοκεῖν ἐλέγχειν καὶ ἀπατᾶν a: om. AI
19 γὰρ μηδὲν a²AI: δὲ a¹
ἐλλείπη A
22 τε I Arist.: δὲ a (C)
23 τὰ I:
om. a
24 παρανενοημένον scripsi: περινενοημένον aI
29 τὸ prius a²I: τοῦ a¹
30 ἀναίτιον I: μὴ αἴτιον a

λογισμῶν· τέταρτος δὲ ὁ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούμενος καὶ λαμβάνων, ἕκτος δὲ ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθεῖς.

p. 168b27 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Πέμπτος μὲν ἐστὶ τῶν ἕκτος τῆς λέξεως σοφισμάτων ὁ παρὰ τὸ
 5 ἐπόμενον παραλογισμός. ὑπάγει δὲ καὶ τοῦτον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
 ἄγνοιαν συλλογιζόμενος. συλλογίζεται δὲ οὕτω· οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον
 παραλογισμοὶ μέρη εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος· οἱ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος
 παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται· δῆλον οὖν ὡς καὶ
 οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον εἰς τὴν | τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται. τὸ γὰρ f. 21.
 10 ξανθὸν τὸ ἐπόμενον τῷ μέλιτι καὶ τὸ διάβροχον εἶναι τὴν γῆν ὑετοῦ
 κατενγηγεμένου συμβεβήκασι, τὸ μὲν τῷ μέλιτι, τὸ δὲ τῇ γῆ. καὶ ὅτι μὲν
 μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, δῆλον. φανερά δὲ ἐστὶ
 καὶ ἡ τούτων διαφορὰ· διαφέρουσι γὰρ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχου τῶν
 παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἑνὸς μόνου
 15 λαμβάνονται, τούτέστιν ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἀντιστρέφονται. ἐφ' ἑνὸς γὰρ
 μόνου λῆψιν τὸ μὴ ἀντιστρέφειν λέγει, ὡς ἐπὶ τούτου· τὸ μέλι ξανθόν,
 τὸ ξανθὸν χρώμα, τὸ χρώμα ποιότης, τὸ μέλι ἄρα ποιότης. ἢ τὸ ἐφ'
 ἑνὸς λαβεῖν τοιοῦτόν τι σημαίνει, ὡς ὁ σοφιστής τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ
 ὑποκειμένον ὡς ἕν καὶ ταῦτόν λαμβάνει καὶ μίαν φύσιν οἴεται ἑκατέρων·
 20 ἐπειδὴ γάρ, φησί, τὸ μέλι καὶ τὸ ξανθὸν ταῦτόν, τὸ δὲ ξανθὸν χρώμα, τὸ
 μέλι ἄρα χρώμα· καὶ πάλιν ἐπειδὴ τὸ λευκὸν κύκνος, ὁ δὲ κύκνος οὐσία,
 καὶ τὸ λευκὸν οὐσία· ἢ οὕτως· ὁ ἐγὼ εἶμι, σὺ οὐκ εἶ· ἄνθρωπος δ' εἶμι
 ἐγώ· σὺ ἄρα ἄνθρωπος οὐκ εἶ. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἑνὸς
 μόνου λαμβάνονται, οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον αἰεὶ ἐν πλείοσι, τούτέστιν
 25 αἰεὶ ἐν ἀντιστροφῇ· οἷον εἰ ὁ κλέπτῃς νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ νύκτωρ
 πλανώμενος κλέπτῃς ἐστὶ· καὶ εἰ ὁ τυραννήσειν μέλλων ὄπλα παρασκευάζει,
 καὶ ὁ ὄπλα παρασκευάζων τυραννήσειν μέλλει· ἀλλὰ μὴν ὁ Σωκράτης
 νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ Περικλῆς ὄπλα παρασκευάζει· κλέπτῃς ἄρα ὁ Σω-
 κράτης, καὶ ὁ Περικλῆς τυραννήσειν μέλλει. ὥστε ὅταν μὲν ἀντιστρέ-
 30 ψωμεν τοὺς ὄρους, ὡς ἐπὶ τούτων ἔχει τῶν εἰρημένων, καὶ μετὰ τὴν
 ἀντιστροφὴν προσλάβωμεν ὄρον, παρὰ τὸ ἐπόμενον τὸ τοιοῦτον λέγεται
 σόφισμα· ὅταν δὲ μὴ ἀντιστρέψωμεν, ἀλλ' εὐθὺς τῇ ληφθείσῃ προτάσει
 προσλάβωμεν ἑτέραν πρότασιν, ὡς ὅταν λέγωμεν 'τὸ μέλι ξανθόν, τὸ ξανθὸν
 χρώμα', παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐστὶ τὸ σόφισμα. μέρος ἄρα ἐστὶ τὸ παρὰ
 35 τὸ ἐπόμενον τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός· διαιροῦνται γὰρ οἱ παρὰ τὸ συμ-

5 καὶ I: om. a 8. 9 δῆλον—ἀνάγονται a: om. I 17 post ἢ τὸ add. καὶ A
 18 τοιοῦτόν τι AI: τοιοῦτον ἐστίν, ἢ τί τοιοῦτον a σημαίνει a 19 post οἴεται
 add. εἶναι A 23. 24 οἱ μὲν—λαμβάνονται om. A 25 αἰεὶ om. a'
 26, 27, 29 τυραννίζειν a 26 κατασκευάζει A 27 κατασκευάζων A 28 παρα-
 σκευάζει a: κατασκευάζει AI 29 post ὥστε add. καὶ A 29. 30 στρέψωμεν a
 32 ἀναστρέψωμεν a

βεβηκός εἰς τε τοὺς λαμβάνοντας τοὺς ὄρους ὡς ἀντιστρέφοντας καὶ εἰς τοὺς μὴ τοιοῦτους. ἀλλ' ἴσως ἐρωτήσῃ τις, ὅτι διὰ τί οὐκ εἶπεν 'οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἀεὶ ἐν ἀντιστροφῇ', ἀλλ' ἀεὶ ἐν πλείοσιν. ἢ διότι ἄλλο μὲν ἐστὶ τὸ λέγειν 'ὁ κύκνος λευκός' καὶ ἄλλο τὸ λέγειν 'τὸ λευκὸν κύκνος'. ἐκείνως μὲν γὰρ ὁ κύκνος ἐστὶν ὑποκείμενον, τὸ δὲ λευκὸν κατηγορούμενον, οὕτως δὲ τὸ ἔμπαλιν ὑπόκειται μὲν τὸ λευκόν, κατηγορεῖται δὲ ὁ κύκνος. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμοὶ τοιοῦτοὶ εἰσι, δηλονότι ἀντιστρέφοντας τοὺς ὄρους καὶ ἕτερον προσλαμβάνοντας, καὶ τοιοῦτοι ἀποτελούμενοι. ὄρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παράδειγμα. ἐπειδὴ γὰρ ὁ κύκνος καὶ ἡ χιῶν τῷ λευκῷ ταυτόν ἐστιν (ἄμφω γὰρ λευκά), τὸν κύκνον χιῶνα ἀξιοῦσιν εἶναι· νομίσαντες γὰρ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ χιῶν λευκή, καὶ τὸ λευκὸν χιῶνα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς † λέγοντες, ἐστὶ δὲ καὶ ὁ κύκνος λευκόν, ὑπολαμβάνουσι ὅτι καὶ ὁ κύκνος χιῶν ἐστὶ. καὶ διὰ τοῦτο γίνεται ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος. ἐστὶ δ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ ὁ κύκνος κατὰ συμβεβηκός ἐστὶ λευκόν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ ὁ τοῦ Μελίσσου λόγος, ὡς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδείξαμεν· λαβὼν γὰρ ὅτι τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει καὶ νομίσας ἀντιστρέφειν συνεπεράνατο λέγων· εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γέγονεν· ὥστε, εἴ τι μὴ γέγονεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει· τὸ δὲ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἄπειρον· ὥστε τὸ μὴ γεγονὸς ἄπειρον· τὸ δὲ ὄν οὐ γέγονεν· τὸ ὄν ἄρα ἄπειρον. τὸ δὲ ἢ τὸ ἴσοις γίνεσθαι καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνειν ὅτι μὲν παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐστὶ, δῆλον. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ σόφισμα τὸδε τοιοῦτον· εἰ τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα ἴσα ἐστί, καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνουσι· Σωκράτης δὲ καὶ Θεαίτητος ἴσα ἐστί· Σωκράτους ἄρα καὶ Θεαιτήτου τὸ μέγεθος ταυτόν καὶ ἐν ἐστίν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐστὶ ταυτόν. τίνα δὲ ἂν εἴη τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα; ἢ δηλονότι τὰ πολυώνυμα· ὁ γὰρ μέγεθος λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ ὁ βροτός, κ. 22^r καὶ ὁ τὸ ἱμάτιον, τοῦτο καὶ τὸ λώπιον. ὥστε τὰ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνοντα καὶ ἴσα ἐξ ἀνάγκης γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ λαμβάνει μέγεθος· οὐ γὰρ ταυτόν τὸ τοῦ Σωκράτους μέγεθος τῆ τοῦ Θεαιτήτου, εἰ καὶ ἴσα ἐστί, ἀλλ' ἕτερον. ὁμοίως, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων γινομένων· γίνεται γὰρ καὶ ὁ παραλογισμὸς οὗτος παρὰ τὸ ἐπόμενον. τὰ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνοντα ἴσα γίνεσθαι ἀληθές, οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει. γίνεται δὲ ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ ἐκεῖ μὲν τὸ ταυτὸ καὶ ἐν μέγεθος ταυτόν λέγειν τῷ ὄρω· ὁ γὰρ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων, εἰ τύχη καὶ ἄμφω

1. 2 εἰς τὸ a¹ 3 post ἢ add. πάντως A 4 ὁ κύκνος—λέγειν om. A
 λευκός aI: λευκόν a² 5 ἐκείνου a¹ 6 post δὲ add. καὶ a 9 γὰρ I: εἰ a
 11 ἀξιοῦμεν a 12 aut λέγομεν (cf. vs. 13) aut λέγειν ἐστίν scribendum videtur
 λευκόν alt. om. a¹ 13 ὑπολαμβάνουσι I: ὑπολαμβάνοντες a 16 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν]
 p. 49,5 sq. 18 τι om. A 23 καὶ alt. I: om. a 24. 25 σωκράτης ἄρα καὶ θεαι-
 τητος a 26 λαμβάνοντα I: λαμβάνουσιν a 29 post μὴν add. ἀλλὰ a: om. AI
 30 τῷ AI: τὸ a 31 post εἰ add. γὰρ aI: om. A εἰσὶν A, sed cf. vs. 24 32 γὰρ
 καὶ om. A 33. 34 γίνεσθαι scripsi: γίνεται aAI 35 ταυτὸ AI: αὐτὸ a 36 τύχοι A

τριπήχεις ὄντες, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος ἔχοντες ἴσοι εἰσί· ταῦτόν γάρ ἐστι τῷ ποσῷ τὸ ἀμφοτέρων μέγεθος· οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος ἔχουσιν· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ πάλιν ἴσοι ὄντες τὸ αὐτὸ τῷ ἀριθμῷ μέγεθος ἔχουσιν· ἄλλο γὰρ τὸ μέγεθος τὸ ἐν τῷ Σωκράτει καὶ ἕτερον τὸ ἐν τῷ Πλάτῳ. ἐκεῖ μὲν οὖν, ὡς εἶπομεν, τὸ αὐτὸ τῷ εἶδει καὶ τῷ ὄρω λαμβάνεται, ἐνταῦθα δὲ τῷ ἀριθμῷ. ἐπισκεπτέον δέ, φησί, τοῦτο καὶ ἄλλως. αὐτὸς μὲν συλλογισάμενος τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμὸν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνήγαγεν· ἐπισκέψασθαι δὲ λέγει, μήποτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναχθῆσται, ἢ παρὰ τὸ ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβάνειν τὸν μέσον ἢ κατ' ἄλλο π τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου ἀπηριθμημένων.

p. 169^a6 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν.

Καὶ ὁ ἕβδομος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν, ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν γινόμενος, ὅτι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγεται, δῆλον· ἐπειδὴ γάρ, ὡς πολλὰκις εἴρηται, ὁ ἔλεγχος συλλογισμὸς ἐστὶν ἀντιφάσεως, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ ἓνα δεῖ εἶναι τὸν ὑποκείμενον καὶ ἓνα τὸν κατηγορούμενον, ἐν δὲ τῇ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐρωτώσῃ τοῦτο οὐκ ἔστι, δῆλον ὡς οὐκ ἂν εἴη συλλογισμὸς. γίνεται οὖν, φησὶν, ἐν τῷ μὴ διαιρεῖν τὸν ἀποκρινόμενον τὸν τῆς προτάσεως λόγον, τουτέστιν ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὸν διαιρεῖν τὴν κυρίως πρότασιν ἐκ τῆς δοκούσης προτάσεως κἀντεῦθεν ἀπατᾶσθαι. πρότασις μὲν γάρ ἐστὶν ἢ ἐν καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου κατηγοροῦσα· αὕτη δὲ ἢ τοῦ σοφιστοῦ πλείω καθ' ἑνὸς λέγουσα οὐκ ἔστι πρότασις. τὸ δὲ ὁ γὰρ αὐτὸς ὄρος ἑνὸς μόνου καὶ ἀπλῶς τοῦ πράγματος τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι καὶ τὸ κατηγορούμενον ἐν 25 ὀφείλει εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν καὶ ὁ αὐτὸς ὄρος ἀμφοτέρων. ἢ μᾶλλον οὕτω· ὁ αὐτός, φησὶν, ὄρος ἑνὸς μόνου, τουτέστιν ἐν μόνον ὀφείλει εἶναι τὸ κατηγορούμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ τοῦ ὑποκειμένου· πρᾶγμα γάρ, ὡς πολλὰκις εἶπομεν, τὸ ὑποκείμενον λέγει. τὸ δὲ οἶον ἀνθρώπου καὶ ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου παράδειγμα ἐπήγαγεν κατηγορουμένου καὶ 30 ὑποκειμένου, ἀνθρωπὸν μὲν λέγων τὸν κατηγορούμενον, ἓνα δὲ μόνον ἀνθρωπὸν τὸν ὑποκείμενον· εἰ γὰρ κατηγορεῖται ὁ ἀνθρωπος, καθ' ἑνός

2 ἀμφοτέρων AI: ἀμφοτέρον a 4 τὸ alterum om. a σωκράτη a 5 τὸ ταυτὸ A 8 δὲ a: om. I 9 καθ' a: θ' I ἄγνοιαν a: om. I
12 πλείονα a ἐρωτήματα om. a 13 τὸ I: om. a 17 ἐρωτώσῃ A: ἐρωτήσῃ aI 18—22 ἐν τῷ—κατηγοροῦσα aI: διὰ τὸ μὴ διαρροῦν καὶ ἀκριβῶς γινώσκειν ἡμᾶς τὸν λόγον καὶ τὸν ὄρισμόν τῆς κυρίως προτάσεως· ἢ μὴ διαιρεῖν· ἢ γουὶν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίναι τίς ἐστὶν ἢ κυρίως πρότασις, καὶ τίς ἢ δοκούσα καὶ φαινόμενη, κἀντεῦθεν ἀπατᾶσθαι· κυρίως γὰρ πρότασις ἐστὶν ἢ ἐν κατηγορούμενον (ν prius in gas.) καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου λαμβάνουσα A 23 post γὰρ add. ὁ A 25 ἀμφοτέρων A: ἀμφοτέρος a: compend. I 26 post ἐν add. καὶ a 28 πολλὰκις] velut p. 37,23 λέγει AI: λέγεται a 30 μόνον om. A 31 ante καθ' add. καὶ A

μόνου κατηγορηθήσεται τοῦ Σωκράτους, οὐ κατὰ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος
καὶ Ἀλκιβιάδου. καταχρηστικώτερον δὲ τῆ τοιοῦτω ἐχρήσατο παρα-
δείγματι. σαφῶς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης τὰ ἐξῆς ἀπαγγέλλει, πλὴν
ἐν τῇ λέξει τῇ φανερόν ἐστι καὶ οὗτος ἐν τῇ τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίᾳ
5 τὸ οὗτος περὶ τοῦ παραλογισμοῦ εἶρηκε τοῦ ἐκ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα
ἐν ποιῆν ὠρμημένου. εἰ μὲν οὖν δέδωκε, φησὶν, ὁ ἐρωτηθεὶς ὡς πρὸς
μίαν ἐρώτησιν, ἔσται ἔλεγχος. κυρίως μὲν οὖν οὐδ' οὕτως ἔλεγχός ἐστι,
πλὴν ἐπειδήπερ μὴ προσσχῶν τοῖς ἐρωτωμένοις δέδωκεν ὡς μίαν ἐρώτησιν
ἐρωτηθεὶς, λέγεται ἡλέγχθαι. εἰ δὲ μὴ δέδωκεν ἀλλὰ φαίνεται, δηλονότι
10 δεδωκώς (τοῦτο γὰρ δεῖ ἔξωθεν προσεπινοεῖν), ἔσται φαινόμενος ἔλεγχος.
ἀλλὰ πότε δὴ μὴ δεδωκώς φαίνεται δεδωκέναι; ἢ δηλονότι, ὅταν τὸ ἴσως
ἢ τὸ ἔστω ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι προσεπιφθέγγηται. οἷον
εἴ τις ἤρητο ἄρα γε ὁ τοῦτον τύπτων ἄνθρωπον τύπτει;*, ὁ δὲ ἀποκρι- f. 22*
νόμος φησιν ἴσως ἢ ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ὅτι ἔστω, ἐκ τοῦ λόγου φαίνεται
15 μὲν δεδωκέναι, οὐ δέδωκε δέ. οὕτω καὶ Πρωταγόρας καὶ Θρασύμαχος
καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι· τὸ γὰρ ἴσως ἢ τὸ
ἔστω καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ δοκοῦσιν εἶναι συγχωρούμενων ἀλλὰ μὴ ἀρεσκο-
μένων τῇ ἐρωτήσει. τυχὸν δὲ καὶ μὴ ἀποκρινόμενοι ἀλλὰ σιγῶντες φαί-
νονται δεδωκέναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐλέγχεσθαι φαίνονται, ἀλλ' οὐ κυρίως
20 ἐλέγχονται.

p. 169*18 Ὡστε πάντες οἱ τρόποι πίπτουσι.

Δείξας ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι πάντες οἱ τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἀγνοίαν ἀνάγονται, καὶ πάλιν ἡμᾶς ἀναμιμνήσκει τῆς τούτων ἀναγωγῆς,
καὶ σαφέστερον ἀπαγγέλλει πῶς οἱ δεκατρεῖς τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
25 ἀγνοίαν ἀνάγονται. καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν εἰς τὴν τοῦ
ἐλέγχου ἀγνοίαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ ἀληθῆ συνάγειν ἀντίφασιν, ὅπερ
ἐστὶν ἴδιον ἐλέγχου, ἀλλὰ φαινομένην· οὐ γὰρ τοῦ ἐλέγχου ἐστὶ τοῦ
κυρίως ἴδιον τὸ φαινομένην συνάγειν ἀντίφασιν, ἀλλὰ τούτου μὲν τὸ ἀληθῆ
ἀντίφασιν, τοῦ δὲ σοφιστικοῦ τὸ φαινομένην. τοῦ γὰρ ἀποκρινόμενου δόντος
30 τὸν σιγῶντα μὴ λέγειν ὁ σοφιστὴς οὐ τοῦτο συνάγει, λέγω δὴ τὸ τὸν
σιγῶντα λέγειν, ἀλλ' ὅτι τὰ σιγώμενα δυνατόν ἐστιν ἡμᾶς λέγειν· ὥστε
οὐκ ἀληθῶς ὁ ἀποκρινόμενος ἐλέγχεται παρὰ τοῦ σοφιστοῦ ἀλλὰ παρὰ

1. 2 οὐ—Ἀλκιβιάδου om. A 7. 8 κυρίως μὲν οὐδ' οὕτω· πλὴν καθὼ A
8 προσσχῶν scripsi: προσχῶν aAI ἐρωτημένοις (sic) a post ἐρωτωμένοις add.
ἀλλὰ σιναρπαγεις A 8. 9 δέδωκεν ἀπόκρισιν ὡς ἐρωτηθεὶς μίαν πρότασιν A
11 τότε a¹ 15 post δέδωκε eras. 2—3 lit. I post οὕτω add. γὰρ A ante
πρωταγόρας et ante θρασύμαχος add. ὁ A 18 τυχῶν a 19 καὶ alt. om. A
ἀλλ' A: καὶ aI post κυρίως add. δὲ a 21 post πίπτουσι add. ex Arist. εἰς
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίαν A 23 καὶ om. A 24 σαφέστατα a ἀναγγέλλει a¹
27 φαινομένην a: φαινομένως I 28 τὸ prius I: τὴν a τὸ alt. I: τὴν τὸ ἀληθῆς a
29 φαινομένως a 32 οὐκ ἀληθῶς a²I: οὐ καλῶς a¹

τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν οὕτως ἀνάγονται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ δ' ἄλλοι (ἄλλους δὲ λέγει τοὺς ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμούς) εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρον· εἰ γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶ "λόγος ἐν ᾧ 5 τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει", οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ἐπόμενον καὶ οἱ λοιποὶ οὐκ ἐκ τῶν τεθέντων τῶ ἀπκρινομένων τὰ συναγόμενα συμπεραίνονται, δῆλον ὅτι παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρον ταῦτα συνάγουσι. καὶ εἴη ἂν τὸ παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρον ἴσον τῷ 'ἀσυλλόγιστοι δὲ εἰσιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα- 10 λογισμοί'.

p. 169*22 'H δ' ἀπάτη γίνεται τῶν μὲν παρὰ.

Εἰπὼν πόσοι τε καὶ τίνες εἰσιν οἱ τρόποι καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τοὺς διαλεγόμενους ἐπηρεάζουσι, μετὰ δὲ ταῦτα δεῖξας ὅτι πάντας δυνάμεθα λέγειν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνεσθαι, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν καθ' 15 ἣν παρὰ τῶν σοφιστῶν ἀπατώμεθα. καὶ αἰτιᾶται τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν· ἡ ἀπάτη γὰρ, φησί, γίνεται ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων καὶ τῶν ἀμφιβόλων (λόγον γὰρ τὴν ἀμφιβολίαν λέγει) διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαίρειν ποσαχῶς τὸ πρᾶγμα λέγεται· καὶ ὀπνηίκα τι ἐρωτηθῶμεν ὁμωνύμων ἢ ἀμφιβόλων, ὡς ἀπλῶς λεγόμενον συγχωροῦμεν καὶ ἀπατώμεθα· ἐπὶ τινῶν γὰρ οὐκ 20 εὐχερές ἐστὶν οὐδὲ ῥᾶδιον συνιδεῖν ὅτι τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ τὸ ἐρωτώμενον, ὡς τὸ ξν καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ταυτόν. τῶν δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν παραλογισμῶν αἴτιον αὐθις γίνεται τὸ μὴ εἰδέναι ἡμᾶς ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει ὁ λόγος συντιθέμενός τε καὶ διαιρούμενος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἕτερον νοῦν εἰσάγει, τοτὲ δὲ ἕτερον· οἴομεθα δὲ ταῦτόν 25 σημαίνει τὸν λόγον καὶ συντιθέμενον καὶ διαιρούμενον, ὡς ἐπὶ πολλῶν ἔχει· ἐπὶ γὰρ τῶν πλείστων οὐκ ἄλλο δηλοῖ ὁ λόγος συντιθέμενος καὶ ἄλλο διαιρούμενος ἀλλὰ τὸ αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὴν προσφθίαν ἔχει παραλογισμῶν· οὐ γὰρ ἴσασι οἱ ἐρωτώμενοι ὅτι ἄλλο σημαίνει ὁ λόγος ἀνιέμενος καὶ ἐπιτεινόμενος, τουτέστιν 30 δξυνόμενος ἢ περισπώμενος. ἐπ' οὐδενὸς γὰρ τὸ αὐτὸ σημαίνει ἐπιτεινόμενος καὶ ἀνιέμενος, ἢ μᾶλλον οὐκ ἐπὶ πολλῶν· ἐπ' ὀλίγων δὲ πάντη· Θαλῆς γὰρ καὶ Θάλης τὸ αὐτὸ δηλοῖ· καὶ ἄμφω γὰρ ὀνόματα κύρια· ἄγνος δὲ καὶ ἄγνός καὶ Ἄργος καὶ ἀργός ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῖ, καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην γινομένων παραλογισμῶν 35 ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι διελεῖν ποῖα ὡσαύ|τως καὶ f. 23° ποῖα ὡς ἐτέρως λέγεται. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὰ ἐνεργητικῶς μὲν

4 λόγος AI: ὁ λόγος a²: om. a¹ cf. p. 58,6

6 οὐκ om. A

11 post παρὰ add.

τὴν a 13 πάντας AI: πάντες a

17 post διαίρειν add. ταῦτα A

20 λεγόμενον a

24 τότε utrobique a

31 μᾶλλον scripsi: μάλιστα aI πάντων a¹

32 ἄγνος aI

36 μὲν I: om. a

ἐκφερόμενα παθῶν δὲ ὄντα σημαντικά, οἷόν ἐστι τὸ ὄραν, τὸ ἀκούειν
καὶ τὸ μανθάνειν· ταῦτα γὰρ ἐνεργείας εἰσὶ καὶ πάθους δηλωτικά, καὶ
λαμβάνει μὲν ὁ σοφιστὴς ὡς παθητικά, οἴεται δὲ ὁ ἐρωτώμενος ὡς ἐνεργητικά
καὶ δίδωσιν οὕτως αὐτά, κἀντεῦθεν καὶ ἀπατάται. τὸ δὲ σχεδὸν
5 γὰρ ὁ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τᾶλθές
τοιούτον ἔχει τὸν νοῦν· ὁ δυνάμενος διαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ἐνεργείας καὶ
πάθους σημαντικῶν, καὶ μὴν καὶ τῶν ὅσα μὲν διαιρούμενα ἄλλο τι σημαίνει,
συντιθέμενα δ' ἕτερον, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμώνυμων, καὶ συνιείς
τῶν πολλαχῶς εἶναι λεγομένων τὸ ἐρωτώμενον, ὁ τοιοῦτος ὡς δυνάμενος
10 ἐπὶ πάντων διαίρεσιν ποιεῖσθαι οὐ βραδίως ἀπατηθήσεται, καὶ μὴ ἀπατώ-
μενος ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τὸ ἀλθές.

p. 169^a 33 Μάλιστα δὲ ἐπίσταται συνεπινεύειν.

Περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνοντος παραλογισμοῦ τὸν
λόγον ποιησάμενος καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ γινομένων παρα-
15 λογισμῶν τὸ αἰτιόν ἐστι τῆς ἀπάτης τὸ δυσκολαίνειν ἡμᾶς περὶ τὴν διαί-
ρεσιν τῶν ποῖα μὲν ὡσαύτως καὶ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται, ἔτι
περὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου διέξεισι. καὶ φησὶν ὅτι μάλιστα δὲ συμβαίνει
ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ οἰεσθαι διὰ τὴν ὁμοιοσημοσύνην ταυτὸν εἶναι
τόν τε καθόλου ἄνθρωπον καὶ τὸν μερικὸν τὸν Σωκράτην· ἐπεὶ γὰρ
20 κἀκεῖνος ὁ καθόλου ἄνθρωπος λέγεται καὶ οὗτος ὁ μερικὸς ἄνθρωπος,
ἀπατῶμεθα διὰ τὸ τῆς λέξεως ὁμοιόσημον. μάλιστα δέ, φησί, δύναται
συμπεῖθειν. ἢ οὕτως· μάλιστα δὲ δύναται πείθειν εἰς τὸ συνεπινεύειν καὶ
ὁμολογεῖν τὰς τῶν σοφιστῶν προτάσεις, ὃ πάλιν ταυτὸν ἐστι τῷ μάλιστα
δὲ ἀπατᾶσθαι συμβαίνει ἡμᾶς διὰ τὸ νομίζειν ὅτι πᾶν τὸ κατηγορού-
25 μενόν τινος τόδε τί ἐστι καὶ ἕν καὶ ταυτὸν ἐστι τῷ ὑποκειμένῳ.
γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐν ὁμοίῳ σχήματι τῷ ἄνθρωπος τῷ ἐνικῷ ἀμφο-
τερα, τὸ κατηγορούμενον καὶ τὸ ὑποκείμενον, σημαίνεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ
ἐστὶν ἀλθές· ὡς γὰρ ἐν ταῖς Κατηγορίαις εἴρηται, τῷ μὲν ἐνὶ καὶ τῇ
πρώτῃ οὐσίᾳ τὸ τόδε τι ἀρμόττει· “ἄτομον γὰρ καὶ ἕν ἀριθμῶν τὸ δηλού-
30 μενόν ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὅσον τῷ σχήματι
τῆς προσηγορίας ὅτι τόδε τι σημαίνει, ὅταν εἴπῃ ἄνθρωπον”. πόθεν
οὖν γίνεται ἡ ἀπάτη; ἢ ὡς καὶ ἄνωθεν εἴρηται, διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς
συνηθείας, ἥτις καὶ τὰ ἀνόμοια πράγματα ὁμοίοις σχήμασι λέξεων εἴωθε

2 ἐνεργητικά a¹ εἰσι post δηλωτικά collocat a² 4 ἀπατᾶ a¹ 7 σημαίνουσι A
8 ἕτερον aA: ἕτερα I 11 θεωρεῖν A Arist.: non liquet I: θεωρούντος a cf. vs. 5
12 lemma a: om. AI 13 post περὶ add. δὲ aI: om. A συμβαίνοντος (sic) I
24 δὲ a²I: καὶ a¹ 25 ἐστι τῷ I: om. a 27 post τὸ prius add. τε v 28 γὰρ I:
om. a ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 5 p. 3 b 10 sq. 30 ὅσον aI: ὁμοίως Arist.
31 post ἄνθρωπον add. ἢ ζῶον, οὐ μὴν ἀλθές· οὐ (ἢ v) γὰρ δευτέρα οὐσία οὐχ ὡς τόδε
τι δείκνυται, ἢ λέγεται, ἀλλ' ὡς τοῖόνδε. διότι περὶ οὐσίαν τὸ ποιόν, ὡς ἐν ἐκείνοις εἴρηται,
ἀφορίζει a² v

πολλάκις σημαίνειν· και γὰρ ὅταν εἴπῃ τις ἄνθρωπον, πιθανὴν φαντασίαν ἐμποιεῖ, ὡς ἄρα ὁ ἄνθρωπος ὁμοίος ἐστὶ τῷ Σωκράτει και εἰς ἀριθμῷ, ἐπειδὴ εἶδει ἐστὶν εἰς. τὸ δὲ τῷ γὰρ ἐνὶ και τῇ οὐσίᾳ μάλιστα δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ τόδε τι ἐν και οὐσίαν τὰς ἀτόμους λέγει
 5 οὐσίας, οἷον Σωκράτην, Πλάτωνα και τὰς τοιαύτας. ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ὁμοίῳ σχήματι τῆς προσηγορίας σημαίνεσθαι τῷ ἐνικῷ (και γὰρ και ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, και ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι πληθυντικῶς), ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ἐν ὁμοίῳ σχήματι σημαίνεσθαι φαντασίαν ἐμποιεῖ ὅτι ὁ καθόλου ἄνθρωπος ὁμοίος ἐστὶ τῷ
 10 Σωκράτει και εἰς ἀριθμῷ, οὕτως και ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει γίνεσθαι τῶν παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως γινομένων παραλογισμῶν. οἶμαι δὲ μὴ ἐπὶ πάντων ἀπλῶς τῶν παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως εἰπεῖν τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων μόνων ἐφ' ὧν διὰ τὴν ὁμοιότητα τὰς καθόλου οὐσίας τὰς αὐτὰς εἶναι τῷ ἀριθμῷ ταῖς μερικαῖς συνάγειν πειρῶνται. διὰ τοῦτο
 15 γὰρ εἶπε διὸ και τῶν παρὰ τὴν λέξιν οὗτος ὁ τρόπος θετέος, ὡς εἰ ἔλεγεν 'οὐ μόνον τοὺς ἤδη ῥηθέντας ἀλλὰ και τοὺς τὰ καθόλου τοῖς μερικῶς τὰ αὐτὰ συνάγοντας διὰ τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα ταῖς παρὰ τὴν λέξιν ἀπάταις συντακτέον'. εἰπὼν δὲ ὅτι και τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν θετέον, αἰτίας τούτου δύο ἐπήγαγε, μίαν μὲν λέγων ὅτι
 20 μᾶλλον ἢ ἀπάτη γίνεται | μετ' ἄλλων σκοποῦμένοις· ἐκεῖνοι f. 23' γὰρ πρὸς τοὺς λόγους και τὰ ὀνόματα και οὐχὶ πρὸς τὰ πράγματα τὰς ἐρωτήσεις ποιοῦνται. τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστίν· ὅταν μὲν καθ' ἑαυτοὺς σκεπτώμεθα περὶ τινος πράγματος, οὐχὶ πρὸς τὰ ὀνόματα και τοὺς λόγους τὴν σκέψιν ποιοῦμεθα ἀλλὰ πρὸς τὸ πᾶγμα, και διὰ τοῦτο ἦττον συμ-
 25 βαίνει ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι· ὅταν δὲ μετ' ἄλλων περὶ τινος σκεπτώμεθα, πρὸς τοῦνομα και τοὺς λόγους τὰς σκέψεις ποιοῦμεθα, ἐν οἷς και αἱ ἀπάται, ἐπ' ἄλλου μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ λόγου δηλουμένων τοῦ ἐρωτημένου τὴν ἀπόκρισιν διδόντος, ἐπ' ἄλλου δὲ τοῦ συλλογιζομένου λαμβάνοντος. διὰ μίαν μὲν οὖν αὐτὴν αἰτίαν καλῶς ἔχει ἐν τοῖς παρὰ
 30 τὴν λέξιν παραλογισμοῖς και τοῦτον τάττειν. δι' ἑτέραν δέ, ὅτι ἢ ἀπάτη τοῦ τὸν καθόλου ἄνθρωπον τῷ Σωκράτει ταῦτόν συνάγεσθαι ἐκ τῆς ὁμοιότητος γίνεται, ἢ δ' ὁμοιότης παρὰ τὴν λέξιν, ὥστ' εἰκότως [γὰρ] τοῖς παρὰ τὴν λέξιν και κατὰ τοῦτο ὑπαχθήσεται. εἰπὼν δὲ ὅτι, ὅταν καθ' ἑαυτοὺς σκεπτώμεθα, ἦττον συμβαίνει ἀπατᾶσθαι, διότι οὐ διὰ
 35 λόγων και ὀνομάτων ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν

2 σωκράτη I 3 εἶδει I: om. a τῷ I: τὸ a 5 post τοιαύτας add. οὐσίας A
 6 an (ἐν) ὁμοίῳ ut vs. 8? 7 και prius AI: om. a 15 post γὰρ add. και I:
 om. aΔ θετέον I post θετέος add. ὁ τὸ καθόλου ἐν τῷ μερικῷ ταυτὸν συνάγειν
 διὰ τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα a 18 συντακτέον AI: συντάττει a τοῖς a:
 τῇ I 20 μᾶλλον ἢ ἀπάτη a Arist.: ἢ ἀπάτη μᾶλλον I μετ' ἄλλως I
 σκοπούμενος a¹ 21 γὰρ scripsi: δὲ aI 22 ἑαυτοὺς scripsi cf. vs. 34 et
 p. 69, 1: ἑαυτὸ aI 29. 30 τοῖς—παραλογισμοῖς a: τῷ (compend.)—παραλογισμῷ I
 33 γὰρ delevi ὑπαχθήσεται a²: ἀπαχθήσεται a¹I

ποιούμεθα, ἐπήνεγκεν ὅτι καὶ καθ' ἑαυτοὺς ποιουμένους τὴν σκέψιν οὐδὲν κωλύει ἀπατηθῆναι, ὅταν μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου τὴν σκέψιν ποιώμεθα.

p. 169b3 Τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι.

- 5 Εἶπων περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν παραλογισμῶν καὶ τὰς αἰτίας παραθέμενος, καθ' ὅς ἀπατώμεθα ἐν ἐνὶ ἐκάστω τῶν ἕξι, νῦν καὶ περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως ἑπτὰ παραλογισμῶν, πῶς συμβαίνει ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τούτων ἀπατᾶσθαι, διέξεισι. καὶ φησὶν αἰτίαν περὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς παραλογισμῶν τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον
- 10 καὶ ἔν καὶ πολλὰ. καὶ εἴρηται περὶ τούτων ἐν τῷ πρώτῳ τρόπῳ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως (ἐκεῖνος γὰρ ἦν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς), ὅπως τὸ ἕτερον ὡς ταῦτόν καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἔν συνάγειν ἐπειρῶντο οἱ σοφισταί, καὶ οὐ δεῖ πάλιν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν. τὸ δὲ μὴδὲ τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων πάντα ταῦτὰ καὶ τῷ πράγματι συμβέβηκεν
- 15 ἴσον ἐστὶ τῷ 'ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα ταῦτὰ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις συμβέβηκεν', ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ λεγόμενον· ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς παραλογισμοῖς γίνεται ἡ ἀπάτη παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον καὶ ἔν καὶ πολλὰ καὶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα, ὅσα κατ' αὐτῶν λέγεται,
- 20 δύναται καὶ κατὰ τῶν ὑποκειμένων λέγεσθαι. ἐπεὶ δέ, ὡς δέδεικται, μέρη εἰσὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμῶν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἀπατώμεθα, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ἐπόμενον. τὸ δὲ ἔτι καὶ ἐπὶ πολλῶν φαίνεται καὶ ἀξιοῦται οὕτως δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν·
- 25 ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ τινῶν ἀντιστρέφει τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὰ ἐπόμενα, ὡς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ γελαστικόν καὶ ὁ ἵππος πρὸς τὸ χρεμετιστικόν, καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν τοῦτο ἀξιοῦται, ἵνα, εἰ ἔπεται τὸ λευκὸν τῇ χιόνι, ἀντιστρέψῃ καὶ ἡ χιών πρὸς τὸ λευκόν, καὶ εἰ τὸ ξανθὸν τῷ μέλιτι, καὶ τὸ μέλι πρὸς τὸ ξανθόν, καὶ εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον
- 30 γεγονέναι. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς παραλογισμοῖς ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ νομίζειν μὴδὲν διαφέρειν ἀπλῶς τι συγχωρεῖν ἢ πῆ. ὡς γὰρ οἴομενοι μὴδὲν τι πλέον σημαίνειν τοῦ πῆ τὸ ἀπλῶς δίδομεν καὶ ἀπατώμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦδε δῆλον· ἄρα γε τὸ ἀποβαλεῖν, ὅπερ ἔχει τις, οὐ κακόν ἐστιν; ἀλλὰ
- 35 μὴν ἔχει τις νόσον· τὸ ἀποβαλεῖν ἄρα νόσον κακόν ἐστιν. ἡ ἀπάτη ἐν-

4 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι om. A 5 εἶπον a¹ 5—8 παραθέμενος ἐνὶ ἐκάστω τῶν ἕξι, καθ' ὅς ἀπατώμεθα ἐν αὐτοῖς, νῦν διέξεισι καὶ πῶς ἀπατώμεθα ἐπὶ τῶν ἐκτὸς — παραλογισμῶν A
 9 κρῖνειν a¹ 10 εἴρηται] p. 37, 17 sq. 13 ποίοις I 14 ταῦτα I 15 τῷ
 a¹ I: τοῖς a² 16 συμβέβηκεν Waitz l. c.: συμβεβηκέναι aI 19 ποίοις scripsi cf.
 vs. 15: ποία aI 20 δύναται a: δύνανται I δέδεικται] c. 6 p. 168b27 sq.
 21 εἰσὶ a²: ἡ a¹ 22 et 23 τοῖς v: τῷ aI 30. 31 τῷ — παραλογισμῷ a
 31 τὸ alt. om. a 33 σημαίνει a δίδομεν a: δίδομεν I cf. p. 34, 18 n.

ταῦθα γέγονε παρὰ τὸ πῆ· οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστι τὸ ἀποβαλεῖν τινα ὧν ἔχει τις, καὶ ἀπλῶς ἐστι κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούντων καὶ τῶν τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιούντων ἢ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ παρὰ μικρόν· οὐ γὰρ ἐξακριβούμεθα τὸν τῆς προτάσεως λόγον λέγοντα 5 πρότασιν εἶναι τὴν ἐν καθ' ἑνὸς ἔχουσαν, | οὔτε τὸν τοῦ συλλογισμοῦ f. 24^r ὄρον τὸν λέγοντα ἑτερόν τι δεῖν τῶν κειμένων συναῖσθαι, κἀντεῦθεν ἀπατάμεθα. οὐκ ἐξακριβούμεθα δὲ ταῦτα διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, ἥτις ἐστὶ τὸ παρὰ μικρόν. ἢ εἰ θέλεις, νόησον εἰρημένην αἰτίαν καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τὸν τῆς προτάσεως λόγον καὶ τοῦ συλλογισμοῦ.

10 p. 169^b18 Ἐπει δ' ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί.

Ἐπειδὴ φαινόμενος συλλογισμὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς ταῦτόν ἐστιν, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος βιβλίου δέδεικται, ἔχομεν δὲ παρ' ὀπόσα οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται (ταῦτα δὲ ἐστὶν οἱ εἰρη- 15 μένοι δεκατρεῖς τρόποι), δῆλον ὡς ἔχομεν καὶ παρ' ὀπόσα γίνονται οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοί. παρ' ὅσα γὰρ οἱ φαινόμενοι, παρὰ τὸσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί· παρὰ δὲ τοὺς εἰρημένους τρόπους οἱ φαινόμενοι· παρὰ τούτους ἄρα καὶ οἱ σοφιστικοί. τὸ δὲ παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι ἴσον ἐστὶ τῷ 'δι' ὅσα'. δι' ὅσους γὰρ τρόπους καὶ δι' ὅσας αἰτίας 20 οἱ φαινόμενοι, διὰ τὸσούτους οἱ σοφιστικοί. εἰπὼν δὲ ὅτι παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι, παρὰ τὸσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί, λέγει ὅτι οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμόν· οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ μὴ τὸ σχῆμα ἔχων ὑγιές, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου εἴρηται, οἷος ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων 25 πειρώμενός τι συνάγειν· οὐ μόνον οὖν φησι τὸν φαινόμενον συλλογισμὸν γίνεσθαι παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους ἀλλὰ καὶ τὸν ὄντα μὲν φαινόμενον δὲ οἰκείον τοῦ πράγματος, μὴ ὄντα δὲ οἰκείον· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ὑγιῶς μὲν συλλογιζόμενος μὴ κατὰ τὸ πρᾶγμα δέ, ὅπερ οὐ τῆς σοφιστικῆς λέγει εἶναι ἀλλὰ τῆς πειρα- 30 στικῆς· οἱ γὰρ πειραστικοὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ προσποιουμένου τὸ πρᾶγμα εἰδέναι μὴ εἰδότες δὲ τοὺς λόγους ποιούμενοι ἐλέγχουσι μὲν τὸν ἀποκρινόμενον καὶ εἰς ἀντιφάσεις συνθλίβουσιν αὐτόν, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος περὶ οὗ τοὺς λόγους ποιῶνται, ἀλλ' ἐκ τινων δοκούντων μὲν οἰκείων εἶναι τοῦ πράγματος μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο γὰρ μὴ κατὰ τὸ 35 πρᾶγμα ἐλέγχειν οἱ τοιοῦτοι λέγονται, ὅτι τὰς μὲν ἀρχὰς φυλάττουσι τοῦ

2 τις a²: τί a¹ 4 λέγοντα a: λέγοντες I: (τόν) λέγοντα conicio cf. vs. 6 8 τὸ
παρὰ I: περὶ τὸ a 10. 11 post συλλογισμοὶ add. ex. Arist. ἔχομεν καὶ a
13 δέδεικται] p. 5, 5 sq. 14 ὅσα a¹ 16 σοφιστικοὶ scripsi: σοφιστοὶ a¹ 18 καὶ
I: om. a οἱ alterum a: om. I 21 καὶ I: om. a 23 εἴρηται] p. 4, 22 sq.
25 πειρώμενοι a¹ 29 τῆς σοφιστικῆς a²: τοῦ σοφιστικοῦ a¹ 32. 33 τοῦ πράγματος
a²A: τῷ πράγματι a¹ 35 οἱ τοιοῦτοι a¹: οὔτοι A

πράγματος, παραλογίζονται δὲ τὸν ἀκροατὴν μεταξὺ τι παρεντιθέντες, δι'
οὗ γίνεται ἡ παραγωγή· “τῷ γὰρ τὰ ἡμικύκλια γράφειν μὴ ὡς δεῖ”, ὡς
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, “καὶ γραμμὰς τινὰς ἄγειν μὴ ὡς ἂν
ἀχθεῖεν ὁ παραλογισμὸς γίνεται”, καὶ δοκεῖ μὲν ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγ-
5 ματος εἶναι, οὐκ ἔστι δέ. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι τοῦ πῶς ὁ πειρα-
στικός δύναται ἐλέγχειν τὸν προσποιούμενον εἰδέναι καὶ μὴ εἰδότα λέγων
ἔστι δὲ ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς. εἰ οὖν ἡ πειραστικὴ
μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, αὐτὴ δὲ ἡ διαλεκτικὴ δύναται συλλογίζεσθαι
ψεῦδος δι’ ἄγνοιαν τοῦ διδόντος, συλλογίζεται καὶ τὸ μέρος αὐτῆς τὸ
10 τοιοῦτον. πῶς δὲ ἐστὶν ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς, προῖων
ἐρεῖ, καὶ ἡμεῖς τὰ δοκοῦντα ἐκεῖσε ἐροῦμεν. ἀλλ’ ὁ μὲν διαλεκτικός καὶ
πειραστικός δῆλον ποιῶσι τὸν ἀποκρινόμενον ὡς ἀγνοεῖ διὰ τὸ τὰ συμ-
περάσματα συνάγειν ἐκ τῶν δοκούντων καὶ συγκεχωρημένων τῷ ἀποκρino-
μένῳ· ἔχομεν δὲ τούτων πολλὴν ἀφθονίαν ἐν τε τῷ Πρωταγορᾷ καὶ τῷ
15 Γοργίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις διαλόγοις τοῦ Πλάτωνος, ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν
ἀγωνίζεται. ὁ δὲ σοφιστικός, ἂν συλλογίζεται τὴν ἀντίφασιν, οὐ
ποιεῖ δῆλον εἰ ἀγνοεῖ ὁ ἀποκρινόμενος· ὁμώνυμα γὰρ καὶ ἀμφίβολα
καὶ οἷα πολλάκις εἴρηται τὰ ἐρωτήματα προφέροντος τίς οἶδε τῶν ἀκρω-
μένων, πρὸς τίνα τῶν ὑπὸ τούτων τῶν ἐρωτημάτων σημασινομένων ὁ μὲν
20 ἐρωτᾷ, ὁ δὲ ἀποκρίνεται; κἄν γὰρ τύχη ὁ ἀκροατὴς εἰδῶς ὄσαχῶς τὸ
ἐρώτημα λέγεται, ὅμως ἐμποδίζεται διακρίναι εἰ ἐλήλεγκται ὁ ἀποκρino-
μενος. ἐπὶ γὰρ τοῦ ‘ἀρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν; τίς οἶδε τῶν ἀκρωμένων
περὶ τίνος τῶν σιγῶντων ἢ τε ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις γέγονεν, ἵνα δια-
κρίνη τὸν ἀποκρινόμενον εἰ ἀγνοεῖ ἢ μὴ; ὁμώνυμα γὰρ ἐρωτῶντων τῶν
25 σοφιστῶν καὶ ἀμφίβολα οὐδεὶς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ f. 24^v
τεθέντος παρὰ τοῦ προσδιαλεγόμενου, ἢ ὅλως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος
ἂν ἀμφιβολὸν ἐστὶ τὸ ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυμον ἢ μὴ καλῶς συντεθὲν ἢ
διαιρεθέν. εἰ γὰρ τις ἐρωτηθεῖ παρὰ σοφιστοῦ ‘ἀρά γε ὁ κύων καύματα
ποιεῖ;’, ὁ δὲ εἶπη ‘οὐ’ διὰ τὸ τὸν χερσαῖον κύνα μὴ ποιεῖν καύματα, ἐμ-
30 ποδίζεται ὁ ἀκροατὴς ἐληλεγμένον ἔχειν τὸν ἀποφήσαντα· ὅσον γὰρ ἐπὶ
τούτῳ, τῷ χερσαίῳ φημί κυνί, ἡλήθευκεν ὁ ἀποκρινόμενος καὶ οὐκ ἐλή-
λεγκται.

1 παρατιθέντες A 2 ἡ παραγωγή a²A I: ὁ παραλογισμὸς a¹ post γὰρ add. ἢ a
Arist. (om. o) περιγράφειν Arist. δεῖ, ὡς in ras. A¹ 3 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Τοπικῶν] c. 1 p. 101^a15—17 memoriter citat 8 ἐστὶ om. a¹ αὐτὴ a: αὐτὴ I
10 δὲ ἐστὶν om. A 10. 11 προῖων ἐρεῖ ante πῶς collocat A 11 ἐρεῖ] c. 11 p. 171^b4sq.
καὶ—ἐροῦμεν om. A ἡμεῖς I: ἡμῖν a ἐροῦμεν] cf. p. 72, 27sq. ὁ μὲν οὖν
omisso ἀλλ’ A 14 ἐν τε AI: ὡς ἐν a τῷ alterum AI: om. a 15 κατὰ AI:
μετὰ a 17 ὁμώνυμον—ἀμφίβολον a¹ 21 ἐλήλεγκται a²A: ἐλήλεγκται a¹I
22 τοῦ I: om. a 23 τῶν a 23. 24 διακρίνει a 24. 25 ὁμώνυμα—ἀμφί-
βολα AI: ὁμώνυμον—ἀμφίβολον a cf. p. 72, 34—73, 3 26 ἀγνοεῖ aA: ἀγνοεῖς I
ὁ A: om. aI 27 ἠρωτημένον AI: ἐρωτῶμενον a 29 ante ποιεῖ add. οὐ A
post καύματα add. καὶ a 31 τούτῳ et φημί om. A

p. 169^b30 Ὅτι δὲ ἔχομεν ἀπὸ τοῦς τῆ αὐτῆ μεθόδῳ, δῆλον.

Εἰπὼν ὅτι “ἔχομεν παρ’ ὅσα οἱ σοφιστικοὶ γένοιτ’ ἂν συλλογισμοί”
 διὰ τὸ ἔχειν ἡμᾶς “παρ’ ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι” καὶ μεταξὺ παρεν-
 θεις τὰ εἰρημένα, πάλιν ἐπ’ ἀνέεισιν ἐπὶ τὸ προκείμενον, καὶ κατασκευάζει
 5 τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἀκρωμένων λέγων παρ’ ὅσα γὰρ ἂν τῶν μὴ καλῶς
 ἠρωτημένων φανείη τοῖς ἀκρωμένοις ὡς καλῶς ἠρωτημένα, παρὰ το-
 σαῦτα ἂν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξειε καλῶς ἠρωτησθαι. ἀπατηθῆ-
 σεται δὲ ὁ ἀκροατὴς ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως
 ἢ διὰ τι τούτων· καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ἄρα κατὰ τι τούτων παραλογισθῆ-
 10 σεται. ὥστε ἔσονται συλλογισμοὶ ψευδεῖς διὰ τῶν ἀπηριθμημένων
 τρόπων ἢ πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναι τινα ἢ τινῶν. εἰπὼν
 δὲ παρὰ τοσαῦτα ἂν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξειεν ἐπάγει δ γὰρ
 μὴ ἐρωτηθεὶς οἴεται δεδωκέναι, κἂν ἐρωτηθεὶς θείῃ, τουτέστιν
 15 ὅπερ ἐν τῇ οἰκείᾳ διανοίᾳ καλῶς ἠρωτησθαι ἐνόμισε καὶ ὡς ἀληθεῖ συνέ-
 νευσε, κἂν ἠρωτηθῆ, ἐδεδώκει ἂν. πλήν, φησὶν, ἐπὶ τινῶν, οἷον ἐν
 τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν σολοικισμόν, οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν
 οἱ ἀποκρινόμενοι τὸν λόγον συμπεράναντος τοῦ σοφιστοῦ, ἀλλὰ προσερω-
 τῶσι τὸ ἐνδεές καὶ τὸ ψεῦδος ἐμφανίζουσιν. εἰπόντος γὰρ τοῦ
 σοφιστοῦ ὁ δεῖνα κἀθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν’ καὶ ἐπάγοντος
 20 ὅτι ὁ δεῖνα βαδίζει, εὐθὺς ὁ καὶ μικρὸν δυνάμενος συνορᾶν προσεπερω-
 τήσοι ἂν τὸ ἐνδεές, τὸ ‘δύναται’, καὶ ἐμφανίσοι τὸ ψεῦδος. πάλιν λέγοντος
 τοῦ σοφιστοῦ ὅτι ‘ἀρ’ ὁ φῆς εἶναι, τοῦτ’ ἔστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι· ἔστιν ἄρα
 λίθον’ οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι, ἀλλὰ φασιν ‘οὐχί, ἀλλ’
 ἔστιν ἄρα λίθος’.
 25 Ἄλλὰ περὶ μὲν τούτων σαφὲς γενήσεται τὸ λεγόμενον, ὅταν τὰς
 λύσεις τῶν σοφισμάτων καὶ αὐτὸς ἐπαγάγῃ. νῦν δὲ τὸ μικρῷ πρόσθεν
 εἰρημένον, τὸ ὅτι ἡ πειραστικὴ μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, εἴπωμεν.
 λέγεται τοῖνυν ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι ἡ πειραστικὴ, διότι καὶ αὐτὴ
 ψεῦδος δύναται συλλογίζεσθαι διὰ τὴν τοῦ διδόντος ἄνοιαν ὅσπερ ἡ δια-
 30 λεκτικὴ, διαφέρουσι δὲ ἀμφοτέραι τῆς σοφιστικῆς, ὅτι αἱ μὲν δῆλον
 ποιοῦσιν ὅτι τὴν ἀντίφασιν συλλογίζονται τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως
 (οὐ γὰρ ἐρωτῶσιν ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυμα καὶ τοιαῦτά τινα), οἱ δὲ σοφι-
 σταί, ἂν καὶ συλλογίζωνται ποτε τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ
 ὁ προσδιαλεγόμενος· ὁμώνυμα γὰρ ἐρωτῶντων καὶ οἷα πολλάκις εἴρηται

1 μεθόδῳ δῆλον om. I 6 ἐρωτημένων I, wt superscr. I¹ ἀκρωμένοις I 7 δόξει
 a² cf. vs. 12: δόξειαν A: δόξει ἂν a¹ I 7 ἠρωτησθαι Av: εἰρησθαι aI 12 ἐπάγειν a
 14 ἀληθῆ a 15 fort. (εἰ) ἠρωτηθῆ ἐδεδώκει] δε superscr. I¹ 16 τοῖς A a
 Arist.: τῷ I 17 συμπεράναντες a 20. 21 προσεπερωτήσοι A: προσεπερωτήση aI
 21 ἐνδέον A ἐμφανίσοι A: ἐμφανίσῃ I: ἐμφανίσει a 22 εἶναι prius AI:
 om. a 23 λίθον AI: λίθος a 25—28 ἀλλὰ—πειραστικὴ aI: εἴπομεν δὲ μικρῷ
 πρόσθεν ὅτι ἡ πειραστικὴ ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν ἐστὶ· διατί; A 25 ὅταν] c. 19sq.
 26 λύσεις a¹ τῷ μικρῷ a πρόσθεν] p. 169^b25 34 ὁμώνυμα AI: ὁμώνυμον a
 cf. p. 71, 17 sq.

οὐδεις οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ προσδια-
 λεγομένου, ἢ ὅλως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος ἂν ἀμφίβολόν ἐστι τὸ
 ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυμον ἢ ἄλλο τι.

p. 169^b37 Εἰ οὖν οἱ παραλογισμοὶ τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τὸν
 5 φαινόμενον ἔλεγχόν εἰσιν.

Εἰπὼν ὅτι παρ' ὅσα εἰσιν οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, παρὰ τῶσαῦτα
 καὶ οἱ σοφιστικοί, δείκνυσιν ὅτι καὶ οἱ ψευδεῖς παρὰ τῶσούτους γί-
 νονται τρόπους παρ' ὅσους οἱ φαινόμενοι καὶ οἱ σοφιστικοί. εἰ γὰρ
 ψευδῆς συλλογισμὸς ὁ παρὰ τὸν ἀληθινὸν συλλογισμὸν ἐστι, δῆλον ὅτι
 10 ὅσα μὲν εἰσὶ τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ, παρὰ τῶσαῦτα ἔσονται οἱ
 ψευδεῖς· τοῦ δὲ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ μὲν εἰσὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ
 ἑνὸς πράγματος εἶναι καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὅσα πολλα-
 κίς εἴρηται· ψευδῆς ἄρα ἐστὶ, ὅταν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ μὴδὲ κατὰ τὸ
 αὐτὸ καὶ τὰ ὅμοια γίνηται. εἰπὼν δὲ ὅτι ὁ φαινόμενος παρὰ τὰ μὲν
 15 ρία τοῦ ἀληθινοῦ | γίνεται (ἐλλείψαντος γὰρ τινος μορίου τῶν τοῦ f. 25^a
 ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ σοφιστικὸς φανείη ἂν ἔλεγχος), συνίστησι τοῦτο
 διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων οἶον ὁ παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν
 λόγον, ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι δυνάμει τοιοῦτον· ἐπεὶ
 συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος συνάγων ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐκ τῶν κειμένων,
 20 ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τοῦ συνηγμένου ἀδυνάτου λαβὼν δῆλον ὅτι παρὰ
 τὸ μὲν τοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος συνήγαγεν. ἔστι δὲ τὸ κατάλληλον
 τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον δοκῶν ἄγειν τὸν λόγον γίνεται
 παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, ἥτοι παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς
 αἴτιον λαβεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεις μίαν ποιῶν παρὰ
 25 τὸν ὅρισμόν τῆς προτάσεως τὸ ψεῦδος συνάγει. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
 κότες ψεῦδος τι συλλογιζόμενος παρὰ τὸ μὲν τοῦ ἀληθινοῦ συλλο-
 γισμοῦ τοῦτο συλλογίζεται· ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ γὰρ ὑπαρχόντων ὁ ἀληθὴς
 συλλογισμὸς ἀλλ' οὐκ ἀπὸ συμβεβηκότες. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ παρὰ τὸ
 ἐπόμενον, ὅστις μὲν ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὡς δέδεικται, διὰ
 30 τὴν αὐτὴν αἰτίαν γίνεται.

p. 170^a5 Ἔτι τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος.

Καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τρόπος σοφιστικὸς· τοῦτον γὰρ δηλοῖ
 λέγων τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαῖνον,

5 ἐστὶν I pr. 9 συλλογισμὸν AI: συλλογισμὸς a 11 τὸ ex τοῦ, ut videtur, corr. I
 12 εἶναι om. A 13 ἄρα ἐστὶ AI: inv. ord. a 14 γίνηται AI: γέννηται a ὅτι
 om. a¹ 16 συλλογισμοῦ a: συλλογισμῶν I 18 ante ὁ add. καὶ a post ἐπεὶ
 add. γὰρ A 20 ἀδύνατον λαβεῖν a¹ 23 ἥτοι AI: ἢ a τὸ τὸ μὴ scripsi: τὸ
 μὴ τὸ I: τὸ μὴ aA 27 αὐτὰ I: αὐτὸ a γὰρ I: om. a 29 δέδεικται]
 cf. p. 69, 20 33 συμβαῖνον a²I: συμβαίνεν a¹ Arist.

διότι τὸ ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν' οὐκ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαίνει. καὶ οὗτος δῆλον ὅτι παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. καὶ ὁ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἐλέγχου· τοῦτον γὰρ σημαίνει διὰ τοῦ εἶν' ἀντὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίφασιν.
 5 καὶ τὸ μὲν καθόλου τέθεικεν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, τὴν ἀντίφασιν δὲ ἀντὶ τοῦ πῆ· δόντων γὰρ ἡμῶν ἀπλῶς ὅτι ὁ Αἰθίοψ μέλας, συνάγει ὅτι τοὺς ὀδόντας λευκός, ἥτοι πῆ λευκός· ἢ πάλιν λεγόντων 'οὐδείς ἐπιπορκῶν ἄμα εὐορκεῖ' ἐπιφέρει 'ὀμόσας τις ἐπιπορκῆσεν ἐπιώρησεν· ἄμα ἄρα ἐπιπορκεῖ καὶ εὐορκεῖ'. ὅτι δὲ καὶ οἱ μὴ κατὰ ταῦτόν καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ
 10 παρὰ τὸ ἐπὶ τι παρὰ τὰ μόριά εἰσι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου, παντί που δῆλον καὶ εἴρηται πολλάκις καὶ οὐ δεῖ πάλιν μηχανεῖν.

p. 170*8 Ἔτι παρὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ μὴ ἐναριθμουμένου.

Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ὅτι παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ καὶ διὰ ἔλλειψιν τοῦ ἀληθοῦς γίνεται ἐλέγχου,
 15 πολλάκις εἴρηται. οὕτως οὖν δεῖξας διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ὅτι παρὰ τὰ μόρια τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος καὶ οἱ φαινόμενοι ἔλεγχου γίνονται, συμπεραίνεται λέγων ὥστε ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ παράλογοι· παρὰ πλείονα μὲν γὰρ τῶν τρόπων τούτων οὐδείς ἂν γένοιτο, παρὰ δὲ τὰ εἰρημμένα ἔσσονται πάντες.

20 p. 170*12 Ἔστι δὲ ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος.

Τοὺς σοφιστικοὺς ἅπαντας καὶ φαινομένους συλλογισμοὺς ἀναγαῶν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν, ἔτι γε μὴν διδάξας ὡς οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχου διὰ ἔλλειψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθοῦς ἐλέγχου γίνονται, καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ λεγόμενον πιστωσάμενος, ἐπιστάνει λέγων ὅτι ὁ σοφιστικὸς
 25 ἔλεγχος οὐχ ἀπλῶς ἐστὶν ἔλεγχος, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον δοκεῖ εἶναι ἔλεγχος. εἰ μὲν γὰρ τύχη οὗτος εἶναι τῶν ἀμαθῶν, συγχωρήσει τε τὰ λεγόμενα, οἷα ἂν ὦσι, καὶ ἀπατηθήσεται, καὶ δοκῆσει ἐλεγχθῆναι. εἰ μὲντοι γε τῶν συνιέντων τις εἴη, οὐκ εὐθύς ὁμολογήσει τὰ ἐρωτώμενα, κἀντεῦθεν ἐπίσχει καὶ τὸν δοκοῦντα ἐλέγχειν καὶ συλλογιζέσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ
 30 σοφιστικὸς συλλογισμὸς οὐχ ἀπλῶς ἐστὶ συλλογισμὸς ἀλλὰ πρὸς τινα, ἦγουν τὸν ἀγνοοῦντα τὰς δυνάμεις τῶν λέξεων καὶ πρὸς τὸν συγχωροῦντα τὸ μὴ ἀπλῶς λεγόμενον ὡς ἀπλῶς λέγεσθαι καὶ τὰ λοιπὰ πάντα.

1 ἄρα v: ἔτι I: ἐπὶ a: om b 4 τοῦτον I: τοῦτο a 8 ἐπιπορκῆσεν I: ἐπιπορκεῖν a
 ἐπιώρηχ a¹: ἐπιώρησεν a² 10 εἰσι a²I: ἦ a¹ 12 τὸ τὸ I: τὸ μὴ τοῦ a
 15 πολλάκις] velut p. 61, 24 sq. 16 ante φαινόμενοι add. λεγόμενοι A
 18 πλείονας A 19 πάντα a 23 ἀληθῶς v 26 τύχοι A 27 post οἷα
 add. δ' a¹: om. A δόξει A 28 γε AI: om. a 29 ἐπίσχει a: ἐπίσχη AI:
 fortasse ἐπισχῆσει 30 post συλλογισμὸς prius add. ὁ A 31 ἦγουν iteratum
 delevit A post ἦγουν add. πρὸς A

διτι δὲ πρὸς τινὰ ἐστὶν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος, κατασκευάζει ἀπὸ τοῦ μὴ
 δύνασθαι τὸν σοφιστὴν ποιῆσαι τὸν ἔλεγχον, ἐὰν μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀπο-
 κρινομένου τὸ ὁμώνυμον ὡς ἔν σημαῖνον. ὁμοίως καὶ ὁ παρὰ τὴν
 5 ὁμοιοσχημοσύνην συλλογισμὸς, ἐὰν μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 τὸ σημαίνειν τὸ ἐρωτώμενον πρᾶγμα μόνον τότε τι, | ἤτοι τὸ ἐνεργη- f. 25
 τικὸν ῥῆμα ἐνεργείας μόνης δηλωτικόν, οὐδ' οὗτος ἀπατήσεται. εἰ μὲν οὖν
 μὴ λάβῃ ὁ σοφιστής, οὔτε ἀπλῶς συλλογισμὸν ποιεῖ οὔτε πρὸς τὸν
 ἐρωτώμενον. ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ ὁμώνυμον ὡς μὴ ὁμώνυμον, πρὸς μὲν
 τὸν ἐρωτώμενον πεποίηκε τὸν ἔλεγχον, ἀληθῶς δὲ καὶ κυρίως ἔλεγχον
 10 οὐ πεποίηκε, διότι οὐχ ἔν εἰληψε, τουτέστι μὴ ὁμώνυμον, ἀλλὰ φαινό-
 μενον, καὶ παρὰ ἀνεπιστήμονος ἀκροατοῦ. ὥστε οὐχ ἀπλῶς ἐστὶν
 ἔλεγχος ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἀλλὰ πρὸς τινὰ.

p. 170•20 Παρὰ πόσα δὲ ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι.

Παρ' ὅσα μὲν, φησί, φαινομένως ἐλέγχεσθαι τινες δοκοῦσιν, εἴρηται,
 15 καὶ ὠρίσθησαν οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι, καὶ δέκα καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ πάντες·
 ὧν πάντων ἡ ἐνίων παραλαμβανομένων ὁ παραλογισμὸς καὶ ὁ φαινόμενος
 ἔλεγχος γίνεται. παρ' ὅσα δὲ ἀληθῶς ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι,
 οὐδεὶς ἀριθμῆσαι ἢ παραδοῦναι δύναται οὐδὲ εἰς ἀριθμὸν τινὰ θεῖναι
 ὠρισμένον τοὺς τρόπους δι' ὧν ἐλέγχονται οἱ ἀληθῶς ἐλεγχόμενοι· ὅσαι
 20 γὰρ ἀποδείξεις, τοσοῦτοι δύνανται καὶ ἔλεγχοι γίνεσθαι πρὸς τοὺς μὴ τιθε-
 μένους τὸ συναχθὲν ἐκ τῶν δοθέντων συμπέρασμα λαβροῦσι τὴν ἀντίφασιν.
 οὐ δεῖ οὖν, φησί, πειραῖσθαι λαμβάνειν δι' ὅσων καὶ ὅσων τοὺς ἀληθεῖς
 ἐλέγχους ποιοῦσιν οἱ ἀληθινῶς ἐλέγχοντες, εἰ μὴ τις εἴη τὰς ἐπιστήμας
 25 πάσας εἰδῶς καὶ ἐν πάσαις ἔχων τὸ ἀκρότατον· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτός ἐστι,
 πῶς ἂν δυνηθεῖ ἀληθῶς ἀπελέγχειν τὸν ἐν τινὶ ἐπιστήμῃ σφαλλόμενον;
 τοῦτο δέ, τὸ πάσας εἰδέναι, οὐ μιᾶς ἐστὶ τέχνης καὶ ἀδύνατον· ἄπειρα
 γὰρ τὰ ἀληθῶς δεικνύμενα· ἄπειροι ἄρα καὶ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι. ἐν δὲ
 τῷ ἄπειροι γὰρ ἴσως αἰ ἐπιστῆμαι τὸ ἴσως εἶπε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 δόξαν· αἰδοῦ γὰρ ὄντος κατ' αὐτὸν τοῦ κόσμου, ὡς ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ
 30 αὐτῷ δέδεικται, ἐπ' ἄπειρον καὶ αἰ ἐπιστῆμαι αὐξηθήσονται. οὐ δεῖ μὲν
 οὖν ζητεῖν κατὰ πόσους τρόπους οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι γίνονται. διτι δὲ ὅλως
 εἰσὶν ἀληθεῖς ἔλεγχοι ὡσπερ καὶ φαινόμενοι, δῆλον. ὅσα γὰρ, φησὶν,
 ἔστιν ἀποδείξει τῇ καλουμένῃ ἐπ' εὐθείας δεῖξει, ἔστι καὶ δι' αὐτῆς καὶ
 35 διὰ τῆς ἀδυνατοῦ δεείξεως ταῦτα συστήσαι καὶ ἐλέγξαι τὸν μὴ συγχωροῦντα
 τὸ συνηγμένον ἐκ τῶν τεθέντων ἀλλὰ τὸ ἐναντίον τιθέντα τῷ ἀληθεῖ·

3 σημαίνει a 4 παρὰ AI: om. a 5 post πρᾶγμα add. τὸ a τότε τι μόνον A
 ἤτοι AI: ἤγουν a 6 οὐδ' AI: οὐχ a οὖν AI: om. a 13 ἐλεγχόμενοι om. I
 15 εἰσὶν a²I: ἦ a 19 ὅσα a¹ 20 τοιοῦτοι A δύναται a γίνεσθαι AI: δείκνυ-
 σθαι A 24 post γὰρ add. καὶ a 26 τὸ om. a¹ οὐδεμιᾶς Arist. v
 ἐστὶ I: om. a 29 τῷ AI: τοῖς A v ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ] I 10—11 l 30 αὐτῷ
 om. A AI om. a μὲν om. A 34 ἀδυνατοῦ iteratum a 35 ἀληθῆ a

ὁ δὲ τοῦτον ἐλέγχων καὶ ἀποδεικνύς ψευδόμενον συλλογισμὸς ἀληθὴς ἐστὶν ἔλεγχος. ὥστε τὸν μέλλοντα ἀληθῶς ἐλέγχειν δεῖ πάντων ἐπιστήμονα τυγχάνειν· τοιοῦτος γὰρ ὢν ῥαδίως ἂν ἐλέγξῃ τὸν μὴ συγχωροῦντα τὴν θέσιν ἢ τὸ συμπέρασμα λαβὼν τὴν ἀντίφασιν. εἰπὼν δὲ ὅτι δεήσει 5 πάντων ἐπιστήμονα εἶναι, ἐπήγαγεν οἱ μὲν γὰρ ἔσσονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίᾳ ἀρχάς, ὥστε γεωμετρικὸν εἶναι δεῖ τὸν μέλλοντα ἐλέγχειν τοὺς παρὰ τὰς ἀρχάς τῆς γεωμετρίας συλλογιζομένους καὶ ἱατρικὸν τοὺς παρὰ τὰς τῆς ἱατρικῆς καὶ μουσικὸν ὡσαύτως τοὺς παρὰ τὰς τῆς μουσικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως· ὥστε εἴ τις ἅπαντας ἐλέγχειν μέλλει, 10 δεῖ τοῦτον ἐπιστήμονα πάντων εἶναι.

p. 170*30 Ἄλλὰ μὴν καὶ οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι ὁμοίως ἐν ἀπείροις.

Ἀπειροὶ μὲν εἰσι, φησὶν, οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι, ἄπειροὶ δὲ καὶ οἱ ψευδεῖς. ψευδεῖς δὲ ἐλέγχους οὐ τοὺς σοφιστικoὺς φησὶν ἐνταῦθα ἀλλὰ τοὺς 15 δοκοῦντας μὲν εἶναι ἀπὸ τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης, περὶ ἧς τὸν λόγον ποιοῦνται, μὴ ὄντας δέ. ὥστε ἐπειδὴ ἄπειροὶ οἱ ἀληθεῖς εἰσὶν ἔλεγχοι, ἄπειροὶ ἂν εἶεν καὶ οἱ ψευδεῖς. καὶ τὰ μὲν λεγόμενα δῆλα. ἡ δὲ λέξις ἢ οἶον κατὰ γεωμετρίαν ὁ γεωμετρικὸς ἐλλειπῶς εἴρηται. εἴη δ' ἂν τὸ πλῆρες τοιοῦτον· ὁ γεωμετρικὸς ψευδὴς ἔλεγχος κατὰ γεωμετρίαν ἐστὶν ὁ παρὰ τὰς ἀρχάς τῆς γεωμετρίας γινόμενος, ὁποῖος ἦν ὁ τοῦ Βρύ- 20 σωνος τετραγωνισμὸς. οὐ μόνον δὲ τοὺς μὴ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὠρμημένους τῆς ἐπιστήμης, ὑφ' ἧν ἐστὶ τὸ πρόβλημα, δοκοῦντας δὲ εἶναι ψευδεῖς ἐλέγχους φησὶν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῶν οἰκειῶν μὲν τῆς ἐπιστήμης ἀρχῶν κατὰ τι δὲ παραλογιζομένους, οἳ εἰσι τὰ τοῦ Εὐκλείδου | ψευδογραφῆ f. 26 ματα.

25 p. 170*34 Δῆλον οὖν ὅτι οὐ πάντων τῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν ὅτι ἄπειροὶ εἰσὶν οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστήμαις δυνάμενοι γίνεσθαι, ὁμοίως δὲ ἄπειροὶ καὶ οἱ ἐναντίοι τούτοις ψευδεῖς συλλογισμοὶ (κατὰ πᾶσαν γὰρ τέχνην ἐγχωρεῖ γίνεσθαι καὶ τούτους), φησὶν ὅτι τὸ παραδοῦναι ἐλέγχους καθολικοὺς πάντων τῶν ψευδῶν συλλο- 30 γισμῶν οὐ τῆς παρουσίας ἐστὶ σκέψεως. νῦν γὰρ, φησὶν, οὐ ληπτέον τόπους καὶ ἀρχάς πάντων τῶν ἀληθῶν ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν· τοῦτο δὲ ἐστὶν, ἥτοι τὸ τοῦτο ποιῆσαι, οἰκειῶν ἐστὶ

1 συλλογισμὸς scripsi: συλλογισμὸν aI 2 ἐπιστήμονα I: ἐπιστήμης a 8 τὰς prius
a²: om. aI τὰς alt. addidi 9 μέλλει I: μέλλοι a 11 ὁμοίως ἐν ἀπείροις
om. I 12 μὲν om. A 13 ἐνταῦθα φησὶν A 17 ἐλλείπῳ a 18 τὸ δὲ
πλήρες, omisso εἴη ἂν, A 19 ἐστὶ δὲ ὁ A τὰς γεωμετρικὰς A 23 post
τὰ add. παρὰ a² 26 καὶ om. A 27 post δὲ add. καὶ a οἱ AI: om. a
28 γένεσθαι A 29 ὅτι περὶ τὸ δοῦναι a¹ 32 δέ om. A ἥτοι AI: ἥγουν a

τῆ διαλεκτικῇ καὶ τοῖς ἐν ἐκείνῃ παραδιδόμενοις τόποις. καὶ προστίθῃσιν ἐφεξῆς τὴν αἰτίαν τοῦ τὴν διαλεκτικὴν δυνάμιν [ἐν] πᾶσιν ἐπιχειρεῖν λέγων οὕτοι γὰρ κοινοὶ πρὸς ἅπασαν τέχνην καὶ δυνάμιν· ἐν ἅπασῃ γὰρ τέχνῃ δύνανται ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεσθαι ἐκ κοινῶν καὶ ἐνδόξων. ἀλλὰ 5 καὶ τὸν ἐλέγχοντά τινα κατὰ τινα ἐπιστήμην, εἴτε ἀληθῶς ἐλέγχει εἴτε φαινομένως, οὐ παντὸς ἐστὶ διαγνῶναι ἀλλὰ τοῦ ἐπιστήμονος μόνου· ὁ τοιοῦτος γὰρ δυνήσεται γνῶναι εἰ ἐκ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων ὁ ἐλέγχων ἐλέγχει. τὸν δὲ ἐλέγχοντα ἀπὸ τινων κοινῶν καὶ ἐνδόξων διαγνώσεται ὁ διαλεκτικὸς. καὶ ὅπως προστίθῃσι δυνάμει λέγων ὡς ἦδη 10 φθάσαντες παραδεδώκαμεν ἐν τοῖς Τοπικοῖς, ἐξ ὧν ἂν τις περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος συλλογίσαιτο· ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος δύνανται καὶ ἐλέγχειν· ὁ τε γὰρ διαλεκτικὸς ἀντίφασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ ἐλεγχος. πλὴν ποτὲ μὲν δι' ἑνὸς συλλογισμοῦ τὴν ἀντίφασιν συμπεραίνει, ποτὲ δὲ διὰ δύο. περὶ δὲ τοῦ πότε μὲν ἐν ἐνί, 15 πότε δὲ ἐν δυσίν, εἶρηκεν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐξ ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι, ὅτι εἰ μὲν ἐν ἐνὶ βουλόμεθα συλλογίσασθαι τὴν ἀντίφασιν, χρῆ ταύτην καὶ ἐν μιᾷ τῶν προτάσεων λαβεῖν, οἷον ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις, ἡ ἱατρικὴ ἄρα ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις. ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς φανερόν τοῦτο οὐκ ἂν τις συγχωρήσειε πώποτε, 20 χρῆ ἐν δυσὶ πειρᾶσθαι συνάγειν τὴν ἀντίφασιν καὶ δεικνύουσι τὴν ἱατρικὴν ποτὲ μὲν ὑπόληψιν ποτὲ δὲ μὴ τοῦτο διηρημένως καὶ ἐν δυσὶ συλλογισμοῖς. ἐροῦμεν δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων κατασκευπτόμενοι.

Ἔχομεν ἄρα παρ' ὅσα πάντες εἰσὶν οἱ ψευδεῖς ἐλεγχοί, ἧτοι 25 οἱ σοφιστικοί. εἰ δὲ γινώσκομεν ὅπως γίνονται καὶ διὰ ποίας αἰτίας, εὐδελον ὡς καὶ τὰς λύσεις τούτων ἔχομεν· ἂ γὰρ ἐνιστάμενοι προφέρομεν τοῖς συλλογιζομένοις παρ' ὁμωνυμίαν ἢ ἀμφιβολίαν ἢ κατὰ τινα τῶν λοιπῶν τρόπων, ταῦτα ἂν εἴεν καὶ λύσεις αὐτῶν. εἴταν γὰρ ὁ σοφιστὴς ἐλέγχει τὸν λέγοντα τὸν κύνα μὴ ὑλακτεῖν, ὡς ὑλακτοῦντος δηλονότι τοῦ 30 χερσαίου, αὐτοὶ ἐνιστάμενοι ὡς περὶ ἄλλου τὴν ἀπόκρισιν δόντες εἴημεν ἂν ἐκ ταύτης τῆς ἐνστάσεως λύοντες καὶ τὸν φαινόμενον ἐλεγχον. ἐπειδὴ δέ, φησὶν, ἔχομεν παρ' ὅποσα γίνονται οἱ σοφιστικοὶ ἐλεγχοί, ἔχομεν ἄρα καὶ παρ' ὅποσα γίνονται οἱ φαινόμενοι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄνωθεν

1 τῆς διαλεκτικῆς A παραδιδόμενοις AI: παραδεδόμενοις a τρόποις A 2 ἐν
ut e vs. 3 illatum deleti 3 ἅπασῃ AI: πάσῃ a 5 καὶ AI: om. a ἐλέγχοντα
AI: Ἐλεγχον a 6 πάντως a 7 ὁ AI: om. a τοιοῦτο I 9 ὅπερ a¹
11 συλλογίζαιτο (sic) a 14 ἐν om. a 15 εἶρηκεν] Anal. Pr. II 15 p. 64^b17sq.
παρὰ I post τοῦ deletit πῆ I 16 ἐν aA: om. I βουλόμενος A 17 λαμ-
βάνειν A 18. 19 ὑπόληψιν ubique I 19 συγχωρήσειε a²A: συγχωρήση a¹I
21 ὑπόληψις a¹ 24 ἧτοι I: ἧγουν a 25 οἱ a: ἡ I 27 κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν
ἢ τὴν A 28 ἂν om. A 30 αὐτοὶ a: αὐτὸς AI ἐνιστάμενοι a: ἐνιστάμενος I:
ἐνίσταται A ὡς om. A post ἄλλου add. κυνὸς λέγων A 30. 31 δόντες—
Ἐλεγχον aI: δοῦναι, εἴη ἂν ἡ τοιαύτη ἐνστασις λύσις τοῦ φαινομένου ἐλέγχου A
32 παρὰ πόσα a¹

εἰρημένοις εἶπε. φαινομένους δὲ λέγει ἐλέγχους οὐχὶ τοὺς τυχοῦσι δοκοῦντας καὶ ἰδιώταις (οἱ γὰρ μὴ εἰδότες ἐξ οἰωνόηποτε ἀπατηθήσονται, ὥστε καὶ ἄπειρα ἔσονται τὰ τοὺς τοιοῦτους ἀπατώντα), ἀλλὰ τοὺς [φαινομένους ἐλέγχους λέγω] τοῖς εἰδόσι καὶ ἐπιστήμοσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ διαλεκτικὸς
 5 μόνος, φησί, δύναται γινῶναι παρ' ὅσα διὰ τῶν κοινῶν γίνεται ἀληθῆς ἔλεγχος ἢ φαινόμενος. τίς δὲ ὁ ἀληθῆς ἔλεγχος καὶ τίς ὁ φαινόμενος καὶ τίς ὁ διαλεκτικὸς καὶ ὁ φαινόμενος διαλεκτικὸς, ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ ὁ πειραστικὸς, εἰρηται πολλάκις, καὶ περιττὸν αὐθις λέγειν περὶ αὐτῶν.

p. 170^b 12 Οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ τῶν λόγων ἣν λέγουσί τινες.

- 10 Διελὼν τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ παραλογισμοὶ γίνονται, εἰς δύο τοὺς ἀνωτάτω | καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν παρὰ τὴν λέξιν φήσας εἶναι τοὺς δὲ ἔξω f. 26^r τῆς λέξεως, νῦν εὐθύνει τοὺς μὴ οὕτως λέγοντας ἀνάγοντας δὲ πάντα τὰ σοφίσματα εἰς τοὺς πρὸς τοῦνομα λόγους καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν διάνοιαν· τὸ γὰρ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ 'παρὰ τὴν διάνοιαν' εἰληπται,
 15 καὶ δῆλον αὐτὸς τοῦτο ποιεῖ διὰ τοῦ μετ' ὀλίγον ἐπαχθέντος τοῦ τί γὰρ ἔστι τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν. ἀνατρέπων (οὖν) τοὺς μὴ οὕτως διαιρουῦντας πάντας τοὺς παραλογισμούς, ὡς αὐτὸς ἐδίδαξεν, ἀλλὰ λέγοντας, ὅτι οἱ μὲν εἰσι πρὸς τοῦνομα οἱ δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν, λέγει καὶ δείκνυσι μὴ ἄλλους εἶναι καὶ ἄλλους ἀλλὰ τοὺς αὐτούς· οἱ τε γὰρ παρὰ
 20 τὴν διάνοιαν πρὸς τοῦνομα, καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιαν, ὥστε οὐ δύο τρόποι εἰσὶν ἀλλ' εἰς. τὸ γὰρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι τί, φησίν, ἄλλο ἐστὶν ἢ ὅταν μὴ χρῆται ὁ ἐρωτῶν τῷ ὀνόματι, ἐφ' ᾧ οἴόμενος ἐρωτᾶσθαι ὁ ἐρωτώμενος ἔδωκε τὴν ἀπόκρισιν; τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ τῆς λέξεως κατὰλληλον. εἰ γὰρ τις ἐρωτηθῆ 'ἀρὰ γε ὁ κύων ὑλα-
 25 κτεῖ;', ὁ δὲ τὸν χερσαῖον οἴόμενος ἐρωτᾶσθαι δοῖη ὑλακτεῖν, ὁ δὲ ἐρωτῶν τὸ κύων ὄνομα ἐπὶ τὸν ἰχθῦν μεταφέρων λέγει 'ἀλλὰ μὴν ὁ ἰχθὺς κύων ὦν οὐχ ὑλακτεῖ', οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινόμενου τῷ ὀνόματι κέχρηται· τὸ δὲ τοιοῦτον σοφίσμα καὶ πρὸς τοῦνομά ἐστιν. ὥστε ὥσπερ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ συλλογιζόμενος ὁ μὴ χρώμενος τῷ κύων ὀνό-
 30 ματι πρὸς τὸν χερσαῖον, ὃν καὶ διανοοῦμενος ὁ ἀποκρινόμενος ὑλακτεῖν ἔφησεν, οὕτως ἔμπαλιν πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ συλλογιζόμενος, ὅταν χρῆται τῷ ὀνόματι κατὰ τοῦ πράγματος, ὃ διανοοῦμενος κατέφησεν ὁ ἐρωτη-

1 εἶπε] c. 8 p. 169^b 18—20

λέγει a: λέγω I

3. 4 φαινομένους—λέγω delevi

11 τοὺς μὲν—ἔξω aI: εἰπὼν τὰ σοφίσματα γίνεσθαι ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ ἐκτὸς A

12. 13 νῦν δείκνυσι καὶ εὐθύνει μὴ καλῶς λέγοντας τοὺς ἀνάγοντας ταῦτα εἰς A 13 παρὰ

I: περι ut solet a: πρὸς A

14—16 τὸ γὰρ—διάνοιαν aI: τὸ πρὸς δὲ ἀντὶ τῆς παρὰ

ληπτέον· ἦγουν παρὰ τὸ ὄνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν· τὸ δὲ παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διάνοιαν

ταυτὰ ἐστὶ καὶ οὐχ ἕτερα· ὅθεν καὶ A

14 τοῦ I: om. a

15 αὐτὸς v: αὐτὸ aI

16 οὖν addidi οὕτω a

18 παρὰ A: περι a: πρὸς I

21 post εἰσὶν add. εἰς οὓς

ἀνήγον τὰ σοφίσματα A

24 κύων I

26 post ἰχθῦν exprunxit καταφεύγει I λέγει

om. A ἰχθὺς om. A

27 ὦν om. A

τοῦ ἐρωτωμένου A

32 τῷ a²: τὸ a¹

θεῖς (ὃ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσε διὰ τοῦ τὸ δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅταν ἐφ' ᾧ δέδωκε διανοηθεῖς· διανοηθέντα δὲ λέγει τὸν ἀποκρινόμενον)· εἰ γὰρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιάν ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ δέδωκε, τὸ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ δέδωκε πρὸς τὴν διάνοιαν εἴη ἄν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, 5 ἄτοπον τὸ ὑπολαμβάνειν ἄλλους μὲν εἶναι πρὸς τοῦνομα λόγους, ἑτέρους δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν· ὅπου γὰρ τὸ κατὰ διάνοιαν, ἐκεῖ καὶ τὸ κατ' ὄνομα, καὶ τὸ ἀνάπαλιν καὶ ὅπου τὸ παρὰ τοῦνομα, ἐκεῖ καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

p. 170^b20 Εἰ δὴ τις πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος.

10 Εἰπὼν καὶ συστήσας ταῦτόν εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διαλέγεσθαι ἐπάγει· ὅταν μὲν γὰρ πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος οἴοιτο καὶ ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἐρωτώμενος μὴ πλείω σημαίνειν, οὗτος καὶ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεται τοῦ ἀποκρινομένου (ἐρωτώμενον γὰρ τὸν ἀποκρινόμενον εἴρηκεν, 15 ὡςπερ καὶ τὸ ἦ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ 'καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν')· ἐπεὶ γὰρ ἐφ' ᾧ ἔδωκεν ὁ ἀποκρινόμενος, πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἐρωτῶν ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι, ἀμφοτέρων οἰομένων καθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος λέγεσθαι τοῦ ὀνόματος ὁῦλον ὅτι καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τοῦνομα διείλεται. ὑπόθου γὰρ τὸν Παρμενίδην ἐν ἡγούμενον σημαίνειν τὸ 20 ὄν καὶ τὸ ἐν, ὁμοίως δ' ἔχειν τούτω καὶ τὸν αὐτοῦ Ζηλωτὴν Ζήνωνα· ὁ οὖν Παρμενίδης ἐρωτῶν τὸν Ζήωνα, εἰ ἐν τὸ ὄν, τούτου καταφήσαντος καὶ ὁμολογήσαντος οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου τινὸς ἐκείνος μεταγάγοι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου ἔσται διειλεγμένος. εἰ δὲ γε ὁ ἀποκρινόμενος οἴεται πολλὰ σημαίνειν, ἢ καὶ ὁ 25 ἐρωτῶν, καὶ ὁ μὲν πρὸς ἄλλο δέδωκεν, ὁ δὲ πρὸς ἄλλο κέχρηται τῷ ὀνόματι, ὡς ἐπὶ τοῦ κυνὸς ἄνωθεν εἴρηται, ὁῦλον ὡς οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τοῦνομα (τοῦτο γὰρ λείπει) διείλεται· τὸ γὰρ πλήρες τοιοῦτόν ἐστι· ὁῦλον ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τοῦνομα διείλεται. τοῦτο εἰπὼν ἐπιφέρει τὸ γὰρ πρὸς τοῦνομα καὶ 30 μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι πρῶτον μὲν περὶ τοὺς τοιούτους ἐστὶ λόγους, δυνάμει τὰδε λέγων, ὡς ψευδὸς ἐστὶ τὸ λέγειν ὅτι πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὸ | πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν f.27^r ἀνάγονται· πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τοὺς τοιούτους ἐστὶ λόγους ὅσοι πλείω σημαίνουσιν· οὗτοι δ' ἂν εἴεν οἱ ὁμῶνυμοι καὶ ἀμφί- 35 βολοι, οἱ δ' ἄλλοι οὐχί· εἶτα περὶ ὄντινόν ἐστι, λέγων ὄντινόν τὸν ἐρωτῶντα καὶ ἀποκρινόμενον· ἐνδέχεται γὰρ τοῦ λόγου ἢ τῆς λέξεως μὴ

10 μὴ aI: τὸ A 12 post μὴ expunxit πρὸς I 16 ὁ alt. om. a¹ 17 τὸ (ante ὄν.) a¹ 19 ὑπόθεσις a¹ post σημαίνειν add. καὶ A 21 post ὄν add. ἐστὶ a: om. AI 22 μεταγάγοι AI: μετάγοι a 23 ἔσται AI: ἐστὶ a
26 [εἴρηται] p. 78, 24 sq. 31 λόγους a²AI: ὁ λόγος a¹ 33 μὲν γὰρ om. A
34 ὅσω—σημαίνει A 35 ὄντινόν utrobique a Arist.: ὄντινόν I: ὄντιναοῦν A (C u T)

πλείω σημαίνοντες τὸν ἐρωτῶντα ἢ τὸν ἀποκρινόμενον οἴεσθαι πλείω
 σημαίνειν, καὶ ἔσται τότε οὐκ ἐν τῷ λόγῳ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ
 πρὸς τοῦνομα ἀλλ' ἐν τῷ τὸν ἀποκρινόμενον ἔχειν πως πρὸς τὰ
 δεδομένα. ὅτι δὲ τὸ περὶ ὄντινοῦν τοῦτο σημαίνει, δῆλον ἐκ τοῦ
 5 ἐπαγομένου· φησὶ γὰρ οὐ γὰρ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν εἶναι ἀλλ' ἐν τῷ ἀμαθῶς ἔχειν τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ
 ἠρωτημένα καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα ὁμώνυμα νομίζειν. εἰ δὲ καί, ὡς
 εἴρηται, οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσιν, ἐνδέχεται πάντας τοὺς
 παραλογισμούς, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λόγων καὶ ὀνομάτων τῶν πλείω σημαί-
 10 νόντων ὄντας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀποκρινόμενων καὶ ἐρωτῶντων τῶν ἐχόντων
 πως πρὸς τὰ δεδομένα καὶ ἀπλῶς τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους πάντας,
 πρὸς τοῦνομα λέγειν. εἰ γὰρ εἰς δύο ταῦτα πάντες ἀνάγονται, ὡς αὐτοῖς
 ἀρέσκει, τὸν τε πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν παρὰ τὴν διάνοιαν, οὗτοι δὲ μὴδὲν,
 ὡς δέδεικται, διαφέρουσιν ἀλλήλων ἀλλ' εἰσὶν οἱ αὐτοί, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται
 15 πάντας πρὸς τοῦνομα λέγειν· τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ εἶτα πρὸς
 τοῦνομα ἐνδέχεται πάντας αὐτοὺς εἶναι. εἰ δὲ εὐρεθῶσί τινες, ὡς
 δειχθήσεται, μὴ ὄντες πρὸς τοῦνομα, οὗτοι οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔσον-
 ται, καὶ ἔσονται τινες παραλογισμοὶ τῆς παρούσης ἔξω πίπτοντες μεθόδου.
 τὸ γὰρ 'Σωκράτης καθήται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης
 20 ἄρα βαδίζει' οὔτε πρὸς τοῦνομα οὔτε πρὸς τὴν διάνοιάν ἐστίν·
 οὐδὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων πολλαχῶς λέγεται. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐναυθθα,
 ἦγουν ἐν τῇ παρουσίᾳ μεθόδῳ, τὸ πρὸς τοῦνομα λέγειν ταυτόν ἐστὶ τῷ
 παρὰ τὴν διάνοιαν, ἐπήγαγεν εἰ γὰρ μὴ πάντες, ἔσονται τινες ἕτεροι.
 ἔλλιπέστερον δὲ εἴρηται· τὸ γὰρ πλήρες ἐστίν 'εἰ γὰρ μὴ πάντες πρὸς
 25 τοῦνομά εἰσιν, ἔσονται τινες ἕτεροι'. δὲ δὲ λέγει δυνάμει, τοιοῦτόν ἐστιν·
 εἰ γὰρ, ὡς δέδεικται, πᾶν τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν ἐστίν,
 εἴπερ εὐρεθῶσί τινες μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες ἀλλὰ παρ' ἄλλο τι, οὐκ ἂν
 εἶη κοινή τις ἢ διαίρεσις αὐτῶν καὶ καθόλου, εἰς ἣν ἅπαντα ἀνάγεσθαι
 βούλονται, ἀλλ' ἔλλιπής καὶ διὰ τοῦτο ἀδόκιμος.

30 p. 170^b 35 Ἄλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς.

Εἰπὼν ὅτι, εἴπερ εὐρεθῶσί τινες μὴ πρὸς τοῦνομα λέγεσθαι δυνά-
 μενοι, ἔξω πεσοῦνται τῆς διαιρέσεως, ἐπάγει ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλο-
 γισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς. ἔστι δὲ δὲ λέγει τοιοῦτον· εἴπερ
 φαμὲν συλλογίζεσθαι πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν λόγον, ἦτοι τὴν ἀμφιβολίαν,
 35 ὅσοι περὶ τὰς ὁμωνυμίας καὶ ἀμφιβολίας διατριβουσιν, ἐν οἷς μὴ εἰσιν

1 σημαίνοντα A 2 ἔστω a¹ 3 πρὸς alt. om. a¹ 4 post δὲ add. πρὸς a²
 ὄντινοῦν a: ὄτινοῦν I: ὄντιναοῦν A cf. ad p. 79,35 7 καὶ alt. om. A 11 δεδομένα (sic)
 a, I pr. τρισκαίδεκα a 12 post εἰ eras. I lit. A 13 τό τε A τὸν alt. a:
 om. AI 21 εἰλημμένων AI: εἰρημένων a πολλαχῶς aA: πολλαχοῦ I
 22 λέγει a¹ 23 ἔσονται iterat a 34 ἦτοι AI: ἦγουν a

ὁμώνυμα ἢ ἀμφίβολα τὰ λεγόμενα, οὗτοι οὐκ ἔσονται πρὸς τοῦνομα. ἔστι δὲ τὸ τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεονα-
 χῶς, τούτέστιν ὅσοι οὐκ εἰσι τῶν πλεοναχῶς τισι χρωμένων, ἀλλ' ἐκτός
 εἰσι τούτων, ὡς ἐπὶ τοῦ 'Σωκράτης κáθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν,
 5 ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει', οὗτοι οὐκ ἐκ τῶν πλεοναχῶς ἀλλ' ἐκ τῶν παρὰ τὸ
 πλεοναχῶς, ὥστε οὐδὲ πρὸς τοῦνομα ἔσονται οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ
 τούτων εἰσὶ τινες οὐ παρὰ τοῦνομα ταῦτόν ἐστι τῶν 'τούτων εἰσὶ τινες οἱ
 μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες'. πῶς οὖν ἀναγθῆσονται οὗτοι εἰς τοὺς παρὰ τὴν
 διάνοιαν; οὐ μόνον γάρ, φησὶν, ἄτοπόν ἐστι τὸ τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους
 10 λέγειν πρὸς τοῦνομα, ἀλλ' οὐδὲ αὐτοὺς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν ἕξ εἰς τοὺς
 παρὰ τοῦνομα ἀνάγειν χρεῶν. εἰ γοῦν καὶ μὴ πάντες οἱ φαινόμενοι ἔλεγ-
 χοὶ εἰς τοὺς παρὰ τοῦνομα ἀνάγονται, ἀλλ' οὖν εἰσὶ τινες παραλογισμοὶ
 ἐν οἷς οὐ γίνεται ἡ ἀπάτη διὰ τὸ τὴν ἀπόκρισιν σφαλερὰν γενέσθαι, ἀλλὰ f. 27^v
 διὰ τὸ τὸν προταθέντα λόγον ὁμώνυμον εἶναι ἢ ἀμφίβολον. εἰ γάρ τις,
 15 εἰ τόχῃ, τοιαύτην προενέγκοι ἐρώτησιν ὡς 'ἄρα γε ὁ κύων ὑλακτεῖ ἢ οὔ;'·
 καὶ τοῦ ἀποκρινομένου οἰομένου μοναχῶς τὸν κύνα λέγεσθαι, οἶον, εἰ τόχῃ,
 τὸν χερσαῖον, ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τοῦ ἀστρόφου ἐπαγάγῃ τὸ συμπέρασμα, οὐ
 γέγονεν ἡ ἀπάτη διὰ τὸ κακῶς ἐξενεχθῆναι τὴν ἀπόκρισιν (καλῶς γὰρ
 ὅσον πρὸς τὴν τοῦ ἀποκρινομένου διάνοιαν), ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν ἐρωτηθέντα
 20 λόγον ἔχειν τὸ διττόν.

p. 171^a 1 Ὅλως τε ἄτοπον τὸ περὶ ἐλέγχου διαλέγεσθαι.

Δεῖξας τοὺς πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἅπαντα τὰ σοφί-
 σματα ἀνάγοντας μὴ καλῶς διαιροῦντας μέμφεται τούτους καὶ ἄλλως
 λέγων· ὅλως τε ἄτοπόν τι ποιούσιν οἱ οὕτως διαιροῦντες τὰ σοφίσματα
 25 περὶ ἐλέγχου διαλεγόμενοι μὴ πρότερον περὶ συλλογισμοῦ διαλαβόν-
 τες. ὁ γὰρ ἔλεγχος συλλογισμὸς ἐστὶν ἀντιφάσεως· ἔδει οὖν ζητῆ-
 σαι τί ποτέ ἐστι συλλογισμὸς, καὶ τούτου εὐρεθέντος εὐρεῖν τί ἐστὶν ἔλεγχος,
 εὐρόντας δὲ τί ἐστὶν ἔλεγχος ἢ τρισκαίδεκα λέγειν καὶ αὐτοὺς τῶν σοφισμά-
 των τρόπους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς λέγομεν, ἢ πάντας εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
 30 ἀνάγειν ἄγνοιαν. ὥστε ἐχρῆν πρότερον περὶ συλλογισμοῦ εἰπεῖν· ἔστι γὰρ
 ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. διὸ ἂν
 ἢ φαινόμενος ἔλεγχος (οὔτω γὰρ συντακτέον τὸ χωρίον), τούτέστιν εἰ μέλλει
 φαινόμενος ἔλεγχος καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς γενήσεσθαι, δεῖ τὸ αἴτιον
 τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους ἢ ἐν τῷ συλλογισμῷ, τούτέστι τῷ συμπερά-
 35 σματι, εἶναι ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει, τούτέστι τῇ κατ' ἀντίφασιν ἐρωτησεί

2 τῆς λέξεως AI: λεγόμενον a 7 οὐ aAI (T, corr. Ac): οἱ Arist. 8 τοὺς a²I:
 τὸ a¹A 9 τρισκαίδεκα a 10 et 12 εἰς τοὺς aI: εἰς τὸ A 14 προταθέντα v:
 προτεθέντα AI: προστεθέντα a 15 τόχοι A 16 καὶ om. A τόχοι aA 18 κακῶς
 AI: καλῶς a 23 ἄλλους a² 24 οἱ οὕτως om. A 25 διαλεγόμενος I
 34 καὶ τοῦ ψεύδους om. A 34 et 35 τούτέστι aI: ἡγουν A 34 ante τῷ alt.
 add. ἐν a²A 35 εἶναι aI: κείσθαι A ante τῷ alt. add. ἐν A κατ' ἀντι-
 φασιν I: τῆς ἀντιφάσεως a: τῇ κατὰ ἀντίφασιν προτεινομένη post ἐρωτησεί A

(προσκειῖσθαι γὰρ δεῖ ἐν τῇ ἐρωτήσει τὴν ἀντιφασιν· οἷον ἄρ' ἔστι
 σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ;), ποτὲ δὲ ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ
 ἐν τῷ συμπεράσματι. ἐν μὲν οὖν τῇ ἀντιφάσει καὶ οὐκ ἐν τῷ συμπερά-
 σματι τὸ τῆς ἀπάτης αἰτιὸν ἔστιν ὡς ἐπὶ τοῦδε· ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν
 5 ἢ οὐ; οὐδαμῶς· τί δέ, ὅταν ξύλα λέγῃς καὶ λίθους καὶ σιδήρια, οὐ σιγῶντα
 λέγεις; ναί· ἔστιν ἄρα ξύλα καὶ λίθους καὶ σιδήρια λέγειν, τουτέστιν ἔστιν
 ἄρα τὰ σιγῶντα λέγειν. τὸ μὲν οὖν σόφισμα τοιοῦτον. τὸ δὲ αἴτιον τῆς
 ἀπάτης οὐκ ἐν τῷ συμπεράσματι (ἀληθὲς γὰρ ἔστι· λέγομεν γὰρ καὶ ξύλα
 καὶ λίθους, ἅπερ ἔστι σιγῶντα) ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιφάσει, τῇ τῆς ἀντιφάσεως
 10 φημι ἐρωτήσει, ἣτις εἶχε τὸ διττόν· τὸ γὰρ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;
 δηλοῖ καὶ τὸν σιγῶντα καὶ τὰ σιγώμενα. ἢ οὕτως· ἄρ' ἔστι λέγοντα
 σιγᾶν; οὐ δῆτα· τί δέ, ὅταν σιγᾶς, οὐ πάντα σιγᾶς; οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα
 σιγᾶς· ἐκ τῶν πάντων γὰρ εἰσιν· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν. ἐνταῦθα γὰρ
 λέγοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν· ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ λέγον-
 15 τος ἔδωκε. καὶ οὗτος μὲν ὁ παραλογισμὸς ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ
 ἀντιφάσει ἔχει τὸ αἴτιον. ὁ δὲ δὲ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν ἐν ἀμφοῖν, καὶ
 ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι. ὅπως δέ, δῆλον ἔσται καὶ τοῦτο
 θεμένοις τὸ σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο· ἄρ' ὁ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν; οὐδα-
 μῶς· τί δέ, ὁ μὴ ἔχει τις ταχέως, δοίη ἄν ταχέως; ναί· ὁ ἄρα μὴ
 20 ἔχει τις, δοίη ἄν. ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπερά-
 σματι ἔστι τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους. καὶ ἐν μὲν τῷ συμπεράσματι δῆλον·
 ἔδει γὰρ μὴ συμπεράνασθαι 'ὁ ἄρα μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν', ἀλλ' ὅτι ὁ μὴ
 ἔχει τις ταχέως, δοίη ἄν ταχέως· τοῦτο γὰρ ἦν ἀκόλουθον. ἀλλὰ μὴν
 καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἐνορᾶται τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους· οὕτως γὰρ ἐχρῆν
 25 εἰπεῖν 'ἄρ' ὁ ἔχει τις, δοίη ἄν ὡς οὐκ ἔχει ἢ οὐ;', ἀλλ' οὐχὶ 'ὁ μὴ ἔχει
 τις, δοίη ἄν;'. ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι μόνῃ ἔχων τὸ ψεῦδος παραλογι-
 σμὸς οὗτος· ὁ δεῖνα κἀθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ καθήμενος
 ἄρα βαδίζει. ἐνταῦθα αἱ μὲν προτάσεις ἀληθεῖς, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι
 γέγονεν ἡ ἀπάτη. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων 'τὰ ἔπη κύκλος, ὁ κύκλος σχῆμα,
 30 τὰ ἔπη σχῆμα' ἐν τῷ συμπεράσματι μόνῃ ἔχει τὸ αἴτιον, διότι ὁ f. 28^r
 μέσος ὄρος ὡς πλειόνων δηλωτικὸς ἐν μὲν ταῖς διαλεκτικαῖς συνουσίαις
 λαμβάνεται, ἐν δὲ ταῖς ἐπιστημονικαῖς οὐκέτι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ
 ἐπεσημῆνατο· ἐκεῖνα γὰρ μόνον οἶδε καὶ λέγεσθαι συγχωρεῖ ὁ γεωμέτρης
 κύκλους, ὅσοις ὁ τοῦ κύκλου ἐφαρμόζει ὀρισμὸς, οἷς δὲ μὴ, οὐκέτι. ὁ μὲν
 35 οὖν φαινόμενος ἔλεγχος ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἢ ἐν τῷ συμπεράσματι ἢ

1 δεῖ γὰρ τὴν ἀντιφασιν ὀλην προσκειῖσθαι τῇ ἐρωτήσει. ὥστε ἐρωτῶν οὕτως. ἄρ' ἔστι A
 5 ξύλον λέγεις a λίθους λέγεις καὶ ξύλα A Plato l. c. p. 27, 22 sq., sed cf. vs. 6
 5 et 6 σιδήρια A Plato: σιδήρια aI 6 ἔστιν alt. I: om. aA 7 τὰ AI: om. a
 τὸ—τοιοῦτον om. A 11 post δηλοῖ add. δὲ a 12 καὶ AI: om. a λεγ-
 10 μενα a¹ 13 τῶν om. A 14 τοῦ a²I: om. a¹ 16 ἔχει aI (Cc T): ἔχει Arist.
 post ἄν add. καὶ a² 17 ἔσται I: ἐστὶ a 22 et 23 ἔχει a 22 an-ἀλλ' ὁ ἄρα?
 8 alt. I: om. a 26. 27 ψεῦδος παραλογισμὸς aI: αἴτιον τῆς ἀπάτης A 29 καὶ a²AI:
 om. a¹ 32 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 11 p. 77a9 33 post μόνον add. καὶ A
 34 οὐκέτι aI: οὐ A

πολλάκις καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ αἷτιον φέρεται τοῦ ψεύδους. ὅστις δὲ μηδαμοῦ ἔχει ποιοῦν τὴν ἀπάτην, οὗτος ἀληθὴς ἐστὶ συλλογισμῶς· ἀληθῶν γὰρ οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές.

p. 171·12 Ἄλλὰ δὴ ὄθεν ὁ λόγος ἦλθεν.

5 Πάλιν ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανῆλθε, καὶ δεῖκνυσι μὴ ἕτερον εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν συλλογίζεσθαι ἀλλ', ὡς δέδεικται, ταῦτόν. καὶ φησὶν ἐρωτῶν πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι σοφιστικοὶ λόγοι καὶ ἀπατητικοί, μαθήματα λέγων ἀριθμητικὴν, γεωμετρίαν καὶ τὰ συγγενῆ ταῦταις, πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι πρὸς τὴν διάνοιάν εἰσι,
 10 τουτέστι κατὰ (τὴν) διάνοιάν εἰσι τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐρωτήσας ἀποκρίνεται λέγων ἢ οὐ, δηλῶν διὰ τούτου ὅτι οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου διάνοιαν, ὡς ἴσου ὄντος τοῦ ἢ οὐ τῷ ἢ δηλονότι παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσι τοῦ ἀποκρινομένου'. εἰ γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος οἶεται πολλὰ σημαίνειν τὸ τοῦ τριγώνου ὄνομα, τὸ τε σκαληνὸν καὶ τὸ ἰσοσκελές, καὶ ἐρωτηθεὶς ἄρα παντὸς
 15 τριγώνου αἰ πρὸς τῇ βᾶσει γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν;' ἔδωκεν, ὅτι ἴσαι ἀλλήλαις ἐπὶ τοῦ ἰσοσκελοῦς, ὁ δὲ σοφιστὴς ἐλέγχει αὐτόν, ἄρα κατὰ τὴν διάνοιαν διείλεκται οὗτος τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐπάγει τὴν λύσιν λέγων ἢ οὐ· οὐ γὰρ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν, εἴπερ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος, εἰ οὕτως ἔτυχε, τὸ σχῆμα ἢ τὸν
 20 κύνα δέδωκεν ἐπὶ τοῦ χερσαίου ἢ τοῦ ἐπιπέδου σχήματος, ἐκεῖνος δ' ἐπὶ τὸν ἀστρῶνον μετένεγκεν ἢ τὰ ἔπη. δῆλον ἄρα ὡς πρὸς τὸ ὄνομα διείλεκται καὶ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου· ταῦτόν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν ἐστίν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐφ' ἑκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτήσεων τὸ ἢ οὐ ὡς ἀπόκρισις ἐστὶ καὶ οἶονεὶ ἀπόφασις καὶ
 25 ἀπάρνησις ἀντὶ τοῦ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς τὴν διάνοιαν'.

p. 171·17 Ἐτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα.

Ἐτι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ταῦτόν εἶναι δείκνυσι, καὶ φησὶν· εἰ πολλὰ σημαίνοντός τινος ὀνόματος μὴ νοεῖ τοῦτο οὕτως ἔχειν ὁ ἀποκρινόμενος ἀλλὰ μοναχῶς λέγεσθαι νομίζει, εἴτα ἐλέγχεται
 30 παρὰ τοῦ σοφιστοῦ, πάντως οὐ κατὰ τὴν οἰκειάν διάνοιαν ἠλέγχθη. ταῦτόν οὖν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν. τὴν δὲ λέξιν τὴν ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδ' οἶεται,

1 καὶ om. a¹ φέρεται τὸ αἷτιον A 1. 2 ὅστις—ἀπάτην aI: ὁ δὲ ἐν μηδετέρω, ἦγουν μήτε ἐν τῷ συμπέρασματι μήτε ἐν τῇ ἐρωτήσει ἔχων τὸ αἷτιον τῆς ἀπάτης A
 2 ποιοῦν I: ποιεῖν a ἐστὶ om. A 3 ἔσται AI: ἐστὶν a 6 παρὰ scripsi
 cf. vs. 22. 23: πρὸς aI 7 post μαθήμασι exprunxit πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ (sic) τουτέστι (cf. vs. 9. 10) I 10 τὴν v: om. aI 12 ἢ alterum a²I: om. a¹ 13 πολλοὺς a²
 15 ἀλλήλαις a²: ἀλλήλοισι a¹ 17. 18 οὗτος—διείλεκται om. a¹ 21 ἀστρῶν a cf. p. 81, 17: ἀστέρα I τοῦνομα a 26 μὲν a Arist.: om. I 27 τὸ om. A
 παρὰ om. A

πῶς οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; τριχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν. καθ' ἓνα μὲν τρόπον οὕτως· εἰ τοῦ ὀνόματος διττοῦ ὄντος μὴ νοεῖ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος, πῶς οὗτος ἠπάτηται, κατὰ διάνοιαν ἢ οὐ; καὶ πρὸς τοῦτο λύσις οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, ἤγουν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν. ἢ κατ' 5 ἐρώτησιν ἀναγνωστέον καὶ ὑπερβατικῶς οὕτως· ἄρα γε οὗτος πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; καὶ οὕτως ἐπακτέον ὡς ἀρνητικόν τε καὶ ἀποφατικόν τὸ οὐ· σύνηθες γὰρ αὐτῷ τοῦτο, ὡς καὶ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἶπεν "ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ φύσεως μὲν οὐ, φυσικὰς δὲ ἀπορίας συμβαίνει λέγειν αὐτοῖς". ἢ οὖν οὕτω τὴν λέξιν ἀναγνωστέον, ἢ ἀποφατικῶς ὥδε· ἔτι 10 εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδὲ οἴεται πως· καὶ σιζιαντας ἐπαγαγεῖν οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται ὡς ἴσον τῷ 'πάντως ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται ἀλλὰ παρὰ τὴν διάνοιαν'. ἀλλὰ μὴν τοῦτο καὶ πρὸς τοῦνομά ἐστι· ταῦτόν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

15 p. 171-18 Ἡ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, πλὴν διδόντα διαίρεσιν.

Ἀποδείξας διὰ τῶν εἰρημένων ταῦτόν εἶναι τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τοῦνομα, ἔτι | δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ψευδεῖς συλλογισμοὶ καὶ f. 28· ἔλεγχοι εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ δυνατόν εἶναι τοὺς ἔξω τῆς λέξεως ἀναχθῆναι εἰς ταῦτα, νῦν ὡς τινὸς 20 εἰπόντος ὡς δυνατόν ἐστι πάντας τοὺς ἐλέγχους ἀναχθῆναι εἰς ταῦτα, εἰ κατὰ διαίρεσιν ἢ ἐρώτησις γίνοιτο, φησὶν ὡς πῶς οὖν δεῖ ἐρωτᾶν; ἢ καθ' ἑμᾶς διὰ διαιρέσεως· εἰ γὰρ μὴ οὕτως αἱ ἐρωτήσεις προάγονται, ὥσπερ δὴ καὶ ἐλέχθησαν, οἷον 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἄρ' ὁ κύκλος σχῆμα;', πάντως κατὰ διαίρεσιν λοιπὸν προαχθήσονται, ὅπερ ἐστὶ τὸ πλὴν 25 διδόντα διαίρεσιν. εἶτα καὶ τὴν κατὰ διαίρεσιν ἐρώτησιν τίθησιν· οἱ γὰρ λέγοντες ἀνάγεσθαι πάντας τοὺς ἐλέγχους εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἴσως ἂν εἶποιεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μὴ κατὰ διαίρεσιν τὰς ἐρωτήσεις γίνεσθαι συμβαίνει μηδὲ τοὺς ἐλέγχους εἰς τὰ εἰρημένα ἀνάγεσθαι. τίς δὲ ἢ κατὰ διαίρεσιν ἐρώτησις καὶ πῶς εἰσαχθήσεται, σαφῶς 30 παριστῶν φησὶν εἴτ' ἐρωτήσεται τις εἰ ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἢ ἔστι μὲν ὡς οὐ, ἔστι δ' ὡς ναί, τοιοῦτόν τι διὰ τούτων παριστῶν, ὡς ὁ διαιρετικῶς ἐρωτῶν οὐ προάγει τὴν ἐρώτησιν οὕτως, ὡς ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἀλλὰ κατὰ τόνδε τὸν τρόπον· ἄρ' ἔστι σιγῶντα

1 οὐ πρὸς a Arist. cf. vs. 4: παρὰ AI

ὑπερβατικῶς a

7 καὶ om. A

9 ἀποφαντικῶς A

11 σιζιαντας a¹

a¹(C): διδόντα a² Arist.

16 ταύτην A

21 γίνοιτο AI: γένοιτο a

ὡς aI: ὅτι A

προάγονται a

23 ἐλέγχθησαν a

τὴν a²

29 ἐρώτησις om. A

5 ante καὶ add. ἢ a ὑπερβατικῶς AI:

ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει] I 2 p. 185-18

14 τὸ alterum om. A

15 διδόντα

17 δὲ om. A

18 παρὰ om. A

22 ἑμᾶς] ὁ ex ἢ, ut videtur, corr. A

25 τὴν κατὰ AI: κατὰ τὴν a¹: τὴν κατὰ

32 διαλεκτικῶς a¹

33 τὸν om. a¹

λέγειν ἢ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἔστιν, ἔστι δ' ὡς οὐκ ἔστι; τουτέστιν ἄρ' ἔστι λέγειν σιγῶντα, ἢ ἀπλῶς μὲν ὁ σιγῶν οὐ λέγει, τρόπον δέ τινα ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα, τρόπον δέ τινα οὐ; τουτέστι κατά τι μὲν λέγει ὁ σιγῶν, κατά τι δ' οὐ; φησὶν οὖν πρὸς τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς κἀν κατὰ 5 διαίρεσιν ἢ ἐρώτησις γένηται, οἱ συναχθησόμενοι πάλιν λόγοι, εἰς 2 καὶ πρῶην ἀνήγοντο, καὶ πάλιν εἰς ταῦτα ἀναχθήσονται, εἰς τε τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἐδείχθη ταῦτόν. εἰ γὰρ ἐκ διαιρέσεως προβαίη ἢ ἐρώτησις καὶ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος ἀποφήσει μὴ δυνατὸν εἶναι λέγειν τὸν σιγῶντα, ὁ δ' ἐρωτῶν ἐπαγάγη συμπέρασμα ὡς δύναται λέγειν ὁ 10 σιγῶν, δῆλον ὡς οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, τουτέστιν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν διειλέχθη τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα. οἷον ὁ ἐρωτῶν οὕτως προήγαγε τὴν ἐρώτησιν, ὡς ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τρόπον μὲν τινα ἔστι, τρόπον δέ τινα οὐκ ἔστιν; ὁ δὲ ἀποκρινόμενος τὸ 'οὐκ ἔστιν' ἔφησε· δῆλός ἐστι διὰ τοῦ 'οὐκ ἔστι' τοῦτο εἰπῶν, ὡς 15 οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα· τὸ γὰρ 'οὐκ ἔστι' τοῦτο δηλοῖ, τὸ 'οὐκ ἐνδέχεται κατά τι μὲν λέγειν τὸν σιγῶντα κατά τι δὲ μὴ, ἀλλ' ἀπλῶς μὴ λέγειν'. ἂν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος οὕτως εἴπη, τουτέστιν 'οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα', ὁ δ' ἐρωτῶν ὅτι ἔστι συλλογίζεται, φανερόν ἐστιν ὡς ἀπ' ἄλλου μὲν σιγῶντος τὸ λέγειν ἀπέφησεν ὁ ἀποκρινόμενος, κατ' ἄλλου 20 δὲ ὁ ἐρωτῶν συνεπέρανε. τὴν (δὲ) λέξει τὴν ἄρ' οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεχται ὀξυτόνως ἀναγινώσκειν δεῖ καὶ κατὰ ἀπόφασιν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ ἐρώτησιν. ἔν' οὖν συντόμως ἐροῦμεν, τοῦτο ἐστὶν ὃ φησιν, ὡς εἰ καὶ κατὰ διαίρεσιν καθ' ἑμᾶς ἢ ἐρώτησις γίνοιτο, ἦν δὴ καὶ προλαβόντες εἰρήκαμεν, καὶ τῆς διαιρέσεως γενομένης ὁ μὲν ἀποκρινόμενος εἴπη μηδαμῶς 25 λέγειν τὸν σιγῶντα, ἦτοι οὐδ' ὅλως, ὁ δ' ἐρωτῶν συμπερανεὶ λέγειν αὐτόν, ἄρ' οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου διείλεχται, ἔν' ἢ τὸ 'ἄρα' συμπερασματικόν. καίτοι οὗτος ὁ λόγος, τουτέστιν ὁ παρὰ τὴν διάνοιαν, καὶ παρὰ τὸ ὄνομά ἐστιν· οὔτε γὰρ ἡ αὐτὴ διάνοια τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀποκρινομένου, οὔτε πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, πρὸς δὲ ἢ τοῦ ἀποκρινομένου ἀπόκρισις 30 γέγονε, πρὸς ἐκεῖνο καὶ τὸ συμπέρασμα ἐξενήνεχται, κἀν τὸ αὐτὸ ὄνομα ἦν. ὥστε τὸ αὐτὸ ἐστὶ τό τε πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ οὐκ ἄρα ἐστὶ γένος τι λόγων τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν τοιοῦτόν ἐστιν, ἵνα καὶ τὸ πλήρες τῆς λέξεως προσθήσομεν· ἐπεὶ ἀπεδείχθη τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, οὐκ ἔστι λοιπὸν τὸ γένος τῶν παρὰ τὴν 35 διάνοιαν λόγων ἄλλο τῶν παρὰ τοῦνομα ἀλλὰ ταῦτό. ὁμοίως καὶ τὸ ἄλλ'

2 ante σιγῶντα add. τὸν A	4 τούτους A	5 γένηται aI: ἐστὶν A	6 πρῶην a'I
ἀνήγοντο aI: ἀνάγονται A	ταῦτα a ²	εἴτε a ¹	7 γούν A
			8 ἢ om. A
11 fort. οἷον (εἰ) ὁ	17 εἴπη I: εἴποι a	18 συλλογίζεται a	19 σιγῶντα a ¹
20 δὲ prius om. a ¹	δὲ alt. γ: om. aI	23 γίνοιτο AI: γένοιτο a	24 post εἴπη add.
25 ἔτι I: om. aA	25 ἦγον a	συμπερανεὶ (sic) I	26 τὴν AI: om. a
post τοῦ add. δ' a	27 τουτέστιν om. A	30 ἐξήνεχται a ¹	32 post τι add.
τῶν A	καὶ om. A	33 προσεπιθήσομεν A	τὸ τὸ αὐτὸ a
καὶ τὸ A	35 τῶν AI: om. a	ταυτόν A	34 τὸ ὄνομα

οὐ μὲν πρὸς τοῦνομά εἰσι τοιοῦτον, ὅτι ἀλλ' οἱ μὲν, ἤτοι τινὲς τῶν
 ψευδῶν συλλογισμῶν, πρὸς | τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσι, πλὴν f. 29
 οὐ πάντες εἰς ταῦτα ἔχουσι τὴν ἀναγωγὴν. τὸ δὲ καὶ τοιοῦτοι οὐ
 πάντες τοιοῦτόν ἐστιν, οὐχ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἔλεγχοι τοιοῦτοι, ἤτοι εἰς
 5 τὰ πολλακίς εἰρημένα ἀναγόμενοι, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι εἰς
 ταῦτα ἀνάγονται, τουτέστιν οὐ μόνον τοῦτό φημι, ὡς οὐκ ἀνάγονται πάντες
 ἀπλῶς οἱ ἔλεγχοι εἰς ταῦτα, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι. τῶν γὰρ φαινο-
 μένων ἐλέγχων οἱ μὴ παρὰ τὴν λέξιν, τουτέστιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως,
 οἷον οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἔξ, οὐκ εἰς τὴν διαίρεσιν ταύ-
 10 τὴν ἀνάγονται. ὥστε ματαία ἢ εἰσαγομένη διαίρεσις, ὡς τῶν αὐτῶν καὶ
 πάλιν ἀπ' αὐτῆς ἀτόπων συναγομένων.

p. 171-28 Εἰ δέ τις ἀξιοῖ διαιρεῖν ὅτι λέγω δέ.

Εἰπὼν ὡς οὐκ ἐγχωρεῖ τὰ σοφίσματα πάντα εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα
 ἀνάγεσθαι καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν, ἀπαντήσας δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἴσως ἀντι-
 15 πεσόντας καὶ φήσαντας δυνατὸν εἶναι διὰ τῆς διαιρέσεως ἀνάγεσθαι εἰς
 αὐτὰ καὶ δείξας, ὅτι καὶ δώσομεν πάντα εἰς ταῦτα ἀνάγεσθαι, ἀλλ' οὖν
 πάλιν καὶ οὕτως οἱ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα οἱ αὐτοὶ εἰσι,
 νῦν εὐθύνοι καὶ τὸν ἀξιοῦντα λόγον κατὰ διαίρεσιν ἐρωτᾶν. καὶ πειρᾶται
 ἀνατρέπειν αὐτὸν λέγων ὡς εἴ τις οὕτως ἀξιοῖ λέγων οὕτω καὶ ἐρωτῶν 'ἀρ'
 20 ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔστι δὲ σιγῶντα ὅ τε μὴ λαλῶν ἄνθρωπος καὶ τὰ
 σιγώμενα' (τοῦτο γὰρ δηλοῖ διὰ τοῦ τὰ μὲν ᾠδί, τὰ δ' ᾠδί· τὰ μὲν
 γὰρ οὕτως εἰσι σιγῶντα ὡς δύναμιν μὲν ἔχοντα τοῦ λαλεῖν, νῦν δὲ σιγῶντα,
 τὰ δὲ οὕτως ὡς μὴ πεφυκότα λαλεῖν), εἴ τις οὕτως ἐρωτᾷ, οὐ καλῶς
 ἀξιοῖ, ὅτι καίπερ τῆς ἀξιώσεως ἀπρεποῦς οὐσης ἐπὶ μὲν τῶν πολλακῶς
 25 λεγομένων ἴσως ἂν τις κατὰ διαίρεσιν ἐρωτήσῃ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ πολλακῶς
 πῶς ἐνδέχεται διαιρεῖν; ὁ γὰρ μὴ οἶεται πολλακίς αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν ὁμώ-
 νυμον εἶναι ἀλλ' ἀγνοεῖ, μάταιόν ἐστι διαιρεῖν αὐτὸν τοῦτο, μᾶλλον δὲ
 ἀδύνατον. ἄλλως τε καὶ παρὰ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον τὴν ἀξίωσιν
 ποιεῖται ὁ οὕτως ἐρωτῶν· διδασκόντων γὰρ ἐστὶ τὸ διαιρεῖν ποσακῶς
 30 λέγεται τὸ πρᾶγμα, οἷον ὀξύ φέρε εἰπεῖν λέγεται καὶ ἡ φωνὴ καὶ ὁ
 ὄγκος, καὶ ὀξεῖα μὲν φωνὴ ἐστὶ τόδε, ὄγκος δὲ τόδε. τῶν διδασκόντων

1 post τοιοῦτον add. ἐστὶν A ἡγουν a 3 ταυτὰ A καίτοι οὔτοι a
 4 τοιοῦτόν a²AI: τοιοῦτος a¹ ἡγουν a 5 τὸ a εἰρημένον a²: εἰρήκαμεν a¹
 7 post ἔλεγχοι add. οἱ διαλεκτικοὶ a 8 οἱ alterum AI: om. a 9 ὁ (post
 οἶον) A 10. 11 ὡς—συναγομένων postea add., ut videtur, A¹ 14 παρὰ I:
 πρὸς a διαίρεσιν a¹ δὲ I: τὲ a ἴσων a¹ 16 αὐτὰ v: αὐτὸ a: compend. I
 17 πάντες καὶ οὔτοι a² διάνοιαν I: διαίρεσιν a 18 λόγων a¹ 19 αὐτὸν a¹:
 αὐτὴν a²I 21. 22 τὰ μὲν γὰρ—νῦν δὲ σιγῶντα om. a¹ 22 γὰρ I: om. a²
 ἔχοντα τοῦ a²: ἔχοντες I 23 τις a: τι I 24 μὲν vb: δὲ (ex versu sequenti illa-
 tum) aI 26 αὐτὸς aA: αὐτὸ I 27 αὐτὸν A: αὐτὸ aI 28 ἄλλως τε aI:
 ἔπειτα A 29 ὁ om. A διδάσκων a¹ ποσακῶς—p. 87, I διαιρεῖν a:
 ποσακῶς—πρᾶγμα A: om. I πολλακῶς a¹

οὐν ἐστὶ τὸ διαίρειν. ἔπειτα ἐπεὶ πρὸς νίκην ἢ ἀπάτην τοῦ ἀποκρινομένου ὄρᾳ ὁ τὰς ἐρωτήσεις ποιούμενος, εἰ διαίρεισιν ποιησάμενος ἔροιτο, γινώριμον ποιήσει τῷ ἀποκρινομένῳ ποσαχῶς λέγεται μὴ εἰδότες μὴ δ' ἐπεσκευεμένῳ ὅτι τοσαυταχῶς καὶ κατὰ τοσοῦτων καὶ τοιοῦτων λέγεται· 5 γινώριμον δὲ γενομένου ποσαχῶς τὰ σιγῶντα λέγεται καὶ τοῦ ἀποκρινομένου, εἰ τύχη, ἐπὶ τοῦ σιγῶντος ἀποφήσαντος, ἂν ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τὰ σιγώμενα μετενέγκοι τὸν λόγον, καταγέλαστος δόξειεν.

p. 171=34 Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τί κωλύει τοῦτο ποιεῖν;

Εἰπὼν ὅτι ἐνόησε τὸ ἐρωτώμενον καίτοι πολλαχῶς λεγόμενον οὐ δοκεῖ 10 πολλαχῶς λέγεσθαι (ὁ δὲ μὴ οἶεται πολλαχῶς λεγόμενον, πῶς ἂν διέλοι ὁ ἐρωτῶν);), νῦν ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει τὸ λεγόμενον τὸ ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι πῶς φῆς, Ἄριστοτέλης, ὅτι δεῖ τὸ ἐρωτώμενον ὁμώνυμον εἶναι, ἵνα ἢ κατὰ διαίρεισιν προβαίῃ ἐρώτησις; δυνατὸν γὰρ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς, τουτέ- 15 στι μὴ ὁμωνύμοις, τοῦτο ποιεῖν, ἤγουν τὸ κατὰ διαίρεισιν ἐρωτᾶν. εἶτα καὶ πῶς ἐνδέχεται τὰ μὴ πολλαχῶς ἀλλὰ μοναχῶς λεγόμενα διαιροῦντας ἐρωτᾶν, διδάσκων ἐπάγει ἄρα γε αἱ ἐν τοῖς τέσσαρσι μονάδες ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ἤτοι ἄρα αἱ τέσσαρες μονάδες ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσι; λέγω δὲ οὐχὶ ἐκάστην τῶν μονάδων ἴσην τῇ δυάδι, 20 ἀλλ' ὁμοῦ τὰς τέσσαρας μονάδας ἴσας ταῖς δυσὶ δυάσι. τὸ δὲ εἰσὶ δὲ δυάδες αἱ μὲν ὠδὶ ἐνοῦσαι αἱ δὲ ὠδί ἴσον ἐστὶ τῷ ἄλλῳ δὲ ὠδί μὲν ἴσας ὠδί δὲ μὴ, ὁμοῦ μὲν τὰς δύο δυάδας ἴσας ταῖς τέσσαρσι μονάσιν, ἐκάστην δὲ τῶν μονάδων ἐκάστη τῶν δυάδων οὐκ ἴσας· καὶ ἵνα σαφέστερος ὁ λόγος γένηται, οὕτως αὐτὸν δέξῃ· αἱ τέσσαρες μονάδες 25 ὠδί μὲν ἐνοῦσαι καὶ λαμβανόμεναι ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ὠδί δὲ, ἤγουν μία ἐκάστη τῶν μονάδων μιᾷ τῶν δυάδων, οὐ. εἴ τις οὖν οὕτως, φήσουσιν ἐκεῖνοι, τὴν ἐρώτησιν ποιήσεται, κατὰ διαίρεισιν ἠρώτησε f. 29^v καίτοι μήτε τῶν μονάδων μήτε τῶν δυάδων πλεοναχῶς λεγομένων. εἶτα καὶ ἕτερον παράδειγμα τίθησι τὸ ἄρα τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη;

1 ἢ ἀπάτην a¹: ἢ ἀπάτη a² 2 εἰ a²I: καὶ a¹ 3 πολλαχῶς a¹ 4 τοιούτων e τοσοῦτων corr. I 6 ὁ I: om. a 7 fort. δόξειεν (ἂν) sive δόξει ἂν; (ἂν) δόξειεν v 9 οὐ δοκεῖ AI: οὐκ εὐδοκεῖ a²; οὐδ' δ a¹ 10 post οἶεται add. τὸ a² διέλοιτο A 11. 12 νῦν — ὅτι aI: νῦν τὸ λεγόμενον τοῦτο ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει πρὸς ἑαυτὸν δῆθεν λέγοντα μὴ δυνατὸν εἶναι τὰ μὴ ὁμώνυμα κατὰ διαίρεισιν ἐρωτᾶν· καὶ φησὶ A 11 ἐπεκεῖνων a² 11. 12 τὸ ἐπεὶ — τὸ λεγόμενον om. a¹ 12 πῶς — 18 δυάσιν bis habet A φῆς aA^bI: λέγεις A^a 12. 13 ἀριστοτέλης a 13 ὅτι aA^b: ὡς A^a 13. 14 εἶναι ὁμώνυμον, ἵνα κατὰ διαίρεισιν προβαίῃ ἢ ἐρώτησις A^a 14 post γὰρ add. ἐστὶ aA^a καὶ om. a¹ 14. 15 ἤγουν ἐν τοῖς ὁμωνύμοις A^a 16. 17 εἶτα διδάσκων πῶς καὶ ἐν τοῖς μὴ ὁμωνύμοις ἔστι κατὰ διαίρεισιν ἐρωτᾶν A^a 17 γε om. A^a ταῖς a 18 εἰσὶν ἴσαι A^a ἤγουν a 19 εἰσὶ iterat I δὲ AI: om. a 23 ἐκάστην A: ἐκάστη a²I: κατὰ a¹ ἐκάστη AIa²: ἐκάστας a¹ 24 σαφέστερος I: ἔτι σαφέστερος A: δι' ἕτερον a διεξήκει a² 26 post μιᾷ add. ἐκάστη a²

δ οὕτως ἂν καταλλήλως ἐρωτηθείη· ἄρ' ἐπεὶ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἐστὶ γνωστὰ τὰ δὲ ἄγνωστα, ἔστιν αὐτῶν μία ἐπιστήμη; ταῦτα εἰπὼν λέγει ὥστε ἔοικεν ἀγνοεῖν ὁ τοῦτο ἀξιῶν ὅτι ἕτερον τὸ διδάσκειν τοῦ διαλέγεσθαι· τὸν μὲν γὰρ διδάσκοντα δεῖ μὴ ἐρωτᾶν ἀλλὰ
5 λαμβάνειν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πάντα δῆλα ποιεῖν τῷ μαθητῇ, τὸν δὲ πρὸς ἀπάτην ἢ νίκην ὁρῶντα οὐδαμῶς.

p. 171^b3 *Ἐτι τὸ φάναι ἢ ἀποφάναι ἀξιοῦν.

*Ἐτι ἀναιρεῖ τοὺς κατὰ διαίρεσιν ἐρωτῶντας, καὶ φησί· τὸ τὴν πρότασιν οὕτως ἐρωτᾶν ὡς ἀναγκάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον ἢ τὸ 'ναί' ἢ τὸ
10 'οὐ' λέγειν (ταῦτα γὰρ εἶπε φάναι ἢ ἀποφάναι) οὐ δεικνύοντος ἐστίν, ἀλλὰ πεῖραν λαμβάνοντος τοῦ ἀποκρινομένου εἰ γινώσκει τὸ ἐρωτώμενον. πῶς οὖν ἐνδέχεται τὸν ἀπέπειραν ποιούμενον διαιεῖν καὶ διδάσκειν τὸν ἐρωτώμενον ὃ ζητεῖ μαθεῖν εἰ οἶδεν; ἡ γὰρ πειραστικὴ οὐ διδασκαλικὴ ἐστίν, ἵνα δῆλα ποιῇ τὰ πράγματα, ἀλλὰ διαλεκτικὴ τις, ὡς καὶ ἐν
15 τοῖς προρρηθεῖσιν εἶπομεν, καὶ θεωρεῖ οὐ τὸν εἰδόμενον ἀλλὰ τὸν προσποιούμενον εἰδέναι ἀγνοοῦντα δέ.

p. 171^b6 'Ο μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικός ἐστίν.

'Ἐμφήγας διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἡ πειραστικὴ διαλεκτικὴ τις ἐστίν,
20 ὅτι μὴ ταῦτόν ἐστι πειραστικὴ καὶ διαλεκτικὴ ἀλλὰ διάφοροι, ἀκολουθῶντας τὴν διαφορὰν αὐτῶν παραδίδωσι, καὶ τὸν μὲν κατὰ τὰ κοινὰ θεωροῦντα τὸ πρᾶγμα (οὕτω γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως· [ὡς] κοινὰ δὲ λέγει τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς), τοῦτον καλεῖ διαλεκτικόν, τὸν δὲ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ πειραστικόν (τοῦτο γὰρ λέγει), τὸν δὲ
25 ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ σοφιστικόν καὶ ἔριστικόν. πῆ δὲ διαφέρει ὁ σοφιστικὸς τοῦ ἔριστικοῦ, μετ' ὀλίγον ἐρεῖ.

p. 171^b7 Καὶ συλλογισμὸς ἔριστικὸς καὶ σοφιστικὸς ἐστίν εἰς μὲν ὁ φαινόμενος.

Παρακατιῶν μὲν φαίνεται παραδοῦναι μέλλειν διαφορὰν ἔριστικοῦ καὶ
30 σοφιστικοῦ. νῦν δὲ ὡς ἐν λαμβάνει τὸν ἔριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλο-

2 ἐστὶ AI: om. a 3. 4 τοῦ διδάσκον τὸ A 8 φησίν· ὡς τὸ A 9 ὥστε ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ἀναγκάζειν A 9. 10 τὸ δὲ a¹ 10 λέγειν aI: δοῦναι A post οὐ add. τοῦ A 11 ἀλλὰ aI: ἤγουν τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διδάσκοντος. ἀλλὰ τοῦ πειραστικοῦ· τουτέστι τοῦ ἔριστικοῦ· τοῦ A 12 post ποιούμενον add. καὶ ζητοῦντα γινῶναι εἰ ἐπιστήμων ἐστίν ὁ αὐτῷ προσδιαλεγόμενος A τὸ (post διδ.) A 13 post πειραστ. add. ἤγουν ἡ ἔριστικὴ A οὐ διαλεκτικὴ a¹ 14 ποιῇ I: ποιεῖ a: ποιήσῃ A 15 εἶπομεν] c. 8 p. 169^b25 22 ὡς deleti δὲ I: om. a 26 ἐρεῖ] p. 171^b25 sq. 29 φαίνεται om. a¹: ante μὲν add. a² μέλλειν scripsi: μέλλει aI: μέλλει δὲ a²

γισμόν. διαιρεῖ δὲ τοῦτον εἰς δύο, καὶ ἕνα μὲν φησι συλλογισμὸν ἐριστι-
 κὸν καὶ σοφιστικὸν εἶναι τὸν φαινόμενον μὲν συλλογισμὸν ὄντα δὲ
 ἀσυλλόγιστον, δε καὶ συλλογίζεται περὶ τῶν ἐνδόξων, περὶ ὧν ἡ διαλεκτικὴ
 πειράζει. ἔστι δὲ οὗτος ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν συνάγων τι ἐν δευτέρῳ
 5 σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν ὁποιοῦν τῶν σχημάτων ἢ ὅπως ἄλλως
 παρὰ τοὺς συλλογιστικούς τρόπους συνάγων τι, ὥσπερ ὁ Καινεὺς ἐκ δύο
 καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνῆγεν, ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίονι
 ἀναλογία ἐστίν, οὕτως τὴν ἀναγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· τὰ ἐν
 πολλαπλασίονι ἀναλογία ταχὺ αὐξοῦνται, τὸ πῦρ ταχὺ αὖξει, καὶ τὸ συμ-
 10 πέρασμα δῆλον. ὁ μὴ τὸ σχῆμα οὖν, φησὶν, ὑγιᾶς ἔχων ἐριστικός καὶ
 σοφιστικός ἐστίν, ἐκ παραλλήλου θείσ τὸ αὐτό· ὁ γὰρ ἐριστικός καὶ ὁ
 σοφιστής ὁ αὐτός, τῇ προαιρέσει μόνον διαφέροντες, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ.
 ἔστιν οὖν ἀσυλλόγιστος ὁ τοιοῦτος συλλογισμός, καὶ ψευδὲς καὶ ἀληθὲς
 ἢ τὸ συμπέρασμα. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τοῦ εἶναι τοῦτον ἀσυλλό-
 15 γιστον· τὸν γὰρ μέσον ὄρον, δε καὶ αἰτιός ἐστι τοῦ συμπεράσματος, ἐν
 καὶ διὰ τί ὀνομάζει, ἀπατητικὸν ἔχει· καὶ γὰρ ἀληθῶς κατὰ ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ἄκρων κατηγορεῖται ὁ μέσος ὄρος ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι, δταν
 ἀμφοτέραι αἰ προτάσεις καταφατικαὶ ληφθῶσιν, ὅμως οὐχ οὕτως ἔδει
 ταύτας λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν μὲν οὕτως τὴν δὲ στερητικῶς. ὥστε ἀπατητι-
 20 κός ἐστὶ τοῦ διὰ τί. ἀλλὰ καὶ τὰς δύο μερικὰς λάβη, ὡς ἐπὶ τοῦδε
 ὁ Πιττακὸς σοφός, ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος, οἱ σοφοὶ ἄρα σπουδαῖοι, ἀπα-
 τητικός καὶ οὗτος τοῦ μέσου καίτοι ἀληθοῦς ὄντος τοῦ συμπεράσματος·
 οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἰ ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος καὶ σοφός, καὶ τοὺς σοφοὺς σπου-
 δαίους εἶναι διὰ τὸν συλλογισμὸν. περὶ δ' οὖν, φησὶν, ἡ διαλεκτικὴ
 25 πειραστικὴ ἐστὶ (καὶ εἴρηται κατ' ἀρχὰς πῶς ἐστὶ), περὶ ταῦτα ἡ |
 σοφιστικὴ ἀπατητικὴ ἐστὶ· προσποιεῖται γὰρ εἰδέναι. ἀλλ' ὁ μὲν πειρα- f. 30^r
 στικός ἐπ' ὠφέλειά, ὡς εἴρηται, τοῦτο ποιεῖ τοῦ προσποιουμένου εἰδέναι
 τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων ἢ τῶν δοκούντων τῷ προσποιου-
 μένῳ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα (καὶ πολὺ τοῦτο παρὰ τῷ Πλάτῳ τὸ εἶδος τῶν
 30 λόγων), ὁ δὲ σοφιστής ἐκ τινῶν ὁμωνύμων ἢ ἀμφιβόλων ἢ τινῶν ἄλλων
 τοιούτων. δύο οὖν, φησὶν, εἰσὶν οἱ ἐριστικοὶ συλλογισμοί, εἰς μὲν ὁ προει-
 ρημένος ὁ ἀσυλλόγιστος ἔχων τὸ σχῆμα, ἕτερος δὲ δε οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων
 ἀρχῶν τῆς προκειμένης ὦν μεθόδου μηδὲ ταῖς οἰκείαις τοῦ πράγματος χρώ-
 μενος προτάσει δοκεῖ εἶναι κατὰ τὴν τέχνην, ἡγοῦν (ἐκ) τῶν οἰκείων

5—7 ἢ ὁ ἐκ—σχήματι iterat I 5 ὁ Ib: om. a1^a 6 παρὰ Ib: περὶ a1^a
 7 τὸ I: om. a 8 ἀναλογία a²: ἀναλογίαν I: ἀνάλογον a¹ 8. 9 τὸ—ἀνάλο-
 γον a¹ 9 αὐξοῦντι a¹ 9. 10 τὸ σύμπαν a² 11 ἐριστικός a¹: ἐριστός I:
 ἐριστής τε a²: ἐριστής A ὁ alterum A: om. aI 12 post προαιρέσει induxit
 p. 58, 6—59, 27 ἐν ᾧ τεθέντων—ἐν δευτέρῳ σχήματι I ἐρεῖ] p. 171^b 30sq. 13 ψευδὲς a:
 ψεύδος I 19. 20 ἀπατητικός a Arist.: ἀπατητικὴ I 21. 22 post ἀπατητικός
 add. δὲ a 24 post οὖν add. νῦν a 27 εἴρηται] p. 70, 30sq. ποιεῖν a
 28 ἢ aI: ἡγοῦν A 29 post πρᾶγμα exprunxit καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων (e vs. 28
 illata) I τῷ AI: om. a 30 τινῶν alt. om. A 31 εἰσὶ συλλογισμοὶ
 ἐριστικοὶ a 32 ὁ om. A ἀσυλλόγιστος a¹ 34 ἐκ addidi

τῆ τέχνη. διὰ τοῦτο τὰ ψευδογραφήματα οὐκ ἐριστικά· ἐκ γὰρ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ὠρμηγνται τῆς γεωμετρίας· αἱ γραφαὶ δὲ οὐ γίνονται ὡς δεῖ. καὶ εἰρηται ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Τοπικῶν περὶ τούτων· λέγει γὰρ ἐν ἐκείνοις “τῇ γὰρ ἢ τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν μὴ ὡς δεῖ ἢ γραμμὰς τινὰς 5 ἄγειν μὴ ὡς ἂν ἀχθεῖσαν τὸν παραλογισμὸν ποιεῖται ὁ ψευδογραφῶν”. οὐκ ἐριστικά οὖν τὰ ψευδογραφήματα, ὅτι ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν παραλογίζονται, οὐδὲ εἰ τί ἐστὶ ψευδογράφημα περὶ ἀληθές, ἐριστικὸν ἔσται, οἷος ὁ τοῦ Ἰπποκράτους καὶ ὁ διὰ τῶν μνηίσκων τοῦ Ἀντιφῶντος τοῦ κύκλου τετραγωνισμός· οὐ γὰρ εἰσὶν ἐριστικοί, ὅτι τηροῦσι 10 τὰς οἰκείας ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας. ἀλλ’ ὁ τοῦ Βρύσωνος τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου ἐριστικός ἐστὶ καὶ σοφιστικός, ὅτι οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας ἀλλ’ ἐκ τινῶν κοινοτέρων. τὸ γὰρ περιγράφειν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τετράγωνον καὶ ἐντὸς ἐγγράφειν ἕτερον καὶ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων ἕτερον τετράγωνον, εἶτα λέγειν ὅτι ὁ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων κύκλος, 15 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων τετράγωνον τοῦ μὲν ἐκτὸς τετραγώνου ἐλάττονα εἰσι τοῦ δὲ ἐντὸς μείζονα, τὰ δὲ τῶν αὐτῶν μείζονα καὶ ἐλάττονα ἴσα ἐστίν, ἴσος ἄρα ὁ κύκλος καὶ τὸ τετράγωνον, ἔκ τινῶν κοινῶν ἀλλὰ καὶ ψευδῶν ἐστὶ, κοινῶν μὲν, ὅτι καὶ ἐπ’ ἀριθμῶν καὶ χρόνων καὶ τόπων καὶ ἄλλων κοινῶν ἀρμόσοι ἂν, ψευδῶν δέ, ὅτι ὀκτώ 20 καὶ ἑννέα τῶν δέκα καὶ ἑπτὰ ἐλάττονας καὶ μείζονες εἰσι καὶ ὅμως οὐκ εἰσὶν ἴσοι. ἀλλὰ καὶ ὁ συνάγων ὅτι αἱ ἀρεταὶ διδασκταὶ ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι τὰ διδασκτὰ πρότερον μὴ ὄντα ὕστερον ἡμῖν ἐπιγίνεταί, αἱ δ’ ἀρεταὶ πρότερον οὐκ ἐνοῦσαι ὕστερον ἐπιγίνονται, αἱ ἀρεταὶ ἄρα διδασκταί, ἐριστικός καὶ σοφιστικός· οὐ γὰρ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος συνάγει τὸ προκεῖ- 25 μενον· τοῦτο γὰρ ἀρμόσει καὶ ἐπ’ ἄλλων λέγειν πολλῶν.

p. 171^b18 Ὡστε ὁ τε περὶ τῶνδε φαινόμενος συλλογισμὸς ἐριστικὸς λόγος.

Δύο εἰπῶν ἐριστικὸς συλλογισμὸς, τὸν τε κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτη- μένον καὶ τὸν μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς προκειμένης μεθόδου φαινό- 30 μενον δὲ ἐκ τούτων, νῦν συνάπτει τούτους, ἢ μᾶλλον ἐν ὄνομα καὶ ἀμφοτέρους τίθησιν. ἐριστικὸς γὰρ ἐστὶ λόγος καὶ ὁ περὶ τῶνδε φαινόμενος, περὶ τῶνδε φαινόμενον λέγων τὸν μὴ κατὰ τὸ σχῆμα ὑγιῆ. καὶ ὁ κατὰ τὸ πρᾶγμα δὲ φαινόμενος, κἄν ὑγιῆς μὲν ἐστὶ κατὰ τὸ σχῆμα

I post τὰ add. περὶ ἀληθῆ A post ἐριστικά add. ἀλλὰ διαλεκτικά a 2 γρα-
 φαί (sic) I 3 ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 101^a15—17 4 ἢ prius om. a¹
 5 ψευδογράφων a 8 ἔσται a: om. I 12 περιγράφειν a²: παραγράφειν a¹
 13 ἐγγράφειν a¹ 14 ὁ I: om. a 15 τοῦ μὲν corr. I 16 ἐντὸς a² I:
 ἐκτὸς a¹ 19 ψευδῶν a: ψευδῶς I 21 ὁ om. a¹ 24 τῶ
 πράγματος a I: ἀρχῶν A 26 ὁ τε a Arist.: ὁ I(u C) 32 λέγων scripsi:
 λέγοντες I: λέγοντος a¹: λέγοντα a²: λέγει v μὴ om. a² 33 κατὰ alt. om. a²

(τοῦτο γὰρ δηλοῦται διὰ τοῦ καὶ ἢ συλλογισμός [δοκῶν]), δοκῶν δὲ
 συναγέσθαι μὲν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ πράγματος, μὴ συναγόμενος δὲ ἀπ'
 ἐκείνων ἀλλὰ φαινομένως, ἐριστικός ἐστι λόγος. διὰ τί δὲ ἐριστικός ἐστιν,
 ἐπήγαγε λέγων φαινόμενος γὰρ ἐστι κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὥστε ἀπα-
 5 τητικός καὶ ἀδικός· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ σοφιστικός. ὥσπερ δὲ καὶ
 ἐν τοῖς δρομικοῖς ἀγῶσιν ἀδικία τίς ἐστιν, ὅταν οἱ δρομεῖς ἀφέντες εὐθὺ
 τῆς νόσσης φέρεσθαι ἀλλήλους ἐμποδίζουσιν, οὕτως ἐστὶ καὶ ἐν διαλέξει
 ἀδικομαχία τις ἐριστικῆ τιθέντων τῶν διαλεγομένων ἀλλήλοις σκῶλα
 πρὸς τὸ μὴ συναχθῆναι τὸ παρ' ἑκατέρου μελετώμενον. ἢ ὥσπερ ἐν τῷ
 10 τοιοῦτῳ ἀγῶνι ἀδικία γίνεται, ὅταν προεκτρέχοντος ἄλλου καὶ προπορευο-
 μένου ἄλλος ὑποφθάσας κατάσχη αὐτὸν καὶ κωλύσῃ τοῦ δρόμου (ἔδει
 γὰρ ἄμφω τρέχειν καὶ οὕτω φανῆναι τὸν δόκιμον), οὕτω καὶ τοὺς f. 30^v
 διαλεγομένους δεῖ μὴ σπεύδειν ἀδικεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον διὰ τοῦ ἀπα-
 τᾶν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γίνεται, τότε ὁ ἀγαθὸς διακρίνεται περὶ τὴν διαλέξιν.
 15 νῦν δὲ δι' ὧν λέγει καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παρα-
 δίδωσιν· οὔτε γὰρ οἱ αὐτοὶ εἰσι πάντη οὔτε πάντη ἕτεροι, ἀλλ' ἢ μὲν τῶν
 αὐτῶν λόγων εἰσὶν οἱ φιλέριδες καὶ οἱ σοφισταὶ καὶ ἀμφοτέροι ἐκ
 φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἐπιχειροῦσιν, εἰσὶν οἱ αὐτοί, ἢ δὲ οἱ
 μὲν ἐριστικοὶ χάριν νίκης καὶ τῆς ἀπὸ τῶν παρεστώτων δόξης τοῦτο
 20 ποιοῦσιν, οἱ δὲ σοφισταὶ χάριν χρηματισμοῦ καὶ πλοῦτου, διαφέρουσιν.

p. 171^b34 'Ο δ' ἐριστικός ἐστὶ πως οὕτως ἔχων πρὸς τὸν δια-
 λεκτικόν.

Τέσσαράς τινας λαμβάνει, ἐριστικὸν καὶ διαλεκτικόν, ψευδογράφον καὶ
 γεωμετρικόν, καὶ φησὶν ὅτι ὡς ἔχει ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην
 25 (ὑποδύεται γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν οικείων αὐτοῦ ἀρχῶν συλλογίζεται), οὕτως
 καὶ ὁ ἐριστικός ἔχει πρὸς τὸν διαλεκτικόν. προσέθηκε δὲ τὸ πῶς,
 ὅτι ὁ μὲν διαλεκτικός καὶ ἐκ δοκούντων καὶ ἐξ ὄντων συλλογίζεται, ὁ δὲ
 ἐριστικός ἐκ δοκούντων μὲν μὴ ὄντων δὲ ἀλλὰ φαινομένων. ἔλλιπῶς δὲ
 ἔχει ἡ λέξις· ἐστὶ δὲ τὸ πλήρες τοιοῦτον· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τῇ δια-
 30 λεκτικῇ παραλογίζεται, ὥσπερ καὶ ὁ ψευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῇ
 γεωμετρῷ. πῶς δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν; ὅτι καὶ ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ ἐριστικός ἐξ
 ἐνδόξων, ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ δοκούντων καὶ ὄντων, ὡς εἴρηται, ὁ δὲ ἐκ δοκούν-
 των μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐριστικός ὁ ψευδογράφος, ὅτι οὐκ

1 γὰρ I: δὲ a δηλοῦτο a¹ δοκῶν prius delevit v 3 φαινομένως I: φαινόμενος a
 4 ὡς a 8 ἀδικία a¹ 9 πρὸς v cf. p. 93, 6: περὶ a¹ I: παρὰ a² post συναχθῆναι add.
 εἰς a² τρ' ἕκα I: ἐκάστω a¹: ἐκάτερα a² 10 προεκτρέχοντος Av: προεκτρέ I: προεκτρέ-
 χηται a ἄλλου καὶ A: inv. ord. a: καὶ ἄλλου καὶ I 13 τοῦ AI: τὸ a
 14 immo πρὸς τὴν 17 σοφισταὶ Arist. v cf. vs. 20: σοφιστικοὶ aI 23 ψευδο-
 γράφον A: πειραστικὸν aI 24 πρὸς τὸν γεωμετρικόν A Arist. 26 τὸ I: om. a
 30 καὶ AI: om. a 30. 31 τῇ γεωμετρῷ AI: τῷ γεωμέτρῳ a 33 fort. (μὲν) μὴ
 cf. vs. 28 et p. 92, 1n.

ἐκ δοκούντων μὲν ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμαμάτων τῶν ὑπὸ τὴν τέχνην ψευδογραφεῖ. ὁ δ' ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν, ἤγουν ὁ ἐριστικός, περὶ μὲν τὰ ἄλλα, ἦτοι τὰ μαθήματα, ὅτι ἐριστικός ἐστίν, οὐκ ἄδηλον· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας τὸν κύκλον τετραγωνίζειν πειρᾶται ἀλλ' ἐκ τινων κοινοτέρων, ὥσπερ ὁ Βρύσων, οὗ ὁ τετραγωνισμὸς ἐστὶ καὶ ἐριστικός. ὁ δὲ διὰ τῶν μηνίσκων οὐκ ἐριστικός, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας τοὺς λόγους ποιεῖται. καὶ διὰ τοῦτο τὸν μὲν οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν ἐπ' ἄλλα, ὅτι τὰς ἀρχὰς τῆσδε τῆς ἐπιστήμης ἀδύνατον ἐπ' ἄλλην μεταγαῖν· τὸν δὲ τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλὰ, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ εἴρηται τῷ Ἀριστοτέλει ὅτι “κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοῦ Βρύσωνος λόγοι, δ καὶ ἐτέρῃ ὑπάρξει· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγγενῶν”. οἷς γὰρ ὁ Βρύσων ἐπὶ ποσὸν ἐχρήσατο, ταῦτ' ἔστι μετενεγκεῖν καὶ ἐπὶ ποιᾶ· ἔστι γὰρ οὕτως εἰπεῖν· τὸ ψιμμύθιον καὶ ὠὸν χιόνος μὲν μελάντερα, τιτάνου δὲ λευκότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν λευκότερα καὶ μελάντερα ὁμοίως εἰσὶ λευκά· τὸ ὠὸν ἄρα καὶ τὸ ψιμμύθιον ὁμοίως εἰσὶ λευκά. πάλιν ὁ γλίχων καὶ τὸ σκόροδον πυρὸς μὲν ψυχρότερα, ἐλαίου δὲ θερμότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν θερμότερα καὶ ψυχρότερα ὁμοίως εἰσὶ θερμά· ὁ γλίχων ἄρα καὶ τὸ σκόροδον ὁμοίως εἰσὶ θερμά. ὥστε τὸν Βρύσωνος συλλογισμὸν δυνάμεθα μετενεγκεῖν καὶ εἰς ἄλλα, ὅταν οἱ ἀποκρινόμενοι ἢ ἀκροώμενοι ἀγνώωσι καὶ οὐκ ἴσασιν (δεῖ δὲ ἔξωθεν ὑπακούειν τὸ ἀληθῶς) ἐκ τίνων μὲν συναίεται τὸ ἀδύνατον, ἐκ τίνων δὲ οὐκ ἀληθῶς. ἢ καὶ οὕτως συμβιβάζει τὸ ἀπορούμενον ὠδὶ λέγων· τὸν μὲν τοῦ Ἀντιφῶντος, δηλονότι τὸν διὰ τῶν μηνίσκων, οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν, τὸν δὲ ὡς ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνοντα ἔστι μετενεγκεῖν τὸν τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλοὺς διαλεγομένῃ, ὅσοι μὴ ἴσασιν ἀληθῶς τὸ δυνατόν ἐν ἐκάστῃ καὶ τὸ ἀδύνατον· ἀρμόσει γὰρ ἐπὶ πολλὰ μεταχθῆναι οὗτος παρὸ ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος. πάλιν ἐάν τις συλλογίζηται ὅτι οὐ συμφέρει περιπατεῖν ἀπὸ δελπίου, ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Ζήνων συλλογίζεται, οὐκ ἔστιν ἰατρικός· οὐ γὰρ ἐκ τινων ἰατρικῶν ἐστὶν ἀρχῶν ἀλλ' ἐκ κοινῶν. διὸ ἔστι καὶ τοῦτον μετενεγκεῖν εἰς ἄλλα, οἷον ὅτι οὐ συμφέρει εἰς ἀγορὰν

1 post μὲν exprunxit μὴ ὄντων δὲ (illata e p. 91, 33) I 3 ἤγουν corr. I 3. 4 οὐκ ἄδηλον ὅτι ἐριστικός ἐστὶ περὶ τὰ ἄλλα ἤγουν περὶ τὰ μαθήματα A 8 μετενεγκεῖν] μετ corr. I 10 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 9 p. 75^b41 — 43 12 ὑπάρξει I Arist.: ὑπάρχει a (F) 14 et 16 ψιμμύθιον a²I: ψιμμύθιον a¹: ψιμμύθιον A 14. 15 καὶ τὸ ὠὸν τῆς μὲν χιόνος εἰσὶ μελάντερα, τοῦ δὲ τιτάνου λευκότερα A 15 μελάντερον—λευκότερον a¹ 15. 16 τὰ δὲ—λευκά om. A 15 αὐτῶν a²I: ὠὸν a¹ 16 ψιμμύθιον—ὠὸν A ὁμοίως aI: ἐπ' ἴσης A 17 καὶ πάλιν τὰ σκόροδα καὶ ὁ γλίχων τοῦ μὲν πυρὸς εἰσὶ ψυχρότερα, τοῦ δὲ ἐλαίου A 18 δὲ om. A ψυχρότερα καὶ θερμότερα A 20 οἱ a²I: εἰσὶν a¹ 21 εἴσασιν a¹ 23 ἀποκροώμενον a¹ 24 τὸν prius om. A 25 λαμβάνοντα a¹: λαμβάνειν τὸ a²I: λαμβάνων τὸ A post μετενεγκεῖν add. ἤγουν A 25. 26 διαλεγομένῃ a¹I: διαλεγομένου a²A 26 ἐκάστου a¹ 27 ἀρμόσει AI Arist. ἀρμόζει a (u) πολλοὺς a¹ 28 συλλογίζεται a: συλλογίζεται I

ἢ εἰς διδασκαλεῖον φοιτᾶν· οὐ γὰρ ἔστι κίνησις. ὁ δὲ λέγων μὴ δεῖν ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν, ἵνα μὴ ἄπεπτα τὰ βρώματα ὑπὸ | τῶν φλεβῶν f. 31^r ἔλκῃται, ἰατρικός, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἄλλα μστενεγεῖν.

p. 172a9 Εἰ μὲν οὖν πάντῃ ὁμοίως εἶχεν ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν
5 διαλεκτικόν.

Τὴν αἰτίαν διὰ τούτων λέγει δι' ἣν ἔχει χώραν ἡ ἐριστικὴ πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ φησὶ διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὁμοίως ἔχειν τὸν ἐριστικὸν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς τὸν ψευδογράφον πρὸς τὸν γεωμέτρην. ὅτι δὲ οὐ πάντῃ ὁμοίως ἔχει ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς
10 ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην, δῆλον ἐντεῦθεν· ὁ μὲν γὰρ γεωμέτρης καὶ ὁ ψευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς γεωμετρίας ἀρχῶν συλλογίζονται· ὁ δ' ἐριστικός καὶ ὁ διαλεκτικός οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ μὲν διαλεκτικός ἐκ τῶν ἐνδόξων, ὁ δὲ ἐριστικός ἐκ τῶν φαινομένων μὲν μὴ ὄντων δέ. ὥστε καθὼ μὲν περὶ πάντων τῶν προτεθέντων συλλογίζεται καὶ ὁ ἐριστικός ὥσπερ καὶ ὁ
15 διαλεκτικός, ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὸν διαλεκτικόν, ἣ δὲ οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, διαφέρει. ἀλλὰ πῶς ὁ ἐριστικός διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὁμοίως ἔχειν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην χώραν ἔχει πρὸς τὰ ψευδογραφήματα; ἢ διότι ψευδογράφημα ἐξ ἐνδόξων γενέσθαι οὐ δύναται, ἀλλ' ἐκ φαινομένων μὲν τῇ γεωμετρίᾳ μὴ
20 ὄντων δέ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς διαλεκτικός ψευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ, ἀλλ' ὁ ἐριστικός. τὸ δὲ νῦν οὐκ ἔστιν ὁ διαλεκτικός περὶ γένος τι ὠρισμένον οὐ τῆς ἀνομοιοτήτός ἐστι δεικτικὸν ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ὁμοιότητος· ἀόριστος γὰρ καὶ ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ ἐριστικός. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐκ ἔστι περὶ γένος τι ὠρισμένον ὁ διαλεκτικός καὶ διὰ τοῦτο
25 οὐδὲ ἀποδεικτικός καὶ συλλογιστικός ἐνός τινος ἀλλὰ περὶ πᾶν [ὁ] ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος, λέγει οὐδὲ τοιοῦτός ἐστιν οἷος ὁ καθόλου, λέγων καθόλου τὸν θεολόγον. οὐ γὰρ ἐστιν ὁ διαλεκτικός ἢ ὁ ἐριστικός οἷος ὁ καθόλου· εἰ γὰρ καὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἀναστρέφεται ὁ διαλεκτικός τῷ θεολόγῳ (περὶ γὰρ πάντα τὰ ὄντα ἀμφοτέροι), ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως,
30 ἀλλ' ὁ μὲν θεολόγος περὶ τὰ κοινὰ καὶ ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ καὶ ἣ αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ὄντων τὴν θεωρίαν ποιεῖται, ὁ δὲ διαλεκτικός καὶ ἐριστικός περὶ τὰ καθ' ἕκαστα διατρίβουσι, καὶ οὐκ ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνδόξων ἢ τῶν φαινομένων ἐνδόξων τοὺς λόγους ποιοῦνται.

1 διδασκαλεῖον a¹ 1. 2 περιπατεῖν ἀπὸ δείπνου a 6 ὁ ἐριστικός a¹ πρὸς scripsi
cf. vs. 17 et p. 91,9: περὶ aI 9. 10 ὅτι δὲ—τὸν γεωμέτρην Av: om. aI 11 τῆς
γεωμετρίας a: τῇ γεωμετρίᾳ I 13 μὲν I: om. a 21 νῦν δ' οὐκ Arist.
23 ὁ ἐριστικός (superscr. β') καὶ ὁ διαλεκτικός (superscr. α') I 25 ὁ deloni
26 τοιοῦτον a¹ 29 ἀμφοτέροι a¹A: ἀμφοτέρα a²I 29. 30 οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ'
om. A 30 ὁ μὲν πρῶτος φιλόσοφος καὶ θεολόγος συλλογίζεται ἐκ τῶν κοινῶν καὶ A
αὐτὰ a: αὐτὸ A: comprehend. I 30. 31 ἣ—ποιεῖται aI: αἰτίων καὶ πρῶτων ὄντων τοῖς
πράγμασιν A 32 περὶ τὰ—καὶ om. A αὐτὸ A 33 post τῶν prius add.
καθέκαστα καὶ τῶν A τοὺς λόγους ποιοῦνται aI: περὶ παντός συλλογίζεται A

5 ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως ἡ διαλεκτική, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἢ μιμουμένη ταύτην ἐριστική, εἴρηται καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν. δεῖκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα λέγων οὔτε γὰρ ἔστιν ἅπαντα ἐν ἐνί τινι γένει, τουτέστιν εἰ μὲν ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν, ἐνῆν ἴσως λέγειν ὅτι περὶ

10 5 τι ὠρισμένον εἰσὶν ἡ διαλεκτική καὶ ἡ πειραστική· ἐπεὶ δὲ δέκα τὰ γένη, οὐκ ἔστι λέγειν ὅτι περὶ μίαν τινὰ ὠρισμένην φύσιν εἰσὶν. ἀλλὰ καθ' ἡν, φησὶν, ἐν κοινὸν γένος πάντων τὸ ὄν, οὐχ οἷόν τε ἦν ὑπὸ τὰς αὐτάς ἀρχὰς εἶναι πάντα τὰ ὄντα· ἄλλαι γὰρ ἄλλων εἰσὶ, καὶ ἄλλα ὑπ' ἄλλας τυγχάνουσι· τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἀρχαὶ εἰσιν εἶδος, στέρησις, ὕλη, γεω-

15 10 μετρίας δὲ γραμμαί, σημεῖα, κύκλοι, ἱατρικῆς πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξὺ καὶ ἄλλων ἄλλαι. ὥστε καθ' ἐν ἦν πάντων κοινὸν γένος τὸ ὄν, ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τὸ ὄν, περὶ ἃ ἡ διαλεκτική στρέφεται, διάφοροι φύσεις εἰσὶν, ὅτι καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν διάφοροι, οὐκ ἂν εἴη ὠρισμένης τινὸς καὶ μιᾶς φύσεως ἡ διαλεκτική, ὥστε οὐδ' ἢ ταύτην ὑποκρινομένη ἐριστική. δεῖκνυσι δὲ τὸ

20 15 προκειμένον καὶ ἄλλως, δυνάμει συλλογιζόμενος οὕτως· αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἑνὸς τινος ὑποκειμένου οὔσαι οὐκ ἐρωτῶσιν· ἡ διαλεκτική καὶ ἡ πειραστική ἐρωτᾷ· ἡ διαλεκτική ἄρα καὶ ἡ πειραστική οὐκ εἰσὶν μιᾶς τινος ὠρισμένης φύσεως οὐδὲ ἑνὸς τινος ὑποκειμένου. οὐ γὰρ ἔξεστιν ὀποτερονοῦν τῶν μορίων δοῦναι. διὰ τούτου δὲ τὴν μέζονα

25 20 πρότασιν παρασκευάζει, ὅτι αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἑνὸς ὑποκειμένου οὔσα οὐκ ἐρωτῶσιν. εἴη ἂν (οὖν) τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συλλογίσασθαι εἰρηκώς· οὐ γὰρ ἔξεστιν οὐδὲ δυνατόν ἐστί τῷ ἀποδεικνύντι δεῖξαι τὰς τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίας, εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον, δύο ὀρθῶν ἐλάττονας ἢ τὴν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ. ἡ γὰρ | ἀπόδειξις ἐκ τῶν οἰκείων f. 31*

25 καὶ καθ' αὐτὰ καὶ ἡ αὐτά, ὡς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ δέδεικται, τοῦ δεικνυμένου γίνεται· ἐκ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ ὑπαρχόντων ἐν τι δεικνυται, τάλη-

1. 2 ὅτι δὲ ἡ διαλεκτική οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως, ἦγουν περὶ ἐν ὑποκειμένον κατα-
 γίνεται, διὰ τοῦτο οὐδὲ ἢ ἐριστική ἢ ταύτην ὑποκρινομένη A 2 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Τοπικῶν] c. 1 p. 100*19 3—5 οὔτε—πειραστική aI: εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα τὰ ὑποκεί-
 μενα ἐκάστης ἐπιστήμης ἐν ἐνί τινι γένει ἐθεωροῦντο, ἦγουν εἰ μὲν ἦν κοινὸν γένος πάντων
 αὐτῶν τὸ ὄν, ἴσως ἂν, ἐλέγομεν ὅτι ἡ διαλεκτική καὶ ἡ πειραστική περὶ τι ὠρισμένον καὶ ἐν
 ὑποκειμένον καταγίνεται A 4 μὲν a: μὴ I ἦν a²I: οὖν a¹ ἐνῆν I: ἐν ἦν a
 5 post γένη add. τὰ γενικώτατα A 6 ὅτι aI: ὡς A εἰσὶν aI: ἦγουν περὶ ἐν ὑπο-
 κείμενον καταγίνεται A 6. 7 ἦν φησιν aI: δώσομεν A 7 πάντων aI: εἶναι A
 οὐχ οἷόν τε aI: οὐδ' οὕτως A ὑπὸ aI: λέγειν A 8 πάντων τῶν ὄντων A
 ἄλλα (ante γὰρ) a¹ ἄλλα scripsi: ἄλλαι aAI 9 post τυγχάνουσι add. καὶ γὰρ τί
 ὑπὸ τὸ ὄν, οἷον δένδρα. λίθοι. ἄνθρωπος. ἵππος καὶ τὰ τοιαῦτα, διαφόρους τὰς φύσεις ἔχουσι·
 καὶ διατοῦτο καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν εἰσι διάφοροι A post φυσικῶν add. πραγμάτων A
 ὕλη καὶ στέρησις A 10 γραμμῆ. σημεῖον καὶ κύκλοι καὶ ἱατρικῆς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα,
 πῦρ A 11 ἄλλαι ἄλλων A 12 αἱ I: om. a 14 οὐδ' ἢ I: οὐδὲ a
 16 τινος AI: om. a 17 ὑποκειμένου aA: om. I post οὔσαι add. τέγναι καὶ ἐπι-
 στήμαι A 16. 17 ἢ δὲ διαλεκτική καὶ ἐριστική ἐρωτᾷ. οὐκ εἰσὶν ἄρα ἡ διαλεκτική καὶ
 ἐριστική A 18 ὠρισμένης om. A τινος alt. om. A 19 μορίων a¹
 20 πρότασιν I: πρότερον a 21 οὖν addidit v 23 ταῦτα a¹ 25 ἐν τῇ Ἀπο-
 δεικτικῇ] I 4 26 ἑαυτὰ a

θές. ὥστε ἐπεὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ δυνατὸν ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἀντικει-
 μενον δεῖκνυται, οὐκ ἐρωτᾷ· ὁ γὰρ ἐρωτῶν οὕτως ἐρωτᾷ ὡς παρεσκευα-
 σμένος τὸ ἐναντίον τοῦ τεθέντος συλλογίσασθαι. ἢ τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συγ-
 χωρῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς ὄν λαβεῖν εἴρηται· τῷ γὰρ μέλλοντι δεῖκνυται
 5 τὰς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας οὐκ ἔξεστι λαβεῖν καὶ
 ὡς ἀληθεῖ χρῆσασθαι ὅτι τοῦ τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι ἄνισοι εἰσι δύο
 ταῖς ἐφεξῆς· οὐ γὰρ ἐκ τούτου ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσας εἶναι δείκνυται τὸ τὰς
 τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν. ἢ τὸ οὐ γὰρ ἔξεστιν ὁποτερονοῦν
 τῶν μορίων δοῦναι ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐ γὰρ ἔξεστι τῷ ἀποκρινομένῳ
 10 ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς δοῦναι οἷον ἂν μόριον βούληται τῆς ἀντιφάσεως·
 συλλογισμὸς γάρ, τουτέστιν ἀπόδειξις καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικός, οὐ
 γίνεται ἐξ ἀμφοῖν. εἰ μὲν γὰρ σκοπὸν εἶχεν ὁ γεωμέτρης συνάγειν ἀμφό-
 τερα, τότε τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν καὶ μὴ ἴσας, τότε ἂν
 ἠρώτα, ἵνα ἐκ μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς τρεῖς γωνίας δυοὶ ταῖς ἐφεξῆς ἴσας
 15 εἶναι συναγάγῃ τὸ τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας εἶναι, ἐκ δὲ τοῦ λαβεῖν
 μὴ ἴσας εἶναι τὰς τρεῖς δύο ταῖς ἐφεξῆς τούναντίον· ἐπεὶ δὲ μόνῃς τῆς
 ἀληθείας ἀντέχεται καὶ τὸ ὄν συλλογίζεσθαι βούλεται, οὐκ ἐρωτᾷ, ἀλλὰ
 λαμβάνει δι' ὧν τὸ ἀληθὲς δείκνυται. ὥστε οὐκ ἔξεστι τὸ ψεῦδος ὡς
 ἀληθὲς τιθέναι. εἰ οὖν αἱ ἐρωτήσεις ἐπ' ἐκείνων γίνονται ἐφ' ὧν ἔξεστιν
 20 ὁποτερονοῦν τῆς ἀντιφάσεως μόριον δοῦναι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦτο
 οὐκ ἔστιν, οὐκ ἂν εἴη ἐπὶ τούτων τὸ ἐρωτᾶν.

p. 172*18 Εἰ δὲ ἐδείκνυσεν, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα.

Εἰπὼν ὅτι ἡ διαλεκτικὴ ἐρωτητικὴ ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπο-
 δεικτικὴ (ὁ γὰρ ἀποδεικνύς οὐκ ἐρωτᾷ, ὅτι μὴδὲ τὴν ἀντίφασιν συλλογίζεται,
 25 ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ἀληθές), νῦν αὐτὸ τοῦτο πάλιν κατασκευάζει, ὅτι οὐκ
 ἀποδεικνύει ὁ διαλεκτικός. φησὶ γὰρ εἰ δὲ ἐδείκνυσεν, οὐκ ἂν ἠρώτα,
 εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκειὰς ἀρχάς.
 τὸ γὰρ ἐξῆς τῆς λέξεως, ἂν πλήρες, τοιοῦτον. εἰ ἐδείκνυε, φησὶν, ὁ
 διαλεκτικός, οὐκ ἂν ἠρώτα. διὰ τί; ὅτι "οὐκ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ
 30 ἀποδεικνύων", ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται. ὥστε ἢ περὶ οὐδενὸς ἂν
 ἠρώτα ὅλως, ἀλλὰ τὰ οἰκεῖα τοῦ δεικνυμένου λαμβάνων συνεπέριενεν ἂν
 τὸ προκειμένον, ἢ εἴπερ ὅλως ἠρώτα, ἀλλ' οὖν περὶ τῶν πρώτων καὶ
 τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν οὐκ ἂν ἠρώτα καὶ ἀπὸ τινων ἐνδόξων συνελογίζετο
 καὶ ῥοπήν ἐδίδου πρὸς συγκατάθεσιν αὐτῶν· οὐδεμία γὰρ ἐπιστήμη περὶ

3. 4 συγχωρῆσαι a1A1: συγχωρηθῆναι a2 4 ἀληθές A ὄν Av: ἐν aI 5 ἔξεστι
 AI: ἔστιν a 6 ἀληθῶς a 8 οὐ γὰρ AI: οὐκ a 10 οἷον ἂν μόριον a1A1: τὸ
 μόριον οἷον ἂν a2 12. 13 ἀμφοτέρον a 14 δύο A 15 συναγάγῃται omisso τὸ a
 16 δυοὶ v 19 ἀληθές Av: ἀληθῶς aI αἱ Av: om. aI 21 ἔξεστιν A
 22 ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα I: om. a 26 ἐδείκνυσεν I Arist.: ἐδείκνυεν ὁ διαλεκτικός a: ὁ
 διαλεκτικός ἀπέδεικνυσεν A 28. 29 ὁ διαλεκτικός A: om. aI 30 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς]
 Anal. Pr. I1 p. 24*24 31 συνεπέριενεν AI: συνεπέριενεν a 34 πρὸς AI: πρὸς τὴν a

τῶν οἰκείων διαλέγεται ἀρχῶν, ἀλλ' ὡς οὕτως ἐχούσαις χρωμένῃ τὸ ἐξῆς συμπεραίνεται. ὅτι δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεται, δῆλον· λαμβάνει γὰρ οὕτως· πᾶν πέρασ μιᾷ διαστάσει λείπεται οὐ ἔστι πέρασ, ὥστε καὶ ἡ στιγμὴ πέρασ οὐσα γραμμῆς μιᾷ διαστάσει ἀπολειφθήσεται
 5 τῆς γραμμῆς· ἐπεὶ δὲ ἡ γραμμὴ ἐφ' ἓν διαστατή, ἡ στιγμὴ ἔσται ἀδιάστατος καὶ ἀμερῆς. τὸ δὲ μὴ διδόντος γὰρ οὐκέτ' ἂν εἶχεν ἐξ ὧν διαλέξεται τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἀποδεικνύουσα μὴ ὡς ἀληθέσιν οὐσαις ἐχρήτο ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ' ἠρώτα, οἶον, εἰ οὕτως ἔτυχεν, ἀρά γε αἰ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἀπέφησεν, οὐκ ἂν
 10 εἶχεν ἐξ ὧν ἔτι διαλέξεται καὶ δεῖξει ὅτι εἰσίν ἴσαι· εἰ γὰρ αἰ δεῖξεις ἐκ τῶν προτέρων καὶ αἰτίων, τῶν δὲ ἀρχῶν οὐδέν ἐστι πρότερον, οὐκ ἂν εἶχε δεῖξαι ὅτι ἴσαι εἰσίν. ὥστε διὰ ταῦτα οὐκ ἐρωτῶσιν οἱ ἀποδεικνύοντες. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν δεικνύων οὐκ ἐρωτᾷ, ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, ὁ διαλεκτικὸς οὐ δεικνύει. ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι· οὐδεὶς
 15 δεικνύων ἐρωτᾷ, πᾶς διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον.

p. 172-21 'H δ' αὐτὴ καὶ πειραστικὴ.

Εἰπὼν τὴν διαλεκτικὴν περὶ πολλὰ καταγίνεσθαι, νῦν φησὶν ὅτι ἡ αὐτὴ δὲ ἔστι | τῇ διαλεκτικῇ καὶ ἡ πειραστικῇ· περὶ πολλὰ γὰρ καὶ f. 32^a αὕτη καταγίνεται. πειραστικὴν δὲ ἐνταῦθα λέγει οὐχὶ τὴν ἐν τοῖς μαθήμασι γινομένην (αὕτη γὰρ ἐν μόνοις τούτοις ἐστίν) ἀλλὰ τινὰ ἄλλην καθόλου καὶ ἐν μαθήμασι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις εὐρίσκομένην καὶ τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὑποδομένην καὶ ἐπιχειροῦσαν περὶ παντός τοῦ προτεθέντος, ὡς καὶ ἡ διαλεκτικὴ, πλην οὐκ ἐπιστημόνως καὶ αὕτη ἐπιχειρεῖ, ὡς ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι πειραστικῇ, ἀλλὰ φαινομένως τε καὶ τὸ
 20 ἔλον ὡς ἔτυχε. καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ, φησὶν, ἡ πειραστικῇ, πρόδηλον ἐξ ὧν ἐπάγει· οὐ γὰρ ἡ πειραστικῇ, φησὶ, περὶ ἓν τι καταγίνεται, ὡς ἡ γεωμετρία, ἀλλὰ τοιαύτη ἐστὶν ἣν ἂν ἔχοι καὶ μὴ εἰδώς τις, ὅπερ τοιοῦτόν ἐστι· πολλάκις τινὲς ἀλλήλους πειράζοντες ἐρωτῶσιν, ὁ ἀδικηθεὶς τὸν ἀδικήσαντα, 'δέδωκά σοι τόδε ἢ οὐ; ἐποίησας τοῦτο ἢ οὐ;'· ἰδοὺ
 30 οὖν ἐνταῦθα μὴ εἰδώς τις τὴν ἀντίφασιν διὰ ταύτης πειράζει.

1 ἀρχῶν διαλέγεται A 3 λαμβάνει γὰρ οὕτως Av: om. aI 5 τῆς γραμμῆς; om. A γραμμῆ I ἐφ' AI: ἐφ' a post διαστατή add. καὶ A ἔσται AI: ἐστὶν a 7 ἀποδεικνύουσα μὴ AI: μὴ ἀποδείκνυσα μὴ a': ἀποδείκνυσε (sic) μὴ a²
 8 ἀλλ' aI: οὐκ ἂν A 9 post κέντρου add. εὐθίεται A 10-12 ἐξ ὧν—εἶγε aA: om. I 10 ἴσαι a²A: ἴσα a¹ 12 ταῦτα AI: τοῦτο a 15 πῶς a¹
 16 post αὐτὴ add. ἤγουν διαλεκτικῇ a 21 ἐν μαθήμασι AI: ἐνθυμήμασι a': ἐν τοῖς μαθήμασι a² 23 ἐπιστήμονος a 25 φησὶν ἡ A: φησὶ aI 27-30 ἀλλὰ—πειράζει aI: καὶ τὰ ἐξῆς A 29 τοῦτο I: τόδε a 30 τις I: τι a

p. 172·23 Ἐξεστι γὰρ πείραν λαβεῖν καὶ τὸν μὴ εἰδότα τὸ
 πρᾶγμα τοῦ μὴ εἰδότος, εἴπερ καὶ δίδωσιν οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν
 οὐδὲ ἐκ τῶν ἰδίων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπομένων, ὅσα τοιαῦτά ἐστι.

Τὸ προειρημένον κατασκευάζει τὸ ὅτι “καὶ μὴ εἰδώς” τίς ἐστι πειρα-
 5 στικός. ὥσπερ γὰρ δικάζονται τινες ἀτέχνως καὶ δέχα τῆς τῶν νόμων
 γνώσεως καὶ πείραν λαμβάνουσιν ἀλλήλων περὶ οὗ δικάζονται, πῶς ἔχουσι
 πιθανότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ λόγους ἐκφέρουσι μὴδὲ ὕναρ γευσάμενοι
 ῥητορικῆς, οὕτω καὶ συλλογίζονται· καὶ γὰρ καὶ ὁ μὴ εἰδώς παρὰ τοῦ
 μὴ εἰδότος ἐρωτῶν καὶ λαμβάνων συλλογίζεται καίπερ ἀγνοῶν τί ἐστι
 10 συλλογισμός. συλλογίζεται οὖν καὶ πείραν λαμβάνει ὁ μὴ εἰδώς [παρὰ]
 τοῦ ὁμοίως αὐτῷ μὴ εἰδότος· ἐκείνου γὰρ διδόντος συνάγει τι οὗτος ἐκ
 τῶν δοθέντων· τοῦτο δὲ τρόπον τινὰ συλλογίζεσθαι ἐστίν. εἰσὶ γὰρ τινα
 λίαν ἐναργῶς ἐπόμενά τισιν, ὧν διδομένων μὲν παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 λαμβανομένων δὲ παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος ἐπάγεται τι ὕστερον ὡς συμπέρασμα.
 15 καὶ ἔξεστι τούτου πίστιν λαβεῖν τῷ προσέχοντι τοῖς πολλοῖς, καὶ μάλιστα
 ταῖς κοινωνοῦσί τινων καὶ λόγους διδόντων καὶ λαμβανόντων τῆς κοινωνίας.
 ἔστιν οὖν ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου σκοπὸς τοιοῦτος, ὅτι ἔξεστι καὶ τῷ μὴ
 εἰδῶτι τὴν ἀντίφασιν (ταύτην γὰρ πρᾶγμα λέγει) ἀπόπειραν λαβεῖν τοῦ
 μὴ εἰδότος αὐτήν, ἐπεὶ καὶ δίδωσιν οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν ὡς ἐπιστήμην
 20 ἔχων καὶ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ, ἀλλ' ἐκ τῶν κοινῶν καὶ συνήθων τοῖς
 πᾶσιν, ἃ εἰδώς τις οὐκ οἶδε τὴν τέχνην. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ τούτου
 λεγόμενον τοιοῦτον· οὐδὲν κωλύει τὸν εἰδότα τὰ ἐπόμενα τῷ πράγματι,
 περὶ οὗ τὴν πείραν λαμβάνει, τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ὥσπερ καὶ οἱ ἔμπειρι-
 κοὶ τῶν ἰατρῶν. οὐδὲν οὖν κωλύει τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐνδέχεται
 25 καὶ γινώσκειν καὶ ἀγνοεῖν· ὁ δὲ μὴ εἰδώς τὰ ἐπόμενα ἐξ ἀνάγκης ἀγνοεῖ
 καὶ τὴν τέχνην. ἔστι δὲ ὁ μὲν τὰ ἐπόμενα θεωρῶν καὶ τὴν τέχνην
 εἰδώς ὁ διαλεκτικός· ὁ γὰρ μετὰ τέχνης πειράζων ὁ διαλεκτικός· ὁ δὲ
 τὴν τέχνην μὲν ἀγνοῶν τὰ δὲ ἐπόμενα εἰδώς ὁ ἐριστικός.

p. 172·27 Ὡστε φανερὸν ὅτι οὐδενὸς ὠρισμένου ἢ πειραστικῆ
 30 ἐπιστήμη ἐστί.

Τὸν περὶ πειραστικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ λόγον συμπεραίνόμενος φησὶν
 ὅτι ὥσπερ ἢ διαλεκτικῆ οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ ὑποκείμενα, οὕτως οὐδ' ἢ

4 τὸ prius a¹: τί a¹ 5 ὥσπερ a¹: εἴπερ a² τῆς om. a¹ 7 πιθανότερον a¹:
 πιθανότητος fort. recte v post λόγους expunxit ἔχουσι I 10 παρὰ ut e vs. 8
 illatum delevi 13 post ὧν add. καὶ A 14 ὕστερον a²A¹: ἕτερον a¹ ὡς a¹:
 καὶ A 15 τοῖς προσέχουσι A καὶ alt. om. A 16 λόγους a²I corr.: λόγοι I pr.:
 λογισμούς a¹A λαμβανομένων a¹ 17 ἐστίν οὖν a¹: ἔξεστι γὰρ πείραν λαβεῖν A
 post τοιοῦτος add. ἐστίν A 20 ἔχων A¹: ἔχει a 23. 24 πειραστικοὶ A
 24 ἰατρῶν Abv: ἰατρικῶν a¹ 25 καὶ prius om. A 27 ὁ γὰρ a¹: ὁς
 καὶ A πειράζει A ὁ διαλεκτικός alt. om. A 31 πειραστικῆς καὶ διαλεκτικῆς v

ταύτην ὑποδοιμένη πειραστική· διὸ καὶ περὶ πάντα ἐστίν. ἔπειτα καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι δι' ἣν περὶ πάντων θεωρεῖ ὁ πειραστικός. καὶ φησὶν ὅτι εἰσὶ τινὰ κοινὰ καὶ πᾶσι γνώριμα, ἀ οὐδὲ ἀφωρισμένης μιᾶς τινός ἐστιν ἐπιστήμης, οἷον τὸ 'ὑβρισας τὸν δεῖνα ἢ οὐ;' καὶ 'συνεγένου τῆ 5 τούτου φιλῆ ἢ οὐ;' καὶ 'εἰ μὲν ἐμοίγευσας, ἔπεται τότε, εἰ δὲ μὴ, τότε' ὅτι δ' ἅπαντες μετέχουσι τῶν κοινῶν, σημεῖόν φησὶν εἶναι τὸ πάντας μέχρι τινός καὶ ὑπέχειν λόγον καὶ ἀπολογεῖσθαι ἐπιχειρεῖν. τὸ δὲ τρόπον τινὰ προσέθηκε δεικνύων ὅτι τὰ κοινὰ ταῦτα, κἄν εἰ ἅπαντες γινώσκωσιν, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁμοίως· ὁ μὲν γὰρ διαλεκτικός οἶδεν ὅτι τὸ ἐρωτώμενον ἀντίφασιν, καὶ ὡς ἀνάγκη θάτερον εἶναι ἀληθές· ὁ δὲ πολλὸς f. 32· ὄχλος ἀτέχνως προΐσχηται τὴν ἐρώτησιν. περὶ δὲ τῆς ἀτέχνου ταύτης πειραστικῆς καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν 'Ρητορικὴν πονηθεῖσι διειλήφμεν. τὰ γοῦν κοινὰ ὄντα, εἰ καὶ ἀνεπιστήμονές εἰσι καὶ δοκοῦσιν ἕξω λέγειν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' οὖν ἴσασιν οἱ πολλοί, [καὶ] κἄν ἀτέχνως μετέχουσι τούτου· 15 λέγουσι γάρ, ὡς πολλὰκις εἰρήκαμεν, τὴν ἀντίφασιν, ἥς ἐντέχνως μετέχει ὁ διαλεκτικός.

p. 172-36 Ἐπει δὲ ἐστὶ πολλὰ μὲν ταῦτα.

Ἐπειδή, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα πολλὰ εἰσι καὶ ἐν πάσαις ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ταῦτα εὐρίσκονται, οὐ τοιαῦτα δὲ εἰσιν ὥστε μιᾶς 20 τινος εἶναι φύσεως καὶ ὑφ' ἐν ἀνάγεσθαι γένος (πῶς γὰρ ἂν καὶ ἀναχθεῖσαν;) καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ὠρισμένα εἰσὶν ἀλλ' οἷον αἱ ἀποφάσεις, τουτέστιν ἀόριστα (καὶ γὰρ αἱ ἀποφάσεις ἀόριστοί εἰσιν· ἢ γὰρ λέγουσα ἀπόφασιν 'τόδε οὐ λευκὸν ἐστίν' ἀόριστος), ἔπει γοῦν τὰ μὲν εἰσι κοινὰ καὶ ἀόριστα, εἰσὶ δὲ τινὰ καὶ μὴ κοινὰ ἀλλ' ἰδιά τινος ἐπιστή- 25 μης, δυνατόν ἐστιν ἐκ τούτων τῶν κοινῶν περὶ πάντων πεῖραν λαμβάνειν, καὶ ἔστι τις τέχνη ἢ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐπιχειροῦσα, καθὼς ὁμιλεῖ τε καὶ ἐρωτᾷ, οὐχὶ τοιαύτη δὲ οἶαί εἰσιν αἱ ἐπιστημονικαί. τὸ δὲ διόπερ ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν οὕτως ἔχων καὶ τὰ ἐξῆς ἀποδοθῆσεται μὲν καὶ πρὸς τὰ ἄνωθεν εἰρημένα· ἔλεγε γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν,

1 πάντων Arist. v 2. 3 ἢ πειραστική· εἰσὶ γὰρ τινὰ καὶ γνώριμα πᾶσιν A
4 εἰσὶν A ἢ οὐ om. A 5 τούτου φιλῆ a¹: τούτου φιλῆ a²: τοῦ φιλου A καὶ
om. A 7. 8 προσέθηκε δὲ τὸ τρ. τ. A 8 εἰ a¹: οἱ A 8. 9 γινώσκωσιν A: γινώ-
σκωμεν I: γινώσκωμεν a 11 προΐσχητο a περὶ a: πῶς I 12 διειλήφμεν b
13 ἀνεπιστήμονές I: ἀνεπιστήμονα a 14 καὶ deleti 15 εἰρήκαμεν a: εἰρήκαμεν I:
εἶπομεν A 18 φησί om. A 18 et 19 ταῖς om. A 19 ταῦτα om. A εὐρί-
σκονται ante 18 ἐν πάσαις collocat A ante οὐ add. κοινὸν δὲ λέγω ὡς τὸ ἐπὶ παντός ἢ
κατάφασιν ἢ ἢ ἀπόφασιν A post εἰσὶν add. τὰ κοινὰ A 19. 20 ὡς μιᾶς τινος φύσεως
εἶναι καὶ ἐπιστήμης καὶ ὑφ' ἐν γένος ἀνάγεσθαι, ἤγουν ὑπὸ ποσὸν ἢ ὑπὸ ποιόν A
20. 21 ἀναδεικθεῖσαν a¹ 21 οὐδ' ὠρισμένα AI: οὐ διωρισμένα a 22 ἤγουν
α
ἀόριστοι A ante ai add. καὶ I εἰσὶν om. A 23 λέγουσα om. A post
ἀπόφασιν add. ἢ A 27 τὲ I: τί a 29 πρὸς ἄνω εἰρημένον. προλαβὼν γάρ
ἔλεγεν A [ελεγε] c. 11 p. 171 b 34 sq.

ἔστι δ' ἐριστικός· ἀλλὰ πολλὰ καταγίνεται ὡς ὁ διαλεκτικός, καὶ ἔστι οὐκ ἔχει
 ὁμοιότητα πρὸς τὸν διαλεκτικὸν τὴν αὐτὴν ἣν ὁ ψευδογραφῶν πρὸς τὸν
 γεωμέτρην, καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκεται καὶ ἐν τοῖς μαθήμασι· ῥηθήσεται
 δὲ καὶ πρὸς τὰ προσεχῶς εἰρημένα συναπτόμενον. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον
 5 τοιοῦτον, ἔστι οὐκ ἔστιν ὁ ἐριστικός οὕτως ἔχων πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς
 ὁ ψευδογραφῶν πρὸς τὸν γεωμέτρην· εἰ γὰρ ἦν τοῦτο καὶ ἦσαν ὠρισμένα
 αὐτοῦ τὰ ὑποκείμενα ὡσπερ δὴ καὶ τὰ τοῦ ψευδογραφοῦντος, οὐκ ἂν
 ἠδύνατο περὶ παντὸς τοῦ προτιθεμένου παραλογίζεσθαι· νῦν δὲ διὰ τοῦτο
 συμβαίνει ἀπατητικὸν εἶναι αὐτόν, διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπιχειρεῖν.

10 p. 172b5 Τρόποι μὲν οὖν εἰσιν οὗτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν πόσοι εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, καὶ ἀναγαθῶν αὐτοὺς εἰς
 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίαν καὶ πρὸς τοὺς διαιροῦντας αὐτοὺς εἰς τοὺς πρὸς
 τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀπομαχεσάμενος, ἔτι γε μὴν καὶ διαφορὰν
 πειραστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παραδούς, καὶ αὐτὸν δὲ αὐθις τὸν ἐριστικὸν εἰς
 15 τὸν σοφιστικὸν καὶ ἐριστικὸν διελὼν καὶ διαφορὰν ἑκατέρου ἀποδούς, νῦν
 μέλλων εἰπεῖν, πῶς οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσί τινα ψευδόμενον ἢ παράδοξα
 λέγοντα ἢ ἀδολεσχούντα ἢ σολοικίζοντα, πρῶτον τοῦτο λέγει, ἔστι ὁ δια-
 λεκτικός δύναται θεωρῆσαι περὶ τῶν σοφισμάτων καὶ διακρίναι ταῦτα
 καὶ ἐλέγχει σοφίσματα ὄντα. τὸ γὰρ τάττειν τὰς προτάσεις καὶ συντιθέναι
 20 τῆς διαλεκτικῆς ἔστιν· εἰ γοῦν τοῦτο τῆς διαλεκτικῆς, λοιπὸν αὐτῆς καὶ
 τὸ κρίνειν τὰ σοφίσματα. ἅπασαν τοίνυν τὴν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
 χων θεωρίαν ἢ διαλεκτικὴ μέθοδος κέκτηται.

p. 172b9 Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων εἴρηται τῶν φαινομένων.

Πέντε τινῶν στοχάζεσθαι κατ' ἀρχὰς τῆς παρούσης πραγματείας ἔφη
 25 τοὺς σοφιστάς, τοῦ πειρᾶσθαι ἐλέγχοντας φαίνεσθαι καὶ τοῦ εἰς ψεῦδος
 ἄγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα, τέταρ-
 τον σολοικίζειν ποιεῖν καὶ πέμπτον ἀδολεσχούντα ἀποδεικνύειν τὸν ἀπο-
 κρινόμενον. καὶ περὶ μὲν τοῦ πῶς σπουδάζουσιν ἔλεγχον φαινόμενον ποιεῖν
 εἴρηκε, καὶ τὸν λόγον συγκεφαλαιούμενος καὶ αὐτὸς τοῦτο δηλοῖ· λέγει γὰρ

I post ὡς add. καὶ A 1—3 ἔστι—γεωμέτρην, καὶ om. I 1. 2 οὐκ—τὴν
 αὐτὴν a: οὐ τὴν αὐτὴν ὁμοιότητα ἔχει πρὸς τὴν διαλεκτικὴν A 3 καὶ prius a: om. A
 διὰ τοῦτο aI: ὅθεν A 3 καὶ alt. AI: om. a 3—5 ῥηθήσεται—ἐριστικός aI:
 ταῦτα εἰπὼν ἄνω, ἐναυθῆ φησὶν ἔστι ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν A 6 ψευδογράφος A ἦν
 τοῦτο καὶ om. A 7 αὐτοῦ Ab: αὐτῶν a: comprehend. I καὶ AI: om. a 8 προ-
 τιθεμένου I: προτεθέντος A: προκειμένου a παραλογίζεσθαι A 9 εἶναι αὐτὸν I:
 inv. ord. a: εἶναι A πάντων a: πάντας I 12 πρὸς prius scripsi: εἰς aAI τοὺς
 alt. A: τὸν a: comprehend. I 13 καὶ alt. om. A 14 πειραστικοῦ—ἐριστικοῦ Av:
 πειραστικῆς—ἐριστικῆς aI 15 ἑκατέρου scripsi: ἑκατέρων A: comprehend. I: ἑκάστου a
 16 σοφισταὶ Av: σοφιστικοὶ aI 17 ἀδολέσχοντα a 18 θεωρηθῆναι a' 24 ἔφη]
 c. 3 p. 165b13 sq. 26 παράδηλον a' 29 τοῦτο δηλοῖ I: inv. ord. a
 7*

περὶ μὲν οὖν τῶν φαινομένων ἐλέγχων εἴρηται. νῦν δέ, δ δεύτερον αὐτοῖς σπουδάζεται (ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύειν ψευδόμενον τὸν προσδιαλεγόμενον), διέξεις, καὶ φησὶ πρῶτον μὲν γίνεσθαι τοῦτο ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι πως, τουτέστι κρυπτικῶς. οὐ γὰρ ἀπλῶς τις προάγων τὴν ἐρώτησιν ἐλέγξει ψευδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον· ἐκ δὲ τοῦ πῶς ἐρωτᾶν, τουτέστι μετ' ἐπικρύψεως, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης ἐρωτήσεως συμβαίνει 1 33⁺ τοῦτο μάλιστα· τὸ γὰρ μὴ ὑποθέμενον πρόβλημα ὠρισμένον ποιῆσθαι τὴν ἐρώτησιν θηρευτικόν ἐστι τοῦ σπουδαζομένου. οἷον εἰ τις θέλων κατασκευάσαι καλὸν τὸ ἐν ἀγορᾷ συνουσιάζειν μὴ ἀπλῶς ὀρίσαιτο τὸ λεγόμενον, ἀλλ' οὕτω πως εἶπη κρυπτικῶς 'ἀρά γε δ ἀπλῶς καλόν, καὶ πῆ οὐκ ἔσται καλόν;'· εἶτα τοῦτο δόντος τοῦ ἀποκρινόμενου κατασκευάζεται 10 δ βούλεται ὁ ἐρωτῶν. ὅταν γὰρ μὴ ὠρισμένον ἦ τὸ περὶ οὗ ὁ ἐρωτῶν βούλεται συλλογίσασθαι, ἀμαρτάνουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν λέγοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὠρισμένον εἶη τὸ πρόβλημα, ἔσται πάλιν τὸ εἰς 15 ἄδοξον ἀγαγεῖν τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ τις πολλὰ ἐρωτᾷ. καὶ εἰσικεν ἐλλειπτικὴ εἶναι ἢ λέξις· εἶη δ' ἂν ὀλόκληρος, εἰ οὕτως ληφθεῖη· τό τε ἐρωτᾶν πολλὰ, καὶ ὠρισμένον ἦ πρὸς δ διαλέγεται, εἰς ἄδοξον δύναται ἀγαγεῖν. ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦτο κατορθοῖ τὸ σπουδαζόμενον, τὸ ἀξιουῖν τὸν ἀποκρινόμενον λέγειν τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς. πλὴν ὅταν 20 ἦ, φησὶν, ὠρισμένον τὸ πρόβλημα, ἤττον κακουργεῖν οἱ σοφιστεύοντες δύνανται, καὶ πολλὰ τινα ἐρωτῶσιν· ἤττον γὰρ ἀπατηθήσεται τις παρὸ πρότερον, ὅταν ἀόριστον καὶ ἄγνωστον εἶη τῷ ἀποκρινόμενῳ τὸ πρὸς δ διαλέγεται πῶς δέ, φησὶν, ἤττονα τότε δύνανται κακουργεῖν, διότι, εἰ οἶδεν ὁ ἀποκρινόμενος τὸ πρόβλημα, εἰ ἐναχθεῖη εἰς ἀτοπὸν τι παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος, 25 εὐθύς ἀπαιτεῖ καὶ φησὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον;·

p. 172b22 Στοιχεῖον δὲ τοῦ τυχεῖν ἢ ψεύδους τινός.

Ὅπερ ἄνωθεν ἔλεγε, καὶ ἔτι τὸ αὐτὸ φησι. σαφέστερον δὲ νῦν τὸν λόγον μεταχειρίζεται λέγων ἀρχὴν εἶναι καὶ οἰονεῖ στοιχεῖον τοῦ ἐλέγξει τινὰ ψεῦδος ἢ ἄδοξον λέγοντα τὸ μὴ δῆλον ποιεῖν τὸ βούλημα μὴδὲ τὸ 30 πρόβλημα τιθέναι καὶ ἐρωτᾶν, ἀλλὰ λέγειν μὴ πειραστικῶς διαλέγεσθαι, ἐρωτᾶν δὲ χάριν μαθήσεως· τὸ γὰρ λέγειν σε μαθητείας χάριν προσδιαλέγεσθαι πολλὴν παρέξει ἀφθονίαν εἰς τὸ ἀπατῆσαι αὐτὸν μὴ προορῶντα τὸ συμβησόμενον. ἔτι πρὸς τὸ ψευδῶς τινα ἀπελέγχειν μέθοδος ἦδε, ἥτις καὶ σοφιστικὴ ἐστὶ· τὸ γὰρ τιθέναι τι πρόβλημα, εἶτα τούτου μὲν ἀναχω- 36 ρεῖν ἐπ' ἄλλα δὲ τινα κατατρίβειν μὴ ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι λόγων

1 δὲ I: om. a 2 αὐτοῖς v: αὐτὸς aI 9 τὸν ἐν a ὀρίσαιτο] το postea add. I'
 15 εἰσικεν δὲ, om. καὶ, A 16 τε I: τ' A: γε a 18 ἐπὶ τούτου A 19 τὸν ἐρω-
 τώμενον A post λέγειν add. καὶ A 23 ἤττον Arist. v δύνανται A Arist.:
 δύναται aI 24 τοῦ ἐρωτῶντος A: τῷ ἐρωτῶντι aI 26 post τινός add. ἢ ἀδόξου a
 27 ἔλεγε AI: ἐλέγετο a 28 δεῖξαι A 29 ψευδόμενον ἢ ἀδοξόν τι A post μὴ
 add. τὸν ἐρωτῶντα A 29. 30 τὸ βούλημα δ βούλεται, μὴ δὲ τὴν θέσιν ἔχον τὸ πρό-
 βλημα ἐρωτῶν A

δ' εὐπορίαν τῷ ἐρωτῶντι διδόντα σοφιστικὸν ἔργον ἐστίν. ἔστι δὲ τοῦτο ποιεῖν καὶ καλῶς καὶ τούναντίον· εἰ μὲν γὰρ πρὸς ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι τὸν λόγον μετέφερον, καλῶς ἂν ἐποίουν· νῦν δὲ μὴ ποιούντες οὕτως οὐ δοκοῦσι καλῶς ποιεῖν τὴν μεταφοράν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς Τοπικοῖς
5 ἐδίδαξε, χάριν τεσσάρων ἀναχωρεῖ τις τοῦ προβλήματος, ἢ χάριν κρύψεως ἢ χάριν ὄγκου ἢ “ἐπαγωγῆς χάριν τοῦ δοθῆναι τὸ καθόλου” ἢ “πρὸς τὸ σαφέστερον γενέσθαι τὸν λόγον”. εἰ δὲ μηδὲν τούτων γένηται, οὐ καλῶς τέ εἰσι τὰ τοιαῦτα εἰλημμένα καὶ σοφιστικὴ ἐστὶν ἢ διαλέξις.

p. 172^b29 Πάλιν πρὸς τὸ παράδοξα λέγειν σκοπεῖν.

10 Πῶς ἂν τις εἰς τὸ φαινόμενον ψεῦδος τὸν ἀποκρινόμενον ἀπενέγκοι, εἰπὼν νῦν καὶ περὶ τῆς εἰς παράδοξον ἀπαγωγῆς φησιν. εἰ βούλει γάρ, φησί, ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον παράδοξα λέγειν, σκόπει καὶ ἐξέταξε ὁποῖός τις ἐστὶν οὗτος καὶ ποίας αἰρέσεως καὶ ποίου δόγματος ἀντέχεται τῆς φιλοσοφίας, εἰ Περιπατητικὸς ἐστὶν ἢ Στωϊκός· καὶ εἰ Περιπατητικός
15 ἐστὶν, ἐρεῦνα ὅπερ εἶπον οὗτοι παράδοξον καὶ ἐναντίον τοῖς λοιποῖς, οἷον ὅτι πέμπτου σώματος ἐστὶν ὁ οὐρανός, καὶ ἐρώτα τοῦτο, εἶτα παράγαγε τοὺς πολλούς· τούτοις γὰρ ἀνόητον πάντη καὶ παράδοξον τὸ τοιοῦτον φανεῖται. ὅτι δὲ ἐκάστη αἵρεσις ἔχει τι παράδοξον, ἐδήλωσεν εἰπὼν ἔστι γὰρ ἐν ἐκάστωι τι τοιοῦτον. ἀρχὴ δὲ καὶ τοῦ εἰς παράδοξον
20 ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον τὸ μὴ ἀπλῶς καὶ ἀνακεκαλυμμένως καὶ φανερῶς καὶ χωρὶς ἐπικρύψεως τιθέναι τὰ τῶν αἰρέσεων παράδοξα ἀλλὰ μέσον τῶν προτάσεων· ἐπεὶ γὰρ, εἰ ἐρωτηθῆσαν ἀνέδην, ἴσως οὐκ ἂν αὐτὰς ὁμολογήσειαν διὰ τοὺς πολλούς, δεῖ τὰς παραδόξους τῶν οἷς προσδιαλεγόμεθα ὑπολήψεις, ἅς καὶ παρὰ τοὺς πολλοὺς δογματίζουσι, παραλαμβάνειν ἐν ταῖς
25 προτάσεσιν. οὐκ ἦν δὲ ἄρα ὁ Σταγειρίτης εἰς τὸ παραδιδόναι μέθοδον f. 33^v τῇ ἀπάτῃ μόνον δεινός, ἀλλὰ καὶ λύσιν τούτου παρασχεῖν πολὺ δυνατώτερος. εἰ γοῦν τις, ὡς Περιπατητικέ, φησὶν, εἰς παράδοξόν σε ἄγει πέμπτου σώματος τὸν οὐρανὸν λέγοντα, φάθι τούτῳ μὴ διὰ τὸν σὸν λόγον μηδὲ διὰ τὰς σὰς ἀποδείξεις τοῦτο συμβῆναι ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλοὺς προκατει-

1 δ' aI: τέ A σοφιστικὸν aA: σοφιστικῶν I 2 καὶ prius om. A (i)
πρὸς I: περὶ a 4 τοῖς τοπικοῖς I: τῶ a τῶν τοπικῶν a; citatur VIII 1 p. 155^b21sq.
7 μὴθὲν I 8 εἰλημμένα AI: εἰλημματα a 9 σκοπεῖ a 19 supra τοιοῦτον
scripsit παράδοξον I¹ 22 αὐτὰς A: αὐτὸ a: comprehend. I 22. 23 ὁμολογήσειαν A
24 παρὰ τοὺς πολλοὺς AI: περὶ τοῖς πολλοῖς a 25 δὲ om. A, sed cf. p. 103,9
26. 27 δεινός παραδιδόναι μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ ἀπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι, ἀλλὰ πολὺ δυνατώτερος παρασχεῖν λύσιν τῆς ἀπάτης καὶ τῶν παραλογισμῶν A 27— p. 102,2 ὡς περιπατητικοί φησιν εἰς τὸ παράδοξόν τι εἰπεῖν ἀγάγη σε λέγοντα τὸν οὐρανὸν πέμπτου εἶναι σῶμα καὶ ἕτερον τῶν στοιχείων, εἰπέ· οὐ διὰ τὸν λόγον ὃν εἶρηκα συμβαίνει τὸ ἄδοξον· ἢ διὰ τὰς ἐμάς ἀποδείξεις, ἀλλὰ διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς δοξάζειν πάντα τὰ ὄντα ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνεσθαι· ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ ἐρωτώμενος τοῦτο βούλεται λέγειν, ἤγουν τὸ μὴ δεῖ αὐτὸν καὶ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ νομισθῆναι A 28 σὸν a: om. I

λημμένους ἐτέρῳ δόγματι· καὶ γὰρ καὶ πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος τοῦτο καὶ βούλεται, τὸ λέγειν μὴ δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν τούτου ἀπόκρισιν νομισθῆναι παράδοxon λέγειν ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς.

p. 172^b36 Ἔτι δ' ἐκ τῶν βουλήσεων καὶ τῶν φανερῶν δοξῶν.

5 Ἔτι περὶ τοῦ πῶς ἂν τις παράδοξα ποιήσῃ λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον διδάσκει. φησὶν οὖν ὅτι, ἐπειδὴ ἄλλα μὲν πολλάκις βουλόμεθα, ἄλλα δὲ δοξάζομεν, οἷον βουλόμεθα μὲν πάντες πλουτεῖν, εὐεκτηῖν, δοξάζεσθαι, δοξάζομεν δὲ καλὸν εἶναι πένεσθαι καὶ νοσεῖν, ὁπόταν οὖν διαλέγῃ μετὰ
10 τινος, σκόπει εἰ ἀπὸ τῶν βουλήσεων τῶν πολλῶν διαλέγεται· οἷον εἰ λέγει κατὰ τὴν τῶν πολλῶν βούλησιν καλὸν τὸ ζῆν ἡδέως, καλὸν τὸ πλου-
τεῖν αἰσχυρῶς, ἐπιχειρεῖ σὺ ἀπὸ τῶν φανερῶν δοξῶν φάσκων καλὸν
εἶναι τὸ σωφρονεῖν, τὸ τεθνάναι καλῶς, τὸ πένεσθαι δικαίως· φαίνε-
ται γὰρ ἅπασι τοῦτο. καὶ οὕτως εἰς παράδοxon ἄξεις τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ
15 μὲν κατὰ τὰς βουλήσεις ἀπόκρισιν διδῶ, τὰς φανεράς δόξας σοῦ ἀντι-
τιθέντος αὐτῷ, εἰ δὲ κατὰ τὰς φανεράς δόξας ἀποκρίναιτο, ἀντιπαριστῶντος
σοῦ τὰς ἀποκεκρυμμένας, τουτέστι τὰς βουλήσεις· ταύτας γὰρ κρυπτὰς
καὶ ἀφανεῖς δόξας ἔχομεν.

p. 173^a7 Πλεῖστος δὲ ἐστὶ τόπος τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν.

Ἔτι περὶ τοῦ εἰς παράδοxon ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον λέγει, καὶ φησὶν
20 ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶ τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοxon ἄγειν τὸ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τοῦ
κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ
Γοργίᾳ καὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι ποιοῦσιν· εἰσάγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Γοργίᾳ αὐτοῦ διαλόγῳ τὸν Καλλικλῆν λέγοντα τὴν δικαιοσύ-
νην μὴ εἶναι καλὴν τε καὶ ἀγαθὴν ὡς μὴ κατὰ φύσιν ἀλλὰ κατὰ νόμον
25 μόνον οὖσαν ἀγαθὴν, τὴν δὲ πλεονεξίαν μᾶλλον εἶναι καλὴν ὡς κατὰ

7 μὲν πάντες I: inv. ord. a 8. 9 σκόπει οὖν, ὁπόταν διαλέγῃ μετὰ τινός A
8 διαλέγει a 9 post βουλήσεων add. καὶ A post πολλῶν add. ἦγουν τῶν
δοκούντων τοῖς πολλοῖς A οἷον εἰ aI: καὶ εἰ μὲν A 11 τῶν AI: om. a
λέγων A 12 τὸ πένεσθαι δικαίως post σωφρονεῖν collocat A 12. 13 τοῦτο γὰρ
ἅπασι φαίνεται A 14 post μὲν add. οὖν a 14. 15 ἀντιτιθέντος aA: ἀντι-
θέντι I 16 γὰρ AI: τὰς a: γὰρ τὰς v 18 ἐστὶ τόπος I: τόπος a: τόπος ἐστὶ Arist.
19. 20 τὸν προσδιαλεγόμενον λέγει καὶ φησὶ· πλεῖστος δὲ τόπος ἐστὶν· ἦγουν ἰσχυρὸς τόπος ἐστὶν
εἰς τὸ ἄγειν εἰς τὸ παράδοxon λέγειν τὸν προσδιαλεγόμενον τὸ ἐπιχειρεῖν A 21 post
καὶ prius add. τοῦ A καὶ alt. om. A τῷ om. A 22 καὶ—ποιοῦσιν aI:
ἐποίησε. διάλογος ἐστὶ τοῦ πλάτωνος ἐπιγραφόμενος ὁ γοργίας. διὰ τὸ εἰσάγειν αὐτὸν δι' ὄλου
τοῦ διαλόγου A εἰσάγει] Gorg. c. 38 sqq. γούν A 22. 23 ἐν τῷ διαλόγῳ
τοῦτω A 24 καλὸν—ἀγαθὸν A 25 μόνον om. A οὖσαν ἀγαθὴν post
24 φύσιν collocat A μᾶλλον εἶναι καλὴν aI: καὶ ἀδικίαν ἀγαθὴν οὖσαν A

φύσιν. διὰ τί γάρ, φησί, τῶν θηρίων τὰ μὲν πεποίηκεν ἰσχυρὰ τὰ δ' ἄτονα; φύσει γοῦν ἐν τούτοις τὸ ἀρπάζειν, καὶ ἕκαστον αὐτῶν μὴ νόμφ χρώμενον ἀλλὰ μόνῃ φύσει ἐπόμενον τὸ ἔλαττον αὐτοῦ ἀρπάζει καὶ ἐσθίει. τοῖς δὲ νομοθέταις καλὸν ἐνομισθῆ ἢ δικαιοσύνη διὰ δειλίαν, ὅθεν καὶ τὸν
 5 νόμον εὐρημα δειλῶν ἀνθρώπων ἔλεγον· δεδοικότες γάρ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν βλάπτωνται, τοὺς νόμους ἐθέεντο. ἐπιχειρεῖ οὖν, φησίν, ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον· καὶ εἰ μὲν ὁ ἀποκρινόμενος ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐπιχειρεῖ, οὐ τὸ ἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν· εἰ δ' ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν, οὐ ἀπάντησον ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον. ἦν δὲ ἄρα τοῖς
 10 παλαιοῖς, ἤγουν τῷ Καλλικλεί καὶ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς, μᾶλλον ἀληθὲς καὶ καλὸν τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως γενόμενον, τὸ δὲ ὑπὸ τῷ νόμου διαταχθὲν τῶν πολλῶν καὶ συγκλύδων ἀνθρώπων θέσις.

p. 173•19 Ἔνια δὲ τῶν ἐρωτημάτων ἔχει τὸ ἀμφοτέρως ἄδοξον εἶναι τὴν ἀπόκρισιν.

15 Καὶ ἕτερον τόπον παραδίδωσι δι' οὗ ἂν τις εἰς παράδοξον ἄγοι τὸν ἀποκρινόμενον. ἔστι δὲ τοιοῦτος· εἰσὶ τινὰ τῶν ἐρωτημάτων κατὰ ἀντίφρασιν ἐρωτώμενα, ἐφ' ὧν οἷον ἂν ἀποκριθεῖ ὁ ἐρωτώμενος, ἄδοξα λέγειν νομίζεται ὡς τοῦ ἐτέρου καταφρονῶν. εἰσὶ δὲ τῶν οὕτως ἐρωτωμένων τὸ μὲν παρὰ τῶν πολλῶν οὕτως ἔχειν δοξαζόμενον καὶ παρ' αὐτῶν σπου-
 20 δαζόμενον, τὸ δὲ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπαινούμενον καὶ ἐπιτρεπόμενον· οἷον τί φημι; ὁ μὲν πολλὸς ὄχλος δεῖν δοξάζει τῷ πατρὶ πεῖθεσθαι, ὁ δὲ σοφὸς τοῖς σοφοῖς, καὶ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ὁ σοφὸς λέγει ἢ ἕτερον βλάπτειν. ἐπεὶ οὖν ἐν ἐνίοις τῶν ἐρωτημάτων, φησίν, οὐ δύναται ὁ ἀποκρινόμενος ἀποκρίνασθαι τὸ ἕτερον μῦθον τῆς ἀντιφάσεως (οἷον γάρ ἂν ἀποκρίνηται,
 25 ἄδοξα λέγων εὐρεθήσεται· οἷόν ἐστι τὸ 'ἄρα γε δεῖ τῷ πατρὶ πεῖθεσθαι ἢ τοῖς σοφοῖς;·' εἰ μὲν γὰρ εἶπη τοῖς σοφοῖς, ἄδοξον μὴ τῷ πατρὶ f. 34· πεῖθεσθαι· εἰ δὲ τῷ πατρὶ, πάλιν διὰ τί μὴ τοῖς σοφοῖς;), δεῖ οὖν, ἐὰν ἀποκρίνηται ὡσπερ οἱ σοφοὶ λέγουσι καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι κρεῖττον ἐρεῖ, μεταίγειν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς· τὸ γὰρ ἀνάπαλιν οὗτοι δοξάζουσιν· εἰ δὲ οἱ πολλοί,

1—3 διὰ τί—ἐπόμενον aI: ἔλεγε γὰρ οὗτι τὸ ἀδικεῖν καλὸν ἐστίν, ἐκ τοῦ τὴν φύσιν μὴ πάντα τὰ ζῶα ποιῆσαι ἰσχυρὰ. ὥστε μὴ δύνασθαι ἄλλα καταβλάπτειν καὶ κατεσθῆναι· ἀλλὰ τὰ μὲν, δημιουργῆσαι τῶν ζώων ἰσχυρὰ· οἷον λέοντα· ἀρκτον· ἀετὸν· ἰέρακα· τὰ δὲ, ἀνίσχυρα καὶ ἀσθενῆ· ὥστε ἐκ τούτου δοκεῖ τῇ φύσει καλὸν φαίνεσθαι τὸ ἀδικεῖν, ἐκ τοῦ κατεσθῆναι τὰ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσθενῆ ζῶα· ἀρπακτικὰ γὰρ ζῶα δ εἴπομεν· δ καὶ μὴ νόμφ χρώμενα ἀλλὰ τῇ φύσει μόνῃ ἐπόμενα ἕκαστον αὐτῶν A 2 αὐτῶν I: αὐτὸ a 3 μόνῃ I: μόνον a
 5 εὐρημα aA: εὐρεμα I post ἀνθρώπων add. τε a post ἔλεγον add. οἱ παλαιοὶ A
 6 ἰσχυροτέρων A βλάπτονται a ἐξέθεντο A 8 τὸ I: om. a 9 post
 ἀρα add. τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἤγουν A 11 τῆς om. A τὸ δὲ κατὰ νόμον
 καὶ ὑπὸ τούτου A 12 συγκλύδων AI: συγκλήτων a 15 τόπον A, bis I:
 τρόπον a 17 προτεινόμενα A 19 post αὐτῶν add. πού a 19. 20 σπουδαζό-
 μενον] σπου in ras. A¹ 21 δοξάζειν a post δοξάζει add. ὡς εἴρηται A 23. 24 ἀπο-
 κρίνασθαι ὁ ἐρωτώμενος A 27 διὰ τὸ A δεῖ I: δεῖν aA 29 δ om. A

ἀγειν ἐπὶ τὰ τῶν σοφῶν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἴμοιον τῷ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν· ὁ μὲν γὰρ ὁ πολὺς λεῶς δοξάζει, τοῦτο τῷ νόμῳ ἔοικεν, ἐπεὶ καὶ ὁ νόμος δόξα (τῶν) πολλῶν ἐστίν· ὁ δὲ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι, τοῦτο καὶ ἡ φύσις αὐτῆ λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια.

5 p. 173•32 Περὶ δὲ τοῦ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν.

Στοχάζονται οἱ σοφισταί, ὡς εἰρήκαμεν, τοῦ ποιεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον ὡς ἀδολεσχοῦντα δοκεῖν. καὶ δι' ὧν λέγει, αὐτὸ τοῦτο διδάσκει. τέως γοῦν πρότερον τί ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν λέγει εἰρηκέναι· καὶ ἔφθη περὶ τούτου εἰπὼν ἐν ἀρχαῖς τῆς προκειμένης πραγματείας, ὅτι ἀδολεσχῆσαι ἐστὶ τὸ πλεονάκις ταῦτό λέγειν. τοῦτο εἰπὼν ἐπάγει πάντες δὲ οἱ τοιοῦτε λόγοι τοῦτο βούλονται ποιεῖν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι οἱ μέλλοντες ῥηθῆναι παρ' ἐμοῦ λόγοι τούτου χάριν λέγονται, παριστῶντες πῶς γίνεται τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ τοῦτο βούλονται ποιεῖν, τὸ ἀδολεσχεῖν. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπ' ἐκείνων, ὅταν ὄνομα ἢ λόγον οὐδὲν 15 διαφέρῃ εἰπεῖν, οἷον διπλάσιον καὶ διπλάσιον ἡμίσεος, ὃ ἐστὶ λόγος τοῦ διπλασίου· ἐπεὶ γὰρ τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμισυ λέγεται (πρὸς τι γὰρ ὄν αὐτὸ ὑπερ ἐστὶ πρὸς ἄλλο τὴν ἀναφορὰν ἔχει), καὶ μόνον λεγόμενον διπλάσιον ποιεῖ συνεξακουέσθαι πάντως καὶ τὸ ἡμίσεος. εἰ γοῦν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸ ὄνομα, ἤτοι τὸ μέγεθος τότε διπλάσιον, ἐρεῖς τότε τὸ μέγεθος 20 διπλάσιον ἡμίσεος, ἠδολέσχῃσας· ἐν οἷς γὰρ εἶπας διπλάσιον, ἐδήλωσας αὐτό· εἰ γὰρ ἐν τῷ διπλασίῳ τὸ ἡμισυ ἐμφαίνεται, εἰλημμένου ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ἡμίσεος δις εἰληπται τὸ ἡμίσεος. εἰ τοίνυν οὕτως λέγεις 'τόδε διπλάσιον ἡμίσεος', οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἄλλ' ἢ 'τόδε διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος'. ἀπαξ μὲν γὰρ τὸ ἡμίσεος συνεμφαίνεται ἐν τῷ εἰπεῖν σε δι- 25 πλάσιον, καὶ ἔτι ἐν τῷ προσθεῖναι σε ἐνεργείᾳ τὸ ἡμίσεος. πάλιν ἂν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ληφθῆ, τρίς ἔσται εἰρηκένον τὸ ἡμίσεος.

p. 173b1 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἐν τε τοῖς πρὸς τι.

30 Ἐκ ποίων ἢ καὶ ἐν τίσιν οἱ ποιῶντες τὴν ἀδολεσχίαν γίνονται λόγοι, νῦν προστίθησι, καὶ φησὶν ὅτι ἐν ἐκείνοις τῶν πρὸς τι οἱ τοιοῦτοι τῶν

2 μὲν om. A ὁ πολὺς AI: inv. ord. a ἔστιτε τῷ νόμῳ, omisso τοῦτο, A
 3 τῶν ex Arist. addidi πολλῶν ἐστὶν aA: inv. ord. I 3 δοξάζουσι A 6 σο-
 φισταὶ ex σοφοὶ corr. I' εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I τοῦ AI: τοῦτο a
 7 λέγειν a 9 ἐν ἀρχαῖς] c. 3 p. 165^b16 10 ταυτὸ A Arist. l. c.: ταυτὰ AI οἱ
 om. a 11 τοιοῦτοι A 13 τοῦτο AI: πῶς a 15 διαφέρει a διπλάσιον
 alterum a: διπλασίου I 18 πάντως om. A 19 τότε I: τότε a 22 καὶ I:
 om. a 23. 24 ἡμίσεος ter habet I 24 συνεμφαίνετο a σε a: om. I
 30 τίσιν AI: τοῖσιν a 31 νῦν om. A

λόγων γίνονται, ἐφ' ὧσων μὴ μόνον τὰ γένη πρὸς τι ἀποδίδεται ἄλλο
 ἀλλὰ καὶ αὐτά. οἷον ἡ ἐπιθυμία ἡδέος ἐστὶν ἐπιθυμία καὶ πρὸς τι
 λέγεται· ἀλλὰ καὶ [ἡ] οἷον γένος αὐτῆς ἡ ὄρεξις πρὸς τι καὶ αὐτὴ λέγεται·
 ὄρεκτου γὰρ τινος ὄρεξις ἐστίν. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείνοις, ὧσων μὴ ὄντων
 5 πρὸς τι κατηγορουμένων δὲ κατὰ οὐσίας τινὸς παραλαμβάνεται ἐν τῷ
 ὀρισμῷ αὐτῶν ἡ ὑποκειμένη αὐτοῖς οὐσία, καὶ ὅλως ἐν ἐκείνοις ὧν ἕξεις
 εἰσὶν ἡ πάθη καθ' αὐτὸ κατηγορούμενα τῶν ὑποκειμένων. οἷον ἡ σιμότης
 πάθος ἐστὶ καθ' αὐτὸ κατηγορούμενον τῆς ῥίνος, καὶ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ
 παραλαμβάνεται καὶ τὸ ὑποκείμενον καθ' οὗ κατηγορεῖται, ἡ ῥίς· ὁ γὰρ
 10 αὐτὴν τὴν ἐν ῥίνι σιμότητα ὀριζόμενος οὕτω λέγει· σιμότης ἐστὶ κοιλαν-
 σις ἐν ῥίνι. ἡδολέσχῃσεν οὖν οὕτως πως ὀρισάμενος· εἰπὼν γὰρ σιμότητα
 καὶ ῥίνα συνέλαβε· προσθεὶς δὲ πάλιν ἐνεργεῖα τὸ ἐν ῥίνι δις τὸ ῥίς [ῥίς]
 ἔλαβε. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 'ἀριθμός ἐστὶ μέσον ἔχων τὸ περιττόν'·
 ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῦτο πάθος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ κατηγορούμενον, ὀπηνίκα
 15 τὸ περιττὸν ὀριζόμενος τὸ ἀριθμὸς παραλήψομαι, δις εἰλήφειν αὐτόν·
 περιττὸν γὰρ εἰπὼν τρόπον τινὰ καὶ ἀριθμὸν εἰρήκειν· προστέθεικα δὲ καὶ
 ἐνεργεῖα τὸ ἀριθμός, ὥστε δις ἔφην τὸ αὐτό.

p. 173^b12 Φαίνονται δὲ ποιεῖν οὐ ποιοῦντες ἐνίοτε.

Οἱ σοφισταὶ μὴ ἀληθῶς ἐλέγχοντές τινα ἀδολεσχοῦντα | φαίνονται f. 34^v
 20 πολλαίσις ποιοῦντές τινα ἀδολεσχεῖν. πῶς δὲ ποιοῦσιν, αὐτοὺς τὴν αἰτίαν
 τίθησιν. οὐ γὰρ ἐρωτῶσι τὸν ἀποκρινόμενον εἰ οἶται σημαίνειν τι τὸ
 διπλάσιον καθ' αὐτὸ λέχθῆν χωρὶς τοῦ ἡμίσεος ἢ οὐδὲν τι σημαίνει·
 καὶ τυχὸν εἰπόντος σημαίνειν τι καθ' αὐτὸ λεχθῆν τὸ διπλάσιον,
 οὐ προσερωτῶσιν αὐτοῖς πότερον τὸ αὐτὸ σημαίνει, δ καὶ ἐὰν οὕτως ἐρρήθη
 25 διπλάσιον ἡμίσεος, ἢ ἕτερον. φαίνεται γοῦν ὁ σοφιστὴς ποιεῖν τινα ἀδο-
 λεσχεῖν, ὅτι οὐδὲν τι τούτων ἐρωτᾷ, ἀλλ' εὐθύς ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τὸ
 'τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον'. εἰ μὲν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος ἠρωτήθη
 'ἀρὰ γε σημαντικὴ τίς ἐστὶ φωνὴ τὸ διπλάσιον;', εἶτα κατέφησε καὶ πάλιν
 ἠρωτήθη 'ἀρὰ γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λεγόμενον περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ
 30 καὶ τὸ ἡμισυ;' καὶ πρὸς τοῦτο πάλιν κατέφησε, τότε κυρίως ἀδολεσχῶν
 ἐλέγχεται· ὠμολόγησε γὰρ ταῦτα. φαίνεται γοῦν ἐλεγχόμενος διὰ τὸ τὸ
 ὄνομα ταῦτόν εἶναι τῷ λόγῳ καὶ σημαίνειν τὸ αὐτό, ὅπερ γίνεται,
 εἰ μηδὲν διαφέρει, ὡς καὶ μικρὸν ἄνωθεν εἶρηκεν "εἰ μηδὲν διαφέρει τὸ
 ὄνομα ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν". τὴν γοῦν τοιαύτην ἐρώτησιν οἶαν εἰρήκειμεν,

1 post γίνονται add. καὶ ἐμφαίνονται A ἐν ὅσοις οὐ A 2 post αὐτὰ add. τὰ
 εἶη πρὸς τι λέγεται· καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀποδίδεται· ἦγον τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν A
 3 ἀλλὰ—λέγεται om. A ἢ delevit v 5 δὲ om. A 7 εἰσὶν om. A 10 post
 οὕτω exprunxit ὀρίζει I 11 ἡδολέσχῃσεν A 12 ῥίς alt. delevi 13 τοιοῦτος a
 15 παραλήψεται—εἰλήφειν v αὐτόν AI: αὐτό v: om. a 16 εἶρηκα A: εἶρηκα v
 19 τινος, ut videtur, I pr. 22 σημαίνει AI: σημαίνειν fort. recte a 29 περιλαμ-
 βάνει A: παραλαμβάνει aI 33 εἶρηκεν] p. 173*34 34 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a

τὴν ἄρα γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λεγόμενον τὸ διπλάσιον περιλαμβάνει ἐν
 ἑαυτῇ καὶ τὸ ἡμισυ·, ἐρωτώμενον οὕτως ἔδει ἀποκριθῆναι, ὡς δυνάμει
 μὲν, ὅταν τὸ διπλάσιον χωρὶς λέγῃται, περιλαμβάνει καὶ τὸ ἡμίσεος, οὐ
 μὴν δὲ καὶ ἐνεργείᾳ. καὶ οὕτως ἀποκριθεὶς οὐκ ἂν ἔαλω ὡς πολλάκις λέγων
 5 ταῦτά.

p. 173^b 17 Σολοικισμὸς δὲ οἶον μὲν ἔστιν, εἴρηται πρότερον.

Καὶ περὶ τοῦ παρὰ τοῖς σοφισταῖς σπουδαζομένου σολοικισμοῦ νῦν
 διδάσκει, καὶ φησὶν ὅτι τί μὲν ἔστιν ὁ σολοικισμὸς, εἴρηκεν καὶ περὶ αὐ-
 τοῦ κατ' ἀρχὰς εἰπὼν "σολοικίζειν ἔστι τὸ ποιῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον τῇ
 10 λέξει βαρβαρίζειν ἐκ τοῦ λόγου". γίνεται δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. καὶ
 πρῶτον μὲν, ὅταν ἀληθῶς τις σολοικίῃ λέγων Λάχης Λάχου. δεύτερον δὲ
 ἔστι μὴ ποιεῖν, φαίνεσθαι δὲ ποιεῖν, ὡς οἱ σοφισταὶ ἐπιχειροῦσι λέγοντες
 ἄρα δὲ σὺ φῆς εἶναι, ἔστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι, εἶτα ἐπάγουσιν ἔστιν ἄρα
 λίθον'. τὸ τοιοῦτον σολοικισμὸς μὲν εἶναι δοκεῖ, κυρίως δὲ οὐκ ἔστιν· ἔδει
 15 γὰρ οὕτως ἐπαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς ἔστιν ἄρα λίθον εἶναι'. ἐνίοτε δὲ ποιῶν
 τις σολοικισμὸν οὐ δοκεῖ ποιεῖν, ὡς ὁ Πρωταγόρας· οὗτος γὰρ τὸν μῆνιν
 καὶ τὸν πῆληκα ἔλεγε, καὶ ποιῶν σολοικισμὸν οὐκ ἐνόμιζε σολοικίζειν,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἐφαίνετο. ὥστ' ἐκείνῳ μὲν ἐφαίνετο σολοικίζειν ὁ λέγων
 τὴν μῆνιν καὶ τὴν πῆληκα, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ· ὁ δὲ λέγων οὐλόμενον
 20 μῆνιν φαίνεται μὲν τοῖς ἄλλοις σολοικίζειν, ἀλλὰ τῷ Πρωταγόρᾳ οὐ σολοικί-
 ζειν ἐδόκει. τοὺς τρεῖς τοίνυν τούτους τρόπους, καθ' οὓς σολοικίζει τις,
 εἰπὼν φησὶ δῆλον ὅτι καὶ ἐν τέχνῃ τις δύναται τοῦτο ποιεῖν, τοῦτο
 διὰ τούτου λέγων, ὅτι καὶ ἐν συλλογισμῷ τις δύναται σολοικίζειν ἢ ἀλη-
 θῶς ἢ φαινομένως· τέχνην γὰρ τὸν συλλογισμὸν ὠνόμασεν ὡς ἐν τέχνῃ
 25 καὶ μεθόδῳ ἐσκευασμένον καὶ μὴ ὡς ἔτυχε προαγόμενον. ὅτι δὲ καὶ ἐν
 συλλογισμῷ τις φαινομένως σολοικίζειν τὸν ἀποκρινόμενον δεῖκνυσιν, ἐφεξῆς
 διδάσκει· πολλοὶ γάρ, φησὶ, τῶν λόγων μὴ συλλογιζόμενοι τὸν
 κυρίως σολοικισμὸν φαίνονται τοῦτον συλλογιζέσθαι.

1 χωρὶς iteratum deletiv A¹ παραλαμβάνει a 3. 4 οὐ μὴν A: ἀκμὴν aI
 5 ταῦτα a 8 ὅτι—σολοικισμὸς in ras. A¹ ἔστιν aA: om. I εἴρηκεν AI:
 εἴρηκεν a 9 κατ' ἀρχὰς] c. 3 p. 165^b 20 9. 10 εἰπὼν—λόγου aI: σολοικισμὸς
 γὰρ ἔστι τὸ κατὰ λέξιν βαρβαρίζειν A 10 post δὲ add. τὸ σολοικίζειν A καὶ om. A
 11 τις om. A post σολοικίῃ add. ἤγουν βαρβαρίζῃ, δύναται ποιεῖν τοῦτο A λάχης
 λάχου A: λαχῆς λαχοῦ aI post λάχου add. πέρσης πέρσης A 12 τὸ μὴ
 ποιῶντα σολοικισμὸν φαίνεσθαι καὶ δοκεῖν ποιεῖν ὡς ἐπὶ τοῦδε A σοφισταὶ I: σοφι-
 στικοὶ a 13. 14 λίθον ἄρα ἔστι A 14 εἶναι δοκεῖ aI: φαίνεται εἶναι A 15 γὰρ
 τοὺς σοφιστὰς τοῦτο συμπερᾶναι A 16 ὁ AI: om. a τὸν aA: τὴν I post
 μῆνιν add. οὐλόμενον A 17 ἔλεγε post 16 γὰρ collocat A καὶ σολοικίζων A
 18 τοῖς—λέγων aI: τοὺς δὲ πολλοὺς ἐνόμιζε σολοικίζειν τοὺς λέγοντας A 19 τὴν
 alterum aA: τὸν I 20 φαίνοτο (sic) a: ἐφαίνετο b 25 ὅτι a: ὅτε I

p. 173b26 Εἰσι δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαινόμενοι σολοικισμοὶ
παρὰ τὸ τόδε.

Εἰπὼν ὅπως τις σολοικίζει, νῦν καὶ ἀπὸ ποίας αἰτίας ὁ σολοικισμὸς
γίνεται λέγει, ἥτις ἐστὶ τὸ τόδε. τὸ δὲ καὶ ὅταν ἢ πτώσις ἐρμηνευ-
5 τικὸν τοῦ παρὰ τὸ τόδε τίθῃσιν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἕτοι ὅταν ἢ πτώσις
μήτε ἄρρεν σημαίνει μήτε θῆλυ ἀλλὰ τὸ οὐδέτερον'. τὸ μὲν γὰρ
οὗτος ἀρρενικοῦ ἐστὶ σημαντικόν, τὸ δὲ αὕτη θηλυκοῦ· τὸ δὲ τοῦτο
βούλεται μὲν σημαίνειν τὸ οὐδέτερον, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἀρρενικὸν καὶ
θηλυ δηλοῖ. τοῦ μὲν οὖν ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος αἱ πτώσεις ἀπα-
10 σαι καὶ ἀλλήλων διαφέρουσι καὶ αὐταὶ ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἂν τις διὰ τινος
ἀπατηθεῖ τῶν τοιούτων πτώσεων ὥστε νομίσαι τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν
ἢ τὴν ἀρρενικὴν πτῶσιν θηλυκὴν. τῶν δὲ οὐδετέρων ἔναι | μὲν πτώ- f. 35
σεις διαφέρουσι καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν πτώσεων, αἱ
δ' οὐ· ὅθεν καὶ φασιν οἱ γραμματικοὶ τῶν οὐδετέρων τὴν αὐτὴν εἶναι
15 ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν. οἶόν ἐστι τὸ τοῦτο· λαμβάνεται γὰρ,
ὡς ἔφημεν, καὶ ἐπὶ ἀρρενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ αἰτιατικῆς καὶ εὐθείας·
ὅθεν καὶ ἀπατᾶται τις καὶ δοκεῖ σολοικίζειν. δοθέντος γὰρ πολλάκις τοῦ
τοῦτο ὡς ἐπὶ οὐδετέρου συλλογίζονται ὡς ἐπὶ ἀρρενικοῦ οἱ σοφισταὶ τοῦ-
τον· ὁμοίως δοθέντος πάλιν ἐπ' εὐθείας ἐπὶ αἰτιατικὴν αὐτὸ μετα-
20 καὶ ὁμοίως τούτοις ἐπὶ ἄλλης πτώσεως δοθὲν ἐπὶ ἄλλην αὐτὸ μετα-
φέρουσι. καὶ πόθεν τοῦτο συμβαίνει, φησὶ διὰ τὸ τόδε κοινὸν εἶναι
πτώσεων πολλῶν· σημαίνει γὰρ καὶ τὸ 'τόδε ὁ Σωκράτης' καὶ τὸ 'τόδε
τὸν Σωκράτην'.

p. 173b36 Δεῖ δ' ἐναλλάξ σημαίνειν, μετὰ μὲν τοῦ ἔστι τὸ
25 οὔτος, μετὰ δὲ τοῦ εἶναι τὸ τοῦτον.

Ἐπειδὴ ἔφησεν, ὅτι τὸ τοῦτο οὐδέτερον ὃν πολλάκις σημαίνει καὶ
ἀρρενικὸν καὶ θῆλυ, καὶ ὅτι καὶ διαφόρους πτώσεις σημαίνει καὶ διὰ τοῦτο
ἀπατητικόν ἐστὶ καὶ ποιεῖ φαίνεσθαι πολλάκις τινὰς σολοικίζοντας, νῦν
παραδίδωμι μέθοδον δι' ἧς ἂν τις τὴν ἀπάτην διαδιδράσκει, λέγων ὅτι
30 ἐπειδὴ τὸ τοῦτο καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον σημαίνει, δεῖ ἐνηλλαγμένως
ποιεῖσθαι σε παρ' ἐκάστω τούτων τῶν δύο σημαινομένων τοῦ τοῦτο τὴν σύν-
θεσιν· ἔχε γὰρ μοι καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ εἶναι· καὶ εἰ μὲν βούλει εἰπεῖν τὸ τοῦτο

1 σχεδὸν a Arist.: om. I 5 ἕτοι I: ἕγουν a 7 ἀρρενικοῦ a αὕτη a
θηλυκόν a 8 τὸ I: τι a ἀρρενικόν a 9 θήλεως a 12 ἢ aI: καὶ A
12—14 τῶν—δ' οὐ om. A 16 καὶ primum aI: ὡς A ἀρρενικοῦ a: ἀρρενι-
κῶν A θηλυκῶν καὶ ἐπὶ A 20 αὐτὸ v: αὐτὴν aI 26 εἶπεν A πολλάκις A
cf. Arist. b29: πολλά aI 27 θῆλυ καὶ ἄρρεν A ὅτι καὶ om. A σημαίνει
om. A διὰ τοῦτο om. A 28 φαίνεσθαι post τινὰς collocat A 29 δια-
διδράσκει A: διαδιδράσκει I: διαδιδράσκει a ὅτι aI: ὡς A 30 σημαίνει post τοῦτο
collocat A 31 σε om. A τούτων τῶν δύο σημαινομένων A: τῶν δύο τούτων aI
post τοῦτο add. καὶ A 32 ἔχε A: ἔχει aI λαβεῖν, sed post p. 108,1 εὐθείας A

ἐπ' εὐθείας, προστίθει τὸ ἔστι καὶ λέγε 'ἔστι τοῦτο'· ὅτε δὲ ὡς ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ τοῦτο ἐκφωνεῖς, τὸ εἶναι πάλιν ἐπίλεγε λέγων 'εἶναι τοῦτο'. ὁμοίως δὲ ποιεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων· εἰ γὰρ βούλει δηλῶσαι διὰ τοῦ τοῦτο ἢ ἀρσενικὴν ἢ θηλυκὴν πτώσιν, αἰτιατικὰς δέ, 5 εἰπέ 'εἶναι τοῦτο Κορίσκον, εἶναι τοῦτο Καλλιόπην', εἰ δ' εὐθείαν, 'ἔστι τοῦτο Κορίσκος'. καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δὲ σκευῶν ὁμοίως ποιεῖ, τούτεστι τῶν οὐδετέρων (σκευὴ δὲ ταῦτά φησι διὰ τὸ ἄψυχα εἶναι)· καὶ ἐπὶ τούτων γὰρ τῶν ἢ θηλείας ἢ ἀρρενος ἐχόντων ὄνομα (κυρίως γὰρ οὐδέτερα ἐκεῖνά ἐστιν ὅσα εἰς τὸ ὀ καὶ ὦ τελευτᾷ· ὅμως καὶ τινὰ τῶν ἀρρενικῶν 10 ὀνομάτων τοῖς ἀψύχοις περιτιθέαμεν, ὡς ἀσκὸς καὶ πρίων καὶ τὰ τοιαῦτα), καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοίνυν τότε δηλοῦται εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ πῶσις, ὅτε τὸ ἔστι ἢ τὸ εἶναι προσθήσομεν· ταῦτα γὰρ λεγόμενα ποιήσει κάμ-πολυ διαφέρειν.

p. 174a5 Καὶ τρόπον τινὰ ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμὸς.

15 Τρόπον τινὰ, φησὶν, ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινόμενοις ἐλέγχους· ὥσπερ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων τις ἀπατάται, οὕτως ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὀνομάτων συμβαίνει τινὰ σολοικίζειν. ἐκεῖ γὰρ ὁ σοφιστὴς ἐρωτᾷ 'ἄρα οὐχ ὁμοίως τῷ σχήματι τῆς λέξεως ἐκφέρεται τὸ ὄραν καὶ τὸ ἀκούειν;' καὶ φησὶν ὁ ἀποκρινό- 20 μενος· εἶτα συναίγει ταῦτά εἶναι. τοῦτο δὲ ἄποπον· τὸ μὲν γὰρ ἐνεργείας σημαντικόν, τὸ δὲ πάθους δηλωτικόν. γέγονεν οὖν ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁ ἔλεγχος. ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰ ὀνόματα γίνεται ὁ σολοικισμὸς· τὸ γὰρ τότε ἐπ' εὐθείας δοθὲν ἐπὶ αἰτιατικὴν παρὰ τοῦ σοφιστοῦ μετέχθη, καὶ γέγονεν ὁ σολοικισμὸς ἐκ τοῦ ὀνόματος. ὅτι δὲ ὁ μὲν παρὰ 25 τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δοκεῖ ὁμοίος εἶναι κατὰ τι τῷ σολοικισμῷ, δῆλον ὡς ἐπὶ παραδείγματος· ἄνθρωπος γάρ, φησί, καὶ λευκὸν καὶ πρᾶγμά ἐστι καὶ ὄνομα· εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ ἐξετάσει, ποιήσει καθ' ὑπόθεσιν τὸν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἔλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὀνόματα, τὸν σολοικισμόν. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ καὶ τοῦ λευκοῦ 30 ποιήσει τις καὶ τὸν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην ἔλεγχον καὶ τὸν σολοικισμόν, ἀλλ' ἐφ' ἐτέρων τινῶν· ταῦτα γὰρ, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ λευκόν, χάριν παραδείγματος ἔλαβεν, ὡς εἰ ἔλεγε 'τόδε καὶ τόδε καὶ πράγματά εἰσι καὶ ὀνόματα'. εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ λαμβάνει, ποιήσει τὸν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην ἔλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὀνόματα, τὸν σολοικισμόν. πειρα-

1 τὸ ἐστὶ προστίθει A ὡς om. A 2 εἶναι τοῦτο I: inv. ord. A: εἶναι τοῦτον a
3 ποιεῖ aI: τοῦτο ποιεῖ, sed post ὀνομάτων A ἀρσενικῶν omisso τῶν A 3. 4 διὰ
τοῦ τοῦτο βούλει δηλῶσαι 4 ἢ prius om. A δὲ aI: οὐσας ἀμφοτέρων A
5 εἶπε a 6 ποιεῖ a 9 post καὶ prius add. τὸ A Arist. ὅμως A: ὁμοίως I:
ὁμοίως (sic) a ἀρσενικῶν a 11 δηλοῦται AI: δηλοῦνται a 16 ὡς A 17 τῶν
om. A 19 post ἀκούειν add. καὶ τὸ τέμνειν A 20 γὰρ A: om. aI post
γὰρ add. τέμνειν A 24 μετέχθη a 25. 26 an δηλοῖ καὶ? cf. n. p. 109, 21
27 ἐξετάσει a: ἐξετάζει I 32 post ἔλεγεν add. ἀπλῶς A

τέον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων πτώσεων, ἤγουν τοῦ τοῦτο, ἕπερ καὶ αἰτιατικὴν καὶ εὐθείαν δηλοῖ πτώσιν καὶ ἀρσενικὴν καὶ θηλυκὴν, τὸν σολοικισμὸν συλλογίζεσθαι.

5 p. 174*12 Εἶδη μὲν οὖν ταῦτα τῶν ἀγωνιστικῶν λόγων καὶ μέρη τῶν εἰδῶν.

Δύο εἶδη τῶν σοφιστικῶν λόγων ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀπέδωκε. λέγει οὖν | καὶ πάλιν τὰ αὐτά, ὅτι εἶδη μὲν εἰσι τῶν σοφισμάτων ταῦτα, f. 35^v μέρη δὲ τοῦ μὲν ἑνὸς εἶδους, τοῦ παρὰ τὴν λέξιν, ἔξ, ὁμώνυμον, ἀμφί-
 10 βολον καὶ τὰ λοιπὰ δ', τοῦ δὲ ἑτέρου εἶδους, τοῦ ἐκτὸς τῆς λέξεως, τὰ
 πολλάκις ἀπρηθιμημένα ἑπτὰ σοφίσματα, καὶ τρόποι οἱ δεκατρεῖς. ἔφασαν
 δέ τινες τρόπους, οὐ κατὰ λόγον ὡς οἶμαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν σοφιστῶν
 σπουδαζόμενα, τὸ φαίνεσθαι ἐλέγχειν, τὸ εἰς ψεῦδος ἄγειν καὶ παράδοξον,
 τὸ εἰς ἀδόλεσχίαν καὶ τὰ ἐξῆς. μέλλων δὲ εἰπεῖν, πῶς ὁ σοφιστὴς τάττει
 15 τὰς ἑαυτοῦ ἐρωτήσεις καὶ συντίθησι, καὶ περὶ τούτου πλατότερον διαλαβεῖν
 λέγει ὅτι, ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεγόμενοις οὐ μικρὰ συμβάλλεται τὸ προση-
 κόντως ταχθῆναι τὰ ἐρωτήματα (καὶ τοῦτο ἐδειξαμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ
 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν), οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς τῶν
 λόγων. ἐπεὶ γοῦν ὠφελεῖ καὶ τὸν ἀγωνιζόμενον τὸ οὕτως ἢ οὕτως τάττε-
 20 σθαι τούτου τὰς ἐρωτήσεις, ἄγε δὴ καὶ περὶ τούτου εἴπωμεν. διάφοροι
 δὲ εἰσι τοῦ ἐλέγχειν τρόποι, καὶ εἰς μὲν τὸ μηχανεῖν τὸν λόγον· χαλεπὸν
 γὰρ καὶ δύσκολόν ἐστι τῷ ἀποκρινόμενῳ πάντα συνορᾶν ὡς μὴ συγχε-
 θῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν καὶ δοῦναι εἰ βούλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174*18 Εἰς δὲ τὸ μῆκος στοιχεῖοις χρηστέον τοῖς προειρη-
 μένοις.

25 Καὶ ὅτι μὲν στοιχεῖον καὶ ἀρχὰς προειρημένας τὰ ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν εἰρημένα λέγει, δῆλον. ταῦτα δὲ ἦσαν τὸ παρεμβάλλειν καὶ
 ἐρωτᾶν μὴ μόνον τὰ αἴτια τοῦ συμπεράσματος ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα,
 παραβολαῖς τε καὶ παραδείγμασι καταποικίλλειν τὸν λόγον. ἔτι γε μὴν
 δῆλον τοῦτο πεποιήκε διὰ τοῦ μετ' ὀλίγον ῥηθησομένου τοῦ "ὄλωσ δὲ
 30 πάντα τὰ πρὸς τὴν κρούσιν ῥηθέντα πρότερον χρήσιμα καὶ πρὸς τοὺς

1 τοῦ superscr. A¹: om. aI 3 συλλογίζεσθαι I Arist.: συλλογίσασθαι A: συλλογι-
 σεσθαι a 4 εἶδη a 8. 9 ἀμφίβολον a: ἀμφιβολία I 9 ἐκτὴν (sic) I
 10 δεκατρεῖς I: δέκα καὶ τρεῖς a 13 τάττει om. A 14 καὶ prius om. A 17 post
 ὀγδόῳ add. δηλαδὴ A ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155^b 18 sq. ἔχειν A
 18 οὖν a 21 γὰρ ἐστὶ καὶ δ. A ἐρωτωμένῳ A ὡς scripsi cf. n. p. 97, 14
 107, 16: καὶ aI: ὥστε A 21. 22 συγχεθῆναι AI: συγχυθῆναι a 22 αὐτοῦ I
 et post νοῦν A: αὐτῶ a 25 προρημένους a 26 τὸ παρεμβάλλειν κτλ.] cf. Top.
 VIII 1 p. 157*1 sq. 28 καταποικίλλειν τὸν λόγον ante παραβολαῖς collocat A 29 μετ'
 ὀλίγον] p. 174*26

ἀγωνιστικούς λόγους". δεύτερος τρόπος τοῦ ἐλέγχου, φησί, τὸ ἐπισπεύδειν ταχείας καὶ συντόμους ποιῆσθαι τὰς ἐρωτήσεις· οἱ γὰρ ἀποκρινόμενοι ὑστερίζοντες καὶ μὴ δυνάμενοι ἀκριβῶς σκοπεῖν ἀπατηθήσονται· εἰ δὲ μέλλοιεν ἐφίστασθαι καὶ προσέχειν, ἀνόητοι νομίζονται. τρίτος
5 τρόπος ἐλέγχου τὸ ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον ὀργίζεσθαι καὶ θυμοῦσθαι· ταρραττόμενοι γάρ, φησίν, οἱ ἀποκρινόμενοι πάντες ἤττον δύνανται φυλάττεσθαι. ἐν τισι δὲ πάντα γράφεται· καὶ εἰ οὕτως ἔχει, δηλοῦται ὅτι οὐ δύνανται θυμούμενοι πάντα ὄραν καὶ φυλάττεσθαι τὰ ἐρωτώμενα κἀντεῦθεν πρὸς ἀπάτην ἀπάγονται. τοῦ δὲ γινώσκειν, φησίν, ὅτι πρὸς
10 ὀργὴν ἐρωτᾷ, στοιχεῖα ἔστω σοι καὶ σημεῖα, καὶ τίνα ταῦτα, σαφῶς λέγει· ὥστε εἰ ταῦτα ποιῶ, πρὸς ὀργὴν διαλέγεται.

p. 174*23 Ἔτι τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι.

Ἔτι, φησί, πρὸς τὸ δύνασθαι ἐλέγχειν συντελεῖ καὶ τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι. καὶ εἴρηται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
15 Προτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν. ἔστι δέ, φησί, πρὸς ἔλεγχον συντελοῦν καὶ τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ πλείους ἔχειν λόγους, ἦγουν συλλογισμούς· τὴν γὰρ ἡδονὴν δεῖξει τις ἀγαθὸν ὅτε μὲν διὰ τοῦ κατὰ φύσιν, ὅτε δὲ διὰ τοῦ πάντα αὐτῆς ἐφίεσθαι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο συντελεῖ
20 πρὸς ἔλεγχον ἀλλὰ καὶ τὸ λόγους ἔχειν δεικνύοντας καὶ ὅτι οὕτως καὶ οὐχ οὕτως· οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, διὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ πάντα αὐτῆς ἐφίεσθαι, καὶ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, διὰ τοῦ 'γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητὴ καὶ ἐμποδιστικὴ τοῦ φρονεῖν'. εἰ οὖν ἔχεις πρὸς τὸ αὐτὸ πλείους λόγους δεικνύοντας, οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν καὶ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, συμβαίνει τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς πλείω ποιῆσθαι τὴν φυλακὴν· ὁ δὲ πρὸς πλείω

1 post δεύτερος add. δὲ A φησί om. A 2 ταχείας om. A συντόμους τὰς ἐρωτήσεις ποιῆσθαι A 2. 3 ἐρωτώμενοι A 3 post σκοπεῖν add. τὰ ἐρωτώμενα A 4 δὲ Av: γὰρ aI post προσέχειν add. ποῖα τῶν ἐρωτημάτων συμβάλλονται εἰς τὸ προ-
κειμένον, ποῖα δὲ οὐ A 5 τοῦ ἐλέγχου ἐστὶ τὸ A τὸν AI: om. a ἐρωτώ-
μενον A post θυμοῦσθαι add. οὕτω δὲ ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀργίζεσθαι, ἐν τῷ ἀποκαλεῖν
αὐτοὺς χωρικούς A 6 φησίν om. A πάντες οἱ ἀποκρινόμενοι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ
ἤττον A 7 post φυλάττεσθαι add. ὥστε μὴ δοῦναι δ βολεται ὁ ἐρωτῶν A post δὲ
add. τῶν ἀντιγράφων A γράφει A 7. 8 νοεῖται ὡς A 8 δύνανται I: δύνανται aA
οἱ θυμούμενοι, sed post ἐρωτώμενα, A 13 post δύνασθαι add. καὶ I: om. a 14. 15 ἐν
τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλυτ.] c. 19 p. 66*33sq. 15 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1
p. 156*23sq. 16. 17 ἔχειν πολλοὺς συλλογισμοὺς πρὸς τὸ ἐν πρόβλημα· δεῖξει γὰρ τις τὴν
ἡδονὴν ἀγαθόν A 17 post μὲν add. καὶ A 18 post δὲ prius add. καὶ A αὐτῆς A:
αὐτοῦ a: comprehend. I οὐ—τούτο aI: πρὸς δὲ A 19 ἀλλὰ om. A ἔχειν
λόγους A καὶ alt. om. A post οὕτως add. ἔχει A 20. 21 οἷον—ἐφίεσθαι
aI: ἦγουν κατασκευαστικούς καὶ ἀνασκευαστικούς· δεῖξει γὰρ τις τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν δι' ὧν
εἴπομεν A 21 post ἐφίεσθαι expunxit οὐ—ἐλεγχον e vs. 18. 19 illata I ὅτι aI:
αὐθις A ἐστὶν A: om. aI: ante γέν. add. ὅτι ἐστὶ v αἰσθητὴ a: αἰσθητὴν A:
compend. I 22 καὶ διὰ τοῦ ἐμποδιστικόν ἐστὶ τοῦ A εἰ γοῦν πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ
ἐν πλείους ἔχεις λόγους A 24 ἐρωτώμενον A

φυλαττόμενος ταραττέται. ὁμοίως καὶ ὁ πρὸς τάναντία (καὶ γὰρ καὶ οὗτος πρὸς πλειῶν) ταραττόμενος ἀπατᾶται. καὶ ὅλως τὰ λεχθέντα ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν, ὡς εἴρηται, χάριν κρύψεως χρήσιμά εἰσι καὶ τοῖς ἀγωνιζόμενοις, καὶ μάλιστα, φησίν, εἰσι χρήσιμα ἐνταῦθα· ἐπεὶ γὰρ ὁ
5 ἀγωνιζόμενος ἀπατᾶν σπεύδει, ἢ δὲ κρύψει τὴν λήθην προσποιεῖ, ἐξ ἧς ἡ ἀπάτη, εὐδῆλον ὡς μάλιστα χρήσιμά εἰσι τὰ περὶ κρύψεως ἐκεῖσε ἡμῖν παραδιδόμενα.

Ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὁ ἀποκρινόμενος ἐρωτώμενός τινα καὶ συνεις, ὅτι ταῦτα συντελοῦσι τῷ ἐρωτῶντι πρὸς κατασκευὴν οὐ βούλεται αὐτὸς ὁ
10 ἐρωτῶν, οὐ δίδωσι ταῦτα ἀλλ' ἀνανεύει, διδάσκει καὶ περὶ τούτου, πῶς f. 36^r χρή ποιῆσθαι τὴν ἐρώτησιν. καὶ λέγει δεῖν [εἶναι] τότε κατὰ ἀπόφασιν ἐρωτᾶν· οἷον εἰ βούλοιο λαβεῖν ὁ ἐρωτῶν ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, μὴ οὕτως ἐρωτάτω 'ἄρα γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν;', ἀλλ' οὕτως 'ἄρα γε οὐ δοκεῖ σοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν;'· καὶ ἐπεὶ ἀνανεύει, δῆλον
15 ὅτι κἀνταῦθα ἀνανεύσας εἴποι ἂν ὅτι οὐ, καὶ ῥητέον 'εἰ μὴ ἀληθὲς τὸ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν, ἀληθὲς ἄρα τὸ ἔστι κατὰ φύσιν'. ἢ καὶ ἐξ ἴσου ποιητέον τὴν ἐρώτησιν, οἷον ἄρα γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν ἢ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν; ἀδήλου γὰρ ὄντος τί τούτων βουλόμεθα λαβεῖν, πολλάκις συμβαίνει συγχωρεῖν ὁ βουλόμεθα, καὶ ἤττον δυσκολαίνουσιν οἱ ἀπο-
20 κρινόμενοι περὶ τὴν ἀπόκρισιν διὰ τὸ ἀδῆλον εἶναι ὁ βούλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174•33 Ὅταν τε ἐπὶ τῶν μερῶν διδῶ τις τὸ καθ' ἕκαστον, ἐπάγοντα.

Καὶ ὅταν, φησίν, ὁ ἐρωτῶν ἐπαγωγὴν ποιούμενος τῶν καθ' ἕκαστα ἔχη καὶ τὸν ἀποκρινόμενον δίδοντα τὸ μερικόν, ὀπηγίκα μέλλει ἐρωτῆσαι
25 τὸ καθόλου, οὐ δεῖ κατ' ἐρώτησιν τοῦτο προάγειν ἀλλὰ ἀποφαντικῶς καὶ ὡς δοθὲν παρ' αὐτῶν τῶν ἀποκρινόμενων. καὶ γὰρ ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ καθόλου δεδώκασι καὶ ἀπὸ μόνης τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τοῦ καθόλου μὴ μνημονευθέντος, καὶ τοῖς ἀκροαταῖς φαίνονται δεδωκέναι, ὅτι μὴδὲ μάτην καὶ χωρὶς τινος λόγου ἡ ἐπαγωγὴ ἐγένετο. οἷον εἰ προκειμένον ἔστι τὸ
30 πάντα ἀνθρώπων καθ' ὑπόθεσιν λογικὸν εἶναι, λεκτέον οὕτως· ὁ Σωκρά-

1 ὁμοίως ταραττέται καὶ ὁ πρὸς τὰ ἐναντία φυλαττόμενος A 2 φυλαττόμενος ταραττέται καὶ ἀπατᾶται A 2. 3 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155^b 29—157^a 5 4 γὰρ I: om. a 7 παραδεδομένα v 8 ἀποκρινόμενος om. A 8. 9 συνεις τινα τῶν ἐρωτημάτων συντελοῦντα 9. 10 αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν om. A 11 εἶναι delevi 12 βούλεται ὁ ἐρωτῶν λαβεῖν ὡς A 14 ὅτι aI: ὡς A 19 συγχωρεῖ omisso συμβαίνει A 20 εὐδῆλον a 21. 22 τὸ—ἐπάγοντα om. A 23 ἕκαστα AI: ἕκαστον a 24 τὸν ἐρωτώμενον A μερικόν AI: μικρόν a μέλλει ὁ ἐρωτῶν λαβεῖν A 25 προφέρειν A ἀποφαντικῶς] v superscr. I¹ 26 ἐνίοτε γὰρ καὶ αὐτοὶ A καὶ alt. om. a 27 καὶ τοῦ aI: τῶν μερικῶν· καὶ ταῦτα τοῦ A μὴ falso vult doleri coll. Arist. 37 Waitz Organ. II p. X 28. 29 διὰ τὸ μάτην καὶ χωρὶς τινὸς λόγου καὶ αἰτίας τὴν ἐπαγωγὴν γενέσθαι A 29 εἰ πρόκειται τὸ A 30 λογικὸν εἶναι καθ' ὑπόθεσιν A post οὕτως add. ἄρα γε A ὁ] ὡ (sic) I

τῆς οὐκ ἔστι λογικὸς ἄνθρωπος ὢν; ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης; ναί φησιν
 ὁ ἀποκρινόμενος· εἶτα ὡς ὁμολογημένον ἐπακτέον χωρὶς ἐρωτήσεως δι
 πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικὸς ἐστίν· οὐ γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο δυσανασχετήσῃ
 ὁ ἀποκρινόμενος δεδωκὼς τὰ καθ' ἕκαστα. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τινῶν ἐπαγωγῆν
 5 ποιουμένους οὐκ ἔστιν εὐχερὲς ἐρωτῆσαι καὶ τὸ καθόλου διὰ τὸ μὴ εἶναι
 ὠνομασμένον, λέγει πῶς καὶ τότε ὀφειλομένον ἐπάγειν τὸ καθόλου, καὶ φησὶν·
 ἐν οἷς μὴ ἐστίν ἕν ὄνομα τὴν ὁμοιότητα περιέχον αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τῶν
 ἀμφοδόντων ζῴων (τούτοις γὰρ οὐκ ἔστιν ἕν ὄνομα), χρηστέον πρὸς τὸ
 συμφέρον οὕτω λέγοντας· ἐπεὶ ἡ αἰξ̄ κερασφόρος οὐσα οὐκ ἀμφοδου
 10 ἐστὶ καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ὁ βοῦς, καὶ πᾶν ἄρα τοιούτων· διὰ γὰρ τὴν ὁμοι
 οτητα λανθάνει πολλάκις ὁ τοιαύτην ποιούμενος τὴν ἐπιφοράν. ἔφησε
 δὲ τις καὶ οὕτως τὸ ῥήτων ἐρμηνεύεσθαι καὶ μάλιστα τῆς τοῦ Ἀριστοτέ
 λους δεινότητος καταπτόμενος. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγαγεῖν δυνατὸν καὶ
 δηλῶσαι τὸ καθόλου δι' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ τινῶν οὐκ ἔστι δυνατὸν ὄνοματι
 15 δηλῶσαι τὸ καθόλου ἀλλὰ λόγῳ. τὸ γοῦν τοιούτων, φησί, καθόλου τὸ μὴ
 δι' ὀνόματος ἀλλὰ διὰ λόγου ἐπαγόμενον ἐνίοτε πίπτει ὑπὸ ἔνστασιν,
 ὡς χρησιμεύει σοι τῷ ἐρωτῶντι, ἔπαγε. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ἐπάγεις, λέγε
 τοῦτο ὡς ἀληθὲς καὶ οὕτως ἔχον· εἰ δὲ ἕτερος λέγει τοῦτο, ἔπαγε αὐτὸς
 τὴν κειμένην πρὸς τοῦτο ἔνστασιν. ἀλλὰ σαφηνισθήτω καὶ διὰ παραδειγ
 20 μάτων τὸ λεγόμενον. δι' ὀνόματος μὲν ἐπάγεται καὶ δηλοῦται τὸ καθόλου
 ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης δίπουν πλατυώνυχον ὢν γελαστικὸν ἐστίν·
 ἀλλὰ καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα· πᾶς ἄρα ἄνθρωπος δίπους πλατυώνυχος
 ὢν γελαστικὸς ἐστίν· ἰδοὺ δι' ὀνόματος τοῦ ἀνθρώπου ἐπῆκται μοι τὸ
 καθόλου. ἐπὶ δὲ τοῦδε οὐκ ἔστι δυνατὸν ὄνοματι δηλῶσαι· τὸ πρόβατον
 25 πεζὸν τετράπουν ὃν οὐκ ἀμφοδου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ἡ αἰξ̄·
 πᾶν ἄρα κερασφόρον οὐκ ἀμφοδου· τὸ γὰρ κερασφόρον οὐκ ὄνομα ἀλλὰ
 λόγος. ἐνταῦθα οὖν ἐξ ὁμοιότητος εἰληπται τὸ καθόλου· ἐπειδὴ γὰρ τότε
 καὶ τότε ὁμοία εἰσι κερασφόρα ὄντα, λοιπὸν συνήκται καὶ πᾶν κερασφόρον.
 ἔστιν οὖν πρὸς τοῦτο ἔνστασιν ἐπαγαγεῖν τὸν ἄγριον ὄνον, ὃς ἐν Ἰνδία λέγε
 30 ται γίνεσθαι καὶ κερασφόρος εἶναι καὶ ἀμφοδου. χρηστέον οὖν τοῦτω
 πρὸς τὸ συμφέρον· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ποιῆ τὴν ἐπαγωγῆν, λέγε ὡς

1 post ὢν add. τί δὲ A post Ἀλκιβιάδης add. οὐκ εἰσι λογικοὶ A 2 δι αἰ:
 ὡς A 4 ὁ ἐρωτῶμενος A post δὲ add. καὶ A 5 post ποιουμένους add.
 τοὺς ἐρωτῶντας A καθόλου a 5. 6 διὰ τὸ μὴ ὠνομασμένον εἶναι, ἤγουν διὰ τὸ
 μὴ ἐν ἐνὶ ὀνόματι δηλοῦσθαι τὸ καθόλου ὡς τὸ ζῶον, ἀλλὰ λόγῳ τιμὴ καὶ ὁμοιότητι A
 7 περιέχον a et ante τὴν A: παρέχον I post αὐτῶν add. τῶν μερικῶν A 8 ἀμφο
 δόντων A: τετραπόδων αἰ post ὄνομα add. περιεκτικὸν αὐτῶν A 9. 10 ἐστιν
 ἀμφοδου A 10 post ἄρα add. τὸ A post τοιούτων add. ἤγουν τὸ μὴ ἀμφοδου,
 κερασφόρον ἐστὶ· τὸ γὰρ κερασφόρον οὐκ ἔστιν ἕν ὄνομα περιεκτικὸν τῶν μὴ ἀμφοδόντων
 ἀλλὰ λόγος. λόγος δὲ ἐστίν ὁ ἐκ πλειόνων λέξεων συγχεόμενος A 14. 15 ὀνόματα—
 λόγον a 16 δι' ὀνομάτων a post ἀλλὰ add. τὸ αἰ: om. A 17 αὐτὸς αA:
 αὐτὰ I λέγε AI: λέγεται a 18 λέγοι A 19 σαφηνίσθω I 21 πλε
 τυώνυχον a 22 ἄρα ἄνθρωπος AI: inv. ord. a πλατυώνυχος a 24 δυνατὸν
 om. A 25 et 26 ἀμφοδου A 30 ἀμφοδου A τοῦτο I 31 ποιῆ A
 λέγω a

ἀληθές καὶ συμφέρον· εἰ δὲ ἕτερος, ἔπαγε τὸν ἄγριον τοῦτον ὄνον κερασ-
 φόρον ὄντα καὶ ἀμφοδόντα. τὸ δὲ λανθάνει γὰρ ἢ ὁμοιότης πολλάκις
 τοιοῦτον ἐστίν· | ὁ λόγος καὶ ἡ ὁμοιότης ἢ λέγουσα 'πᾶν κερασφόρον οὐκ ἔστι
 ἀμφοδόν' λανθάνει καθόλου εἶναι μὴ οὔσα τοιαύτη· οὐ γὰρ πᾶν κερασ-
 5 φόρον οὐκ ἀμφοδόν.

p. 174^a40 Πρὸς τε τὸ λαβεῖν τὴν πρότασιν.

Χρήσιμόν ἐστι καὶ συντελοῦν τῷ ἐρωτῶντι εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν
 πρότασιν καὶ τὸ μὴ αὐτὸ ἐκεῖνο μόνον δὲ βούλεται ἐρωτᾶν ἀλλὰ προστι-
 θέναι καὶ τὸ ἐναντίον. οἷον εἰ βούλεται ὁ ἐρωτῶν τοιαύτην λαβεῖν πρό-
 10 τασιν, δεῖ πάντα τῷ πατρὶ πείθεσθαι, οὕτω συζεύξαντα χρῆ
 προτείνεσθαι τὴν ἐρώτησιν· πότερον ἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τοῖς
 γονεῦσιν, ἢ πάντα δεῖ ἀπειθεῖν; καὶ πάλιν, εἰ δέοι λαβεῖν τὸ δεῖ
 πολλάκις πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ (ἀπὸ κοινοῦ δὲ κἀνταῦθα ληπτέον
 τὸ οἷον εἰ δέοι λαβεῖν), ἐρωτητέον πότερον πολλάκις πολλὰ δεῖ
 15 πείθεσθαι τῷ πατρὶ ἢ ὀλίγα. ἐν τισὶ μὲν οὖν οὐ πρόσκειται τὸ συγ-
 χωρητέον, καὶ ἔστι σαφές τὸ λεγόμενον. εἰ δὲ καὶ τότε ἔγκριται, οὕτως
 ληπτέον· πότερον συγχωρητέον τὸ πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ ἢ
 ὀλίγα; μᾶλλον γὰρ ἂν δόξειεν εἶναι τὰ πολλὰ συγχωρεῖν, εἴπερ
 ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἢ τὰ ὀλίγα. τοῦτο εἰπὼν καὶ τὴν αἰτίαν προστιθησὶ δι'
 20 ἣν λέγει συλλαμβάνειν ἐν τῇ τῆς προτάσεως ἐρωτῆσει καὶ τὸ ἐναντίον
 αὐτῇ· φησὶ γὰρ ὅτι παρατιθεμένων γὰρ τῶν ἐναντίων καὶ μεῖζω
 καὶ μέγιστα φαίνεται. ἴσον δὲ ἐστὶ τοῦτο τῷ 'παρ' ἄλληλα γὰρ τιθέμενα
 τὰ ἐναντία μεῖζω φαίνεται· τὸ γὰρ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον μᾶλλον
 λευκὸν φαίνεται. ὥς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προσηρημένων·
 25 μᾶλλον γὰρ πιθανὸν φαίνεται τὸ πάντα πείθεσθαι τῷ πατρὶ παρατιθεμένου
 τῇ ἐρωτῆσει τοῦ ἢ πάντα ἀπειθεῖν, ἥπερ εἰ μόνον ἠρωτήθη τὸ πότερον
 πάντα δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρὶ.

p. 174^b8 Σφόδρα δὲ καὶ πολλάκις ποιεῖ δοκεῖν ἐληλέγχθαι.

Τὸ μὲν κατάλληλον τῆς λέξεως τοιοῦτόν ἐστι· σφόδρα δὲ καὶ
 30 μάλιστα πολλάκις δοκεῖν ποιεῖ ἐληλέγχθαι τὸ μάλιστα σοφιστι-
 κὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτῶντων. ἔστι δὲ ὁ λέγει τοιοῦτον· μάλιστα

1 τοῦτον om. A 2 ἀμφοδόντα A 3 ἢ alt. AI: om. a 4 ἀμφοδόν A
 7 χρήσιμόν I: χρησιτέον a 9. 10 εἰ ὁ ἐρωτῶν ἐθέλει λαβεῖν τὴν πρότασιν τὴν A
 10. 11 συζεύξαντα—ἐρώτησιν aI: δεῖ προτείνειν τὴν πρότασιν συζεύξαντα καὶ τὸ ἐναντίον·
 οἷον A 11 προτείνεσθαι I: προτιθεσθαι a 11. 12 τῷ πρὶ ἢ ἅπαντα ἀπειθεῖν A
 12 δέοι aI: βούλεται A 14 post λαβεῖν add. οὕτως A δεῖ AI: om. a 15 ἐν
 τισι] velut u μὲν οὖν om. A πρόσκειται A: πρόκειται I: πότερον a 16 τὸ
 λεγόμενον om. A ἔγκριτο a 20. 21 συλλαμβάνειν—προτάσεως—αὐτῇ A: συμ-
 βᾶλλειν—ἐρωτήσεως—αὐτοῦ aI 26 παρὸ εἰ A 28 et 30 ἐληλέγχθαι aI
 29 μὲν om. A 30 πολλάκις om. A δοκεῖν ποιεῖ scripsi (u T): δοκεῖ ποιεῖν aAI
 31 τοιοῦτόν ἐστίν δ λέγει A

φαντασίαν ἀποτελεῖ ἐλέγχου, ὅταν μὴ συλλογισαμένου τοῦ ἐρωτῶντος μὴ ἐν ἐρωτῆσει τὸ τελευταῖον, ἤγουν τὸ συμπέρασμα, ἐξάγεται ἀλλ' ἀποφαντικῶς ἐπάγεται· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συμπεραντικῶς. ἀλλὰ διὰ τί οὐκ εἶπε μὴ ἐν ἐρωτῆσει τὸ συμπέρασμα ἀλλὰ τὸ τελευταῖον; ἢ ὅτι συμπέρασμα κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον. τὸ δὲ μὴ οὕτω πῶς ἂν συμπέρασμα ῥηθείη; τὸ γὰρ λέγον ὅτι τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἄρα τὸ ὄν, τοῦτο τελευταῖον μὲν ῥηθήσεται ὡς ὕστερον ἐπαχθέν, συμπέρασμα δὲ οὐ. δεῖ οὖν, φησί, συμπεραντικῶς ἐπάγειν 'οὐκ ἄρα πολλὰ τὸ ὄν, οὐκ ἄρα πεπερα-
 5 σμένον τὸ ὄν'. φαίνεται γὰρ ὅτι ὡς ἀποδείξας καὶ θαρρῶν τῇ ἀποδείξει οὕτως ἐπάγεις, ὅτι καὶ ἐν τῇ κυρίως ἀποδείξει οὕτως ἐπήγετο τὸ συμπέρασμα 'οὐκ ἄρα σύμμετρος ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ'. εἰ δὲ ἐν ἐρωτῆσει ἐπάξεις 'πότερον οὐ δοκεῖ σοι ἐκ τούτων ὅτι οὐκ ἔστι πολλὰ τὸ ὄν ἀλλ' ἕν;', δοκεῖς ὅτι μὴ ἀποδείξας μὴδὲ θαρρῶν τῇ ἀποδείξει ἐρωτᾶς· ὁ
 15 γὰρ ἀποδεδειχῶς οὐκ ἐρωτᾷ. ἄλλως τε εἰ κατ' ἐρώτησιν προαχθείη, ἐνσταίη ἴσως ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ καλῶς αὐτὸν συνάξει τὸν ἐρωτῶντα, καὶ ἀπαιτήσῃ δθεν συνῆχται.

p. 174^b12 Σοφιστικὸν δὲ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου.

Σοφιστικὸν ἐστὶ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου τὸ προκείμενον
 20 ἀξιοῦν ἀποκρίνεσθαι· τὸ γὰρ φαινόμενον ἀντὶ τοῦ 'προκείμενον' εἰληπται. καὶ πῶς τὸ προκείμενον ἀξιοῦται, ἐξηγούμενος ἐπήγαγε προκείμενου τοῦ δοκοῦντος ἐξ ἀρχῆς, δυνάμει λέγων 'εἰ περιέχει ἐν ἑαυτῇ ἢ ἐρωτωμένη πρότασις τὸ κείμενον ἐξ ἀρχῆς, δῆλον ὅτι τὸ προκείμενον ἀξιοῖ ἀποκρίνεσθαι'. οἷον κείμενον ἄδοξόν ἐστὶ τὸ τὴν ἀδικίαν
 25 εὐδαιμονίαν εἶναι· τοῦτο οὖν οἱ σοφισταὶ βουλόμενοι κατασκευάσαι ἐρωτῶσι καὶ ἀξιοῦσι τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον ἄδοξον, καὶ τὴν ἐρώτησιν οὕτως πῶς ποιοῦνται· πότερόν σοι δοκεῖ ὁ Ἀρχέλαος βασιλεὺς ὢν εὐδαίμων ἢ οὐ; εἰ γοῦν ὁμολογήσῃ τὸ φαινόμενον τοῖς 1. 37^r πᾶσιν ἔνδοξον, τὸ εἶναι τὸν Ἀρχέλαον εὐδαίμονα, ἐνταῦθα περιέχεται τὸ

1 ποιῆ τοῦ ἐλέγχου A ὅταν AI: ὅτι a 2 ἤγουν aA: ἦτοι I ἐξενέγκη, sed post ἐρωτῆσει A 3. 4 ἀλλὰ συμπεραντικῶς, ἤγουν ἀποφαντικῶς. οὐκ εἶπε δὲ συμπέρασμα A 4. 5 κυρίως γὰρ συμπέρασμα, omisso ἢ ὅτι, A 6 ἐπαγόμενον, sed post 5 συλλογιστικῶς A μὴ—ῥηθείη aI: ἀσυλλογιστως ἐπαχθέν, οὐδὲ συμπέρασμα ἐρεῖ τις A λέγειν A 9 post συμπεραντικῶς add. ἤγουν ἀποφαντικῶς A τὸ ὄν πολλὰ A 10 δοκεῖ γὰρ ἀποδείξει τοῦτο καὶ ὡς θαρρῶν A 11 ἐπάγει τοῦτο, ἐπεὶ καὶ ἐν A οὕτως ἐπήγετο aI: ἀποφαντικῶς ἐπάγεται A 12 ἢ διάμετρος σύμμετρος A 13 post ἐπάξεις add. οὕτω a, οἷον A ὡς οὐκ ἔστι τὸ ὄν πολλὰ A 14 δοκεῖς μὴ ἀποδείξαι καὶ ὡς μὴ 15 προαχθείη I: προαχθείη a 16 an αὐτό? 17 ἀπαρτήσῃ a 19 τὸ alt. AI: om. a 20 προκείμενου b 22 post δυνάμει add. τοῦτο A 23 ἐρωτημένη (sic) a 25 οὖν AI: γοῦν a 26 ἀποκρίνασθαι AI: ἀποκρίνεσθαι a ἄδοξον aI: ἔνδοξον τοῖς πολλοῖς A 29 ἐνταῦθα a: ἐν ταύτῃ AI

ἐξ ἀρχῆς κείμενον ἄδοξον, τὸ τὴν ἀδικίαν εὐδαιμονίαν εἶναι. οὕτως ἐν
 τῷ Πλάτωνος Γοργία ὁ Πῶλος ποιεῖ· ὁ γὰρ Πῶλος εἰπὼν ὅτι τὸ ἀδικεῖν
 καὶ τὸ φονεύειν ἀγαθὸν ἐστὶ, παράδοξον ὄν πάντως, καὶ δεῖξαι τοῦτο
 βουλόμενος ἐρωτᾷ τὸν Σωκράτην 'Ἀρχέλαος ὁ Περιδίκκου ὁ Μακεδονίας
 5 ἄρχων εὐδαιμῶν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἄθλιος;' οὗτος δὲ ὁ 'Ἀρχέλαος φονεύσας
 τοὺς ἑαυτοῦ συγγενεῖς καὶ τὰ μέγιστα ἀδικήσας [τῆς] τῶν Μακεδόνων ἤρξεν.
 ἐν γοῦν τῇ προτάσει ταύτῃ, τῇ 'Ἀρχέλαος εὐδαιμῶν σοι δοκεῖ εἶναι;' περιέ-
 χεται ἡ ἐξ ἀρχῆς παράδοξος θέσις, ἣν θέσιν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ δοκοῦν
 ἐξ ἀρχῆς εἶπεν. ὅτι δὲ ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ ἡ ἐξ ἀρχῆς περιέχεται
 10 θέσις, δῆλον· εἰ γὰρ τὸ εὐδαιμονεῖν ἀγαθόν, ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἀδικήσας
 εὐδαιμῶν, ὡς ᾤετο Πῶλος, ὁ Ἀρχέλαος, ἦτοι ὁ ἄδικος, καὶ τὸ ἀδικεῖν
 ἀγαθόν. ὥστε ὁ ἀξιῶν τὸν Ἀρχέλαον εὐδαιμόνα εἰπεῖν τὸ προκειμένον
 ἀξιοῦ· τὸ γὰρ τὸν ἄδικον Ἀρχέλαον εὐδαιμόνα λέγειν ταυτόν ἐστι τῷ τὸ
 ἀδικεῖν ἀγαθὸν λέγειν. δεῖ οὖν, φησί, καὶ ἐν τούτοις οὕτως ἐρωτᾶν·
 15 πότερόν σοι εὐδαιμῶν δοκεῖ εἶναι ὁ Ἀρχέλαος ἢ ἄθλιος; καὶ εἰ μὲν δοῖη
 ὁ ἀποκρινόμενος ὁ λέγων κακὸν εἶναι τὸ ἀδικεῖν εὐδαιμόνα εἶναι τὸν Ἀρχέ-
 λαον, ἐλεγχθήσεται ὅτι οὐκ ἔστι κακὸν ἀλλὰ ἀγαθόν. εἰ δὲ μὴ δοῖη μὴδὲ
 φάσκει δοκεῖν εὐδαιμόνα εἶναι, ἄδοξα καὶ παράδοξα λέγειν δόξει· σχεδὸν
 γὰρ οἱ πλείους εὐδαιμόνα τὸν Ἀρχέλαον εἶναι ἔλεγον. εἰ δὲ μὴ συγχωρεῖ,
 20 ὁμῶς δὲ φάσκει δοκεῖν εὐδαιμόνα, ἐλεγχοειδές.

p. 174^b19 Ἔτι καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς.

Ὡσπερ, φησίν, οἱ ῥήτορες (ῥήτορας δὲ λέγει τοὺς ὑπὲρ τινος λόγους
 ποιουμένους καὶ βοηθοῦντας αὐτῷ) σπουδάζουσι τοὺς ἀντιλέγοντας σφίσι
 αὐτοῖς περὶ τινος δεῖξαι τάναντία λέγοντας τοῖς ὑπὸ τῶν νόμων λεγο-
 25 μένοις ἢ τοῖς τῆς πόλεως ἔθεσιν, οὕτω καὶ τοῖς ἐλέγξαι βουλομένοις
 ποιητέον καὶ ἐπιχειρητέον δεῖξαι τὸν ἀποκρινόμενον, ὅτι τάναντία λέγει
 τῆς κειμένης θέσεως ὑπ' αὐτοῦ (τούτου γὰρ ἐστὶ μνηστικὸν τὸ ἢ πρὸς
 τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ λεγόμενα) ἢ τάναντία οἷς ὁμολογεῖ καλῶς λέ-
 γειν ἢ πράττειν· οὐδὲ γὰρ ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν, τούτοις εἰ δεῖξομεν
 30 τάναντία λέγοντα, ἐλέγξομεν. δύναται τὸ οὐδὲ ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν
 τοιοῦτον εἶναι· εἴπερ ὁ ἀποκρινόμενος ὁμολογεῖ τὸν Ζήνωνα (ἔστω γὰρ
 οὗτος) καλῶς λέγειν μὴ εἶναι κίνησιν μὴδὲ δύνασθαι διελθεῖν τὸ στάδιον,
 πειρᾶσθαι χρῆ δεικνύουσι ὅτι ἐξ ὧν λέγει συμβαίνει καὶ κίνησιν εἶναι καὶ
 35 διέναι τὸ στάδιον, ὅπερ ἐναντίον τῷ τοῦ Ζήνωνός ἐστι λόγῳ, ὃν καλῶς
 λέγειν εἴρηκε. καὶ ἔτι φησὶ πειρᾶσθαι δεικνύουσι τὸν ἀποκρινόμενον

1. 2 ἐν τῷ Πλάτωνος Γοργία] c. 26 p. 470 D sq. 3 ἐστὶ A: εἶναι AI δεῖξαι
 τοῦτο aA: inv. ord. I 6 τὰ μάλιστα ἀδικήσας ἐβασίλευσεν ἐν μακεδονία A τῆς
 delevi 8 ἦντινα A 9 post ἐξ ἀρχῆς prius add. ὠνόμασε καὶ A 11 ἦτοι AI:
 ἔγουν a post ἄδικος addendum videtur ἀγαθός 17 ἐλεληχθήσεται a
 30 λέγοντα aA: λέγοντας I 35 (δεῖ) δεικνύουσι conicio, sed cf. p. 45, 19

τάναντία λέγοντα τῶν δοκούντων τοιούτων, λέγων τοιούτους τοὺς ἀγα-
 θοὺς περὶ ἕκαστα, οἷον ἰατρούς, οἷον ὅτι ἂ φῆς ἐναντία ἐστὶν ὧν δοκεῖ
 τοῖς ἀγαθοῖς ἰατροῖς ἢ φρονίμοις, ἢ ὧν δοκεῖ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ
 τοῖς σοφοῖς, ὡς καὶ ἐν τῷ Γοργία Σωκράτης πρὸς Καλλικλέα ποιεῖ. ὁμοίους
 5 δὲ αὐτοῦ ἔλεγεν, οἷον εἰ ἰατρὸς εἴη, ἀπελεγκτέον λέγοντα ἐναντία ἰατροῖς,
 εἰ μουσικός, μουσικοῖς, καὶ εἰ γεωμέτρης, γεωμέτραις.

p. 174^b 23 Ὡσπερ τε ἀποκρινόμενοι πολλάκις.

Τὸ λεγόμενον τοιούτων ἐστὶ· τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' πολλὰ σημαίνει, ἐν
 μὲν ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τοῦτο τὸ ζῶον, οἷον ὁ Σωκράτης, ἕτερον δὲ ὅτι
 10 ἐπιστήμη χρῆται· ἄλλο γὰρ τὸ ἔχειν ἐπιστήμην καὶ μὴ χρῆσθαι μὴδὲ
 ἐνεργεῖν κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλο τὸ χρῆσθαι καὶ ἐνεργεῖν. τρίτον δὲ τὸ ἐπι-
 στημην εἶναι αὐτοῦ· τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ἐπίσταται τοῦτο, οἷον τὸ τρίγωνον,
 ταῦτόν ἐστι τῷ 'ἐπιστήμη ἐστὶν αὐτοῦ, ὅτι τὰς τρεῖς γωνίας δύο ὀρθαῖς
 ἴσας ἔχει'· διότι οὖν ἔστιν ἐπιστήμη αὐτοῦ καὶ ἐστὶν ἐπιστητόν, λέγεται
 15 ἐπίστασθαι τοῦτο, οὐχ ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τὸ τρίγωνον. τούτου οὕτως
 ἔχοντος, ἂν ἔροίτο τις 'ἄρά γε ἐπίσταται τι; ναί· τί δέ, τὸ ἐπιστάμενον
 ἐπιστήμην ἔχει; ναί· ἀλλὰ μὴν τὸ τρίγωνον ἐπίσταται· ἐπιστήμην ἄρα
 ἔχει', | ῥητέον ὅτι οὐχ ἐν τὸ 'ἐπίσταται', καὶ ὥδι μὲν συμβαίνει τὸ [ἐπί- f. 37
 στασθαι] τοῦτο ἔχειν ἐπιστήμην, εἰ ἐπὶ τοῦ ζῴου τοῦτο ληφθῆ, ἂν δὲ ἐπὶ
 20 τοῦ τριγώνου, οὐ συμβαίνει, ἢ μάλλον ἂν μὲν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' ἐπὶ
 τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, συμβαίνει, ἂν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, οὐ
 συμβαίνει, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' δέδωκεν,
 ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ. ἂν δὴ ταῦτα ὁ ἀποκρινόμενος
 λέγη, δεῖν φησι καὶ τὸν ἐρωτῶντα λέγειν ὅτι οὐχ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην
 25 εἶναι αὐτοῦ τὴν ἐρώτησιν ἐποιήσάμην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, καὶ
 τοῦτο ἔλαβον. ῥητέον δὲ καὶ οὕτως· οἱ ἀποκρινόμενοι, φησί, πολλάκις
 ἐλεγχθέντες οὐχ ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῷ συμπεράσματι, ἀλλὰ διενίστανται ἐπ'
 ἄλλου μὲν τὴν πρότασιν αὐτοὶ δοῦναι, ἐπ' ἄλλου δὲ συμπερᾶναι τὸν ἐρω-
 τῶντα. ὅθεν καὶ ἐλεγχθέντες ποιοῦσι διττόν, ἤγουν διαιροῦσι τὸ ὄνομα
 30 ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἠλέγχθησαν καὶ λέγουσι τότε δοῦναι· οἷον εἰ περὶ κυνὸς
 διαλέγοντο, εἴπωσι δὲ τὸν κύνα καύματα ποιεῖν, ἐπιχειρεῖ δ' ἐλέγχειν ὁ
 ἐρωτῶν ἐπὶ τὸν χερσαῖον μεταφέρων τὸν λόγον, αὐτίκα ὁ ἀποκρινόμενος
 διαιρεῖ τὰ σημαίνόμενα τοῦ κυνός. ὥσπερ οὖν οἱ ἀποκρινόμενοι ποιοῦσιν
 ἐλεγχθέντες, οὕτω καὶ τοὺς ἐρωτῶντας ποιητέον, καὶ δταν ἐλέγξωσι,

1 δοκούντα a τοιούτους λέγων A 4 post καὶ add. ὁ I τῷ AI: om. a
 ἐν τῷ Γοργίᾳ c. 43 p. 488 E sq. καλλικλον a ὁμοίως a 5 αὐτοῦ A: αὐτός a:
 comprehend. I ἀπελεκτέον a 6 εἰ prius AI: καὶ a καὶ aI: om. A
 7 ἀποκρινόμενος a 9 ὅτι alt. I: om. a 12 τὸ alt. I: ὅτι a 14 ἐστὶν
 prius corr. ex εἶναι I 18. 19 ἐπίστασθαι delevi 23 τοῦ a: τῷ I 24 λέγη I:
 λέγει a ἐπιστήμην corr. ex ἐπιστητοῦ I' 28 αὐτοὶ τὴν πρότασιν A
 30 κοινὸς I 34 ἐλέγξωσι I: ἐλέγξωσι a

λεκτέον πρὸς τοὺς ἐνισταμένους ὅτι οὕτως εἰλήφασιν· οἷον εἰ διαλέξεις εἶη
περὶ κυνὸς καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ὁμολογήσει τοῦτον καύματα ποιεῖν, εἴτα
ἐλέγχειν αὐτὸν μέλλει ὁ ἐρωτῶν, * * * δεῖ ἐνίστασθαι καὶ τὸν ἀποκρι-
νόμενον αὐτὸν οὕτως λαβεῖν καὶ περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ χερσαίου λέγειν
5 καύματα ποιεῖν.

p. 174^b28 Δεῖ δὲ καὶ ἀφίσταμένους τοῦ λόγου τὰ λοιπὰ τῶν
ἐπιχειρημάτων.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν τῶν ἐρωτῶντων τάξιν μετα-
πίπτουσι (ἐρωτήσαντος γὰρ τινος πρότασιν συντελοῦσαν εἰς κατασκευὴν
10 τῆς κειμένης θέσεως τοῦ ἐρωτῶντος, οἱ ἀποκρινόμενοι ἀντεπιχειροῦσι
πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἐρωτῶσι τινα δι' ὧν νομίζουσι ἀποφαίνειν ψευδῆ
τὴν ἠρωτημένην πρότασιν), λέγει ἀφίστασθαι ἐρωτήσαντα τὴν πρότασιν τοῦ
λόγου τοῦ δεικνύοντος αὐτὴν ψευδῆ. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ποιεῖ· ἐρω-
τήσας γὰρ πρότασιν ψευδῆ καὶ τοῦ Σωκράτους ἐπιχειρήσαντος ἐλέγξει καὶ
15 δεῖξαι ψευδῆ ἀπίστη τοῦ λόγου φήσας “οὐκ οἶδα τί λέγεις, Σώκρατες,
(ἀλλ') ἄλλον τιὰ ἐρώτα”. δεῖ οὖν, φησίν, ἀφίστασθαι τοῦ λόγου, ἄνπερ
γνοίης εὐποροῦντα τὸν ἀποκρινόμενον ἐπιχειρημάτων εἰς τὸ δεῖξαι ψευδῆ τὴν
πρότασιν, καὶ ἐπιτέμνειν τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἂν προ-
αίσθηται τοῦτο ἐπιχειρῶν ὅτι ἀποχωρεῖς καὶ ἀφίστασαι τοῦ λόγου, προα-
20 γορεύειν ὡς οὐκ ἀφίσταμαι. οἷον καὶ ὁ Καλλικλῆς “ἐρώτα σὺ τὰ μικρὰ
ταῦτα καὶ στενά”, μόνον οὐχὶ λέγων ‘τί δεῖ ἀφίστασθαι; οὕτως εὐεξέλεγχτα
καὶ εὐτελῆ εἰσιν ἄ με ἐρωτᾶς’. ἢ τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ὅταν διὰ μακρῶν
τὸ προκείμενον συλλογισθῆ τῆ μὴ δύνασθαι διὰ βραχέων (εὐφώρατον γὰρ
γίνεται τὸ συμβαῖνον ἐξ ὀλίγων συναγόμενον), δεῖ, φησίν, ἀφίστασθαι τοῦ
25 λόγου, τουτέστι τῆς μακρολογίας, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων
ἐπιτέμνειν, καὶ ἂν προαισθόμενος τὸ συμβαῖνον ἐνίστηται ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ
μέλλεις συνάγειν, προαγορεύειν ‘οὐ τὸ καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου ὁμολόγησας;’,
καὶ ἔστι πολλά τιαυτὰ εὑρεῖν παρὰ τῆ Πλάτωνι. καλλίων δὲ οἶμαι ἢ
προτέρα ἐξήγησις· τοῦτο γὰρ οὐ σοφιστικόν, τὸ τὰ προδιομολογηθέντα καὶ
30 προδειχθέντα διαρθροῦν, ἀλλὰ διαλεκτικόν. καὶ ὁ βουλόμενος ἀκριβεστέ-
ρως μαθεῖν, πῶς ἀφίσταται καὶ ἐπιτέμνει τὸν λόγον ὁ ἀποκρινόμενος, ἀνα-
γνώτω τὸ πρῶτον τῶν Πολιτικῶν τοῦ Πλάτωνος· ἐκεῖσε γὰρ ὁ σοφιστῆς
Θρασύμαχος λόγον ὑπέχων καὶ γνοὺς τὸ συμβαῖνον ἀποστάς τοῦ ἀποκρίνε-
σθαι συνέτεμε τὸν λόγον ἐρωτῶν. λέγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν ἐκείνοις οὕτως·

3 supple velut ὁ δὲ διελὼν τὸ κύων ἐνίσταται λέγων ὅτι ἐπ' ἄλλου μὲν σημαινόμενον αὐτὸς
ἔωκεν, ἐπ' ἄλλου δ' ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν 4 λαβεῖν v: λαλεῖν al 15 οὐκ οἶδα κτλ.] Gorg.
c. 60 p. 505 C σωκράτης a: comprehend. I 16 ἀλλ' e Platone addidi ἄλλην I
18 καὶ ἂν I: κᾶν a 19. 20 προαγορεύειν ex Arist. scripsi cf. vs. 27: προσαγορεύειν al
20 ἐρώτα κτλ.] Gorg. c. 51 p. 497 C 21 τί aI: ὅτι A οὕτως aI: ἐπεὶ A 23 γὰρ aI:
εἶναι A 26 καὶ ἂν AI: κᾶν a 27 μέλλεις Av: μέλλει al προαγορεύειν I:
προαγορεύειν aA 29 προδιομολογηθέντα AI: προεξομολογηθέντα a 32 πολιτῶν a
ἐκεῖ A 33. 34 ἀποκρίνασθαι a 34 ἐν ἐκείνοις] I 16 p. 343 A ὄντως (sic) a

“ἐπειδὴ οὖν ἐνταῦθα ἤμεν τοῦ λόγου, ὁ Θρασύμαχος ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες” καὶ τὰ ἐξῆς· εἶτα ἐπήγαγε “ταῦτα εἰπὼν ἐν νῶ εἶχεν ἀπίεσαι”. εἰπόντων δὲ τῶν παρεστώτων “διὰ τί f. 38· ἀφίστασαι;” καὶ τοῦ Σωκράτους ὁμοίως “τί ἀποχωρεῖς καὶ οὐ πείθεις οὕτως
 5 ἔχειν δ φῆς;” ὁ Θρασύμαχος εἶπεν “οὐκ ἀφίσταμαι· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ “(εἰ) γὰρ οἷς δὴ νῦν ἔλεγον μὴ πέπεισαι, τί ἔτι σοι ποιήσω;”, δυνάμει λέγων “πῶς ἀφίσταμαι καὶ τὸν λόγον ἐπιτέμνω, δς τοιαῦτα εἶπον πιθανὰ καὶ δυνάμενα πεῖσαι τὸν μὴ κακουργοῦντα;”.

p. 174b30 Ἐπιχειρητέον δὲ ἐνίοτε.

10 Σοφιστικόν ἐστὶ καὶ τὸ καταλιπόντας περὶ τοῦ προκειμένου ποιεῖσθαι τοὺς λόγους μετάγειν αὐτοὺς καὶ μεταφέρειν πρὸς τοῦτο πρὸς δ εὐπορεῖν ἔστιν ἐπιχειρημάτων, ὡς ὁ Πρωταγόρας ἐν τῷ ἡμωνύμῳ διαλόγῳ ποιεῖ, ποτὲ μὲν μύθους τινὰς διεξιὼν, ποτὲ δὲ περὶ ποιημάτων τὸν λόγον ποιούμενος ἐν οἷς εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων ἡδύνατο. ἢ οὖν τοῦτο ἐστὶν δ λέγει,
 15 ὅτι δεῖ μετάγειν τὸν λόγον πρὸς δ εὐποροῦμεν ἐπιχειρημάτων, ἢ ὅτι πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου. οἷον εἰ κεῖται τὸν φιλόσοφον πολυπράγμονα εἶναι, δέδωκε δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ ζητητικοῦ καὶ ἐξεταστικοῦ τῆς τῶν ὄντων φύσεως, δεῖ τὴν πολυπραγμοσύνην καὶ τὸν πολυπράγμονα μεταλαβεῖν πρὸς τὸν φιλοπράγμονα οὕτως· ὁ φιλόσοφος πολυπράγμων, ὁ πολυπράγμων
 20 φιλοπράγμων, ὁ φιλοπράγμων ἐρωτικῶς διάκειται περὶ τὰ χρήματα, ὁ φιλόσοφος ἄρα ἐρωτικῶς ἔχει τῶν χρημάτων· ἀλλὰ τοῦτο ψεῦδος· καὶ τὸ ἄρα πολυπράγμονα εἶναι ψεῦδος. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς πεποίηκε· τοῦ γὰρ Σωκράτους δεῖξαντος ὅτι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι αἴσχιον, ὁ Καλλικλῆς μετέλαβε πρὸς ἄλλο εἰπὼν “φύσει μὲν παναἴσχιον τὸ ἀδικεῖσθαι, νόμῳ
 25 δὲ τὸ ἀδικεῖν· ἀλλὰ μὴν τοὺς νόμους φαῦλοι καὶ δειλοὶ ἄνθρωποι τίθενται· ὁ δὲ οὗτοι τίθενται, ἐστὶ φαῦλον, οὐ μὴν δ ἡ φύσις· οὐκ ἄρα τὸ ἀδικεῖν φαῦλον”. δεῖ οὖν πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου μεταφέρειν, ὥσπερ καὶ Ἰσοκράτης ποιεῖ· μὴ δυνηθεὶς γὰρ αὐτόθι τὴν Ἑλένην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς ἑραστάς καὶ ἐκ τούτου συνάγει τὸν ἔπαινον εἰς αὐτήν· ἥς γὰρ
 30 οἱ ἦρωες ἡρῶν, πῶς οὐ καθέστηκεν ἀξία ἐπαίνων; καὶ ὁ σοφιστὴς Λυκόφρων τοὺς λυρικῶς ἐπαίνων ἐπὶ τὴν λύραν μετήνεγκε τὸν ἔπαινον. ἢ μᾶλλον ἐπειδὴ ὑπὸ τινῶν ἠναγκάζετο ἐπαινέσαι τὴν λύραν, εἶτα μὴ λόγων εὐπόρει

1 ἤμεν ex Platone scripsi: ἴμεν aAI 1. 2 ἀποκρίνασθαι a 2 ταῦτα κτλ.] c. 17 p. 344 D 6 εἰ ex Platone p. 345 B addidi δὴ νῦν aI: νῦν A: νῦν δὴ Plato πέπεισαι A Plato: παραπεισαι aI 8 κακουργοῦντα v: κατηγοροῦντα aAI 11 αὐτοὺς A: αὐτὰ a: compend. I 12 ἐπιχειρημάτων A ἐν τῷ ἡμ. διαλ.] c. 11 sq., c. 26 20 φιλῶς ἔχει περὶ τὰ πράγματα καὶ ἐρωτικῶς, ὁ A 21. 22 φιλῶς ἔχει περὶ τὰ πράγματα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ψεῦδος· οὐκ ἄρα ὁ φιλόσοφος πολυπράγμων. καὶ ὁ Καλλικλῆς δὲ τοιοῦτόν τι πεποίηκε A 24 μετέβαλε A εἰπὼν] Gorg. c. 38 p. 483 A. B memoriter citat μὲν om. A 28 ἰσοκράτης a

πολλῶν, μικρὸν τι ἐπαινέσας τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀνηνέχθη· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῷ ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν συγκαίμενον λύρα ὀνομαζόμενον, εἰς τὴν πολλοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς λόγους ἐξεῦρεν.

p. 174^b33 Πρὸς δὲ τοὺς ἀπαιτοῦντας πρὸς τι ἐπιχειρεῖν, ἐπειδὴ
5 δοκεῖ.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι τὰς προτεινομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων προτάσεις οὔτε παντελῶς ἀπαρνοῦνται οὔτε διδόσασιν, ἀξιοῦσι δὲ τοὺς προτεινόντας δεικνύναι καὶ δίκαιον δοκεῖ τοῖς ἀκροαταῖς τὴν αἰτίαν λέγειν, διὰ τί ἐστὶ τοιαύτη, ὡς αὐτοὶ ἤροντο, καὶ οὐ τούναντίον, οἷον διὰ
10 τί κινεῖται ἡ ψυχὴ, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀκίνητός ἐστιν, ἐπειδὴ οὖν ἀξιοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τοὺς ἐρωτῶντας συνιστᾶν τὰς ἐρωτωμένας ὑπ' αὐτῶν προτάσεις, λέγει μὴ δεῖν ἄγειν ἐπὶ τὸ καθόλου τὸν ἔλεγχον· εὐρήσει γὰρ ἔνστασιν ἐπὶ τούτῳ. οἷον εἰ ἤρετό τις 'οὐ δοκεῖ σοι τοῦ ὕγεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους τὴν αὐτὴν εἶναι ἐπιστήμη;', ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἔφησεν οὐ καὶ
15 ἀπαιτεῖ τὸν ἐρωτήσαντα τὴν πρότασιν δεῖξαι τοῦτο, ἐνδέχεται, φησί, τὸν ἐρωτῶντα δεῖξαι τὴν πρότασιν ἀξιόμμενον μὴ οὕτως εἰπεῖν· ἤρμοσμένου καὶ ἀναρμόστου ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη καὶ ὀξέος καὶ βαρέος· ἡ μουσικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου· ἢ ἀριθμητικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ συμμέτρου καὶ ἀσυμμέτρου· ἢ γεωμετρικὴ γάρ· πάντων ἄρα τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ
20 ἐπιστήμη, ὥστε καὶ τοῦ ὕγεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους· † ἐνστάσεως γὰρ πρὸς τὸ καθόλου λέγων ὅτι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ὄντων ἐναντίων οὐκ ἔστιν ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥστε οὐ πάντων τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη· εἰ δὲ μὴ πάντων, οὐδὲ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους· τί γὰρ κωλύει, ὥσπερ οὐκ ἔστι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ἢ αὐτῆ, οὕτως μὴδὲ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους εἶναι
25 τὴν αὐτὴν; δεῖ οὖν μὴ περὶ τὸ καθόλου ἀλλὰ περὶ τὰ καθ' ἕκαστα f. 38^v διατρίβειν λέγοντα, εἰ μὴ τοῦ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, οὐδὲ ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἢ αὐτὴ ἔσται· ἀλλὰ μὴν ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἢ αὐτῆ· καὶ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἔσται καὶ οὐχ ἢ αὐτὴ κατὰ σέ· συναληθεύσει ἄρα ἡ ἀντίφασις, καὶ ὁ ἔφησας μὴ εἶναι, τοῦτο καὶ ἔσται
30 καὶ οὐκ ἔσται. ἢ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια αὕτη. ἢ δὲ λέξις ἢ λεχθέντων δ' ἐνίων εὐφυλακτότερον τὸ καθόλου συμβαῖνον ἐν τοῖς ἐλέγχοις πάνυ ἀσαφῆς, καθὼ τὸν δὲ σύνδεσμον ἐκ περιττοῦ συμβαίνει κείσθαι καὶ διὰ τὸ ἐλλείπειν τινά. τὴν δ' ἄν σαφῆς, εἰ οὕτως εἶχε· λεχθέντων δὲ ἐνίων εὐφυλακτότερον τοῦ τὸ καθόλου συμβαῖνον

8 προτεινόντας a: προτεινάντας I 12 εὐρήσει I: εὐρίσκει a 17 καὶ alt. A: om. aI γάρ] γ ex v corr. I 18 ἀλλὰ alterum om. A 19 γεωμετρία A 20 ἐνστατή, qui variat in reliquis, A cf. Paraphr. p. 41,3: ἐνστήσεται fort. recte v 23 κωλύει a 24 post αὐτῆ exprunxit ἐπιστήμη, εἰ δὲ e vs. 22 illata I οὕτως καὶ—μὴ εἶναι (29) A 25 περὶ prius scripsi: πρὸς aI cf. p. 120,30 n. 29 συναληθεύει A ἔφησας A: ἔφησε aI 30 ἢ tertium om. A 32—p. 120,1 πάνυ—ἐλέγχους om. A 33 σαφῆς a: σαφῆς I 34 δὲ ex δ' corr. I¹ εὐφυλακτότερον I

ἐν τοῖς ἐλέγχοις τὸ λέγειν τὴν ἀντίφασιν. καὶ εἶη ἂν τὸ λεγόμενον τοιοῦτον· λεχθέντων ἐνίων, οἷον ἡρμωσμένου καὶ ἀναρμόστου καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, τούτων λεχθέντων εὐφολακτότερον ἔστι καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸ ἐλέγξαι τὸν ἀποκρινόμενον (τὸ γὰρ ἐν τοῖς ἐλέγχοις 5 ἀντὶ τοῦ ὄτε ἐλέγξαι βουλόμεθα) τὸ εἰπεῖν ἄλλα μὴν τούτων οὕτως ἐχόντων ὑγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη ἔσται· ἔστι δὲ κατὰ σὲ καὶ οὐχ ἢ αὐτῆ· συναληθεύσει ἄρα ἢ ἀντίφασις'. εὐφολακτότερον οὖν τὸ λέγειν 10 ὅτι συναληθεύσει ἢ ἀντίφασις τοῦ λέγειν τὸ καθόλου συμβαῖνον, ἦτοι τοῦ λέγειν ὅτι συμβαίνει τούτων κειμένων τὸ καθόλου· ἔστι δὲ τὸ καθόλου 10 τὸ πάντων τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι ἢ οὐχὶ τὴν αὐτὴν.

p. 174^b38 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα.

Ἐξ ὧν μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πῶς ἐρωτητέον ἐν ταῖς ἀγωνιστικαῖς διατριβαῖς, εἴρηται. καὶ ἄμφω ἂ νῦν λέγει καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδίδαξε, καὶ νῦν δὲ σαφέστερον αὖθις αὐτὰ ἐκτίθησιν. οὐ δεῖ, φησίν, 15 ἐπὶ τινων τὸ συμπέρασμα προτατικῶς προάγειν, τουτέστι κατ' ἐρώτησιν, ἀλλὰ οἴονεῖ συμπεραντικόν. τὸ δὲ ἔνια δ' οὐκ ἐρωτητέον τινὲς μὲν ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων λέγουσιν, ὡς οὐ δεῖ τὰ συμπεράσματα ἐρωτηματικῶς προάγεσθαι. τὸ δ' ἀληθὲς μᾶλλον ἔχει, ὡς διὰ τὰς προτάσεις εἴρηται· τινὰς γὰρ τῶν προτάσεων οὐ δεῖ ἐρωτᾶν ἀλλὰ λαμβάνειν ὡς ὁμο- 20 λογουμένας.

p. 175^a2 Περὶ δὲ ἀποκρίσεως καὶ πῶς χρῆ λύειν καὶ τί καὶ πρὸς τίνα χρῆσιν.

*Ἦδη μὲν φθάσαντες εἵπομεν ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αἱ σοφιστικαὶ ἐκ τῶν δεκατριῶν τρόπων γίνονται, ἔτι τε καὶ πῶς ἐν ταῖς διατριβαῖς ταῖς σοφιστικαῖς ἐρωτητέον. νῦν δὲ λεκτέον ὅπως χρῆ ἀποκρίνεσθαι, καὶ πῶς δεῖ 25 τὰ σοφίσματα λύειν, καὶ τί λυτέον. εἰ γὰρ ὁ προτεινόμενος συλλογισμὸς καὶ τὰς δύο προτάσεις ἔχει ψευδεῖς, ποῖαν λυτέον; εἰ γὰρ τὴν ἤττονα, οὐδὲν ἤττον μένει ὡς τὸ πρότερον. ἀλλ' ἢ πάντως τὴν μείζονα. ἔτι τε καὶ πρὸς τί χρήσιμοι εἰσιν οἱ σοφιστικοὶ λόγοι. φησίν οὖν πρῶτον περὶ 30 αὐτῶν τούτων, πρὸς ἃ χρησιμὸς ἔστιν ἢ τῶν ἐλέγχων τῶν σοφιστικῶν παράδοσις. τρία δὲ εἶναι ταῦτα λέγει, πρὸς τὴν θεολογίαν καὶ καθόλου φιλοσοφίαν, πρὸς τὰς καθ' ἑαυτὸν ζητήσεις καὶ πρὸς δόξαν. καὶ πρὸς μὲν φιλοσοφίαν χρήσιμοι εἰσι διὰ ταῦτα· ἐπειδὴ γὰρ, φησίν, εἵπομεν ὅτι οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσι γινόμενοι ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν 35 λέξιν, τουτέστι λέξεων καὶ ὀνομάτων, ἐάν τις εἰδεῖη τούτους ὅπως γίνονται

1. 2 τοιοῦτον τὸ λεγόμενον A 2 καὶ alt. om. A 6 ἔστι A: ἔσται aI 7 οὐχὶ αὐτῆ a 8 συναληθεύει A ἡγουν a 13 καὶ alt. om. A ἐν τοῖς προλαβ.]
b 8—11 15 προτατικῶς a Arist.: προτακτικῶς AI (Ciu) 16 post ἀλλὰ add.
καὶ a 30 πρὸς scripsi: περὶ aAI cf. p. 119, 25 n. 31 καὶ om. A 32 ἑαυτὸν Arist.: ἑαυτὴν a: ἑαυτοῦς Δ: comprehend. I

καὶ ἀρχηται θεολογεῖν, οὐκ ἂν ἀπατηθεῖη ποτέ, διότι ἐκεῖσε πράγματα
 μὲν εἰσι μὴ ὀρώμενα μήτε αἰσθῆσαι ὑποπίπτοντα, λόγοι δὲ μόνοι καὶ ὀνό-
 ματα· ἂ εἰδώς τις πῶς ἀπατηθήσεται περὶ θεολογίας μετὰ τινος διαλεγό-
 5 μενος; τὸ δὲ ἄμεινον ἔχειν ποιοῦσι τοῦτο σημαίνει· οἱ σοφιστικοὶ
 ἔλεγχοι, φησὶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενοι ἀπὸ τῶν λέξεων ποιοῦσι
 τὸν μετὰ τινος θεολογοῦντα ἀμεινόνως ἔχειν πρὸς τὸ ποσαχῶς ἕκαστον
 λέγεται, ἔτι δὲ καὶ εἰδέναι ποῖα ὁμοίως ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων
 ἔχουσι καὶ τῶν ὀνομάτων, καὶ ποῖα ἑτέρως· οἷον ἑτέρως τῷ πράγ-
 10 ματι ἔχουσι τὸ ὄραν καὶ τὸ τύπτειν, ὁμοίως δὲ τῷ ὀνόματι· ἐνεργητικὰ
 γὰρ ἄμφω. δεῦτερον δὲ εἰσι χρήσιμοι πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ ὅταν | μὴ f. 39*
 θεολογῇ τις μετὰ τινος ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ζητῇ τι. τρίτον δὲ καὶ τὸ
 λοιπὸν ἔτι χρησιμεύουσι πρὸς δόξαν. ἐπάγει δὲ τίς ἢ δόξα, ἤγουν τὸ
 δοκεῖν περὶ πάντα γεγυμνάσθαι· εἰ γὰρ τις τοὺς σοφιστικὸς λόγους
 εἰδείη, πάντως ἂν καὶ ἐν οἷς ὄλωσ μὴ οἶδεν ἐπιχειρήσει λέγειν, καὶ ἄλλων
 15 διαλεγομένων αὐτὸς μέμψεται τινὰ τῶν λέξεων ὀρμώμενος ἀπὸ τῶν σοφι-
 σμάτων καὶ γεγυμνασμένος ἐν τούτοις. καὶ οὐ μόνον μέμψεται τὸν κακῶς
 διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν εἴποι τῆς μέμψεως· τὸ γὰρ μετὰ τινος
 διαλεγόμενον καὶ κοινωνοῦντα λόγων ψέγειν μὲν τοὺς λόγους, μὴ
 ἐμφανίζειν δὲ δι' ἣν αἰτίαν ψέγει, ὑποψίαν δίδωσι γνώμης φιλονείκου
 20 καὶ μῆδὲν εἰδυίας.

p. 175*17 Ἀποκρινομένοις δὲ πῶς ἀπαντητέον.

Φανερόν, φησὶν, ἐστὶν ἐξ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον καὶ διελομεν τὰ
 δεκατρία σοφίσματα, πῶς δεῖ ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ἐλέγχους· εἰ γὰρ εἴπο-
 25 μεν ἰκανῶς, ὅπως γίνονται ταῦτα καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, καὶ διείλομεν
 τὰς ἐν τῷ πυθάνεσθαι πλεονεξίας (πλεονεξία γὰρ ὄντως ἐστὶ τὸ τὰ
 ὁμώνυμα ἀναγκάζειν τὸν ἀποκρινόμενον ὁμολογῆσαι), φανερόν καὶ ὅπως δεῖ
 ἀποκρίνεσθαι.

p. 175*20 Οὐ ταῦτ' ὁ ἐστὶ λαβόντα τε τὸν λόγον ἰδεῖν.

Νῦν διδάσκει μεγάλην ὠφέλειαν ἐμπροσθεῖν τὰ γυμνάσια καὶ τὸ πρὸς
 30 ἑτέροισι διαλέγεσθαι· καὶ γὰρ οὐ ταῦτ' εἶναι τὸ καθ' ἑαυτὸν τινὰ λαβόντα
 λόγον σκοπεῖν καὶ λύειν τὴν τούτου μοχθηρίαν καὶ τὸ ἀπαντᾶν δύνα-
 σθαι ταχέως ἐρωτώμενον. καθ' ἑαυτὸν μὲν γὰρ ἀνέτως καὶ ὡς βούλεται
 ἐπιχειρεῖ τις· ἤνικα δὲ ἐρωτᾶται, πολλῆς χρείας τῆς προσοχῆς· πολλάκις

7 τε om. A (u) 9 post δὲ add. καὶ aA 10 χρήσιμοι a: χρήσιμα I 11 θεο-
 λογῇ—ζητῇ A I: θεολογεῖ—ζητεῖ a 13 πάντα I' Arist.: παντός a 14 ἐπιχειρήσει I:
 ἐπιχειρήσει A: ἐπιχειροῦται a 17 fort. αἰτίαν (ἀν) εἴπη A τινων A
 18 λόγων A Arist.: λόγου I₂ (corr. C): λόγον a post λόγων add. ἤγουν διαλέξεως A
 19 διδῶσι A Arist.: δίδωκε a I φιλονείκου aA: φιλονείκου I 24 γίνονται I:
 γίνεται a 28 ταυτὸν a (A T)

γάρ, ἂ οὐκ ἂν συγχωρήσειέ τις ἀπλῶς ἐρωτηθεὶς, ταῦτα δίδωσι διὰ τοῦ
 τρόπου τῆς ἐρωτήσεως. ὥστε τρόπον τινὰ ἀγνοοῦντα ποιεῖ τὸν ἀποκρινόμε-
 νον ἢ τοιαύδε ἐρώτησις· ὁ γὰρ ἴσμεν, ὅταν μετατεθῆ καὶ τοιῶσδε ἐρωτηθῆ,
 ἀγνοοῦμεν. οἷον γινώσκοντες ὅτι οὐδεὶς τύπτει τοῖς ὀφθαλμοῖς (τίς γάρ
 5 τῷ ὀφθαλμῷ δύναται τύψαι τινά;), τοῦτο ἂν ἀγνοήσωμεν ἐκ τῆς τοιαύτης
 ἐρωτήσεως καὶ συγχωρήσωμεν ὅτι τύπτεται τις τῷ ὀφθαλμῷ ἀλλ' οὐ τῷ
 ῥάβδῳ ἢ τῷ μᾶστιγι· οἷον 'ἄρ' ὧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύ-
 πτετο οὗτος;' εἰ οὖν οὕτως ἐρωτηθεῖ ὁ λόγος, συλλογισθεῖν ἂν ὁ ἀποκρι-
 νόμενος καὶ φησὶν ὅτι ναί· τούτου δοθέντος εἰ ἐπάξομεν 'ἀλλὰ μὴν εἶδες
 10 τοῦτον τῷ ὀφθαλμῷ τυπτόμενον', συναχθήσεται τὸ 'ἐτύπτετο ἄρα τῷ
 ὀφθαλμῷ'. ὁ γοῦν ἤδειμεν, ἐρωτώμενοι δι' ἄλλου τινὸς τρόπου παρ' ὃν
 οἶδαμεν ἀγνοοῦμεν διὰ τὸ ἀγύμναστοι εἶναι. ἔτι δ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 τεχνῶν τὸ γεγυμνάσθαι λίαν ὠφέλιμον, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν
 λόγων. ὥστε πολλάκις οἶδαμεν μὲν τὸ ἐρωτώμενον, ἀγύμναστοι δ' ὄντες
 15 καὶ μὴ δυνάμενοι τάχιον ἀποκρίνεσθαι ἐρχόμεθα ὕστεροι τῶν ἀποκρίσεων,
 σκοποῦντες βράδιον καὶ ὑπὸ τῶν συντόμους τὰς ἐρωτήσεις ποιουμένων
 παρατρεπόμενοι.

p. 175*26 Συμβαίνει δέ ποτε, καθάπερ ἐν τοῖς διαγράμμασιν.

Ἐπι περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸν λόγον ποιεῖται ἐπαιτιώμενος τὸ ἀγύμναστον,
 20 καὶ φησὶν ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τῶν διαγραμμάτων εὐρόντες τὰς τοῦ θεωρήματος
 δεικτικὰς προτάσεις συνθεῖναι καὶ εἰς σχῆμα ἀναγαγεῖν ἀδυνατοῦμεν
 διὰ τὸ δυσθεώρητον εἶναι ποία τῶν προτάσεών ἐστι μείζων καὶ ποία
 ἐλάττω, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευρὰν τῆ διαμέτρου καὶ
 ἐπ' ἄλλων πολλῶν συμπίπτει, ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐν τοῖς
 25 ἐλέγχοις· διὰ γὰρ τὸ συμβαίνειν πλείονας ἀμαρτίας εἶναι τοῦ λόγου ἀδυ-
 νατοῦμεν συνιδεῖν, ποία ἐστὶ καθ' ἣν ὁ ἔλεγχος γίνεται. κείσθω γὰρ τὸν
 Σωκράτην μῆτε καθῆσθαι μῆτε γράφειν, καὶ λεγέτω τις ὅτι ὁ Σωκράτης
 καθῆται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Σωκράτης ἄρα γράφει· τοῦτο δὲ ψεῦδος·
 εἰ οὖν τις τὸ ψεῦδος συναχθῆναι λέγει διὰ τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι,

2 τρόπον γάρ, omisso ὥστε, A 2. 3 ἐρωτώμενον A 4 ὅτι aI: ὡς A
 5 ἀγνοήσωμεν AI: ἀγνοήσομεν a τοιῶσδε A 6 συγχωρήσωμεν ὡς A 7. 8 οὗτος
 ἐτύπτετο A 8 οὕτως ex οὗτος corr. A: οὕτω a 8. 9 ὁ λόγος ἐρωτηθῆ, συγχωρήσει
 ὁ ἀποκρινόμενος τοῦτο, εἰπὼν ναί A 8 fort. σοφισθεῖν sive συναρπασθεῖν cf. p. 54, 23
 9 φῆσει fort. recte v post ναί add. καὶ A τούτου δοθέντος Av: τούτων δοθέν-
 των aI 10 τὸ om. A ἐτύπτετο v, ante 11 δ A: ἔτυπτεν aI 10. 11 τῷ
 ὀφθαλμῷ ἄρα A 11 ἤδειμεν I: εἶδομεν a: γινώσκομεν A ἐρωτώμενοι om. A
 11. 12 παρ' ὃν οἶδαμεν aI: ἐρωτήσεως τοῦτο ἐρωτηθέντες A 12 τὸ I: τοῦ a
 13. 14 οὕτως — πολλάκις aI: κἂν γὰρ γραμματικὸς ἢ κἂν ἰατρὸς καὶ γυμνάζηται, ἐπιστημονικώ-
 τερος γίνεται κατὰ τὴν τέχνην· κἂν δρομεὺς ἢ καὶ καθεκάστην ἑαυτὴν γυμνάζη πρὸς τὸ τρέχειν,
 ταχινώτερος γίνεται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, ἦγουν τῶν διαλέξεων, οὕτως ἔχει· πολλάκις
 γάρ A 14 μὲν om. A 15 post καὶ add. διὰ τοῦτο A ἀποκρίνασθαι A 16 σκο-
 ποῦντες — ποιουμένων aI: διὰ τὸ δέεσθαι σκέψεως· καὶ ἐντεῦθεν ἠττώμεθα ὑπὸ τῶν συντόμους
 ποιουμένων τὰς ἐρωτήσεις A 17 παρατρεπόμενον I 23 τοῦ τὸ σύμμετρον A

λέλυκε μὲν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ
 παρὰ τὴν τὸν Σωκράτην λέγουσαν καθῆσθαι πρότασιν τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ
 παρὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν. | ἐπεὶ εἰ Κορίσκος καθήμενος τύχη, f. 39*
 5 ὅτε Σωκράτης ἴσταται, μὴ γράφει δὲ καὶ λέγει τις ὅτι ὁ Κορίσκος καθη-
 5 ται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Κορίσκος ἄρα γράφει, ὅπερ ψεῦδος, οὐκ ἂν
 ἐπὶ τούτου ἀρμόσοι λέγειν ὅτι παρὰ τὸ τὸν Κορίσκον καθήμενον λαβεῖν
 γέγονεν ὁ ἔλεγχος· καθῆσθαι γὰρ κεῖται.

p. 175*31 Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ συλλογίζεσθαι φαμεν ἐνδόξως.

Ὅσπερ, φησὶν, εἶπομεν δεῖν προαιρεῖσθαι ἐνδόξως παρὸ ἀληθῶς
 10 συλλογίζεσθαι, ἥνικα ὁ ἀποκρινόμενος μὴ δέχεται ἀληθῆ, οὕτω δεῖ
 καὶ τὸν ἀποκρινόμενον λύειν τὰ σοφίσματα μὴ ἐξ ἀληθῶν ἀλλ' ἐκ φαινο-
 μένων· οὐ γὰρ εἰσι τὰ σοφίσματα ἀληθεῖς ἔλεγκοι ἀλλὰ φαινόμενοι. πῶς
 δέ εἰσι φαινόμενοι, κατασκευάζει λέγων μὴ συλλογίζεσθαι αὐτούς.
 ὥστε ἐπειδὴ φαινόμενοι εἰσι, δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν
 15 ἐλέγχεσθαι διορθωτέον, τουτέστι δεῖ λέγειν παρὰ τί φαίνεται μὲν ἐλέγχειν,
 οὐκ ἐλέγχει δέ, καὶ διορθοῦσθαι τοὺς ἀκρωμένους. εἰ γὰρ εἶπομεν παρὰ
 τί δοκεῖ μὴ ὦν ἔλεγχος, διορθωσόμεθα τοὺς δοκοῦντας ὅτι ἐληγμέθη καὶ
 ἀπάρομεν ἀπὸ τῆς ψευδοῦς ταύτης δόξης· ὁ γὰρ ἀπάγων τινὰ ἀπὸ τῆς
 ψευδοῦς δοκῆσεως ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν διορθοῦται τοῦτον, καὶ ἡμεῖς εἰ εἶ-
 20 ποιμεν τὸ παρὰ τί φαίνεται ἔλεγχος μὴ ὦν ἔλεγχος, διορθωσόμεθα τοὺς
 ἀκροατάς καὶ πείσομεν αὐτοὺς μὴ δοκεῖν ἔλεγχον τὸν μὴ ὄντα ἔλεγχον.
 ὅλως γάρ, φησί, πρὸς τοὺς τοιούτους ἀπομάχεσθαι δεῖ ὡς οὐκ ἐλέγχον-
 τας· δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι οὐκ ἔλεγχος τὸ συμβαῖνον ἀλλὰ φαίνεται, καὶ
 ἐμφανίζειν παρὰ τί φαίνεται μὲν, οὐκ ἔστι δέ, οἷον ὅτι παρὰ τὴν σύνθεσιν
 25 ἢ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ τὴν ἀμφιβολίαν φαίνεται, οὐκ
 ἔστι δέ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος ἀντίφασίς ἐστίν ἐκ τινων μὴ
 ὁμώνυμος, οὐ χρὴ τὸν ἀποκρινόμενον ἄλλο τι προσδιορίζεσθαι ἐν τοῖς
 ὁμώνυμοις ἢ ἀμφιβόλοις ἐλέγκοις, ἀλλὰ λέγειν μόνον ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυ-
 μα εἶναι τὰ ἐρωτώμενα καὶ ὅτι τὸ συμπέρασμα φαίνεται μὲν ἐλέγχειν,
 30 οὐ ποιεῖ δὲ τοῦτο ὁμώνυμον ὄν.

p. 175*40 Οὐκ οὖν τὸ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν εὐλαβητέον.

Οὐδαμῶς, φησί, χρὴ τὸν ἐρωτώμενον φοβεῖσθαι μὴ πως ἐλεγχθῆ, ἀλλὰ τὸ δόξαι ἐληγῆσθαι· οὐ γὰρ κυρίως ἂν ποτε ἐλεγχθῆσεται παρὰ

3 παρὰ scripsi: περί ut solet a: πρὸς I 4 γράφει I: γράφοι a 6 ἀρμόσοι I:
 ἀρμόσοι a 19 δόξης A 19. 20 εἶπωμεν A 24—26 οἷον—οὐκ ἔστι δέ aA:
 om. I 26 εἰ γὰρ ὁ κυρίως ἔ. ἐστίν a. A 26. 27 μὴ ὁμώνυμος ἐκ τινων A Arist.
 28 ἐλέγκοις a: ἐλέγγειν I μόνον om. A 29 καὶ om. A 30 post ὄν add. ἢ
 ἀμφίβολον A 31 εὐλαβητέον om. I 32 μήπω a 33 ἐληγῆσθαι scripsi:
 ἐλέγχθαι I: ἐλέγχεσθαι a

τῶν σοφιστῶν ψευδῆ λαμβανόντων· τοσοῦτον γὰρ οὐκ ἐλέγχει, φησίν, ἀλη-
 θῶς ὁ σοφιστής διὰ τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων. ὥστε καὶ εἴ τις πολλάκις
 δι' ἀμαθίαν ἐλέγχεται, καὶ τὸν τοιοῦτον ἀδηλοποιεῖ καὶ οὐ φανεροῖ
 αὐτόν· τὸ γὰρ ἐρωτᾶν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ ὅσα ἄλλα τοι-
 5 αὔτα σοφιστικὰ ἀφανίζει τὸν κυρίως ἔλεγχον καὶ τὸν ἐλεγχόμενον
 ἀδηλον ποιεῖ. πολλάκις γάρ, εἰ διεΐλεν ὁ σοφιστής τὰ ὁμώνυμα καὶ
 ἠρώτησεν, ἐποίησεν ἄν ἔλεγχον κυρίως· οἷον εἰ διεΐλε τὰ τοῦ κυνὸς σημαι-
 νόμενα καὶ ἠρώτησέ τι περὶ ἐνὸς τούτων, ἠπάτησεν ἄν. νῦν δὲ μὴ ποιῶν
 τοῦτο πολλάκις συμπεραίνόμενός τι ἄτοπον εὐρίσκει τὸν ἀποκρινόμενον
 10 ἀνθιστάμενον καὶ λέγοντα μὴ ἐπὶ τούτου καταφῆσαι καθ' οὗ ἀπέφησεν ὁ
 σοφιστής· καὶ ἴσως ἐφ' οὗ ἔδωκεν ἐκεῖνος ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπὶ τούτου
 συνεπεράνατο ἄν καὶ ὁ ἐρωτῶν. ὥστε ἀδηλον ποιεῖ τὸν ἐλεγχό-
 μενον· ἀδηλον γὰρ εἰ ἀληθῆ νῦν λέγει ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ
 δοῦναι ἐπὶ τούτου ἐφ' οὗ συνεπεράνατο ὁ σοφιστής. τοῦτο δὲ οὐκ ἄν
 15 ἐγίνετο, εἰ διελὼν τὰ ὁμώνυμα ἠρώτα.

p. 175^b8 Ὁ τε ἐπιζητοῦσι νῦν μὲν ἤττον.

Εἰ διελὼν τὰ ὁμώνυμα ὁ σοφιστής ἠρώτα, ἐγίνετο ὅπερ νῦν μὲν
 ἤττον ἐπιζητοῦσιν οἱ σοφισταί, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα
 χρόνοις. τί δὲ ἦν ἐκεῖνο δ' ἐζήτουν, ἐπάγει, τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ
 20 οὐ. πάλαι γὰρ ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυμα ἐρωτῶντες τὸν Πλάτωνα εὐρισκον
 αὐτὸν ἀποκρινόμενον τὴν ἀντίφασιν, τὸ 'ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ· ὅθεν
 καὶ ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐν ἀποκρίνεσθαι, ἢ ναὶ ἢ οὐ, κατὰ τοὺς διαλεκτικούς.
 τοῦτο γοῦν, φησί, τὸ περισπούδαστον τοῖς σοφισταῖς ἐγίνετο ἄν νῦν,
 εἰ διαιροῦντες οἱ σοφισταὶ τὰ σημαινόμενα τῶν ὁμωνύμων ἠρώτων l. 40^a
 25 τι περὶ ἐνὸς αὐτῶν, οἷον περὶ κυνὸς χερσαίου, εἰ καύματα ποιεῖ· πάντως
 γὰρ ἄν τότε ὁ ἀποκρινόμενος ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀπεκρίθη. νῦν δὲ μὴ διαιρού-
 των ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενόν τι ὁμώνυμον προσαποκρίνεσθαι,
 τουτέστι δεῖ λέγειν ὅτι φαίνεται μὲν, οὐκ ἔστι δέ, ἢ τὸ ἴσως ἢ τοιοῦτόν
 τι· οὕτως γὰρ ἄν κατάδηλος γίνεταί, ὅτι οὐκ ἀρέσκειται τοῖς ἐρωτωμένοις
 30 διὰ τὸ μὴ ἀληθῆσιν εἶναι. ἢ γοῦν τὰ εἰρημένα ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενον
 προσαποκρίνεσθαι ἢ λέγειν τὴν ἀντίφασιν, τὸ 'ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ',
 καὶ οὕτως διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν τῆς ἐρωτήσεως.

1. 2 φησίν οὐκ ἐλέγχει ὁ σοφιστής ἀληθῶς A 3 ἀδηλον ποιεῖ A Arist. 4 καὶ
 prius AI: ἢ a 4. 5 σοφιστικὰ τοιαῦτα A 5 ἀφανίζει I 7 κυρίως
 ἔλεγχον A 13 ἀληθῆ AI Arist.: ἀληθῶς a 15 ἐγίνετο aA: ἐγένετο a
 18 πλάτωνα Av: πλάτωνος aI 19 ἐκεῖνο om. A ἀποκρινόμενον a post
 ἀποκρίνεσθαι add. ὡς εἴρηται A 22 ἢ ναὶ ἢ οὐ post διαλεκτικὸς collocat A
 23 τὸ om. A 26 τότε I: ποτε a 27 τι ὁμώνυμον iterat a 29 fort. γίνεταί
 cf. Ind. sub v. ἄν

p. 175b15 Εἰ δέ τις ὑπολήφεται τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον εἶναι.

Εἰπὼν πρὸ ὀλίγου φαινόμενως ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ οὐ κυρίως νῦν φησιν ὅτι, εἴ τις ὑπολάβοι κυρίως ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ μὴ φαινόμενον εἶναι ἔλεγχον τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον καὶ τὰ ἄλλα σοφίσματα, συμβήσεται πάντας ἐλέγχεσθαι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐπιστήμονας· παρακροῦνται γὰρ καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν σοφιστῶν δι' ὁμωνύμων τινῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. καὶ εἰ οὕτως ἔχει καὶ ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος λογίζεται, οὐ διαφευεῖται ποτε ὁ ἀποκρινόμενος τρόπον τινὰ τὸ ἐλέγχεσθαι· παρὰ γὰρ τοῖς ἀληθῆ λέγουσιν ἔλεγχον τὸν φαινόμενον ἔλεγχον καὶ παραλογισμόν ἀδύνατον διαφυγεῖν τὸ μὴ ἐλεγχθῆναι, καὶ οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ ἐλέγχεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον. τὸ δὲ τρόπον τινὰ προσέθηκε, διότι μὴ κυρίως ἐστὶν οὗτος ἔλεγχος. πῶς δὲ πάντας συμβήσεται ἐλέγχεσθαι, ἐπάγει· ἐπὶ γὰρ τῶν ὄρατῶν, ἦτοι τῶν τῆ ὄρασει ὑποκιπτόντων, ἀναγκαῖον πολλάκις, ὃ ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος, ἀποφῆσαι πάλιν, καὶ ὃ ἀπέφησε, φῆσαι. πρῶτον δὲ καλῶς ἂν ἔχοι τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι καὶ οὕτως τὰ κατὰ τὴν λέξιν ἀναθρῆσαι. περικαλύψαντες τὸν μουσικὸν Κορίσκον ὀνόνη ἢ ἄλλῃ τινὶ οἱ σοφισταὶ ἠρώτων· ἄρ' οἶδας ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός ἐστι; ναί· τί δ', οἶδας τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἐστίν; οὐ. εἶτα ἀφελόντες τὸ περικαλύμμα, τί δ', οἶδας, ἔλεγον, τοῦτον ὅστις ἐστίν; ναί· οἶδας ἄρα τοῦτον καὶ ὅτι μουσικός ἐστίν· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ οἶδας· ὃν γὰρ ἠγνόεις, ὅτε περικαλυμμένος ἦν ὅστις ἦν, τοῦτον οὐδ' εἰ ἦν μουσικός ἐγίνωσκας· οἶδας ἄρα τὸν αὐτὸν καὶ μουσικὸν καὶ μὴ μουσικόν, ἦτοι μουσικὸν καὶ ἄμουσον, ὥστε ὃ ἀπέφησας ἀπ' αὐτοῦ ὄνομα, τὸ 'μουσικός', τοῦτο κατέφησας κατ' αὐτοῦ. πάλιν ἄρ' οἶδας τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἐστίν; οὐ. εἶτα ἀποκαλύψαντες, τί δέ, οἶδας τοῦτον; ναί· Κορίσκος γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ἔφησας αὐτὸν καὶ μὴ Κορίσκον· ὃν γὰρ ὄλωσ ἠγνόεις τίς ἐστίν, οὐδὲ εἰ Κορίσκος ἐστίν ἐγίνωσκας· ὥστε τὸ αὐτὸ ὄνομα κατέφησας κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπέφησας. τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός· συμβέβηκε γὰρ τῷ Κορίσκῳ τὸ κεκαλυμμένῳ εἶναι. οὐκ ἀνάγκη δὲ τὸ ὑπάρχον τῷ συμβεβηκῶτι ὑπάρχειν καὶ τῷ πράγματι ὃ ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός· οὐ γὰρ, εἰ ὑπάρχει τὸ δισύλλαβον τῷ λευκῷ, τὸ δὲ λευκὸν συμβέβηκε τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἀνάγκη καὶ τὸ δισύλλαβον ὑπάρχειν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· οὐ γὰρ ἐστίν ὁ Ἀλκιβιάδης δισύλλαβον. οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων· οὐ γὰρ, εἰ τὸν κεκαλυμμένον ἀγνοῶ, συμβέβηκε δὲ τὸ κεκαλύφθαι τῷ Κορίσκῳ, ἀνάγκη καὶ ἀγνοεῖν τὸν Κορίσκον.

10 τὸ α: τοῦ I 15 τῆ a: om. I 17 ἔχει a 18—20 ἢ περικαλύμματι
 ἄλλῃ τινὶ ἠρώτων· τί δέ A 20 ὅστις a 21 post περικαλύμμα add. ἠρώτων A
 ἔλεγον om. A 21. 22 ἄρα τὸν κορίσκον ὡς μουσικός A 22 post οἶδας add. ὡς
 μουσικός ἐστίν A 22. 23 ἠγνόεις περιεκαλυμμένον ὄντα, ὅστις ἐστὶ A 24 τὸν
 κορίσκον A 30 τὸ tertium I: τῷ a 33 τῷ λευκῷ post 32 εἰ collocat A
 καὶ AI: om. a 33. 34 τὸν ἀλκιβιάδην δισύλλαβον εἶναι A

ὥστε δεῖ λέγειν ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκός (τοιούτον γὰρ τὸ τοῦ ἐγκεκαλυμμένου) ἢ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ὁ λόγος ἢ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἢ παρὰ τι τούτων. τὸ τοιούτον σόφισμα ἔλουον οὕτως ἐκείνοι λέγοντες, ὅτι τοῦτον τὸν Κορίσκον οἶδα μουσικὸν τὸν φαινόμενον καὶ τοῦτον οἶδα Κορίσκον, τὸν δὲ 5 κεκαλυμμένον καὶ ἄμουσον καὶ οὐ Κορίσκον. ἢ μὲν οὖν διάνοια καὶ ἡ τοῦ σοφίσματος ἀγωγή τοιαύτη τις ἂν εἴη. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν ὥδε ἂν ἔχοι. ὁρατὰ λέγει τὰ κατ' ἐνέργειαν ὁρατὰ, ἀ βλέποντες γνωρίζομεν, κεκαλυμμένα δὲ ὄντα ἀγνοοῦμεν· ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναγκαῖον δ' ἔφησέ τις ἀποφῆσαι καὶ δ' ἀπέφησέ τις καταφῆσαι· δν γὰρ ἔλεγε μουσικὸν ὁρῶν, 10 τοῦ|τον περιεκαλυμμένον ὄντα καὶ μὴ ὁρώμενον εἶποι ἄμουσον· καὶ δν f. 40^v λέγει ἄμουσον περιεκαλυμμένον ὄντα, τοῦτον μουσικὸν ἂν εἶποι ἀφαιρεθέντος τοῦ περικαλύμματος. ὥστε ἐπὶ τούτων, φησί, τῶν ὁρατῶν δ' ἔφησεν ὄνομα, ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποφῆσαι, πάλιν δν ἔφησε λευκόν, ἀναγκαῖον ἀποφῆσαι καὶ εἰπεῖν μὴ λευκόν. δεῖ οὖν ὡς εἵπομεν λύειν, ἡ 15 ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκός ἢ καθ' ἕτερόν τι, ὕπερ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, ὅτε τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων ἐκτίθεται, ἀλλὰ μὴ ὡς οὗτοι.

p. 175^b21 Ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον.

Ἄλλο λέγει τοιούτον ἔστι· τὸ λέγειν ὅτι τὸν Κορίσκον οἶδα ταῦτόν ἐστι τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον· τὸ γὰρ ἄρα οἶδας τὸν Κορίσκον ὅτι μουσικός ἐστι; ναί', τοῦτο ταῦτόν ἐστι τῷ ἄρ' οἶδας τοῦτον τὸν Κορίσκον ὅτι μουσικός ἐστιν;· δν γὰρ νῦν λέγεις μουσικὸν ἢ Κορίσκον, ὅτε ἀφηρέθη τὸ περικαλύμμα, τοῦτον ἔλεγες καὶ ὅτε κεκαλυμμένος ἦν. καὶ ἔτι σαφέστερον 25 περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν, ἔλουον τινες τὸ σόφισμα λέγοντες τοῦτον μὲν τὸν Κορίσκον εἰδέναι μουσικόν, τοῦτον δ' ἄμουσον, ἐπὶ διαφόρων προσώπων τὴν ἐρώτησιν φέροντες καὶ δύο ὑποκειμένα λαμβάνοντες. οὐς λύειν ἀνωφελῶς φησι λέγων ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον εἶναι μουσικὸν ἢ ἄμουσον τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον, τοῦτο διὰ τούτων λέγων, ὅτι ἡνίκα φαμέν ἄρ' οἶδας τὸν Κορίσκον μουσικόν;', τοῦτόν φαμεν τὸν ἕνα τῷ ἀριθμῷ καὶ οὐ πολλούς, ἀλλὰ τὸν ὀθόνη κεκαλυμμένον, ἐφ' 30 οὗ καταφάσκεται καὶ ἀποφάσκεται. ἀνατρέψας οὖν τοὺς κακῶς λύοντάς φησιν ἀλλ' ἴσως οὐ ταῦτόν σημαίνει, δ' δυνάμει τοιούτον ἂν εἴη· ἴσως οὐχ οὕτω δεῖ διορθοῦσθαι, ὅτι ὅδε ὁ Κορίσκος μουσικός καὶ ὅδε ἄμουσος, ἀλλ' ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει, τουτέστι τὸ Κορίσκος οὐχ ἕν σημαίνει οὐ γὰρ ἔστιν ἑνὸς δηλωτικὸν τὸ Κορίσκος ὄνομα, ὥσπερ οὐδὲ ὁ Σωκράτης 35 καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης· εἰ γὰρ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἕν ἐστιν ὁ Κορίσκος

10 fort. (δν) εἶποι ut vs. sq.

13 δν AI: δ a

14 ὡς εἵπομεν om. A

15 ἐρεῖ] c. 24 p. 179^b7 sq.

17 λόγος ἔσται a

τὸ I: τοῦ a (itemque variant Arist.

codd.) 20 ναί om. A

21 ἢ om. A

ὅτε aA: ὅτι I

22 ἔλεγες aA:

ἔλεγε I καὶ prius om. A

post ἔτι add. δὲ A

23 τοῦ om. A

εἰπεῖν]

εἵπομεν ὅπισθεν· καὶ νῦν δὲ ῥητέον A

25, 26 πρὸς οὐδ φησὶ A

27 τούτων a:

τούτου A: compend. I

30 καὶ Av: om. aI

31 οὐ superscr. A¹

καὶ ὁ κεκαλυμμένος Κορίσκος, ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης, ἀλλὰ τῷ λόγῳ οὐχ εἰς ἐστίν. ὥστε ῥητέον ὅτι ἐλεγχοειδὲς καὶ παρὰ τὸ συμβεβηκός. εἶτα ἐπειδὴ εἶπεν “εἴ τις ὑπολήφεται τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν”, οὗτος δὲ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός τέθεικε παράδειγμα, ἐπιφέρει οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ τοῦνομα, ἐκεῖ λέγων ἐπὶ τοῦ καθ’ ὁμωνυμίαν· ἐπὶ τούτου γὰρ οὐ ταῦτὸν σημαίνει τὸ ὄνομα. ὥστε τι διαφέρει τὸ ἀπλῶς περὶ Κορίσκου ἐρωτῶν καὶ κεκαλυμμένου. τὸ δὲ εἰ δὲ τῷ μὲν τὸ ἀπλῶς λέγειν Κορίσκον ἀποδώσει πρὸς τοὺς κακῶς λύοντας ἀναφέρεται καὶ ἔστιν ἀνατρεπτικὸν αὐτῶν· λέγει γὰρ τὸ συμπέρασμα οἰκειὸν ὀφείλειν εἶναι ταῖς προτάσεσι. πῶς γοῦν ὑμεῖς μὴ ἐρωτηθέντες ‘ἀρ’ οἶδας τόνδε ἢ τόνδε τὸν Κορίσκον;’ ἐν τῷ συμπεράσματι τοῦτο ἐπάγετε; εἰ γὰρ ἐν τῷ μὲν, ἤγουν ἐπὶ τῶν προτάσεων, ὡς ἐκείνοι λέγουσιν, ἀπλῶς δεῖ λέγειν ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι προστεθήσεται τὸ ὄδε, ἄτοπον. τὸ δὲ οὐδὲν γὰρ μᾶλλον θατέρῳ τοιούτων ἐστίν, ὅτι ἐπίσης ἔδει καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι τεθεῖσθαι τὸ τόνδε· ἢ γὰρ καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι προσκείσθω τὸ ὄδε ἢ, εἰ μὴ ἐν ἐκείναις, μὴδὲ ἐπὶ τῷ συμπεράσματι.

p. 175^b28 Οὐ μὴν ἀλλ’ ἐπειδὴ ἄδηλος μὲν ἐστίν.

Νῦν διδάσκει ὅτι δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον ἐρωτώμενόν τι ὁμώνυμον διαί-
 20 ρεσιν αὐτοῦ ποιῆσθαι καὶ ἐρωτῶν ἐφ’ οὗ τῶν σημαινομένων ἐρωτᾷ τοῦτο ὁ ἐρωτῶν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ποιήσει, ἄδηλός ἐστι, καὶ τε ἐλλήλεγκται, καὶ τε οὐ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἄδηλός ἐστιν εἰ ἐλέγχεται ὁ μὴ διαίρεσιν τοῦ ὁμωνύμου ἢ ἀμφιβόλου λόγου ποιούμενος, δέδοται δὲ τῷ ἀποκρινόμενῳ τὸ διελεῖν, εἰ μὴ οὗτος, ὁ ἀποκρινόμενός [δ] φημι, διορίζει τὸ ἐρωτώμενον, ἢ γοῦν μὴ διαιρεῖ ἀλλ’ ἀπλῶς λαμβάνει, ἀμαρτάνει καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ φαινομένως ἐλέγχεσθαι αἰτίος ἐστίν. συμβαίνει δ’ ἐντεῦθεν, καὶ εἰ μὴ αὐτὸς ἐλλήλεγκται, τὸν γε λόγον αὐτοῦ ἐλλήλεγχθαι· οἷον εἰ ἐρωτηθεῖ τις ‘ἀρά γε ὁ κύων καύματα ποιεῖ;’, εἶτα ὁ ἀποκρινόμενος εἶπη ναὶ πρὸς τὸν ἀστρῶν | ἀποβλέψας, μὴ διέληται δὲ τὰ τοῦ κυνὸς σημαινόμενα, f. 41^r
 30 αὐτὸς μὲν δοκεῖ μὴ ἐλέγχεσθαι ὡς τὸν ἀστρῶν δοὺς καύματα ποιεῖν,

4 an αὐτός? 5 οὐδὲ A Arist.: οὐ aI 7 κεκαλυμμένως I δὲ alterum om. A
 8. 9 ἀναφέρηται a 10 ὀφείλειν a: ὀφείλει AI ὑμεῖς corr. A¹: ἡμεῖς aI, A pr.
 11 τούτους A ἐπάγετε AI: ἐπάγεται a 12 τῷ, ut videtur, I pr.: τοῖς corr. I¹
 προτάσεων aA: προτέρων I 14 θατέρῳ a Arist.: θατέρων A: compend. I 15 τῷ
 συμπεράσματι—ταῖς προτάσεσι A 18 ἐπειδὴ a Arist.: ἐπεὶ I 19 ὅτι aI:
 ὡς A 19. 20 ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον, διαιρεῖν αὐτὸ καὶ A ἐπὶ ποίου A
 20 ἐρωτᾷ τοῦτο A: δέδωκεν aI 21 post ποιήσει add. καὶ διαιρήσει τὴν ἀμφίβωλον
 ἢ τὸ ὁμώνυμον A ἄδηλον A an ἔσται? 21. 22 εἶτε ἐλέγχεται, εἶτε καὶ
 μὴ A 22 τε I: om. a 23 ἢ τὴν ἀμφίβωλον τοῦ λόγου A δὲ Av: om. aI post
 δὲ add. ἐν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς διαλέξεσι A 24 δ̄ delevit v 26 φαινομένως A, qui
 variat in reliquis, v: φαινομένου aI καὶ scripsi cf. p. 109, 21 n.. ὡς aI 27 τὸν
 γε scripsi cf. b32: τὸν δε (sic) aI 28 γε om. A 29 μὴ διελὼν πρῶτον τὰ A
 30 post δοὺς add. τὰ A

ἡ δὲ διάλεξις αὐτοῦ καὶ ἀπόκρισις οὐκ ἂν τοῦτο ἐκφύγη ἅτε μὴ διελούσα συμβαίνει δέ, φησί, πολλάκις συνορῶντα τὸν ἐρωτώμενον καὶ εἰδότα, ὅτι ὁμώνυμός ἐστιν ἢ ἀμφίβολος ὁ λόγος ὁ ἐρωτώμενος, μὴ ποιῆσθαι διαίρεσιν τοῦ ἐρωτωμένου ὀκνοῦντα πρὸς τοῦτο καὶ ἀναδύμενον, ἵνα μὴ δόξη
 5 δύσκολος εἶναι ἅτε συνεχῆ ποιούμενος τὴν διαίρεσιν· ἐπεὶ γὰρ οἱ σοφισταὶ κατ' ἐνδελειχισμόν ἐρωτῶσιν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα τὰ ἐρωτήματα, εὐλαβεῖται ὁ ἀποκρινόμενος, ἵνα μὴ δόξη δυσχερῆς, εἰ ἅπαντα ἐπιχειροῖη διαιρεῖν. εἶτα οἰόμενων τῶν ἀποκρινομένων μηδὲν ἄτοπον ἐντεῦθεν συμβῆναι, εἰ χωρὶς διαιρέσεως δώσουσι τὸ ἐρωτώμενον, ἀπαντήσῃ τι πολλὰ
 10 κίς παράδοξον. ὥστε φυλακτέον τῷ ἀποκρινομένῳ τοιαύτην ποιῆσθαι ἀπόκρισιν, καὶ ἐπεὶ ἐφείτα αὐτῷ διαιρεῖν τὰ ἐρωτώμενα, μὴ ὀκνητέον πρὸς τοῦτο.

p. 175^b39 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἔν ποιεῖ τις.

Νῦν διδάσκει τὴν γένεσιν τῆς ὁμωνυμίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ
 15 φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιεῖν ταύτας γίνεσθαι· ὡς γὰρ ἔν ἐκείνῳ πλείω ὄντα τὰ ἐρωτώμενα ἔν ἔχει τὸ κατηγορούμενον, οὕτως καὶ ὧδε, εἰ καὶ ἔν ἐστὶν ὄνομα, ἀλλ' οὖν πλειόνων ἐστὶ σημαντικόν. εἰ γοῦν μὴ ἦν ὁ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιῶν παραλογισμός, οὐκ ἂν ἦν ὁ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν· εἰ δὲ μὴ ἦν ἀμφιβολία ἢ ὁμωνυμία, ἢ ἀληθῆς ἔλεγχος ἐγένετο ἢ οὐδ' ὄλως ἐγένετο. οἶον εἰ μὴ ἦν τὸ
 20 κύων ὄνομα πολλῶν σημαντικόν, ἀλλ' ἔν τι ἐδήλου, οἶον τὸν ἀστρῖον μόνον, εἰ ἠρωτήθη τις 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;', ἀπέφησε δὲ ὁ ἐρωτώμενος, ἠλέγχθη ἂν κυρίως οὐχί· ἐπεὶ γὰρ μόνον τὸν ἀστρῖον ὁ κύων σημαίνει. εἰ ἐρωτηθεῖη 'ἄρα ὑλακτεῖ;' καὶ ἐρεῖ ὅτι οὐχί, οὐδ' ὄλως ἐλήλεγκται· εἰ δὲ
 25 κατέφησεν, ἠλέγχθη ἂν. πῶς δὲ ὁ ὁμώνυμόν τι ἐρωτῶν πλείω ἐρωτήματα ἐρωτᾷ, δείκνυσι. τί γὰρ διαφέρει τὸ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ Καλλίας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς μουσικοὶ εἰσι;' τοῦ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;' ἐπὶ γὰρ ἀμφοτέρων πλείω τὰ πράγματα· πᾶν γὰρ τὸ ἐρωτώμενον, εἰ μὴ ἀπλοῦν

1 ἡ δὲ ἀπόκρισις αὐτοῦ ἐλεγχθήσεται μὴ διελούσα τὸ ὁμώνυμον πρῶτον A διάλεξις α:
 διάλυσις I 2 φησί om. A τὸν ἐρωτώμενον συνορῶν A 2. 3 ὡς
 ὁμώνυμόν ἐστι τὸ ἐρωτώμενον A 4 τοῦ ἐρωτωμένου αI: αὐτοῦ A καὶ
 ἀναδύμενον om. A 5 δύσερις εἶναι καὶ δύσκολος ὡς μὴ συνεχῆ A 6 ἐνδελει-
 χισμόν I καὶ αI: ἢ A τὰ ἐρωτήματα om. A 7 ὁ ἐρωτώμενος αὐ-
 διαιρεῖν, ἵνα A post δόξη add. δύσερις εἶναι καὶ A ἐπιχειροῖη A: ἐπιχειρεῖ αI
 8 οἰόμενου τοῦ ἀποκρινομένου A 8. 9 ἐκ τούτου συμβαίνει A 9 χωρὶς τοῦ
 διελεῖν τὸ ὁμώνυμον δώσει A ἀπήγησέ A 10. 11 τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι ἄνευ
 τοῦ προσδιορίσαι· ἐπεὶ γὰρ A 11 προδιελεῖν τὴν ὁμωνυμίαν A 12 post τούτο add.
 ἡγοῦν τὸ διαιρεῖν A 14 τῆς alt. om. A 15 ὅτι om. v ἀπὸ αA: om. I
 τοῦ AI: τῶν a 16 ἐρωτώμενα AI: ἐρωτήματα a 18 παραλογισμός ποιῶν A
 post ἦν alt. add. καὶ A 19 τὴν alt. om. A(T) post ἀμφιβολίαν add.
 παραλογισμός A 20 ἔλεγχος ἐγένετο I: inv. ord. a 26 ἐρωτῶν a
 27 γὰρ I: δὲ a

εἶη ἀλλ' ὁμώνυμον καὶ πλείω δηλοῖ τοῦ ἑνός, ἐν ἐρωτῆσει παραλαμ-
βανόμενον πολλὰ ἐρωτᾷ.

p. 176^a3 Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις.

Ἐπειδὴ ἀνοικεῖον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς τὸ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
5 ποιῆσθαι ἀπόκρισιν, μὴδὲ τῶν ὁμωνύμων λοιπὸν μία ἔστω ἀπόκρισις· ὡς
γὰρ εἰρήκαμεν, ὁ ὁμώνυμον ἐρωτῶν πλείω ἐρωτᾷ. ἀλλ' οὐδὲ ἐὰν κατὰ
πάντων τῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ὀνόματος σημαινομένων
ἐστὶν ἀληθὲς τὸ κατηγορούμενον. οἷον εἰ ἐρωτῆσει τις 'ἀρ' ὁ Αἴας ζῶν
δίπουν;', τοῦτο ἀληθὲς μὲν ἐστὶ καὶ κατ' ἀμφοτέρων τῶν Αἰάντων, οὐ δεῖ δὲ
10 ἀπόκρισιν μίαν ποιῆσαι, καὶ διὰ τὸν τῆς προτάσεως λόγον τὸν λέγοντα 'μιᾶ
ἐρωτῆσει μία ἔστω ἀπόκρισις' (ὥδε δὲ διτταὶ οὖσαι αἱ ἐρωτήσεις οὐχ
ἀπλῆν ἐπίδέχονται τὴν ἀπόκρισιν), καὶ ἵνα μὴ συνεθισθέντες μίαν ἀπόκρισιν
διδόναι ἐπὶ τινων ἀληθῶν ἐρωτημάτων πολλῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τριούτων
πάθωμεν τοῦτο. οὐδὲν γάρ, φησί, διαφέρει τὸ ὁμώνυμόν τι ἐρωτῆσαι καὶ
15 τὸ τριαύτην προσαγεῖν ἐρώτησιν, πότερον ὁ Κορίσχος καὶ ὁ Καλλίας
οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐ; κἂν γὰρ ἀληθὲς εἶη τὸ εἶναι αὐτοὺς οἴκοι, κἂν τὸ μὴ,
ἀμφοτέρως πολλαὶ αἱ ἐρωτήσεις· οὐ γάρ, εἰ ἀληθὲς εἶη τὸ εἰπεῖν οἴκοι
αὐτοὺς εἶναι, μία ἐστὶν ἡ ἐρώτησις.

p. 176^a13 Τοῦτο δ' ὁμοίον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

20 Τοῦτο, φησί, τὸ πολλὰ ἐρωτηθέντα ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν δοῦναι,
ταῦτόν ἐστι τῷ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον (τούτου γάρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ
τὸ αὐτὸ ὄνομα θεθεῖη τοῖς ἑτέροις· διαφοροὶ γὰρ πράγμασι τὸ αὐτὸ
καὶ ἕν ἐπίκειται ὄνομα), τὸ γοῦν πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα ποιήσασθαι μίαν
ἀπόκρισιν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον ἀπόκρισιν μίαν δοῦναι.
25 ὥσπερ οὖν οὐ διαλεκτικοῦ τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν f. 41^v
ποιεῖν, οὕτω καὶ τὸ πρὸς ὁμώνυμόν τι τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰπὼν δὲ μὴ δεῖν
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ ναὶ ἢ οὐ φάσκειν, τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀποκρίνε-
σθαι τὸν οὕτως ἀποκρινόμενον καὶ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντα τίθησιν. ἔστι δὲ
τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν

4 τοῖς διαλεκτικοῖς A 4. 5 μίαν ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι, τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ἔσται μία A 5 ἔστω I: ἔσται a 6 εἰρήκαμεν a: εἰρήκαμεν I:
λέλεκτα A 8 εἰ τις ἤρετο A 9 τοῦτο] πολλὰ ἠρώτησε, κἂν A μὲν
om. A καὶ om. A post αἰάντων add. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκριθεὶς τὸ ναὶ ἠλήθευ-
σεν A 9. 10 ἀλλ' οὐ δεῖ ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι μίαν πρὸς πλείω ἐρωτήματα καὶ διὰ A
12 ἀπλῆν I: ἀπλῶς a συνεθισθέντες a 15 τὸ a: τὴν I προσαγεῖν I:
προσαγαγεῖν a 17 ἀμφοτέρως ex Arist. scripsi: ἀμφοτέρον a: compend. I ai I:
om. a 18 ἢ I: om. a 20 ἐρωτήματα ἐρωτηθέντα A μίαν (ἀπό-
κρισιν inductum) ποιήσασθαι ἀπόκρισιν A 21 ἐρωτηθέντα v cf. vs. 24: ἐρωτηθέντι
aAI 24 ἐρωτηθέντα Av: ἐρωτηθέντι aI 25 πολλὰ ἐρωτήματα AI: πολλὰς
ἐρωτήσεις a

ἐστι πάντα, ὧν ἐστι τὸ ὄνομα σημαντικόν, διὰ τοῦ ναί ἢ τοῦ οὐ δηλωῶσαι, εὐδηλον ὡς οὐκ ἀποκρίνεται· εἰ γὰρ ἐπ' ἄλλου μὲν ὁ ἐρωτῶν ἤρето, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπ' ἄλλου καταφήσει ἢ ἀποφήσει, οὐδὲν ἀπεκρίθη. οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀπόκρισιν μίαν ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων κυρίαν ἀπόκρισιν ἐποίησατο, ἀλλ' εἴρηκε μὲν τι καὶ ἔδοξε τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ναί ἢ οὐ, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκεν. ἀπόκρισις γὰρ ἐστίν, ὅταν, ὅ τις ἐρωτηθῆ, τοῦτο αὐτὸ ἢ ὀψὶ ἢ ἀπαρνήσῃται· ἂν δ' ἄλλο μὲν ὁ ἐρωτῶν ἐρηται, ἄλλο δὲ ὁ ἀποκρινόμενος φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ, εἴρηκε μὲν τι καὶ οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸς προαιρούμενος εἶπεν, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκε. τὸ δὲ ἀλλ' ἀξιοῦνταιί πως ἐν τοῖς διαλεγόμενοις ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κατὰ ἀλήθειαν ἀποκρίνονται ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὸ ναί ἢ τὸ οὐ λέγοντες, ἕμως ἀξιοῦνται, τούτέστι νομίζονται καὶ ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο'. νομίζονται δέ, φησὶν, ἀποκρίνεσθαι διὰ τὸ λανθάνειν τοὺς ἀκροατὰς τὰ συμβαίνοντα, ἤγουν τὸ μᾶς ἐρωτήσεως μίαν ἀπόκρισιν εἶναι καὶ τῶν πολλῶν πολλὰς, ἢ μάλιστα διὰ τὸ λανθάνειν αὐτοὺς ὅτι ἐν τῷ ὁμωνύμοις οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις· τοῦτο γὰρ εἶπε συμβαῖνον· συμβαίνει γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν μὴ εἶναι ἀπόκρισιν. ὅπερ δὲ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταυθὰ φησιν, ὅτι πολλάκις ἀποκρίσεις δοτέον ψευδεῖς μᾶλλον ἢ ἀληθεῖς, εἴπερ εὐχερέστερον ταύτας ὁ ἐρωτῶν δέξαιτο· ἐπεὶ γὰρ, φησὶν, ὥσπερ ἔλεγχοίτινες οὐκ εἰσὶ μὲν ἀληθῶς, δοκοῦσι δὲ εἶναι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ λύσεις εἰσὶ τινες οὐκ οὔσαι μὲν δοκοῦσαι δὲ τισιν, αἷ καὶ προκομιστέον μᾶλλον ποτε ἤπερ τὰς ἀληθεῖς· πρὸς τὸν πάντη γὰρ ἀνθιστάμενον, ὡς τὸ αὐτοῦ ἔχει παράγγελμα, διὰ πάντων δεῖ ἀντιτάττεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς, φησὶν, ἀποκρίνεσθαι δεῖ, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτὸς πολλάκις εἶπε, τὸ 'ἴσω' λεκτέον καὶ τὸ 'ἔστω' καὶ τὸ 'δοκεῖ'. οὐδαμῶς γὰρ καὶ τούτων προσελεγμένων δυνήσεται γενέσθαι ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος· τοῦτον γὰρ καλεῖ παρεξέλεγχον διὰ τὸ ἔξω εἶναι τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου.

p. 176*27 Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ ὀδηλον.

30 Ἐπειδὴ, φησὶ, δὴλόν ἐστι τί τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τότε δὲ οἴομεθα τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸν ἐρωτῶντα, ὅταν ἢ σύν-

1 δηλωῶσαι aA: δηλώσων I 7 αὐτὸ AI: αὐτὸς a ἀπαρνήσῃται A: ἀπαρνήσεται I: ἀπαρνήσατο a ἔρηται A: ἔροιτο aI 8 φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ aA: φήσει ἢ ἀποφήσει I 10 ἴσον ἐστὶ τῷ aI: ἤγουν A μὴ καὶ A 11 ἀλήθειαν A: ἀληθῆς a: ἀλη^θ I 12 ἤγουν A 12. 13 ὅτι—φησὶν om. A ἐποίησαντο a: ἐποίησατο I 13 ἀποκρίθηναί A 15 εἶναι aI: δοῦναι A 16. 17 συμβαίνει γὰρ aI: ἤγουν τὸ A 17 τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν om. A 18 δὲ om. A post δὲ superscr. καὶ I ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 11 p. 161*24 sq. 22 καὶ I: om. a 24 αὐτοῦ I: αὐτὸ a οὐδὲ A 25 post ἀποκρίνεσθαι add. λέγει a [πολλάκις] cf. p. 169*17 (et p. 65, 11 sq.), 177*21. 22 27 γενέσθαι (sic) a 28 τὸ AI: τοῦ a ἀληθῶς καὶ κυρίως A ἀληθοῦς a

εγγυς καὶ ταῦτόν τὸ ἐρώτημα τῷ προβλήματι, λέγει ἐπὶ τῶν τοιούτων
 εὐθὺς ἀναιρεῖν ἕνα τῶν ἐρωτημάτων καὶ μὴδ' ὅλως συγχωρεῖν λέγοντος τοῦ
 ἀποκρινομένου τῷ ἐρωτῶντι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· ἐγγυς γὰρ εἰσι καὶ
 ταῦτά τὰ ἐρωτώμενα τῷ προκειμένῳ προβλήματι. οἷον εἰ προκειμένου
 5 συμπερανθῆναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔροιτο 'ἀρά γε ἡ χαρὰ ἀγαθόν;', οὐ
 δοτέον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ. ἔτι ὅταν τις ἀξιῶτι τι συμπέρασμα
 ψευδές τε καὶ ἄδοξον, δ' ἐξ ἀνάγκης ἐκ ψευδῶν συνήχθη προτάσεων (τὸ
 γὰρ ψευδές ἀεὶ ἐκ ψευδῶν), τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων ῥητέον, ὅτι
 ψευδεῖς ἢ ἄδοξοι αἱ προτάσεις αἱ τὸ τοιοῦτον συναγαγεῖν συμπέρασμα.
 10 τὰ γὰρ συμπεράσματα, ἅπερ αὐτὸς συμβαίνοντα εἶπε, τῆς αὐτῆς εἰσι
 θέσεως (θέσεις δὲ λέγει νῦν τὰς προτάσεις)· ὅποια γὰρ εἰσιν αἱ προ-
 τάσεις, τοιαῦτα καὶ τὰ συμπεράσματα. ὥστε εἴπερ ἄδοξον τὸ συμπέ-
 ρασμα, ῥητέον ὅτι καὶ αἱ προτάσεις ἄδοξοι.

p. 176•33 Ἔτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῆ.

15 Ὡς ἐν παραβολῇ λαμβάνεσθαι δ' βουλόμεθα λαβεῖν ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν εἶρηκεν, ὅταν δ' βουλόμεθα λαβεῖν οὕτως ἐρωτῶμεν ὡς οὐκ
 αὐτὸ θέλοντες ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἄλλο βουλόμενοι λαβεῖν, οἷον βουλόμενοι
 τὴν ἐγκράτειαν λαβεῖν ὅτι ἀρετὴ ἐστὶ, μὴ εἴποιμεν 'ἀρά γε ἡ ἐγκράτεια
 ἀρετὴ ἐστὶν;' ἀλλ' 'ἀρά γε ὥσπερ ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ, οὕτως καὶ ἡ ἀνδρεία |
 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη;'. εἰ οὖν καὶ ἐνταῦθα παραβολῇ τοῦτο λέγει, εἴη ἂν f. 42^r
 τοῦτο λέγων, ὅτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι, τουτέστι μὴ αὐτὸ καθ'
 αὐτὸ ληφθῆ μὴδ' ὡς δι' αὐτό (ὀνόματι γὰρ λαμβάνεται τι, ὅταν τὸ
 ὄνομα αὐτόθεν αὐτὸ ληφθῆ, οἷον τῶν ἐναντίων μία ἢ ἐπιστήμη ἢ ἡ
 ἐγκράτεια ἀρετὴ, παραβολῇ δέ, ὅταν λόγῳ καὶ μὴ δι' ἑαυτὸ ἀλλὰ ἄλλου
 25 χάριν), ὅταν οὖν τὸ καθόλου παραβολῇ ληφθῆ, ῥητέον ὅτι οὐχ οὕτως
 δέδωκεν οὐδ' ὡς ἔδωκεν ἔλαβεν· οὐ γὰρ τὴν ἐγκράτειαν δέδωκεν ἀρετὴν
 ἀλλὰ τὴν ἀνδρείαν. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴληπται τὸ τῆς παραβολῆς, εἴη ἂν
 λέγων, ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῆ, ἀλλὰ παραβολῇ καὶ
 λόγῳ, ῥητέον τὸ καὶ τό. μὴ ὀνόματι δὲ ἀλλὰ λόγῳ ληφθήσεται τὸ καθό-
 30 λου οὕτως· ἀρά γε ἡ ἔλαφος τετράπους οὔσα διχληλή ἐστὶ; ναί· τί δέ, ἡ

4 προκειμένου A: προκειμενον a: compend. I 6 ὅτι om. A αἰτῆ A
 7 τε aI: τι A 9 συναγοῦσαι (sic) a 12 τοιαῦτα a 15 ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 156 b 4—9 17—19 οἷον βουλόμενοι λαβεῖν ὡς ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ
 ἐστὶν οὕτως ἐρωτήσομεν· ἀρ' ὥσπερ A 19 post ἀρετὴ alt. add. ἐστὶν A
 19. 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία A 20 γοῦν A 21 τοῦτο om. A
 ὅτι aI: ὡς A ἤγουν A 22 post αὐτὸ alt. add. ἀλλ' ἄλλου χάριν A 23 αὐτό-
 θεν aA: αὐτόθι I μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη A 24 παραβολῇ A λόγῳ v:
 λέγω aI: τὸ καθόλου ἐν λόγῳ ληφθῆ A αὐτὸ A 25 ὅτι aI: ὡς A
 26 ἔδωκα ubique A ἔλαβες A 27 ἀνδρείαν A 28 τὸ καθόλου post ληφθῆ
 collocat A 29. 30 ῥητέον—οὕτως] οἷον πᾶν ἄρα τοιοῦτον· λαμβάνεται γοῦν τὸ καθόλου
 παραβολικῶς καὶ ἐξ ὁμοιότητος A 30. p. 132,1 τί δὲ ἢ αἴξ καὶ τὸ πρόβατον οὐ δι-
 χηλά; ναί. πᾶν ἄρα A

αἰξ; ναί· τί δέ, ὁ βοῦς; ναί· τί δέ, τὸ πρόβατον; ναί· πᾶν ἄρα δ ἄν ἴ
 τοιοῦτον διχληλόν ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ὁ ἵππος οὐ διχληλὸς τοιοῦτος ὢν· οὐκ
 ἄρα πᾶν διχληλόν· ἐνταῦθα τὸ 'πᾶν δ ἄν ἴ τοιοῦτον διχληλόν ἐστὶ' λόγῳ
 εἰληπται· λόγος γὰρ τὸ 'πᾶν δ ἄν ἴ τοιοῦτον', οὐκ ὄνομα· εἰ δὲ εἶπε 'πᾶν
 5 ἄρα τετράπους', ὀνόματι τὸ καθόλου ἔλαβε· τὸ γὰρ τετράπους ὄνομα· ἐπὶ
 τούτου δὲ ῥητέον ὅτι τὸ 'πᾶν ἄρα τοιοῦτον' οὐκ ἐπὶ τοῦ τετραπόδου
 δέδωκεν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κερασφόρου· πᾶν γὰρ κερασφόρον διχληλόν· κωλυ-
 μενον δὲ [διὰ] τούτων δεῖ τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ ἐλέγχειν αὐτόν, ὅτι οὐ δέδει-
 χεν οὐδὲ συλλελογίσται, κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμὸν, λέγων διορισμὸν
 10 τὴν ὁμωνυμίαν, τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν διαίρεσιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς λοι-
 ποὺς τρόπους παρ' ὅσους ὁ φαινόμενος ἔλεγχος γίνεται· δείξομεν οὖν
 αὐτὸν μὴ ἀποδεικνύοντα μηδὲ συλλογιζόμενον ἢ ἐλέγχοντα ἐμφανίζοντας τὸν
 τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ.

p. 176•38 Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασιν.

15 Ἐν τοῖς ὀνόμασι, φησί, τοῖς κυρίως λεγομένοις καὶ αὐτοτελῶς
 (κύρια γὰρ ἐκεῖνα λέγει ὀνόματα τὰ οἰκεῖα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν,
 οἷον ἄνθρωπος, ἵππος) ἀνάγκη ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὐ ἢ ἀπλῶς
 καὶ χωρὶς διαιρέσεως, ἐὰν μὴ ἢ ὁμώνυμον, ἢ, ἐὰν ἢ, μετὰ διαιρέσεως.
 ἐν δὲ τοῖς κολοβῶς ἠρωτημένοις, οὐ δεῖ ἀπλῶς ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι·
 20 συμβαίνει γὰρ παρὰ τοῦτο ἔλεγχος· συνεπινοούμενα δὲ ἐστὶ τὰ συμμη-
 μονευόμενα τοῖς προηρωτημένοις· οἷον δ ἄν ἴ Ἰθναίων, ἄρα κτῆμά
 ἐστὶν Ἰθναίων; ναί· τί δέ, ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων; ναί· ὁ ἄνθρω-
 πος ἄρα κτῆμα τῶν ζώων ἐστὶ· συνεπινοεῖν γὰρ ἀνάγκη ἀνταῦθα τὸ
 κτῆμα· ὡς γὰρ δ ἄν ἴ Ἰθναίων, κτῆμά ἐστὶν Ἰθναίων, οὕτως καὶ δ
 25 ἄν ἴ τῶν ζώων, κτῆμα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐστὶ δὲ τῶν ζώων ὁ ἄνθρω-
 πος· κτῆμα ἄρα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐνταῦθα γοῦν ἐρωτηθέντος κολο-
 βῶς τοῦ προβλήματος συνέβη ὁ παραλογισμὸς· εἶδει γὰρ εἶπεῖν 'ἄρ' δ ἄν
 ἴ Ἰθναίων κτῆμα, κτῆμά ἐστὶν Ἰθναίων, καὶ δ Λακῶνων κτῆμα,
 κτῆμα τούτων;'

1 ante πᾶν add. καὶ α 2 post τοιοῦτον add. ἦγουν A 2. 3 ὁ ἵππος τετράπους
 ὢν οὐ διχληλὸς ἐστὶν· οὐκ ἄρα πᾶν δ ἄν τοιοῦτον διχληλόν ἐστὶν A 3. 4 διχληλόν
 ἐστὶ—τοιοῦτον] λόγος ἐστὶν ἐκ παραβολῆς καὶ ὁμοιότητος λεγθεὶς A 4 post εἶπε
 add. τὸ A 6 an δη? τετραπόδου I 7 δέδωκα A 8 διὰ delevi
 cf. *36 8. 9 ὡς οὐκ εἶδειξεν οὐδὲ συλλελογίστατο A 10 τὴν διαίρεσιν a: om. I
 17 ἢ (ante ναὶ) aI: τὸ A 19 post κολοβῶς add. καὶ ἔλλιπῶς A post utrumque
 ἢ add. τὸ A 20 περὶ τούτου a εἰσι A 20. 21 συμμημονευόμενα a
 22. 23 ὁ ἄνθρωπος ἄρα—ἐστὶ post 23. 24 τὸ κτῆμα habet A 23 ἀνάγκη, sed post
 ἀνταῦθα A: ἀναγκάζει aI 24 Ἰθναίων ἐστὶν A 25 ἐστὶ aI: ἐστὶ A 26. 27 post
 κολοβῶς add. καὶ ἔλλιπῶς A 27 post εἶπεῖν add. οὕτως A 29 τούτων] λακῶνων
 ἐστὶν; ὅταν δὲ λέγῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ἐστὶν, οὐ τὸ κτῆμα δεῖ συνεπινοεῖν· ἀλλ' ἐπὶ
 εἶδος τοῦ ζώου ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος A

p. 176^b8 Ὅταν δὲ δυεῖν ὄντων.

Τοῦτο δῆλον ἔσται, εἰ ἀναμνησθεῖμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῷ
 γινομένῳ παρὰ τὸ ἐπόμενον. εἶπε δὲ ἐκεῖσε ὅτι τῷ μὲν γινομένῳ ἔπεται τὸ
 ἀρχὴν ἔχειν καὶ ὄντος τοῦ γενομένου ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχειν·
 5 εἰ γὰρ γέγονε, καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· οὐ μὴν εἰ ἀρχὴν ἔχει, καὶ γέγονε· πολ-
 λαχῶς γὰρ ἢ ἀρχή. ἐπὶ τούτων δεῖν φησὶν ἐρωτώμενον τὸ μὲν μερικώ-
 τερον (τοῦτο γὰρ εἶπεν ἔλαττον) διδόναι καὶ συγχωρεῖν· ἀληθὲς γάρ·
 τὸ δὲ ἕτερον μὴ διδόναι· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. ἔλαττον δὲ καὶ
 μερικώτερον τὸ γεγονὸς τοῦ ἀρχὴν ἔχειν, ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζῆου·
 10 ἀνθρώπου μὲν γὰρ ὄντος ἔστιν ἐξ ἀνάγκης καὶ ζῆον, ζῆου δὲ ὄντος οὐκ
 ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνθρωπος. τοῦτο γοῦν ἅτε καθόλου ὄν οὐ συγχωρητέον·
 τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐρωτώμενον πότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι, ἦγουν
 σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως κατὰ τὸ πότερον δεῖ διδόναι τὸ μερικόν.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ὄρων καὶ συλλογισμῶν τὰ ἐλάττωνα καὶ μερικὰ συγχω-
 15 ρητέον αἰεὶ· χαλεπώτερον | γὰρ ἐκ πλειόνων, ἤτοι μερικωτέρων, f. 42^v
 συλλογισασθαι· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου, ὡς ἐμάθομεν, συλλογισμὸς οὐ
 γίνεται. εἶπε δὲ τὸ μερικώτερον πλείονα, ἢ διότι συνθετώτερον ἐστὶ καὶ
 ἐκ πλειόνων (ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ πλειόνων μᾶλλον ἐστὶν ἢ περὶ τὸ ζῆον·
 ἔχει γὰρ καὶ τὰ τοῦ ζῆου, οἷον τὴν οὐσίαν, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητι-
 20 κόν· ἔχει δὲ καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἅπερ τὸ ζῆον
 οὐκ ἔχει), ἢ εἶπεν αὐτὸ πλείονα, ὅτι τὸ καθόλου τρόπον τινὰ ἔν ἐστι, τὰ
 δὲ μερικὰ πλείονα. καλλίων δὲ ἢ προτέρα ἐξήγησις.

p. 176^b11 Ἐὰν δ' ἐπιχειρήσῃ ὅτι τῷ μὲν.

Ἐῖρηται ἐν τοῖς Τόποις ὅτι, εἰ τῷ γένει ἐστὶν ἐναντίον, καὶ τῷ
 25 τοῦ γένους εἶδει ἀνάγκη εἶναι εἶδος ἐναντίον· τῇ γὰρ ἀρετῇ γένει οὐσῃ

1 δυοῖν a Arist. 2 εἶπεν] c. 6 p. 168^b37 sq. 3 ἐκεῖσε, ὅτι A: om. aI μὲν om. A
 ἔπεται A: ἔπεσθαι aI 5 ἔχει aI: ἔσχε A: εἶχε b 6 ἐρωτώμενον a: ἐρωτωμένους A:
 compend. I 7. 8 εἶπεν—τοῦτο γὰρ om. A 10 ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ A 11 post
 ἀνάγκης add. ἐστὶ A 12 δεῖ—διδόναι] ἢ καὶ οὕτως εἶπεῖν διὰ πλείω σαφηνεῖαν· εἰ γοῦν
 δύο εἶσι τινά, ὧν τὸ μὲν ἡγούμενον ἐστὶ καὶ μερικώτερον, τὸ δὲ ἐπόμενον καὶ καθολικώτερον,
 ἐὰν τὸ καθόλου ἐρωτώμενον κατὰ τὸ πότερον A 13 post πότερον add. ἦγουν ἐν τῷ
 λέγειν τὸ πότερον A post διδόναι add. καὶ συγχωρεῖν τὸ ἔλαττον, ἦγουν A post
 μερικόν add. ἀλλ' οὐ τὸ καθόλου A 14 δὲ καὶ a: δὲ I: καὶ A 15. 16 γὰρ ἐστὶ
 συλλογισασθαι ἐκ πλειόνων, ἦγουν ἐκ μερικῶν ἄνευ τοῦ καθόλου τι προσλαβεῖν· ὡς γὰρ ἐμά-
 θομεν, ἄνευ τοῦ καθόλου A 15 ἦτοι I: ἦγουν a 17. 18 λέγει δὲ τὰ μερικὰ πλείονα
 ὡς συνθετώτερα καὶ ἐκ πλειόνων συγχεύματα A 17 συνθετώτερον v: συνθετώτερα a:
 compend. I 18 ἐκ prius v cf. A: om. aI μᾶλλον om. A ἢ περὶ aI:
 παρὸ A 19 ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ μόνον ἔχει τὰ τοῦ ζῆου A καὶ alt. om. A
 19. 20 αἰσθη I 20 ἔχει δὲ aI: ἀλλὰ A τὸ λογικὸν καὶ θνητόν· καὶ τὸ νοῦ καὶ
 ἐπιστήμης A 20. 21 ἅπερ—ἔχει om. A 21 ἢ πλείονα εἶπε τὸ μερικόν A
 23 τῶν I 24 ἐν τοῖς Τόποις] IV 3 p. 123^a20 sq. γένει οὐσῃ scripti: γένος
 οὐσῃ aI: γένους οὐσῆς v

καὶ ἐναντίας οὔσης αὐτῇ τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς εἶδει, τῇ ἀνδρείᾳ, ἐστὶν ἐναντία ἡ δειλία. τούτου οὕτως ἔχοντος, εἴ τις ἀληθῶς ἔδειξε τῆς ψυχῆς μὴ εἶναι γένος τὴν ἀρμονίαν διὰ τὸ τῇ μὲν ἀρμονίᾳ εἶναι ἐναντίον τὴν ἀναρμωσίαν, τῇ δὲ ψυχῇ οὐσία οὔση μὴ εἶναι ἐναντίον τι, ῥητέον, ὅ φησὶν, ὅτι ἔστι καὶ τῇ ψυχῇ ἐναντίον, ἀλλ' οὐ καίτῃ ὄνομα αὐτῆ, ἔστι δὲ ἀνώνυμον.

p. 176^b14 Ἐπεὶ δὲ ἔνια μὲν ὦν λέγουσιν οἱ πολλοί.

Ἐπεὶ, φησί, τὸν μὴ συγχωροῦντά τινα ὦν οἱ πολλοὶ λέγουσι ψεύδεσθαι φάσκουσι, ἔνια δὲ οὐ συγχωροῦντα, οἷον ὅσα εἰσὶν ἀμφιδόξα, οὐ λέγουσι ψεύδεσθαι, ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ψυχῆς τῶν ζώων ἔχει, ἐν τοῖς ἀμφιδόξοις οὖν τούτοις οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποκρίνεσθαι (τοῦτο γὰρ λείπει) ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως βούλεται ὁ ἐρωτῶν, ἵνα αὐτὸς μὴ λάβῃς αὐτό. οἷον εἴ ἔστι πρόβλημα ἄρα ἡ ψυχὴ θνητὴ ἢ ἀθάνατος; ἐπεὶ τοῦτο ἀμφιδόξον, σκόπησον ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν, καὶ αὐτὸς δὸς τὸ ἕτερον· οὐδεὶς γὰρ ὁ μεμψόμενός (σ') οἷον βούλει τῶν ἀμφιδόξων λέγοντα. ἐν δὲ τῇ λέξει, ὡς εἴρηται, τῇ ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, λείπει τὸ ἐν τούτοις δεῖ μὴ συγχωρεῖν· ἔστι γὰρ τὸ πλῆρες ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, οὐ δεῖ συγχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ' ἀπλῶς λέγειν ὅτι ἄδηλον τὸ προτεινόμενον· λέγει δὲ λέγεσθαι γνώμας καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας, ὁποῖαί εἰσιν αἱ δοκοῦσαι "πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις", περὶ ὧν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, καὶ τὰς ὅλας ἀποφάσεις, λέγων ὄλην ἀπόφασιν τὴν καθόλου ἀπόφασιν, οἷον τὴν οὐδεὶς.

p. 176^b20 Ἐτι οὐ τὸ ἀληθὲς ἀμφιδόξεϊται.

Ἐφ' ὧν, φησὶν, οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς ὁμολογούμενον ἀλλ' ἀμφιδόξοι μὲν, μάλιστα τὰς μεταφέρων καὶ μεταλαμβάνων τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῷ διαλάθῃ ἄν. εἴ γὰρ ἀληθὲς μὲν ἔστι τὸ τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι τε καὶ αὐτοκίνητον εἶναι, ἀμφιδόξεϊται δὲ καὶ ἐπίσης φαίνεται καὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ μὴ κινεῖσθαι (οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐφ' οὗ τις μὴ ἔχει ἀκριβῆ καταλήψιν, ἐπίσης νομίζειν καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως), ἄν μεταφέρῃ τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα ὁ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀκίνησίαν καὶ φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἀκίνητός ἐστιν, ἀλλ'

9 συγχωροῦντα scripsi: συγχωροῦνται a: compend. I 15 γὰρ σοι μέμψοιτο ἐπὶ τῶν ἀμφιδόξων λαμβάνοντι οἷον βούλει A σ' addidi λέγοντα a compend. I
18 inter τὸ et ναὶ spat. 3—4 litt. I 19 λέγειν AI: λέγει a γνώμας δὲ ὡς λέγει
καλοῦσι τὰς A 20 δόξας, ἤγουν τὰς δοκούσας A 20. 21 σοφοῖς—πλείστοις A
21 καὶ τῶν σοφῶν τοῖς πᾶσιν A 22 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100^b21—23
ἄλλας, ut videtur, I pr. 27 αὐτοῦ A 28. 29 ἀμφιδόξεϊται δὲ καὶ a: ἀμφιδόξει δὲ
τὸ I 30 μὴ, quod post κωλύει collocant aAI, transposui 31 μεταφέρει a
32 τὴν om. A φῆ A ἀκίνητος A: ἀθάνατος aI ἔστιν om. A

οὐχ ὡς σὺ ἤρου κινουμένη, οὐ δόξει σοφίζεσθαι καὶ σοφιστικῶς ἀποκρίνεσθαι. δειχθεῖν δ' ἂν ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ αὐτοκινήτου ἀθάνατος, θνητὴ δὲ διὰ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ μὴ κινεῖται, οὐδὲ χωρίζεται τοῦ σώματος, καὶ εἰ μὴ χωρίζεται, ἐστὶ θνητὴ. ἡ λέγει ἂν διὰ τοῦ μεταφέρειν τὸ
 5 μεταφοραῖς χρῆσθαι· εἰ γὰρ τις θεῖν τὴν ψυχὴν θνητὴν, χρῆσεται [δέ] τις μεταφορᾶ καὶ εἶπη· εἰ ἡ ψυχὴ ἄρμονία ἐστὶ ζωῆ οὔσα, ὡς ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι πεποιήκειν, 'οὐκ ἂν γένοιτό ποτε ἀναρμοστία, ἤτοι θάνατος· εἰ γὰρ ἡ ψυχὴ ζωῆ οὔσα ἄρμονία ἐστίν, πάντως ὁ θάνατος ἀναρμοστία ἐστίν· εἰ δὲ ἡ ἄρμονία μὴ γίνεται ἀναρμοστία, πάντως οὐδὲ θάνατος· ἀθάνατος ἄρα
 10 ἡ ψυχὴ'. καλλίων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγησις διὰ τὰ εὐθύς ἐπενηγεμένα· λέγει γὰρ ἔτι ὅσα ἂν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, προενστατέον. τῷ ἀποκρινόμενῳ ταῦτα πάντα παρεγγυᾶται, | πῶς δῆτα τὰς f. 43^r ἀποκρίσεις ποιουμένῳ οὐκ ἔσται αὐτῷ συμποδισμὸς καὶ ἀπάτη· λέγει γοῦν καὶ ταῦτα τῆς ἄνωθεν ἐννοίας ἐξηρητημένα. ἔστι δὲ τοιοῦτος τῶν λεγομένων ὁ νοῦς· ὅταν τινὰ ἐρωτῶνται, οἶδεν δὲ ὁ ἀποκρινόμενος αὐτὰ δὴ τὰ ἐρωτώμενα ἀμφίδοξα εἶναι, προαγορευέτω καὶ λεγέτω μὴ οὕτως ἔχει, ὡς ὁ ἐρωτῶν τίθησι, ἀλλὰ ἐναντίως· οὕτω γὰρ ποιῶν καὶ μόνον οὐχὶ ἐπιστομίζων διὰ τοῦ λέγειν 'οὐχ οὕτως ἔχει ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ μάλλον τὸ ἐναντίον' κωλύσει τὸν ἐρωτῶντα ὃ βούλεται συμπεράνασθαι.

20 p. 176^b29 'Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνις ψευδοῦς συλλογισμοῦ.

Μέλλων χωρῆσαι εἰς τὸ παραδοῦναι ἡμῖν μέθοδον δι' ἧς ἂν δυναίμεθα διαλύειν τὰ σοφίσματα, εἴτε καθ' ὁμωνομίαν εἰσὶν εἴτε καθ' ἀμφιβολίαν ἢ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον τῶν ἀπηριθμημένων δέκα καὶ τριῶν,
 25 ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ πᾶς συλλογισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ, τὰς προτάσεις ἔχων ψευδεῖς, ἢ παρὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τοῦτο ὧν ἀσυλλόγιστος, τοῦ μὲν κατὰ τὸ σχῆμα ὄντος ἐρρωμένου ψευδεῖς δὲ τὰς προτάσεις ἔχοντος δεῖ ἀναιρεῖν μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος, ἢ εἰ τύχοι καὶ ἀμφοτέρας, ἀλλὰ
 30 μάλλον τὴν μείζονα, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, καὶ διαλύειν οὕτως αὐτόν, τοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένον ἔχοντος τὴν ἀσυλλογιστίαν αὐθις ἀπελέγχειν καὶ οὕτω καὶ αὐτὸν ἀνατρέπειν. ὁ πᾶς μὲν οὖν τῶν λεγομένων σκοπὸς τοιοῦτός ἐστιν. ἐπιέναι δὲ παροδικῶς καὶ τὴν λέξιν οὕτως ἔστιν. ἐπεὶ ἡ ὀρθὴ ἐμφάνις καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀπλῶς σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ

I σὺ ἤρου om. in spatio 5 fere litt. A σοφίσεσθαι a 2 αὐτοκινήτος a 3. 4 τοῦ σώματος χωρίζεται· εἰ δὲ μὴ χωρίζεται, συμφθείρεται τούτω. ἡ A 5 δὲ deleti
 alt. om. b 6. 7 ἐν τῷ Φαίδωνι c. 36 sqq. 7 ἤτοι AI: ἤγουν a 9 ἡ om. A
 γίνεται AI: γένοιτο a 10 προτέρα AI: πρώτη a 12 δὴ A 14 ἔτι a 15 ἐρωτῶνται scripsi: ἐρωτῶντα aI δὲ I: om. a 16 προαγορευέτω I: προσαγορευέτω a
 17 μονονοῦχι a: μονοῦ I 18 τοῦ a: τὸ I 24 δεκατριῶν A 27 καὶ deleverim
 28 ἐρρωμένου aA: ἐρωτωμένου I 30 πολλάκις] velut p. 120, 18 εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I 32 δ, πως a τοῦ λεγομένου A 34 ἀπόδειξις AI: ἀπόδοσις a

ἡ δὲ διαλέξεις αὐτοῦ καὶ ἀπόκρισις οὐκ ἂν τοῦτο ἐκφύγη ἅτε μὴ διελοῦσα. συμβαίνει δέ, φησί, πολλάκις συνορῶντα τὸν ἐρωτώμενον καὶ εἰδότα, ὅτι ὁμῶνυμός ἐστιν ἢ ἀμφίβολος ὁ λόγος ὁ ἐρωτώμενος, μὴ ποιεῖσθαι διαίρεσιν τοῦ ἐρωτωμένου ὀκνοῦντα πρὸς τοῦτο καὶ ἀναδύομενον, ἵνα μὴ δόξῃ
 5 δύσκολος εἶναι ἅτε συνεχῆ ποιούμενος τὴν διαίρεσιν· ἐπεὶ γὰρ οἱ σοφισταὶ κατ' ἐνδελεχισμόν ἐρωτῶσιν ὁμῶνυμα καὶ ἀμφίβολα τὰ ἐρωτήματα, εὐλαβεῖται ὁ ἀποκρινόμενος, ἵνα μὴ δόξῃ δυσχερῆς, εἰ ἅπαντα ἐπιχειροῖη διαίρειν. εἶτα οἰομένων τῶν ἀποκρινομένων μὴδὲν ἄτοπον ἐντεῦθεν συμβῆναι, εἰ χωρὶς διαιρέσεως δώσουσι τὸ ἐρωτώμενον, ἀπαντήσῃ τι πολλὰ
 10 κίς παράδοξον. ὥστε φυλακτέον τῷ ἀποκρινομένῳ τοιαύτην ποιεῖσθαι ἀπόκρισιν, καὶ ἐπεὶ ἐφεῖται αὐτῷ διαίρειν τὰ ἐρωτώμενα, μὴ ὀκνητέον πρὸς τοῦτο.

p. 175b39 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἓν ποιεῖ τις.

Νῦν διδάσκει τὴν γένεσιν τῆς ὁμωνυμίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ
 15 φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν ταύτας γίνεσθαι· ὡς γὰρ ἐν ἐκείνῳ πλείω ὄντα τὰ ἐρωτώμενα ἓν ἔχει τὸ κατηγορούμενον, οὕτως καὶ ὧδε, εἰ καὶ ἓν ἐστὶν ὄνομα, ἀλλ' οὖν πλείονων ἐστὶ σημαντικόν. εἰ γοῦν μὴ ἦν ὁ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιῶν παραλογισμός, οὐκ ἂν ἦν ὁ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν· εἰ δὲ μὴ ἦν ἀμφιβολία ἢ ὁμω-
 20 νυμία, ἢ ἀληθῆς ἔλεγχος ἐγένετο ἢ οὐδ' ὄλωσ' ἐγένετο. οἶον εἰ μὴ ἦν τὸ κύων ὄνομα πολλῶν σημαντικόν, ἀλλ' ἓν τι ἐδήλου, οἶον τὸν ἀστρῶν μόνον, εἰ ἠρωτήθη τις 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;', ἀπέφησε δὲ ὁ ἐρωτώμενος, ἠλέγχθη ἂν κυρίως οὐχί· ἐπεὶ γὰρ μόνον τὸν ἀστρῶν ὁ κύων σημαίνει, εἰ ἐρωτηθεῖ 'ἄρα ὑλακτεῖ;' καὶ ἐρεῖ ὅτι οὐχί, οὐδ' ὄλωσ' ἐλήλεγκται· εἰ δὲ
 25 κατέφησεν, ἠλέγχθη ἂν. πῶς δὲ ὁ ὁμῶνυμόν τι ἐρωτῶν πλείω ἐρωτήματα ἐρωτᾷ, δείκνυσι. τί γὰρ διαφέρει τὸ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ Καλλίας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς μουσικοί εἰσι;' τοῦ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;' ἐπὶ γὰρ ἀμφοτέρων πλείω τὰ πράγματα· πᾶν γὰρ τὸ ἐρωτώμενον, εἰ μὴ ἀπλοῦν

1 ἡ δὲ ἀπόκρισις αὐτοῦ ἐλεγχθήσεται μὴ διελοῦσα τὸ ὁμῶνυμον πρῶτον A διαλέξεις a:
 διάλυσις I 2 φησί om. A τὸν ἐρωτώμενον συνορῶν A 2. 3 ὡς
 ὁμῶνυμόν ἐστὶ τὸ ἐρωτώμενον A 4 τοῦ ἐρωτωμένου aI: αὐτοῦ A κί
 ἀναδύομενον om. A 5 δύσκολος εἶναι καὶ δύσκολος ὡς μὴ συνεχῆ A 6 ἐνδελε-
 χισμόν I καὶ aI: ἢ A τὰ ἐρωτήματα om. A 7 ὁ ἐρωτώμενος αἰ
 διαίρειν, ἵνα A post δόξῃ add. δύσκολος εἶναι καὶ A ἐπιχειροῖη A: ἐπιχειρεῖη aI
 8 οἰομένου τοῦ ἀποκρινομένου A 8. 9 ἐκ τούτου συμβαίνει A 9 χωρὶς τοῦ
 διελεῖν τὸ ὁμῶνυμον δώσει A ἀπήντησέ A 10. 11 τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι ἄνευ
 τοῦ προσδιορίσαι· ἐπεὶ γὰρ A 11 προδιελεῖν τὴν ὁμωνυμίαν A 12 post τούτο add.
 ἦγουν τὸ διαίρειν A 14 τῆς alt. om. A 15 ἔτι om. v ἀπὸ aA: om. I
 τοῦ AI: τῶν a 16 ἐρωτώμενα AI: ἐρωτήματα a 18 παραλογισμός ποιῶν A
 post ἦν alt. add. καὶ A 19 τὴν alt. om. A(T) post ἀμφιβολίαν add.
 παραλογισμός A 20 ἔλεγχος ἐγένετο I: inv. ord. a 26 ἐρωτῶν a
 27 γὰρ I: δὲ a

εἷη ἀλλ' ὁμώνυμον καὶ πλείω δηλοῖ τοῦ ἑνός, ἐν ἐρωτήσει παραλαμ-
βανόμενον πολλὰ ἐρωτᾷ.

p. 176^a3 Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις.

Ἐπειδὴ ἀνοικεῖον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς τὸ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
5 ποιῆσθαι ἀπόκρισιν, μὴδὲ τῶν ὁμωνύμων λοιπὸν μία ἔστω ἀπόκρισις· ὡς
γὰρ εἰρήκαμεν, ὁ ὁμώνυμον ἐρωτῶν πλείω ἐρωτᾷ. ἀλλ' οὐδὲ ἐὰν κατὰ
πάντων τῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ὀνόματος σηματομενῶν
ἐστὶν ἀληθὲς τὸ κατηγορούμενον. οἷον εἰ ἐρωτήσει τις 'ἀρ' ὁ Αἴας ζῶν
10 ἀπόκρισιν μίαν ποιῆσαι, καὶ διὰ τὸν τῆς προτάσεως λόγον τὸν λέγοντα 'μῖα
ἐρωτήσει μία ἔστω ἀπόκρισις' (ὡδε δὲ διτταὶ οὐσαι αἱ ἐρωτήσεις οὐχ
ἀπλῆν ἐπιδέχονται τὴν ἀπόκρισιν), καὶ ἵνα μὴ συνεθισθέντες μίαν ἀπόκρισιν
διδόναι ἐπὶ τινων ἀληθῶν ἐρωτημάτων πολλῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τοιούτων
15 τὸ τοιαύτην προσαγεῖν ἐρώτησιν, πότερον ὁ Κορίσιακος καὶ ὁ Καλλίας
οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐ; κἄν γὰρ ἀληθὲς εἷη τὸ εἶναι αὐτοὺς οἴκοι, κἄν τὸ μὴ,
ἀμφοτέρως πολλαὶ αἱ ἐρωτήσεις· οὐ γάρ, εἰ ἀληθὲς εἷη τὸ εἰπεῖν οἴκοι
αὐτοὺς εἶναι, μία ἐστὶν ἡ ἐρώτησις.

p. 176^a13 Τοῦτο δ' ὁμοιον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

20 Τοῦτο, φησί, τὸ πολλὰ ἐρωτηθέντα ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν δοῦναι,
ταῦτόν ἐστι τῶ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον (τούτου γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ
τὸ αὐτὸ ὄνομα τεθεῖη τοῖς ἑτέροις· διαφοροὶς γὰρ πράγμασι τὸ αὐτὸ
καὶ ἕν ἐπίκειται ὄνομα), τὸ γοῦν πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα ποιήσασθαι μίαν
ἀπόκρισιν ταῦτόν ἐστι τῶ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον ἀπόκρισιν μίαν δοῦναι.
25 ὡσπερ οὖν οὐ διαλεκτικοῦ τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν f. 41v
ποιεῖν, οὕτω καὶ τὸ πρὸς ὁμώνυμόν τι τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰπὼν δὲ μὴ δεῖν
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ ναὶ ἢ οὐ φάσκειν, τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀποκρίνε-
σθαι τὸν οὕτως ἀποκρινόμενον καὶ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντα τίθησιν. ἔστι δὲ
τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν

4 τοῖς διαλεκτικοῖς A 4. 5 μίαν ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι, τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, δηλον ὅτι οὐδὲ
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ἔσται μία A 5 ἔστω I: ἔσται a 6 εἰρήκαμεν a: εἰρήκαμεν I:
λέλεκται A 8 εἰ τις ἤρετο A 9 τοῦτο] πολλὰ ἠρώτησε, κἄν A μὲν
om. A καὶ om. A post αἰάντων add. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκρίθεις τὸ ναὶ ἠλήθευ-
sen A 9. 10 ἀλλ' οὐ δεῖ ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι μίαν πρὸς πλείω ἐρωτήματα καὶ διὰ A
12 ἀπλῆν I: ἀπλῶς a συνεθισθέντες a 15 τὸ a: τὴν I προσαγεῖν I:
προσαγαγεῖν a 17 ἀμφοτέρως ex Arist. scripsi: ἀμφοτέρον a: comprehend. I αἱ I:
om. a 18 ἢ I: om. a 20 ἐρωτήματα ἐρωτηθέντα A μίαν (ἀπό-
κρισιν inductum) ποιήσασθαι ἀπόκρισιν A 21 ἐρωτηθέντα v cf. vs. 24: ἐρωτηθέντι
aAI 24 ἐρωτηθέντα Av: ἐρωτηθέντι aI 25 πολλὰ ἐρωτήματα AI: πολλὰς
ἐρωτήσεις a

ἐστι πάντα, ὧν ἐστι τὸ ὄνομα σημαντικόν, διὰ τοῦ ναί ἢ τοῦ οὐ δηλωσαι, εὐδηλον ὡς οὐκ ἀποκρίνεται· εἰ γὰρ ἐπ' ἄλλου μὲν ὁ ἐρωτῶν ἤρετο, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπ' ἄλλου καταφῆσει ἢ ἀποφῆσει, οὐδὲν ἀπεκρίθη. οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀπόκρισιν μίαν ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων κυρίαν ἀπόκρισιν ἐποίη-
 5 σατο, ἀλλ' εἶρηκε μὲν τι καὶ ἔδοξε τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ναί ἢ οὐ, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκεν. ἀποκρίσεις γὰρ ἐστίν, ὅταν, ὁ τις ἐρωτηθῆ, τοῦτο αὐτὸ ἢ διῶ ἢ ἀπαρνήσῃται· ἂν δ' ἄλλο μὲν ὁ ἐρωτῶν ἐρηται, ἄλλο δὲ ὁ ἀποκρινόμενος φήσῃ ἢ ἀποφῆσῃ, εἶρηκε μὲν τι καὶ οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸς προαιρούμενος εἶπεν, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκε. τὸ δὲ ἀλλ' ἀξιου-
 10 ταιί πως ἐν τοῖς διαλεγόμενοις ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κατὰ ἀλήθειαν ἀποκρίνονται ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὸ ναί ἢ τὸ οὐ λέγοντες, ὅμως ἀξιουῦνται, τούτέστι νομίζονται καὶ ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο'. νομίζονται δέ, φησίν, ἀποκρίνεσθαι διὰ τὸ λανθάνειν τοὺς ἀκροατὰς τὰ συμβαίνοντα, ἤγουν τὸ μιᾶς ἐρωτήσεως μίαν ἀπόκρισιν
 15 εἶναι καὶ τῶν πολλῶν πολλὰς, ἢ μάλιστα διὰ τὸ λανθάνειν αὐτοὺς ὅτι ἐν τοῖς ὁμωνύμοις οὐκ ἔστιν ἀποκρίσεις· τοῦτο γὰρ εἶπε συμβαίνον· συμβαίνει γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν μὴ εἶναι ἀπόκρισιν. ὅπερ δὲ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τροπικῶν εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθά φησιν, ὅτι πολλάκις ἀποκρίσεις δοτέον ψευδεῖς μᾶλλον ἢ ἀληθεῖς, εἶπερ
 20 εὐχερέστερον ταύτας ὁ ἐρωτῶν δέξαιτο· ἐπεὶ γὰρ, φησίν, ὥσπερ ἔλεγχοί τινες οὐκ εἰσὶ μὲν ἀληθῶς, δοκοῦσι δὲ εἶναι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ λύσεις εἰσὶ τινες οὐκ οὐσαι μὲν δοκοῦσαι δὲ τισιν, ἅς καὶ προκομιστέον μᾶλλον ποτε ἤπερ τὰς ἀληθεῖς· πρὸς τὸν πάντη γὰρ ἀνθιστάμενον, ὡς τὸ αὐτοῦ ἔχει παράγγελμα, διὰ πάντων δεῖ ἀντιτάττεσθαι. ἀλλὰ μὴδὲ ἀπλῶς,
 25 φησίν, ἀποκρίνεσθαι δεῖ, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτὸς πολλάκις εἶπε, τὸ 'ἴσως' λεκτέον καὶ τὸ 'ἔστω' καὶ τὸ 'δοκεῖ'. οὐδαμῶς γὰρ καὶ τούτων προσελεγμένων δυνήσεται γενέσθαι ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος· τοῦτον γὰρ καλεῖ παρεξέλεγχον διὰ τὸ ἔξω εἶναι τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου.

p. 176=27 'Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον.

30 'Ἐπειδὴ, φησί, δῆλόν ἐστι τί τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τότε δὲ οἴομεθα τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸν ἐρωτῶντα, ὅταν ἢ σύν-

1 δηλωσαι aA: δηλώσον I 7 αὐτὸ AI: αὐτὸς a ἀπαρνήσῃται A: ἀπαρνήσεται I:
 ἀπαρνήσατο a ἔρηται A: ἔροιτο aI 8 φῆσῃ ἢ ἀποφῆσῃ aA: φῆσει ἢ ἀπο-
 φῆσει I 10 ἴσον ἐστὶ τῷ aI: ἤγουν A μὴ καὶ A 11 ἀλήθειαν A:
 ἀληθές a: ἀλη^θ I 12 ἤγουν A 12. 13 ὅτι—φησίν om. A ἐποίησαντο a:
 ἐποίησατο I 13 ἀποκριθῆναι A 15 εἶναι aI: δοῦναι A 16. 17 συμβαίνει
 γὰρ aI: ἤγουν τὸ A 17 τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν om. A 18 δὲ om. A
 post δὲ superser. καὶ I ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν [Τροπικῶν] c. 11 p. 161=24 sq. 22 καὶ I:
 om. a 24 αὐτοῦ I: αὐτὸ a οὐδὲ A 25 post ἀποκρίνεσθαι add. λέγει a
 πολλάκις cf. p. 169=17 (et p. 65, 11 sq.), 177=21. 22 27 γενέσθαι (sic) a 28 τὸ
 AI: τοῦ a ἀληθῶς καὶ κυρίως A ἀληθοῦς a

εγγυς και ταυτων το ερωτημα τη προβληματα, λεγει επι των τοιουτων
 ευθους ανααιρειν ενια των ερωτηματων και μηδ' ολωσ συγχωρειν λεγοντος του
 αποκρινομενου τη ερωτωντι το εν αρχη αιτεισθαι· εγγυς γαρ εισι και
 ταυτα τα ερωτωμενα τη προκειμενω προβληματα. οιον ει προκειμενου
 5 συμπερανθηνη την ηδονην αγαθον εροιτο 'αρα γε η χαρα αγαθον;', ου
 δοτεον, αλλα ρητεον οτι το εν αρχη αιτει. ετι οταν τις αξιοι τι συμπερασμα
 ψευδες τε και αδοξον, δε εξ αναγκης εκ ψευδων συνηχθη προτασεων (το
 γαρ ψευδες αει εκ ψευδων), τουτο και επι των προτασεων ρητεον, οτι
 ψευδεις η αδοξοι αι προτασεις αι το τοιουτον συναγαουσαι συμπερασμα.
 10 τα γαρ συμπερασματα, απερ αυτος συμβαινοντα ειπε, της αυτης εισι
 θεσεως (θεσεις δε λεγει νυν τας προτασεις)· οποιαι γαρ εισιν αι προ-
 τασεις, τοιαυτα και τα συμπερασματα. ωστε ειπερ αδοξον το συμπε-
 ρασμα, ρητεον οτι και αι προτασεις αδοξοι.

p. 176•33 'Ετι οταν το καθολου μη ονοματι ληφθη.

15 'Ως εν παραβολη λαμβανεσθαι δε βουλομεθα λαβειν εν τη ογδοω
 των Τοπικων ειρηκεν, οταν δε βουλομεθα λαβειν ουτως ερωτωμεν ως ουκ
 αυτο θελοντες αλλα δι' αυτου αλλο βουλομενοι λαβειν, οιον βουλομενοι
 την εγκρατειαν λαβειν οτι αρετη εστι, μη ειποιμεν 'αρα γε η εγκρατεια
 αρετη εστιν;' αλλ' 'αρα γε ωσπερ η εγκρατεια αρετη, ουτως και η ανδρεια |
 20 και η δικαιοσυνη;'. ει ουν και ενταυθα παραβολην τουτο λεγει, ειη αν f. 42r
 τουτο λεγων, οτι οταν το καθολου μη ονοματι, τουτεστι μη αυτο καθ'
 αυτο ληφθη μηδ' ως δι' αυτο (ονοματι γαρ λαμβανεται τι, οταν το
 ονομα αυτουθεν αυτο ληφθη, οιον των εναντιων μια η επιστημη η η
 εγκρατεια αρετη, παραβολη δε, οταν λογω και μη δι' εαυτο αλλα αλλου
 25 χαριν), οταν ουν το καθολου παραβολη ληφθη, ρητεον οτι ουχ ουτως
 δεδωκεν ουδ' ως εδωκεν ελαβεν· ου γαρ την εγκρατειαν δεδωκεν αρετην
 αλλα την ανδρειαν. ει δε μη ουτως ειληπται το της παραβολης, ειη αν
 λεγων, οταν το καθολου μη ονοματι ληφθη, αλλα παραβολη και
 λογω, ρητεον το και το. μη ονοματι δε αλλα λογω ληφθησεται το καθο-
 30 λου ουτως· αρα γε η ελαφος τετραπους ουσα διχηλη εστι; ναι· τι δε, η

4 προκειμένου A: προκειμενον a: compend. I 6 οτι om. A αιτη A
 7 τε aI: τι A 9 συναγουσαι (sic) a 12 τοιαυτα a 15 εν τη ογδοω
 των Τοπικων] c. I p. 156 b 4—9 17—19 οιον βουλομενοι λαβειν ως η εγκρατεια αρετη
 εστιν ουτως ερωτησομεν· αρ' ωσπερ A 19 post αρετη alt. add. εστιν A
 19. 20 και η δικαιοσυνη και η ανδρεια A 20 γουν A 21 τουτο om. A
 οτι aI: ως A ηγουν A 22 post αυτο alt. add. αλλ' αλλου χαριν A 23 αυτου-
 θεν aA: αυτουθε I μια και η αυτη επιστημη A 24 παραβολη A λογω v:
 λεγω aI: το καθολου εν λογω ληφθη A αυτο A 25 οτι aI: ως A
 26 εδωκα ubique A ελαβες A 27 ανδρειαν A 28 το καθολου post ληφθη
 collocat A 29. 30 ρητεον — ουτως] οιον παν αρα τοιουτον· λαμβανεται γουν το καθολου
 παραβολικως και εξ ομοιότητος A 30. p. 132,1 τι δε η αιξ και το προβατον ου δι-
 χηλα: ναι. παν αρα A

αἰε; ναί· τί δέ, ὁ βοῦς; ναί· τί δέ, τὸ πρόβατον; ναί· πᾶν ἄρα δ ἂν ἔ
 τοιοῦτον διχηλόν ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ὁ ἵππος οὐ διχηλὸς τοιοῦτος ὢν· οὐκ
 ἄρα πᾶν διχηλόν. ἐνταῦθα τὸ 'πᾶν δ ἂν ἦ τοιοῦτον διχηλόν ἐστὶ' λόγῳ
 εἰληπται· λόγος γὰρ τὸ 'πᾶν δ ἂν ἦ τοιοῦτον', οὐκ ὄνομα. εἰ δὲ εἶπε 'πᾶν
 5 ἄρα τετράπους', ὀνόματι τὸ καθόλου ἔλαβε· τὸ γὰρ τετράπους ὄνομα. ἐπὶ
 τούτου δὲ ῥητέον ὅτι τὸ 'πᾶν ἄρα τοιοῦτον' οὐκ ἐπὶ τοῦ τετραπόδου
 δέδωκεν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κερασφόρου· πᾶν γὰρ κερασφόρον διχηλόν. κωλυό-
 μενον δὲ [διὰ] τούτων δεῖ τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ ἐλέγχειν αὐτόν, ὅτι οὐ δέδει-
 χεν οὐδὲ συλλελογίσται, κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμὸν, λέγων διορισμὸν
 10 τὴν ὁμωνυμίαν, τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν διαίρεσιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς λοι-
 πούς τρόπους παρ' ἑσους ὁ φαινόμενος ἐλεγχος γίνεται. δεῖξομεν οὖν
 αὐτόν μὴ ἀποδεικνύοντα μηδὲ συλλογιζόμενον ἢ ἐλέγχοντα ἐμφανίζοντες τὸν
 τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ.

p. 176•38 Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασι.

15 Ἐν τοῖς ὀνόμασι, φησί, τοῖς κυρίως λεγομένοις καὶ αὐτοτελεῶς
 (κύρια γὰρ ἐκεῖνα λέγει ὀνόματα τὰ οἰκεία τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν,
 οἷον ἄνθρωπος, ἵππος) ἀνάγκη ἀποκρίνεσθαι ἢ ναί ἢ οὐ ἢ ἀπλῶς
 καὶ χωρὶς διαίρεσεως, ἐὰν μὴ ἦ ὁμώνυμον, ἢ, ἐὰν ἦ, μετὰ διαίρεσεως.
 ἐν δὲ τοῖς κολοβῶς ἠρωτημένοις, οὐ δεῖ ἀπλῶς ἢ ναί ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι·
 20 συμβαίνει γὰρ παρὰ τοῦτο ἐλεγχος. συνεπινοούμενα δὲ ἐστὶ τὰ συμμη-
 μονευόμενα τοῖς προηρωτημένοις· οἷον δ ἂν ἦ Ἄθηναίων, ἄρα κτῆμά
 ἐστὶν Ἄθηναίων; ναί· τί δέ, ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων; ναί· ὁ ἄνθρω-
 πος ἄρα κτῆμα τῶν ζώων ἐστὶ. συνεπινοεῖν γὰρ ἀνάγκη κἀνταῦθα τὸ
 κτῆμα· ὡς γὰρ δ ἂν ἦ Ἄθηναίων, κτῆμά ἐστὶν Ἄθηναίων, οὕτως καὶ δ
 25 ἂν ἦ τῶν ζώων, κτῆμα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐστὶ δὲ τῶν ζώων ὁ ἄνθρω-
 πος· κτῆμα ἄρα ἐστὶ τῶν ζώων. ἐνταῦθα γοῦν ἐρωτηθέντος κολο-
 βῶς τοῦ προβλήματος συνέβη ὁ παραλογισμὸς· ἔδει γὰρ εἰπεῖν 'ἄρ' δ ἂν
 ἦ Ἄθηναίων κτῆμα, κτῆμά ἐστὶν Ἄθηναίων, καὶ δ Λακῶνων κτῆμα,
 κτῆμα τούτων;'.

1 ante πᾶν add. καὶ α 2 post τοιοῦτον add. ἦγουν A 2. 3 ὁ ἵππος τετράπους
 ὢν οὐ διχηλὸς ἐστίν. οὐκ ἄρα πᾶν δ ἂν τοιοῦτον διχηλόν ἐστίν A 3. 4 διχηλόν
 ἐστὶ—τοιοῦτον] λόγος ἐστὶν ἐκ παραβολῆς καὶ ὁμοιότητος λεχθεὶς A 4 post εἶπε
 add. τὸ A 6 an δη? τετραπόδου I 7 δέδωκα A 8 διὰ delevi
 cf. *36 8. 9 ὡς οὐκ ἔδειξεν οὐδὲ συνελογίσαστο A 10 τὴν διαίρεσιν a: om. I
 17 ἦ (ante ναί) aI: τὸ A 19 post κολοβῶς add. καὶ ἑλλιπῶς A post utrumque
 ἦ aId. τὸ A 20 περί τούτου a εἰσι A 20. 21 συμμημονευόμενα a
 22. 23 ὁ ἄνθρωπος ἄρα—ἐστὶ post 23. 24 τὸ κτῆμα habet A 23 ἀνάγκη, sed post
 κἀνταῦθα A: ἀναγκάζει aI 24 ἄθηναίων ἐστίν A 25 ἔσται aI: ἐστὶ A 26. 27 post
 κολοβῶς add. καὶ ἑλλιπῶς A 27 post εἰπεῖν add. οὕτως A 29 τούτων] λακῶνων
 ἐστίν; ὅταν δὲ λέγῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ἐστίν, οὐ τὸ κτῆμα δεῖ συνεπινοεῖν· ἀλλ' ὅτι
 εἶδος τοῦ ζώου ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος A

p. 176^b8 Ὅταν δὲ δυεῖν ὄντοιιν.

Τοῦτο δῆλον ἔσται, εἰ ἀναμνησθεῖμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῷ
 γινομένῳ παρὰ τὸ ἐπόμενον. εἶπε δὲ ἐκεῖσε ὅτι τῷ μὲν γινομένῳ ἔπεται τὸ
 ἀρχὴν ἔχειν καὶ ὄντος τοῦ γενομένου ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχειν·
 5 εἰ γὰρ γέγονε, καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· οὐ μὴν εἰ ἀρχὴν ἔχει, καὶ γέγονε· πολ-
 λαχῶς γὰρ ἢ ἀρχή. ἐπὶ τούτων δεῖν φησὶν ἐρωτώμενον τὸ μὲν μερικώ-
 τερον (τοῦτο γὰρ εἶπεν ἔλαττον) διδόναι καὶ συγχωρεῖν· ἀληθὲς γάρ·
 τὸ δὲ ἕτερον μὴ διδόναι· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. ἔλαττον δὲ καὶ
 μερικώτερον τὸ γεγονὸς τοῦ ἀρχὴν ἔχειν, ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζῴου·
 10 ἀνθρώπου μὲν γὰρ ὄντος ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ ζῴον, ζῴου δὲ ὄντος οὐκ
 ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνθρωπος. τοῦτο γοῦν ἅτε καθόλου ὄν οὐ συγχωρητέον·
 τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐρωτώμενον πότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι, ἧγουν
 σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως κατὰ τὸ πότερον δεῖ διδόναι τὸ μερικόν.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ὄρων καὶ συλλογισμῶν τὰ ἐλάττωνα καὶ μερικὰ συγχω-
 15 ρητέον αἰεὶ· χαλεπώτερον | γὰρ ἐκ πλειόνων, ἧτοι μερικωτέρων, f. 42^v
 συλλογίσασθαι· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου, ὡς ἐμάθομεν, συλλογισμὸς οὐ
 γίνεται. εἶπε δὲ τὸ μερικώτερον πλείονα, ἧ διότι συνθετώτερον ἐστὶ καὶ
 ἐκ πλειόνων (ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ πλειόνων μᾶλλον ἐστὶν ἢ περὶ τὸ ζῴον·
 ἔχει γὰρ καὶ τὰ τοῦ ζῴου, οἷον τὴν οὐσίαν, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητι-
 20 κόν· ἔχει δὲ καὶ τὸ λογικόν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἅπερ τὸ ζῴον
 οὐκ ἔχει), ἧ εἶπεν αὐτὸ πλείονα, ὅτι τὸ καθόλου τρόπον τινὰ ἔν ἐστι, τὰ
 δὲ μερικὰ πλείονα. καλλίων δὲ ἢ προτέρα ἐξήγησις.

p. 176^b11 Ἐὰν δ' ἐπιχειρήῃ ὅτι τῷ μὲν.

Ἐῖρηται ἐν τοῖς Τόποις ὅτι, εἰ τῷ γένει ἐστὶν ἐναντίον, καὶ τῷ
 25 τοῦ γένους εἶδει ἀνάγκη εἶναι εἶδος ἐναντίον· τῇ γὰρ ἀρετῇ γένει οὔση

1 δυοῖν a Arist. 2 εἶπεν] c. 6 p. 168^b37 sq. 3 ἐκεῖσε, ὅτι A: om. aI μὲν om. A
 ἔπεται A: ἔπεσθαι aI 5 ἔχει aI: ἔσχε A: εἶχε b 6 ἐρωτώμενον a: ἐρωτωμένους A:
 comprehend. I 7. 8 εἶπεν—τοῦτο γὰρ om. A 10 ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ A 11 post
 ἀνάγκης add. ἐστὶ A 12 δεῖ—διδόναι] ἧ καὶ οὕτως εἰπεῖν διὰ πλείω σαφηνεῖαν· εἰ γοῦν
 δύο εἶσι τινά, ὧν τὸ μὲν ἡγούμενον ἐστὶ καὶ μερικώτερον, τὸ δὲ ἐπόμενον καὶ καθολικώτερον,
 ἐὰν τὸ καθόλου ἐρωτώμενον κατὰ τὸ πότερον A 13 post πότερον add. ἧγουν ἐν τῷ
 λέγειν τὸ πότερον A post διδόναι add. καὶ συγχωρεῖν τὸ ἔλαττον, ἧγουν A post
 μερικόν add. ἀλλ' οὐ τὸ καθόλου A 14 δὲ καὶ a: δὲ I: καὶ A 15. 16 γὰρ ἐστὶ
 συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων, ἧγουν ἐκ μερικῶν ἄνευ τοῦ καθόλου τι προσλαβεῖν· ὡς γὰρ ἐμά-
 θομεν, ἄνευ τοῦ καθόλου A 15 ἧτοι I: ἧγουν a 17. 18 λέγει δὲ τὰ μερικὰ πλείονα
 ὡς συνθετώτερα καὶ ἐκ πλειόνων συγκεῖμενα A 17 συνθετώτερον v: συνθετώτερά a:
 comprehend. I 18 ἐκ prius v cf. A: om. aI μᾶλλον om. A ἧπερ aI:
 παρὸ A 19 ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ μόνον ἔχει τὰ τοῦ ζῴου A καὶ alt. om. A
 19. 20 αἰσθη I 20 ἔχει δὲ aI: ἀλλὰ A τὸ λογικόν καὶ θνητόν· καὶ τὸ νοῦ καὶ
 ἐπιστήμης A 20. 21 ἅπερ—ἔχει om. A 21 ἧ πλείονα εἶπε τὸ μερικόν A
 23 τῶν I 24 ἐν τοῖς Τόποις] IV 3 p. 123^a20 sq. γένει οὔση scripti: γένος
 οὔση aI: γένους οὔσης v

καὶ ἐναντίας οὕσης αὐτῇ τῆς κακίας καὶ τῷ τῆς ἀρετῆς εἶδει, τῇ ἀνδρείᾳ, ἐστὶν ἐναντία ἡ δειλία. τούτου οὕτως ἔχοντος, εἴ τις ἀληθῶς ἔδειξε τῆς ψυχῆς μὴ εἶναι γένος τὴν ἀρμονίαν διὰ τὸ τῇ μὲν ἀρμονίᾳ εἶναι ἐναντίον τὴν ἀναρμοστίαν, τῇ δὲ ψυχῇ οὐσία οὕση μὴ εἶναι ἐναντίον τι, ῥητέον, 5 φησὶν, ὅτι ἔστι καὶ τῇ ψυχῇ ἐναντίον, ἀλλ' οὐ κεῖται ὄνομα αὐτῷ, ἔστι δὲ ἀνώνουμον.

p. 176^b14 Ἐπεὶ δὲ ἔνια μὲν ὦν λέγουσιν οἱ πολλοί.

Ἐπεὶ, φησί, τὸν μὴ συγχωροῦντά τινα ὦν οἱ πολλοὶ λέγουσι ψεύδεσθαι φάσκουσι, ἔνια δὲ οὐ συγχωροῦντα, οἷον ὅσα εἰσὶν 10 ἀμφιδόξα, οὐ λέγουσι ψεύδεσθαι, ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ψυχῆς τῶν ζώων ἔχει, ἐν τοῖς ἀμφιδόξοις οὖν τούτοις οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποκρίνεσθαι (τοῦτο γὰρ λείπει) ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως βούλεται ὁ ἐρωτῶν, ἵνα αὐτὸς μὴ λάβῃς αὐτό. οἷον εἴ ἔστι πρόβλημα ἄρα ἡ ψυχὴ θνητὴ ἢ ἀθάνατος;’, ἐπεὶ τοῦτο ἀμφιδόξον, σκόπησον ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν, καὶ αὐτὸς δὸς τὸ ἕτερον· οὐδεὶς 15 γὰρ ὁ μεμψόμενός (σ’) οἷον βούλει τῶν ἀμφιδόξων λέγοντα. ἐν δὲ τῇ λέξει, ὡς εἴρηται, τῇ ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, λείπει τὸ ἐν τούτοις δεῖ μὴ συγχωρεῖν· ἔστι γὰρ τὸ πλήρες ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, οὐ δεῖ συγχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ’ ἀπλῶς λέγειν ὅτι ἄδηλον τὸ προτεινόμενον’. λέγει δὲ λέγεσθαι γνώμας 20 καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας, ὅποιαί εἰσιν αἱ δοκοῦσαι “πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις”, περὶ ὧν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, καὶ τὰς ὄλας ἀποφάσεις, λέγων ὄλην ἀπόφασιν τὴν καθόλου ἀπόφασιν, οἷον τὴν οὐδεῖς.

p. 176^b20 Ἐτι οὐ τὸ ἀληθὲς ἀμφιδοξεῖται.

Ἐφ’ ὧν, φησὶν, οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς ὁμολογούμενον ἀλλ’ ἀμφιδοξούμενον, μάλιστα τὰς μεταφέρων καὶ μεταλαμβάνων τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῷ διαλάθει ἄν. εἴ γὰρ ἀληθὲς μὲν ἔστι τὸ τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι τε καὶ αὐτοκίνητον εἶναι, ἀμφιδοξεῖται δὲ καὶ ἐπίσης φαίνεται καὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ μὴ κινεῖσθαι (οὐδὲν 30 γὰρ κωλύει ἐφ’ οὗ τις μὴ ἔχει ἀκριβῆ καταλήψιν, ἐπίσης νομίζειν καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως), ἄν μεταφέρῃ τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα ὁ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀκίνησίαν καὶ φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἀκίνητός ἐστιν, ἀλλ’

9 συγχωροῦντα scripsi: συγχωροῦνται a: compend. I 15 γὰρ σοι μέμφοιτο ἐπὶ τῶν
ἀμφιδόξων λαμβάνοντι οἷον βούλει A σ’ addidi λέγοντα a compend. I
18 inter τὸ et ναὶ spat. 3—4 litt. I 19 λέγειν AI: λέγει a γνώμας δὲ ὡς λέγει
καλοῦσι τὰς A 20 δόξας. ἔγουν τὰς δοκούσας A 20. 21 σοφοῖς—πλείστοις A
21 καὶ τῶν σοφῶν τοῖς πᾶσιν A 22 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. I p. 100^b21—23
ἀλλας, ut videtur, I pr. 27 αὐτοῦ A 28. 29 ἀμφιδοξεῖται δὲ καὶ a: ἀμφιδοξεῖ δὲ
τὸ I 30 μὴ, quod post κωλύει collocant aAI, transposui 31 μεταφέρει a
32 τὴν om. A φῆ A ἀκίνητος A: ἀθάνατος AI ἔστιν om. A

οὐχ ὡς σὺ ἤρου κινουμένη, οὐ δόξει σοφίζεσθαι καὶ σοφιστικῶς ἀποκρί-
 νεσθαι. δειχθεῖν δ' ἂν ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ αὐτοκινήτου ἀθάνατος, θνητὴ
 δὲ διὰ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ μὴ κινεῖται, οὐδὲ χωρίζεται τοῦ σώματος,
 καὶ εἰ μὴ χωρίζεται, ἐστὶ θνητὴ. ἢ λέγοι ἂν διὰ τοῦ μεταφέρειν τὸ
 5 μεταφοραῖς χρῆσθαι· εἰ γὰρ τις θεῖν τὴν ψυχὴν θνητὴν, χρήσεται [δέ] τις
 μεταφορᾶ καὶ εἶπη 'εἰ ἡ ψυχὴ ἁρμονία ἐστὶ ζωὴ οὐσα', ὡς ὁ Πλάτων ἐν
 τῷ Φαίδωνι πεποίηκεν, 'οὐκ ἂν γένοιτό ποτε ἀναρμωστία, ἦτοι θάνατος· εἰ
 γὰρ ἡ ψυχὴ ζωὴ οὐσα ἁρμονία ἐστίν, πάντως ὁ θάνατος ἀναρμωστία ἐστίν·
 εἰ δὲ ἡ ἁρμονία μὴ γίνεται ἀναρμωστία, πάντως οὐδὲ θάνατος· ἀθάνατος ἄρα
 10 ἡ ψυχὴ'. καλλίων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγησις διὰ τὰ εὐθύς ἐπεννηγεμένα· λέγει
 γὰρ ἔτι ὅσα ἂν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, προενστα-
 τέον. τῷ ἀποκρινόμενῳ ταῦτα πάντα παρεγγυᾶται, | πῶς δῆτα τὰς f. 43^b
 ἀποκρίσεις ποιουμένων οὐκ ἔσται αὐτῷ συμποδισμὸς καὶ ἀπάτη· λέγει γοῦν
 καὶ ταῦτα τῆς ἄνωθεν ἐννοίας ἐξηρητημένα. ἔστι δὲ τοιοῦτος τῶν λεγο-
 15 μένων ὁ νοῦς· ὅταν τινὰ ἐρωτῶνται, οἶδεν δὲ ὁ ἀποκρινόμενος αὐτὰ δὴ τὰ
 ἐρωτώμενα ἀμφιδοῦσα εἶναι, προαγορευέτω καὶ λεγέτω μὴ οὕτως ἔχειν, ὡς
 ὁ ἐρωτῶν τίθησιν, ἀλλὰ ἐναντίως· οὕτω γὰρ ποιῶν καὶ μόνον οὐχὶ ἐπιστο-
 μίζων διὰ τοῦ λέγειν 'οὐχ οὕτως ἔχει ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ μάλλον τὸ
 ἐναντίον' κωλύσει τὸν ἐρωτῶντα ὁ βούλεται συμπεράνασθαι.

20 p. 176^b29 'Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνισις ψευδοῦς
 συλλογισμοῦ.

Μέλλον χωρῆσαι εἰς τὸ παραδοῦναι ἡμῖν μέθοδον δι' ἧς ἂν δυναί-
 μεθα διαλύειν τὰ σοφίσματα, εἴτε καθ' ὁμωνυμίαν εἰσὶν εἴτε κατ' ἀμφι-
 βολίαν ἢ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον τῶν ἀπηριθμημένων δέκα καὶ τριῶν,
 25 ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ πᾶς συλλο-
 γισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ, τὰς προτάσεις ἔχων ψευδεῖς, ἢ
 παρὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τοῦτο ὦν ἀσυλλόγιστος, τοῦ μὲν κατὰ τὸ σχῆμα
 ὄντος ἐρρωμένου ψευδεῖς δὲ τὰς προτάσεις ἔχοντος δεῖ ἀναιρεῖν μίαν τῶν
 κειμένων προτάσεων, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος, ἢ εἰ τύχοι καὶ ἀμφοτέρας, ἀλλὰ
 30 μάλλον τὴν μείζονα, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, καὶ διαλύειν οὕτως αὐτόν,
 τοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένον ἔχοντος τὴν ἀσυλλογιστίαν αὐθις ἀπελέγ-
 χειν καὶ οὕτω καὶ αὐτὸν ἀνατρέπειν. ὁ πᾶς μὲν οὖν τῶν λεγομένων
 σκοπὸς τοιοῦτός ἐστιν. ἐπιέναι δὲ παροδικῶς καὶ τὴν λέξιν οὕτως ἐστίν.
 ἐπεὶ ἡ ὀρθὴ ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀπλῶς σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ

1 σὺ ἤρου om. in spatio 5 fere litt. A σοφίσεσθαι a 2 αὐτοκινήτος a 3. 4 τοῦ
 σώματος χωρίζεται· εἰ δὲ μὴ χωρίζεται, συμφθεῖρεται τούτω. ἢ A 5 δὲ delevi
 alt. om. b 6. 7 ἐν τῷ Φαίδωνι c. 36 sqq. 7 ἦτοι AI: ἦγουν a 9 ἡ om. A
 γίνεται AI: γένοιτο a 10 προτέρα AI: πρώτη a 12 δὴ A 14 ἔτι a 15 ἐρω-
 τῶνται scripsi: ἐρωτῶντα aI δὲ I: om. a 16 προαγορευέτω I: προαγορευέτω a
 17 μονονουχὶ a: μονονοῦ I 18 τοῦ a: τὸ I 24 δεκατριῶν A 27 καὶ dele-
 verim 28 ἐρρωμένου aA: ἐρωτωμένου I 30 πολλάκις] velut p. 120, 18 εἰρήκα-
 μεν aA: εἰρήκειμεν I 32 δ, πως a τοῦ λεγομένου A 34 ἀπόδειξις AI: ἀπόδοσις a

αὕτη ἐστὶ, τὸ δεῖξαι παρὰ ποίαν τῶν προτάσεων συμβαίνει τὸ ψεῦδος, τὴν
 μεῖζονα ἢ τὴν ἐλάττονα, ὁ δὲ ψευδὴς συλλογισμὸς ἐστὶ διττός, ὁ μὲν τὸ
 σχῆμα ἔρρωμένον ἔχων, ὡς ὁ λέγων 'ὁ λίθος παντὶ ζῷῳ, τὸ ζῷον παντὶ
 ἀνθρώπῳ' καὶ συλλογιζόμενος ἐκ τῆς πᾶς καὶ πᾶς ψευδὲς τι συμπέρασμα,
 5 τὸ πάντα ἄνθρωπον εἶναι λίθον, ὁ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα λαμβανόμενος ἀλη-
 θεουσῶν τῶν προτάσεων, ὡς ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι
 τὸν ἄνθρωπον ἔπρον εἶναι συμπεραίνόμενος, ὅστις καὶ μὴ ὦν συλλογισμὸς
 δοκεῖ εἶναι τοῖς ἰδιώταις, εἴη ἂν τοῦ οὕτως συλλογιζομένου συλλογισμοῦ
 λύσις ἢ τε νῦν εἰρημένη (εἰρημένην δὲ νῦν λύσιν λέγει τὴν προσεχῶς
 10 ῥηθεῖσαν, τὴν ὅτι οὐ συλλελογίσαι, ἀλλ' ἀσυλλόγιστος εἶ διὰ τὸ ὁμώνυμα
 ἢ ἀμφίβολα εἶναι τὰ ἠρωτημένα ἢ τι τοιοῦτον, ἢ ὅτι ἐκ δύο μερικῶν
 συλλογίζῃ ἢ ἐκ δύο ἀποφατικῶν ἢ τι τοιοῦτον) καὶ ἡ διόρθωσις τῆς
 οὐ καλῶς ληφθείσης προτάσεως, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος συνάγεται. ὥστε
 ἔσται λύειν τοὺς τοιοῦτους συλλογισμοὺς τοὺς μὲν συλλελογισμένους
 15 ἀνελόντα, τοὺς δὲ φαινομένους διελόντα. τὸ δὲ τοὺς φαινομέ-
 νους διελόντα λύειν ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναλύοντα εἰς τὰς προτάσεις ὁρᾶν
 πῶς ἐλήφθησαν, καὶ πότερον ὁμώνυμά ἐστι τὰ ἠρωτημένα ἢ ἄλλον τινὰ
 τρόπον, ἐξ ὧν οἱ παραλογισμοὶ γίνονται. καὶ τοὺς μὲν συλλελογισμένους
 καὶ τὸ ἴδιον τοῦ σχήματος ἐν ᾧ συνελογίσθησαν φυλάττοντας ἀναιρετέον
 20 δεικνύντας τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ, τοὺς δὲ ἀσυλλογίστους διαιροῦν-
 τας καὶ δεικνύντας ὅτι αἱ δύο καταφατικαὶ εἰσιν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ τι
 τοιοῦτον. διὰ μὲν οὖν τῶν μέχρι τοῦ νῦν εἰρημένων περὶ τε τοῦ κατὰ
 τὸ σχῆμα ἡμαρτημένου καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην ψευδομένου διελάμ-
 βανε· νῦν δὲ περὶ μόνου τοῦ τὸ σχῆμα μὲν ἔρρωμένον φυλάττοντος τῆς
 25 δὲ ἀληθείας ἐκπίπτοντος τὸν λόγον ποιεῖται. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ τῶν
 τοιούτων συλλογισμῶν οἱ μὲν ἀληθὲς ἔχουσι τὸ συμπέρασμα, ὡς οἱ
 λέγοντες 'ὁ ἄνθρωπος λίθος, ὁ λίθος ζῷον, ὁ ἄνθρωπος ἄρα ζῷον', οἱ δὲ τὸ
 συμπέρασμα ψευδὲς ἔχοντες δῆλοι, τοὺς μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα
 ψευδομένους διττῶς ἔστι λύειν· καὶ γὰρ ὅταν [μὲν] τὸ συμπέρασμα ψευδὲς
 30 ἦ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ προτάσεις ψευδεῖς εἰσιν. ἀναιρεθήσεται οὖν ἐν τοῖς
 τοιούτοις συλλογισμοῖς καὶ τὸ συμπέρασμα καὶ αἱ τὸ τοιοῦτον συνάγουσαι |
 προτάσεις συμπέρασμα. τοὺς δὲ κατὰ τὰς προτάσεις ψευδομένους f. 43^v
 μοναχῶς ἔστι λύειν· ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές, ἐν τοῖς
 35 τοιούτοις αἱ προτάσεις ἀναιρεθήσονται, οὐ μὴν καὶ τὸ συμπέρασμα· τοῦτο
 γὰρ ἀληθές. ὥστε τοῖς βουλομένοις λύειν τοιοῦτον συλλογισμόν, σο-
 φιστικὸν δηλονότι, πρῶτον μὲν σκεπτέον ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα ἡμάρ-

3 ἐρωτώμενον ut p. 135, 28 I

5 λαμβανόμενος] λαμβαν in ras., ut videtur, A

6 ὁ AI: om. a

9 λύσιν ex θύσιν corr. I¹

λέγει λύσιν A

10 συλλελογίσαι A:

συλλελογίσαι aI

εἰ A: ἢ aI

10. 11 ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον I pr., corr. I¹

11. 12 ἢ ὅτι— τοιοῦτον om. I

14 ἔσται AI: ἐστὶ a

ante λύειν add. τὸ aI:

om. A

16 διελόντα] a corr., ut videtur, I

ἀναλύοντα A: ἀναλύοντι aI

18 μὲν A: om. aI

19 ἀναιρετέον a

20. 21 διαιροῦντα καὶ δεικνύντα A

24 μὲν

om. A

25 ἀληθείας A: ἀκριβείας aI

ἐκπίπτοντας a

29 μὲν delevi

31 καὶ

prius superscr. I¹

36 immo εἰ sive εἰ τι

τητα ἢ κατὰ τὴν ὕλην. καὶ εἰ κατὰ τὴν ὕλην τυχὸν εἶη τὸ αἴτιον, ζητητέον πότερον ἐν ταῖς προτάσεσιν ἔχει τὸ ψευδὸς ἢ ἐν τῷ συμπεράσματι. εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι, καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν. ζητητέον δὲ ταῦτα, ὅπως, εἰ μὲν εἶη κατὰ τὸ σχῆμα
 5 ἡμαρτημένος, διελόντες αὐτὸν λύσωμεν, εἰ δὲ παρὰ τὴν ὕλην, ἀναίρειν τῆς ψευδοῦς προτάσεως ποιησάμενοι. τὸ γὰρ ὅπως ἢ διαιροῦντες ἢ ἀναίροῦντες λύωμεν, τὸ μὲν διαιροῦντες ἀντὶ τοῦ 'ἀναλύοντες εἰς τὰς προτάσεις', ὥσπερ καὶ τὸ ἀναίροῦντες ὥδε ἢ ὥδε ἀντὶ τοῦ 'ἢ τὸ συμπεράσμα μόνον ἢ τὸ συμπεράσμα καὶ τὰς προτάσεις'.

10 p. 177^a 6 Διαφέρει δὲ πλεῖστον ἐρωτώμενόν τε καὶ μὴ λύειν λόγον.

Ἴσον ἐστὶ τὸ προκείμενον τῷ 'πολὺ διαφέρει τὸ ὄραν τὴν τοῦ λόγου ἁμαρτίαν (τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ λύσις, ἡ εὑρεσις τῆς ἁμαρτίας τοῦ λόγου), ὅτε κατὰ σχολὴν καὶ καθ' ἑαυτοὺς λαμβάνοντες τὸν συλλογισμὸν σκοποῦμεν,
 15 πῶς συλλελόγισται καὶ πῶς αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν, καὶ ὅτε ἐρωτώμεθα' ἐργῶδες γὰρ ἐστὶ καὶ πολλῆς τῷ ὄντι ἕξεως ἅμα τῇ ἐρωτῆσει τὸ συμβαῖνον ἐκ τοῦ λόγου δύνασθαι συνορᾶν.

p. 177^a 9 Ἰῶν μὲν οὖν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχων.

20 Τέσσαρες εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο εἶδη, τὸ τε καθ' ὁμωνυμίαν καὶ τὸ καθ' ἀμφιβολίαν, εἶωθε συνίστασθαι. πρῶτος μὲν, ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνει, ὅς καὶ κοινὸς ἐστὶν ἐπίσης τοῦ τε ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας γινομένου ἐλέγχου καὶ τῆς ἀμφιβολίας. δεύτερος δέ, ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· ἐστὶ δὲ καὶ οὗτος κοινός. τρίτος δέ, ὅταν τὸ συν-
 25 τεθὲν πλείω σημαίνει, κεχωρισμένον δὲ ἀπλοῦν ἐστὶν, ὡς τὸ 'ἐπίσταται -γράμματα'. οὔτε γὰρ τὸ 'ἐπίσταται' πλείω σημαίνει οὔτε τὸ 'γράμματα', συντεθὲν δὲ διττόν ἐστὶν· ὅς τρόπος ἴδιός ἐστὶ τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τοῦτω ἔχων, ὅταν τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει, ὡς τὸ 'ὁ ἄνθρωπος νεκρός ἐστι', κεχωρισμένον δὲ πολλὰ, ὥσπερ καὶ τὸ
 30 'Ὁμηρος ποιητής ἐστιν' ἐν δηλοῦ, χωρισθὲν δέ, οἷον 'Ὁμηρός ἐστι', πολλὰ· ἢ γὰρ ὅτι ποιητής ἐστὶν, ἢ ὅτι ζῆ καὶ ἔστι. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὅτι τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχων οἱ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐλεγοῖ ἐν τι τῶν ἐρωτημάτων ἔχουσι πολλὰ

2 ἐν ταῖς ΑΙ: ἢ ἐν ταῖς α 10. 11 λύειν λόγον om. I 14 λαμβάνοντες scripsi: λαμβάνονται aI 15 ἐρωτώμεθα A: ἐρωτῶνται aI 18 post καὶ add. τὴν A Arist. (om. D) cf. vs. 32 19 ἐλέγχων om. A 20. 21 δύο—συνίστασθαι aI: πολλαχῶς λεγόμενα συνίστασθαι εἶωθε A 22 σημαίνει a 23 δὲ A: om. aI 25 σημαίνει a 28 τούτου A σημαίνει a 29 post τὸ alt. add. ὁ a 30 κεχωρισθὲν a 31 ἢ prius AI: εἰ a 32 τῶν παρὰ AI: περὶ τῶν a 33 post ἔχουσι erasit l litt. A

σημαῖνον, τὸ ὄνομα δηλαδὴ· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἔχουσι πολλὰ σημαῖνον, καὶ ὁ λόγος διττὸς ἔσται ἢ συνεπλάκη τὸ ὄνομα. προσυπακουστέον οὖν τὸ 'καὶ τὸν λόγον', ἴν' ἤ τὸ πλήρες οὕτως· οἱ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔχουσι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον πλείω σημαίνοντα. ἐν γὰρ τῷ 'ὁ κύων πορεύεται' καὶ τὰ ὀνόματα πλείω σημαίνει καὶ ὁ λόγος· ἡ γὰρ πορεία καὶ ἐπὶ ἔρψεως καὶ βαδίσεως καὶ νεύσεως λέγεται. εἰ οὖν τὸ κύων ὄνομα πολλὰ σημαίνει, ἔσται καὶ ὁ λόγος ἢ συντεθήσεται τοῦτο διττὸς [οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα]. οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐν λόγῳ τὸ διττὸν ἔχουσιν, ὃν συμπέρασμα ὠνόμασε διὰ τὸ καὶ αὐτὸ λόγον εἶναι· ἡ γὰρ ἀμφιβολία καὶ ὡς πρότασις προβάλλεται καὶ προτείνεται, γίνεται δὲ καὶ συμπέρασμα. οἱ οὖν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸν λόγον ἔχουσι πλείω σημαίνοντα, τὰ δὲ ὀνόματα οὐχί, οἷον "γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ"· ἐνταῦθα γὰρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν διττόν, αὐτὸς δὲ ὁ λόγος σφᾶς αὐτοὺς σημαίων ἐλεῖν τε καὶ αἰρεθῆναι. καὶ τάχα τις εἴποι ὡς καὶ ἐν τῷ 15 κατ' ἀμφιβολίαν ἐλέγχῳ καὶ ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχουσιν· ἐν γὰρ τῷ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;' καὶ ὁ λόγος διττὸς καὶ τὸ σιγῶντα. καὶ πρῶτα μὲν λεκτέον ὅτι τὸ σιγῶντα οὐκ ὄνομα ἀλλὰ μετοχή· ὁμοίως καὶ τὸ ὀρώντα. ἄλλως τε δὲ ἐπὶ μὲν τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν αἰεὶ τὸ διττὸν καὶ ἐν ὀνόμασιν ἔστι καὶ ἐν λόγοις· ἐν δὲ τοῖς παρὰ τὴν ἀμφι- 20 βολίαν παραλογισμοῖς | οἰκτεῖον μὲν ἐν τῷ λόγῳ τὸ διττόν, ὡς εὐρήσεις f. 41^r τὸν φιλόσοφον κατ' ἀρχὰς τοῦτο αὐτὸ λέγοντα· ὅτε δὲ ἔχουσι τὸ διττὸν καὶ ἐν ὀνόματι, ὅτε δὲ οὐκ ἔχουσι. ζητήσεις δ' ἂν τις πῶς πρότερον ἔλεγεν ὅτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν "ἐν τῇ ἀντιφάσει" ἔστι τὸ αἴτιον τοῦ παραλογισμοῦ, οὐκ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ἦτοι τῷ συμ- 25 πέρασματι, νῦν δὲ λέγει ὅτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν τὸ συμπέρασμα διττόν. ἡ ἐπειδὴ ἐν τισι τῶν σοφισμάτων τὸ συμπέρασμα τὸ αὐτὸ ἔστι μίᾳ τῶν προτάσεων, διὰ τοῦτο ὅτε μὲν ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ διττὸν ἐν ταῖς προτάσεσι λαμβάνει αὐτό, ὅτε δὲ ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ συμπέρασμα διττόν· ὅτι δὲ ἐν τῷ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;' 30 τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις τὸ διττὸν ἔχουσιν, οὐκ ἄδηλον. ὅταν δὲ ἕτερόν τι τὸ συμπέρασμα τῶν προτάσεων, οὐδέποτε ἔλαβε τὸ συμπέρασμα καὶ ὡς παράδειγμα προτάσεως ἐχούσης τὸ διττόν, ἀλλὰ μόνον ὡς συμπέρασμα. τὸ δὲ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον παράδειμά ἐστι τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν ἐλέγχου· οὐδὲν δὲ τῶν ὀνομάτων τὸ 35 ἐρώτημα ἔχει διττὸν ἀλλὰ τὸν λόγον. ἔστι δὲ τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ' ὁ ἐπιστάμενος λέγειν ἢ πράττειν ἐκεῖνο συνεπίσταται ὁ λέγει ἢ πράττει;

3 τὸ ΔΙ: om. a post μὲν add. οὖν A 4 ἐν γὰρ.—8 ἀμφιβολίαν praeterea alii scholio inseruit A (= Ab) 5 τὸ ὄνομα πολλὰ Ab 6 ἐπὶ τῆς, omisso καὶ, Ab πλεύσεως Ab 8 οἱ δὲ τὸ σ. om. Ab post ἀμφιβολίαν add. δηλαδὴ A 12 τὸν ὕν I: τὸ νῦν a: τὸν σῦν A 13. 14 σφᾶς—αἰρεθῆναι] διττός A 14 τάχα δὲ, omisso καὶ, A 15 καὶ prius om. A 17 πρῶτα ΑΙ: πρῶτον a 19 ἐν alt. A: om. AI 21 κατ' ἀρχὰς] c. 4 p. 166*6 sq. 22 ὀνόματι ΑΙ: ὀνόμασι a 23 πρότερον] c. 10 p. 171*8 24 ἦτοι ΑΙ: ἦγουν a 33 μὴ om. a 34 an οὐδὲν γάρ?

ναί· οὗτος δὲ ἐπίσταται λέγειν ἰαμβεῖα· οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ
 ἰαμβεῖα· ἀλλὰ μὴν ἀγνοεῖ τὰ παρ' αὐτῶν δηλούμενα (ὁ γὰρ λόγος ἐπὶ
 παιδὸς ἢ ἰδιώτου ἠρωτᾶτο)· εἰ οὖν οὗτος [μὲν] ἐπίσταται μὲν λέγειν ἰαμ-
 βεῖα, οὐ συνεπίσταται δὲ καὶ τὰ δι' αὐτῶν δηλούμενα (οὐδὲν γὰρ κωλύει
 5 ἀποστοματίσαντα ἐπίστασθαι δίχα βιβλίου προφέρειν τε [καὶ ἐπαγγέλλειν,
 ἀγνοεῖν δὲ τὰ δηλούμενα δι' αὐτῶν), ψεῦδος ὅτι συνεπίσταται· εἰπὼν δὲ
 τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον ἔχειν πλείω
 σημαίνοντα, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν [τὸ μὲν συμπέρασμα καί] τὸν λόγον
 [πλείω σημαίνειν], εἴτε πρότασις ἐστὶν ὁ λόγος εἴτε συμπέρασμα, τῶν μὲν
 10 ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας οὐκ ἔθηκε παραδείγματα· τῶν δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν
 δύο τέθεικε παραδείγματα, τὸ μὲν ἔχον διττὸν καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὸ
 συμπέρασμα, τὸ δὲ τὴν πρότασιν μόνον· εἰδέναι γὰρ δεῖ ὅτι τοῦ μὲν
 σιγῶντα λέγειν διττὸν μὲν τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις, τοῦ δὲ μὴ
 15 οὐχί· τὸ γὰρ συμπέρασμα τὸ 'οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ ἰαμβεῖα' οὐ
 διττὸν· ἦν δ' ἂν σαφεστέρα ἢ λέξις ἢ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν
 ἐπιστάμενον, εἰ οὕτω πως εἶχεν· ἐν δὲ τῷ ἐλέγχῳ τῷ λέγοντι 'οὐκ ἄρα συνε-
 πίσταται ὁ ἐπιστάμενος' τὸ ἐρώτημα διττὸν καὶ ἀμφίβολον, τὸ δὲ συμπέρασμα
 ἀπλοῦν· τὸ δὲ καὶ τὸ διττὸν ὅτε μὲν ἔστιν, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν εἴπε
 20 περὶ τῶν δύο τρόπων τῶν τὰ πολλαχῶς λεγόμενα συνιστῶντων, τοῦ τε χωρὶς
 μὲν ἕκαστον ἔχοντος ἀπλοῦν, συντεθέντος δὲ οὐκ ἀπλοῦν, καὶ περὶ τοῦ
 ἀντιστρόφως τοῦτι ἔχοντος· καὶ ἔστιν ὃ λέγει τοιοῦτον, ὅτι τὸ διττὸν ὅτε
 μὲν, χωρισθέντος τοῦ 'ἐπίσταται' τῶν γραμμάτων, οὐκ ἔστι, συντεθέντων
 δὲ ἔστι· ποτὲ μὲν γὰρ τὸ διττὸν ἐν συνθέσει ἐστίν, ἐν διαιρέσει δὲ οὐκ
 25 ἔστιν, ἢ καὶ ἀνάπαλιν· ἔστι δὲ καὶ οὕτως· τὸ διττὸν ἐν τοῖς παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς ποτὲ μὲν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐρωτήμασι καὶ ἐν
 ταῖς προτάσεσι, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν· εἴρηται γὰρ διαφέρειν ἀλλήλων τὰ
 δύο ταῦτα εἶδη τῷ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας ἀεὶ ἔχειν καὶ ἐν ὀνό-
 μασι καὶ ἐν ἐρωτήμασι τὸ διττὸν, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐκ ἀεὶ,
 30 ἀλλὰ ἔχειν οὕτως τὸ διττὸν ποτὲ μὲν, ποτὲ δ' οὐ· τὸ δὲ ἀλλὰ σημαίνει
 τὸ διττὸν ὅτε μὲν ὄν ὅτε δὲ οὐκ ὄν ἴσον ἐστὶ τῷ 'τὶ μὲν τοῦ διττοῦ ἐστὶν
 ὄν καὶ ἀληθές, τὶ δὲ μὴ ὄν καὶ ψεῦδος'. ἐπὶ γὰρ τοῦ 'ἄρ' ὁ ἐπιστάμενος
 λέγειν καὶ ἐκεῖνο συνεπίσταται (ὅ) λέγει πῆ μὲν ἀληθές πῆ δὲ ψεῦδος·
 ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐπιστήμονος ἀληθές· οὗτος γὰρ συνεπίσταται· ἐπὶ δὲ τοῦ
 35 παιδὸς ἢ τοῦ ἰδιώτου ψεῦδος.

3 μὲν prius deleti μὲν alt. I: om. a 8. 9 τὸ—καὶ et πλείω σημαίνειν deleti
 10 τῶν A: τοῖς AI 14 τὸν aA: τὸ I ἐπιστάμενον A Arist.: συνεπιστάμενον AI
 15 τὸ alt. om. A 17 εἰ periisse videtur in A δὲ AI: om. a 21 περὶ
 om. A 22 post ἀντιστρόφως add. τοῦτο a τούτου A 23 ἐπίσταται AI:
 ἐπίστασθαι a γραμμάτων aA: γραφέντων I 25 post ἐν induxit μὲν A 30 οὕτως
 scripsi: αὐτοῦς aAI 31 ὅτε—ὅτε I: ὅτε—ὅτε a (I): ποτὲ—ποτὲ A: τὸ—τὸ Arist.
 33 ὃ λέγει scripsi cf. p. 138, 36: λέγειν aAI 35 παιδὸς AI: παιδίου a

p. 177•16 Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πολλαχῶς.

Τὸ λεγόμενον δῆλον ἔσται, εἴπερ ἀναμνησθῶμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ἐν οἷς περὶ τοῦ ἐξ | ἀντικειμένων συλ. f. 44• λογιζέσθαι τὸν λόγον ἐποιεῖτο. εἰσὶ δὲ ἅπερ εἶπεν ἐκεῖσε ταῦτα πρὸς τῷ
 5 τέλει· “δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτως μὲν οὐκ ἔστιν ἐναντία συμπεράσασθαι ἐξ ἑνὸς συλλογισμοῦ, ὥστ’ εἶναι τὸ συμπέρασμα τὸ μὴ ὄν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ἄλλο τι” καὶ τὰ λοιπά. τούτων οὕτως ἐκεῖ ῥηθέντων δῆλον ὅτι τὸ ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ἴσον ἐστὶ τῷ ‘ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπέρασματι’ τοῦτο γὰρ εἶπε τέλος. ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ὁρᾶται τὸ πολλαχῶς
 10 λεγόμενον, τούτέστιν ἢ ἀντίφασιν, δεῖ εἰδέναι ὅτι ἢ πρότασις ἔχουσα τὴν ἀντίφασιν ἐλήφθη· εἰ γὰρ μὴ προσλάβῃ ἐν τῇ πρότασει τὴν ἀντίφασιν, οὐ γίνεται ἔλεγχος ἐξ ἑνὸς συλλογισμοῦ τὰναντία συναγῶν. εἶτα ὥσπερ ἀναμνηστικῶν ἡμᾶς τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν εἰρημένων ἐπήγαγεν ἄνευ γὰρ ἀντιφάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος.
 15 ὡς εἰ ἔλεγεν ‘εἰρηται γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις ὅτι ἄνευ τοῦ προσλαβεῖν τὴν ἀντίφασιν οὐ δύναται γενέσθαι ἔλεγχος ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἀγαθόν’· τὰ γὰρ δεύτερα τῶν Προτέρων τὰς ἀρχὰς περιέχει τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων. ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενον ἐστίν· ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπέρασματι ἀμφιβολία ἐστὶ (ταύτην γὰρ εἶπε πολλαχῶς), ἂν μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, οὐκ ἔλεγχος· τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικόν τὸ οὐ γίνεται ἔλεγχος. οἷον ἄρ ἔστι τυφλὸν ὄραν; οὐ· τί δέ, ὅταν τυφλὸν ὄρᾳς, οὐ τυφλὸν ὄρᾳς; ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὄραν. τοῦτο ἀμφίβολον· ἢ γὰρ ὅτι ὁ τυφλὸς ὄρᾳ, ἢ ὅτι ὁ βλέπων ὄρᾳ τὸν τυφλόν. ὥστε εἰ μέλλει φανῆναι ἔλεγχος, δεῖ προσλαβεῖν τὴν ἀντίφασιν οὕτως· ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὄραν καὶ μὴ ὄραν.
 25 ἢ οὕτως· ὁ τυφλὸς ἄρα ὄρᾳ καὶ οὐχ ὄρᾳ. ἐπειδὴ γὰρ ἀμφίβολόν ἐστι διὰ τὸ πολλὰ δηλοῦν τί τούτων συνεπεράνατο, εἰ μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, ἄδηλός ἐστιν εἰ εἰς θάτερον τῶν σημαινομένων βλέπων συνεπεράνατο ἀλλὰ μὴ εἰς θάτερον. ἐν γὰρ τῷ ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν’ ἄδηλον εἰ ἐλέγχει· ἂν δὲ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, λέγων ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν καὶ μὴ
 30 λέγειν’, δῆλος γίνεται. οὕτω γὰρ εἶπε τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· ὁ καὶ αἰνιττόμενος εἶπεν ἄνευ γὰρ ἀντιφάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος.

2 ἔσται I: ἔστιν a 2. 3 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. Ἐναλυτ.] c. 15 p. 64^b17—19
 4 τῷ scripsi: τὸ aI 5 ἐναντία v Arist. cf. vs. 12: ἐναντίον aI 7 ἐκεῖ I:
 ἐκεῖσε a 15 εἰ ἔλεγεν I: ἔλεγχος a 18. 19 ἐν ὅσοις παραλογισμοῖς ἐν τῷ
 συμπέρασματι τὸ πολλαχῶς, ἧγουν ἀμφιβολία τίς ἐμφαίνεται, εἰ μὴ A 19. 20 post
 ἀντίφασιν add. τὸ συμπέρασμα A 20 τούτου—τὸ] ἧγουν A 22 post ὄρᾳς
 add. ναί A τοῦτο ἀμφίβολον] ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα ἀμφίβολόν ἐστι. δύο γὰρ φαίνεται
 σημαίνον A γὰρ om. A 23 τὸν om. A ἔλεγχος γενέσθαι A 25 οὕτως
 om. A

p. 177-18 Ὅσοις δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, οὐκ ἀνάγκη.

Ἐν ὄσοις δέ, φησίν, ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἐστὶ τὸ διττόν, οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν, τουτέστιν οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποφάσκειν καὶ λέγειν ὅτι οὐ, ὅταν πῆ μὲν ἐστὶν ἀληθὲς πῆ δὲ ψευδές. ἐπὶ τούτων δὴ οὖν οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν· ψευδῶς γὰρ ἀποφάσκοις ἄν. ὅταν δὲ βίως ἢ ψευδῶς, δεῖ ἀποφάσκειν· οἷον ἄρα γε ὁ Αἴας Θερασίτη ἐμονομάχησεν; οὐ· ἐνταῦθα γὰρ ἀνάγκη προαποφῆσαι· οὐδεὶς γὰρ τοῖν Αἰάντων Θερασίτη ἐμονομάχησεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενός τι λέγειν καὶ ἐκεῖνο συνεπίσταται ὁ λέγει; οὐκ ἀνάγκη ἀποφῆσαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐπιστήμονος ψευδῶς τὸ ἀποφῆσαι· συνεπίσταται γὰρ ὁ ἐπιστήμων ἂ λέγειν ἐπίσταται. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἀνάγκη. ἐπὶ δὲ τοῦ συμπεράσματος ἀνάγκη λέγειν οὐ· οἷον ἄρα συνεπίσταται ὁ ἐπίσταται λέγειν· ῥητέον οὐ· ψευδῶς γὰρ τὸ τοὺς ὧδὶ ἐπισταμένους, οἷον τοὺς ἐπιστήμονας, [τὸ] μὴ συνεπίσταθαι ἂ λέγειν ἐπίστανται. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν, τὴν αἰτίαν ἐπήγαγε τούτου διὰ τοῦ οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, τουτέστιν οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο τὸ ἐρώτημά ἐστὶν ὁ λόγος ἀλλὰ διὰ τοῦτο, ἦτοι τὸ συμπέρασμα· διὰ γὰρ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ τὸ ἐρώτημα. καὶ ἐπεὶ διὰ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ τὸ ἐρώτημα, ἐν δὲ τῷ ἐρωτήματι ἀδηλόν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον (ἀγνοοῦμεν γὰρ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμονος εἴτε ἐπὶ τοῦ παιδὸς τὸν λόγον συμπερανεῖ), οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν, ἀλλὰ λέγειν ὅτι ἴσως ἢ ὅτι ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ, ὅπερ αὐτὸς ποιεῖ.

p. 117-20 Ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν τὸ διπλοῦν καὶ ὄνομα καὶ λόγον.

Εἰπὼν πῶς οὐ δεῖ ἀποκρίνεσθαι δι' ὧν ἔλεγεν ὅτι ὄσοις δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἐστὶ τὸ διττόν, οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι, νῦν διδάσκει καὶ πῶς δεῖ τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι. καὶ φησὶν ὅτι, ὅταν ἐν τῇ ἀρχῇ, f. 45^r τουτέστιν ἐν τῇ προτάσει, ἢ ὄνομά τι ἔχῃ τὸ διττόν ἢ ὁ λόγος, δεῖ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐρωτήσῃ μὴ συγχωρεῖν αὐτὴν καὶ κατανεύσειν, ἀλλὰ λέγειν ὡς ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ, καὶ ἐπάγει πρὸς σαφηνισμόν τούτου τὸ σιγῶντα λέγειν· ὡς γὰρ ἐπὶ τούτου, φησίν, ὅταν ἐρωτηθῶμεν ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; λέγομεν ὡς ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ, οὕτω ποιητέον καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις. ἐὰν δέ, φησί, πολλαῖς συμβαίῃ ἐπιλαθόμενόν τινα τοῦ ὅτι διττός ἐστὶν ὁ λόγος δοῦναι τὸ ἐρωτώμενον, φησὶν

4 δὴ I: δεῖ a 5 ψευδῶς] ὧ non satis liquet in I 7 τοῖν αἰάντων a: τῶν αἰάντων I
 8 τί I: τὸ a λέγειν a: λέγει I 13 τὸ alt. delevi
 14 ἐπίστανται v: ἐπίσταται aI 17 post ἦτοι τὸ exprunxit ἐρώτημα I 27 ἢ prius AI:
 ἢ ἐν a ὄνομά τι scripsi: ὄνοματι aAI ἔχει a ὁ om. A 28 καὶ aA:
 om. I 31 λέγομεν AI: λεπτέον a 32 συμβαίῃ a: συμβαίη I

ὡς ἔστι πάλιν διορθώσασθαι ἐπὶ τῷ συμπεράσματι (τέλος γὰρ φησιν, ὡς
πολλάκις εἶπομεν, τὸ συμπεράσμα)· ἐν γὰρ τῷ συμπεράσματι, ὅπηνίκα
τοῦτο συνάγεται παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος, προστεθέντα τινὰ τῇ ἐρωτήσει
ἀπείρξουσι τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι. ἐπάγει δὲ καὶ τούτου παρὰ
5 δειγμα, ὃ τοιοῦτόν ἐστιν· ἠρώτησεν ὁ σοφιστὴς ἄρ' ἔστι σιγῶντα
λέγειν; οὐκ ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ,
ἀλλὰ ὅλως ἀπέφησε· συνεπεράνατο δ' ἐκεῖνος ὅτι ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν.
πῶς γοῦν ἀποδράσει πάλιν τὸν ἔλεγχον ὁ ἀποκρινόμενος; ὅπηνίκα ἐκεῖνος
ἐξάγει τὸ συμπεράσμα λέγων 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν', προστιθεὶς αὐτὸς
10 'οὐ· ὁ γὰρ Σωκράτης ὅδε σιγῶν οὐ λέγει'. ὡσαύτως ποιητέον καὶ ἐν τοῖς
ἔχουσι τὸ διττὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν, εἰ μὴ φθάσοι ὁ ἀποκρινόμενος τότε
τοῦτο προδιαστελισσάσθαι. τὰ δὲ ἐξῆς σαφῆ εἰσι καὶ τοῖς ῥηθείσι παραπλήσια.

p. 177*33 Φανερόν δὲ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διαίρεσιν καὶ σύνθεσιν
πῶς λυτέον.

15 Εἰπὼν πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφι-
βολίαν ἐλέγχους καὶ διδάξας ἀρχοῦντως περὶ αὐτῶν, νῦν καὶ περὶ τῶν
παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν παραλογισμῶν τὸν λόγον ποιεῖται
καὶ πῶς λυτέον αὐτοὺς σαφηνίζει. ἂν γὰρ ὁ λόγος, φησὶν, ὁ αὐτὸς ἕτερόν τι
σημαίνει διαιρούμενος καὶ ἕτερον συντιθέμενος, συμπερινομένου
20 τοῦ συλλογιζομένου αὐτὸς αἰεὶ τὸ ἐναντίον λέγει. παρὰ δὲ τὴν σύνθε-
σιν αὐτοὺς ἢ τὴν διαίρεσιν εἶπε, διότι τὸ αὐτὸ ἀπὸ τοῦδε διαιρούμενον
συντίθεται τῷδε καὶ συντιθέμενον τῷδε διαιρεῖται ἀπὸ τοῦδε. οἷον ὁ
Σωκράτης κἀθηται, ὁ κἀθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει·
τὸ οὖν βαδίζειν διαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ 'δύναται' συνετέθη τῷ Σωκράτει, καὶ
25 γέγονεν ὁ παραλογισμὸς ὁ λέγων 'ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει'. ἐπεὶ οὖν τοῦ
αὐτοῦ, οἷον τοῦ βαδίζειν, ἅμα καὶ διαίρεσις καὶ σύνθεσις γίνεται, ἀλλὰ ἀπ'
ἄλλου μὲν διαίρεσις, οἷον ἀπὸ τοῦ 'δύναται', ἄλλω δὲ σύνθεσις, οἷον τῷ
Σωκράτει, διὰ τοῦτο εἶπεν εἰσὶ δὲ παρὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν· οὐδὲν
γὰρ διαφέρει οὕτως ἢ οὕτως λεγόμενον. διὸ καὶ ὁ Γαληνὸς τοὺς παρὰ
30 σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν ὡς ἓνα τρόπον ἔλαβεν εἰπὼν "παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν
καὶ διαίρεσιν, ὅταν αὕτη ποιῇ τοῦ σημασινομένου τὴν διαφορὰν". ὅτι δὲ καὶ
τὸ παρὸν σόφισμα τὸ 'ἄρ' ᾧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τοῦτ'ω

1 πάλιν ἔστι τοῦτο διορθώσασθαι ἐν τῷ A 2 πολλάκις] velut p. 140,9 γὰρ AI: δὲ a

3 προστεθέντα A: προστιθεν I: προστιθένται a 4 ἀπέρξουσι a 6 ὅτι AI: ὡς A
9 ἴμμο ἐπάγει 11 φθάσει A 19 καὶ — συντιθέμενος om. A ἕτερον I:
ἐτέρου a 21 ἢ ν: δ aI τὸ γὰρ αὐτὸ διαιρούμενον ἀπὸ τοῦδε omisso διότι A
24 γοῦν A 29 βαδίζειν A: βαδίζει aI 28 σωκράτει A: σωκράτης a: comprehend. I περὶ
τὴν a 29 λεγόμενα A γαληνός AI: ἀριστοτέλης a 30 τὴν διαίρεσιν καὶ
σύνθεσιν a παρὰ δὲ κτλ.] l. c. p. 583 cf. Prantl *Gesch. d. Logik im Abendl.* I 576, 107
31 αὕτη seripsi: αὕτη a: αὐτὴν A: αὐτὸ I: αὐτῇ Gal. 31 — p. 143, 1 τὸ παρὸν σό-
φισμα ὅτι παρὰ τὴν A

ἐτύπτετο,᾽ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔστι, δῆλον ἔσται, εἴπερ τὸ ὄλον ἐκδήσομεν
 σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο· ἄρ' ὧ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο;
 ναί· εἶδες δὲ αὐτὸν τῷ ὀφθαλμῷ τυπτόμενον· τῷ ἄρα ὀφθαλμῷ ἐτύπτετο
 καὶ οὐ μάλιστα, ὅπερ ψεῦδος· τὸ γὰρ ἀληθὲς ἦν· τῷ ὀφθαλμῷ ἄρα εἶδες
 5 τοῦτον τυπτόμενον'. γέγονε δὲ ὁ παραλογισμὸς ἐκ τοῦ διελεῖν τὸ τοῦτον
 τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ εἶδες, προσθεῖναι δὲ τῷ ὀφθαλμῷ· οὐ γὰρ 'τῷ
 ὀφθαλμῷ οὗτος ἐτύπτετο' ἔδει εἰπεῖν, ἀλλὰ 'τῷ ὀφθαλμῷ οὗτος ὠρᾶτο
 τυπτόμενος' ἢ 'τῷ ὀφθαλμῷ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον'. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 διαιρέσεως, ὅπερ αὐτὸς διὰ τοῦ οὐ γὰρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 10 διαίρεσιν ἐδῆλωσεν, ἐπεὶ οὖν τὸ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως οὐ διττὸν, τὸ
 δὲ ἀπὸ τῆς συνθέσεως διττὸν, παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔστι τὸ σόφισμα. διαι-
 ρεθὲν γὰρ τὸ 'ἐτύπτετο' ἢ τὸ 'τυπτόμενον' ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ τοῦ
 'εἶδες' ἢ τοῦ 'ὠρᾶτο' συντεθὲν, εἶτα τὸ συναμφοτέρον, τὸ 'εἶδες τυπτό-
 μενον', συντεθὲν τῷ ὀφθαλμῷ ἀληθὲς συλλογίζεται ὁ λέγων 'τῷ ὀφθαλμῷ
 15 εἶδες τοῦτον τυπτόμενον.' | ὥστε δῆλον ὅτι τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν f.45^v
 τρόπον τινὰ παρὰ τὴν διαίρεσιν ἔστι καὶ τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν παρὰ τὴν
 σύνθεσιν. λέγει δὲ τὸ σόφισμα ἔχειν τι τῶν ἀπὸ τῆς ἀμφιβολίας·
 τὸ γὰρ τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος διττὸν· δύναται γὰρ τις τὸ τούτῳ καὶ
 ἐπὶ τῆς μάλιστα, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ νοεῖν. πλὴν παρὰ τὴν
 20 σύνθεσιν ἔστι· διαιρεθεὶς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔστι διττός· τὸ γὰρ ἐπαχθὲν τὸ
 'εἶδες δὲ σὺ τοῦτον τυπτόμενον' καὶ συντεθὲν πεποίηκε διττὸν εἶναι καὶ
 τὸ 'ἄρ' ὧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος;·
 ἐπεὶ εἰ καθ' αὐτὸ ἐλέγχθη, οὐκ ἂν ἦν διττὸν. καὶ ὅτι ἡ σύνθεσις ἢ τοῦ
 ὑστεροῦ μετὰ τοῦ προτέρου πεποίηκε τὸ διττὸν, σαφηνίζων ἐπήγαγεν εἴπερ
 25 μὴ καὶ τὸ ὄρος καὶ ὄρος, δυνάμει λέγων ὅτι ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὄρος καὶ
 ὄρος σημαίνει ἕτερον τῇ αὐτῇ προσωδίᾳ λεχθέν (τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ
 πλῆρες τῆς λέξεως), ὅταν δὲ καὶ αὐτὰ καὶ αἱ διάφοροι προσωδία συντε-
 θῶσι, τότε γίνεται διττός ὁ λόγος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου· τῇ
 γὰρ συνθέσει γέγονε καὶ οὗτος διττός. ἐὰν γὰρ τις γράψειεν ἢ εἴπῃ 'ἄρα
 30 γε τὸ ὄρος ὄρος ἐστί;', διττὸν τὸ ἐρώτημα· δύναται γὰρ τις καὶ οὕτως
 ἀκούειν 'ἄρα γε τὰ ὄρη ὄρισμοὶ καὶ λόγοι εἰσί;', δύναται καὶ οὕτως 'ἄρα
 γε τὰ ὄρη πέτραι μετὰ δένδρων καὶ τινων τοιούτων εἰσίν;'. ἀλλ' ἐὰν ἐρω-
 τηθῇ ἢ γραφῇ χωρὶς τῆς ψιλῆς καὶ δασείας τῶν προσωδιῶν, διττός γίνεται·
 τὰ γὰρ ἄνευ προσωδιῶν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις γραφόμενα τὰ αὐτὰ ἔστι τοῖς

1 ἐκφήσομεν a 7 ὠρᾶτο A1: ὄρατο a 8 post τῷ add. δὲ a 8—10 τὸ
 ἀπὸ—οὖν τὸ om. A 12 post μετὰ add. δὲ v 13 ὄρατο a post συναμφ.
 add. ἦτοι A 14 ἀληθὲς συλλογίζεται a: ἀληθῆς λογίζεται A1 15 ὅτι om. A
 τὸ om. a 23 καθ' αὐτὸν ἐλέγχθη a ἢ alt. om. A 24 ἐπάγει A 25 τὸ
 ὄρος καὶ ὄρος Arist.: τὸ ὄρος καὶ ὄρος a: τὸ ὄρος (δ' ex δ corr.) ὄρος I: τὸ ὄρος καὶ ὁ
 ὄρος A (Dcu) 25. 26 ὄρος καὶ ὄρος A: inv. ord. aI 26 αὐτῇ A: αὐτοῦ aI
 cf. Paraphr. 49, 20 27 διάφοροι προσωδία A1: διαφοραὶ προσωδιῶν a 30 ὄρος
 ὄρος aA: ὄρος ὄρος I 31 λόγοι ex λογισμοὶ corr. I¹ 32 ἂν A 33 post καὶ
 add. τῆς A 34 τοῖς (superscr.) τοιούτοις corr. ex τούτοις I¹

ἐρωτωμένοις· τῶν δὲ προσφιδιῶν γραφειῶν οὐκέτι διττὸς ὁ λόγος γίνεται.
 τὸ δὲ οὐ γὰρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν οὐχ ὡς κατα-
 σκευαστικόν, οἶμαι, ἐπῆχται τοῦ μὴ εἶναι τὸ παρὸν σόφισμα παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν· ὁ γὰρ κυριώτατος τρόπος ὁ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας μᾶλλον ἦν ἐν
 5 ᾧ τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἔστι διττόν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, ὡς ἐπὶ τοῦ
 "γένετο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ". ἐνταῦθα γὰρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν
 διττόν, ὁ δὲ λόγος. οὐ δὴ οὖν ὡς κατασκευαστικὸν ἐπῆχται· δοκεῖ γὰρ
 λέγειν ὅτι, εἰ διαιρεθέντος τοῦ λόγου ἦσαν τὰ μέρη αὐτοῦ διττά, τότε
 ἦν ἂν τῶν ἀμφιβόλων, ὡς τῶν ἀμφιβόλων πάντων ἐχόντων τὰ μέρη διττά.
 10 ὅπερ ψεῦδος. τεσσάρων γὰρ ὄντων τρόπων, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου εἰρή-
 κειμεν, ἐξ ὧν τὰ δύο εἶδη συνίστανται, τό τε ἐκ τῆς ὁμωνυμίας καὶ
 ἀμφιβολίας, πρώτου μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνῃ, ὅς ἐστι
 κοινὸς ἀμφοῖν ἐπίσης, δευτέρου δὲ ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν, ὅστις
 καὶ οὗτος κοινὸς ἐστι, τρίτου ὅταν τὸ συντεθὲν πλείω σημαίνῃ, κεχωρι-
 15 σμένον δὲ ἐστὶν ἀπλοῦν, ὅς ἐστιν ἴδιος τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου, τετάρτου
 δὲ τοῦ ἀντιστρόφως τοῦτ' ἔχοντος, ἥνικα τὸ μὲν συντεθὲν ἐν σημαίνῃ,
 κεχωρισμένον δὲ πολλαχῶς λέγεται, ὅς ὡς ἐπίπαν τὸν πρῶτον τρόπον
 ποιεῖ, ἐπ' ἔλαττον δὲ καὶ τὸν δεύτερον, τεσσάρων οὖν ὄντων τρόπων καὶ
 κυριωτάτου ὄντος (τοῦ) παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὅταν τῶν ὀνομάτων οὐδὲν
 20 ἔχῃ τὸ διττόν, οὐκ οἶμαι τὸ οὐδὲ γὰρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 διαίρεσιν οὕτως ἐπενεχθῆναι ὡς λέγον ὅτι, ἂν διαιρεθὲν εἶχε τὸ διττόν,
 ἦν ἂν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστι διττόν, οὐκ ἔστι παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν, ἀλλ' ἔστιν ὃ λέγει 'ἐπειδὴ συντεθεὶς ἔχει τὸ διττόν, διαιρεθεὶς
 δὲ οὐκ ἔχει, παρὰ τὴν σύνθεσίν ἐστι σόφισμα'. ὁμοίως καὶ τὸ 'ἄρα
 25 οἶδας σὺ νῦν οὔσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν;' παρὰ
 τὴν σύνθεσιν ἐστίν· ἄλλο γὰρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν τριήρων ἀπὸ τοῦ
 Πειραιέως καὶ ἄλλο συντιθεμένων· διαιρουμένων μὲν γὰρ δηλοῖ ὅτι ἐν
 Πειραιεῖ ὦν νῦν οἶδας τριήρεις ἐν Σικελίᾳ οὔσας, συντιθεμένων δὲ τῷ
 Πειραιεῖ ὅτι οἶδας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις οὔσας σὺ ὦν ἐν Σικελίᾳ νῦν. ἐν
 30 δὲ τῷ ἄλλ' ἐν' μὲν τοῖς γεγραμμένοις τὸ αὐτὸ ὄνομα λείπει ἂν
 τὸ 'οὐκ ἔστι διττόν'. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ἐν τοῖς γεγραμμένοις οὐκ
 ἔστι διττόν τὸ αὐτὸ ὄνομα ἢ τὰ αὐτὰ ὀνόματα, ὅταν ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ
 γεγραμμένα στοιχείων καὶ ὡσαύτως, τουτέστι διὰ τῶν αὐτῶν τόνων
 καὶ πνευμάτων, ἢ ἢ ἀμφοτέρω δασύνηται ἢ ἀμφοτέρω ψιλῶνται, καὶ f. 46^r

6 τὸν ὕν A: τὸ νῦν aI 10 πρὸ ὀλίγου] p. 137, 20 sq. 10. 11 εἰρήκκειμεν AI:
 εἰρήκαμεν a 12 τὸ ὄνομα a σημαίνει a 13 δευτέρου A, I¹ corr.:
 δεύτερον I pr.: β a λέγει a 14 αὐτὸς b σημαίνῃ AI: σημαίνει a
 16 σημαίνῃ AI: σημαίνει a 19 κυριωτάτου ὄντος Av: κυριωτάτων ὄντων a:
 compend. I τοῦ addidi παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν vb: παρὰ τῆ ἀμφιβολία AI:
 περὶ τῆ ἀμφιβολῆ a 20 τὸ παρὰ in ras. A 24 ante σόφισμα add. τὸ a
 post ὁμοίως add. δὲ a 27 πειραιέως A: πειραιεῖ aI μὲν A: om. aI
 29 ὅτι οἶδας ἐν πειραιεῖ Av: om. aI 31 τὸ I: om. a 32 post ὅταν add.
 γὰρ a 34 immo ψιλῶται

ἢ ἀμφοτέρα διὰ διχρόνων ἢ ἀμφοτέρα διὰ μακρῶν· τὸ γὰρ ἤχος καὶ ἤχος
οὐ διττόν· ἔταν δὲ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ γεγραμμένα ἀλλὰ δι' ἄλλων καὶ
ἄλλων, διττόν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κλήμα καὶ κλίμα· τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ἡ
σημαίνει τὴν ἄμπελον, τὸ δὲ διὰ τοῦ ἰ τὸ τμημα τῆς γῆς, οἶον εἰ τύχοι τὸ
5 διὰ Ῥόδου κλίμα ἢ τὸ διὰ Βορυσθένους. παράσημα γὰρ τὰ στοιχεῖα,
ἴσως δὲ καὶ τοὺς τόνους, μᾶλλον δὲ ἀμφοτέρα εἴρηκεν· ἐπειδὴ γὰρ τὰ
φθειγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, λέγω δὴ τοῦ κλή-
ματος καὶ κλίματος, οὐ τὰ αὐτὰ ἐστὶ, παρεσημειώσαντο πρὸς δῆλωσιν
τῶν δηλουμένων τὸ μὲν γράφεσθαι διὰ τοῦ διχρόνου, τὸ δὲ διὰ τοῦ
10 φύσει μακροῦ. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ δὲ φθειγόμενα οὐ τὰ αὐτὰ ἦν
ἄν σαφέστερον, εἰ ἀντὶ τοῦ ῥέ' ἦν ὁ ῥά' σύνδεσμος γεγραμμένος· ὡς
αἰτίαν γὰρ τοῦ διὰ τί τὰ παράσημα ποιοῦνται τὸ τὰ φθειγόμενα οὐ
τὰ αὐτὰ ἐπήγαγε. τὸ δὲ ὥστε οὐ διττόν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν
ἔσον ἐστὶ τῷ ὥστε οὐ διττόν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ῥηθεῖν ἄν τὸ
15 σόφισμα, ἐπειδὴ διηρημένα ἀπ' ἀλλήλων οὐκ ἔχουσι τὸ διττόν καὶ τὸ
ἀμφιβολόν'. ἔστιν οὖν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν ταῦτόν τῷ ἀπὸ τῆς διαι-
ρέσεως· τοῦ γὰρ συνθέτου τὸ μέρος διαιρεθὲν οὐ διττόν. διὰ δὲ τοῦ οὐ
γὰρ ταῦτ' ἰδεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον καὶ τὸ φάναι ἰδεῖν
τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον τὴν λύσιν λέγει τοῦ σοφίσματος τοῦ ῥ' ἄρ'
20 ἢ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο;'. δὲ λέγει ἐστίν·
οὐ ταῦτόν ἐστιν εἰπεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον ἰδεῖν τῷ ἰδεῖν τυπτό-
μενον ὥσπερ μάλιστα τοῖς ὀφθαλμοῖς. εἶδον μὲν γὰρ τυπτόμενον τοῖς
ὀφθαλμοῖς· οὐ γὰρ τοῖς ὤσιν ἢ τῇ ῥινὶ βλέπομεν ἀλλὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς·
τύπτομεν δὲ ἢ τυπτόμεθα οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τῇ ῥάβδῳ· οὐ γὰρ
25 ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς ῥάβδος, ἵνα τις τῷ ὀφθαλμῷ τύπτηται.

p. 177^b12 Καὶ ὁ Εὐθύδημος λόγος, ἄρ' οἶδας σὺ νῦν οὔσας ἐν
Πειραιεῖ τριήρεις.

Οὐχ ἔν τι μόνον παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν
παραλογισμοῦ ἀλλὰ διάφορα, ὥσπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐπεσημειώσατο εἰπὼν
30 τοὺς τιθεμένους πάντας λόγους παρὰ σύνθεσιν εἶναι ἢ διαίρεσιν. οἷός ἐστι
καὶ ὁ Εὐθύδημος λόγος συμπεραίνόμενος οὕτως· ἄρ' οἶδας νῦν οὔσας ἐν
Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν· τοῦτο γὰρ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφί-
σματος ἐστὶ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔχον τὸ διττόν, καὶ δεῖ τὸ ἄρα οἶδας
δύονειν ἀλλὰ μὴ περισπᾶν. τὸν δὲ λόγον ἠρώτα ὁ Εὐθύδημος ἐν Πειραιεῖ
35 τυγχάνων, ὅτε αἱ τῶν Ἀθηναίων τριήρεις εἰς Σικελίαν ἦλθον. ἐστὶ δὲ ἢ

4 τοῦ ἰῶτα I 5 τὸ superscr. I¹ δὲ A 6 μᾶλλον δὲ al: ἢ καὶ A
εἶπεν A 9 τοῦ prius om. A 12 ποιοῦντα a 17 συνθέτου aA: σωκράτους I
18 ταυτὸν I pr.: τὸ αὐτὸ a 22 εἶδον μὲν AI: εἶδομεν a: fort. εἶδομεν μὲν ; γὰρ A:
om. aI 26 post Εὐθύδημου add. δὲ a Arist. (om. D c u T) 29 διάφορα AI:
διαφόρους a 34 ἀλλὰ AI: καὶ a

τοῦ σοφίσματος ἀγωγή τοιαύτη· ἀρά γε σὺ νῦν ἐν Πειραιεῖ εἶ; ναί· ἄρ'
 οἶδας ἐν Σικελίᾳ τριήρεις οὐσας; ναί· ἄρ' οἶδας σὺ νῦν οὐσας ἐν
 Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα·
 οὐ γάρ, εἰ ἐν Πειραιεῖ εἶμι νῦν, καὶ εἰ οἶδα ὅτι ἐν Σικελίᾳ εἰσὶν αἱ
 5 τριήρεις, ἀνάγκη νῦν ἐμὲ ἐν Σικελίᾳ εἶναι ἐν Πειραιεῖ ὄντα καὶ τὰς ἐν
 Σικελίᾳ τριήρεις ἐν Πειραιεῖ εἶναι. τοῦτο γὰρ συνήγεν ὁ Εὐθύδημος, τὸ
 τὸν ὄντα ἐν Πειραιεῖ νῦν τὸν αὐτὸν ἐν Σικελίᾳ εἶναι καὶ τὰς οὐσας ἐν
 Σικελίᾳ νῦν τριήρεις τὰς αὐτὰς ἐν Πειραιεῖ νῦν εἶναι. καὶ πάλιν ἄρ'
 ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτεὰ μοχθηρὸν εἶναι. καὶ τοῦτο ὀξύνειν δεῖ·
 10 συμπέρασμα γὰρ ἔστι τοῦ σοφίσματος ἔχον τὸ διττὸν παρὰ τὴν σύνθεσιν·
 ἢ γὰρ ὅτι ἀγαθὸς μὲν ἔστι καὶ σπουδαῖος, φαῦλος δὲ σκυτεὺς καὶ ἄτεχνος,
 ἢ ὅτι ἀγαθὸς μὲν σκυτεὺς καὶ ἐπίδοξος κατὰ τὴν τέχνην, φαῦλος δὲ καὶ
 μοχθηρὸς ἄνθρωπος. ἐφ' οὗ καὶ συνεπεράνατο τὸ σόφισμα οὕτωςί πως
 ἀγόμενον· ἀρά γε ὁ Σίμων ἀγαθὸς ἔστι; ναί· ἀρά γε ὁ Σίμων σκυτεὺς
 15 μοχθηρὸς ἔστι; ναί· ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθὸς ὦν σκυτεὺς μοχθηρὸς ἔστιν.
 ἐδήλωσε δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα διὰ τοῦ εἶη δ' ἂν τις ἀγαθὸς ὦν
 σκυτεὺς μοχθηρὸς, διὰ μὲν τοῦ εἶη ἂν τις ἀγαθὸς ὦν τὸ 'ἀρά γε ὁ
 Σίμων ἀγαθός;', διὰ δὲ τοῦ σκυτεὺς μοχθηρὸς τὸ 'ἀρά γε ὁ Σίμων
 σκυτεὺς μοχθηρός;'. τοῦτο δὲ ἔλυσε δυνάμει καὶ ἐν τῷ Περι ἔρμηνείας
 20 λέγων 'οὐ γὰρ ὅσα χωρὶς λέγεται, καὶ ἅμα δύνανται λέγεσθαι'. "οὐ γὰρ εἰ
 σκυτεὺς καὶ ἀγαθός, | καὶ σκυτεὺς ἀγαθός". τὸ δὲ ὥστε ἔσται f. 46^v
 ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρὸς λύσις ἔστι τοῦ σοφίσματος, ὡς εἰ ἔλεγεν
 'ἢ ἀγαθὸς μὲν ἔσται ἄνθρωπος, μοχθηρὸς δὲ σκυτεὺς, ἀλλ' οὐχὶ μοχθηρὸς
 μὲν ἄνθρωπος, σκυτεὺς δὲ ἀγαθός'. δύναται τὸ σόφισμα καὶ τοιοῦτον
 25 εἶναι· ἀρά γε ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτεὰ μοχθηρὸν εἶναι, τουτέστιν ἄρα
 ἐνδέχεται τίνα ἀγαθὸν μὲν εἶναι σκυτεὰ ἄνθρωπον δὲ μοχθηρὸν; ναί·
 ἔστι δὲ τις ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτεὺς· εἶτα ὥσπερ συμ-
 πέρασμα ἐπιφέρειν τὸ ὥστε ἔσται ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρὸς,
 τουτέστιν ὥστε ἔσται ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτεὺς· ἐκεῖτο
 30 δὲ ἔμπαλιν. ἐν δὲ τῷ ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα
 τὰ μαθήματα κατὰ δύο ἡμάρτηται ὁ λόγος, καθ' ἕν μὲν, ὅτι ἐκ δύο
 καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συλλογίζεται, καθ' ἕτερον δέ, ὅτι οὐδὲ
 συναίγει ὅπερ φαίνεται ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν, ἀλλ' ἄλλο τι. δῆλον
 δὲ τοῦτο ἐντεῦθεν· ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ
 35 μαθήματα; ναί· εἶτα ἐπῆγεν τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα·
 καὶ ὅρᾳς ὅτι αἱ δύο καταφατικαὶ μέσον ὄρον ἔχουσι τὸ μάθημα. ὅμως,
 εἰ καὶ ἀσυλλόγιστος ἢ συζυγία, οὐχ ὅπερ ἐκεῖνοι ἐπιφέρουσι, διὰ τούτων
 συμβαίνει, τὸ σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν. οὐ δὴ τοῦτο συμ-
 βαίνει, ἀλλ' ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαῖα ἢ ἐπιστήμη, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐδή-

1 νῦν aA: om. I

4 εἰ prius AI: om. a

εἶμι aA: εἰ μὴ I

8 εἶναι

νῦν A

12 καὶ ἐπίδοξος σκυτεὺς A

16 δὲ AI: γὰρ a

19 ἐν τῷ Περι

ἔρμηνείας] c. 11 p. 20^b35

32 συλλελογίσται A

36 post καταφατικαὶ add. προ-

τάσεις a

38 δὴ I: διὰ a

39. p. 147,1 ὅπερ—ἐπιστήμη a: om. I

λωσε διὰ τοῦ ἀλλ' ἔστι κακῶν σπουδαία ἢ ἐπιστήμη, ὡς εἰ ἔλεγεν
 'οὐ συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων τὸ σπουδαῖον μάθημα τὸ κακόν, ἀλλ'
 ὅτι τοῦ κακοῦ ἢ τῶν κακῶν σπουδαία ἢ ἐπιστήμη'. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ
 κακὸν καὶ [σπουδαῖον] μάθημα τὸ κακὸν δύναται καὶ ὡς ἀπὸ τῶν
 5 σοφιστῶν λεγόμενον νοεῖσθαι ἐπιτεινόντων τὸ ἄτοπον, ὡσανεὶ λεγόντων
 'σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν, ἀλλὰ μὴν καὶ κακόν, ὅπερ ἄτοπον',
 τὸ δὲ καὶ μάθημα τὸ κακόν ὡς κατασκευαστικὸν ὑπ' αὐτῶν λέγεσθαι
 τοῦ καὶ τὸ κακὸν μάθημα εἶναι καὶ μὴ μόνον τὰ καλὰ εἶναι μαθήματα
 ἀλλὰ καὶ τὰ κακά. δύναται μὲν οὖν καὶ οὕτως ὡς εἴπομεν νοεῖσθαι.
 10 δύναται καὶ ὡς λύσιν τις τοῦτο τοῦ σοφίσματος ἐπινοεῖν, δυνάμει λέγοντος
 τοῦ Ἀριστοτέλους 'πρῶτον μὲν οὐκ ἔστι μάθημα τὸ κακόν· εἰ δὲ καὶ
 θήσῃ τις μάθημα εἶναι καὶ τὸ κακόν, κακὸν ἔσται μάθημα'. οὐ γὰρ τὸ
 σπουδαῖον εἶναι συνάγεται διὰ τῶν ἠρωτημένων, ἀλλὰ τὸ τῶν κακῶν σπου-
 δαῖαν εἶναι τὴν ἐπιστήμην· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἄτοπον· ἐνδέχεται γάρ
 15 τίνα φαῦλον ὄντα καὶ κακὸν ἀριθμητικὸν εἶναι, σπουδαίας οὐσης ἐπιστήμης
 τῆς τοῦδε.

p. 177^b20 Ἄρα ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν νῦν ὅτι σὺ γέγονας;

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα γέγονας σύ; ναί· τί δέ, ἀληθές ἐστιν
 εἰπεῖν νῦν ὅτι γέγονας; ναί· γέγονας ἄρα νῦν. ἄλλο γὰρ σημαίνει
 20 διαφρούμενον τὸ νῦν ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἄλλο συντιθέμενον. εἰ δέ τις
 ἐρωτᾷ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἐκλείψεως, ἔσται παρὰ τὴν διαίρεσιν·
 οἷον ἄρα νῦν γέγονεν ἐκλείψεις;

p. 177^b22 Ἄρα ὡς δύνασαι καὶ ἂ δύνασαι, οὕτω καὶ ταῦτα ποιή-
 σαις ἄν;

25 Καὶ τοῦτο παράδειγμά ἐστι τοῦ παρὰ σύνθεσιν παραλογισμοῦ. ἠρω-
 τᾶτο δὲ οὕτως παρὰ τῶν σοφιστῶν· ἄρα ὡς δύνασαι καὶ ἂ δύνασαι,
 οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσαις ἄν; ναί· οὐ κιθαρίζων δὲ ἔχεις δύναμιν
 τοῦ κιθαρίζειν; ναί· κιθαρίσαις ἂν ἄρα οὐ κιθαρίζων. θεῖς δὲ
 αὐτὸς τὸ σόφισμα καὶ τὴν ἀληθῆ προσθεῖς τοῦ σοφίσματος λύσιν, ὅτι οὐ
 30 δύναμιν ἔχει τοῦ ἄμα μὴ κιθαρίζειν καὶ κιθαρίζειν, ἀλλ' ὅτι τοῦ μετὰ
 ταῦτα κιθαρίσαι, καὶ ὅτι παρὰ τὴν σύνθεσίν ἐστὶν ἡ παραγωγή καὶ τὸ
 σόφισμα, ἐπιμέμφεται τοὺς οὐχ οὕτω λύοντας μὴδὲ λέγοντας ὅτι παρὰ τὴν
 σύνθεσιν ὁ παραλογισμός, ἀλλ' ἐπ' ἄλλα φερομένους καὶ λέγοντας (ὡς) μὴ ὁ
 35 ἦν, φασί, τὸ δυνατόν τῷ ἀναγκαίῳ, τότε ἔδει λέγειν 'μὴ κιθαρίζων κιθαρίσαις

4 σπουδαῖον om. Arist. cf. vs. 7

om. A 19 ναί AI: om. a Arist.

κιθαρίζων om. A 32 τὴν AI: om. a
 35 κιθαρίζαις (sic) a

10 post δύναται add. δὲ a

21 νῦν AI: om. a

33 ἄλλα A: ἄλλου aI

18 ἐστὶν

26—28 ἄρα—

ὡς addidi

ἄν, ἐπειδὴ δύνασαι καθαρίζειν, τὸ δὲ δυνατόν ἀναγκαῖον, πᾶν δὲ ἀναγκαῖον
 ὄν· πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον ὄν, ὥσπερ καὶ πᾶν ἀδύνατον μὴ ὄν. εἰ οὖν ταῦτόν
 ἦν, φασί, | τὸ δυνατόν τῷ ἀναγκαίῳ, τὸ δὲ ἀναγκαῖον ὄν, ἐπειδὴ δέδωκε f. 47^r
 καθαρίζειν δύνασθαι, δέδωκε καὶ ὅτι καθαρίζει μὴ καθαρίζων. ἐπειδὴ δὲ
 5 οὐκ ἔστι ταῦτόν, οὐδὲ τὸ καθαρίζειν δέδωκεν· οὐ γὰρ, φασί, δέδωκε καὶ
 ἐξ ἀνάγκης ποιεῖν, ἤτοι καθαρίζειν, εἰπὼν ὅτι δύναται ποιεῖν καὶ καθαρίζειν·
 οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι τὸ δυνατόν καὶ τὸ ἀναγκαῖον· τούτου γὰρ ἔστι δηλω-
 τικὸν τὸ οὐ ταῦτό δ' εἶναι ὡς δύναται καὶ πάντως ὡς δύναται
 ποιεῖν. ἀλλὰ φανερόν, φησίν, ὅτι οὐ καλῶς λύουσιν· εἰ γὰρ ὁ
 10 παραλογισμὸς ἦν ἐκ τοῦ τὸ δυνατόν λαβεῖν ὡς ταῦτόν ὄν τῷ ἀναγκαίῳ,
 ἔδει τῶν παρὰ ταῦτόν λόγων τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν, τουτέστιν ἔδει
 πάντων τῶν ὁμοίων τῷ λόγῳ τούτῳ λόγων, ἤτοι τῶν παρὰ τὴν σύνθεσιν,
 ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἀπατώντων ἀλλὰ μὴ παρὰ τὸ δυνατόν καὶ ἀναγκαῖον,
 ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ἔδει οὖν πάντων τούτων τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν. οὔτε
 15 δὲ ἐπ' ἐκείνων ἀρμόσοι ἄν ἢ λύσις αὕτη οὔτε ἐπὶ τούτου, εἰ οὔτω πως
 ἐρωτηθεῖ· ἄρ' ὡς συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἄ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι,
 οὔτω καὶ ταῦτα ποιήσεις ἄν; οὐ καθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι
 καθαρίζεις; ναί· οὐ καθαρίζων ἄρα καθαρίζεις. ἐνταῦθα αἱ μὲν Ἀριστο-
 τέλους λύσεις ἀρμόσουσιν, ἢ δὲ ἐκείνων οὐδαμῶς. οὐδὲν δὲ κωλύει τῆς
 20 λέξεως πάλιν μνησθέντας λέγειν. οὐ γὰρ πάντως, φασί μὴ καλῶς
 λύοντες, ὡς δύναται ποιεῖν, δεδῶσθαι ποιήσεις, τουτέστιν οὐ κατὰ
 πᾶν σημαινόμενον τοῦ δυνατοῦ δέδωκε τῷ δύνασθαι καθαρίζειν ἤδη καὶ τὸ
 μὴ καθαρίζειν, δύνασθαι δὲ καθαρίζειν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς δύναται καθαρίζειν,
 καθαρίσει' δηλοῖ ὅτι δύναμιν ἔχει μὴ καθαρίζων νῦν μετὰ ταῦτα καθαρίσαι·
 25 τὸ δὲ ὡς πάντως δύναται καθαρίζειν' δηλοῖ καὶ τὸ ὅτι οὐ καθαρίζει, ὅτι ἤδη
 καθαρίζει, ὅπερ ψευδὸς, τὸ λέγειν ὅτι δύναμιν ἔχει, ὅτι οὐ καθαρίζει,
 τότε καθαρίζεις ὡς ἅμα εἶναι καθαρίζοντα καὶ μὴ καθαρίζοντα. λέγει οὖν
 ὁ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς αὐτοὺς λύειν· εἰ γὰρ οὕτως τις ἐρωτήσει τὸν
 λόγον ἄρ' ὡς συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἄ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, οὔτως
 30 καὶ ταῦτα ποιήσεις ἄν; οὐ καθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι καθαρίζεις;
 ναί· οὐ καθαρίζων ἄρα καθαρίζεις', εἰ οὖν οὔτως ἔροίτο τις τὸν λόγον, ἢ
 μὲν τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις ἀρμόσει, ἢ λέγουσα παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι
 τὸ σόφισμα, ἢ δὲ τῶν ἄλλων λόγων οὐδαμῶς. ὅτι δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν
 τὸ σόφισμα, δῆλον· οὐκ ἔδει γὰρ συμπεράνασθαι ὅτι οὐ καθαρίζων ἄρα
 35 καθαρίζεις, ἀλλ' ὅτι οὐ καθαρίζων ἄρα συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι καθαρίζεις·
 τοῦτο δὲ οὐκ ἀδύνατον.

8 ταυτὸν (DT) a 9 φησιν I: ἐστι a 10 τοῦ I: τούτου a ἄ I
 12 ἤγουν a 16 συγχωρεῖ (post ὡς) I 20 μνησθέντας I: μνησθέντα a 22 τῷ
 scripsi: τὸ aI 23 καθαρίζειν tertium a: καθαρίσειν I 24 ἔχει v: ἔχω aI
 25 ὅτι ante ὅτε transposuerim 29 ἄρ' v cf. vs. 16: ἀλλ' aI 31 οὖν I:
 om. a

p. 177^b35 Παρά δὲ τὴν προσφθίαν λόγοι μὲν οὐκ εἰσίν.

“Ὅπερ καὶ κατ’ ἀρχὰς εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα φησιν, ὅτι παρὰ τὴν προσφθίαν οὐ πᾶν ῥαδίως παραλογισμοὶ γίνονται· ἄ· οὔτε ἐν τοῖς γεγραμμένοις λόγοις οὔτε ἐν τοῖς λεγομένοις. πλὴν ἐκεῖ ἔλεγεν ὡς “ἐν μὲν τοῖς 5 ἄνευ γραφῆς διαλεκτικοῖς οὐ ῥάδιον ποιῆσαι λόγον”, ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις * * * * οὐδαμῶς, πλὴν εἰ καὶ δοιήμεν τινὰς γίνεσθαι, ὀλίγοι τινὲς εὐρεθῆσονται. οἷός ἐστιν ὁ λέγων· ἄρ’ ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· οὐκοῦν τὸ οὐ καταλύεις τοῦ καταλύεις ἀπόφασις; ναί· ἢ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσφθίαν τὸ σόφισμα, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ 10 προτάσει τὸ οὐ καταλύεις περισπωμένως δοθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ οὐχ οὕτως ληφθέντος.

p. 178^a4 Δῆλον δὲ καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ὡσαύτως λέγεσθαι τὰ μὴ ταυτά.

Ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένων ἐλέγχων 15 φησί. δῆλον οὖν, φησί, πῶς ἀπαντητέον πρὸς τούτους, εἴπερ ὄρισται ἡμῖν ὅτι δέκα τὰ ἀνωτάτω γένη. ὁ μὲν οὖν ἀποκρινόμενος ἐρωτηθεὶς εἰ ὁ Σωκράτης, ὅς ἐστιν οὐσία, πρὸς τί ἐστιν, ἀνανεύει (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ μὴ ὑπάρχειν τι τούτων, τουτέστι τῶν ἐννέα γενῶν, ὅσα τί ἐστι καὶ οὐσίαν σημαίνει)· ὁ δὲ ἐρωτῶν δείκνυσι τὴν οὐσίαν ἢ πρὸς τὴν 20 ἢ ἄλλο τι νομιζόμενον οὐσίαν εἶναι. οἷον ἐρωτᾷ εἰ ὁ Σωκράτης πατήρ· ὁ δὲ ἐρωτώμενος ὁμολογεῖ τοῦτο οὐχὶ πρὸς τι καὶ συμβεβηκὸς τὸν Σωκράτην νομίζων ἀλλ’ ὡς υἱὸν ἔχοντα· ὁ δὲ συνάγει εὐθύς τῷ τὸν Σωκράτην f. 47^v πατέρα εἶναι, τοῦτον δὲ πρὸς τι, τὸ δὲ (πρὸς τι) συμβεβηκὸς καὶ αὐτὸν εἶναι συμβεβηκὸς. ἔστι δὲ ἡ παραγωγή τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρα γε 25 ὁ Σωκράτης πατήρ; ναί· ἄρα γε ὁ πατήρ τῶν πρὸς τι; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα τῶν πρὸς τι· ὁ Σωκράτης ἄρα συμβεβηκὸς. ἀ δὲ ἐφεξῆς τίθησι παραδείγματα οὐκ εἰσὶ τοῦ συναίγοντος ἐλέγχου καὶ δεικνύοντος οὐσίαν συμβεβηκὸς ἢ τὸ ἀνάπαυιν, ἀλλὰ τοῦ τὸ πάθος ὑπὸ τὸ ποιεῖν ἀνάγοντος. ἡρώτων γὰρ οἱ σοφισταὶ εἰ τὸ αὐτὸ ἐστι ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι· 30 τοῦ δὲ ἀποκρινομένου ἀρνούμενου (οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἀληθῶς ταῦτὸ τὸ ποιεῖν τῷ πεποιηκέναι· τὸ μὲν γὰρ πεποιηκέναι ἐπὶ τῶν ἤδη γεγονότων λέγεται, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος) προσσηρώτων καὶ αὐθις εἰ τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ὄραν καὶ ἑωρακέναι, δ καὶ ἀληθὲς καταφαίνεται· δ γὰρ εἶδον πρότερον,

2 καὶ a: om. I κατ’ ἀρχὰς] c. 4 p. 166^b1 sq. 5 ἐγγράφοις A: ἀγράφοις aI
6 supple velut μάλλον, ἐνταῦθα δὲ ὡς οὔτε ἐν τοῖς ἀγράφοις οὔτε ἐν τοῖς ἐγγράφοις
7 οἷος I: οἷόν a 10 δὲ I: om. a 16 ὅτι postea add. I¹ ἀνώτατα a
20 ἐρωτᾷ AI: ἐρωτῶν a 23 δὲ prius aI: εἶναι A τὸν (post τι) A πρὸς τι
addidi 24 ἔστι—τοιαύτη aI: ἡρωτᾶτο δὲ τὸ σόφισμα οὕτως A 25 ναί· ἄρα
γε aI: τί δὲ A 26 τῶν om. A 30 ταυτὸ a: ταυτὸν A: compend. I

καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ὄραν οὐδὲν ἀπεικός. ἀλλὰ μὴν τῇ προφορᾷ τῆς λέξεως
ταυτὸ δοκοῦσιν εἶναι τὸ ποιεῖν τῷ ὄραν καὶ τὸ πεποιηκέναι τῷ ἑωρακέναι,
καὶ ἢ οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ὄραν καὶ ἑωρακέναι, ἢ εἰ ἐνδέχεται ταῦτα,
ἐνδέχοιτο ἂν καὶ τὰ ἄλλα. καὶ καλὴν ἐρωτῶσιν εἰ τὸ πάσχειν ποιεῖν ἐστίν·
5 δ μὴ ὁμολογήσαντος τοῦ ἀποκρινόμενου φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ ὁμοίως λέγεται
τὸ τέμνεσθαι καὶ καίεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, ἀνάγοντο ἂν ὑπὸ τὸ
πάσχειν· ἀλλὰ καὶ τὸ τέμνειν καὶ λέγειν καὶ τρέχειν ὁμοίως ἐκφερόμενά
εἰσι· καὶ λοιπὸν ἀναγθείησαν ὑπὸ τὸ ποιεῖν· ἀλλὰ τὸ ὄραν πάθος ἐστὶ
καὶ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς εἴ τις μὴ
10 συγχωρήσοι μὲν τὸ ἅμα ποιεῖν καὶ πεποιηκέναι, φαίη δὲ ἐγγω-
ρεῖν ὄραν καὶ ἑωρακέναι τὸ αὐτό, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ταῦτα πάντα
ὁμολογήσας οὐκ ἐλήλεγκται ὅσον ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ ἐνεργεῖα ἐρωτηθεῖη,
τί οἴεται περὶ τοῦ ὄραν, εἰ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. καίτοι ὁ ἀκροατῆς
ἀμαθῆς ὦν οἴεται δοῦναι τὸν ἀποκρινόμενον τοῦτο, ὅτε δηλαδὴ ὠμολόγησε
15 ταῦτ' εἶναι τὸ λέγειν, τρέχειν, ὄραν καὶ τέμνειν, ὠμολόγησε δὲ καὶ ὅτι
τὸ τέμνειν ποιεῖν ἐστὶ. πλὴν ἐρεῖ ὁ ἀποκρινόμενος κατὰ τὴν λέξιν ταῦτ'
ὁμολογήσας ταῦτα. οὐκ ἐλήλεγκται οὖν, φησὶν, ὁ οὕτως ἀποκρινόμενος.
εἰ δ' οἴεται τὸ ὄραν ποιεῖν εἶναι, ἐλήλεγκται· ἔτι γὰρ προσδεῖται ὁ ἀποκρι-
νόμενος ἐρωτηθῆναι εἰ τὸ ὄραν ὑπολαμβάνει ποιεῖν, εἰ καὶ παρὰ τῶν
20 ἀκούοντων ὑπολαμβάνεται συγχωρῆσαι τοῦτο, ὅτε ἠρωτᾶτο εἰ τὸ τέμνειν
ποιεῖν ἔδωκε καὶ τὸ τετμηκέναι πεποῖηκέναι καὶ τινα τοιαῦτα
ὅμοια· ὁ γὰρ ἀκούων αὐτίκα προστίθησι ταῦτόν εἶναι τὸ ὄραν τῷ ποιεῖν.
τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὁμοίως λεγόμενον τῷ ποιεῖν· φαίνεται δὲ διὰ τὴν προφορὰν.
φησὶ δὲ καὶ ὅτι δ συμβαίνει ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις, τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
25 παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· ὡς γὰρ ἐπ' ἐκείνων οὐχ ἃ κατέφησεν ὁ
ἀποκρινόμενος πρᾶγμα, ἀποφάσκει ὁ σοφιστής, ἀλλὰ ὄνομα μὲν ταυτόν,
πρᾶγμα δὲ οὐ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφιστής τὸ ὄραν καὶ τὸ τέμνειν καὶ
τὸ τρέχειν ὡς ὅμοια τῇ προφορᾷ λαμβάνων ἀπατᾷ λέγων καὶ τὸ ὄραν
ποιεῖν, ἕπερ οὐκ ἔστιν ἔλεγχος ἀληθείης. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐλέγξει ἀληθῶς
30 μέλλοντα ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων ποιῆσαι
καὶ ἐρωτῆσαι εἰ τὸ ὄραν ποιεῖν ἐστίν. ἀναληπτέον δὲ αὐθις τὸ ἄρα
ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι; τὸ σόφισμα
τοιούτου· ἄρ' ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι;
οὐ· ἀλλὰ μὴν ἐνδέχεται ἅμα ὄραν καὶ ἑωρακέναι· ὥστε καὶ ποιεῖν καὶ
35 πεποιηκέναι. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως τὸ σόφισμα· τὸ γὰρ ὄραν
πάσχειν ἐστὶ, τὸ δὲ ποιεῖν ἐνεργεῖν· οὐκ ἀνάγκη δὲ τὰ τῷ διαφορῶ συμ-

2 ταυτόν A 3 ταῦτα AI: ταυτὸ a 6 καὶ prius a: om. I 7 ante λέγειν
sive ante τρέχειν adde ὄραν καὶ 8 fort. ἀναγθείησαν (ἂν) cf. vs. 6 10 συγχω-
ρήσοι I: συγχωρήσει A: συγχωροῖη a τὸ (αὐτὸ) ex Arist. v 13 ἀνάγοιτο A
14 τὸ a 16 ταυτὰ a: ταυτόν I 17 οὕτως a 18 εἶναι aA: ἐστίν I
19 ὑπολαμβάνει a: ὑπολαμβάνοι AI post εἰ alt. add. δὲ a 24 φησὶν ὅτι ἕπερ
καὶ ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις συμβαίνει A 27 οὐ AI: οὐχί a 29. 30 ἀληθῶς μέλλοντα AI:
inv. ord. a 30 καὶ prius om. A 34 ante ὄραν add. καὶ A post ὄραν
expunctit τὲ I καὶ (post ὥστε) aA: om. I

βαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν. τοιοῦτον καὶ τὸ τοιόνδε σόφισμα· ὁ
 ἐγὼ εἶμι, σὺ οὐκ εἶ· ἄνθρωπος δὲ εἶμι ἐγὼ· σὺ ἄρα ἄνθρωπος οὐκ εἶ.
 κἀνταῦθα τὸ μὲν ἐγὼ καὶ σὺ ἐπὶ τῶν ἀτόμων λέγεται, ὁ δὲ ἄνθρωπος
 ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἐν μέρει. γέγονεν οὖν ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ οὐ τινὶ ὡς
 5 τινὶ χρήσασθαι· τὸ γὰρ τότε | τι ἐπὶ τῆς ἀτόμου οὐσίας λέγεται, ὡς f. 48^r
 ἐν Κατηγορίαις εἴρηται· “δοκεῖ γάρ, φησὶν ἐκεῖ, πᾶσα οὐσία τότε τι
 σημαίνειν”· ἐπὶ δὲ τῆς καθόλου οὐδαμῶς τὸ τότε τι ἀρμόζει, εἰ καὶ
 δοκεῖ ὁμοίως τὸ σχῆμα τῆς προσηγορίας. ἐκ τούτων λύεται καὶ τὸ σόφισμα
 τὸ λέγον μὴ εἶναι τὴν κίνησιν ἐν τῷ κινουμένῳ· εἰ γὰρ ἔστιν “ἡ κίνησις
 10 ἐντελέχεια τοῦ κινήτου, ἡ κινήτον”, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροά-
 σεως δέδεικται, δῆλον ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστί. πρὸς τοῦτο δὲ ἐνίσταντο
 οἱ σοφισταὶ λέγοντες ‘οὐ λέγομεν ὄρα, ὁράται, θρασις καὶ ἀκούει, ἀκούεται,
 ἄκουσις; ἀλλὰ μὴν θρασις ἐν τῷ ὄρῳ καὶ ἄκουσις ἐν τῷ ἀκούοντι· καὶ
 ἡ κίνησις ἄρα ἐν τῷ κινουντι’. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ὁ παραλο-
 15 γισμὸς· τὸ γὰρ ὄραν καὶ ὄλωσ τὸ αἰσθάνεσθαι πάσχειν ἐστὶν ἀλλ’ οὐ
 ποιεῖν.

p. 178^a29 Ὅμοιοι δὲ καὶ οἷδε οἱ λόγοι αὐτοῖς, εἰ ὁ τις ἔχων
 ὕστερον μὴ ἔχει.

Ἡ ἀγωγή τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρ’ ὁ τις ἔχων μὴ ἔχει,
 20 ἀπέβαλε; ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ δέκα ἔχων ἀστράγαλους καὶ ἀποβαλὼν τὸν
 ἕνα οὐκέτι ἔχει δέκα· εἰ δὲ οὐκ ἔχει δέκα, εἶχε δὲ τοὺς δέκα, ἀπέβαλεν
 ἄρα τοὺς δέκα, ὅπερ ἄτοπον· ἄτοπον γὰρ τὸν ἀποβαλόντα ἕνα ἀστράγαλον
 φάσκειν δέκα ἀποβεβληκέναι. τὸ μὲν σόφισμα τοιοῦτον. τινὲς δὲ λύειν
 πειρώμενοί φασὶ μὴ ἄτοπον εἶναι τὸ φάσκειν ὅτι τοὺς δέκα ἀπέβαλεν· οὐ
 25 γὰρ ἔτι ἔχει δέκα τὸν ἕνα ἀποβαλὼν μεθ’ οὐ καὶ ἦσαν οἱ ἐνένα ἀστράγαλοι
 δέκα. οὕτω μὲν τινες λύειν δοκοῦσιν. ἀλλὰ δῆλον ὅτι οὐ καλῶς· ἡ γὰρ
 τοιαύτη λύσις πρὸς μὲν τὸν ἄνθρωπὸν ἐστὶ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐστὶ.
 τὴν δ’ ἀληθῆ λύσιν τὴν πρὸς τὸ πρᾶγμα σαφῶς ἡμῖν ἐφεξῆς τοῦ σο-
 φίσματος ὁ Ἀριστοτέλης παρατέθεικεν ἐν τῷ λέγειν ἡ ὁ μὲν μὴ ἔχει
 30 πρότερον καὶ ἐξῆς, δυνάμει λέγων ὅτι ὁ μὲν τις πρότερον ἔχων ὕστερον
 οὐκ ἔχει, ἐξ ἀνάγκης ἀποβεβληκεν, οὐ μὴν ὁ ὅσον οὐκ ἔχει ἢ ὅσα
 οὐκ ἔχει, ἀνάγκη τσοαῦτα ἀποβαλεῖν· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει δέκα ἔχων
 πρότερον, ἀνάγκη δέκα ἀποβαλεῖν, ἀλλ’ ἀποβαλεῖν μὲν τινα, οἷον τρία ἢ
 πέντε ἢ τι ἄλλο τῶν τοῦ δέκα μερῶν, δέκα δὲ οὐχί. ὅτι δὲ καὶ τοῦτο

3 καὶ superscr. A¹ 4 οὐδενὸς v 5 post γὰρ add. τὸ a 6 ἐν Κατηγορίαις
 c. 5 p. 3b10 post οὐσία add. τὸ a 8 (κατὰ) τὸ σχ. v 10 ἡ A: ἡ aI
 ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 202^a7 11 δὲ AI: om. a 12 καὶ
 om. A 13 ante ἄκουσις alt. add. ἡ a, superscr. I¹: om. A 14 ἄρα a: om. AI
 17 συλλογισμοὶ a 18 ἔχοι I 19 μὴ ἔχη I 20 ἀπέβαλε] β postea, ut
 videtur, corr. I 22 ἕνα ἀστράγαλον ἀποβαλόντα a 26 λύουσιν omisso δοκοῦσιν A
 28. 29 τοῦ σοφίσματος om. A 32 post ἔχων add. δέκα a

τὸ σόφισμα παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεώς ἐστι, δῆλον ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ μὲν ἀριθμὸς ποσόν, ἡ δὲ δεκάς ποιόν, ὥστε καὶ τὰ τρία μόνον καὶ ἀπλῶς τὰ εἶδη. εἰ δὴ ἐρωτήσας ἐπὶ τοῦ ποιοῦ συνάγει ποσόν (ἔχων γὰρ πρότερον δεκάδα οὐκ ἔχει δεκάδα· ἔχει γὰρ τὸν ἐννέα· οὐ γὰρ, εἰ μὴ ἔχει τὸν 5 δέκα, ἀνάγκη δέκα μονάδας ἀποβαλεῖν), ἐρωτήσας οὖν ποιόν συνάγει ποσόν· παρὰ τὸ σχῆμα ἄρα τῆς λέξεως καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα. δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐντεῦθεν· ἐρωτήσας γὰρ ἐπὶ τῆς δεκάδος, ἧτις ἐστὶ ποιόν (τὰ γὰρ εἶδη οὐσιώδεις ποιότητες) συνάγει τὸ ὅσα, ἧγουν ἐρωτήσας ποιόν συνάγει ποσόν. εἰ γὰρ, φησί, μὴ οὕτως ὡς προηγήθη τὸ σόφισμα ἡρώτα ὁ σο- 10 φιστής ἀλλὰ οὕτως ἄρα γε, εἴ τις μὴ ἔχοι ὕστερον ὅσα εἶχε πρότερον, ἀποβέβληκε τσαῦτα; οἶον εἴ τις μὴ ἔχοι δέκα ἔχων πρότερον δέκα, ἀποβέβληκε δέκα; οὐδείς ἄν ἔδωκεν, ἀλλ' ἦ τσαῦτα ἢ τούτων τι, τουτέστιν ἀλλ' εἶπεν ἄν ὅτι δέκα μὲν οὐκ ἀποβέβληκε, τσαῦτα δέ, οἶον εἰ τύχοι τρία ἢ τι τῶν τοῦ δέκα μερῶν.

15 p. 178*37 Καὶ ὅτι δοίη τις ἄν δ μὴ ἔχει· οὐ γὰρ ἔχει ἕνα μόνον ἀστράγαλον.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα δοίη ἄν τις δ μὴ ἔχει; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ εἶχεν ἕνα μόνον ἀστράγαλον, δέδωκε δὲ ἕνα· δέδωκεν ἄρα δ οὐκ εἶχε· μὴ ἔχων γὰρ ἕνα δέδωκεν ἕνα· δοίη ἄν τις δ μὴ ἔχει. ἢ 20 λύσις ὅτι οὐ δέδωκεν δ οὐκ εἶχε· πολλὰ γὰρ ἔχων εἶχε καὶ ἕνα. ὥστε οὐ δέδωκεν δ οὐκ εἶχεν (εἶχε γὰρ τὸν ἕνα), ἀλλ' ὡς οὐκ εἶχε· μὴ ἔχων γὰρ ἕνα μόνον δέδωκεν ἕνα μόνον. ὡς γὰρ τὸ μόνον οὔτε τότε τι σημαίνει, οἶον οὐσίαν, οὔτε ποιόν (οὐδενὸς γὰρ τούτων ἐστὶ σημαντικόν), ἀλλ' ὡς ἄν εἶπέ τις ἀσχετον σγέσιν, οἶον ὅτι καθ' αὐτό ἐστιν 25 ἀλλ' οὐ μετὰ τινος ἄλλου, οὕτως καὶ τὸ μὴ μόνον τὸ μετ' ἄλλου ὅν δηλοῖ. σαφηνίζων δὲ τὸ παραληφθὲν σόφισμα καὶ ἕτερον προσλαμβάνει παραδειγμα τότε· ἀρ' ὁ μὴ τις ἔχει δοίη ἄν; οὐ· ἀρά γε δοίη ἄν τίς τι ταχέως μὴ ἔχων ταχέως; ναί· δοίη ἄν τις λοιπὸν δ μὴ ἔχει. λύων οὖν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα λέγει τὸ | γὰρ ταχέως οὐ f. 18* 30 τότε διδόναι ἀλλ' ὥδε διδόναι ἐστίν, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ 'τὸ γὰρ ταχέως τὸν τρόπον τῆς δόσεως δηλοῖ πῶς δίδωσι, οὐ μὴν δ οὐκ ἔχει ἢ δ ἔχει'.

2 ποιόν corr. I¹, ποσόν I pr. fort. ὡσπερ καὶ ἡ τριάς ποιόν 3 ἐρωτήσας a: ἐρώτησις I 8 ἦδη a 10 et 11 μὴ ἔχει A 11 δέκα, δέκα ἔχων pr. A 12 post ἔδωκε add. δέκα ἀποβαλεῖν ἀστραγάλους A 14 τύχη a 18 ἕνα μόνον I Arist., inv. ord. a (I¹) 19 fort. (ἀρ') ἄν: (ἀρα) ἄν v ἔχοι I 20 οὐκ ἔδωκεν A ἔχων γὰρ ἀστραγάλους δέκα εἶχε A 21 post γὰρ add. καὶ A 22 ἔχων γὰρ I: inv. ord. A: ἔχων a 24 post ἀλλ' ὡς add. ἔχει πρὸς τι· ἧγουν ἀλλὰ τὸ μόνον δηλοῖ, ὡς A αὐτό Av: αὐτόν I: ἐαυτόν a 25 καὶ οὐ A μετά AI: κατὰ a ἄλλου τινός A 28 τι aA Arist.: om. I (A)

31. 32 δ ἔχει, ἢ δ οὐκ ἔχει I

p. 178b8 Ὅμοιοι δὲ οἱ τοιοῖδε πάντες. ἄρ' ἢ μὴ ἔχει χειρί.

Τὸ τῆς λέξεως ἀκόλουθον τοιοῦτον· ἄρα ἢ μὴ ἔχει χειρὶ τύπτοι ἄν; ἢ ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῷ ἴδοι ἄν; ἢ ἐνδέχεται δ μὴ ἔλαβεν ἔχειν; τὰ δὲ μεταξὺ λύσεις εἰσίν, ἄς τινες ἐπῆγον λύοντες τὰ σοφίσματα, ἄς
 5 οὐκ ἀποδέχεται ὁ Ἀριστοτέλης. συνεπεραίνετο δὲ τὰ σοφίσματα ἐπὶ τοῦ ἔχοντος δύο χεῖρας καὶ δύο ὀφθαλμούς καὶ ψήφισματα πλείω ἑνὸς οὕτως· ἄρ' ἢ μὴ ἔχει τις χειρὶ τύπτοι ἄν; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν χεῖρα μόνον ἀλλὰ δύο, τύπτει δὲ τῇ μιᾷ· ἢ ἄρα χειρὶ οὐκ ἔχει τύπτει· μὴ ἔχων γὰρ μίαν μόνον τύπτει τῇ μιᾷ μόνον. ἢ λύσις ὅτι οὐ τύπτει ἢ
 10 οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· μὴ ἔχων γὰρ μίαν μόνον τύπτει τῇ μιᾷ μόνον. πάλιν ἄρ' ᾧ μὴ ἔχει τις ὀφθαλμῷ ἴδοι ἄν; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ ἔχει ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν καὶ βλέπει τῷ ἐνί. καὶ τοῦτο οὐ ψεῦδος· ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἕνα λήμην ἔχοντα μὴ βλέπειν, τὸν δὲ ἕνα ὑγιῆ ὄντα βλέπειν. πάλιν ἄρ' ἐνδέχεται δ μὴ ἔλαβέ τις ἔχειν; οὐ· ὅδε δὲ λαβὼν
 15 μίαν μόνον ψῆφον παρὰ τοῦδε (μίαν γὰρ τούτου δόντος μίαν καὶ οὗτος ἔλαβε), λαβὼν δὲ μίαν οὐκ ἔχει μίαν· σὺν αὐτῇ γὰρ καὶ ἑτέρας ἔχει· δ ἄρα οὐκ ἔλαβεν ἔχει. ἢ λύσις ὅτι καὶ δ ἔλαβεν ἔχει, πρὸς τούτῳ δὲ ἔχει καὶ ἄλλα. λύουσι μὲν οὖν τινες λέγοντες ὅτι καὶ ὀφθαλμὸν ἕνα καὶ χεῖρα μίαν ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ τῇ μὲν μιᾷ τύπτει καὶ τῷ ἐνί ὄρᾱ, πρὸς
 20 τὰς τοιαύτας ἐνεργείας, οἷον τὸ ὄρᾶν καὶ τύπτειν, καὶ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχει καὶ μίαν χεῖρα· οἷς γὰρ χρῆται ἐνεργῶν, ταῦτα καὶ ἔχει πρὸς τὴν ἐνεργειαν ἣν νῦν ἐνεργεῖ. τὸ δὲ καὶ ἄλλο ὅτι οὖν ὁ πλείω ἔχων εἶπε διὰ τὸν τὰς πλείους μιᾶς ψῆφους ἔχοντα. ἀλλὰ καὶ ψῆφον, φασίν, ἐκ τῆς λήψεως μίαν ἔχει· ἕνα γὰρ λαβὼν ἐκ τοῦδε καὶ ἕνα ἔχει παρὰ τοῦδε. ἐν
 25 δὲ τῇ λέξει τῇ οἱ δὲ καὶ ὡς δ ἔχει ἔλαβε τὸ λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι λαβὼν ἕνα καὶ ἕνα ἐκ τοῦ λαβεῖν ἔχει. τὸ δὲ ἐδίδου μίαν μόνον οὗτος ψῆφον κατασκευαστικόν ἐστι τοῦ ὅδε δὲ λαβὼν μίαν μόνον ψῆφον παρὰ τοῦδε οὐκ ἔχει μίαν· εἰ γάρ, φασί, μίαν μόνον ὅδε ἐδίδου, καὶ μίαν ὁ λαβὼν ἐλάμβανεν. τὸ δὲ διὰ τοῦ οἱ δ' εὐθύς τὴν ἐρώτησιν
 30 ἀναιρουῦντες τοιοῦτόν ἐστι· τῶν λυόντων τὰ προρρηθέντα σοφίσματα οἱ μὲν πρὸς τὸ συμπέρασμα ἐνίστανται οἱ δὲ πρὸς τὴν πρότασιν. οἷον ἐρωτῶσιν οἱ σοφισταί· ἄρ' εἰκὸς τύπτειν τινὰ ἢ μὴ ἔχει χειρί; οὐ· ὁδὲ δὲ

1 τοιοῦτοι a	2 post ἔχει add. τίς A	3 ἔχοι I	4 τινὲς A: τινὰς aI	οὐς
(post σοφ.) A	6 ψήφισματα πλείω I: inv. ord. a	7 οὐ I: om. a	8 μόνην a	
τύπτοι utrobique a	12 ἕνα μόνον I: inv. ord. a		οὐ a: οὖν I	13 δὲ
ἕτερον A	14 οὐ ex A addidi	16 an δῆ? cf. p. 156,3	18 λέγοντες I:	
om. a	καὶ (post ὅτι) I: om. a	19 γοῦν τῇ μιᾷ τύπτει χειρὶ A	post	
ἐνὶ add. ὀφθαλμῷ a: post ὄρᾱ A	20 ἔχουν τὸ τύπτειν καὶ τὸ ὄρᾶν A	ἔχει A:		
ἔχεν aI	21 χρῆται τίς ἐνεργῶν A	22 post ἔχων add. ἔχουν πλείους ψῆφους		
ἔχων A	23 πλείους A: πλείω aI	26 τὸ ἐδίδου γὰρ μόνην A	27 μίαν post	
μόνην superscr. A	29 τὸ scripsi: δ I: ὁ a			

μὴ ἔχων μίαν χεῖρα ἀλλὰ δύο ἔτυψε τῇ μιᾷ· ἔτυψε λοιπὸν ἢ οὐκ ἔχει
 χεῖρι· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ἐκείνην μόνην. οἱ μὲν οὖν εὐθὺς ἐνίστανται πρὸς
 τὸ συμπέρασμα μίαν αὐτὸν λέγοντες ἔχειν τὴν ἐνεργοῦσαν. ἄλλοι δὲ
 ἐνίστανται πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἀληθῆ ταύτην εἶναι φασιν. ἔστω γοῦν,
 5 φησὶν, ἐπειδὴ ψεῦδος τὸ μὴ τύπτειν, ἀληθές τὸ τύπτειν μεθ' ἧς οὐκ ἔχει
 χεῖρός, ὃ βούλονται οἱ σοφισταὶ συνάγειν ὡς ἄτοπον καὶ ἀδόνατον. εἰ γοῦν
 ἀληθές, οὐδὲ λύσιμον ἔσται· ἀλλὰ μὴν λύσει ὑποπίπτει· ἐροῦμεν γὰρ
 πρὸς τὸν σοφιστὴν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενος δέδωκε τύπτειν μεθ' ἧς οὐκ ἔχει
 χεῖρός, οὐχὶ τῆς μὴ οὔσης ὅλως ἀλλὰ τῆς λαιᾶς· τύπτειν γὰρ ἔφησε μετὰ
 10 τῆς δεξιᾶς, ἣν οὐκ ἔχει λαιάν, ἢ τῆς τοῦ Σωκράτους χεῖρός. τὸ δὲ εἰ
 γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἷόν τε ἦν λύειν
 ἴσον ἐστὶ τῷ 'εἰ γὰρ αἱ ἀληθεῖς καὶ τοῦ πράγματος αὐταὶ ἦσαν λύσεις,
 εἴ τις δοῖη τὸ ἀντικείμενον, οὐκ ἂν λυθεῖεν τὰ σοφίσματα'. τὰ γὰρ ἀντι-
 κείμενα τοῖς κειμένοις ἀληθῆ ἔσται, ὥστε καὶ τὰ διὰ τῶν κειμένων
 15 συναγόμενα. πῶς δὲ ἡ αὕτη λύσις ἔσται τῶν ἀντικειμένων; εἰ γὰρ εἴποι
 τις 'ἄρα ἢ μὴ ἔχει τις χεῖρι τύπτοι ἄν;', ὁ δὲ ἀποκρινόμενος εἴποι
 ναί, εἶτα ἐπάξει ὁ ἐρωτῶν 'ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔχει τὴν τοῦ
 Σωκράτους χεῖρα καὶ τύπτει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα τύπτει τῇ τοῦ Σωκράτους
 χεῖρι ἣν οὐκ ἔχει', τοῦτο πῶς ἂν λυθεῖη διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως;
 20 εἰ οὖν αὕτη, φησὶν, ἡ λύσις τοῦ πράγματος ἦν καὶ οὐ πρὸς τὸν ἀνθρω-
 πον, δόντα τὸ ἀντικείμενον | οὐχ οἷόν τε ἦν λύειν· τὸ γὰρ ἀντι- f. 49r
 κείμενον τῷ δοθέντι, εἰ παρὰ τοῦτο ἦν τὸ ψεῦδος, ἀληθές ἐξ ἀνάγκης
 ἔσται· τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῷ ψεῦδει παρ' ὃ τὸ ψεῦδος ἀληθές ἐστίν·
 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἀντικειμένου δοθέντος λύσις γίνεται· οὐκ ἄρα παρὰ τοῦτο
 25 τὸ ψεῦδος ἢ μάλλον ὃ ἐλεγχος γίνεται. ὅτι δὲ καὶ τοῦ ἀντικειμένου δο-
 θέντος, τοῦ δύνασθαι τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χεῖρι, λύσις γίνεται, φανερόν·
 φήσαντες γὰρ ὅτι παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως λέγεσθαι λύσομεν· δόντος
 γὰρ ἐκείνου τύπτειν μὴ ἢ οὐκ ἔχει χεῖρι, ἀλλὰ [ἢ] ὡς οὐκ ἔχει, σὺ ἐπὶ
 τοῦ 'ἢ μὴ ἔχει' συνάγεις. ἀλλὰ κἄν εἴποιμεν ὅτι τῇ δεξιᾷ τύπτει, ἦν
 30 οὐκ ἔχει λαιάν, καὶ οὕτω λύσομεν· ἢ γὰρ δεξιὰ χεῖρ οὐκ ἐστὶ λαιά. ὥστε
 ὁ δὸς τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χεῖρι οὐ τῇ ἀλλοτρίᾳ τύπτειν, ἦν ὅλως οὐκ
 ἔχει, δέδωκεν, ἀλλὰ ἐκείνη τύπτειν ἔφησεν ἦν ὠδὶ μὲν ἔχει, ὠδὶ δὲ οὐκ
 ἔχει· ὅλως μὲν γὰρ ἔχει· τὸ γὰρ μέρος αὐτοῦ ἔχει· ὠδὶ δὲ οὐκ ἔχει·
 λαιάν γὰρ τὴν δεξιάν οὐκ ἔχει. λύσομεν οὖν οὕτω τὸ σοφίσμα. λυθήσεται
 35 γὰρ καὶ ἄλλως· τύπτοι γὰρ ἂν τίς τινα καὶ τῇ μὴ ἑαυτοῦ χεῖρι, ὥσπερ
 εἴ τις τὴν τοῦ πατρὸς χεῖρα κρατῶν τύπτει τὸν πατέρα αὐτοῦ μετ' αὐτῆς
 τῆς πατρικῆς χεῖρός. πλείους οὖν αἱ κακίαι τοῦ λόγου. πλὴν οὐχὶ ἢ τῆς
 τυχοῦσης κακίας ἐμφάνισις καὶ τοῦ πράγματός ἐστὶ λύσις, ἀλλ' ἢ παρ' ἦν

2 et 4 ἐνίστανται A1: ἐνίσταντο a 4 οὖν A 7 ἔστω a 11 δόντα a:
 compend. I ἦν alt. I: om. a Arist. 12 τῷ om. A 20 ἢ λύσις φησὶ A
 21 δόντος a 27 δόντος A: δόντες aI 28 ἢ alt. deleui 29 εἴποιμεν A:
 εἴποιμι aI 32 ἔχει prius scripsi: ἔχειν aA1 με (sic) I ἔχειν (ante ὠδί),
 ut videtur, I pr. 33 αὐτοῦ libri 35 καὶ alt. A: οὐ aI 36 αὐτοῦ libri
 37 ἢ A cf. p. 162,23: om. aI 38 ἢ παρ' ἦν] spatium sex fere litt. A

τὸ ψεῦδος, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης κἀθηται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Σωκράτης γράφει· τοῦτο δὲ ψεῦδος. ἐνταῦθα οὐ διὰ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι τὸ ψεῦδος, κἀν εἰ τύχη ψεῦδος ὄν τὸν Σωκράτην καθῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸν καθήμενον γράφειν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. τὰ δὲ
 5 εἰρημένα σοφίσματα παρὰ μόνα τὰ ἐσχάτως ῥηθέντα ἔχει τὴν μοχθηρίαν· τὰ δὲ ἐσχάτως ῥηθέντα ἦσαν τὸ 'ὄδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν μόνην χεῖρα, τύπτει δὲ τῇ μιᾷ' καὶ τὸ 'ὄδε μὲν οὐκ ἔχει ἓνα μόνον ἀστράγαλον, δέ-
 10 οὐχὶ ὁ λέγων ὅτι τὸ δύνασθαι πολλαχῶς καὶ ὅτι ἐνδέχεται δὲ μὴ ἔλαβεν ἔχειν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

p. 178^b18 Εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν.

Εἵπερ ἦν, φησὶν, αὕτη λύσις τοῦ 'ὅπερ οὐκ ἔλαβέ τις ἔχει' (ἔχει γὰρ
 15 ψῆφους πολλὰς μίαν παρὰ τινος εἰληφώς), εἰ οὖν λύσις ἦν τούτου τὸ μίαν ἔχειν, ἐπεὶ καὶ μίαν ἔλαβε παρ' ἐκείνου, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν. εἰ γὰρ τῆς καταφάσεως δοθείσης τῆς 'ὁ ἔλαβεν ἔχει' τὸ συναγόμενον δι' αὐτῆς ψευδὸς ἐστὶ καὶ λύσιμον, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τεθείσης τῆς 'ὁ οὐκ ἔλαβεν ἔχει' συμβαῖνον ἀληθὲς ἐστὶ δηλονότι καὶ
 20 ἄλυτον· ἀλλὰ μὴν καὶ ταύτης τεθείσης τὸ συμβαῖνον ψευδὸς ἐστὶ, δυναμένης τῆς λύσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τοῦ συμβαινόντος διὰ τῆς παρούσης ἀντιφάσεως λέγεσθαι· ἀδύνατον δὲ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν λύσιν ἐπ' ἀμοτέρων ἀληθεύειν. ὅτι δὲ καὶ τῆς ἀντιφάσεως τεθείσης τὸ συμβαῖνον ψευδὸς ἐστὶ, ὁῦλον ὡδε· πότερον ὁ ἔλαβέ τις, τοῦτο ἔχει; οὐ· εἴτα ῥητέον· ἀλλὰ
 25 μὴν οὗτος ἔλαβε παρ' αὐτοῦ μίαν ψῆφον καὶ ἔχει αὐτήν· ὁ ἄρα ἔλαβεν ἔχει, καὶ οὐχ ὁ οὐκ ἔλαβεν· ἀλλὰ μὴν ἔχει καὶ ἄλλας, ἄς οὐκ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὧν ἀληθεύσει τὸ 'ἔχει ἂ οὐκ ἔλαβεν'. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἡ εἰρημένη λύσις τοῦ πράγματος ἀλλὰ πρὸς τὸν λέγοντα. λύσις δὲ ἐστὶν ἡν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἡ λέγουσα τὸ ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ 'ὁ (οὐκ) ἔλαβε' τῷ
 30 'ὡς οὐκ ἔλαβε'· τούτου γὰρ ληφθέντος γέγονεν ὁ παραλογισμός· δόντος γὰρ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ 'ὁ ἔλαβεν ἔχει' οὐ συνήγαγε τὸ 'ὁ οὐκ ἔλαβεν ἔχει', ὅπερ ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ 'ὁ ἔλαβεν ἔχει', ἀλλὰ τὸ 'ὡς οὐκ ἔλαβεν ἔχει', ὅπερ πάλιν ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ 'ὡς ἔλαβεν ἔχει'. ὥστε ἐπεὶ τοῦ μὲν 'ὁ ἔλαβεν' ἀπόφασις ἐστὶ τὸ 'ὁ οὐκ ἔλαβε', τοῦ δὲ 'ὡς ἔλαβε' τὸ 'ὡς οὐκ

1 τὸ I: om. aA 3 τύχη I: τύχοι A: τύχει a τὸν a: om. AI 6 ῥηθέντα
 AI: εἰρημένα a 8 immo ὄδε δὲ 10 ὅτι alt. ex Arist. scripsi: ἔτι aAI
 12 εἰ γὰρ ἦν] spatium octo fere litt. A γὰρ a Arist.: ὁ' I δόντα a Arist.:
 δόντος I: spatium sex fere litt. A 15 ἦν ex οὖν, ut videtur, corr. A'
 16 δόντα A: δόντος aI 18 αὐτῆς a: αὐτήν A: compend. I 20. 21—24 δυ-
 ναμένης—ἐστὶ A: om. aI 29 οὐκ addidi 32. 33 ἀλλὰ—ἔχει om. A
 33 ἐπεὶ A: ἐπὶ aI

ἔλαβε', λαβῶν δὲ τὸ 'δ ἔλαβεν ἔχει' συνήγαγε τὸ 'ὡς οὐκ ἔλαβε', τὴν
 ἀπόφασιν τοῦ 'ὡς ἔλαβε', τὸ 'δ ἔλαβε' καὶ τὸ 'ὡς ἔλαβεν' ὡς ταῦτόν
 εἰληφώς καὶ συναγαγὼν τὸν παραλογισμόν· εἰ δὲ ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸ 'δ
 5 ἔλαβεν ἔχει' ὡς ταῦτόν τῷ 'ὡς ἔλαβε' γέγονεν ὁ παραλογισμός, δῆλον ὡς
 ἢ λύσις αὐτοῦ ἐστὶ τὸ μὴ τὰ ὡσαύτως ἢ λεγόμενα ἢ ὄντα ὡσαύτως f. 49^v
 λαβεῖν. ἢ λέγοι ἂν διὰ τοῦ εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντι-
 κείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν 'εἰ γὰρ ἦν ὅπερ ὑμεῖς λέγετε καὶ οὐχ
 ὅπερ ἐγὼ (ἐγὼ γὰρ φημι μὴ ταῦτόν εἶναι τὸ '<δ> ἔλαβε' τῷ 'ὡς ἔλαβεν'),
 εἰ οὖν ψευδός ἐστιν ὅπερ ἐγὼ φημι καὶ οὐ παρὰ τοῦτο γέγονεν ὁ παρα-
 10 λογισμός, δόντος τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταῦτόν εἶναι (τὸ γὰρ λέγειν
 ὅτι ταῦτόν ἐστι τὸ '<δ> ἔλαβεν' τῷ 'ὡς ἔλαβεν' ἀντίκειται τῷ μὴ ταῦτόν
 εἶναι), δόντος οὖν τὸ ἀντικείμενον ἀληθὲς ἂν ἦν τὸ συμβαῖνον· νῦν δὲ
 δοθέντος τοῦ ταῦτόν εἶναι τὸ '<δ> ἔλαβε' τῷ 'ὡς ἔλαβε' μᾶλλον τὸ συμβαῖνόν
 ἐστὶ ψευδός'. ἀλλὰ ῥητέον ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσαφῶς εἰρησθαι.
 15 εἰ παρὰ ταῦτα ἦν τὸ σόφισμα, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε
 ἦν λύειν. εἰ γὰρ παρὰ ταῦτα ἦν, ψευδῆ ἂν ἦσαν· δι' ἃ γὰρ τὸ ψευδός,
 ἐκεῖνα ψευδῆ· ὥστε τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι ἀναγκαῖον· τὰ
 γὰρ ἀντικείμενα τοῖς ψευδέσι πάντως ἀληθῆ· ἀλλὰ μὴν τὸ ἐξ ἀληθῶν
 ἀληθὲς καὶ ἄλυτον· νῦν δὲ τὸ ἐκ τῶν ἀντικειμένων ψευδός καὶ λύσιμον·
 20 οὐκ ἄρα παρὰ ταῦτα τὸ ψευδός, οὐδὲ ταῦτά ἐστιν αἷτια τοῦ σοφίσματος.
 οὐχ οἶόν τε ἦν, φησί, λύειν, εἰ παρὰ ταῦτα ἦν τὸ ψευδός, καθάπερ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ τίνα τὰ ἄλλα, ἐπήγαγε λέγων οἶον εἰ ἔστι μὲν
 δ, ἔστι δὲ δ οὐ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· οἶον εἰ
 ἔστι μὲν, ἔστι δὲ οὐ. δι' ἀμφοτέρων δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦται. εἴη δὲ ἂν τὸ
 25 λεγόμενον δυνάμει τοιοῦτον· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐφ' ὧν τὸ
 ἀντικείμενόν ἐστιν ἀληθές, ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν καὶ θεθέντων τῶν
 ἀληθῶν τὸ συμβαῖνον ἀληθές ἐστὶ καὶ ἄλυτον, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προκει-
 μένων, εἰ παρὰ τὰ θεθέντα (τὰ) σοφίσματα ἐγίνετο διὰ τὸ ψευδῆ τυγχάνειν,
 θεθέντων τῶν ἀντικειμένων καὶ ἀληθῶν καὶ ἀληθῆ ἂν εἴησαν τὰ συμβαί-
 30 νοντα καὶ ἄλυτα· νῦν δὲ καὶ ψευδῆ καὶ εὐλυτα· οὐκ ἄρα παρὰ τὰ
 πρώτως θεθέντα, ἃ καὶ λύειν οὗτοι πειρῶνται, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐσχάτως
 ἐπενηγεγμένα. ἔστι δὴ οὖν τὸ οἶον εἰ ἔστι μὲν δ, ἔστι δ' δ οὐ ἴσον
 τῷ 'οἶον εἰ τὸ μὲν ἐστὶν ἀληθές, τὸ δὲ ψευδός, θεθέντος τοῦ ἀληθοῦς,
 ὅπερ 'δ' εἶπεν, ἄλυτον ἂν ἦν'. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει ἢ λύσις, ἂν ἀπλῶς
 35 δῶ λέγεσθαι, συμπεραίνεται, δυνάμει λέγων 'ἢ μὲν ὑπ' ἐκείνων λε-
 γομένη λύσις μοχθηρὰ καὶ ἀδόκιμος, ἢ δὲ ἀληθὲς ὅτι, εἰ μὲν ἀπλῶς δῶ

3 immo δὴ cf. p. 153,16 5 αὐτοῦ AI: αὕτη a ἢ ὄντα ὡσαύτως] spatium duodecim
 fere litt. A 6 δόντα aA: δόντος I 7 ὑμεῖς A: ἡμεῖς aI 8 post ὅπερ ἐγὼ
 add. φημι A 8 addidi, itemque vs. 11 et 13 10 δόντα. A 11 ἀντίκειται A:
 ἀντίκειται aI 12 δόντα A 14 τοῦ om. A 15 δόντα A: δόντος aI
 17 post εἶναι deleuit ἀληθῆ A¹ 19 καὶ prius om. A post δὲ add. καὶ A
 20 ταῦτα prius AI: τοῦτο a 21 φησί λύειν AI: inv. ord. a 22 τ' ἄλλα a
 24 εἰ I 28 τὰ alt. addidi 29 immo ἦσαν 30 εὐλυτα scripsi: ἄλυτα aI:
 εὐδιάλυτα A 31 οὗτοι om. A 32 δὴ AI: δὲ a post μὲν δ add. ἐστὶν a

λέγεσθαι, τουτέστιν εἰ μὲν τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα ὡσαύτως διῶ λέγεσθαι, συμπεραίνεται καὶ ἐλέγχει, εἰ δὲ μὴ διῶ, οὐ συμπεραίνεται'. εἰ δὲ μὴ συμπεραίνεται, οὐκ ἂν εἴη λύσις, καὶ δεῖ προσυπακούειν τὸ 'ἦν ἐκεῖνοι μοχθηρῶς λύοντες ἐπάγουσιν, ἀλλὰ λύσις ἔσται ἦν αὐτὸς εἶπον'. τὸ δὲ
 5 ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις πάντων διδομένων ἴσον ἐστὶ τῶ 'ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐλέγχους καὶ σοφίσμασι πάντων συγχωρουμένων αὐτοῖς, τοῦ τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χειρὶ, τοῦ ὄραν ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῶ, οὐ συμπεραίνονται οὐδ' ἐλεγχον οὗτοι συλλογίζονται, ὥστε οὐδὲ οὗτοι καλῶς λύουσιν'.

10 p. 178^b24 Ἔτι δὲ καὶ οἷδ' εἰσι τούτων τῶν λόγων. ἀρ' ὁ γέγραπται, γέγραφέ τις;

Τοιοῦτόν ἐστι τὸ σόφισμα· ἄρα ὅπερ ἐγράφη, τοῦτό τις ἔγραψε; καί· γέγραπται δὲ ὁ λόγος ὅτι νῦν σὺ κἀθησαι, ὅστις ἐστὶ καὶ ψευδὴς διὰ τὸ κινεῖσθαι σε ἢ καὶ ἴστασθαι· ἦν δὲ καὶ ἀληθὴς οὗτος ὁ λόγος, ὅτε ἐγράφη· ὁ αὐτὸς ἄρα λόγος ἐστὶ καὶ ἀληθὴς καὶ ψευδής. πρὸς τοῦτο
 15 γοῦν τὸ σόφισμα ἐπῆχται παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις τοιαύτη, ὅτι σὺ μὲν, ὦ σοφιστά, τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ ποσοῦ ποιησάμενος συνάγεις ἐπὶ ποιού· ἐρωτήσας γὰρ 'ἄρα ὁ γέγραπται, τοῦτό τις ἔγραψε;' καὶ ἐμοῦ συγκατανεύσαντος τῇ ἐρωτήσῃ σου καὶ ὡς ἐπὶ λόγου τὴν κατάνευσιν ποιησαμένου, ὅς ἐστι τοῦ ποσοῦ, συνάγεις ἐπὶ τοῦ ποιού (δυνάμει λέγων ὁ Ἀριστοτέλης
 20 διὰ τοῦ τὸ γὰρ ψευδῆ ἢ ἀληθῆ λόγον ἢ δόξαν εἶναι οὐ τόδε σημαίνει ἀλλὰ τοιόνδε)· ὅταν γὰρ τὴν ἐρώτησιν προὔτεινας τὴν 'ἄρα ὁ γέγραπται, γέγραφέ τις;', ἐπὶ ποσοῦ μόνου ταύτην ἠρώτησας· ἐπὶ | γὰρ λόγου ἠρώτησας ἢ συλλαβῆς ἢ λέξεως, ἅτινα ὑπὸ τὸ ποσὸν ἀνά· f. 50^r
 25 τὸ γὰρ ψευδὲς καὶ ἀληθὲς τοῦ ποιού εἰσι. τὸ δ' ἀρ' ὁ μανθάνει ὁ μανθάνων τοιοῦτόν ἐστι σόφισμα καὶ οὕτως προήγητο κατὰ τὴν ἐρώτησιν· ἀρ' ὁ μανθάνει τις, τοῦτό ἐστίν ὁ μανθάνει; ναί· μανθάνει δέ τις τὸ βραδὺ ταχύ· ἔσται ἄρα τὸ βραδὺ ταχύ. πρὸς ὅπερ ἀπαντᾷ ὁ Ἀριστοτέλης λέγων ὅτι ἐρωτήσαντες οἱ σοφισταὶ ἐπὶ τοῦ πῶς συνάγουσιν
 30 ἐπὶ τοῦ οἶον, ἤγουν τὴν ἐρώτησιν ποιήσαντες ἐπὶ ποσοῦ συνάγουσιν ἐπὶ τοῦ ποιού· τὸ γὰρ ἐρωτηθῆναι ἀρ' ὁ μανθάνει καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ τρόπου ποιήσαντες (δηλοῦσι γὰρ τὸ 'ὡς μανθάνει, οὕτως μανθάνει, ταχέως ἢ ἄλλως πως' καὶ οὐ τὸ πρᾶγμα) συνάγουσιν ἐπὶ ποιού τὴν ἐρώτησιν.

3 τὸ om. A 4 εἶπον AI: εἶπε a δὲ A: om. aI 5 δὲ prius aI Arist.:
 om. A προειρημένους A Arist. 10 γέγραφέ (D e u) scripsi cf. vs. 22: γέ-
 γραφαί (sic) I: δῆγραφέ (sic) a: ἔγραφέ Arist. 13 ὅτε ex A scripsi: ὅτι aI
 17 post γὰρ add. τίς a 17. 18 συγκατανεύσαντος AI: συγκατανεύοντος a 18 σου
 om. A ἐπὶ ποσοῦ A 19 τοῦ ποσοῦ] spatium decem fere litt. A 21 προὔ-
 τευνας AI: προὔτεινε a 22 post ἐπὶ prius add. τοῦ A 24 μεμαθήκαμεν] Categ.
 c. 6 p. 4^b33 ὅτε A 26 post ἐστὶ add. τὸ a 29 πῶς ex ποσοῦ, ut
 videtur, corr. I 31 τοῦ prius om. A

p. 178^b33 Οὐδ' ἔταν τὴν κύλικα πίνῃ, ὁ πίνει ἀλλ' ἐξ οὗ. ἔτι
ἄρ' ὁ τις οἶδεν.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ' ὁ πίνει τις, τοῦτο πίνει; ἢ οὕτως· ἄρ' ὁ
πέπωκέ τις, ἐκεῖνο πέπωκε; ναί· πέπωκε δὲ κύλικα· πέπωκεν ἄρα τὴν
5 κύλικα. ἢ λύσις ὅτι οὐ τὴν κύλικα πέπωκεν, ἀλλ' ὁ πέπωκεν ἢ ὁ πίνει,
ἐκ τῆς κύλικός ἐστι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἄρ' ὁ τις οἶδεν, ἢ μαθὼν ἢ
εὐρῶν οἶδε; ναί· ὅδε δὲ τὸ μὲν ἔμαθε τὸ δὲ εὗρεν· ἀμφοτέρω δὲ οὔτε
ἔμαθεν οὔτε εὗρεν· οὐκ ἄρα οἶδεν. εἰ γὰρ οἶδεν ἢ ὁ ἔμαθεν ἢ ὁ εὗρε,
τὰ δὲ δύο οὐκ ἔμαθε (τὸ ἐν γὰρ ἔμαθεν, οὐχὶ τὰ δύο), ἀλλ' οὐδὲ τὰ δύο
10 εὗρε (τὸ γὰρ ἐν εὗρεν), εἰ οὖν μῆτε εὗρε μῆτε ἔμαθε τὰ δύο, οὐδὲ
οἶδεν· ἀλλὰ καὶ οἶδε. τὴν δὲ λύσιν τοῦ σοφίσματος ἐνέφηγε διὰ τοῦ ἢ
ὁ μὲν ἄπαν, τὸ δ' οὐχ ἄπαν. ἔστι δὲ ὁ λέγει ὅτι τὸ μὲν πᾶν, ἤτοι
οἶον καὶ ποιόν, τὸ δ' οὐ ποιὸν ἀλλὰ ποσόν· τὰ γὰρ ὦν τὸ μὲν τό, τὸ δὲ
τό, ποσά. ἐρωτήσας οὖν ἐπὶ τοῦ ὁ συνάγει ὅσα. ἔτι ἔστι καὶ ἄλλως
15 εἰπεῖν τὸ ἢ ὁ μὲν ἄπαν, τὸ δ' οὐχ ἄπαν, τουτέστιν ὅτι δυνατόν ἐστιν
ἐπὶ μὲν τινος μαθήματος ἄπαν εἰπεῖν, οἶον ὅτι καὶ εὗρον ἐγὼ καὶ ἔμαθον
παρ' ἄλλου, ἐπὶ δὲ τινων οὐχ ἄπαν ἀλλ' ἢ τὸ εὗρεῖν μόνον ἢ τὸ μαθεῖν
παρ' ἄλλου.

p. 178^b36 Καὶ ὅτι ἔστι τις τρίτος ἄνθρωπος παρ' αὐτόν.

20 Ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν λόγος καὶ τὸν τρίτον ἄνθρωπον
εἰσάγων τοιοῦτος· οἶον λέγοντες, φασίν, 'ἄνθρωπος περιπατεῖ' οὔτε τὴν
ιδεάν ἄνθρωπον περιπατεῖν λέγομεν (ἀκίνητος γὰρ ἐκείνη) οὔτε τῶν καθ'
ἕκαστά τινα· πῶς γὰρ ὄν μὴ γνωρίζομεν; τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπον περι-
πατεῖν γνωρίζομεν, τίς δὲ τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν ἐφ' ᾧ λέγομεν, οὐ γνω-
25 ρίζομεν· ἄλλον ἄρα τινα παρὰ τούτους τρίτον ἄνθρωπον λέγομεν περιπατεῖν·
τρίτος ἄρα ἄνθρωπος· ἔσται, οὐ τὸ περιπατεῖν κατηγοροῦμεν. ἢ λύσις ὅτι
ὁ ἄνθρωπος καὶ πᾶν τὸ κοινὸν οὐ τότε σημαίνει ἀλλὰ τοιόνδε·
ὁμοίωμα γὰρ ἐστὶ τῶν καθ' ἕκαστα. πῶς οὖν αὐτὸ δῆτα τὸ ἐν τοῖς καθ'
ἕκαστα θεωρούμενον καὶ ἐν τούτοις ἔχον τὴν ὑπαρξίν οὐσία τις ἔσται καὶ
30 ἕτερον παρὰ ταῦτα; οὐκ ἄρα τρίτος ἄνθρωπος ἔστι. τὸ δὲ ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τοῦ Κορίσκου καὶ Κορίσκου μουσικὸς πρὸς κατασκευὴν
τοῦ μὴ εἶναι τρίτον ἄνθρωπον εἰληπταὶ καὶ οὕτως ἐπῆχται, ὡς εἰ ἔλεγεν
'ὥσπερ γὰρ ὁ μουσικὸς Κορίσκος ἕτερος ὢν τοῦ Κορίσκου οὐκ ἔστι καθ'
αὐτὸν οὐδὲ ὑπαρξίν ἔχει ἰδίαν (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὥστε οὐκ ἔστιν
35 αὐτὸ ἐκθέσθαι), διότι οὐκ ἔστι τότε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ τοιόνδε καὶ

1 ὁ πίνῃ a ἔτι scripsi: ἔστιν aI: καὶ v Arist. 8 εἰ γὰρ οἶδεν om. A
10 γούv A οὐδὲ A: οὐδὲν aI 12 ἤτοι AI: ἤγουν a 13 τὰ scripsi:
τὸ aAI τὸ μὲν τό, τότε K: τὸ μὲν, τὸ δ' οὐ aAI 14 ἔτι om. A 23 καθ'
ἕκαστόν a 26 περιπατεῖ a 28 αὐτὸ δῆτα I: δῆτα αὐτὸ τοῦτο a τοῖς I:
τῆ a 30 post ὁμοίως add. δὲ a Arist.: om. AI 33. 34 ὁ—ὑπαρξίν om. A
5 post τοιόνδε add. τι A

ποιόν, οὕτως οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος περιπατῶν, καὶ ἕτερός ἐστι Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν κατὰ μέρος, ὡς ὁ μουσικὸς Κορίσκος τοῦ Κορίσκου, καθ' αὐτὸν ἔσται. ἵνα δὲ μὴ τις ἴσως ὑπολάβῃ ὅτι ἡ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παρεισάγεται ὑπαρξίς ἐκ τοῦ λέγοντος ἄνθρωπον περιπατεῖν ἀποδεικνύεται ἕτερον αὐτὸν εἶναι τῶν μερικῶν, Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν καθ' ἕκαστα, φησὶν οὐ τὸ ἐκτίθεσθαι δὲ ποιεῖ τὸν τρίτον ἄνθρωπον, δυνάμει τοῦτο διὰ τούτων λέγων 'οὐ τὸ ἀριθμεῖσθαι τοὺς καθ' ἕκαστα ἀνθρώπους καὶ ἕτερον ἐκείνων λέγειν τὸν τρίτον ἄνθρωπον ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ διδόναι καὶ συγχωρεῖν εἶναι ὅπερ τόδε τι, τουτέστιν ἄλλὰ τὸ οὐσίαν καὶ | τόδε τι λέγειν αὐτόν'. τῷ δὲ τόδε τι ἔθος f. 50^v αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου χρῆσθαι οὐσίας. κατασκευάζει δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι τὸ κατηγορούμενον καὶ κοινὸν οὐσίαν, δι' οὗ ἐπιφέρει, τοῦ οὐ γὰρ ἔσται τόδε τι εἶναι, ὅπερ Καλλίας καὶ ὅπερ ἄνθρωπός ἐστι, δηλονότι οὐ γάρ, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας τόδε τι, καὶ ὁ ἄνθρωπος τόδε τι ἔσται. τὸ δὲ οὐδ' εἴ τις τὸ ἐκτιθέμενον (μὴ) ὅπερ τόδε τι εἶναι λέγει ταυτόν ἐστι τῷ 'εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐστὶ τὸ ἐκτιθέμενον καὶ κοινὸν τόδε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ ποιόν, ἀλλ' οὖν ἕτερόν ἐστι τῶν καθ' ἕκαστα, ἐν αὐτοῖς δὲ ὅμως ὄν καὶ οὐ καθ' αὐτό'. ὥστε, φησὶν, οὐ δοτέον ἕτερόν τινα τρίτον εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ κοινῶς κατηγορούμενον ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἔστιν οὐσία ἀλλὰ ποιόν τι.

p. 179^a14 Πάλιν εἰ παρὰ προσφθίαν ὀξεῖαν.

Εἰπὼν ὅτι αἰεὶ ἐπὶ τῶν σοφισμάτων κατὰ τὸ ἀντικείμενον ἢ λύσις προβαίνειν ὀφείλει, οἷον εἰ συνθεῖς ἠπάτησε, σὺ διελὼν ἐκφεύξῃ τὴν ἀπάτην, καὶ τὸ ἀνάκαλιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ τὴν λέξιν καθολικῶς, πῶς δεῖ τὰς λύσεις ποιεῖσθαι, διδάσκει, καὶ φησὶν ὡς εἰ παρὰ προσφθίαν ὀξεῖαν ἢ ἀπάτη, ἢ βαρεῖα προσφθία λύσις. οἷόν ἐστι τὸ "οὐ καταπύθεται ὄμβρω". εἰ ἐκεῖνος ὀξεῖαν θεῖς προσφθίαν ἠπάτησε, σὺ λύσεις περισπωμένως· βαρεῖαν γὰρ προσφθίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις εἰ ἀπατᾷ ὁ σοφιστής, σὺ τὸ ἀντικείμενον ὄνομα λέγων ἐνίστασο πρὸς τὸ σόφισμα. οἷον τί φημι; εἰ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τὸ ἄψυχον ἔμψυχον συνελογίσαστο, λυτέον ἀποφῆσαντας, εἰπόντας μὴ τόδε δεδωκέναι δ σημαίνει τὸ ἄψυχον, ἀλλ' ὁ δηλοῖ τὸ ἔμψυχον. εἰ γὰρ ἔροιο 'ἀρὰ γε τὸ διδάσκειν ἔμψυχόν ἐστιν;', εἴποις δὲ ναί,

1 ὁ AI: om. a περιπατῶν K: περιπατεῖ aAI σωκράτους AK: σωκράτης aI
 3 ἴσως om. A ἡ A: καὶ aI 4 post παρεισάγεται expunxit εἰ I λέγοντας aA:
 λέγοντος I 5 μουσικῶν A στόν om. A 7 τοὺς aA: τὰ I 10 αὐτόν A:
 αὐτὰς I: οὕτω a 11 χρῆσθαι ἐπὶ τῆς ἀτόμου A καὶ superscr. I¹ 12 τὸν
 (post εἶναι) A τοῦ A: τὸ aI 13 ante καλλίας add. ὁ A 14 ὁ AI:
 om. a 15 μὴ ex Arist. addidi 17 οὐσίαν a post ἀλλὰ add. καὶ a
 18 δὲ aA: γὰρ I ὄν superscr. I 18. 19 τρίτον εἶναι aA: inv. ord. I 20 ποιεῖν A
 22 αἰεὶ om. A 23 συνθεῖς A et, ut videtur, I: συνθέσει a post διελὼν add. οὐκ aI:
 om. A 26 τὴν προσφθίαν τὴν A 27 τὸ οὐ κτλ.] cf. c. 4 p. 166^b5 καταπύθεται]
 ὅ corr., ut videtur, I 28 λύσεις I: λέγει a 29 τῇ ὁμωνυμίᾳ a: τῇ etiam I pr.

εἶτα εἶποι 'τὸ δὲ βιβλίον διδάσκει, ἔμφυχον ἄρα τὸ βιβλίον', ῥητέον ὅτι οὐ
 τὸ ἄψυχον διδάσκειν εἶπον ἀλλὰ τὸν διδάσκαλον. ὁμοίως ποιητέον καὶ
 ἐπὶ τοῦ ἀνάπαλιν· εἰ γὰρ ἔροιτο 'ἄρα γε τὸ διδάσκον ἔμφυχόν ἐστιν;',
 εἴποις δὲ οὐ, εἶτα εἶποι 'ὁ δὲ Πλάτων διδάσκει, ἔμφυχον ἄρα τὸ διδάσκον',
 5 εἰπέ ὡς ἐπὶ τοῦ βιβλίου τὸ διδάσκειν εἶπον. καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως, ὡς προειρήκειμεν, ὡσαύτως ποιητέον. οἶον ὁ σοφιστῆς συμ-
 περαινούμενος λέγει ἄρ' ὃ μὴ ἔχει, δοίη ἄν τις· σὺ δὲ πρὸς τοῦτον
 λύων τὸ σόφισμα εἰπέ οὐχ ὃ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· ἀντίκειται
 γάρ, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται, τὸ ὃ μὴ ἔχει τῷ ὡς οὐκ ἔχει.
 10 διὰ δὲ τοῦ ἀλλ' οὐχ ἃ ἐπίσταται τὸ λεγόμενον δυνάμει ἐστὶν ὅτι οὕτω
 λύειν δεῖ, ὅτι ὃ ἐπίσταται μεμάθηκεν ἢ εὔρεν, ἀλλ' οὐχ ἃ ἐπίσταται
 μεμάθηκε(ν ἢ εὔρεν)· τοῦτο γὰρ καὶ ἠρωτήθη· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ ἐρωτῶν
 'ἃ τις ἐπίσταται μεμάθηκεν ἢ εὔρεν', ἀλλ' ἐνικῶς 'ὃ τις ἐπίσταται
 μεμάθηκεν ἢ εὔρεν'.

15 p. 179+26 Πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς μία μὲν καὶ ἡ αὐτὴ
 λύσις πρὸς ἅπαντας.

Μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς γινομένους παραλο-
 γισμούς, καὶ πῶς δεῖ καὶ τούτους λύειν διδάσκει, καὶ φησὶ τῶν παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς παραλογισμῶν μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν λύσιν. ἐντεῦθεν ἐπι-
 20 στομίζων τοὺς λύσιν τινὰ τοῖς τοιοῦτοις σοφίσμασιν ἐπάγοντας, μὴ μέντοι
 γε ἐν πᾶσιν ἀποσώζουσιν καὶ πάντων τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς λυτικὴν
 οὔσαν, ἐπεὶ γάρ, φησὶν, ἀδιόριστόν ἐστι τὸ πότε λεκτέον ἐπὶ τοῦ
 πράγματος. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. εἰσὶ τινὰ ἃ τῷ συμβεβηκότητι
 25 ὑπάρχοντα ἀληθεύονται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τῷ συμβεβηκότητι, φησὶ δὲ
 τῷ πράγματι· τινὰ δὲ τῷ μὲν συμβεβηκότητι ὑπάρχει, τῷ δὲ πράγματι οὐχ
 ὑπάρχει. τὸ γὰρ δισύλλαβον λέγεται μὲν καὶ κατὰ τοῦ λευκοῦ, ἀληθεύεται
 δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἵππου τοῦ τινός, ἢ συμβέβηκε τὸ λευκόν· ὥστε ἐπὶ
 τούτου ἀληθὲς δοῦναι τάσδε τὰς προτάσεις· ἄρα γε ὄδε ἵππος; ναί· ἄρα
 γε λευκός; ναί· ὄδε ἄρα λευκός· τί δέ, τὸ λευκόν δισύλλαβον; ναί· ὁ
 30 ἵππος ἄρα δισύλλαβος. ἐπὶ μὲν τούτου ἀληθῶς τὸ κατὰ τοῦ συμβεβηκότητος,
 οἶον τὸ δισύλλαβον τὸ κατὰ τοῦ λευκοῦ λεγόμενον, καὶ κατὰ τοῦ ἵππου
 ῥηθήσεται. ἐπὶ δὲ τοῦ Σωκράτους οὐκ ἀληθῶς· οὐ γάρ, εἰ ὁ Σωκράτης f. 51
 λευκός, τοῦτο δὲ δισύλλαβον, καὶ ὁ Σωκράτης δισύλλαβον. ἐπειδὴ οὖν

1 post ῥητέον add. δὲ a 5 διδάσκεις a 6 προειρήκειμεν AI: προειρήκαμεν a
 post σοφιστῆς add. μὴ a 7 ἔχει AI δὲ aA: om. I τοῦτον aA;
 τοῦτο I 8 et 9 ἔχει (post μὴ) A 9 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν] p. 152,17 sq. 11. 12 ἢ
 μεμάθηκε aA: om. I 12 ἢ εὔρεν addidi 15 ἡ αὐτὴ a Arist.: αὐτὴ I
 19 καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι a 23 δὲ A: om. aI 23. 24 a—ὑπάρχοντα ἀληθεύον-
 ται AI: τῶν—ὑπαρχόντων ἀληθεύοντα a 24 δὴ AI: δὲ a 25 τὸ μὲν a
 28 post ὄδε add. ὃ a 30 δισύλλαβον A ἀληθῶς AI: ἀληθὲς a

ταῦθ' οὕτως ἔχει, οὐδὲν δὲ διώρισταί ποτε δεῖ λέγειν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα
 τῷ συμβεβηκότι ὑπάρξει καὶ τῷ πράγματι, τουτέστι τῷ ὑποκειμένῳ, πότε
 δὲ οὐ, ῥητέον πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρ-
 χον καὶ τῷ πράγματι ὑπάρχειν, ἀλλ' ἐπὶ τινῶν μὲν ἐνδέχεται, ἐπὶ τινῶν δὲ
 5 οὐ. καὶ εἶτι δεῖ προφέρειν καὶ τὸ οἶον, ἦτοι τὸ ὁποῖον, ὥσπερ ἐν τῷ
 Μίνωι τοῦ Πλάτωνος γέγραπται. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἐκεῖσε· "ὁ νόμος ἡμῖν
 τί ἐστιν; ὁποῖον καὶ ἐρωτᾷς τῶν νόμων;" τὰ δὲ ἐπαγόμενα σοφίσματα
 τοιαυτὰ εἰσιν. ἄρ' οἶδας δὲ μέλλω σε ἐρωτᾶν; οὐ· ἄρ' οἶδας ὅτι ἡ
 ἀρετὴ ἀγαθόν; ναί· τοῦτο δὲ σε μέλλω ἐρωτᾶν· οἶδας ἄρα δὲ μέλλω σε
 10 ἐρωτᾶν. ἡ λύσις ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ τὴν ἀρετὴν ἀγαθόν εἶναι καὶ τὸ
 μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν, ἀλλὰ ἀγαθῷ οὕση συμβέβηκεν αὐτῇ
 τὸ μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν. πάλιν ἄρ' οἶδας τὸν προσιόντα
 καὶ κεκαλυμμένον; οὐ· (εἶτα ἀφελόντες τὸ περικάλυμμα) τί δέ, οἶδας
 15 ἔργον ἐστί; ναί· ἄρα γε σός ἐστι; ναί· σὸν ἄρα ἔργον ἐστὶν ὁ ἀνδριάς·
 ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ ἐστὶ; τοῦ Φειδίου γάρ ἐστι. πάλιν ἄρα γε ὁ κύων
 πατήρ ἐστι; ναί· ἄρα γε σός ἐστι; ναί· σὸς ἄρα ὁ κύων πατήρ.
 πάλιν ἄρα γε τὰ ὀλίγακίς ὀλίγα ὀλίγα; ναί· ἀλλὰ μὴν τὰ ἑκατὸν
 πρὸς τὰ δεκάκίς μύρια ὀλίγακίς ἐστὶν ὀλίγα· τὰ ἑκατὸν ἄρα ὀλίγα· ἀλλὰ
 20 μὴν καὶ πολλά. φανερόν οὖν ὡς πάντες οὗτοι οἱ παραλογισμοὶ παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς λύνονται· μόνοις γάρ, φησί, τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδια-
 φόροις ταυτὰ ὑπάρχει. οἶον κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφοροι ὁ ἵππος καὶ
 ὁ βοῦς· τοῦτοις γοῦν ταυτὰ ἐπίσης ὑπάρξει. λύουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα
 τὰ σοφίσματα καὶ ἐτέρως. ἀνατρέπει δὲ τὴν λύσιν ταύτην ὁ Ἀριστοτέλης
 25 διὰ τὸ μῆ, ὡς ἄνωθεν εἰρήκαμεν, πάντων τῶν παρὰ ταῦτο γινομένων
 παραλογισμῶν εἶναι ταύτην λυτικὴν.

p. 179b11 Καίτοι πρῶτον μὲν, καθάπερ ἤδη εἴπομεν.

*Ἐλύον τινες τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς σόφισμα οὕτω λέγοντες, ὡς
 οὐδὲν ἄτοπον, εἰ τὸν Κορίσκον οἶδαμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν· κατ' ἄλλο γὰρ
 30 οἶδαμεν καὶ κατ' ἄλλο ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταυτὸ. ταύτην τὴν
 δοκοῦσαν λύσιν ἀναιρῶν ὁ Σταγειρίτης φησὶ τῶν παρὰ ταυτὸ λόγων τὴν
 αὐτὴν εἶναι δεῖ λύσιν, ὥσπερ δὴ καὶ εἰρήκαμεν. παρὰ τὸ αὐτὸ δὲ λόγοι
 εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν
 σύνθεσιν· οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐ παρὰ τὸ αὐτὸ τοῖς παρὰ τὴν

1 πότε A: ποτέρως I: πότερον a 2 post τουτέστι add. καὶ a 3 πάντας A
 συμβεβηκῶτι aI: σωκράτει A 5 ἤγουν a 5.6 ἐν τῷ Μίνωι] c. 1 p. 313 A 6 τῶ
 πλάτωνι A ἐκεῖ A 7 ἐρωτᾷς AI: ἐρωτῶ a 9 σε a: γε I: om. A
 11 αὐτῷ A 12 πάλιν om. A 16 καὶ aA: om. I 22 ἀδιάφοροι a: ἀδιάφορα A:
 ἀδιάφορον I 23 ὁ aA: om. I 25 ἄνωθεν] p. 148, 11 sq. εἰρήκαμεν AI: εἰρήκα-
 μεν a ταυτὸ A: ταυτὰ aI 31 ἀναιρῶν ὁ σταγειρίτης aA: inv. ord. I ταυτὰ I
 32 δεῖ postea add. I¹ post δεῖ add. τὴν a εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I

σύνθεσιν ἀλλὰ παρὰ ἄλλο. λέγει οὖν δὴ ὅτι, εἰ καλῶς ἔχει ἡ τῶν οὕτω
 λούτων τὰ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς σοφίσματα λύσις, ἀρμόσοι ἂν αὕτη εἰς
 πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τινων οὐχ ἀρμόζει· οὐκ
 ἄρα καλῶς λύουσι· τῶν γὰρ παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι
 5 λύσιν. πῶς δὲ οὐκ ἔστι πάντων λύσις τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἢ παρ'
 αὐτῶν ἀποδιδομένη, ἐπάγει. ἂν ἀφέλωμεν γάρ, φησὶν, ἀπὸ τοῦ σοφίσματος
 τὸ εἰδέναι [ὡς λέγειν ἄρ' οἶδας], ἀντεισαγάγωμεν δὲ τὸ 'ἔστιν', ὡς μὴ
 λέγειν 'ἄρ' οἶδας τόνδε τὸν κεκαλυμμένον;' καὶ 'ἄρ' οἶδας τὸν προϊόντα;',
 ἀλλ' ὅτι 'ἄρ' ὅδε σὸς ἐστιν;', οὐκ ἂν ἦν αὐτοὶ λέγουσι λύσιν ἐφαρμόσοι
 10 ἐπ' αὐτοῦ. ἀξίωμα δὲ λέγει τὴν πρότασιν. τὸ δὲ σόφισμα οὕτως ἤρω-
 τᾶτο· ἔστω δὲ λόγου χάριν ἐπὶ Γλαύκωνος τοῦ Πλάτωνος ἀδελφοῦ, ὅστις
 δὴ Γλαύκων οὐ μόνον ἀδελφὸς ἦν Πλάτωνος ἀλλὰ καὶ πατήρ· εἶχε γὰρ
 παῖδας. ἂν δὴ ὁ ἐρωτώμενος ἦν ὁ Πλάτων (δοθῆτω γὰρ καὶ τοῦτον εἶναι
 τὸν ἐρωτώμενον), οὕτως αὐτὸν ἤρετο ὁ ἐρίζων· ἀρὰ γε, ὦ Πλάτων, ὁ
 15 Γλαύκων σὸς ἐστι; ναί· ἀρὰ γε ὁ Γλαύκων πατήρ ἐστι; ναί· ὁ Γλαύκων
 ἄρα, ὦ Πλάτων, σὸς ἐστι πατήρ. ἐπὶ δὴ τούτου τοῦ σοφίσματος πῶς ἂν
 ἔχοι χώραν ἦν αὐτοὶ λύσιν λέγουσιν, ὅτι τοῦτο μὲν οἶδα, τοῦτο δὲ f. 51^v
 οὐκ οἶδα; οἶδε γὰρ ἀμφοτέρω ὁ Πλάτων, καὶ ὅτι πατήρ ἐστιν ὁ Γλαύκων
 καὶ ὅτι αὐτοῦ, τοῦ Πλάτωνος δηλονότι, ἐστὶ τι. ὥστε οὐχ ἡ ὑπὸ τινων
 20 λεγομένη λύσις ἀρμόσοι ἂν εἰς πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· εἰ γὰρ
 καὶ ἐπὶ τινων ἀληθὲς ἐστὶ τὸ λέγειν ὅτι τὸν αὐτὸν οἶδα καὶ ἀγνωῶ κατ'
 ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλ' ὥδε τοῦτο λέγειν οὐκ ἐγχωρεῖ. πολλοὶ δὲ εἰσιν αἱ
 κακαὶ τοῦ συλλογισμοῦ, πλὴν οὐχ ἡ τῆς τυχούσης κακίας ἐμφάνις καὶ
 τοῦ πράγματός ἐστι λύσις, ἕπερ μικρὸν ὀπίσω εἰρήκειμεν, ἀλλ' ἡ παρ' ἦν
 25 τὸ ψεῦδος, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης κάθηται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ
 Σωκράτης ἄρα γράφει· τοῦτο ψεῦδος. ἐνταῦθα οὐχί [εἰ τις ἐρεῖ ὅτι] διὰ τὸ
 ὑποθέσθαι τὸν Σωκράτην καθῆσθαι τὸ ψεῦδος συνήχθη, κἂν εἰ τύχη
 ψεῦδος ὦν τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν.
 οὐκ ἀρκεῖ οὖν πρὸς λύσιν τὸ δεῖξαι ὅτι ψεῦδος ἐστὶ τὸ συναχθέν, ἀλλὰ
 30 χρὴ καὶ τὸν τρόπον εἰπεῖν καὶ τὸ αἴτιον παρ' ὃ τὸ ψεῦδος γέγονεν· εἰ
 γὰρ ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συμπεραίνεται τις τὸ τὸν
 ἄνθρωπον ἔππον εἶναι, οὐκ ἀρκεῖ τὸ δεῖξαι τοῦτο ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ τὸ
 αἴτιον εἰπεῖν, ὅτι τὸ ψεῦδος συνήχθη διὰ τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλόγιστον.
 τίθησι δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ λεγόμενον παράδειγμα. ἔστι δὲ τὸ διὰ τούτου
 35 λεγόμενον τοιοῦτον. ἔλεγεν ὁ Ζήνων μὴ εἶναι κίνησιν· εἰ τις οὖν, φησὶν,
 ἐπιχειροίη συνάγειν τε καὶ δεικνύναι τὸν Ζήνωνος λόγον τὸν ἀναιροῦντα

1 δὴ om. A 5 πάντων A: om. aI 7 ὡς λέγειν (λέγει A) ἄρ' οἶδας delevi ἀντεισα-
 γάγωμεν a: ἀντεισάγωμεν AI 8 τόνδε a, postea add. I': ante τὸν προϊόντα collocat A
 9 ἐφαρμόσοι I cf. vs. 2. 20: ἐφαρμόσει aA 10 ἀξίωμα — πρότασιν om. A 15 γλαύκων
 (ante σός) A: γλαύκος aI 16 τούτου δὴ A 17 τοῦτο — τοῦτο scripsi: τοῦτον —
 τοῦτον aAI μὲν τοῦτον A 18 ἀμφοτέρα A: ἀμφοτέρον a: compend. I 23 οὐχί A
 24 μικρὸν ὀπίσω] p. 154, 37 sq. εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a 26 post τοῦτο additur δὲ
 p. 155, 2 εἰ — ὅτι delevi 27 τύχοι A 34 post τὸ prius eras., ut videtur, unam
 litt. A τοῦτο a 36 ἐπιχειροί a post δεικνύναι adde ex Arist. ὡς ἀδύνατον

τὴν κίνησιν ἐκ τοῦ συναγεῖν ἀδύνατόν τι τεθείσης τῆς τοῦ Ζήνωνος ὑποθέσεως, ἀμαρτάνει· οὐδὲ γὰρ λέλυκε τὸν παραλογισμόν. εἰ γὰρ λέγει ἔγω μὲν, ὡ Ζήνων, εἶναι κίνησιν φημι· εἰ δὲ ψεῦδος τοῦτο, ἀληθὲς δὲ ὁ σὺ φῆς, τὸ μὴ εἶναι κίνησιν, ἔστω τοῦτο καὶ κείσθω ὅτι οὐκ ἔστι κίνησις
 5 οὐδὲ τὸ κινεῖσθαι· ἀλλ' εἰ μὴ ἔστι τοῦτο, οὐδὲ τὸ πόθεν ποῖ κινεῖσθαι ἔσται· εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν κινήθησεται οὐδὲ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολήν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲ ἡμέραι καὶ νύκτες ἔσονται, ἔπερ ἀδύνατον· εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ψευδὴς καὶ ἡ σὴ ὑπόθεσις, ἣ τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησεν' — ὁ ταῦτα συλλογιζόμενος, κἂν εἰ μυριάκις
 10 ἢ συλλογιστικῶς καὶ ἀληθῶς συμπεραίνόμενος καὶ συνάγων ὡς ἀδύνατον μὴ εἶναι κίνησιν ἐκ τοῦ συναλαύνειν τὴν Ζήνωνος ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον, οὐ λέλυκε τὸ σόφισμα τὸ τοῦ Ζήνωνος, ἀλλ' ὁ λέγων ὅτι ἐνεργεῖα τὰ ἄπειρα λαμβάνεις καὶ ὅσα ἄλλα αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἶρηκε καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἐξηγούμενοι τεθεωρήκαμεν.

15 p. 179^b24 Εἰ οὖν μὴ συλλελόγισται, εἰ καὶ ἀληθές.

Ἐπεὶ λέγει διὰ τῶν εἰρημένων τοῦτό ἐστι. κἂν ἀληθές, φησί, κἂν ψεῦδος ἢ τὸ ἐξ ἀσυλλογίστου τρόπου συναχθέν, ἢ τούτου ἐμφάνσις ἐστὶ λύσις· οὐ συλλογίζεται δὲ καὶ ὁ ἐκ δύο μερικῶν συνάγων τι καὶ ὁ ἐκ δύο καταφάσεων ἐν δευτέρῳ σχήματι καὶ ὁ χρώμενος ὁμωνύμοις καὶ
 20 ἀμφίβολα λαμβάνων καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ὥστε ὁ παρά τι τούτων δεῖξας τὸν παραλογισμόν γεγονέναι ἐκεῖνος λύει. ἴσως δέ, φησί, ἐπὶ τινων οὐδὲν κωλύει λύειν τὸν λόγον διὰ τοῦ δεικνύναι ἀδύνατόν τι ἐπόμενον, ἀλλ' ἐπὶ γε τοῦ παρόντος οὐκ ἀπόχρη τοῦτο. ἢ μάλιστα τοῦτο λέγει, ὅτι ἐπὶ τινων μὲν οὐδὲν κωλύει λέγειν τὸ αὐτὸ εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι, κατ' ἄλλο
 25 μέντοι καὶ ἄλλο, ἐπὶ δὲ τοῦ προσιόντος Κορίσκου οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο· οἷδε γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος καὶ τὸ προσιὸν ὅτι προσέρχεται καὶ τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος. ἀλλὰ καὶ οἱ λύοντες τὸ σόφισμα τὸ ὅτι τὰ ἑκατὸν καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα συμπεραίνόμενον, λέγοντες ὅτι πᾶς ἀριθμὸς καὶ πολὺς καὶ ὀλίγος, ὁμοίως τούτοις ἀμαρτάνουσιν οὐς εἴπομεν ἀμαρτάνειν

5 ποῖ A^b (i. e. A in alio scholio) I: πῆ A: ποιῆ a 6 ἐστὶν A^b ἀνατολῶν—
 δυσμάς A^b 7 οὐδὲ ἀπὸ—ἀνατολήν om. A^b μὴ om. A^b 8 ὁ A^b τοῦτο
 om. A^b post ψευδῆς add. ἄρα A^b 9 ἢ A I: ἐξ ἧς A^b: ἢ a ταῦτα γοῦν συλλογισάμενος A
 εἰ om. A 11 post τὴν add. τοῦ A 12 τὸ alt. om. A 13 τῷ
 ζ a: τῆ ζῆτα I ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 233*21 sq. 17 ἐστὶ
 (ante τὸ) A 18 καὶ prius om. A ὁ alt. A I: om. a 19 καταφατικῶν A

21 ἐκεῖνος A, ος superscr. A¹ 22 κωλύει] λύει superscr. I¹ 25 ἐπὶ δὲ A I: πλήν
 ἐπὶ τούτων, ἦγουν A τοῦτο] πρὸς λύειν τὸ εἰπεῖν κατ' ἄλλο μὲν γινώσκω τὸν κορίσκον,
 κατ' ἄλλο δὲ ἀγνοῶ A 27 post κορίσκος add. ἐστὶν A 28 συμπεραίνόμενον ante 27
 ὅτι τὰ collocat A 29 post ἀμαρτάνουσιν add. ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἀριθμὸν καὶ πολὺν
 καὶ ὀλίγον εἶναι· πολὺν μὲν πρὸς τὸν ἐλάττωνα· ὀλίγον δὲ πρὸς τὸν μέλλονα· ὅθεν καὶ ἀμαρτάνουσιν, ἦγουν οὐ καλῶς λύουσιν. ὁμοίως τούτοις, ἦγουν ἐκεῖνοις A

ἐν τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγειν ἢ τὴν τυχοῦσαν λύσιν ἐπάγοντας καὶ μὴ παρ' ἣν τὸ ψευδὸς ἐστὶ. καὶ εἴη ἂν λείπον τῷ ὥσπερ οὐδὲ εἴπομεν τὸ 'ἡμάρτανον'. ὡς γὰρ ἐκείνοι ἡμάρτανον, οὕτω καὶ οὗτοι. τίς δὲ φησὶν ἢ ἀμαρτία· ἀφέντες γὰρ, φησί, λέγειν πρὸς τὸν ἐρεθίζοντα ὅτι οὐ συνεπε-
 5 ράνω, ἐφίᾳσι μὲν τοῦτο λέγειν, φασὶ δὲ αὐτὸν συμπεπεράνθαι, καὶ f. 52^r
 πάντα ἀριθμὸν καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον λέγουσιν. εἰ γοῦν οὕτω ποιῶσι, πῶς οὐχ ἀμαρτάνουσιν; ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον τῷ 'εἰ γὰρ παραλιπόντες λέγειν πρὸς τὸν ἐρίζοντα ὅτι οὐ συνεπεράνω τὴν ἀντίφασιν τῆς θέσεως, εἰ τοῦτο γοῦν παραλιπόντες λέγουσιν ὅτι ἀληθές ἐστὶν ὁ συνεπεράνω καὶ οὐδὲν
 10 ἀδύνατον (πᾶς γὰρ ἀριθμὸς καὶ πολὺς ἐστὶ καὶ ὀλίγος), ἀμαρτάνουσιν'.

p. 179b38 *Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῷ διττῷ λύουσι τοὺς συλλογισμοὺς.

Πρὸ τῆς τῶν ῥητῶν σαφηνείας δεῖ τοῦτο προειπεῖν, ὅτι τὰ σοφίσματα ταῦτα, ἃ νῦν ἐκτίθησι, πρὸς τοὺς εἰδόμενους ἐλέγοντο. τὸ δὲ 'οὗτος τούτου δοῦλός ἐστι' συνεπέρινον οὕτως· ἄρα γε οὗτος τέκνον ἐστί; ναί· ἄρα γε
 15 οὗτος τούτου ἐστί; ναί· οὗτος ἄρα τούτου τέκνον ἐστίν· ἀλλὰ καὶ δοῦλος. εἰ γὰρ μὴ εἰδὼς ἐτύγχανεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι οὗτος δοῦλός ἐστι Γλαύκωνος ἀλλ' οὐ τέκνον, ἐκείνος δὲ ἠρώτα· ἄρα γε οὗτος τέκνον ἐστί; ναί· ἄρα γε οὗτος Γλαύκωνός ἐστι; ναί· οὗτος ἄρα τέκνον Γλαύκωνός ἐστιν· ἀλλὰ καὶ δοῦλος, ὁ ταῦτόν ἐστι τῷ 'οὐ τέκνον' — εἰ οὖν μὴ ᾔδει ταῦτα ὁ
 20 ἀποκρινόμενος, εἶχεν ἂν λέγειν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα 'πόθεν δῆλον ὅτι δοῦλός ἐστι Γλαύκωνος καὶ οὐ τέκνον;'. ὥστε πρὸς τὸν εἰδόμενον τὰς ἐρωτήσεις ἐποιοῦντο. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὁ Ἀριστοτέλης τινὰς λύειν τοὺς τοιοῦτους παραλογισμοὺς τῷ διττῷ, διττὸν λέγων τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν· ἔλεγον γὰρ ὅτι τὸ 'ἄρα γε οὗτος τούτου;' διττόν, καὶ ὅτι
 25 δοῦλος τούτου καὶ ὅτι τέκνον τούτου· ὁμοίως, φασὶ, καὶ τὸ 'οὗτος τούτου τέκνον' διττόν· καὶ γὰρ ἢ ὅτι Γλαύκωνος τέκνον ἢ ὅτι τοῦ γεννήσαντος αὐτόν. πρὸς δὴ ταῦτα φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς λύειν· μὴ γὰρ εἶναι διττόν τὸ 'ἄρα γε οὗτος τούτου;' ἢ τὸ 'ἄρα γε οὗτος τούτου τέκνον;'. ἐπειδὴ γὰρ, ὡς εἴρηται, πρὸς τὸν εἰδόμενον ὅτι οὗτος τοῦ Γλαύκωνός ἐστι
 30 δοῦλος ἀλλ' οὐ τέκνον τὴν ἐρώτησιν ἐποιοῦντο, πῶς ἂν εἴη διττόν πρὸς αὐτόν τὸ 'οὗτος τούτου; ὁ γὰρ δοῦλος τὸ τοῦτον τούτου εἶναι ὡς ἴσον δέδωκε τῷ τοῦτον τούτου δοῦλον εἶναι, ὥστε οὐ διττόν πρὸς αὐτόν τὸ 'ἄρα οὗτος τούτου;'. πάνυ δὲ ἀνυσίμως διὰ τοῦ κατωτέρω τιθεμένου αὐτῷ εἰς

1 ἐν τῷ ἀπάγειν τὸν λόγον εἰς τὸ ἀδύνατον. ἤγουν A 2 ἣν AI: δν a 3 γὰρ I:
 καὶ a 4 ἐρίζοντα v 4. 5 συνεπεράνω I: συμπεράνω a 5 ἐφίᾳσι v
 8 et 9 συνεπεράνω AI: συμπεράνω a 10 ἐστὶ καὶ ὀλίγος I: καὶ ὀλίγος ἐστὶν a: καὶ
 ὀλίγος A 11 τὸν συλλογισμόν a: om. A 14 συνεπέρινον A 19 εἶδει a
 23 post καὶ add. τὴν A 24 ὅτι prius] δ ex οὐ, ut videtur, corr. I 25 post
 δοῦλος add. καὶ AI: om. A φασὶ scripsi: φησὶ aAI 29 τοῦ AI: om. a 31 τὸ
 alt. AI: om. a 32 δοῦλον ex δῆλον corr. A¹ 33 κατωτέρω a αὐτῷ A:
 αὐτοῦ a: comprehend. I

παράδειγμα, τοῦ ἔπους, ἔδειξεν ὅτι οὐ παρὰ τὸ διττόν ἐστι τὸ σόφισμα.
 ὥσπερ γὰρ ὁ λέγων ὅτι δός μοι τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, τὸ ἡμισυ τοῦ
 ἔπους, ὁ ἀκούσας οὐ τὴν Ἰλιάδα ἔπος νοεῖ οὐδ' ὡς ἡμισυ Ἰλιάδος δίδω-
 σιν ἀλλ' ὡς ἡμισυ στίχου· οἶδε γὰρ ὠρισμένως ὅτι ἡμισυ ἔπος ἐστὶ τὸ
 5 μῆνιν ἄειδε θεά ἀλλ' οὐ τῆς ποιήσεως· οὐ γὰρ λέγεται ἡ Ἰλιάς ἔπος
 ἀλλ' ὁ στίχος. εἰ μὲν γὰρ ἐλέγετο καὶ ἡ Ἰλιάς καὶ ὁ στίχος ἔπος, τότε
 ἦν ἂν διττόν τὸ 'δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους'. ἐπεὶ δὲ οὐ λέγεται ἔπος
 ἡ Ἰλιάς ἀλλ' ὁ στίχος, οὐ διττόν. οὕτως καὶ ἐπ' ἐκείνων. τὸ δὲ οἶον
 ὅτι σός ἐστι πατήρ ἢ υἱός ἴσον ἐστὶ τῷ 'σός ἄρα, ὦ Γλαύκων, οὗτος
 10 υἱός, καὶ σός, ὦ δοῦλε, ὁ Γλαύκων πατήρ'. λύει δὲ λέγων ὅτι, εἰ παρὰ
 τὸ διττόν ἦν τὸ σόφισμα, ἐχρῆν τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον κυρίως λέγεσθαι
 καθ' ὧν λέγονται. ὁ γὰρ κύων τῶν πολλαχῶς λεγομένων ὧν κυρίως λέ-
 γεται καὶ κατὰ τοῦ χειρσαίου καὶ κατὰ τοῦ ἀστρώου· ὁ δὲ πατήρ κατὰ
 τοῦ δούλου, ἐφ' οὗ καὶ τὸ σός ἐδόθη, οὐ λέγεται κυρίως· ὁ γὰρ εἰπὼν
 15 ὅτι ναὶ σός, τὸ σός ὡς πρὸς δούλον δέδωκεν· οὐ λέγεται δὲ ὁ πατήρ
 δούλου πατήρ. ὥστε οὐ διττός ὁ λόγος διὰ τὸ τὸ διττόν κυρίως κατὰ
 πάντων λέγεσθαι καθ' ὧν λέγεται, τὸ δὲ δούλος, ὃ ὡς ταῦτόν τὸ σός
 ἐδόθη, μὴ λέγεσθαι κυρίως πρὸς τὸν πατέρα. τὴν δὲ λέξιν τὴν τὸ δὲ
 τόνδε εἶναι τοῦδε τέκνον ὑπερβατικῶς ἀναγνωστέον οὕτως· τὸ δὲ τόνδε
 20 τοῦδε οὐδεὶς λέγει κυρίως εἶναι τέκνον. εἰ γὰρ τὸ τέκνον κυρίως
 πρὸς τὸν δεσπότην ἐλέγετο, τότε ἂν καὶ τὰ δηλωτικὰ τούτων, τὰ τότε
 τοῦδε, ἦσαν διττά, σημαίνοντα ὅτι τὸ τέκνον καὶ δεσπότης ἐστὶ τέκνον καὶ
 πατὴρ καὶ ὁ πατήρ καὶ δούλου πατήρ καὶ υἱοῦ· ἐπεὶ δὲ τὸ τέκνον οὐ
 λέγεται δεσπότης ἀλλὰ πατὴρ, οὐδὲ τὸ | τοῦ τέκνου καὶ πατὴρ δη- f. 52^v
 25 λωτικόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ τότε τοῦδε, διττόν ἔσται. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δού-
 λου καὶ δεσπότης. ὅτι δὲ οὐ λέγεται διττῶς, ὀφλόν· οὐδεὶς γὰρ τὸν
 δούλον τούτου τέκνον κυρίως λέγει, εἰ δούλον αὐτὸν αὐτοῦ γινώσκει καὶ
 μὴ τέκνον, καὶ συνελόντα φάναι τὸ τόνδε τοῦδε εἶναι τέκνον τοῦ
 . εἰ γοῦν
 30 καὶ τινες, φησί, παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ τὴν ἀμφιβολίαν (ταῦτα γὰρ εἰσι
 τὰ διττά) λέγουσιν εἶναι τὸ σόφισμα, ἀλλ' οὖν, ὡς δέδεικται, παρὰ τὸ
 συμβεβηκός ἐστι. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φρονήσεως σόφισμα τοιοῦτον· ἄρά
 γέ ἐστίν ἐπιστήμη τῶν κακῶν; ναί· τὰ γὰρ κακὰ ἐπιστητά·
 ἀλλὰ μὴν ἢ φρόνησις ἐπιστήμη· ἢ φρόνησις ἄρα τῶν κακῶν· ἔστιν ἄρα
 35 ἢ φρόνησις κακόν τι. καὶ τοῦτο δὲ λέγει τινὰς τῷ διττῷ λύειν· τὸ γὰρ τοῦτο
 τούτων εἶναι διττόν φασι. πρὸς ἣν λύσιν ἐνιστάμενος ὡς μὴ ἀρκούντως

1 τοῦ deleverim 2 μῆνι I 6—8 εἰ μὲν—στίχος om. A 7 δός μοι τὸ
 superscr. I¹ 10 δὴ A 13 ἀστέρος A 17 δὲ Av: om. aI ὡς scripsi:

οὗ aAI 22 σημαίνοντα A: σημαίνονται a: σημαίνον I 25 τοῦδε τότε A
 27 αὐτόν om. A 28 καὶ—τοῦ om. spatio non relicto A post τοῦ reliquit
 spatium plus unius versus I: spatium circa viginti quinque litt. a 31 ὡς aA:
 οὐ I 35 τοῦτο prius aA: τοῦ I

ἔχουσαν ἐπήγαγε λέγων τὸ δὲ τοῦτο τούτων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα, ὡσεὶ ἔλεγεν· ὥσπερ γὰρ τὸ χωρίον τόδε τῶν Ἀθηναίων ὃν οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα ἢ δοῦλος, καθάπερ εἴρηται, οὕτως οὐδὲ τὸ τὴν ἀρετὴν εἶναι τῶν κακῶν πολλαχῶς λέγεται·
 5 δῆλον γὰρ πᾶσιν ὅτι οὐ κακὸν τί ἐστὶν ἢ ἀρετὴ· οὐδεὶς γὰρ κακὸν αὐτὴν λέγων κυριολεκτεῖ· ἀλλ' οὕτως λέγεται τῶν κακῶν ὡς ἐπιστήμη τῶν ἐπιστητῶν. παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἄρα καὶ τοῦτο καὶ οὐ παρὰ τὸ διττόν· διότι γὰρ ἡ φρόνησις τούτων ἐστὶ, συμβέβηκε δὲ τούτοις κακοῖς εἶναι, διὰ τοῦτο λέγεται ἡ φρόνησις τῶν κακῶν.

10 p. 180^a10 Εἰ δ' ἄρα πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῴων φαμὲν εἶναι.

Λεῖποι ἂν τῷ λόγῳ τὸ οὐ καλῶς λέγει', καὶ εἴη ἂν τὸ πλήρες τοιοῦτον· εἰ δέ τις τὸ τοῦτο τούτων ἢ τὸ οὗτος τούτου πολλαχῶς λέγεσθαι φῆσει, ὅτι καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῴων πολλαχῶς
 15 λέγεται, εἰ οὖν τοῦτο τις εἴποι, οὐ καλῶς λέγει. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ καλῶς λέγειν τὸν εἰπόντα τοῦτο γοργῶς τέθεικε διὰ τοῦ ἀλλ' οὐ τι κτῆμα, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐ γὰρ λέγεται κτῆμα'. ἔστι δὲ ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια τοιαύτη. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἄνθρωπος καθ' ἓνα μὲν τρόπον ἐλέγετο τῶν ζῴων, διότι ζῷόν ἐστι (πᾶν γὰρ ζῷον οὐ τῶν μὴ ζῴων
 20 ἀλλὰ τῶν ζῴων), κατ' ἄλλον δὲ πάλιν ἐλέγετο τῶν ζῴων, ὥσπερ ὁ Πειραιεύς, μᾶλλον δὲ ἡ Τάναγρα τῶν Ἀθηναίων (λέγεται γὰρ ταῦτα τῶν Ἀθηναίων ὡς κτήματα), τότε δὴ τότε καὶ τὸ τόδε τοῦδε ἢ τὸ τοῦτο τούτων ἐλέγετο ἂν πολλαχῶς. ἐπεὶ δὲ 'ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων' οὐ λέγεται πολλαχῶς (οὐδεὶς γὰρ ἀκούσας αὐτὸν τῶν ζῴων ὡς κτῆμα εἶναι τῶν
 25 ζῴων ἀκούει, ἀλλ' ὅτι ζῷόν ἐστίν· οὐ γὰρ λέγεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων ὡς κτῆμα τῶν ζῴων, οὐδ' ὁ τοῦτο λέγων κυριολεκτεῖ), ἐπεὶ οὖν 'ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων' οὐ λέγεται πολλαχῶς, οὐδὲ τὸ τούτου δηλωτικόν (ἔστι δὲ τὸ τοῦτο τούτων) διττόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ τὸ σημαντικὸν τοῦ δούλου καὶ δεσπότου (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦτο τούτου) διττόν· καὶ
 30 εἴρηται πρότερον διὰ τί. τὸ δὲ καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται ὡς τινός ταυτὸν ἐστὶ τῷ 'καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται κατὰ γενικὴν πτωσίαν, καθάπερ ἡ φρόνησις λέγεται τῶν κακῶν, βῆθῆσεται μὲν, ἀλλ' οὐχ ὅτι κακὴ ἐστὶ, τῶν κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἐπιστήμη οὐσα τῶν κακῶν'· ὁ

2 ἔλεγεν A1: ἐλέγετο a 8 κακοῖς A: κακὰ a1 12 post τῷ add. τοιοῦτω A
 14 φῆσει A: φησὶν I: φησὶ a 16 τι om. a 17 post δὲ add. καὶ aA
 β α
 18 τοιαύτη (ras. unius litt.) διάνοια A 19 ζῴων (post διότι) a ζῴων alt.
 superser. A¹ 21 τάναγρα, quod coniecit coll. Paraphr. 57,15 Waitz Organ. II p. X.
 Av: τάναγρα a1 γὰρ in ras. A¹ 22 fort. δὴ ποτε 24 πολλαχῶς om. A
 25 λέγει A 30 post πρότερον add. τὸ A 30. 31 ὡς—λέγεται om. A
 33 κακόν (post ὅτι) A οὐσα a1: ἐστὶ Δ

γὰρ φρόνιμος ἐπίσταται τὰ κακά. ὥστε τὰ σοφίσματα ταῦτα, ἃ μικρῶν
 πρότερον εἰρήκειμεν, παρὰ τὸ συμβεβηκὸς γέγονεν ἀλλ' οὐ τῷ διττῷ. πῆ
 δὲ καὶ ἀπλῶς αὐτὸς τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὠνόμασε· πῆ γὰρ ὦν ὄδε
 τοῦδε, οἷον δοῦλος δεσπότητος, καὶ ἀπλῶς κατὰ πάντων, καθ' ὅσων τὸ τὸδε
 5 τοῦδε λέγεσθαι δύναται, ἐπιφέρειν ἀξιοῦσι. καίτοι ἐνδέχεται, φησίν,
 ἴσως ἀγαθὸν εἶναι τι τῶν κακῶν, ὡς ἡ ἀνδρεία ἀπλῶς οὔσα ἀγαθὸν
 δοκεῖ τισι διὰ τὰ ἐν πολέμοις τραύματα εἶναι κακόν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
 αὐτὸς τὸ ἴσως προσέθηκεν. ὥστε ὁ λόγος ὁ λέγων ἡ ἀνδρεία τῶν κακῶν
 διττός· ἢ γὰρ ὅτι κακόν τί ἐστὶν ἡ ἀνδρεία, ἢ ὅτι ἐπίσταται τὰ κακά.
 10 ἀλλ' εἰ καὶ ἐνδέχεται ποτέ τινα λόγον λέγοντά τι ἀγαθὸν τῶν κακῶν εἶναι
 τὸ διττὸν ἔχειν, ὡς ἐπὶ | τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πλοῦτου καὶ ὑγιείας καὶ f. 53^a
 ἄλλων τινῶν, ἀλλ' οὐτι γὰρ τὸν λέγοντα τὴν φρόνησιν τῶν κακῶν τὸ διττὸν
 ἔχειν φησαιμεν. καὶ τοῦτο εἰπὼν τίθησι λόγον δοκῶντα μὲν ἔχειν τὸ
 διττὸν μὴ ὄντα δὲ διττόν, ὡς μετ' ὀλίγον ἔρει. ἔστι δὲ ὃν ἐπάγει λόγον
 15 δοκῶντα ἔχειν τὸ διττὸν οὗτος· ἀλλ' εἴ τι δοῦλον εἶη ἀγαθὸν μο-
 χθηροῦ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· ἀλλ' εἴ τι δοῦλον
 εἶη ἀγαθὸν ὄνομα μοχθηροῦ. ὃ δὲ λέγει ἐστὶ τοιοῦτον· ἐάν τις
 δοῦλος ἀγαθὸς ὦν [ἢ εἰ γὰρ τις δοῦλος ὄνομα ἔσχε κεκληθῆσθαι ἀγαθός]
 τύχοι δουλεύειν μοχθηρῷ, λέγει δὲ τις τὸ ἀγαθὸν μοχθηροῦ, δόξειεν
 20 ἂν διττός ὁ λόγος εἶναι· ἐπειδὴ γὰρ οἱ πλείους τῶν δούλων μοχθηροὶ
 λέγονται, φαντασίαν τινὰ ἀποτελεῖ τοῦ διττοῦ· ἢ γὰρ ὅτι ὁ ἀγαθὸς μο-
 χθηρὸς ἢ ὅτι δοῦλος μοχθηροῦ. τοῦτο θείς ἐνίσταται, καθάπερ εἶπον, μὴ
 εἶναι διττὸν τὸν λόγον λέγων 'οὐ γάρ, εἰ ἀγαθὸν δοῦλον ὃν λέγεται καὶ
 μοχθηροῦ, καὶ ἀγαθὸν μοχθηροῦ ῥηθήσεται'. τὸ δὲ ἅμα πρόσκειται, ὡς
 25 εἰ ἔλεγεν 'οὐ τὰ δύο ὁμοῦ, ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὰ τρία, ἀγαθὸν
 δοῦλον πονηροῦ· τοῦτο γὰρ τὰ ἠρωτημένα ἀναγκάζει συνεπινοεῖν. ταῦτα
 μὲν διὰ τῆς μιᾶς τῶν γραφῶν λέγοιτο ἂν. διὰ δὲ τῆς ἐχούσης καὶ τὸ
 ὄνομα προσκείμενον λέγοι ἂν 'οὐ γάρ, εἰ τῷ δούλῳ κεῖται ὄνομα τὸ
 'Αγαθὸν ὡς μὴ καλεῖσθαι Νικοκλέα ἢ Πλάτωνα ἢ Ἰππώνικον ἢ ἄλλο τι
 30 τοιοῦτον ἀλλ' Ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ὁ Ὀλυμπιονίκης ὠνομάζετο αὐτὸ τοῦτο
 Ἄνθρωπος, ἧδὴ καὶ τὸ ἀγαθὸν μοχθηροῦ διττόν, οἷον ὅτι τὸ Ἀγαθὸν
 ὄνομα τοῦ δούλου πονηρὸν ἐστίν, ἢ ὅτι πονηροῦ δεσπότητος, ἀλλ' ἀπλοῦν'.
 ὥστε παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· οὐ γάρ, εἰ συμβέβηκε τῷ αὐτῷ ἀγαθῷ τε
 λέγεσθαι καὶ πονηροῦ εἶναι, καὶ τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ ἐστίν, ὥσπερ οὐδέ,
 35 εἰ ἡ φρόνησις ἐπιστήμη, τῇ δὲ ἐπιστήμη συμβέβηκε θεωρητικῇ τῶν
 κακῶν εἶναι, καὶ ἡ φρόνησις τῶν κακῶν ἐστίν· οὐ γὰρ ὅσα κατὰ τοῦ

1 τῶν κακῶν A 2 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a 3 αὐτὸς A: αὐτὸ aI
 ὠνόμασε AI: ὠνόμασαν a 5 δύναται λέγεσθαι A 6. 8. 9 ἀνδρία A
 8 αὐτὸς A: αὐτὸ a: comprehend. I 10 ἀλλὰ καὶ εἰ A 11 ἀνδρίας A
 ὑγιείας a 14 εἰσὶ a 16 post ἄλλη add. ἢ a 17 ἐστὶ τοιοῦτον AI:
 inv. ord. a 18 ἢ—ἀγαθός deleti ἔχη b 19 λέγοι b 21 ἀποτελεῖ aI:
 ὑποβάλλει A 24 πρόκειται a 27 λέγοιεν' a 28 τὸ AI: om. a 30 καὶ
 ὁ I: ὁ A: om. a τοῦτου (sic) I 34 πονηρῷ—πονηρὸν A 35 εἰ om. A
 ἐπιστήμη (ante τῆ) AI: ἐπιστήμης a

κατηγορουμένου λέγεται, πάντα και κατά τοῦ ὑποκειμένου τῷ κατηγορουμένῳ ῥηθήσεται. ὥστε οὐκ εἰ συμβέβηκε τῷ δούλῳ ἀγαθῷ λέγεσθαι, τοῦτ' δὲ πάλιν πονηροῦ, και τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν δούλου πονηροῦ δεσπότου.

5 p. 180•18 Οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῴων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς.

Θεῖς πάνυ ἀσαφῶς τὰς αἰτίας καθ' ἃς οὐ καλῶς φαίνονται λέγοντες διττὸν τὸ τούτου τοῦτο, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐκτίθεται, και φησὶν οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῴων οὐ λέγεται πολλαχῶς, ὡσπερ οὐδὲ τὸ τὸν ἀγαθὸν δούλον πονηροῦ· οὐ γάρ, εἴ ποτέ τι, φησί, σημαίνομεν ἀφελόντες τούτου, ἐκεῖνο πολλαχῶς λέγεται. ἔστι δὲ ὃ λέγει· οὐ γὰρ πᾶν τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθὲν και ὠρισμένον και γνώριμον ὄν και τούτου λεγόμενον πολλαχῶς λέγεται. οὐ γάρ, εἰ συμβέβηκε τούτῳ σφ' εἶναι και τέκνῳ εἶναι, σὸν ἔστι τέκνον· οὐ γὰρ τὰ τῷ αὐτῷ συμβεβηκότα
 15 και ἀλλήλοισ τὰ αὐτά· οὐ γάρ, εἰ ὁ Κορίσκος και μουσικὸς και λευκός, και τὸ μουσικὸν και τὸ λευκὸν ταυτόν. εἰ μὲν γὰρ πάντα τὰ κατά συμβεβηκὸς κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινος και ἀλλήλοισ και τῷ ὑποκειμένῳ ἦν ταυτά, τότε ἂν και τὸ 'οὔτος σός' ἦν διττὸν και τὸ 'οὔτος τούτου'· οὐδὲν γὰρ διέφερε τὸ σὸς ἐπὶ τέκνου ἢ δούλου εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ τέκνον
 20 και τὸ δούλον κατά τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα τὰ αὐτά ἔστιν. ἐπεὶ δὲ οὐ ταυτά ἀλλ' ἕτερα, πῶς οἰόν τε λέγειν ὅτι πᾶν τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθὲν ὡς τούτου μόνου δηλωτικὸν διττόν; εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, ἐπειδὴ τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ ἀφελόντες ὠρισμένως οἶδαμεν ὅτι ἡμισυ σίχου ἔστι και οὐ τῆς Ἰλιάδος, ὃ λέγων ὅτι δός μοι τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, τὸ ἡμισυ τοῦ
 25 ἔπους, διττός ἂν ἦν· ἀλλὰ μὴν οὐ διττός· καθ' αὐτὸ γὰρ ληφθὲν τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ δῆλον γέγονε τίνος ἔστιν ἡμισυ. ὥστε και ὃ τοῦτο σημαίνων λόγος οὐ διττός. εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὃ λέγων 'ἄρα ὄδε σός;' διττός· δῆλον γὰρ ἔστιν ὅπως οὔτος τούτου ἔστιν. ὥστε οὐ λέγεται πολλαχῶς τὸ τούτου τοῦτο, ὅταν ἀφελόντες τι γνώριμον ὄν τί ἔστι ταύτῃ τῇ
 30 προσηγορίᾳ ὀνομάζωμεν· λέγω δὲ προσηγορίαν τὸ τούτου τοῦτο. ὃ f. 53^v γὰρ τὸν Πλάτωνα και Ἀρίστωνα καθ' αὐτοὺς λαβῶν και ἐρωτῶν 'ἄρα γε οὔτος τούτου ἔστι;' ταυτὸν λέγει τῷ 'ἄρα ὁ Πλάτων υἱός ἔστιν Ἀρίστωνος;'· και οὐ διττὸν ἐνταῦθα τὸ ἐρώτημα διὰ τὸ τὰ ληφθέντα γνώριμα τυγχάνειν

5 ante οὐδὲ add. ἀλλ' a (c u) 17 θεῖς πάνυ AI: inv. ord. a 8 τούτου τοῦτο
 a I¹ corr.: τούτου τούτου A, I pr. αὐτὸ A: αἴτιον aI 11 τούτου ἐκείνου I pr.,
 corr. I¹ 12 post αὐτὸ add. τὸ a 14 εἶναι alt. om. A 15 ταυτά A
 16. 17 τὰ κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινὸς κατά συμβεβηκὸς A 18 τὰ αὐτά A τὸ
 alt. om. A 20 τὸ δούλος A τὰ αὐτά (post οὐ) A 21 τὸ iteratum I
 23 ὅτε a οὐ τῆς aA: οὔτος I 25 γὰρ AI: om. a 28 ὅπως aA:
 ὅπερ I 30 προσηγορία aA: προτάσει I ὀνομάζωμεν a δὲ A; δὴ aI
 ὃ AI: οὐ a

πῶς ἀλλήλων εἰσίν. ἔτι τὸ οὐδὲ γὰρ εἴ ποτέ τι σημαίνομεν ἀφελόντες τοιοῦτόν ἐστι· οὐ γὰρ τὸ τούτου τοῦτο λέγεται πολλαχῶς, εἴ ποτέ (τι) τινος ἀφελόντες σημαίνομεν τῇ προσηγορίᾳ τῇ τούτου τοῦτο. καὶ γὰρ εἰπόντες δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, 5 δυνάμει τῇ προσηγορίᾳ σημαίνομεν τῇ τούτου τοῦτο· λέγομεν γὰρ ὅτι δός μοι τούτου τοῦτο, ἤγουν τοῦ στίχου τὸ ἡμισυ, καὶ οὐκ ἔστι διττὸν (τὸ) τούτου τοῦτο. εἴ γὰρ ἦν διττόν (τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν), εἰπόντες δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, οἶον τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, σημαίνομεν τὴν Ἰλιάδα, ἤγουν σημαίνομεν ὅτι δός μοι τὸ ἡμισυ τῆς 10 Ἰλιάδος· ἀλλ' οὐ τοῦτο σημαίνομεν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ καὶ γὰρ τὸ ἡμισυ εἰπόντες δός μοι ὑποστικτέον εἰς τὸ δός μοι, εἶτα ἐπακτέον τὸ Ἰλιάδα σημαίνομεν. ἔστι δὲ τὸ τῆς λέξεως κατάλληλον τοιοῦτον· καὶ γὰρ τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, οἶον τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, εἰπόντες Ἰλιάδα σημαίνομεν. λέγοι δ' ἂν δι' αὐτοῦ· εἰ πᾶν τὸ τούτου τοῦτο 15 διττόν, καὶ τὸ δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους διττόν ἔσται, καὶ τοῦτο λέγοντες λέγοιμεν ἂν δός μοι τὸ ἡμισυ τῆς Ἰλιάδος'.

p. 180^a23 Τὸς δὲ παρὰ τὸ κυρίως τόδε ἢ πῆ ἢ ποῦ.

Τίνες εἰσίν οἱ παρὰ τὸ κυρίως, ἐξηγήσατο διὰ τοῦ ἢ πῆ ἢ ποῦ ἢ πῶς· ὅσοι γὰρ παρὰ τὸ πῆ ἢ ποῦ ἢ πῶς ἀληθεῦον ἢ μὴ ἀληθεῦον 20 καὶ ἀπλῶς ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἀξιούντες παρὰ τὸ κυρίως λεγόμενον ἀξιούσιν. ἀπλῶς μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἅμα λευκὸν εἶναι καὶ οὐ λευκὸν ἀδύνατον· πῆ δὲ οὐκ ἀδύνατον, ὥσπερ ὁ ὀφθαλμὸς πῆ μὲν λευκὸς πῆ δὲ οὐ λευκός. καὶ πρὸς μὲν τὸν τυμβωρύχον ἢ ληστήν ἀγαθὸν ἢ νόσος, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἀγαθόν. καὶ πῶς μὲν τὸ μὴ 25 ὄν ἔστιν· ἔστι γὰρ δοξαστόν· ἀπλῶς δὲ οὐκ ἔστι. τὸ δ' ὥστ' εἰ τόδε μὲν ἀπλῶς τόδε δὲ πῆ, οὐπω ἔλεγχος δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος ἀκούεσθαι· εἰ γὰρ ἀπλῶς μὲν κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειάν ἐστι μέλας, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας ἐστὶ λευκός, ὁ συνάγων λευκὸν αὐτὸν καὶ οὐ λευκὸν οὐκ ἐλέγχει. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος· εἰ γὰρ ἀπλῶς 30 μὲν ἐστὶ μὴ ὄν πῆ δὲ ὄν, ὡς δοξαστόν (ἔστι γὰρ αὐτοῦ δόξα οὐχ ὅτι ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν), ὁ συνάγων αὐτὸ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι οὐκ ἐλέγχει.

1 ἀπαλλήλων a σημαίνομεν A Arist.: τινός (e vs. 3 illatum) aI 3 τί addidi
 5 προσηγορία σημαίνόμενον AI: 'inv. ord. a 5—7 λέγομεν—τούτου τοῦτο AI:
 om. a 6 ἡμισυ] ^o ex corr. A 7 τὸ addidi ἦν AI: οὖν a 8 post
 δός μοι add. τούτου τοῦτο, ἤγουν τοῦ στίχου a 11 ὑπακτέον a 13 εἰπόντες
 post ἔπους collocat a 15 ἔσται AI: ἐστὶν a 18 οἱ postea add. I¹
 εἰ (ante πῆ) A 19 ἀληθεῦον utrobique AI: ἀληθεύειν a 23 τυμ-
 βωρύχον a: τυμβορύχον I 25 δοξαστικόν a 26 δὲ om. a οὕτω a
 29 δὲ AI: γὰρ a τοῦ AI: τῶν a 30 δοξαστικόν a 31 οὐκ alt. aA:
 ἀλλ' I

p. 180^a32 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτ' ἔχοντες.

Τὰ σοφίσματα τοιαῦτα. ἄρ' ἐνδέχεται τὸ μὴ ὄν εἶναι; οὐ· ἀρά γε τὸ μὴ ὄν δοξαστόν ἐστι; ναί· τὸ μὴ ὄν ἄρα ἔστι· τὸ γὰρ ἀλλὰ μὴν ἐστὶ γέ τι μὴ ὄν ὡς ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλὰ μὴν τὸ μὴ ὄν ἐστὶ τι, οἷον 5 δοξαστόν'. πάλιν τὸ ὄν συναγούσι μὴ εἶναι οὕτως· εἰ ἔστι τὸ ὄν, ἢ ἄνθρωπος ἔσται ἢ ἵππος ἢ βοῦς ἢ τι τῶν τοιούτων· οὐδὲν δὲ τούτων ἐστίν, ὥστε οὐδὲ ἔστιν· οὐκ ἄρα ἔστι τὸ ὄν. πάλιν ἄρα ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα εὐορκεῖν καὶ ἐπιορκεῖν; ὁ δὲ ὁμόσας ἐπιορκῆσει ἐπιώρκησεν, ὥστε εὐώρκησεν· ἠλήθευσε γὰρ πεποιηκῶς ὁ ποιεῖν ὤμοσεν· 10 ὁμόσας γὰρ ἐπιορκῆσει ἐπιώρκησεν· ὁ αὐτὸς ἄρα ἅμα ἐπιορκεῖ καὶ εὐορκεῖ. πάλιν ἄρα τὸν αὐτὸν ἐγγωρεῖ ἅμα τῷ αὐτῷ πεῖθεσθαι καὶ ἀπειθεῖν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὅδε πεῖθεται μὲν τῷ γεωμέτρῳ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευράν, ἀπειθεῖ δὲ σύμμετρον εἶναι, καὶ πεῖθεται μὲν μείζονα εἶναι τὸν ἥλιον τῆς γῆς, ἀπειθεῖ δὲ τῷ αὐτῷ ἐλάττονα εἶναι· ὁ αὐτὸς 15 ἄρα τῷ αὐτῷ πεῖθεται καὶ ἀπειθεῖ. θεῖς δὲ τὰ σοφίσματα συντόμως λύει αὐτὰ λέγων ἢ οὔτε τὸ εἶναί τι ταυτόν, τουτέστιν οὐ ταυτόν ἐστὶ τὸ λέγειν τὸ μὴ ὄν ὅτι ἐστὶ τι, οἷον δοξαστόν, καὶ ἀπλῶς ὅτι ἔστιν· εἰ μὲν γὰρ τὸ τι ὄν ταυτόν ἦν τῷ ἀπλῶς ὄντι, ἦν ἂν τὸ μὴ ὄν ὄν· ἐπεὶ δὲ ἕτερον, οὐκ ἔσται τὸ μὴ ὄν ὄν. λύει δὲ σαφῶς καὶ τὸ τὸν αὐτὸν ἅμα 20 ἐπιορκεῖν καὶ εὐορκεῖν λέγων πλήν τοῦτο μόνον, εὐορκεῖ δὲ οὐ, ὁ ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀπλῶς μὲν οὐκ εὐορκεῖ, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, ὅτι ὁμόσας ἐπιορκῆσει ἐπιώρκησεν'. ὥστε κατὰ τοῦτο μόνον, ἀπλῶς δὲ οὐκ εὐορκεῖ, | ὥστε οὐκ ἀπλῶς ὁ ἐπιορκῶν εὐορκεῖ ἀλλὰ πῆ. οὐδ' ὁ f. 54r ἀπειθῶν ἀπλῶς πεῖθεται, ἀλλὰ τι πεῖθεται· ἀπλῶς γὰρ πειθόμενος 25 τῷ ἀληθεῖ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ 'πεῖθεται' ἀληθῶς λέγεται (ὁ γὰρ τοῖς ἀληθεῖσι πιστεύων καὶ τούτοις πειθόμενος κυρίως πεῖθεται), ἀπειθεῖ [δὲ] τῷ ψεύδει· καὶ ἔστιν ἄλλο μὲν φ' πεῖθεται, ἄλλο δ' φ' ἀπειθεῖ.

p. 180^b2 Ὅμοιος δὲ ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν αὐτὸν.

Τὸ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ ἀληθεύειν σόφισμα 30 καὶ ἠρωτάτο καὶ συνεπεραίνετο ἐπ' ἐκείνων οἷς ὁμοίως ὑπῆρχε τὰ ἀντικείμενα· ταῦτα δὲ ἐστὶν ὧν ἐστὶ τὸ μὲν ἡμισυ λευκὸν τὸ δὲ ἡμισυ μέλαν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχειν θεωροῦμεν. ἢ δὲ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἀρὰ γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα ψεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ·

2 ἄρ' a Arist.: ἀρά γε I 6 ἔσται I: ἐστὶν a 8 ὁμόσας, ut videtur, I pr., corr. I'
 9 εὐώρκησεν a 10 ἐπιώρκησεν a ἄρα a: om. I 13 μὲν I: om. a
 14 αὐτῷ a: om. I 16 εἶναι τι καὶ εἶναι Arist. (τι καὶ εἶναι om. Af) 20 πλὴν
 om. Arist. (sed habet D) 21—23 ἀλλὰ—οὐκ εὐορκεῖ iterant aI: non iterat A
 23 πῆ aI: πῶς A 25 πεῖθεσθαι conicio 26 δὲ aA1: deleui ψευδεῖ a 28 ὁ
 om. a post ψεύδεσθαι add. τι a 30 καὶ prius om. A

εἶτα ἐπῆγον· ἀλλὰ μὴν ὁ εἰπὼν τὸν ὀφθαλμὸν λευκὸν ψεύδεται· ἀλλὰ καὶ ἀληθεύει· ἅμα γάρ ἐστι λευκὸς καὶ οὐ λευκός. λέγει δὲ καὶ τούτου τὴν αὐτὴν εἶναι λόγῳ, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι εὐθεώρητον, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὰ ἀντικείμενα ὁμοίως ὑπάρχει, πότερον δεῖ φάσκειν, ἄρα τὸ ἀλη-
 5 θεύειν ἢ τὸ ψεύδεσθαι, τὴν δυσκολίαν παρέχεται. οὐδὲν δὲ κωλύει τὸν αὐτὸν ἀπλῶς μὲν εἶναι ἀληθῆ πῆ δὲ ψευδῆ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος καὶ τοῦ μὴ ὄντος· ὁ γὰρ τὸν Αἰθίοπα μέλανα λέγων ἀπλῶς μὲν ἐστὶν ἀληθής, πῆ δὲ ψευδής· ὁ δὲ λέγων αὐτὸν λευκὸν ἀπλῶς μὲν ψευδής, πῆ δὲ ἀληθής. τὸ δὲ ἢ τινὸς λέγοι ἂν ἐφ' οὗ τὸ ἡμισυ λευκόν, τὸ δὲ
 10 ἡμισυ οὐ λευκόν· οὗτος γὰρ οὔτε ἀπλῶς ἐστὶν ἀληθής πῆ δὲ ψευδής, οὔτε ἔμπαλιν ἀπλῶς μὲν ψευδής πῆ δὲ ἀληθής, ἀλλὰ τινός, ἥτοι ἐπίσης καὶ ψευδής καὶ ἀληθής. δύναται καὶ ἐκ παραλλήλου τὸ τινὸς κείσθαι· ὁ γὰρ πῆ ψευδόμενος ἢ ἀληθεύων κατὰ τι ψεύδεται ἢ ἀληθεύει καὶ οὐχ ἀπλῶς. τὸ δὲ καὶ εἶναι ἀληθῆ τινά, ἀληθῆ δὲ μὴ ἴσον ἐστὶ τῷ
 15 'εἶναι κατὰ τι μὲν ἀληθῆ, ἀπλῶς δὲ μὴ ἀληθῆ'· ὁ γὰρ κατὰ τι ἀληθεύων ἐπὶ τι ἀληθής καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀληθής ἐστὶ. δύναται δέ τις καὶ ὡς οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος ἀκούειν· ἄρα γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὁ λέγων 'ἐγὼ ψεύδομαι' ἅμα καὶ ψεύδεται καὶ ἀληθεύει· ψεῦδος ἄρα τὸ 'οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα
 20 καὶ ἀληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι'. τὰ δὲ ἐφεξῆς κείμενα σοφίσματα σαφῆ εἰσι, καὶ πλεῖστα τούτων τὰ παραδείγματα καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς.

p. 180^b17 Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ τοῦ κλέπτου λόγος.

Δεῖ πρότερον τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι· οὕτω γὰρ καὶ ἡ λύσις, ἣν αὐτὸς ἐπήγαγε καὶ ὑπέγραψε, δῆλη ἔσται. ἔστι δὲ ἡ ἀγωγή
 25 τοῦ παραλογισμοῦ αὐτῆ· ἄρα γε βούλεται τις τὸ ἑαυτοῦ κακόν; οὐ· τί δέ, τὸ κλέπτειν κακόν; ναί· βούλεται δὲ ὁ κλέπτης κλέπτειν; ναί· τὸ ἑαυτοῦ ἄρα βούλεται κακόν. λαβεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ κλέπτειν ἐνταῦθα εἰληπται ἐν οἷς λέγει οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν. τὸ δὲ ὅτι κακόν τὸ κλέπτειν κατεσκευάζον οἱ σο-
 30 φισταὶ δεικνύοντες κακὸν τὸν κλέπτην. ἐδείκνυον δὲ αὐτὸν κακὸν ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ κλέπτου, ἐν αὐτῷ κλέπτου λόγον εἶπεν· εἰ γὰρ κλέπτης ἐστὶ, φασίν, ὁ βουλόμενος τὰ ἀλλότρια λάθρα λαμβάνειν, τοῦτο δὲ κακόν, καὶ ὁ κλέπτης ἄρα κακόν· ὥστε καὶ τὸ κλέπτειν κακόν· ὥστε βούλεται ὁ κλέπτης τὸ ἑαυτοῦ κακόν. τοῦτο λύων Ἀριστοτέλης ἐπήγαγε τὸ οὐ
 35 γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν, δυνάμει λέγων 'οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ κλέπτειν ὡς κακὸν βού-
 λεται, ἀλλ' ὡς ἀγαθόν'· παντὸς γάρ, οὐ τις ἐφίεται, ὡς ἀγαθοῦ ἐφίεται,

11 ἥτοι I: ἥγουν a 16 ὡς I: om. a 24 ὑπέγραψε a 25 αὐτῆ I:
 τοιαύτη a 29 an τὸ γάρ? 33 ὥστε prius] ὡς ex ὧν (spiritus non liquet)
 corr. I 34. 35 οὐχί, omisso γάρ, A 36 οὐ γάρ ai: ὡς οὐχί A 37 οὐ
 τινος I pr.

καὶ κακὸν ἐστίν· ὥστε καὶ ὁ κλέπτης οὐχ ὡς κακὸν ἀλλ' ὡς ἀγαθὸν
 βούλεται τὸ κλέπτειν· οὐκ ἄρα τὸ ἑαυτοῦ βούλεται κακόν. ὅτι δὲ τὸ τὰ
 ἀλλότρια λαμβάνειν ἀγαθὰ οὐκ ἔστι κακὸν τῷ λαμβάνοντι οὐδ' ὡς κακὰ
 σπουδάζει λαβεῖν ἀλλ' ὡς ἑαυτοῦ ἀγαθὰ, κατεσκευάσασθε διὰ τῆς τῶν κακῶν
 5 ἀποβολῆς, δυνάμει λέγων 'ὡσπερ τὸ ἀποβαλεῖν τὴν νόσον καίτοι κακὸν
 οὖσαν οὐκ ἔστι κακόν, οὕτως οὐδὲ τὸ λαμβάνειν ἀγαθὰ χρήματα τὰ |
 ἀλλότρια κακόν ἐστὶ τῷ λαμβάνοντι'. ὦν γὰρ ἡ ἀποβολή, ὡς ἐν τοῖς f. 54^v
 Τοπικοῖς εἴρηται, κακόν, τούτων ἡ λῆψις ἀγαθόν· ἀλλὰ μὴν ἡ ἀποβολή
 τοῦ χρήματος κακόν· ἡ λῆψις ἄρα ἀγαθόν· τὸ κλέπτειν ἄρα ἀγαθόν. ῥητέον
 10 δὲ πρὸς τοῦτο 'ἄρα οὐχὶ πᾶσα λῆψις ἀγαθὸν ἀλλὰ τοιαύδε'. τὸ δὲ ἐφεξῆς
 σόφισμα τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ
 δικαίως ἀποθανεῖν (ὡσπερ καὶ ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν εἰπόντα 'ὦ Σώκρατες,
 ἀδίκως ἀποθνήσκεις' εἶρηκε 'σὺ δὲ ἄρα ἡβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν'· ὁ
 γὰρ δικαίως ἀποθνήσκων ὡς φονεὺς ἢ ὡς κακοῦργος τοῦτο πάσχει· ὁ δὲ
 15 ἀδίκως πάσχων δίκαιος, καθάπερ καὶ ὁ Σωκράτης), εἰ οὖν τὸ ἀδίκως,
 φασὶν οἱ σοφισταί, ἀποθνήσκειν τοῦ δικαίως αἰρετώτερον, καὶ τὸ ἄδικον
 τοῦ δικαίου αἰρετώτερον. τὴν δὲ τοῦ σοφίσματος τούτου λύσιν παρα-
 κατιῶν ἐρεῖ. τοῦ δὲ συμπεραινομένου σοφίσματος τὸ αὐτὸ εἶναι δίκαιον
 καὶ οὐ δίκαιον μετ' ὀλίγον τὴν ἀγωγὴν φανερώς ἐκθήσομεν. χρεῶν δὲ
 20 ἐστὶ πρότερον πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν
 Ἠθικῶν εἰρημένου ἀναμνησθῆναι, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄλλο μὲν εἶναι τὸ φύσει
 δίκαιον, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ τὴν
 διάταξιν τοῦ νόμου περατωθέν. ὥστε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ δίκαιον εἶναι
 καὶ ἄδικον· τὸ γὰρ κατὰ νόμον δίκαιον οὐκ ἀνάγκη καὶ φύσει ἢ τῇ δόξῃ
 25 τοῦ κρίναντος δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ἐνδέχεται μὲν ὡς πρὸς τὴν φύσιν εἶναι
 ἄδικον, καθὼς δὲ γέγονεν ὡς οἱ νόμοι διατάττονται, εἶναι δίκαιον. ὡσπερ
 καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία πρὸς τὸν Σωκράτην λέγει
 ὅτι, ἂν τις τὸ κατὰ νόμους εἴπῃ, σὺ μεταλαμβάνων τὸ κατὰ φύσιν, εἰ δὲ
 τις τὸ κατὰ φύσιν, σὺ τὸ κατὰ νόμους ἐπιφέρων κυκᾶς καὶ συγχεῖς τὰς
 30 διαλέξεις. οὕτως οὖν τοῦ δικαίου τριχῆ διαιρουμένου ἀφορμαὶ πολλαὶ
 παραλογισμῶν ἐντεῦθεν τοῖς σοφιστεύουσι δέδονται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόν-
 τος· ἔλεγον γάρ· ἄρα δίκαιόν ἐστὶ τὸ ἕκαστον ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ,
 ἄδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια; ἢ οὕτως· πότερον ποτέ φαμεν εἶναι δίκαιον
 καὶ κρίσιν δικαίαν (τὸ γὰρ δίκαιον ἀντὶ τοῦ * * δικαίου εἰληπταὶ ὡς
 35 μῆδὲν διαφέρον) οὐχὶ τὸ ἕκαστον τῶν κρινομένων ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ καὶ ἂ
 δεῖ ἔχειν αὐτόν; ναί· ἄδικον δὲ καὶ κρίσιν ἄδικον οὐχὶ τὴν κυρώσασαν τὰ

2 βούλεται κακόν I: inv. ord. a 7 ὦν γὰρ A: εἰ γὰρ ὦν aI 7. 8 ἐν τοῖς Τοπικοῖς] III 2
 p. 117^b3sq. 10 ἄρα a: fort. ἀλλὰ cf. p. 148, 29 n. 14 δὲ I: om. a 20 πρὸς σαφήνειαν
 πρότερον a 20. 21 ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Ἠθικῶν] c. 10 p. 1134^b18sq. 21 μὲν om. A
 τὸ alt. postea add. I¹ 22 δὲ prius om. A κρίνοντος A 23 περατωθέν scripsi
 cf. p. 174, 25: περαιωθέν aAI καὶ om. A 24 καὶ φησι a 27 ἐν τῷ τοῦ Πλά-
 τωνος Γοργία] c. 38 p. 483 A memoriter citat 29 συγχεῖς I pr. 30 τριχῆ AI:
 τριχῶς a 31 δέδονται] v superscr. I¹ 32 τὸ καθἕκαστον ἔχειν τὰ καθ' ἑαυτοῦ A:
 34 adde κατὰ δόξαν τοῦ κριτοῦ (sive δικαστοῦ) 36 κυρώσασαν a

ἀλλότρια ἔχειν τὸν μὴ κύριον; ναί. εἶτα ἐπήγουν· ἀλλὰ μὴν ὅδε ἔχει τὰ
 χρήματα τούτου λαβών· καὶ ἧ μὲν ἐκ τοῦ νόμου ἢ καὶ τῆς δόξης τοῦ
 κριτοῦ ἔλαβε (τοῦτο γὰρ λείπει), ἧ μὲν οὖν ἐκ τούτων ἔλαβε, τὰ ἑαυτοῦ
 ἔχει· τὸ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν κεῖται δίκαιον εἶναι· εἰ δὲ δικαίως ἔχει, δι-
 5 καία ἢ κρίσις· κατὰ νόμους γὰρ ἔχει· ἧ δὲ πάλιν τοῦ ἀποστερηθέντος
 ἦσαν, ἄδικος ἢ κρίσις· ἢ αὐτὴ ἄρα δικαία καὶ ἄδικος. οἷον εἴ τις συκο-
 φάντης ἔλεγε τὴν οἰκίαν ἢ τὸν ἀγρὸν τοῦ Πλάτωνος, α κατεῖχε μίσθωμα
 καὶ φόρους τελῶν τῶ Πλάτωνι, μὴ τοῦ Πλάτωνος εἶναι ἀλλ' οἰκεία, ἔκρινε
 δὲ ὁ δικαστὴς ὁμωμοκέναι τὸν Πλάτωνα καὶ γενέσθαι κύριον τοῦ ἀγροῦ
 10 ἢ τῆς οἰκίας, ὁ δὲ Πλάτων διὰ τὴν περὶ τὸν ὄρκον εὐλάβειαν τὸν συκο-
 φάντην εἶασεν ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ, οὕτως ὁ συκοφάντης τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει·
 α γὰρ ἀπὸ νόμου τις ἔσχεν, ὡς ἴδια ἔλαβε· τὸ δὲ τὰ ἴδια ἔχειν κεῖται
 δίκαιον εἶναι· ὥστε δικαία ἢ κρίσις. ἄδικος δὲ τῇ φύσει· τῇ γὰρ φύσει
 δίκαιον [εἶναι] μὴ πρὸς ὄρκους ἀφιέναι τὸν Πλάτωνα, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν
 15 ἀπορριῖψαι ὡς βδελυρὸν καὶ συκοφάντην, ἀποδοῦναι δὲ τῶ Πλάτωνι τὰ
 ἑαυτοῦ. ἢ αὐτὴ ἄρα κρίσις δικαία καὶ ἄδικος, καὶ τὸ αὐτὸ δίκαιόν ἐστι
 καὶ ἄδικον. ἢ μὲν παραγωγὴ τοῦ σοφίσματος αὕτη. κατὰ δὲ τὴν λέξιν τὴν
 κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου (τὸ ἐκ τοῦ νόμου) πρόσκειται, ὅτι νόμος ἦν
 τὴν τῶν δικαστῶν κρίσιν εἶναι κυρίαν. α δ' ἂν τις κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν
 20 αὐτοῦ, κἂν ἧ ψευδῆς, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· κἂν γὰρ ἄδικός
 ἐστὶν ἢ κρίσις, κατὰ μέντοι γε τὸ δόξαν αὐτῶ δίκαιον ἔκρινε, κυρίαν
 εἶναι τήνδε τὴν κρίσιν λέγει ὁ νόμος. τὴν μὲν οὖν τοῦ σοφίσματος παρα-
 γωγὴν καὶ λύσιν εἴπομεν. α δὲ λέγει διὰ τῆς λέξεώς ἐστιν· ὅσα ἂν τις
 κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν | αὐτοῦ, κἂν ψευδῆς κἂν ἄδικος ἢ κρίσις f. 55^r
 25 ἐστὶ, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· νόμος γὰρ ἦν Ἀθηναίοις τὰς δικα-
 σθείσας δίκας κυρίας εἶναι. καὶ τοῦτο δῆλον πεποιήκεν καὶ ἐν τῶ Κρίτωνι
 τοῦ Πλάτωνος Σωκράτης· λέγει γὰρ ἐν ἐκείνοις ὁ Σωκράτης “τί ἐροῦμεν
 πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως
 τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὅς τὰς δίκας
 30 τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι”. ἐν δὲ τῷ ‘πότερον δεῖ
 κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ ἄδικα;’ τὸ κρίνειν ἴσον ἐστὶ τῶ
 κατακρίνειν καὶ καταδίκῃ ὑποβάλλειν. τίνα γάρ, φασί, δεῖ καταδίκης
 ἀξιοῦν, τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὰ ἄδικα; εἰπόντος δὲ τοῦ ἀποκρινομένου
 ὅτι τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα καταδικάζειν δεῖ, ἐπήγουν περὶ τοῦ ἀδικηθέντος

2 καὶ alt. om. A 5 ἢ superscr. A¹ 8 τῶ πλάτωνι A: πλάτωνος aI
 9 ὁμωμοκέναι I 10 ἧ A: καὶ aI 12 τις postea add. I¹ 13 ἄδικος
 δε aI: spatium 6 litt. A τῇ alt. scripsi: τὸ aAI γὰρ φύσει aI: spatium 6
 litt. A 14 εἶναι ut e vs. 13 illatum delevi 15 βδελυρὸν a 18 τὸ—νόμου
 addidi 19 κρίσιν εἶναι aA: inv. ord. I α ex α corr. I¹ 21 τὸ AI:
 τὴν a αὐτῶ A: αὐτοῦ a: compend. I post ἔκρινε add. δε τὴν a 24 καὶ αδ.
 conicio 24. 25 ἐστὶν ἢ κρίσις A 26 ἐν τῶ Κρίτωνι] c. 11 p. 50 B 28 ἔχοι A:
 ἔχη I: ἔχει a 29 ῥήτωρ Plato: ῥήτορας a: ῥήτορας A: compend. I 30 πότερα
 A Arist. 31 ἄδικα—δίκαια a 32 καὶ—υποβάλλειν om. A δεῖ b: δεῖν aAI
 33 δε AI: γάρ a

λέγοντας· ὅδε δὲ ἄδικα λέγει· ἃ γὰρ ἔπαθεν, ἐκεῖνα καὶ διηγῆται καὶ λέγει· ἔπαθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει· ὥστε εἰ τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα κρίνειν δεῖ καὶ καταδικάζειν, οὗτος δὲ ἄδικα λέγει, τοῦτον ἄρα δεῖ καταδικάζειν· οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἀδικηθεὶς· δεῖ ἄρα τὸν ἀδικηθέντα καταδικάζειν,
 5 δικαιουῶν δὲ τὸν ἄδικον. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδικούμενον δίκαιόν ἐστιν ἱκανῶς λέγειν ἃ ἔπαθεν ὡς αἰτία ἐπῆχται τοῦ ἄδικα λέγειν τὸν ἀδικηθέντα· δίκαιον γάρ, φασὶν οἱ σοφισταί, λέγειν τὸν ἀδικηθέντα ἃ πέπονθε· πέπονθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει. μέχρι μὲν τούτου ἐτίθει μόνα αὐτὰ τὰ σοφίσματα· τὸ δὲ ἐντεῦθεν τὰς λύσεις αὐτῶν ἐπάγει. ἔστι
 10 δὲ ἦν νῦν λέγει ἐν τῷ οὐ γάρ, εἰ παθεῖν τι ἀδίκως αἰρετόν, τὸ ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ δικαίως λύσις τοῦ λέγοντος σοφίσματος ‘εἰ τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν αἰρετώτερόν ἐστι τοῦ δικαίως, καὶ τὸ ἄδικον τοῦ δικαίου αἰρετώτερον’. ἔστι δὲ δ λέγει· οὐ γάρ, εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως ἢ ὅλως παθεῖν τι ἀδίκως αἰρετόν, καὶ ἀπλῶς τὸ ἀδίκως τοῦ δικαίως
 15 αἰρετώτερον, ἀλλ’ ἀπλῶς μὲν αἰρετώτερόν ἐστι τὸ δικαίως καὶ τὸ δίκαιον, τοδὶ μέντοι οὐδὲν κωλύει ἀδίκως ἢ δικαίως, τουτέστιν ἐνταῦθα μέντοι οὐδὲν κωλύει τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν αἰρετώτερον εἶναι τοῦ δικαίως· οὐ γάρ, εἰ τί ποτέ ἐστιν αἰρετώτερον ἢ πρὸς τι, καὶ ἀπλῶς τὸ οὕτως λεγόμενον αἰρετώτερόν ἐστι. τὸ δὲ καὶ τὸ ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ δίκαιον,
 20 τὰ δὲ ἀλλότρια οὐ δίκαιον λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος τοῦ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν ἕκαστον δίκαιον εἶναι ἀξιούντος. λέγει δὲ ἀληθὲς μὲν εἶναι τὸ δίκαιον λέγειν τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, ἄδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια· κρίσιν μέντοι τοιαύτην, εἰ καὶ ψευδὴς ἐστὶ, τουτέστιν εἰ καὶ ἡμαρτημένη ἐστὶ τῷ πρὸς τὸ φύσει δίκαιον βλέποντι, ὅμως οὐδὲν κωλύει λέγειν δικαίαν εἶναι,
 25 ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν πεπεράσται, καὶ πολλὰ μὲν εἰσὶν ἃ φαίνεται ἄδικα μὲν διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους προβῆναι, δίκαια δὲ ὅμως ὄντα φύσει, καὶ πολλὰ ἔμπαλιν δίκαια διὰ τὸ νομίμως πεπεράσθαι, ἄδικα δὲ φύσει. οὐ γάρ, εἰ δίκαιον, φησί, τὸ τοδὶ ἢ ὠδί, καὶ ἀπλῶς δίκαιον, τουτέστιν οὐ γάρ, εἰ ὁ νόμος δίκαιον μὲν λέγει τοδί, τούναντίον δὲ
 30 ἔκρινεν ὁ δικαστὴς πρὸς τὸ φύσει δίκαιον ἀποβλέψας, καὶ ἀπλῶς τὸ μὲν παρὰ τοῦ νόμου λεγόμενον δίκαιόν ἐστι, τὸ δὲ κατὰ τὴν δόξαν τοῦ κριτοῦ ἄδικον, ἀλλ’ ἐνδέχεται καὶ ἔμπαλιν.

p. 180^b34 ‘Ὁμοίως δὲ καὶ ἄδικα ὄντα οὐδὲν κωλύει λέγειν.

Τοῦτο λύσις ἐστὶ τοῦ τελευταίου σοφίσματος τοῦ λέγοντος “πότερον
 35 δεῖ κατακρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὸν τὰ ἄδικα;”. ἔστι δὲ τοιαύτη·

5 καὶ om. A 6 αἴτιον A 8 ἐτίθη a 9 τὸ σοφίσματα (sic) I 10 τί AI:
 τὸν a 15 αἰρετώτερον prius] αἰ postea, ut videtur, add. I¹ 19. 20 δίκαιον A,
 corr. I¹: δίκαια a, I pr. 20 δίκαιον I τὰ alt. Arist.: τὸ AI: τὸ τὰ A
 21 ἀξιούντα A 23 ταύτην A εἰ καὶ alt. om. A 25 πεπεράσθαι a
 27 ὄντα φύσει A: ὄντα τῇ φύσει a: φύσει ὄντα I 28 τοδὶ a Arist.: ὠδί AI
 29 δὲ I: om. aA 30 δικαστὴς A: σοφιστὴς aI 31 παρὰ τῷ νόμῳ a 33 ἀδικον I 35 ἄδικα — δίκαια a

οὐδέν, φησί, κωλύει ἄδικα ὄντα τὰ λεγόμενα δίκαιον εἶναι λέγειν αὐτά. τὸ δὲ οὐ γάρ, εἰ λέγειν δίκαιον, ἀνάγκη δίκαια εἶναι ἐναντίως ἔχειν μοι δοκεῖ τοῖς εἰρημένους· ἔδει γάρ, ὡς οἶμαι, οὕτως εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἀνάγκη ἄδικα εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι λέγειν αὐτά· ἃ γὰρ πέπονθέ τις ἀδίκως, λέγει, καὶ οὐκ ἀνάγκη ἄδικα λέγειν. ἢ εἴη ἂν λέγων ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα κατακρίνειν· οὐ γάρ, εἰ δίκαιόν ἐστι τὸ λέγειν ἃ τις πέπονθεν, ἀνάγκη καὶ τὰ λεγόμενα δίκαια εἶναι· πῶς γάρ, ἐπειδὴ ἀδίκων εἰσὶ μνηστικά; ἔστι γοῦν, ἵνα σαφέστερον εἴπωμεν, ὃ λέγει τοιοῦτον, ὅτι οὐκ ἀνάγκη δίκαια εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι λέγειν αὐτά· f. 55^v
 10 ἃ γὰρ πέπονθεν ἄδικα, ἐκεῖνα λέγει, καὶ δίκαιά ἐστι λέγεσθαι ταῦτα· ὥστε οὐ δεῖ τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν, ἐπειδὴ λέγει ἃ ἐστι δίκαια λέγεσθαι, ἄδικα δὲ καθὸ πέπονθε ταῦτα. ὥσπερ οὐδ' εἰ ὠφέλιμά εἰσι λέγεσθαι τὰ θανάσιμα ἢ βλαβερὰ διὰ τὸ τὸν ἄνθρωπον ταῦτα φεύγειν, ἔσσονται καὶ ὠφέλιμα τὰ τοιαῦτα· ταῦτα μὲν γὰρ φύσει βλαβερὰ καὶ θανάσιμα καὶ
 15 ἀνωφελῆ, ὠφέλιμα δ' εἰσι λέγεσθαι. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων· οὐ γάρ, εἰ τότε ἐστὶ δίκαιον λέγεσθαι, ἀνάγκη καὶ δίκαιον εἶναι. ὥστε εἰ ἃ λέγει ὁ ἀδικηθεὶς, δίκαιά ἐστι λέγεσθαι καίπερ ἄδικα ὄντα, τὴν νικῶσαν λήψεται. ἐκ τούτου δὲ φανερόν ἐστι καὶ τὸ μὴ πάντα τὸν λέγοντα τὰ ἄδικα νικᾶν, ἀλλὰ τὸν λέγοντα ἃ πέπονθεν ἄδικα δίκαια ὄντα λέγεσθαι. τοῦτο
 20 γὰρ συνῆγον οἱ σοφισταὶ ἐρωτῶντες οὕτως· ἄρα τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα δεῖ κατακρίνειν ἢ τὸν τὰ δίκαια; καὶ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου τὸν τὰ ἄδικα, εἰσάγοντες δὲ καὶ τινα ἀδικηθέντα καὶ λέγοντες 'ἀλλὰ μὴν καὶ οὗτος ἄδικα λέγει· ἃ γὰρ πέπονθε, λέγει' συνῆγον 'καὶ λοιπὸν ἐστὶ τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν'· ἃ γὰρ ἄδικα πέπονθε, λέγει. ἀλλὰ μὴν καὶ
 25 δίκαια λέγειν· δίκαια γάρ ἐστι λέγεσθαι· ἔστιν ἄρα τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα νικᾶν. πρὸς δ' ἀπαντῶν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν ὥστε οὐκ εἰ τὰ λεγόμενα ἄδικά ἐστι, καὶ πᾶς ὁ λέγων τὰ ἄδικα νικᾶν λέγεται, ἀλλ' ὁ λέγων ἃ λέγειν ἐστὶ δίκαια, ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἄδικα· λοιπὸν καὶ τόνδε ἄδικα λέγοντα δίκαια λέγεσθαι ὄντα οὐκ ἐστὶ κατακρίνειν· λέγει γὰρ ἃ
 30 λέγειν ἐστὶ δίκαια, παθεῖν δὲ ἄδικα. ἴσον οὖν ἐστὶ τὸ ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων τῷ ὁμοίως δὲ οὐδέ, εἰ λέγει τις δίκαια, ἀνάγκη δίκαια λέγειν· οὐ γάρ, εἰ ὁ ὑβρισθεὶς λέγων ὅτι ὑβρίσθη ἄδικα λέγει (ἃ γὰρ πέπονθεν ἄδικα ὄντα, λέγει), ὁ ὑβρίσας, δηλονότι λέγων μὴ ὑβρικένας, τὰ δίκαια λέγει. τὸ γὰρ μὴ ὑβρίζειν δίκαιον· τοῦτο δὲ λέγει· τὸ δίκαιον ἄρα
 35 λέγει· ἀλλ' οὐχί, εἰ τὰ δίκαια λέγει, καὶ ἀπλῶς δίκαιά ἐστιν ἃ λέγει· ψευδῆ γὰρ ἐστίν. ὥστε εἰ ἃ λέγει ὁ ἀδικηθεὶς δίκαιά ἐστι λέγεσθαι

1 δίκαιον ex Arist. scripsi: δίκαια aI 4 γὰρ alt. I: καὶ a 8 post εἰσὶ add. σημαντικά ἢ a 9 δίκαια scripsi: ἀδικον aI 12 ὥσπερ] ὦ ex ὦ, ut videtur, corr. I¹ εἰσι I: ἐστι a 21 λαμβάνοντες a: λαβόντες I, in quo inter a et β foramen est 23. 24 συνῆγον—λέγει bis I (sed in iteratis λέγειν) 25 λέγειν I: λέγει a 29 λέγοντα a: λέγεται I 30 post δίκαια e vs. 28 illata ἀπλῶς δὲ καὶ exprunxit I δὲ prius superscr. I 32 ὑβρίσθη a: ὑβρίσθην I 33 λέγει a: λέγειν I ὑβρικένας] x corr. nescio unde I 34 γὰρ I: δὲ a

καίπερ ἄδικα ὄντα, τὴν νικῶσαν λήψεται· δίκαιον γὰρ ἐστὶ λέγειν αὐτὸν λέγει.
καὶ ἡ μὲν δίκαιά ἐστι λέγεσθαι, δίκαιά ἐστίν, ἄλλως δὲ ἄδικα· μῆρυτικά
γὰρ ἀδίκων.

p. 181^a 1 Τοῖς δὲ παρὰ τὸν ὄρισμόν γενομένοις τοῦ ἐλέγχου.

5 Τίς μὲν ἐστὶν ὁ ὄρισμός τοῦ ἐλέγχου, καὶ τί ἐστὶν ἕκαστον τῶν ἐν
αὐτῷ κειμένων, καὶ τίνας οἱ παρὰ τὸν τοῦ ἐλέγχου ὄρισμόν γινόμενοι
παραλογισμοί, ἐφθη τε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης καλλίστως ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ προκειμένου συντάγματος παραδούς, καὶ ἡμεῖς ἀρκοῦντως εἰρήκαμεν
ἐν ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ αὐτοῦ ἐμφερομένων διευκρινοῦντες καὶ
10 σαφηνίζοντες, καὶ περιττὸν πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ ἀνακυκλοῦντας τὰ αὐτὰ
λέγειν. λοιπὸν οὖν ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐνταυθοῖ καταθρήσωμεν, ὃ ἡμῖν
μὴ ἐξήτασαι· ἐστὶ δὲ τὸ ἐάν δὲ ἐν ἀρχῇ προσέρηται. ἐστὶν
οὖν τὸ ῥητὸν ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κείμενον. εἰ γοῦν οὕτως
εἰληπτο, ἦν ἂν σαφές τὸ λεγόμενον· καὶ ἐάν ἐν ἀρχῇ τις προσέρηται,
15 ὡς ἄρα γε ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;,
οὐχ ὁμολογητέον. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον· ἐάν, φησίν, ἔρηται τις ἄρα γε
ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;,
μὴ ὁμολο-
γητέον ὡς ἀδύνατον, ἀλλὰ φατέον τὸ ναί, μὴ μέντοι ὠδί, τουτέστι
πρὸς τὸ αὐτό (τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ κυρίως ἔλεγχος), ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ
20 ἄλλο· τὰ γὰρ τέσσαρα καὶ διπλάσιά εἰσι πρὸς τὰ δύο καὶ οὐ διπλάσια
πρὸς τὰ τρία. τὰ δὲ κείμενα σοφίσματα σαφῆ εἰσι καὶ οὐδεμιᾶς θεωρίας
δέονται.

p. 181^a 15 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ.

Τοὺς παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ, φησίν, αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν, ἂν
25 ἡ δῆλον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει (οὐ γὰρ αἰεὶ δῆλον, ὅταν μὴ αὐτόθεν
αὐτὸ λαμβάνη· καὶ εἴρηται πότε ἐστὶ δῆλον καὶ πότε ἀδῆλον ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν), ἂν δῆ,
φησί, δῆλον ἦ, οὐ δοτέον, ῥητέον δὲ ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖς. οὔτε |
οὖν οὕτω διδόναι δεῖ, οὔθ' ὅταν ἐνδοξον ἦ, λέγοντα τάληθές. εἴη f. 56^r
30 δ' ἂν λέγων· ὅταν σὺ ὁ ἀποκρινόμενος τάληθές διψῶς, ὃ δὲ ἐρωτῶν ἐνδοξον
ἐρωτᾷ συντελοῦν αὐτῷ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ ἐναντίον τῆς σῆς ἀληθοῦς θέσεως
(οὐδὲν γὰρ κωλύει διὰ τινων ἐνδόξων δεῖξαι τὸ μὴ ζῶον, οἷον τὸ βιβλίον,
ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ζῶον), τὸ δῆ τοιοῦτον, εἰ καὶ ἐνδοξον, φησίν, ἐστίν,

2 δίκαιά prius a: δίκαιόν I 6 ὄρισμόν a: ὄρισμοί I 7 ἐν τῇ ἀρχῇ] c. 5
p. 167^a 23—27 8 εἰρήκαμεν a (sc. p. 44, 3 sq.): εἰρήκαμεν I 12 et 14 προσέρηται a
16 εἴρηται a 17 μὴ alt. aI: οὐχ A 18 ὡς A: om. aI 20 διπλάσιον utrobi-
que A 25 ἡ Arist.: εἴη aI λαμβάνειν a ἀπόθεν AI: ἀπόθεν a 26 post
πότε alt. add. ἐστίν A 26. 27 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτ.] c. 16 27 ἐν
τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 13 δὲ A 28 τὸ I: om. a 31 θέσεως] θέ in ras. A¹

ὅμως οὐ δοτέον. ἢ εἴη ἄν λέγων διὰ τοῦ οὕθ' ὅταν ἐνδοξον ἦ, λέ-
 γοντα τἀληθές, ὅτι κἀν δοκῆ μὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ, τῇ δὲ
 ἀληθείᾳ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτῆται, οὐ δοτέον λέγοντα τἀληθές, τουτέστιν
 ἀλλὰ ῥητέον πρὸς αὐτὸν τἀληθές. ἔστι δὲ τὸ ἀληθές ὃ δεῖ πρὸς τὸν
 5 ἔρωτωντα λέγειν, ὅτι φαίνη μὲν μὴ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ
 ὃ ἔδει συμπεράνασθαι αἰτεῖς. ὅτι δὲ δύναται τις τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν,
 μὴ δοκεῖν δὲ λαμβάνειν, ὅταν ἀντ' ὀνόματος ὄνομα ἢ λόγον καὶ ἀντὶ
 λόγου ὄνομα λάβῃ, εἴρηται, καθάπερ εἶπον, ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν
 τοῖς Τοπικοῖς. εἰ μὲν οὖν ἦ δῆλον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, οὕτως ἀπο-
 10 κρίνεσθαι χρή. εἰ δὲ λανθάνει διὰ τὸ μοχθηρῶς ἐρωτᾶσθαι τοὺς τοιοῦτους
 λόγους, μετατρεπτέον τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὸν ἐρωτωντα λέγοντας
 αὐτὸν μὴ διειλέχθαι, μὴ διαλεχθεὶς δὲ δῆλον ὡς οὐδὲ ἤλεγξεν. ἔλεγχος
 γάρ ἐστιν, ὅταν συλλογισάμενος τὸ ἀντικείμενον δεῖξῃ μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ
 αἰτήσας μῆτε πρὸς τι μῆτε πρὸς ἄλλο καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ ὀρισμοῦ
 15 τοῦ ἐλέγχου. εἴτα, φησί, ῥητέον δεδόσθαι οὐχ ὡς χρησομένην τῷ δοθέντι
 σοι ὡς προτάσει, ἀλλὰ δέδοται ὡς πρόβλημα, ἵνα πρὸς τοῦτο συλλογιῆ,
 τουτέστιν ἵνα λαβῶν πρότασιν συλλογισάμενος δεῖξῃς τὸ ἐναντίον· σὺ δὲ
 ὡς προτάσει χρησάμενος συνελογίσω τὸ συμπερανθέν. εἰ γὰρ ἐδόθη ἀδτῷ
 ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, αὐτὸς δὲ διὰ τούτου συνελογίσαστο τὴν τῶν κιναι-
 20 δων ἡδονὴν ἀγαθόν, χρή λέγειν ἡμᾶς μὴ ὡς πρότασιν δοῦναι τὸ τὴν
 ἡδονὴν κατὰ φύσιν εἶναι ἀλλ' ὡς πρόβλημα. καὶ ὅπως, φησί, δεῖ τοὺς
 ἀποκρινομένους τὸ ἐναντίον ποιεῖν τῶν παρεξελέγχων· ἐκεῖ γὰρ τεθέν-
 των τινῶν καὶ ἐπαχθέντος τοῦ συμπεράσματος συγχωρεῖν μὲν φασιν οὕτως
 ἔχειν, οὐ μὴν τοῦτο ἐβουλόμεθα δειχθῆναι ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ὡς διὰ προτά-
 25 σεως ἄλλο τι· τοῦτο οὖν λαβῶν δεῖξον δι' αὐτοῦ ἄλλο τι.

p. 181•22 Καὶ τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συμβιβάζοντας ἐπ'
 αὐτοῦ τοῦ λόγου δεικτέον. ἔστι δὲ διττὴ ἡ τῶν ἐπομένων
 ἀκολούθησις.

Τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συλλογισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ ἐπόμενον
 30 λέγει συμβαίνοντας. φησὶν οὖν ὡς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ
 συλλογισμοῦ, δεικτέον ὅτι τὸ σόφισμα παρὰ τὸ ἐπόμενον συμβέβηκεν, ἦτοι
 παρὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν. οὐ γάρ, εἰ τὸδε τῷδε ἔπεται, καὶ τῷδε τὸδε
 ἀνάγκη ἔπεται· οὐ γάρ, εἰ τὸ μέλι ξανθόν, καὶ τὸ ξανθὸν μέλι· καθόλου
 γὰρ εἶπε τὸ ἐπόμενον, οἶον τὸ ξανθόν, ἐν μέρει δὲ ᾗ ἔπεται τὸ
 35 ἐπόμενον, οἶον τῷ μέλιτι. γίνεται δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐπόμενον σόφισμα καὶ

1 οὐδ' Arist. cf. p. 176,29 2 δοκεῖ a 3 αἰτῆται A' corr.: αἰτεῖται aI, A pr.
 λέγοντα aA: λέγοντες I 4 ἔστι—ἀληθές mrg. A' 7 δοκῆ A 11 λέγοντας
 I: λέγοντες a 13 post ἔστιν add. ἀληθές 14 καὶ ὅσα ἄλλα κτλ.] cf. c. 5
 p. 167•23—27 τοῦ om. A 15 χρησομένην scripsi: χρησα-
 μένη aI 16 τοῦτον a 17 προτάσεις A 19 τοῦτο a 21 εἶναι om. A
 31 ἦτοι AI: ἦγουν a 35 τῷ AI: τὸ a

ἐν τοῖς κατὰ ἀντιθέσιν λαμβανομένοις· οὐ γάρ, εἰ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον, καὶ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον. παρ' ὃ γέγονε καὶ τὸ τοῦ Μελίσσου σόφισμα, ὅτι εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ μὴ
 · γεγονός, ὅπερ ἀγέννητον εἶπεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει. ἐγένετο οὖν τὸ σόφισμα,
 5 ὅτι οὐκ ἀκριβής ἐστιν ἡ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῆ· ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν·
 εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν οὐ γέγονε. περὶ τῆς ἀντιστροφῆς ταυτησί πολλά μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις εἰρηκαμεν θεωρήμασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐξετάζοντες οὐκ ὀλίγα, καὶ περιττὸν αὐθις ταυτολογεῖν.

10 p. 181*31 Ὅσοι δὲ παρὰ τὸ προστιθέσθαι τι συλλογίζονται.

Παρὰ τὸ προστιθέσθαι τι συλλογίζεσθαι λέγει τοὺς τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθέντας, ὃς ἦν ἕκτος τρόπος τῶν ἕξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν. πῶς δὲ ἀφαιρουμένου τοῦ παρ' ὃ λέγουσι γίνεσθαι τὸ ἀδύνατον πάλιν οὐδὲν ἤττον τὸ ἀδύνατον μένει, εἴρηται πρότερον, ὅτε τὴν λέξιν
 15 ἐξηγούμεθα ἦν αὐτὸς τέθεικεν ἐν τῷ τοιοῦτῳ τῶν παραλογισμῶν | εἶδει· f. 56v
 ἔστι δὲ ἡ λέξις αὕτη “οἶον ὅτι οὐκ ἔστι ζωὴ καὶ ψυχὴ ταῦτόν· εἰ γὰρ φθορᾶ γένεσις ἐναντίον” καὶ τὰ ἐξῆς τῆς λέξεως· καὶ οὐ δεόμεθα πάλιν δι' ὑποδείγματος σαφηνίζειν. ὃ δὲ ἡμᾶς παραινεῖ, ἐστὶν ἀφαιρεῖν ἐκεῖνο παρ' ὃ συμβαίνει τὸ ἀδύνατον καὶ ἐμφανίζειν ὅτι καὶ τούτου ἀναιρουμένου
 20 τὸ ἀδύνατον μένει, ὥστε οὐ παρὰ τοῦτο. καὶ ἐπίστησον ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ὁ αὐτός ἐστι τῷ μὴ παρὰ τοῦτο. εἶπε δὲ περὶ τοῦ μὴ παρὰ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ (τὸ) ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐμφανιστέον ἐπήγαγε καὶ λεκτέον ὡς δέδωκα, οὐκ ὅτι μοι δοκεῖ, ἀλλὰ χάριν τοῦ λόγου, ἵνα μὴ δυσκολαίνειν
 25 ἢ ἐρίζειν δόξαιμι· εἰδὼς γὰρ αὐτὸ μηδαμῶς ὄν πρὸς τὸν λόγον μηδὲ αἴτιον αὐτοῦ δέδωκα, σὺ δὲ ἐχρήσω τοῦτῳ ὡς πρὸς τὸν λόγον ὄντι καὶ οἰκείῳ ὑπάρχοντι τῷ λόγῳ. τὸ δὲ πλήρες τοῦ ὃ δὲ κέχρηται οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον τοιοῦτόν ἐστι· σὺ δὲ κέχρησαι πρὸς τὸν λόγον καὶ ὡς οἰκείῳ ὄντι τοῦ προβλήματος οὐδὲν ὄντι πρὸς τὸν λόγον.

30 p. 181*36 Πρὸς δὲ τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιοῦντας.

Πρὸς τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιοῦντας παραλογισμούς φησι δεῖν εὐθύς ἐν ἀρχῇ διορίζειν καὶ ἀπαντᾶν λέγοντας ὅτι πλείω τὰ ἠρωτημένα, καὶ οὐ δεῖ ἢ διδόναι ἢ ἀπαρνεῖσθαι ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο

1 εἰ γάρ, omisso οὐ, A · 3 μελίσσου I 4 ἀγέννητον A Arist.: ἀγέννητον al (D, pr. C)
 5 σὺν ἀντιθέσει (sic) a 11 post τοὺς add. παρὰ I, περὶ a: om. A μὴ αἴτιον al:
 ἀναίτιον A 14 πρότερον] p. 51,4 sq. 16 οἶον ὅτι κτλ.] c. 5 p. 167b27 19 καὶ alt.
 om. A 22 ἐν τῷ δευτ. τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 τὸ addidi 24 δέδωκεν A 26 δέ-
 δωκε A 27 ὃ δὲ A Arist.: ὃ δὲ I (D, corr. c): ὃ δὲ a 28 καὶ om. A 31 post
 πρὸς add. δὲ a 32. 33 ὡς πολλά τὰ ἠμαρτημένα A 33 ἢ prius om. A

δῆλον ποιεῖν, ὅτι τὰ πολλὰ ἐρωτήματα ὡς ἐν προτείνουσιν, ὅπερ οὐκ ἔστι
 τεχνικόν· ἐρώτησις γὰρ ἐκείνη ἐστὶν ἀρίστη, ἥτις μία οὖσα καὶ μιᾶς
 ἀποκρίσεώς ἐστιν αἴτησις. νῦν δὲ δι' ὧν ἐπάγει τοῦτο λέγει, ὅτι πολλάκις
 5 δὲ μὴ ἀπλῆς οὐσης τῆς ἐρωτήσεως δόντα τινὰ ἀπλῆν τὴν ἀπόκρισιν
 οὐδὲν συμβαίνει αὐτὸν ἀμαρτάνειν· ὥσπερ γάρ, φησὶν, ἐπὶ τῶν
 ὁμωνύμων ὅτε μὲν ἀμφοῖν ὅτε δὲ οὐδετέρῳ ὑπάρχει. τῶν γὰρ
 Αἰάντων ὁμωνύμων ὄντων ἀμφοῖν μὲν ὑπάρχει τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν,
 οὐδετέρῳ δὲ τὸ τῷ Θερασίτῃ μονομαχῆσαι· ὥστε ἐπὶ τούτων καίτοι ὁμω-
 10 νύμων ὄντων δοτέον ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. οἷον πότερον ὁ Αἶας εἰς Ἴλιον
 ἐστράτευσε; ναί· ἀρμόζει γὰρ καὶ τοῖς δυσί· πότερον Θερασίτῃ ἐμονομάχησεν;
 οὐ· οὐδεὶς γὰρ τούτων τῷ Θερασίτῃ συνημιλλήθη. ἀλλὰ πῶς οὐ μαχό-
 μενα ταῦτα τοῖς πρότερον εἰρημένους, ὅτε ἔλεγεν ὅτι κἂν ἀληθὴς ἢ ἐρώ-
 τησις ἢ, ὑπάρχη δὲ τῶν πολλαχῶς λεγομένων, οὐ δοτέον τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ;
 ἢ οὐ μαχόμενα ταῦτα ἐκείνοισ· ἔστι γὰρ δ νῦν λέγει, ὅτι κἂν δῶ κἂν μὴ
 15 δῶ ἐπὶ τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐρωτημάτων, οὐδὲν συμβαίνει ἐλέγχεσθαι.
 ἐπειδὴ γὰρ τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν Αἰάντοιν ἀληθεύεται,
 εἴ τις ἡμᾶς ἔροιτο πότερον ὁ Αἶας εἰς Ἴλιον ἐστράτευσεν, εἰ φήσομεν
 ὅτι ναί, οὐδὲν ἂν ἐλεγχθεῖμεν· ὁμοίως πότερον Θερασίτῃ ἐμονομάχησεν,
 εἴπερ εἴπωμεν οὐ δῆτα, οὐδὲν ἂν δεινὸν πεισόμεθα. καὶ ὅτι τοῦτο ἐστὶν
 20 δ λέγει, δῆλον πεποιήκε διὰ τῶν ἐφεξῆς εἰπῶν ὅτι μὲν οὖν τὰ
 πλείω τῷ ἐνὶ ἢ τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς ὑπάρχη. ἐν μὲν τοῖς πολ-
 λοῖς τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν ὑπάρχει τῷ Αἴαντι, μᾶλλον δὲ τοῖς Αἶασι·
 πλείω δὲ τῷ ἐνὶ, ὡς τῷ Κορίσκῳ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν. εἰ οὖν
 τις ἔροιτο πότερον ὁ Κορίσκος μουσικός καὶ λευκός ἐστίν, ὁ εἰπῶν ὅτι ναὶ
 25 οὐδαμῶς ἂν ἐλεγχθεῖη καίτοι ἡμαρτημένως τὸ ναὶ δοῦς· οὐ γὰρ δεῖ ἐπὶ
 τῶν πολλαχῶς ἀπλῶς φάσκειν ἢ ἀποφάσκειν.

p. 181^b6 Ὅταν δὲ ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μὴ.

Ὅταν μὲν, φησί, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν ὑπάρχη τῷ Κορίσκῳ ἢ
 τὸ πλειῦσαι εἰς Ἴλιον τοῖς πολλοῖς, τότε ἢ καταφήσας ἢ ἀποφήσας τις
 30 οὐδαμῶς ἂν ἐλεγχθεῖη. ὅταν δέ, φησί, τῷ μὲν ἢ τῷ δὲ μὴ, ὡς τῷ
 Αἴαντι τὸ μονομαχῆσαι Ἐκτορι, ἢ πολλὰ κατὰ πλειόνων, ὡς τὸ
 ἀλλοιοῦσθαι κατὰ κυνός (πολλὰ γὰρ καὶ τὸ ἀλλοιοῦσθαι δηλοῖ καθάπερ
 καὶ τὸ ὁ κύων), ἐν τούτοις εὐλαβεῖσθαι χρὴ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. αὐτὸς δὲ
 πλείω κατὰ πλειόνων νῦν οὐ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ὁ λέγει ἔσται δῆλον

4 δόντα aA: δόντες I 5 γάρ om. A 6 γάρ om. A 12 πρότερον]
 c. 17 p. 176^a3—6 13 ὑπάρχη A: ὑπάρχει aI τὸ alt. om. A 16 ἐπειδὴ
 aI: οὐ A 17 ἐρωτᾶ A 18 ἂν ἐλεγχθησόμεθα A 19 εἴπωμεν I: εἴ-
 πωμεν A: εἴπημεν a πεισόμεθα A: πεισώμεθα aI 21 ὑπάρχει a 22 ἂν
 (ὡς) τὸ? sed cf. p. 180, 1. 2 23 καὶ aA: ἢ I 29 τις post καταφήσας collocat A
 30 δὲ a Arist.: μὲν I 32 δηλοῖ a: δοκεῖ I 33 καὶ a: om. I αὐτὸς scripsi:
 αὐτὰ a: compend. I

ὦδε· τῇ μὲν ἀνδρεία ὑπάρχει τὸ ἀγαθόν, τῇ δὲ δειλία τὸ κακόν, πλείω
 κατὰ πλειόνων, τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν κατὰ ἀνδρείας καὶ δειλίας. ἐν-
 ταῦθα δὴ εἴ τις ἐροίτο 'ἀρά γε | ἡ δειλία καὶ ἡ ἀνδρεία ἀγαθόν ἐστιν f. 57'
 ἢ οὐ;', οὐ δοτέον ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ· ψεῦδος γὰρ καὶ τὸ ἀποφῆσαι καὶ τὸ
 5 καταφῆσαι· ἐφ' ὧν γὰρ ἀληθὲς ὁμοῦ τὸ λέγειν καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ
 οὔτε ἀγαθὰ οὔτε κακὰ, πῶς οἶόν τε ἐπὶ τούτων χωρὶς λέγειν τὸ ἢ ἀγαθὰ
 ἢ κακὰ; εἰ μὲν γὰρ ἦν, φησί, τὸ ἀγαθὸν κακὸν ἢ τὸ κακὸν ἀγαθόν,
 τουτέστιν εἰ μὲν ἦν ἡ ἀνδρεία δειλία ἢ ἡ δειλία ἀνδρεία, ἔδει ἐρωτωμένους,
 10 πότερον ἢ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθόν ἐστιν ἢ οὐ, διδόναι ἀπλῶς ἢ
 ἀπαρνεῖσθαι· ἐπεὶ δὲ ἕτερα, ἀδύνατον. ταῦτα εἰπὼν ὑπογράφει καὶ τὸ
 συμβαῖνον αἰτοπονο τοῖς ἀπλῶς ἐπὶ τούτων λέγουσι τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, μᾶλλον
 δὲ καὶ αὐτὸν τὸν παραλογισμὸν ὃν συνῆγον οἱ σοφισταὶ κατὰ τῶν ἀπερι-
 σκέπτως τὸ ναὶ ἢ τὸ μὴ λεγόντων. ὑπογράφει δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ὥστε
 ταυτὸν ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν, δυνάμει
 15 λέγων· εἴ τις ἐρωτηθεῖς, πότερον ἢ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθόν ἢ κακόν,
 φῆσει ὅτι ἀγαθόν, ἔσται ἡ δειλία ἀγαθόν καὶ κακόν, κακὸν μὲν, ὅτι καὶ
 κακὸν ἐστίν, ἀγαθὸν δέ, καθὸ δέδωκεν αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι· εἰ δ' ἀπο-
 φῆσει, πάλιν ἔσται ἡ ἀνδρεία ἀγαθόν καὶ κακόν· καθὸ μὲν εἶπεν αὐτὴν
 μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἔσται κακόν, ἢ δὲ πάλιν ἀγαθόν ἐστίν, ἔσται ἀγαθόν·
 20 ὥστε ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ ἕν, οἷον ἡ ἀνδρεία, ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτε
 ἀγαθὸν οὔτε κακόν. ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἕκαστον τῶν ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ
 ταυτὸν μὲν ἐστίν ἄλλου δὲ ἕτερον (ὁ γὰρ Σωκράτης αὐτὸς μὲν ἑαυτῷ ὁ
 αὐτὸς ἐστίν, Πλάτωνος δὲ ἕτερος), ἐπεὶ οὖν ἕκαστον αὐτὸ ἑαυτῷ ταυτὸν
 ἐστίν, κεῖται δὲ τὴν ἀνδρείαν ἀγαθὸν εἶναι καὶ κακόν, τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ
 25 κακὸν ἕτερα, καὶ ἡ ἀνδρεία ἔσται αὐτὴ ἑαυτῆς ἕτερα καὶ ἡ αὐτὴ· ὁμοίως
 δὲ καὶ ἡ δειλία· ὥστε ἔσονται τὰ αὐτά, οἷον ἡ δειλία καὶ ἡ ἀνδρεία, τὰ
 αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ ἕτερα. ἢ δὲ λέξις ἢ ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις τὰ αὐτὰ
 ἀλλ' αὐτοῖς ἑλλειπέστερον ἀπήγγελλται· εἴη δὲ ἂν τὸ πλῆρες τοιοῦτον·
 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις μὲν εἰσι τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα, ἀλλὰ ἑαυτοῖς εἰσι τὰ αὐτὰ
 30 καὶ ἕτερα ἑαυτῶν, συμβαίνει τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα εἶναι ἑαυτῶν καὶ τὰ αὐτὰ

1 ἀνδρία A itemque (pro ei in sequentibus 3 δὴ A: δὲ αἰ ἀνδρία—δειλία A
 4 καὶ prius A: om. αἰ φῆσαι A τὸ quart. om. I 5 ἀποφῆσαι A 6 ἢ
 ΑΙ: om. a 10 καὶ om. A 11 ἀπλῶς om. A τούτων ex τούτο corr. I'
 λέγουσι αἰ: ἀπερισκέπτως ἀποκρινομένοις A 12 αὐτὸν a: αὐτὸ (compend. I) καὶ ΑΙ
 14 τὸ αὐτὸ A post δυνάμει add. τοῦτο A 15 τις αἰ: ὁ A καὶ ἡ δειλία
 om. A 16 φησί a post ὅτι ἀγαθόν add. ἐστίν A post ἔσται add. τὸ αὐτὸ
 ἦγουν A 17 post ἐστίν add. φύσει A αὐτὴν A: αὐτὸ I: αὐτὸς a 17. 18 ἀπο-
 φάσει I 18 αὐτὴν ex αὐτὸν corr. I': αὐτὸς a 22 μὲν prius om. A ἕτερον
 δὲ ἄλλου, οἷον ὁ σωκράτης A 22. 23 ὁ αὐτὸς αἰ: ταυτὸς A 23. 24 ἐπεὶ—ἐστίν
 om. A 23 οὖν I: γοῦν a ἑαυτῷ a: ἑαυτοῦ I 24 δὲ ὡς ἡ ἀνδρία ἀγαθόν
 ἐστίν A 25 τὸ κακὸν ἕτερα· ἔσται ἄρα ἡ ἀνδρία A ἕτερα ante αὐτὴ collocat A
 ἑαυτῆς A: ἑαυτῇ αἰ post ἢ αὐτῇ add. ἑαυτῇ A, sed cf. vs. 27 ὡσαύτως A
 26. 27 ἦγουν ἢ ἀνδρία καὶ ἡ δειλία. καὶ ταυτὰ A 27. 28 ἢ ἐπεὶ—αὐτοῖς om. A
 28 ἀπήγγελλτο I 30 αὐτῶν (post εἶναι) A

ἑαυτοῖς. ἔτι, φησίν, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρίσεως τὴν ἀνδρείαν, ἣ ἐστὶν ἀγαθόν, γίνεσθαι κακὸν καὶ τὴν δειλίαν, τὸ κακόν, γίνεσθαι πάλιν ἀγαθόν, δύο γένοιντ' ἄν. ὥστε ἔσται ἡ δειλία δύο, ἀγαθὸν καὶ κακόν, καὶ ἕτερον ἑαυτῆς· τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ ἕτερον τοῦ
5 κακοῦ. ὁμοίως καὶ ἡ ἀνδρεία.

p. 181^b16 Δυσὶν τε καὶ ἀνίσουσιν ἑκάτερον αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον.

Καὶ διὰ τοῦτου τὸ συμβαῖνον ἄτοπον λέγει τοῖς ἀπλῶς ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγουσιν, ὅταν ἢ ἕν κατὰ πολλῶν ἢ πολλὰ καθ' ἑνὸς λέγεται. ἡ δὲ παραγωγὴ τοιαύτη. εἰ δύο εἴη τινὰ ἄνισα, δίπηχyu φέρε εἰπεῖν καὶ
10 τρίπηχyu, ὅτι μὲν αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον ἐστί (τὸ γὰρ δίπηχyu αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον· ὁμοίως καὶ τὸ τρίπηχyu αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον), δῆλον. εἰ οὖν τις ἡμᾶς ἔροιτο, πότερον τὸ δίπηχyu καὶ τὸ τρίπηχyu ἴσα ἐστὶν ἢ οὐ, φήσομεν δὲ ἢ ναὶ ἢ οὐ,
15 συμβήσεται ἴσα καὶ ἄνισα εἶναι αὐτὰ ἑαυτοῖς· εἰ γὰρ ἴσον τὸ δίπηχyu τῶ τρίπηχει, ἔσται τὸ δίπηχyu τρίπηχyu, ὥστε καὶ ἄνισον αὐτὸ ἑαυτῶ καὶ μείζον καὶ ἔλαττον, εἴπερ τὸ τρίπηχyu μείζον τοῦ δίπηχεος. ἔστι δὲ ἡ λύσις τοῦ σοφίσματος παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἕν ποιεῖν.
λέγει δὲ ἐπίπτειν τούτους καὶ εἰς ἄλλας λύσεις, οἷον εἰς τὴν ἀμφιβολίαν· τὸ γὰρ ἐρωτᾶν, πότερον ἄμφω ταῦτα ἢ πάντα ταῦτα ἴσα ἐστὶν ἢ ἄνισα, καὶ ἀμφιβολόν ἐστί. δύναται γὰρ τις ἀκούειν τοῦ ἐρωτήματος ἢ
20 ὡς λέγοντος 'ἀρά γε ἴσα ἀλλήλοισ ἐστίν;' ἢ ὡς 'ἴσα αὐτὰ ἑαυτοῖς;' ὁμοίως δὲ καὶ 'ἀρά γε ἄνισα ἑαυτοῖς εἰσίν;' ἢ 'ἄνισα πρὸς ἀλλήλα;'. οὐκ οὖν, φησίν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἢ ἐπὶ τῶν πλείω ἐρωτῶντων ταύτων, τουτέστι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα φάσκει καὶ ἀποφάσκει, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα κατ' ἄλλου καὶ ἀπ' ἄλλου τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔλεγχος· ὁ γὰρ ἔλεγχος
25 γίνεται, ὅταν συμβαίη τὸ αὐτὸ | πρᾶγμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς f. 57^v πρᾶγματος ἅμα λέγεσθαι καὶ μὴ λέγεσθαι ἐκ τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως. τὸ δὲ ἀλλὰ φανερόν ἐστι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως καὶ τὰ ἐξῆς τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ μὴ συμβήσεται τὸ ἀδύνατον, ἤγουν ὁ ἔλεγχος, ἂν μὴ ποιήσῃ τις τὰ πολλὰ μίαν ἐρώτησιν ἀλλ' ἕν καθ' ἑνὸς εἴπη, ἤγουν (ἔν)
30 κατηγορούμενον καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου· εἰ γὰρ ἕν καθ' ἑνὸς εἴπη, οὐ μὴ δυνήσεται ἐλέγξαι τὸν ἀποκρινόμενον ὁ σοφιστής. ἢ καὶ οὕτως· φανερόν, φησίν, ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως γινομένης κατὰ τῶν πολλῶν ἀλλ' ἑνὸς πρᾶγματος καθ' ἑνὸς ἐρωτηθέντος, οὐ γίνεται ἔλεγχος· ὅταν γὰρ τις τὰ

2 ἢ I: ἦ τις a 4 ἕτερον prius I: ἐτέρα a 7 τοῦτο a 8 πολλῶν I: πλειόνων a
10 post μὲν add. τὸ δίπηχyu A post ἑαυτῶ alt. add. ἔστιν A 11 ὡσαύτως A
αὐτὸ—ἴσον om. A ἔροιτο τις, omisso ἡμᾶς, A 12 καὶ aI: ἡ A εἰσίν A
13 post συμβήσεται add. καὶ A 13. 14 τὸ δίπηχyu ἴσον ἐστί τῶ A 14 τὸ δίπηχyu
ἐσται A καὶ ἴσον καὶ ἄνισον ἔσται αὐτὸ A 21 οὐκοῦν a 22 ταυτὸ a
24 ἀπ' scripsi: ἐπ' aAI 29 ποιήσῃ AI: ποιήσεται a καθ' ἕν A ἕν alt.
addidi 30 εἴπη aA: εἴποι I 32 ὅτι om. A

πολλά ὡς ἐν ἐρωτηθῆ, ἢ τὸ ναί ἢ τὸ οὐ δοὺς οὐκ ἂν ἐλεγχθεῖται ἀληθῶς ἀλλὰ μόνον φαινομένως· ὅταν δὲ ἐν καθ' ἑνὸς φήσῃ, εἰ μὲν ἀληθῶς φήσῃ, οὐκ ἔσται ἔλεγχος, εἰ δὲ ψευδῶς, ἔλεγχος, καὶ ἔλεγχος οὐ φαινόμενος ἀλλ' ἀληθής.

5 p. 181^b25 Περὶ δὲ τῶν ἀπαγόντων εἰς τὸ αὐτό.

Πληρώσας τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων, νῦν λύει καὶ τοὺς εἰς τὸ λέγειν τὸ αὐτὸ πολλαχίς ἀπάγοντας παραλογισμοὺς. καὶ φησὶν ὅτι περὶ τῶν ἀπαγόντων σοφισμάτων εἰς τὸ λέγειν πολλαχίς τὸ αὐτὸ δεῖ μὴ διδόναι τὰς κατηγορίας, ἤγουν τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τι λεγομένων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ καὶ χωρὶς λεγόμενα σημαίνειν τι, ἤγουν σύνθετον· οἷον εἰ διπλάσιον λέγεται αὐτὸ καθ' αὐτό, οὐκ ἔστι σύνθετον οὐδὲ σημαίνει τι καὶ ἕτερον, οἷον τὸ ἡμίσεος, διότι ἐμφαίνεται ἐν αὐτῷ. περὶ τούτου οὖν διδάσκει ἡμᾶς καὶ παραινεῖ, εἰ ἐρωτώμεθα πότερον τὸ διπλάσιον καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ μετὰ τοῦ ἡμίσεος ταῦτόν
10 ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει ἢ οὐ, μὴ διδόναι ἀλλὰ φάσκειν ὅτι ἄλλο μὲν ἔστι τὸ εἰπεῖν διπλάσιον καὶ ἄλλο τὸ διπλάσιον ἡμίσεος· εἰ γὰρ καὶ ἐμφαίνεται καὶ συνεπινοεῖται ἐν τῷ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ ἡμίσεος, ἀλλ' οὖν ἄλλο ἔστι τὸ εἰπεῖν καὶ τὸ ἡμίσεος καὶ ἄλλο τὸ μὴ εἰπεῖν. καὶ συνίστησι τοῦτο διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐν τοῖς
20 ἐνὸς δέουσι δέκα, τουτέστι 'καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐμφαίνεται ἐν τοῖς παρὰ μονάδα δέκα'· παρὰ μονάδα δὲ δέκα ἔστι τὰ ἐννέα· τοῖς γὰρ ἐννέα εἰ προστεθεῖται μονάς, δέκα ἔστί. τὰ γοῦν ἐννέα λέγοντες οὐ δέκα, ἐν ὅσῳ ταῦτα οὐ δέκα φαμέν, συνεμφαίνομεν ἐν τούτοις καὶ δέκα· ὡς γὰρ ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ δέδεικται, αἱ καταφάσεις ἐμφαίνονται ἐν ταῖς οἰκείαις
25 ἀποφάσεσιν. ὁ γὰρ λέγων ὅτι τόδε οὐκ ἄνθρωπος τοῦτο αὐτὸ φησιν, ὅτι τοῦτο ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν, ὥστε ἐν τῷ μὴ ἀνθρώπῳ συνθεωρεῖται καὶ συννοεῖται ὁ ἄνθρωπος. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ λέγειν ὅτι οὐ ποιεῖ ἐμφαίνεται τὸ ποιεῖν· τὸ γὰρ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τοῦ ποιεῖν ἔστι στέρησις. εἰ δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, ὥσπερ ὁ λέγων οὐ λευκὸν οὐκ ἐξ ἀνάγκης λευκὸν
30 λέγει, κἂν ἐν τῷ μὴ λευκῷ ἐμφαίνηται τὸ λευκόν, ὁμοίως καὶ ὁ λέγων οὐ δέκα οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ δέκα λέγει καίτοι τῶν δέκα ἐμφαινομένων ἐν τοῖς οὐ δέκα, οὕτως καὶ ὁ λέγων οὐ διπλάσιον οὐκ ἐξ ἀνάγκης διπλάσιον λέγει, κἂν ἐν τῷ μὴ διπλασίῳ ἐμφαίνηται τὸ διπλάσιον. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ

3 φήσῃ A: φησιν I: φήσῃ a ἔλεγχος alt. om. A 6 λύει a: λέγει I
7 ἀπάγοντας a 9 δεῖ I: χρῆ a 14 ἑαυτὸ a 15 ὅτι om. A 20 τοῖς AI:
τῷ a 21 post δέκα prius e vs. 19 inserit λέγων καὶ γὰρ a μόνα (ante δὲ) I
post ei eras. I litt. A 22 γοῦν AI: γὰρ a 24 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ cf. Γ 2
p. 1004=10 sq. ἐμφαίνονται a 26 τοῦτο om. A 27 συννοεῖται] o in ras.,
ut videtur, A¹ λέγεται]v superscr. I¹ 28 εἰ δὲ A 29 ὁ ex οὐ, ut videtur,
corr. I¹ 31 οὐκ in ras., ut videtur, A¹ λέγει καὶ δέκα A 32 οὐ δι-
πλάσιον iterat a 33 συμφαίνηται a εἰ δὲ al: ἢ A

ἀντιστρέφοντας ῥητέον· ὥσπερ ὁ λέγων λευκὸν οὐ λέγει καὶ μὴ λευκὸν
καὶ ὁ δέκα οὐχὶ καὶ μὴ δέκα, οὕτως καὶ ὁ διπλάσιον λέγων οὐκ ἐξ
ἀνάγκης καὶ οὐ διπλάσιον λέγει, ὅπερ ἔστιν ἡμισυ· τὸ γὰρ ἡμισυ οὐ
διπλάσιον. καὶ τὸ μὲν διπλάσιον, φησὶν, οὐδὲ σημαίνει οὐδὲν ἴσως,
5 τουτέστιν ἴσως οὐδὲ σημαίνει τὸ ἡμισυ· τὸ δὲ ἴσως πρόσκειται, ὅτι δυ-
νάμει, ἐνεργείᾳ δὲ οὐ. εἰ δὲ γε καὶ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταῦτ' διηρη-
μένως καὶ συνηνωμένως· τὸ δὲ διηρημένως ἴσον ἐστὶ τῷ καθ'
αὐτό, τὸ δὲ συνημμένως τῷ μετὰ τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ οὐδὲ ἢ ἐπι-
στήμη ἐν τῷ εἶδει ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐδὲ σημαίνεται ἢ ἐπιστήμη διὰ τοῦ
10 εἶδους καίτοι ἐν τοῖς εἶδεσιν οὐσα'. οἶον εἰ ἔστιν ἡ ἰατρικὴ εἶδος τῆς
ἐπιστήμης (τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ οἶον εἰ ἔστιν ἡ ἰατρικὴ
ἐπιστήμη, ὅπερ τὸ κοινόν), δῆλον ὅτι | ἔνεστιν ἐν τῇ ἰατρικῇ· πλὴν f. 58r
εἰ καὶ ἐν αὐτῇ ἐστίν, οὐ σημαίνεται δι' αὐτῆς· ὁ γὰρ εἰπὼν ἰατρικὴν οὐ
λέγει ἐπιστήμην. καὶ τὴν αἰτίαν τούτου ταχέως ἐπήγαγε διὰ τοῦ ἐκεῖνο
15 δὲ ἦν ἢ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ, δυνάμει λέγων ὅτι ἢ ἐπιστήμη λέγεται
ἐπιστητοῦ, ἢ δὲ ἰατρικὴ οὐ λέγεται τινος· οὔτε γὰρ ἡ γραμματικὴ τινος
λέγεται γραμματικὴ οὔτε ἄλλη τῶν κατὰ μέρος οὐδεμία, ὡς ἐν ταῖς Κατη-
γορίαις μεμαθήκαμεν. εἰ οὖν ὁ ἐπιστήμην εἰπὼν τινὸς εἶπεν ἐπιστήμην,
ὁ δὲ ἰατρικὴν εἰπὼν οὐ τινὸς λέγει, δῆλον ὅτι οὐ συσσημαίνεται τῷ εἶδει
20 τὸ γένος. ἢ μᾶλλον τὸ οὐδὲ ἢ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει ἴσον ἐστὶ τῷ
'οὐδὲ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐμφαίνεται τὸ εἶδος'· καὶ σύνηθες αὐτῷ τοιαύταις
χρᾶσθαι ἐρμηνείαις. ὥσπερ οὖν ὁ ἐπιστήμην εἰπὼν οὐ λέγει ἰατρικὴν
καίτοι οὐσαν ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην, οὕτως καὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν οὐ λέγει
ἡμισυ.

25 p. 181b35 'Ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦνται κατηγορουμένοις τοῦ-
το λεχτέον.

Πρὸς τὴν ἀποδοθεῖσαν ἐξήγησιν τοῦ "οὐδὲ ἢ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει
ἐστίν" ὠπηγάγετο τὸ εὐθύς ἐπαχθὲν τὸ ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦνται
κατηγορουμένοις καὶ τὰ ἐξῆς, λέγων κατηγορούμενα τὰ κοινότερα καὶ
30 περιληπτικώτερα τῶν ὑπ' αὐτά. ἔστι δὲ ἡ λέξις ἑλλιπής· τὸ δὲ πλῆρες
τοιοῦτον· ἐν δὲ τοῖς κατηγορουμένοις καὶ ὑποκειμένοις, δι' ὧν ὑποκειμένω
δηλοῦνται, ἦτοι ὀρίζονται (ἢ γὰρ σιμότης διὰ τῆς ῥίνδος ὀρίζεται, ὥστε τὰ
κατηγορούμενα διὰ τῶν ὑποκειμένων δηλοῦνται), ἐν δὲ τούτοις, φησί,
ῥητέον ὅτι οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ χωρὶς καὶ καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ ἐν

6 ταυτὸ aA: ταυτὸν I 7 συνημμένως fort. recte b: συνηρημένως itemque vs. 8 A
τοῦ (post ἐστὶ) I 8 ἡμίσεως a 9 διὰ om. A 10. 11 εἶδος—ἰατρικὴ om. I
10 τῆς A: τις a 13 ὁ aA: τὸ I 14 ταχέως AI: συντόμως a 15 ἢ alt.
aA: εἰ I 17 post τῶν add. τεχνῶν a 17. 18 ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 9 p. 11a24 sq.
19 σημαίνεται A 22 χρᾶσθαι A 25 δηλοῦνται corr. ex δηλονότι I 28 ὠπη-
γάγετο a: ἐπάγεται I 29 κατηγορουμένους (ante καὶ) I pr. 30 ἑλλιπής a
33 δὴ ex δὲ, ut videtur, corr. I¹

τῷ λόγῳ, τούτέστι 'καὶ ὅταν μετὰ τινος ὑποκειμένου συνδουασθὲν λόγῳ
 λέγῃται καὶ μὴ ὀνόματι'. καὶ τοῦτο λῖαν ἐναργῶς παρέστησε διὰ τοῦ
 κοίλου· καὶ γὰρ τὸ κοῖλον καθ' αὐτὸ μὲν λεγόμενον συγκεχυμένως ἀμφο-
 5 τέρων ἐστὶ δηλωτικόν, τοῦ τε σιμοῦ καὶ τοῦ ῥαιβοῦ· ὅταν δὲ προστεθῇ
 τινι, οὐ τὸ αὐτό· ὁ γὰρ εἰπὼν σκέλος κοῖλον ὠρισμένως δι' αὐτοῦ τὸ
 ῥαιβὸν δηλοῖ, ὥσπερ καὶ ὁ εἰπὼν κοίλην ῥίνα τὸ σιμόν· τούτου γὰρ
 ἐστὶ δηλωτικόν τὸ οὐδὲν κωλύει, τοῦ ὠρισμένον τι ἀλλὰ μὴ συγκεχυμένον'.
 ὡς γοῦν ἐναυθθα οὐ ταυτὸν ἐστὶν εἰπεῖν κοῖλον καὶ κοίλην ῥίνα, οὕτως
 οὐδὲ τὸ λέγειν διπλάσιον ταυτὸν ἔσται τῷ λέγειν διπλάσιον ἡμίσεος.
 10 εἰ δὴ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐθ' ὁ λέγων τὴν σιμότητα κοιλότητα
 ῥίνος δις λέγει τὴν ῥίνα, οὐθ' ὁ λέγων τὸ διπλάσιον ἡμίσεος διπλάσιον
 δις λέγει τὸ ἡμισυ, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ βούλονται. λαβόντες γὰρ παρὰ
 τῶν μὴ καλῶς ἀποκρινομένων, ὅτι τὸ διπλάσιον ταυτὸν ἐστὶ καὶ τὸ διπλάσιον
 ἡμίσεος, φασὶν ὅτι, ἐπεὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν ἡμισυ εἶπε, προσθεὶς [δὲ] πάλιν
 15 τὸ ἡμισυ δις εἶπε τὸ ἡμισυ, οἷον διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος. πάλιν
 σιμότητα εἰπὼν ῥίνα εἶπεν, ὥστε, εἰ λέγομεν ὅτι σιμότης ἐστὶ κοίλη ρίς,
 δις λέγομεν τὸ ρίς· σιμότητα γὰρ εἰπόντες ῥίνα εἶπομεν, προσθέντες δὲ
 καὶ τὴν ῥίνα δις τὸ αὐτὸ εἰρήκαμεν, κοίλη ρίς ρίς. λύνονται δὲ ταῦτα,
 καθάπερ εἶπομεν, ὅτι οὐ ταυτὸν σημαίνει χωρὶς καὶ συνημμένως λεγόμενον.
 20 ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ ρίς ἡ σιμὴ ρίς
 ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα ῥίνος τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον, εἴ τις
 ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ ρίς σιμῆ, εἶπη ὅτι ρίς ἐστὶν ἡ ἔχουσα κοιλότητα ῥίνος·
 ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἐρωτηθέντες περὶ ἀνθρώπου, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, εἶπωμεν
 ὅτι ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικόν, οὐ συμπαραλαμβάνομεν τὸν ἄνθρωπον,
 25 οὕτω γίνεται καὶ ἐπὶ τούτου. καὶ μὴ τις ὑπολάβοι ἄτοπόν τι λέγειν τὸν
 Ἀριστοτέλην ἐκ τούτου τοῦ ῥητοῦ ὀρηθηθεὶς (ἔοικε γὰρ οὗτος ἐν τούτῳ τῷ
 ῥητῷ παραλαμβάνειν δις τὴν ῥίνα) λέγοντα ὥστε οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ
 ρίς ἡ σιμὴ ρίς ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα ῥίνος· οὐ γὰρ δις παρα-
 λαμβάνει τὸ ρίς· ὑποστικτέον γὰρ εἰς τὸ ρίς ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα
 30 ῥίνος· ὅταν γὰρ ἐρωτώμεθά τι, συμπαραλαμβάνομεν κακείνο, οὐχ ὡς
 μέρος ὄν τοῦ ὀρισμοῦ ἀλλ' ὡς ἐρωτηθέν, οἷον ἐρωτώμενοι, τί ἐστὶ f. 58^a
 τότε, λέγομεν 'τότε ἐστὶ τότε καὶ τότε'.

p. 182^a7 Περὶ δὲ τῶν σολοικισμῶν, παρ' ὅ τι μὲν φαίνονται.

Περὶ τῶν σολοικισμῶν, παρὰ τί μὲν φαίνονται συμβαίνειν,
 35 εἴρηται πρότερον· παρὰ γὰρ τὸ τότε καὶ τοῦτο συμβαίνουσι· τὸ γὰρ
 τότε ἐπὶ τῶν οὐδετέρων λεγόμενον λαμβάνεται καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐπ'

5 σκέλον I 7 τοῦ scripsi: τὸ al 10 post τὴν exprunxit κοιλότητα I 14 δι
 delevi 16 (ὁ) σιμότητα conicio 17 δις a: διὸ I 18 post δις add. καὶ a
 19 συνημμένως a: συνηρημένως I cf. p. 183, 7. 8 24 συμπαραλαμβάνομεν a: συμπέρασμα
 λαμβάνομεν I 27 εἰ om. a 29 ὑποστικτέον a: ὑποστικτει I 30 συμπεριλαμ-
 βάνομεν al cf. vs. 24 31 τί I: τίδέ (sic) a 35 πρότερον] c. 14 p. 173^b26 sq.

αἰτιατικῆς, καὶ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ σοφιστοῦ τὸ τότε ὡς σημαῖνον
 εὐθείαν, εἶτα προσφέροντος τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τὸ τότε αἰτιατικὴν σημαῖνον
 συμβαίνει ἀπάγεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον εἰς σολοικισμόν. ἐπ' αὐτῶν δὲ
 τῶν συλλογισμῶν ἐστὶ, φησί, φανερόν πῶς λυτέον, οἷον ὡς ἐπὶ
 5 τοῦδε τοῦ λόγου· ἄρ' ὁ λέγεις ἀληθῶς, καὶ ἔστι τοῦτο; ἐνταῦθα
 μὲν ὡς ἐπ' εὐθείας ἐρωτηθὲν τὸ τοῦτο καὶ οὕτως παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 συγχωρηθὲν συμπεραίνει ἐπὶ αἰτιατικῆς, λέγων φῆς δ' εἶναί τι λίθον·
 ἔστιν ἄρα τι λίθον. ἢ τὸ λέγειν λίθον οὐκ ἔστι λέγειν εὐθείαν,
 ὅπερ εἶπεν αὐτὸς ὁ, ἀλλ' αἰτιατικὴν, ὅπερ ἐδήλωσεν αὐτὸς διὰ τοῦ ὄν.

10 p. 182^a.13 Εἰ οὖν ἔροιτό τις, ἄρ' ὄν ἀληθῶς λέγεις.

Ὅσπερ, φησίν, εἰ ἔροιτό τις, ἄρ' ὄν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦ-
 τον, τὸν τοιοῦτον οὐκ ἂν τις φαίη ἐλληνίζειν ἀλλὰ σολοικίζειν, ὥσπερ
 καὶ ἐπὶ τοῦ 'ἄρ' ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; ξύλον δ' εἶπε ταύτην
 οὗτος· ἔστιν ἄρα ξύλον ταύτην', οὕτως καὶ ἐπ' ἐκείνων γίνεταί· τὸ γὰρ
 15 τοῦτο συγχωρηθὲν καὶ ἐπ' εὐθείας λεγόμενον ἐκεῖνος λαμβάνει ὡς ἐπὶ
 αἰτιατικῆς. διὸ καὶ ἐπὶ τούτων μόνων γίνονται οἱ σολοικισμοί, ἐπὶ τῶν
 ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ὡς τὸ 'αὕτη τότε ἐστίν, οἷον ἡ οὐσία ζῶν'.
 ἀρμόζει δὲ καὶ κατ' εὐθείαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον. ἀλλ' ἴδωμεν αὐθις
 τὸ ἄρ' ἦν λέγεις, ἔστιν οὗτος; ὥσπερ, φησίν, ὁ λέγων ἄρ' ἦν λέ-
 20 γεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; οὐκ ἂν ἐλληνίζοι, οὕτως οὐδ' ὁ λέγων ἄρ' ὄν
 ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον; τὸ δὲ ξύλον δ' εἶπεν οὗτος ἐπήγαγεν,
 ὡς εἰ ἔλεγεν 'εἰ ἐλληνίζειν τις τοὺς οὕτω λέγοντας φήσει, συμβήσεται τὸ
 αὐτὸ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι'. εἰ γὰρ ἦν
 λέγεις, ἔστιν οὗτος, εἶπε δὲ οὗτος αὐτὴν ξύλον, ἔσται αὕτη ξύλον οὗτος
 25 καὶ οὗτος τοῦτο αὕτη καὶ τοῦτο αὕτη οὗτος. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀρσενικῶν
 ἢ θηλυκῶν πάμπλου διέστηχε τὸ δ τοῦ αὕτη ἢ οὗτος, ὁμοίως δὲ καὶ
 τὸ τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἃ εἶπεν αὐτὸς ἢ ὅσα μήτε θῆλυ μήτε
 ἄρρεν σημαίνει, τὸ δ καὶ τὸ τοῦτο οὐδὲν διαφέρει. διὸ καὶ οὐ γίνονται
 σολοικισμοί· ἐνταῦθα γὰρ διὰ τοῦ τότε σημαίνοντος καὶ εὐθείαν καὶ
 30 αἰτιατικὴν οὐ συμβήσεται σολοικισμός. οἷον εἰ ἔροιτό τις ἄρ' ὁ λέγεις
 εἶναι, ἔστι τοῦτο; ξύλον δὲ λέγεις εἶναι τοῦτο· ἔστιν ἄρα ξύλον·
 ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τοῦ ξύλου οὐδετέρου ὄντος καὶ τοῦ τοῦτο ἀρμόζοντος τῷ
 ξύλῳ καὶ ἐπὶ εὐθείας καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς λεγομένων, ὥσπερ καὶ αὐτοῦ τοῦ

1. 2 σημαντικὸν εὐθείας a 4 οἷον ante 5 ἄρ' collocat A 5 post τοῦδε add.
 λέγει a τοῦτο ἐστὶ, omisso καὶ, A 7 αἰτιατικῆς a: αἰτιατικῆ I
 τί I: τὸν a 9 αἰτιατικῆ a 11. 12 τοῦτον, τὸν aA: τοιοῦτον τὸ I
 12 post τοιοῦτον add. δὲ a 13 εἶπε A Arist.: εἶπας aI cf. vs. 24 14 λέγε-
 ται A 15 καὶ aI: ὡς A 16 μόνον a 17 ὡς τὸ AI: ὥστε a ἡ om. A
 21 δὲ om. A δ' A Arist.: om. aI 23 ἀρσενικῶς a ἦν scripsi: ὄν aI: om. A
 24 αὐτὴν A: αὐτὸν I: αὐτὸ a 25 οὗτος alt. A: οὕτως aI 26 ἢ prius aI: καὶ A
 27 2 scripsi: δ aAI 29 σημαίνονται a 33 λεγομένων A

τόδε, οὐ γίνονται σολοικισμοί. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα οὗτός ἐστιν αὕτη; τί δέ, οὐχ οὗτος Κορίσκος; καὶ συμπεραινομένου ἔστιν ἄρα οὗτος αὕτη, οὐ συλληλογίσθαι φησὶ σολοικισμόν, καθὼ μὴ τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν ἢ εὐθεΐαν συνελογίσατο· εἶπε γὰρ ‘αὕτη οὗτος, οὗτος Κορίσκος,
 5 αὕτη ἄρα Κορίσκος’. ὁρᾷς πῶς οὐ σολοικίζει ἐν πτώσειν· ἔστι δὲ τοῦτο σολοικισμός. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Περι μνήμης καὶ ἀναμνήσεως ὡς ὁ μὴ τὰ πράγματα οἰκείους ὀνόμασιν ὀνομάζων σολοικίζει· τὸν γὰρ μέλλοντα εἰπεῖν Λεωσθένην, εἶτα Λεωδάμαντα εἰπόντα σόλοικον ὀνόμασεν ὡς ἄλλο ἀντὶ ἄλλου εἰπόντα.

10 p. 182^a 21 Οὐδ' εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅπερ αὕτη.

Εἰπόντων ὅτι ὡς περὶ ὁ λέγων “ἄρ’ ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος;” οὐκ ἂν ἑλληνίζοι, οὕτως οὐδ’ ὁ λέγων “ἄρ’ ὃν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον;” (εἰ γὰρ τις ἑλληνίζειν αὐτοὺς λέγει, συμβήσεται τὸ αὐτὸ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι), ἐπάγει τὸ οὐδ’ εἰ τὸ Κορίσκος ση-
 15 μαίνει ὅπερ αὕτη. ἐκ περιουσίας δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιχείρημα. τὸ δὲ διὰ τούτου λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι· κἂν δοίημεν τὸν Κορίσκον καὶ θηλυκῶς λέγεσθαι, οἶον καὶ οὗτος καὶ αὕτη, μὴ δοίη δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος, οὐ συλληλόγισται | τὸν σολοικισμόν, ἀλλὰ δεῖ ἐρωτῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον. f. 59^r
 20 ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον· εἰ δὲ μήτε λέγεται μήτε δίδωσι, οὐθ’ ἀπλῶς γίνεται οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον. ἐν δὲ τῷ ὁμοίως οὐν δεῖ κακεῖ λείποι ἂν τὸ ‘προσερωτηθῆναι εἰ δίδωσι’ τὸν λίθον σημαίνειν οὗτος. ἀνόμοιον δὲ πᾶσιν λέγει τὴν εὐθεΐαν πρὸς τὴν αἰτιατικὴν, ὡς δῆλον πεποίηκε διὰ τοῦ ἐπαχθέντος. σαφῶς δὲ τὰ ἐξῆς ἀπαγγέλλει.

25 p. 182^a 37 ‘Ἄλλ’ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦτον, ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ οὗτος.

‘Ἐν τῇ πρώτῃ, φησὶν, ἐρωτήσῃ τῇ ἄρα ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὡς ταῦτόν τῳ οὗτος· ἀνόμοιος δὲ πᾶσις τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον· ὥστε οὐ συλληλό-
 30 γισται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξῆς σοφίσματι τῷ ἄρ’ οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται. ἐδόθη δ’,

2 οὗτος ἄρα A 3 συλληλογοῦσθαι] (σθαι in ras., ut videtur, A¹) 6 ἐν τῷ
 Περι μνήμης καὶ ἀναμνήσεως] p. 452^b 5 8 Λεωδάμαντα A: Λεωδάμαντα aI
 11 ὃν a 13 λέγοι A 14 ἀρρενικῶς a 16 τοῦτο a
 19 et 20 δίδωσι AI: δίδοται a 21 δοκεῖ A(C) 22 λῆποι a εἰ aI:
 ὡς A σημαίνει, quod correxit Waitz Org. II p. X, a 24 post δὲ add.
 καὶ A 28 ὡς prius om. A τοῦτον A: τοῦτο aI 29 τοῦτον — οὗτος A
 30 ἄλλ’ ἐν a τὸ (ante ἄρ’) A

οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασθαι οὐ τούτου ἀλλὰ τοῦτο· τὸ δὲ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται, ὥστε ἐπίστασαι τὸν λίθον.

p. 182^b6 Δεῖ δὲ καὶ κατανοεῖν ὅτι πάντων τῶν λόγων.

Δεῖ, φησί, σκοπεῖν καὶ ἐξακριβοῦν ὡς οἱ μὲν τῶν παραλογισμῶν
 5 ῥάγους εἰσὶν εἰς τὸ γνωσθῆναι τὰ δι' ὧν ἐλέγχονται σοφιστικῶς προαγό-
 μενοι, τοὺς δὲ οὐ ῥάδιον ἐπιγῶναι, παρὰ τί παραλογίζεται ὁ ἀκούων,
 καίτοι πολλάκις τοὺς αὐτοὺς ὄντας τοῖς εὐκόλως ἐπιγινωσκομένοις. τὸ γὰρ
 πολλάκις οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοις ὄντες τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ αὐτοὶ ἀλλήλοις
 εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὥσπερ καὶ οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν
 10 πᾶσι τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς πᾶσι τοῖς
 παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὃ δὲ λέγει ἐστίν, ὅτι τινὲς μὲν ὄντες παρὰ τὴν
 ὁμωνυμίαν ἔλεγχοι καὶ φαίνονται ὅτι παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἰσὶ, τινὲς δὲ
 εἰσὶ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, οὐ φαίνονται δὲ ὄντες παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν·
 οὕτως καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὁμοίως, φησί, τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός
 15 πάντας τοὺς αὐτοὺς δεῖ καλεῖν, τουτέστι παρὰ τὸ συμβεβηκός δεῖ λέγειν
 εἶναι, κἄν μὴ φαίνονται ὄντες παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὅτι δὲ εἰσι παρα-
 λογισμοὶ παρ' ἄλλο μὲν, φαινόμενοι δὲ εἶναι παρ' ἄλλο, εἴρηται πρὸ
 ὀλίγου, ὅπῃ καὶ μὴ ἀπεδέχετο τοὺς μὴ καλῶς λύοντας μηδὲ λέγοντας τὸ
 αἴτιον παρ' ὃ γέγονεν ὁ παραλογισμός. μεταφερόμενον δὲ λέγοι ἂν τὸ
 20 ἐπαγόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ 'ἄρ' ἢ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ
 ἐτύπτετο οὗτος;' καὶ 'ἢ ἐτύπτετο, τούτῳ σὺ εἶδες'· τοῦτο γὰρ κατὰ μὲν
 τὰ ἠρωτηθέντα δοκεῖ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι, κατὰ δὲ τὸ ἐπαχθὲν παρὰ
 τὴν σύνθεσιν.

p. 182^b13 Ὅσπερ οὖν ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν.

25 'Ἡ ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ τοῦ τὰ μὲν τοῖς τυχούσιν ἐστὶν δῆλα
 κατωτέρω ἐστὶν ἐν οἷς λέγει, ἐν τῷ τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους
 διαλανθάνει. τῶν δὲ παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ἕξ ὄντων, ὁμωνυμίας,
 ἀμφιβολίας, συνθέσεως, διαιρέσεως, προσφθίας, σχήματος λέξεως, τὸ παρὸν
 σόφισμα τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὸ σχῆμα τῆς
 30 λέξεώς ἐστι· τὸ γὰρ ἄρρεν, τὸν ἄνδρα, οὐδετέρως ἐρμηνεύει· λέγει γὰρ
 τὸν ἄνδρα δίφρον ὑπάρχοντα φέρεσθαι κατὰ κλίμακος, τὸ ἀρρενικῶς λεγόμενον
 οὐδετέρως ἐρμηνεύων· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πτώσις τὸ δίφρον

1 ἐπίστασαι A (u i) τούτου A Arist.: τοῦτο aI 2 ἐπίσταται A 4 ὅτι A post
 παραλογισμῶν add. ῥάδιως λύνονται καὶ A 5. 6 προαγόμενοι A 9 παρὰ prius om. I
 16 φαίνονται a 17. 18 πρὸ ὀλίγου] c. 24 p. 179^b18 sq. 20 τὸ] ὁ corr. non liquet
 unde I¹ ὡ εἰ- in ras. A¹ 21 τούτῳ, quod coniecit Waitz Org. II p. X, A: τοῦτο
 aI 24 τοῖς Arist. 26 κατωτέρω I: κατώτερον a 30 οὐδετέρως AI: οὐδέτερον a
 γὰρ alt. om. A 31 ὑπάρχοντα b: ὑπάρχοντας a: ὑπάρχειν A: ὑπάρχ I ἀρρενικῶς a

οὐδέτερος, ἀλλ' ὁ δίφρος. ἔστι γοῦν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τὸ γὰρ μὴ ταῦτ' ὡσαύτως ἐρμηνεύει, οἷον τὸ ἄρρεν οὐδέτερον λέγει καὶ τὸ οὐδέτερον ἄρρεν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν. καὶ εἴη ἂν τὸ σόφισμα τοιοῦτον· τὸ ἄρμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος
 5 δίφρον· ὁ ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο ἄρμα· ὥστε ὁ ἀνὴρ ἄρμα ὦν κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο. καὶ ὅτι οὕτως ἐγένετο ἡ ἀγωγὴ τοῦ λόγου, δῆλον ἀπὸ τοῦ κατὰ προσφιδίαν τούτου τοῦ σοφίσματος· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἀγαμέμνονι δὲ τὸ πολεμεῖν “κῆρ εἶδετο εἶναι”· Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴν εἶδετο εἶναι. ἔστιν οὖν τῆς τῶν σοφισμάτων
 10 ἀγωγῆς ἡ ὁμοίότης | τοιαύτη· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἀγαμέμνονι f. 59· δὲ τὸ πολεμεῖν “κῆρ εἶδετο εἶναι”· Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴν εἶδετο εἶναι· τὸ ἄρμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος· δίφρον· ἀνὴρ ἄρα ἐφέρετο κατὰ κλίμακος ἄρμα. δύναται τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι· ἢ γὰρ
 15 ὅτι ἀνὴρ ἔφερον ἐπὶ τοῦ ὤμου δίφρον κατὰ κλίμακος φερόμενος, ἢ ὅτι ὁ ἀνὴρ δίφρον ὦν καὶ ἄρμα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο. ὅτι μὲν οὖν τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὴν λέξιν ἐστί, δῆλον. ἔστι δὲ ἀπλούστερον οὕτω συνάγειν· οὐχὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· οὐχὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος
 20 ἐφέρετο δίφρον· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔφερε δίφρον, ἀλλ' ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δίφρου. ἠρωτάτο δὲ τὸ σόφισμα ἐπὶ τινος ἐπὶ δίφρου κατὰ κλίμακος φερόμενου. ἢ κἄν μὴ ἐπὶ δίφρου κατήρχετό τις κατὰ τῆς κλίμακος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ ἀνὴρ αὐτὸς καθ' αὐτόν, ὕστερον δὲ ὁ δίφρος, οὐδὲν ἤττον χώραν ἔχει τὸ σόφισμα. κἄν γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ, εἰ τύχη, ὦρα τῆς ἡμέρας, ὁ δὲ
 25 δίφρος ἐν τῇ τετάρτῃ κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο, οὐδὲν ἤττον τὸ σόφισμα δύναται οὕτως ἐρωτᾶσθαι· ἄρ' οὐχὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο δίφρον. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα· ἔδει γὰρ οὕτως συμπεράνασθαι· ὁ ἀνὴρ ἄρα καὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο· τοῦτο δὲ
 30 ἀληθές. ὅτι δὲ τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν παρὰ τὴν λέξιν ἐστί, δῆλον. εὐρηται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος διάφορον. καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον διὰ ταύτης τοιοῦτον· εἰπὼν καὶ γὰρ οἱ λόγοι σχεδὸν οἱ γελοῖοι εἰσι πάντες παρὰ τὴν λέξιν ἐπάγει τούτων ὑπόδειγμα, δυνάμει λέγων· τὸ γὰρ ‘ἀνὴρ κατὰ κλίμα-
 35 κος ἐφέρετο’ οὐχ ἀπλοῦν ἐστὶν ἀλλὰ διάφορον καὶ ἀμφίβολον· τοῦτο δὲ παρὰ τὴν λέξιν. ὅτι δὲ διάφορόν ἐστι καὶ ἀμφίβολον, δῆλον· ἢ γὰρ ὅτι

1 οὐδετέρως I: οὐδέτερον aA 2 post ἄρρεν add. τὸ δίφρον δηλαδὴ A 3 post ἄρρεν add. οἷον τὸ ἄρμα A immo ὁμωνυμίαν cf. vs. 14 et Paraphr. p. 64, 20
 8 κῆρ κτλ.] Hom. A 228 10 ἀπαγωγῆς A 12. 13 τὸ ἄρμα—ἄρμα om. A 15 ὅτι prius A: τὸ aI ὁ om. A 18 ἀπλοῦν a 23 ἐαυτόν A 24 τῷ πρώτῳ I pr. τύχοι A 26 post κατὰ add. τῆς A 27 post κατὰ prius add. τῆς A
 29 δὲ A: om. aI 30 τὴν prius aA: om. I 31 εὐρηται A: εὐρήσεται aI 33 οἱ alt. A Arist.: om. aI 34 ὑπόδειγμα a: ὑποδείγματα AI

άνηρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο, ἢ ὅτι αὐτὸς ἔφερε τι. καὶ μήποτε ἀπλου-
στερα αὕτη ἢ γραφή.

p. 182^b17 Καὶ ὅπου στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν.

Ἡ τοῦ ποι στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν ἀγωγή σοφίσματος
5 τοιαύτη τις ἂν εἴη· ποι στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν· τὸ δὲ στέλλεσθαι
πέμπεσθαι ἐστὶ· πέμπεσθε ἄρα πρὸς τὴν κεραίαν. διττὸν τὸ στέλλεσθαι,
τό τε ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπὸ ἰδίας προαιρέσεως καὶ ὅλων τὸ πορεύεσθαι, ὡς τὸ
ἔστευλάμην ταύτην τὴν ὁδὸν ἄντι τοῦ ἔπορεύθην, καὶ τὸ παρ' ἄλλων ἢ
ἄλλου ἀποστέλλεσθαι, ὡς τὸ ἔπεμψεν ἡμᾶς ὁ βασιλεύς, ἄνδρες Ἑλληνες'.
10 ἐν τῷ οὖν ποι στέλλεσθε ἐκείνοι μὲν τὸ στέλλεσθαι ὡς τὸ πορεύεσθαι
δεδώκασιν· ὁ δὲ σοφιστὴς ἐπὶ τοῦ πέμπεσθαι ἔλαβε. τοῦτο δὲ τὸ σόφισμα
δύναται καὶ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἶναι. μάλιστα δ' ἂν εἴη παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν· ἢ γὰρ ὅτι ποι πορεύεσθε; ἢ ὅτι ποι παρὰ ἄλλου πέμπεσθε;
μήποτε δὲ καὶ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἂν εἴη, τὸ στέλλεσθε ἄντι
15 τοῦ ἔπεμπετε τῶν σοφιστῶν λαμβανόντων, τὸ παθητικὸν ἄντι τοῦ ἐνεργη-
τικῶ. καὶ τὸ ἔμπροσθεν δὲ δηλοῖ μὲν καὶ τὸ πρότερον χρονικὸν
ἐπίρρημα, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ζψίου μέρος. ἀλλὰ καὶ τὸ
καθαρὸς σημαίνει μὲν καὶ τὸ ὑγιεινός· καθαρὸς γὰρ βορρᾶς ὁ ὑγιεινὸς
λέγεται· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀμόλυντον καὶ ἄχραντον· ὥστε εἰ ὁ μὲν ἐπὶ
20 τοῦ ὑγιεινοῦ δοίη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀχράντου συμπερανεῖται, οὐ συλλελόγισται.
τὸ δὲ ἄρ' Εὐάρχος; οὐ δῆτα, ἀλλ' Ἀπολλωνίδης παρὰ τὴν σύνθεσιν
οὕτως· ἄρά γε Εὐάρχος; οὐ δῆτα ἀλλ' Ἀπολλωνίδης; ναί· Εὐάρχος ἄρα,
ἀλλ' οὐ δῆτα Ἀπολλωνίδης· παρὰ τὴν σύνθεσιν γὰρ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου
τὸ σόφισμά ἐστιν. ἢ καὶ οὕτως· ἄρ' Εὐάρχος; οὐ δῆτα· ἀλλ' Ἀπολλωνίδης;
25 ναί· ὁ Εὐάρχος ἄρα Ἀπολλωνίδης ἐστὶ. τὸ δὲ παρὸν σόφισμα ἠρωτᾶτο
πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Εὐάρχου· ἦσαν δὲ ὁ τε | Εὐάρχος καὶ ὁ ἀδελ- f. 60^r
φὸς αὐτοῦ υἱοὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου· ἦν δὲ ὁ Εὐάρχος καὶ πατήρ. ἠρώτων
οὖν τὸν ἀδελφὸν Εὐάρχου οὕτως· ἄρά γε Εὐάρχος σός ἐστι; ναί· τί δέ,
οὐχὶ ὁ Εὐάρχος πατήρ ἐστι; ναί· σός ἄρα ὁ Εὐάρχος πατήρ ἐστιν· ἀλλὰ
30 μὴν καὶ οὐ πατήρ· ἀδελφός γὰρ σοῦ ἐστιν. ἢ μὲν οὖν ἀγωγή τοῦ σο-
φίσματος τοιαύτη. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης διὰ τινὰ βραχυλογίαν καὶ τὸ φθάσαι
τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα, ὧν καὶ τοῦτό ἐστι, καὶ δι' ἄλλων
ὀνομάτων ἐκθέσθαι τὴν μίαν πρότασιν θεις καὶ ταύτην ἑλλιπῆ τᾶλλα
παρῆκεν. ἦν γὰρ ἂν πλήρες, εἰ οὕτως εἶχεν· ἄρά γε Εὐάρχος σός ἐστι;
35 τέθεικε δὲ αὐτὸς ἑλλιπῆ διὰ τὸ δύνασθαι τὸ ἄρά γε Εὐάρχος; ποτὲ μὲν

1 ante ἀνήρ add. ὁ A 1. 2 ἀπλούστερον a 3 et 4 στέλλεσθαι I^e
5 κεραίαν a 7 αὐτῶν aI 11 post σόφισμα add. ὡς εἴρηται A 13 πῆ utro-
bique A 15 πέμπετε in ras., ut videtur, A¹ τοῦ alt. om. A 20 συλλελό-
γισθαι (sic) a 22 οὕτως b: οὗτος aI 24 δῆτα a: δεῖται I 28 Εὐάρχου scripsi:
εὐάρχον aI 31 τινὰ I: τὴν a 35 ante εὐάρχος add. ὁ a

συμπλέκεσθαι τῷ † σοφίσματί ἐστι, ποτὲ δὲ τῷ 'πατήρ ἐστι'. τὸ δὲ οὐ
 δῆτα, ἀλλ' Ἄπολλωνίδης ἢ λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος, δυνάμει λέγων
 'οὐκ ἔστι μοι ὁ Εὐάρχος πατήρ ἀλλὰ ὁ Ἄπολλωνίδης'. δύναται τὸ
 Εὐάρχος καὶ ὡς παράδειγμα τῶν ὁμώνυμων νοεῖσθαι· τὸ γὰρ Εὐάρχος
 5 διττόν· ἢ ὁ εὖ τὴν ἀρχὴν διέπων ἢ ὁ καλὴν ἀρχὴν ἔχων. καὶ ἴσως ἂν
 ἠρωτᾶτο ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ Ἄπολλωνίδου καλὴν μὲν ἔχοντος ἀρχὴν οὐ καλῶς
 δὲ αὐτὴν κυβερνῶντος. ἴσως ἂν καὶ οὕτως ἠρωτᾶτο· ἀρ' Εὐάρχος ἔδε;
 ναί· τί δέ, ἔδε ὁ τοῦ Πλάτωνος, εἰ τύχη, διάλογός ἐστιν; ὅτι δὲ καὶ
 τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν οἱ μὲν ὁμώνυμα καὶ πολλαχῶς λέγεσθαι φασιν, οὐκ
 10 ἀδῆλον· Παρμενίδης γὰρ ἐν τὸ ὄν φησι, Πλάτων δὲ τὸ ἐν μοναχῶς λέ-
 γεσθαι, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀμφοτέρω πολλαχῶς. τὸν Ζήνωνος δὲ λόγον
 καὶ Παρμενίδου λύειν λέγει οὐκ ἄλλον τινὰ ἀλλ' ἢ ἑαυτόν· οὗτος γὰρ
 κυρίως λέλυκε τοὺς Παρμενίδου καὶ Μελίσσου λόγους ἐν τοῖς Φυσικοῖς,
 τοὺς δὲ Πλάτωνος ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά. ὥσπερ δέ, φησίν, ἐπὶ τινων τῶν
 15 προειρημένων λόγων δυσχερῶς ἔστι κατιδεῖν πῶς λύνονται (οἱ μὲν γὰρ ῥᾶον
 ἐπιγινώσκονται, οἱ δὲ χαλεπώτερον), ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς ἐλέγχων· τούτων γὰρ οἱ μὲν ῥᾶους εἰσὶν ὀφθῆναι, ὅτε παρὰ
 τὸ συμβεβηκὸς εἰσιν, οἱ δὲ δυσφώρατοι τυγχάνουσιν, εἰ παρὰ τοῦτο γε-
 γόνασιν.

20 p. 182^b32 Ἔστι δὲ δριμύς λόγος ὅστις ἀπορεῖν ποιεῖ μάλιστα·
 δάκνει γὰρ οὗτος μάλιστα.

'Ὅποιά εἰσι καὶ τὸ τέταρτον καὶ ἕκτον ἐπιχείρημα ἐν τῷ πέμπτῳ
 τμήματι τοῦ Περί ἐρμηνείας, δι' ὧν πειρᾶται [μᾶλλον] κατασκευάζειν ὅτι
 μᾶλλον ἀντίκειται τῇ καταφάσει ἢ ἀπόφασιν ἤπερ ἢ ἐναντία κατάφασιν·
 25 δριμύειαν γὰρ ὄντως καὶ οὐ ῥαδίαν ἔχουσι τὴν φαντασίαν τῆς παραγωγῆς.
 ἔτι δὲ καὶ τὰ δεικνύοντα ὡς οὐκ ἔστι χρόνος διὰ τὸ μηδὲ τὰ μέρη αὐτοῦ
 εἶναι, τό τε παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον, τὸ δὲ ἐνεστώς μὴ εἶναι χρόνον
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

p. 182^b33 Ἀπορία δὲ ἐστὶ διττή, ἢ μὲν ἐν τοῖς συλλελο-
 30 γισμένοις.

Ἀπορία, φησίν, ἐστὶν ἐν τοῖς συλλελογισμένοις λόγοις, τί ἀνελόντων
 ἐλεγχθήσεται τὸ ψευδὸς, ὡς ἐπὶ τοῦδε· εἰ οὐδεις τοῖχος ἀναπνεῖ διὰ τὸ

1 legas 'σός ἐστι' 3 ἀπολλωνίδης] vī superscr., η corr. non liquet unde I 8 τύχοι a
 11 ἀμφοτέρον a 12 γὰρ ex A (οὗτος γὰρ ὁ ἀριστοτέλης) addidi: om. aI 13 ἐν τοῖς
 Φυσικοῖς] I 2. 3 14 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] B 4 p. 1001^a9 sq. cf. I p. 996^a6, I 2
 p. 1053^b13 τινων τῶν scripsi: τινων a: τῶν I 15 εἰρημένων I pr. 18 εἶσαν
 ex ἐστίν corr. I δυσφώρατοι scripsi cf. p. 192, 10 et Top. 243, 15 n.: διαφορώτατοι (sic) aI
 22. 23 ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Περί ἐρμ.] c. 14 p. 23^a27 sq. 23 μᾶλλον delenti
 26 ἔτι ex ἐστι, ut videtur, corr. I τὰ δεικνύοντα κτλ.] cf. Phys. IV 10 27 ἐνεστώς a

μὴ ζῶν εἶναι, εἰ ζῶα ἦσαν, ἀνέπνεον ἂν οἱ τοῖχοι, ὥστε εἴ τι ζῶν, ἀναπνεῖ· ἀλλὰ μὴν μύρμηκες, μέλιτται, ὅλα τὰ ἔντομα ζῶα ὄντα οὐκ ἀναπνεῖ· οὐκ ἄρα ὁ τοῖχος, διότι οὐκ ἔστι ζῶν, οὐκ ἀναπνεῖ· ὥστε ἔσται ὁ τοῖχος ζῶν, κἂν μὴ ἀναπνῆ. αἴτιον δὲ προσεχὲς τοῦ μὴ ἀναπνεῖν
 5 τὸν τοῖχον οὐ τὸ μὴ ζῶν εἶναι (πόρρω γὰρ τοῦτο) ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν πνεύμονα. τὰ δὲ λεγόμενα κοινῶς καὶ περὶ τῶν διαλεγόμενων καὶ τῶν σοφιζομένων λέγεται. ἐπεὶ δὲ οἱ διαλεγόμενοι ἐξ ἐνδόξων συλλογίζονται (τούτων γὰρ τοὺς λόγους εἶπε συλλελογισμένους), οὐ πάντως δὲ τὰ ἔνδοξα καὶ κυρίως ἀληθῆ ἔστιν, ἂν ἀμφοτέρωθεν μὲν τὰ ληφθέντα ἔνδοξα ἦ, δριμύς
 10 οὗτος ὁ λόγος ἐστίν· ἀπορίαν γὰρ ἐμποιεῖ, ποίαν τῶν προτάσεων ἀνελόντες (τὸ δ' τι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί) καὶ τὸ συναχθὲν ἀναιρήσομεν· οὐ γὰρ ἡ τῆς τυχούσης τῶν προτάσεων ἀναιρέσεις συναναιρεῖ καὶ τὸ συναχθέν, καθάπερ πολλαχίς εἴρηται πρότερον, ἀλλ' ἐκείνης παρ' ἣν γέγονεν ἡ παραγωγή. καὶ ἔστι πρώτη μὲν ἀπορία αὕτη ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις. ἐν δὲ τοῖς |
 15 ἐριστικοῖς πρώτη ἐστὶ, πῶς εἶπη τις τὸ προταθέν, τουτέστι πῶς f. 60v ἀποκριθεὶς τις οὐκ ἐλεγχθήσεται. εἰ γὰρ ἔροίτο τις 'ὄσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἄρα ἀποβέβληκε τσαῦτα;', ἀπορία πῶς ἂν τις ἀποκριθεὶς ἐνταῦθα μὴ ἐλεγχθῆ· εἰ μὲν γὰρ φήσῃ, ἐλεγχθήσεται· εἰ δ' εἶποι 'τσαῦτα μὲν οὐ δῆτα, τούτων δὲ τί ἢ τινα', οὐκ ἂν ἐλεγχθῆ. ἡ καὶ
 20 οὕτως νοήσεις τὸ πῶς τις εἶπη τὸ προταθέν, πότερον παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐστὶν ἢ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἢ παρὰ τινα τῶν εἰρημένων τρόπων· τινὰ γὰρ τῶν σοφισμάτων φαίνονται καὶ παρὰ τοῦτον καὶ παρ' ἐκείνον, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

p. 182b37 Ἔστι δὲ συλλογιστικὸς μὲν λόγος δριμύτατος.

25 Ὅτι μάλιστα ἔνδοξον τὸ τὴν δικαιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι, φαῦλον δὲ τὴν καχίαν, καὶ ἔτι τὸ κρεῖττον εἶναι τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας· ἂν οὖν τις ἐξ ὅτι μάλιστα ἔνδοξον δυνήσῃται τοῦτο ἀναιρῆσαι, ὡς Πῶλος καὶ Καλλικλῆς ἐπειῶντο ποιεῖν, καὶ συνάξῃ ὅτι τὸ ἀδικεῖν κρεῖττον ἐστὶ τοῦ δικαιοπραγεῖν, οὗτος ὁ λόγος εἰς ὧν, ὁ συναγαγὼν τὸ ἀδικεῖν βέλτιον
 30 εἶναι τοῦ δικαιοπραγεῖν, ἀπαντας ὁμοίως ἔξει τοὺς συλλογισμούς, τουτέστι πάντας τοὺς ἀναιροῦντας τὰ ἔνδοξα ἐπίσης αὐτῶν πιθανοὺς ποιήσει. πιθανὸς γὰρ ἔσται καὶ ὁ τὸν ἀδικον τοῦ δικαίου κρεῖττον συλλογίζομενος ἐκ τῶν ὁμοίων προτάσεων καὶ τὸ ἀδικον τοῦ δικαίου· ἀεὶ γὰρ ἐκ τῶν ὁμοίως ἔνδοξων προτάσεων ταῖς συναγούσαις τὸ ἀδικεῖν κρεῖττον τοῦ δι-
 35 καιπραγεῖν ὅμοιον ἔνδοξον ἀναιρεθήσεται· ὡς γὰρ ἔνδοξον ὅτι ἡ δικαιοσύνη

2 μὴν AI: om. a post μὲλ. add. καὶ a 3 ἔσται AI: ἐστὶν a 4 ὁ A: om. aI
 6 post καὶ alt. add. περὶ A 11 τὸ prius om. A 13 πολλαχίς] p. 154, 37
 162,23 cf. c. 24 p. 179b 18. 23 15 προταθέν a 16 ἔροίτο a: ἤρετο AI
 19 τσαῦτα a: ταῦτα AI post καὶ add. τὸ I 20 εἶπη A: εἶποι aI προταθέν
 A: προταθέν a: πρόσθεν I 23 πρότερον] c. 24 p. 179b 38 sq. 27 δυνήσεται A
 27. 28 Πῶλος καὶ Καλλ.] Gorg. c. 24 sqq., c. 38 sqq. 31 αὐτῶ] ὦ corr., ut videtur, I

ἀγαθόν, οὕτω καὶ ὅτι τὸ δίκαιός καὶ τὸ δίκαιον, ἅπερ ἀναιρεθῆσεται διὰ τῶν ὁμοίως ἐνδόξων, ὡς εἴρηται πρότερον. τὸ δὲ μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως ἔστι τῆς 'μετατιθεμένης ἐξ ἀδόξου εἰς ἐνδοξόν καὶ ἐξ ἐνδόξου εἰς ἀδόξον', ὡς ἐπὶ τῶν προκειμένων· ἐνδοξόν γὰρ ὄν τὸ τὴν δι-
5 καιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι μετετέθη εἰς τὴν ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν· ὁμοίως καὶ τὸ ὅτι ἢ δικαιοσύνη κακὸν εἰς τὸ ὅτι οὐ κακόν.

p. 183a3 Μάλιστα μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος δριμύς.

Ἐκεῖνον μάλιστα φησὶν εἶναι δριμύν λόγον τὸν ὁμοίως τῆς συμπεράσματος ἐνδόξου ὄντι καὶ τὰς προτάσεις ἔχοντα ἐνδόξους καὶ ὁμοίως τῆς συμπεράσματος·
10 δυσφώρατος γὰρ οὗτος, παρὰ ποίαν συνῆκται τὸ συμπέρασμα. καθάπερ ὁ τὴν ψυχὴν κατασκευάζων ἀθάνατον ἐνδοξὸς ὢν δι' ὁμοίων ἐνδόξων ὄντων· εἰ γὰρ τὰ ἐναντία γίνεται ἐκ τῶν ἐναντίων (λευκὸν γὰρ ἐκ μέλανος καὶ ἐκ λευκοῦ μέλαν, καὶ ψυχρὸν ἐκ θερμοῦ καὶ θερμὸν ἐκ ψυχροῦ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως), γίνονται δὲ ἐκ τῶν ζώντων οἱ τεθνεῶτες, ἀνταποδώσει καὶ
15 ἐνταῦθα, καὶ ἔσονται ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες· ἐναντία γὰρ ζωὴ καὶ θάνατος· ἐνταῦθα γὰρ οὐ πᾶν δῆλόν ἐστι παρ' ὅποιαν συνῆκται τὸ συμ-
πέραςμα, πότερον παρὰ τὴν λέγουσαν ὅτι τὰ ἐναντία ἐξ ἐναντίων γίνεται, ἢ τὴν ὅτι ἢ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος ἐναντία. δεύτερον δὲ εἶναι λέγει δριμύν τὸν ἐξ ἀπάντων ὁμοίων, τουτέστι τὸν τὰς προτάσεις μὲν ὁμοίως ἔχοντα
20 ἑαυταῖς ἀνομοίας δὲ τῆς συμπεράσματος ὥστε εἶναι ἐνδοξότερον τὸ συμπέ-
ραςμα τῶν προτάσεων. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου ὁμοίως οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐνδόξων τῆς συμπεράσματος οὐκ ἔστι δῆλον εἰ γέγονε παραγωγῆ.
ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ἐπειδὴ δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐνδοξότερον τῶν προτάσεων ἐστι, προφανές ἐστιν ὅτι παραγωγῆ γέγονεν· οὐ γὰρ δεῖ
25 τὸ συμπέρασμα ἐνδοξότερον εἶναι τῶν προτάσεων ἀλλὰ τὰς προτάσεις τοῦ συμπεράσματος, εἴπερ ἐκ πιστοτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς συλλο-
γισμοὺς γίνεσθαι. ὥστε ἐπεὶ ἡττόν εἰσι τοῦ μὲν συμπεράσματος ἐνδοξοὶ ἑαυταῖς δὲ ὁμοιοί, ὅτι μὲν παραγωγῆ γέγονε, δῆλον· παρ' ὅποιαν δέ, οὐ
δῆλον ὁμοίων οὐσῶν ἀλλήλαις. ἐπὶ δὲ τοῦ προτέρου ὅπως ἀδῆλον εἰ γέγονε
30 παραγωγῆ, ὁμοίου ὄντος τοῦ συμπεράσματος ταῖς προτάσεσι. λέγει δὲ δῆλον εἶναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὸ δεῖν ἀναιρεῖν τι τῶν προτάσεων, ποίαν f. 61·
δὲ ἀδῆλον διὰ τὸ ὁμοίως ἀλλήλαις εἶναι. πλήρες δὲ τοιούτων συλλογισμῶν, τῶν ὁμοίως μὲν ἀλλήλαις τὰς προτάσεις ἐχόντων ἀνομοίας δὲ τῆς συμπε-
ράσματος, τὸ βῆτα τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους βιβλίων.

2 πρότερον] cf. Top. II 9 p. 114a26 sq. 5 μετέθη a 6 τὸ αἰ. ΑΙ: τὴν a 9 ὁμοίως a cf. vs. 30: ὁμοίως I 10 δυσφώρατος I: δυσφωράτατος A: διασφωράτατος a cf. p. 190, 18 post οὗτος add. ὁ λόγος A 11 ὁ τὴν ψυχὴν κτλ.] cf. Phaedon. c. 15. 16 ὄντων scripsi: τῶν aAI 13 ἐκ ψυχροῦ θερμὸν A 15 ἐναντία A: ἐναντίον aI 17 ὅτι a: ἄν I: om. A 18 ἢ om. a 19 ὁμοίως ex ὁμοίως corr. I 27 ἐπειδὴ A 29 τοῦ AI: om. a 30 προτέρου aA: πρώτου I 30 δὲ A: γὰρ aI 32 δὲ prius al: ἢ A ὁμοίως A: ὁμοίως aI 33. 34 τῶν—συμπεράσματος om. A 34 β a

p. 183·7 Τῶν δὲ ἐριστικῶν δριμύτατος μὲν ὁ πρῶτον εὐθὺς ἄδηλος.

Εἰπὼν τίνες τῶν διαλεκτικῶν λόγων εἰσὶ δριμεῖς, νῦν λέγει καὶ τίνες τῶν σοφιστικῶν. καὶ φησὶ πρῶτον αὐτῶν εἶναι τὸν πρῶτον εὐθὺς ἄδηλον ὄντα εἰ συλλελόγισται ἢ οὐ· οἷος ὁ Παρμενίδου λόγος ὁ λέγων ἐν εἶναι τὸ ὄν· ἔστι δὲ τοιοῦτος· τὸ παρά τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἄρα τὸ ὄν· οὗτος γάρ, εἰ καὶ ἀσυλλόγιστός ἐστιν, ἀλλ' οὐ πάντῃ δῆλος. ἔστι δὲ ἀσυλλόγιστος, διότι οὐ συναίγεται ἐκ τῶν κειμένων 'ἐν ἄρα τὸ ὄν', ἀλλ' ὅτι τὸ ἐν ὄν ἐστιν. ὅτι δὲ σοφιστικὸς καὶ ἀσυλλόγιστος, εἴρηκεν ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως· "ἀμφοτέροι γάρ", φησὶν ἐκεῖσε, "ἐριστικοί, καὶ ὁ Μελίσσου καὶ ὁ Παρμενίδου· μᾶλλον δὲ ὁ Μελίσσου φορτικὸς καὶ οὐδεμίαν ἔχων ἀπορίαν", ὡς δηλονότι τοῦ Παρμενίδου λόγου ἀπορίαν ἔχοντος. πρῶτος μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐριστικοῖς δριμύς ἐστι λόγος οὗτος, ὁ ἔχων ἄδηλον τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναχθὲν ἄτοπον, πότερον τοῦ συμπεράσματος ἢ τίνος τῶν προτάσεων. τὸ γὰρ καὶ πότερον παρά ψεῦδος ἢ λύσις ἢ παρά διαίρεσιν ἴσον ἐστὶ τῷ 'πότερον ἢ λύσις παρά τὸ συμπέρασμα τὸ συναίξαν τὸ ψεῦδος', ὅπερ εἶπεν αὐτὸς παρά ψεῦδος, 'ἢ παρά ἀναίρεσιν ἐστὶ τίνος τῶν προτάσεων', ὅπερ εἶπεν αὐτὸς διαίρεσιν. δεύτερος δὲ ὁ δῆλον μὲν ἔχων τὸ παρά ἀναίρεσιν εἶναι τὴν λύσιν, μὴ φανερόν δὲ ἔχων διὰ τίνος ἀναίρεσιν τῶν ἡρωτημένων, τουτέστι ποῖον τῶν ἡρωτημένων ἀναιρήσαντες τὸν λόγον λύσομεν, ἀλλὰ ἀμφίβολον τὸ πότερον αὕτη, τουτέστιν ἡ ἀπάτη, παρά τὸ συμπέρασμα ἐστὶν ἢ παρά τι τῶν ἡρωτημένων. τὸ δὲ ὁ δῆλος μὲν ὅτι παρά τὴν διαίρεσιν ἢ ἀναίρεσιν ἐστὶν ἴσον ἐστὶ τῷ 'ὁ δῆλος μὲν ὅτι παρά ἀναίρεσιν ἐστὶ'· τοῦ γὰρ παρά διαίρεσιν τὸ ἀναίρεσιν ἐστὶν ἐφερμηνευτικόν. διαφέρει δὲ ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ προτέρου, ὅτι ὁ μὲν δεύτερος φανερόν ἔχων ἐστὶ τὸ συναχθὲν, εἰ καὶ μὴ καὶ τοῦτο φανερόν ἔχει, τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναχθὲν, πότερον τοῦ συμπεράσματος ἢ τίνος τῶν προτάσεων, ὁ δὲ πρῶτος ἄδηλον εὐθὺς ἦν ἔχων τὸ εἶτε συλλογισμὸς ἐστὶν ἢ οὐ. καὶ τοῦ μὲν ἀπάτας γίνεσθαι παρά τὰ ἡρωτημένα πλήρες τὸ παρὸν βιβλίον. παρά δὲ τὸ συμπέρασμα γίνεται ἀπάτη, ὅταν μὴ ὅπερ ἐκ τῶν ἡρωτημένων συμβαίνει ἐπάξωμεν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἴωμεν, ἄλλο δὲ τι ὁ βουλόμεθα ἐπιφέρωμεν, ὥσπερ ἔχει καὶ ὁ

1 et 4 ἄ a 4 αὐτῶν I: μὲν a 6 δὲ corr. non liquet unde I¹ 9. 10 ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 185·8—11 10 ἐκεῖσε I: ἐκεῖ a
14 καὶ om. A 16 ante ψεῦδος add. τὸ a post ψεῦδος add. ἐστὶν A: post διαίρεσιν Arist. (om. D) 18 ante ψεῦδος add. τὸ a 20 μῆτε a 21 ἀναιρήσαις (sic) I
23 τίνος A δῆλος AI (ἢ ex ei corr. I¹): δῆλον a 24 τὴν om. A Arist. (habet D) ἐστὶ aA: om. I 25 ante ἀναίρεσιν add. τὴν a 26 προτέρου AI: ἄ a 27 καὶ alt. om. A 29 ἄδηλον a: ἀδηλος AI 30 ἀπάτας AI (ἀ ex ἀ corr. I¹): ἀπαντας A
31 post πλήρες add. ἦν a 32 ante ἀπάτη add. ἢ a δ μὴ ὅταν ἐκ A

Παρμενίδου λόγος καὶ ἐκεῖνος, οὐ πρότερον ὁ Ἀριστοτέλης ἐμνημόνευσε, ὁ λέγων “ὦν αἱ ἐπιστήμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα, τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα, σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν”. οὐ γὰρ τοῦτο συμβαίνει ἐκ τῶν κειμένων, ἀλλ’ ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαία ἡ ἐπιστήμη.

- 5 Λέγει δὲ καὶ εὐήθη συλλογισμὸν εἶναι, ὅταν τις μὴ προσλάβῃ τὸ ἐλλείπον καὶ δι’ οὗ τὸ προκείμενον μέλλει συνάγειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν μεθῆ, χωρὶς δὲ αὐτοῦ συμπεραίνεται, ὥσπερ ἔχει ὁ Μελίσσου ὁ δεικνὺς ἐν τῷ ὄν καὶ ἄπειρον καὶ ἄλλοι πολλοί, καθάπερ καὶ ὁ λέγων “μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δὲ ἐστὶν ἀναιρουμένων καὶ τὸ
10 ἐκ τούτων φθεῖρεσθαι”. ἐλλείπουσι γὰρ ἐνταῦθα προτάσεις, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν μεμαθήκαμεν. ἔξωθεν δὲ ἐλλείπειν λέγει προτάσεις τὰς δεικτικὰς τινος τῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ προκειμένου εἰλημμένων· ταύτας γὰρ εἰ μὴ παραμυθίας τις ἀξιώσας δεομένας συστάσεως λαβῶν συμπεραίνεται, ἐλλείπειν ἂν τι τῶν ἔξωθεν ἐν τῷ συλλογισμῷ λέ-
15 γοιτο. καὶ μὴ εἴπῃς ὡς οὐ δεῖ τοὺς σοφιστὰς τὰς προτάσεις δεικνύναι· κοινὰ γὰρ ταῦτα, καθάπερ εἴρηται, λέγεται καὶ πρὸς τοὺς διαλεγομένους. ἡ δεῖ καὶ τοὺς σοφιστικῶς ἐρωτῶντας τὰ ὑπ’ αὐτῶν ἐρωτώμενα δεικνύ-
ναι, εἴπερ ἀληθῶς ἐλέγχειν μέλλοιεν, ὥσπερ καὶ φασίν· οὐ γὰρ φαινομέ-
νως φασίν ἐλέγχειν ἀλλ’ ἀληθῶς. ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ διὰ τοῦ f. 61^v
20 ἐνίοτε μὲν ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος δηλούμενον τοιοῦτόν ἐστιν· ἐνίοτε μὲν τὸν μὴ συλλογισμένον λόγον ἔστι καλεῖν εὐήθη καὶ ἄξιον ἡγεῖσθαι καταφρονήσεως, ἐνίοτε δὲ οὐκ ἔστι ποιεῖν τοῦτο· οὔτε γὰρ εὐήθη ἔστι τοῦτον λέγειν, οὔτε μὴν ἄξιον καταφρονήσεως. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος λόγος ἐξ ἀδόξων ἢ ψευδῶν λημμάτων συγκαίμενος, εὐήθης ἔστι
25 καὶ καταφρονήσεως ἄξιος, ἢ ὅταν ἐλλείπῃ τι τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων, τῶν τῷ πράγματι οἰκείων περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ δι’ οὗ συνάγεται, τοῦ λόγου μὴ προσλαβόντος τοῦτο μηδὲ συλλογισαμένου. ὅταν δὲ τι ἐλλείπῃ τῶν ἔξωθεν ὄντων, ἡγῶν τῶν πρὸς κατασκευὴν ὄντων τῶν δύο προτάσεων τῶν παραληφθεῖσῶν ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἔστιν εὐκαταφρόνητος,
30 ἀλλ’ ὁ μὲν λόγος ἐστὶ καλός, ὁ δὲ ἐρωτῶν ἠρώτηκεν οὐ καλῶς.

Οὔτε δὲ πρὸς τὴν θέσιν οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον ἀλλὰ πρὸς τὸν χρόνον ἐρωτῶσιν, ὅσοι τοιαῦτα προτείνουσιν, ἂ πλείονος δεῖται καὶ μακροῦ χρόνου εἰς τὸ φανῆναι εἰ οὕτως ἔχει ὥσπερ προτείνονται. διὸ δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸν χρόνον λύειν. λύσει δὲ

1 παρμενίδου λόγος] ου λόγο corr. non liquet unde I οὐ I πρότερον] c. 20 p. 177^b 16
5 εὐήθη δὲ συλλογισμὸν λέγει A προσλαβοὶ I: προλάβοι a: προσλάβη A 7 post Ixci
add. καὶ a 8 ὁ λέγω (sic) I 10 ὡς AI: ὥσπερ a 10. 11 ἐν τῷ Περὶ ἀναλ. συλλ.]
Anal. Pr. I 32 p. 47* 24—26 11 ἀναλύσεων a συλλογισμῷ I 15 καὶ A: καὶ αἱ
εἴποις a τὰς σοφιστικὰς a δεικνύειν A 16 εἴρηται] p. 191,6 προσδιαλεγομένους A
17 τοὺς AI: πρὸς a 19 ἔτι αἱ: ἐστὶ δὲ A 21 μὲν ex δὲ corr. I¹ μὴ A: om. αἱ
23 μὴ om. A 24 ἀδόξων A: ἐνδόξων αἱ 25 ἄξιος καταφρονήσεως A ἐλλείπη A(A)
26 τῷ om. A 27 προλαβόντος a 28 ἐλλείπη A 29 περιλειφθεῖσῶν A 30 ἐστὶ
A: ἐστὶν οὐ αἱ ἠρώτηκεν αἱ(Ccu): ἠρωτήσεν A Arist. 32 ὅσοι AI: ὅσα a

πρὸς τὸν χρόνον, ἢ ἂν ἐνστάσεις κομίζῃ χρόνου πολλοῦ δεομένας ὀφθῆναι ἂν ἀληθεῖς ὦσι (καὶ γὰρ τῶν ἐνστάσεων αἱ μὲν εἰσίν, αἱ δὲ δοκοῦσι μὲν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὡς ἐν τῷ ὀγδόῳ εἴρηται τῶν Τοπικῶν). ἢ λύσει πρὸς τὸν χρόνον καὶ ἐὰν οὕτω πως εἴποι· οὐ δίδωμι ταύτην οὐδὲ συγχωρῶ διὰ τὸ
5 μὴ δοκεῖν καὶ πλείονος χρόνου δεῖσθαι πρὸς κατανόησιν εἰ ἀληθὴς ἐστὶ. τὰ δὲ ἐξῆς σαφῶς καταλέγει.

p. 183*37 Προσιλόμεθα μὲν οὖν εὔρεῖν τινα δύναμιν συλλογιστικὴν.

Δύναμιν συλλογιστικὴν τὴν τῶν Τόπων λέγει πραγματείαν, καὶ εἴρηται
10 ἐν ἐκείνοις, διὰ τί λέγεται δύναμις. εἰπὼν δὲ ἐν τοῖς Τόποις “ἢ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὔρεῖν, δι’ ἧς δυνασόμεθα συλλογίζεσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος”, τοῦτο εἰπὼν καὶ ἐπενεγκῶν τὸ “καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες”, νῦν τὴν αἰτίαν τοῦ διὰ τί ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον τὸ δύνασθαι λόγον λαβεῖν καὶ ἐρωτᾶν ἀλλὰ καὶ λόγον ὑπέχειν
15 καὶ διδόναι εἶπε διὰ τοῦ ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται πρὸς αὐτὴν διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν. δεῖ δὲ πρότερον ἀναμνησῆσαι τῶν πρότερον εἰρημένων καὶ οὕτω τὴν λέξιν ἐπελθεῖν. εἴρηται δὲ ὅτι, ὡς ἔχει ἡ ψευδογραφικὴ πρὸς τὴν γεωμετρίαν, οὕτως ἡ σοφιστικὴ πρὸς τὴν διαλεκτικὴν· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκ τῶν ἀρχῶν μὲν τῶν γεωμετρικῶν ὠρμηται, τὰς δὲ καταγραφὰς ψευδεῖς ποιεῖται καὶ μὴ δεούσας, οὕτως καὶ αὕτη ἡ σοφιστικὴ ἐκ τῶν δοκούντων μὲν ἐνδόξων, ἄπερ ἐνδόξα ἀρχαὶ τῆς διαλεκτικῆς εἰσιν, ὠρμηται, τούτων δὲ οἷς χρῆται ἢ μὴ ὄντων ἐνδόξων ἀλλὰ φαινομένων μόνον, ἢ ὄντων μὲν ἐνδόξων τὸ σχῆμα δὲ ἡμαρτημένων, ὅταν ἢ ἐκ δύο μερικῶν ἢ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συμ-
20 περαίνηται. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ, καλῶς τὴν σοφιστικὴν εἴρηκε τῇ διαλεκτικῇ γειτνιάζειν· ἀμφοτέραι γὰρ περὶ παντὸς ἐπιχειροῦσιν, εἰ καὶ διαφέρουσι, καθάπερ εἴρηται. τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ἐπειδὴ γειτνιάζει ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, ἢ δὲ σοφιστικὴ ἐπαγγέλλεται μὴ μόνον δύνασθαι λόγον λαβεῖν ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδυῖα (ὁ γὰρ δια-
30 λεκτικὸς ὥσπερ μὴ εἰδὼς ἐρωτᾷ ἄπερ ἂν ἐρωτᾷ· ὁ δὲ σοφιστὴς πάντα εἰ-

1 κολάζῃ A 3 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 10 p. 161*1 sq. 4 ἂν A
εἴποι AI: εἶπη a 7 μὲν om. I 9 λέγει AI: λέγων a 9. 10 εἴρηται δὲ
ἐπεὶ διὰ τί A 10 δύναμιν a ἐν τοῖς Τόποις] I 1 p. 100*18—20
11 δι’ ἦν a: ἀφ’ ἧς Arist. 12 περὶ τοῦ προτεθέντος ἐξ ἐνδόξων A 13 ὑπέχον-
τες οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον, ταῦτα οὖν εἰπὼν, νῦν λέγει τὴν αἰτίαν ἐνταῦθα. διὰ τί A
14 τὸ AI: om. a καὶ (ἀπὸ ἐρωτᾶν) AI: ἤγουν A 14. 15 ὑπέχειν, τούτῳστιν
ἀποκρίνεσθαι διὰ τοῦ A 15 προσκατασκευάζεται a(u) αὐτὸ I
17 πρότερον AI: τρόπων a εἴρηται] c. 11 p. 171*35 sq. δὴ A
18 ἡ prius AI: om. a 20 οὐσας A 23 μὲν A: om. AI 25. 26 γειτνιάζειν
τῇ διαλεκτικῇ A 26 πάντα a 26. 27 διαφέρουσι aA: διαφόροι I
30 σοφιστικὸς A

δέναι ἐπαγγέλλεται καὶ οὐδὲν εἶναι δ μὴ οἶδεν· εἰ δὲ πάντα οἶδεν, ἐκ δὲ τῶν πάντων καὶ ἄπερ ἐρωτᾶ ἐστὶ, δῆλον ἄρα ὡς οἶδε καὶ ὅσα ἂν καὶ οἶα ἐρωτᾶ· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἐν τῇ Πλάτωνι Γοργίας ἐδήλωσεν εἰπὼν “οὐδεὶς οὐδέπω πολλῶν ἐτῶν καινόν τί με ἠρώτησε”, μόνον οὐχὶ λέγων ‘πάντα ὅσα ἂν μέ τις ἐρωτᾶ, οἶδα, καὶ οὐδὲν ἐστὶν δ με διέλαθεν’), ἐπειδὴ τοῖνον ἢ σοφιστικὴ πάντα εἰδέναι ἐπαγγέλλεται, τὸν δὲ λέγοντα πάντα γινώσκειν μᾶλλον προσήκει ἐρωτᾶσθαι καὶ φανερὰ ποιεῖν ἄπερ ἐπίσταται ἤπερ ἐρωτᾶν, φαίνεται ὅτι καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον ἐστὶν οὐ μόνον τὸ ἐρωτᾶν f. 62^r ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρωτᾶσθαι καὶ λόγον ὑπέχειν, καὶ μᾶλλον τοῦτο· εἰ γὰρ τῆς 10 σοφιστικῆς μᾶλλον ἐστὶ τὸ λόγον διδόναι ὡς λεγούσης πάντα εἰδέναι, γεινιάζει δὲ καὶ ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, εἴη ἂν καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον τὸ ὑπέχειν λόγον. διὰ ταύτην οὖν, φησί, τὴν αἰτίαν εἶπον ἐκεῖ ἔργον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον λαμβάνειν δύνασθαι λόγον ἀλλὰ καὶ διδόναι. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὴν δὲ αἰτίαν εἰρήκαμεν τούτου ἔλλείπει τὸ νῦν· 15 εἴρηκε γὰρ οὐκ ἐκεῖ ἀλλὰ νῦν δι’ ὅτι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τὸ λόγον ὑπέχειν. ὅτι δ’ οὐκ αὐτόθεν οὐδὲ προηγουμένως τῆς διαλεκτικῆς ἐστὶ καὶ τὸ λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς πρὸς αὐτὴν γεινιάσειν, παρέθετο τὸν Σωκράτην λέγοντα μηδὲν εἰδέναι, ὡς τοῦ διαλεκτικοῦ δῆθεν ἀγνοοῦντος ἄπερ ἂν ἐρωτᾶ· τὸν δὲ ὡς ἀγνοοῦντα ἐρωτῶντα οὐκ 20 ἀνάγκη λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν. λέγει δὲ δεδηλωσθαι αὐτῷ ἐν τοῖς Τοπικοῖς (ταῦτα γὰρ εἶπε πρόσθεν) καὶ ἐκ τίνων καὶ πρὸς πόσα ἐστὶ τὸ τε ἐρωτᾶν καὶ λόγον ὑπέχειν. ἢ λέγοι ἂν πρόσθεν καὶ τὰ ἐνταῦθα εἰρημμένα· εἴρηκε γὰρ ἐκ τίνων οἱ παραλογισμοὶ γίνονται καὶ πρὸς πόσα δεῖ βλέποντα τὸν τε ἐρωτῶντα ἐρωτᾶν καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέ- 25 χεῖν λόγον. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ μὲν παρ’ ἐτέρων ληφθέντα πρότερον πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ πρότερον, εἶτα ἐπακτέον τὸ πεπονημένα καὶ τὰ συνεχῆ τούτων. δ δὲ λέγει ἐστὶν ὅτι τὰ μὲν ὑπό τινων εὑρεθέντα πρότερον παραλαβόντες οἱ ἀπ’ ἑκείνων ἐφεξῆς ἄπαντες κατὰ βραχὺ ταῖς καθ’ ἕκαστον προσθήκαις ἐπὶ 30 μέγα ἠύξησαν· τοῦτο δὲ εἶπε καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα τῶν Μετὰ τὰ φυσικά. τὸ δὲ χρησιμωτέραν μέντοι πολλῷ τῆς ὕστερον ἐκ τούτων αὐξήσεως ταυτόν ἐστὶ τῷ ἢ ἐξ ἀρχῆς τινος εὑρεσις, καθ’ ἀταλές ἐστὶ τὸ εὑρε-

1 post μὴ add. εἶναι aI: om. A 3 πλάτωνος γοργία a εἰπὼν] Gorg. c. 2 p. 448 A
 memoriter citat cf. p. 15,14—16 4 post πολλῶν add. καὶ aI: om. A 5 τις
 ἐρωτᾶ aA: ἐρωτῶσιν I 7 ἤπερ A 8 ἐστὶν ἔργον a 10 ἐστὶ μᾶλλον A
 10. 11 γεινιάσει a 12 ἐκεῖ aA: ἐκείνην I 14 τῆς pro altero τῇ A εἴρηκει-
 μεν I λείπει A τὸν νῦν a 15 διατί A 17 καὶ om. A 19 post ἀγνοοῦντα
 add. τὰ ἐρωτώμενα A 20. 21 δηλώσαι αὐτό A 21 ἐν τοῖς Τοπ.] VIII 24 δεῖ
 A: δὴ aI 25 λόγον A: λόγους aI 27 ἐπανακτέον a 28 πρότερον εὑρεθέν-
 τα a παραλαβόντες aA: λαβόντες I 28. 29 ἀπ’ ἐκείνους (sic) A 29 post βραχὺ
 add. μετὰ πόνων καὶ φροντισίων a καθ’ ἕκαστον I: καθ’ ἕκαστην aA 30 καὶ om. a
 ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα (α a) τῶν Μετὰ τὰ φυσ.] c. 1 p. 993^b 18 31 χρησιμωτέραν a
 Arist.: χρησιμώτερον AI(u) post πολλῷ add. καὶ A 32 ἢ om. a τινός corr.
 ex τινῶν I¹

θέν, ὅμως ἢ τούτου εὐρεσις χρησιμωτέρα ἐστὶ πολλῶν τῆς ὕστερον τοῦ εὐρεθέντος ἐπιδόσεώς τε καὶ τελειώσεως· εἰ γὰρ μὴ ὄλωσεν εὐρέθη, οὐδ' ἂν ἐπίδοσιν ἔσχε. “παντὸς γάρ”, φησὶν ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, “τὸ ἐλλείπον προσθεῖναι” τοῦ εὐρεθέντος· τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν εὐρεῖν οὐ παντός·
 5 πᾶσα γὰρ ἀρχὴ δισφ κρᾶτιστόν ἐστι τῇ δυνάμει, τοσοῦτον σμικρότατον τῷ μεγέθει. καὶ πολλὰ ἡμῖν ἐστὶ δῆλα οὕτως ἔχοντα· καὶ γὰρ ἢ κεχραμῖς καίτοι σμικρότατον ὄν τῷ μεγέθει μέγα τῇ δυνάμει τυγχάνει, εἴ γε ἐξ αὐτῆς ἢ συκῆ τοσοῦτον τῷ μεγέθει δένδρον. ταύτην οὖν
 10 σεται δένδρον· ὅμως ταύτης εὐρεθείσης. ὡς ἀρχῆς πολλὰ ἡμῖν ἐκ τούτου γέγονε δῆλα κατὰ βραχὺ πονήσασιν, οἷον ὅτι ἐν αὐτῇ δυνάμει ἦσαν στέλεχος τε καὶ κλάδοι καὶ φύλλα καὶ ὄζοι, καὶ ὅτι οἱ φυσικοὶ καὶ σπερματικοὶ ἐν αὐτῇ λόγοι ἀσώματοί εἰσιν· οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτοι ὄντες τῷ πλήθει ἐχώρησαν ἐν αὐτῇ οὕτως οὔση σμικροτάτῃ τὸ μέγεθος.

15 p. 183*34 Ταύτης δὲ τῆς πραγματείας.

Πραγματεῖαν λέγοι ἂν ἢ τὴν τοπικὴν ἢ πᾶσαν τὴν λογικὴν. μάλιστα μισθωτοὺς δὲ καλεῖ τοὺς σοφιστὰς ὡς ἀπὸ φαινομένης πλουτοῦντας σοφίας. τίς δὲ ἢ Γοργίου πραγματεία, ἣ ὁμοίαν λέγει τὴν σοφιστικὴν, δῆλη τοῖς τὸν Πλάτωνος Γοργίαν ἀνεγνωκόσι. λέγει δὲ τοὺς σοφιστὰς τοιούτους δι-
 20 δάσκειν λόγους εἰς οὐδὲν ἐγίνωσκον τοὺς ἀλλήλων λόγους ἐμπίπτειν· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, οἱ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας καὶ οἱ λοιποὶ. τὰ δὲ ἐξῆς δῆλα.

p. 184*2 Οὐ γὰρ τέχνην ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης.

Τέχνη ἐστὶ πᾶσα ἢ συλλογιστικὴ μέθοδος, ἐν ἣ ἐστὶ καὶ ὁ ἀληθινὸς
 25 ἔλεγχος· ὁ δὲ ταύτην παραδοὺς καὶ τέχνην δίδωσι καὶ παιδεύει. αἱ δὲ παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης, οἷς καὶ ἐχρῶντο καὶ ἐδίδασκον οἱ σοφισταί, οὐ τέχνην ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης· ὁ γὰρ ἔχων τὴν δυνάμιν καὶ ἐπιστήμην τοῦ συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος δῆλον ὅτι δύναται καὶ παραλογίζεσθαι. ὥσπερ γὰρ ὁ ἔχων τὴν τέχνην τοῦ
 30 ὀρθογραφεῖν καὶ ὑγιάζειν, ἐκεῖνος | οἶδε μάλιστα καὶ μὴ ὀρθογραφεῖν f. 62*

1 τούτου AI: τοῦ a ἐσῦστερον I 2 οὐδ' aI: οὐκ A 3 ἐν τῷ a ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] immo Ethic. Nicom. I 7 p. 1098*25 4 πάντων I 5 τοσοῦτον A(C)
 5. 6 μικρότατον a Arist. 6 ἐστὶ om. a 7 post μέγα add. ὄν a 8 ταύτην aA: ταῦτα I 9 εἶδεν scripsi: οἶδεν aAI 12 κλάδος a 14 μικροτάτῃ a 17 καλεῖ aA: καλεῖται I 18 ante γοργίου add. τοῦ a 19 τὸν πλάτωνος a: τοῦ πλάτωνος I: τοῦ πλάτωνος τὸν A 23 τὰ Arist., sed cf. vs. 27 et p. 198, 3. 7 τῆς I Arist.: om. a(D) post τέχνης add. ex Arist. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον a 24 ἐστὶ IA: δὲ a 26 τρόποι AI: τόποι a καὶ alt. AI: om. a 27 τῆς AI: om. a 28 συλλογίζεσθαι a: συλλογισμοῦ AI 29 δῆλος a

καὶ νόσον ἐμποιεῖν, οὕτως καὶ ὁ δυνάμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι, ἐκαῖνος οἶδε καὶ παραλογίζεσθαι. ὥστε τὸ παραλογίζεσθαι, ὅπερ ἐπετήδευον οἱ σοφισταὶ καὶ ἄλλους ἐδίδασκον, οὐ τέχνη ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τέχνης δυνάμενον γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλογίζεσθαι διδάσκοντες καὶ ταύτην παραδιδόντες οὐ τέχνην ("ἔστι γὰρ ἡ διαιρετικὴ", ὡς ἐν τῇ Περὶ εὐπορίας προτάσεων εἴρηται, "οἷον ἀσθενῆς συλλογισμὸς") ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης· τοῦ γὰρ εἰδότος συλλογίζεσθαι καὶ ἀποδεικνύειν καὶ τὸ διαιρεῖν καὶ τὸ ἐκ διαιρέσεως ληφθὲν συλλογιστικῶς συμπεράνασθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ δι' ἐπαγωγῆς τι συνάγοντες τὸ
 10 αὐτὸ πάσχουσιν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων ἔχειν ἡ μέθοδος ἱκανῶς τὸ ἱκανῶς θαρρούντως ἐπῆχται· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι τέχναι οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν εὐρόντων τὸ τέλειον ἔσχον ἀλλ' ἀπὸ τῶν διαδεξαμένων αὐτάς· ἡ δὲ λογικὴ πραγματεία τῇ Ἀριστοτέλει πρῶτως εὐρεθεῖσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετελειώται. ᾧ δεῖ πάντας
 15 ἡμᾶς οὐ πολλήν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἀλλ' οὐδ' ὄσσην εἰπεῖν δυνατὸν ἔχειν χάριν.

2. 3 ἐπιτήδευον a 4 τῆς A, postea, ut videtur, add. I: om. a 5 fort. παραδιδόντες
 (βιδόασιν) 6 ἐν τῇ Περὶ εὐπορίας προτάσεων] Anal. Pr. I 31 p. 46•32
 8 ἀποδεικνύειν a 11 θαρρούντως aA: θαρρούντα I 12 ἀπ' fort. recte b
 ἔχον I 15 immo ὄσσην οὐδ' δυνατὸν a: om. AI

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- Ἄγγελος *angelus* 44,11
 ἄγειν ὄνομα 12,14 σοφισμα *pass.* 146,14
 εἰς τὸ ἀδύνατον, παράδοξον, ψευδός 72,22
 99,26 101,20 102,13 sq. 109,12. 13 al.
 ἐπί τι i. q. μετᾶγειν 104,1
 ἄγνωια. ἐξ ἀ. ἄγειν εἰς γνῶσιν 24,10. 26 ὁ
 παρά τὴν τοῦ ἐλέγγου ἀ. λεγόμενος (τρό-
 πος) 43,19 cf. 55,31 sq.
 ἄγνωος 66,32
 ἄγνός 66,33
 ἄγνωστος 100,22 119,21 sq.
 ἀγορά. εἰς ἀ. φοιτᾶν 92,31 ἐν ἀ. συνουσί-
 αζεν 100,9
 ἀγύμναστος 122,14. (τὸ ἀ.) 19
 ἀγωγή τοῦ λόγου 188,6. 7 τῶν παραλογι-
 σμῶν 60,7 171,25 τῶν σοφισμάτων 25,24
 27,13. 20 29,22. 35 31,17. 28 al.
 ἀγωνίζεσθαι *dial.* 3,7 109, 18 111,4. 5
 κατὰ τῶν σοφιστῶν 71,16
 ἀγωνιστικὸς λόγος (i. q. ἐριστικὸς) 19,2. 3
 109,17 ἀ. διατριβαί 120,12. 13
 ἄδειν 32,23 cf. τόνος
 ἀδηλοποιεῖν 124,3
 ἀδίστατος *coni.* ἀμερής 96,5. 6
 ἀδικεῖν 115,10 sq.
 ἀδικία 114,24 sq.
 ἀδικος 115,11 sq. τὰ ἀ. λέγειν 42,16 sq.
 ἀδόκιμος 80,29 *coni.* μοχθηρός 156,36
 ἀδοξος *coni.* ψευδής 100,29 131,7. 9
 ἀδρανής 2,9
 ἀετός (ὀμώνυμον) 28,7 πτηνόν, ἰχθύς
 25,18. 19
 ἀθλητικὸς 8,26
 αἰνιγματώδης *adv.* 22,4
 αἰνίττεσθαι τι 9,22. 23 18,30 32,2 140,31
 αξί 112,9. 25 132,1
 αἰρεῖν i. q. καταβάλλειν 138,14 *med.* τι 52,22
 αἰρεσις *secta* 101,13. 18. 21
 αἰσθησις 12,10 κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς
 αἰ. κρίσιν 9,11. 12
 αἰσθητήριον. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν
 αἰ. 23,15
 αἰσθητικὸς 38,23
 αἰτεῖν τὸ ἐν ἀρχῇ 55,29 *med.* 45,8 sq.
 47,12. 18. 22 al.
 αἰτία *expl.* 11,13 κατασκευαστικὴ 59,1. 2
 αἰτίαιμα 49,12
 αἰτιᾶσθαι τὴν ἄγνοιαν 66,15
 αἰτιατικὴ (πτῶσις) 107,11 sq. 185,2 sq. ἐπ'
 αἰτιατικῆς 108,1 185,1. 7 sq. κατ' αἰτια-
 τικὴν φερόμενον 185,18
 αἰτιος. αἰτιον προσεγές 190,4 τὰ αἰτία τοῦ
 συμπεράσματος 109,27
 ἀκατάτακτος 38,13. (*coni.* ἀπλοῦς) 15
 ἀκνησία 134,32
 ἀκνητος (ψυχῆ) 119,10 134,32 (ἰδέα) 158,22
 ἀκολασία 53,32 sq.
 ἀκολουθεῖν *log.* 42,29 sq. 163,9
 ἀκολουθία 27,5 29,2
 ἀκόλουθος 1,6 3,30 15,9 *log.* 82,23 ἀ.
 ἔχειν τοὺς λόγους 18,4 τὸ τῆς λέξεως ἀ.
 153,2 ἀκολούθως 88,20
 ἀκούειν οὕτως 143,31 cf. 166, 24. 25 ὡς
 οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος 171,19
sim. 181,19 *pass.* ἐπὶ τινος 109,27 οἱ
 ἀκούοντες 9,22 60,36 187,6

ἄκουσις 151,13
 ἀκριβής 178,5 ἀκριβεστέρως 117,30. 31
 ἀπροᾶσθαι οἱ ἀπροώμωμοι 9,19 71,18. 22
 72,6 123,16. cf. 32,27
 ἀπροαγής (ἀγεωμάρτητος) 9,24 71,1. 20. 30
 72,8 (ἀνεπιστήμων) 75,11 111,28 119,8
 123,21 130,14 (ἀμαθής) 150,13
 ἀπρος. ἀπ' ἀ. ἐπιστήμης 15,13 ἐν πάσαις
 (ἐπιστήμασι) ἔχων τὸ ἀπρότατον 75,24 ἀ.
 ὅροι 44,33
 ἀπρωτηριάζειν. ἠπρωτηριασμένως 30,8
 ἀλεξήτηριος (φάρμακον) 2,6
 ἀλήθεια coni. ἢ φῶσις 104,4 τῆ ἀ. 20,11
 177,3. 5 πρὸς ἀλήθειαν 9,6
 ἀληθεύειν opp. ἐλέγχεσθαι 71,31 ἀλη-
 θεύεσθαι ἐπί, κατὰ τινος 160,24. 26 179,16
 ἀληθής. καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές
 136,33 τὸ ἀ. μᾶλλον ἔχειν 120,18 ὁ
 (κυρίως καὶ) ἀληθῶς Ἐλεγχος 54,31 σαφρ
 ἀληθινὸς Ἐλεγχος 197,24
 ἀλλοσκεσθαι dial. 46,3 ἀλωσθήμεν 15,22
 ἀλλά. εἰ καὶ . . ἀλλά 193,7 . . ἀλλ' οὖν
 81,12 (καὶ) 86,16 (ἐπερ ὅπως) 95,32 98,9.
 14 128,17 159,17 165,31 182,17 ἀλλ' ἢ
 i. q. ἢ 104,23 190,12 i. q. ἀλλά 120,28
 ἀλλαχοῦ 32,24 43,10
 ἀλλοιοῦσθαι πολλά δηλοῖ 179,32
 ἄλλος παρά τι 8,7 122,11 158,25 ἄλλος μὲν
 . . ἄλλος δέ 57,13. 14 116,28 . . ἕτερος δέ
 54,33 67,7. 8 ἄλλος . . καὶ ἄλλος 30,35
 32,11. 12 116,10. 11 144,26. 27 147,19.
 20 ἄλλος καὶ ἄλλος 6,11. 12. 17 25,15
 44,14 45,14 sq. 59,5 64,10 66,33 al.
 ἄλλως μὲν . . καὶ ἄλλως 59,19. 21 182,15.
 16 ἄλλως τε 114,15 ἄλλως τε καὶ
 86,28 ἄλλως τε δέ 3,27 39,11 138,18
 ἄλυτος 155,20 156,34 coni. ἀληθής 156,19.
 27. 30
 ἄλφα Ἐαττον τῶν Μετὰ τὰ φυσ. 91,6
 ἄμα κατηγορεῖν, λέγειν 40,12. 22 sq.
 ἀμαθής. τὸ ἀ. 14,26
 ἀμαρτάνειν. ἡμάρτηται ὁ λόγος 146,31
 ἡμαρτημένος 174,23 κατὰ τὸ σχῆμα 19,2
 90,28. 29 136,23. 36 195,23 τὸ σχῆμα
 ἡμαρτημένον ἔχων 135,31 τὸ ἡμαρτημέ-
 νον 49,13 ἡμαρτημένως 179,25
 ἀμαρτία τοῦ λόγου 137,13
 ἀμεινόνως 121,6
 ἀμερής 96,6
 ἀμεσος 3,33 ἀμέσως 4,1
 ἀμήχανος. τῶν ἀ. (ἔστι) 3,10

ἀμόλυντος 189,19
 ἀμφιβολία. ὁ κατὰ ἀ. λεγόμενος (τόπος
 dist. ὁ κατ' ὁμωνυμίαν λ.) 11,17 τὸ
 δευτερον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ἀ. (dist. τὸ
 πρῶτον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν)
 21,7. 8 οἱ παρὰ τὴν ἀ. σοφισμοί, παρα-
 λογισμοί (dist. οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν)
 22,37 sq. 28,5 sq. 139,26 ὁ κατὰ ἀ. Ἐλεγ-
 χος 138,34 γένεσις τῆς ὁμωνυμίας καὶ
 τῆς ἀ. 128,14 τίσασαρες τρόποι 137,20 sq.
 144,10 sq. cf. 28,2 sq.
 ἀμφιβολος (dist. ὁμωνυμος) 11,34 71,27
 σαφρ ἀ. Ἐλεγχος 123,30 ἔχειν τὸ ἀ.
 (coni. τὸ διττόν) 145,15. 16
 ἀμφιδοξεῖν pass. 134,28
 ἀμφιδοξος 134,10 sq. 135,16
 ἀμφισβητεῖν pass. περὶ τινος 3,16
 ἀμφόδους (ἀμφώδους A) 112,8 sqq.
 ἀμφοτέρω. καὶ ἀ. 11,18 35,21 39,31
 ἄμφω. καὶ ἀ. 13,3 43,15. 16
 ἄν c. opt. fut. 72,21 123,5 148,15 162,2
 c. ind. fut. 11,5 46,23 123,33 179,19 c.
 ind. praes. (?) 124,29 c. coniunct. po-
 tential. 76,3 86,25 122,5 128,1 112,3
 191,17. 19 ἄν omissio optat. potential.
 42,8 63,2 87,7 114,15. 16 121,17 126,10
 135,19 138,14 potentiale c. imperfect.
 ἴσως ἄν ἠρωτᾶτο 190,5—7 irreale c. op-
 tat. 94,13 156,29 c. plusqpf. 72,15 ἄν
 irreali omissio imperfect. 124,17 128,20
 168,19 — οἷον ἄν ἀποκρηθῆ (pro ἀπο-
 κρηθῆ) 103,17
 ἄν c. coni. aor. et ind. fut. in eodem enun-
 tiato 85,17. 18 c. indic. praes. 142,18
 c. optat. aor. 87,6 116,16 c. imperf. in
 enuntiato irreal. condic. 144,21 ὡς ἄν
 εἰπέ τις 152,24 omissio verbo (?) 95,28
 c. coni. in enunt. interr. ὀφθῆναι ἄν
 ἀληθεῖς ὡσα 195,2 c. indic. ἀγνοεῖ ἄν
 ἀμφιβολόν ἐστι τὸ ἠρωτημένον ἢ ὁμώνω-
 μον 71,27 73,2 cf. καὶ
 ἀναβιβάζειν τὸν τόνον 34,24
 ἀνάγειν pass. πρὸς τὴν ὑπελίαν 26,28 τὸν
 λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν 29,1 ἐπὶ τὸ κα-
 θολικώτερον 135,25 log. εἰς 56,28 57,3.
 7 sq. 99,11 al. ὑπό τι (ὑφ' ἔν γένος) 98,20
 149,28 150,6 sq. 157,23
 ἀναγινώσκειν (περὶσπωμένως) 33,18. 27
 (οὕτως) 34,22 35,1. 4 (κατ' ἐρώτησαν
 καὶ ὑπερβατῶς) 84,5. 9 165,19 (ὄξυτόνος
 καὶ κατὰ ἀπόφασιν) 85,21

ἀναγκαῖος (coni. ἀληθής) 3, 19. (coni. ἄμεσος) 33 ἄ. ἐρώτημα expl. 52,7 sq. πᾶν ἄ. ὄν 148,2.3 cf. δυνατός
 ἀναγωγή log. εἰς 58,3 εἰς τι ἔχειν τὴν ἄ. 86,3
 ἀναδύεσθαι coni. ὀκνεῖν 128,4
 ἀναθρεῖν 125,18
 ἀναιρεῖν 49,14 135,28 190,31 191,10.11. (ἀναιρῆσαι) 27 sq. 193,21
 ἀναίρεσις 49,14. 19 191,12 al. ἄ. ποιῆσθαι 137,5
 ἀνακαλύπτειν. ἀνακαλυμμένως 101,20
 ἀνάκλασις (ὀψεως coni. διάκλασις) 9,34
 ἀνακτᾶσθαι ὕλειαν 26,36
 ἀνακυκλοῦν περὶ τι 176,10
 ἀναλαμβάνειν ἐπιστήμην 24,10 αὐθις τὴν λέξιν 23,18 150,31
 ἀναλέγειν med. 17,15
 ἀναλογία. ἐν πολλαπλαστονι ἄ. 89,7.8 τὰ ἐν π. ἄ. ταχὺ αὐξοῦνται ibid. 8.9
 ἀναλύειν log. εἰς 136,16 137,7
 ἀναμαρτήτως ἐρωτῶν 15,33
 ἀνανεύειν 111,10. 14. 15 149,17
 ἀνάπαλιν. τὸ ἄ. 79,7 137,4 149,28 159,24 ἐπὶ τοῦ ἄ. 160,3
 ἀναποδείκτως λαμβάνειν 47,22
 ἀναρμωστία 134,4 135,7 sq.
 ἀνάρμωστος 119,17 120,2
 ἀναστρέφεσθαι περὶ τι 93,28. 29
 ἀνατολή 163,6. 7
 ἀνατρέπειν (πρόφασιν) 10,30 (λόγον) 86,19 (συλλογισμὸν) 135,32 (λύσιν) 161,24 (τοὺς μὴ οὐτως αἰρουῦντας) 78,16 sim. 126,30
 ἀνατρεπτικός 127,9
 ἀναφέρειν pass. ἐπὶ τι 119,2 πρὸς τι 127,8. 9
 ἀναφορά. πρὸς ἄλλο τὴν ἄ. ἔχει 104,17
 ἀναρηγορα 76,12 cf. δύνασθαι
 ἀναχωρεῖν τινος 100,34. 35
 ἀνδρεία 4,15 sq. 43,3 sq. 131,19. 27 134,1 167,6 sq. 180,1 sq.
 ἀνδρεῖος 4,15 sq.
 ἀνδριᾶς 31,23. 24
 ἀνέγκλητος. τὸ ἄ. 35,5
 ἀνέδην ἐρωτῶν 101,22
 ἀνεπιστημοσύνη 24,26
 ἀνεπιστήμων 13,22. 28 23,33 sq. i. q. σοφιστής 60,28
 ἀνεπισφαλής 40,18 41,3
 ἀνετος adv. 121,32
 ἀνῆστασθαι 124,10 (πάντη) 130,23

ἀνθρωπος exempl. 4,24 10,22 sq. 42,7 58, 13sq. 69,26 133,9 sq. 136,4. 5.7.27 137,29 162,32 170,6 ἢ τῶν ἄ. φύσις τῇ ὄλῃ συνθεθεῖσα 3,20. 21 ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ γένους οὐκ ἀγαθοί 6,23. 24 cf. 45,32 λύειν πρὸς τὸν ἄ. (opp. πρὸς τὸ πρᾶγμα) 123,1 ὁ καθόλου, ὁ μερικὸς, ὁ ἐνικός 67,19. 20. 26 τρίτος ἄ. 158,20 sq. τὴν ἰδέαν ἀνθρωπον ibid. 22
 ἀνιδρωτί 14,16
 ἀνισος. ἀνισα πρὸς ἄλληλα 181,21
 ἀνιστάναί. τὸ τὸν ἀνιστάμενον ἰσθηκίαν διττόν 25,29 sq.
 ἀνόητος coni. παράδοξος 101,17
 ἀνοίκειος τῆς διαλεκτικῆς 129,4
 ἀνόμοιος ἀνομοία 192,20. 33
 ἀνομοούσιος 12,17
 ἄνπερ c. opt. 117,16
 ἀνταποδιδόναί intr. 192,14
 ἀντεισάγειν 162,7
 ἀντεπιχειρεῖν 117,10
 ἀντέχεσθαι τῆς ἀληθείας 95,17 δόγματος 101,13
 ἀντίγραφον 18,24
 ἀντίθεσις. ἢ σὺν ἄ. ἀντιστροφή 49,6. 7. 13 178,5 κατ' ἀντιθεσιν λαμβάνειν ibid. 1
 ἀντικεῖσθαι. τὸ ἀντιπατικῶς ἀντικείμενον (dist. τὸ ἐναντιόν) 10,25. 31 11,9 50,19
 ἀντικρυς 33,22
 ἀντιλαμβάνεσθαι (ἢ γῆσις) 48,20
 ἀντιλέγειν 1,18. 21 115,23
 ἀντίληψις. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αἰσθητηρίων ἢ ἄ. τῶν αἰσθητῶν γίνεται 23, 15. 16
 ἀντιπαριστάναί. ἀντιπαριστῶντος 102,15
 ἀντιπίπτειν. τοὺς ἴσως ἀντιπεσόντας καὶ φήσαντας 86,14. 15
 ἀντιστρέφειν trans. (τοὺς ὄρους) 48,4 63,8 intrans. 48,6. 7 al. πρὸς τι 69,25 sq.
 ἀντιστρέψαντας ῥητέον 183,1 sim. 48,8
 ἀντιστροφή. ἢ σὺν ἀντιθέσει ἄ. 49,6. 7. 13 178,5
 ἀντιστρόφως τούτῳ 21,20 ἔχειν ibid. 15 137,28 139,22 144,16
 ἀντιτάττεσθαι διὰ πάντων 130,24
 ἀντιτιθέναι τί τι 102,14. 15
 ἀντίφασσις τοῦ συμπεράσματος 11,5 τῆς θέσεως 164,8 φαινομένη 45,38 συναληθεύσει ἢ ἄ. 119,29 120,7.8 ἢ τῆς ἄ. ἐρώτησις 82,9. 10 ἀποκρίνεσθαι τὴν ἄ. 124,21 λέγειν ibid. 31 συλλογίζεσθαι 72,31.

- 33 77, 12. 16 95, 24 συμπεραίνειν 77, 14
 συνάγειν 46, 27 55, 26. 27 57, 17 65, 26
 71, 25 77, 20 εἰς ἄ. ἀγειν 61, 9 περιάγειν
 2, 25 42, 15 43, 26 περιφέρεισθαι 46, 8 ἐν
 τῇ ἄ. ἔχειν τὸ αἰτιον 82, 16 sq. ἢ κατ'
 ἀντίφασιν ἐρώτησις 81, 35 103, 16
 ἀντιφάσκειν ἑαυτῷ 45, 20
 ἀντιφατικὸς. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικειμένον
 (dist. τὸ ἐναντίον) 10, 25. 31 11, 9 50, 19
 ἀντωνυμία 34, 25
 ἀνύσιμος adv. 164, 33
 ἀνω. ἢ τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαίσεις 20, 27
 τοῦς ἀνωτάτω τρόπους 78, 11 τὰ ἀνω-
 τάτω γένη 149, 16
 ἀνωθεν ἐλέγτο 21, 17 sim. 38, 7 57, 34
 67, 32 79, 26 98, 29 100, 27 109, 6 161, 25
 μικρὸν ἄ. 41, 34 105, 33 τῆς ἄ. ἐνόησας
 135, 14
 ἀνώμαλος. τὸ ἄ. τῆς συνηθείας 67, 32
 ἀνώνυμος 134, 6
 ἀνωφελής 175, 15 ἀνωφελῶς 126, 25
 ἀξιούν τὸ προκειμένον 115, 12. 13 ἀξιούσθαι
 i. q. νομίζεσθαι 130, 12
 ἀξίωμα expl. i. q. πρότασις 162, 10 κοινὸν
 ἄ. τῶν φιλοσόφων 49, 27 geometr. 7, 26
 ἀξίωσις ἀφραπῆς 86, 24 τὴν ἄ. ποιέσθαι
 ibid. 28
 ἀξύνετος 13, 27
 ἀορισταίνειν 57, 24
 ἀόριστος (coni. κοινά) 98, 24
 ἀπαγγέλλειν τι ἀσαφῶς 31, 27 σαφῶς 65, 3.
 24 186, 24 ἢ λέξεις ἐλλιπέστερον ἀπήγγελ-
 ται 180, 28
 ἀπάγειν τινὰ ἀπὸ δόξης 123, 18 πρὸς ἀπά-
 την 110, 9 εἰς τὸ ἀδύνατον 164, 1 εἰς
 σολοικισμὸν 185, 3
 ἀπαγωγὴ εἰς παράδοξον 101, 11
 ἀπατεῖν 100, 25 ἔθεν συνῆχται 114, 17
 ἀπαντᾶν ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον 103, 9 πρὸς
 τινα 86, 14 178, 32 πρὸς τι 121, 23. 31
 157, 28 175, 26
 ἀπαρέμφατος 36, 17. 18 ἔγκλισις 34, 28
 ἀπαριθμεῖν pass. 64, 11 72, 10 109, 10
 135, 24 med. 17, 13. 14 19, 23 37, 13
 159, 7
 ἀπαριθμησις 9, 1 27, 5
 ἀπαρνεῖσθαι opp. δίδοναι 119, 7 178, 33
 180, 10 aor. med. 45, 5 130, 7
 ἀπάρνησις coni. ἀπόφασις 83, 25
 ἀπαρτίζειν λόγον 32, 7
 ἀπατᾶν. ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὕλη
 συνθεθεῖσα ἀπατᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 3, 21 sophist. 1, 12 11, 14 12, 2. 9. 34
 32, 25 al. τὸ ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ
 μικρᾶς τινας κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σο-
 φιστικῶν 12, 22 cf. 9, 11. 32 παρὰ τι 148, 13
 ἀπάτη sophist. 6, 5. 31 9, 16 12, 4. 5. 13 42, 8
 67, 15 al. coni. νίκη 87, 1 88, 6 παραδειδέ-
 ναι μέθοδον τῇ ἄ. 101, 26 δι' ἧς ἄν τις
 τὴν ἄ. διαδιδράσκει 107, 29 ἢ ἐπὶ τῶν
 ὀνομάτων ἄ. 12, 36 τὴν ἄ. ἔχειν 25, 28 οἱ
 τρόποι τῆς ἄ. 197, 26
 ἀπατητικὸς 99, 9 107, 28 τὸν μέσον ὄρον
 ἄ. ἔχειν 89, 16 τοῦ μέσου ibid. 21. 22
 ἀπείργειν τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι
 142, 4
 ἀπελέγγειν 44, 5 56, 3 75, 25 100, 33 116, 5
 135, 31
 ἀπεικίεναί. οὐδὲν ἀπεικός 150, 1 οὐκ
 ἀπεικίως 57, 30
 ἀπειτος 93, 2
 ἀπερ(ι)ληπτος coni. ἀπειρος 13, 4
 ἀπερ(ι)σκεπτος adv. 180, 12. 13
 ἀπλοῦς. ἀπλουστερά γραφή 189, 1. 2 ἀπλῶς
 εἰπεῖν 150, 11
 ἀπό. ἀπὸ τῶν σοφιστῶν λεγόμενον 147, 4
 οὐδ' ὕπ' (ἀπ'?) αὐτῶν. . τὸ τέλειον ἔσχον
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν δ. 198, 12. 13 οἱ ἀπ' ἐκεί-
 νων 196, 28. 29 ἀπὸ τοῦ c. inf. 49, 34
 ἀποβάλλειν νόσον 69, 35
 ἀποβλέπειν πρὸς τι 127, 29
 ἀποδεικνύναί. ὁ ἀποδεικνύων οὐ διαλέγε-
 ται ἀλλὰ συλλογίζεται 17, 24. 25 ὁ ἀπο-
 δεδειχῶς οὐκ ἐρωτᾷ 114, 15
 ἀποδεικτικὸς (μέθοδος) 1, 4 (συλλογισμὸς) 2, 5
 7, 15 17, 29 sq. (πραγματεία) 3, 18 (ἐπιστήμη)
 3, 27. 29 (λόγος) 5, 1 expl. 17, 17 sq. ἢ ἀπο-
 δεικτική (προτέρη τέτακται) 3, 32
 ἀπόδειξις 1, 2 3, 28 σημειώδης 48, 28 ῥητο-
 ρικὴ ibid. 31
 ἀποδέχεσθαι τι 153, 5 τινὰ 187, 18
 ἀποδιδόναι (σκοπὸν) 3, 4 (αἰτίαν) 98, 2.
 (τι πρὸς τι) 29 (διαφορὰν) 99, 15 (εἶδη)
 109, 6 (λύσιν) 162, 6 (ἐξήγησιν) 183, 27
 ἀποδιδράσκειν τὸν ἔλεγχον 142, 8
 ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ 187, 25
 ἀποκαλύπτειν 125, 26. 27
 ἀποκόπτειν τί τινας grammaticae 34, 28
 ἀποκρίνεσθαι. τοῦ ἀποκρινόμενου ἔργον
 16, 4 διαλεκτικῶς 43, 15 σοφιστικῶς 135, 1
 aor. pass. 103, 17 106, 2. 4 124, 26 130, 3
 191, 16. 17

ἀπόκρισις def. 130,6 κυρίαν δ. ποιῆσθαι
 ibid. 4 τὴν τούτου δ. 102,2
 ἀποκυτταίνει νοήματα 28,28
 ἀπολαμβάνειν. τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθέν
 168,12. 21
 ἀπολείπεσθαι τίνα τινας 96,4
 ἀπολογεῖσθαι coni. ὑπέχειν λόγον 98,7
 ἀπολύειν τὸν Δία τοῦ ψεύδεσθαι 35,5 ἀπο-
 λύτως καὶ καθ' αὐτό 31,2
 ἀπομάχεσθαι πρὸς τινα 99,13 123,22
 ἀπόπειρα. δ. ποιῆσθαι 88,12
 ἀπορεῖν. ἀπορῆσαι ἄξιον 17,15. 16 τὸ ἀπο-
 ρούμενον 92,23
 ἀπορία δοκούσα 19,32
 ἀπορρίπτειν τινὰ ὡς βδελυρόν 173,15
 ἀποσημειώσεις plur. εἰς 1,1
 ἀποστοματίζειν 24,4. 5 sq. 139,5
 ἀποσώζειν intr. 160,21
 ἀποτελεῖν σοφισμὸν 29,21 φαντασίαν ἀπο-
 τελεῖ ἐλέγχου 114,1 τοῦ διττοῦ 167,21
 ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος 21,7 λόγος
 32,32 καὶ τοιοῦτοι ἀποτελούμενοι (παρα-
 λογισμοί) 63,8. 9
 ἀποτίκτειν παραλογισμὸν 28,19 29,5. 6 32,
 31 διττόν 28,26
 ἀποφαίνειν τι ψευδές 117,11 med. c. acc.
 c. inf. 2,22 τί οὐ καλῶς 3,20 τὰ ἐναν-
 τία 44,5
 ἀποφαντικός adv. 114,2. 3
 ἀπόφασις. αἱ δ. ἀόριστοί εἰσιν 98,22 ὅλη
 δ. expl. 134,23 κατὰ ἀπόφασιν ἀναγινώ-
 σκειν 85,21 ἐρωτῶν 111,11
 ἀποφάσκειν 71,30 150,26 al. seq. inf. c.
 μή 85,8 τί ἀπό τινας 58,17 85,19 181,
 24 ἐπὶ τινας 87,6 130,3 pass. 61,6
 ἀποφέρειν εἰς τὸ φαινόμενον ψεῦδος τὸν
 ἀποκρινόμενον 101,10
 ἀποφύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις 2,7
 ἀπόχρη τοῦτο 163,23
 ἀποχωρεῖν (τοῦ λόγου coni. ἀφίστασθαι)
 117,19 118,4
 ἀπρόσκοπος διάλεξις 12,10. 11
 ἄρα in apóodosi post εἰ 15,6 58,8 60,23 85,26
 151,22 171,33 174,3 196,2 post ἐπειδὴ
 77,33 ὡς ἄρα 68,2 δὲ ἄρα 101,25
 103,9 172,13
 ἀργός (dist. ἄργος) 66,33
 ἀρέσκειν. ὡς αὐτοῖς ἀρέσκει 80,13 ἀρέ-
 σκεσθαι τῇ ἐρωτῇ 65,17. 18 124,29
 ἀρετή 133,25 sq. αἱ δ. διδασκαί 90,
 21 sq.

ἀριθμεῖν. τὰ ἀριθμούμενα opp. ὁ ἀριθμὸς
 12,29 sq. τὰ ἀριθμητὰ 13,1. 3 sq.
 ἀριθμητικός 147, 15 ἀριθμητική 83, 8
 119,18
 ἀριθμός opp. ὄνομα 12,28 sq. ἀριθμῷ εἰς
 (opp. εἶδος) 68,2 126,29 εἰς ἀριθμὸν τινα
 θεῖναι ὠρισμένον 75,18
 ἀρκεῖν. ἀρκούντως 2,5 4,4 10,9 37,5 142,
 16 165,36 176,8
 ἄρμα 188,4 sq.
 ἀρμόζειν (ἀρμόττειν) 148,19. 32 c. inf.
 pass. 92,27 τίνα 67,29 179,10 185,32
 ἐπὶ τινας 90,25 sq. 123,6 148,15 151,
 7 al. εἰς 162,2. 20 ἡρμωσμένος 119,16
 120,2
 ἀρμονία (ψυχῇ) 134,3 sq. 135,6 sq.
 ἀρνεῖσθαι 149,30
 ἀρνητικός coni. ἀποφατικός 84,6
 ἀρπάζειν coni. ἐσθθῆν 103,3
 ἀρρενικός (ἀρσενικός) grammaticus 107,
 7 185,17. 25 ἀρρενικῶς λέγειν 185,23
 186,14 187,31 ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖν 36,5
 ἄρρηγν grammaticus 11,31 sq. τὸ δ. 187,30
 188,2
 ἄρτιος opp. περιττός 12,30. 31 119,18 sq.
 ἄρχεσθαι. εὐθὺς ἀρχάμενος 2,25
 ἀρχή πολλαχῶς 133,6 τὰς οἰκείας τῇ προ-
 κειμένη πραγματεῖα δ. (coni. στοιχεῖα)
 7,24 expl. i. q. πρότασις 141,26 τὰς
 δ. συλλογίζεσθαι 96,2 τὸ ἐν δ. (ἐξ δ.)
 αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι, λαμβάνειν 45,8 sq. 47,
 6 sq. 55,29 ἐξ δ. 115,1. 9 ἐν ἀρχαῖς τῆς
 πραγματείας 104,9 κατ' ἀρχάς 61,10 89,
 25 99,24 106,9 149,2 178,8
 ἀρχιτεκτονεῖν τινας 26,9. 10 ἀρχιτεκτο-
 νεῖσθαι ἢ ἀρχιτεκτονεῖν ibid. 13
 ἀσάφεια 23,16. 26 59,7
 ἀσκός 108,10
 ἀστὴρ 28,22
 ἄστρον 119,2
 ἀστρῶς (λέων) 12,21 (κύων) 28,21 81,17
 83,21 127,29. 30 128,21. 23 165,13
 *ἀσυλλογιστία 135,31
 ἀσυλλόγιστος (συζυγία) 4, 23. (πλοκή) 25
 66,9 89,3 135,27 136,20 (σχημα) 89,32
 (τρόπος) 163,17 (coni. σοφιστικός) 193,9
 δ. εἰ 136,10 τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλό-
 γιστον 162,33
 ἀσυμμετρία τοῦ διαστήματος 9,33
 ἀσύμμετρος 119,19 122,23 170,12
 ἀσχετος σχέσις 152,24

ἀσχημάτιστος χαλκός 31,23
 ἀσώματος 197,13
 ἄτε c. part. 128,1.5 133,11
 ἀτελής 196,32
 ἄτεχνος 98,11 (σκυτεύς) 146,11 οἱ ἄ. 59,19
 ἀτέχνως 97,5 98,11
 ἄτομος 151,3 οὐσία 68,4 151,5 159,11
 ἄτονος opp. ἰσχυρός 103,2
 ἄτοπος. ἄ. τι συνάγειν 10,30, 11,10 συμ-
 παραίεσθαι 124,9 ἐνάγειν εἰς ἄ. 100,24
 τὸ συμβαῖνον ἄ. 180,11 181,7
 αὐ πάλιν 32,5
 αὐξάνειν ἐπὶ μέγα 196,30 pass. ἐπ' ἀπει-
 ρον 75,30
 αὔξειν pass. 89,9 intrans. ibid. ἐπ' ἀπει-
 ρον 13,14
 αὐτόθεν 1,9 131,23 176,25 conii. προηγου-
 μένως 196,16
 αὐτόθι 118,28
 αὐτοκίνητος 134,28 135,2
 αὐτόπιστος conii. ἀληθής 3,25 10,21
 αὐτός. ἄμα τε καὶ κατὰ ταῦτόν 30,34 ταύ-
 τὸν τῷ ποσῶ, τῷ ἀριθμῶ opp. τῷ εἶδει
 καὶ τῷ ὄρφ 64,2 sq.
 αὐτοτελῶς conii. κυρίως 132,15
 ἀφαιρεῖν. ἀφαιρεθείσης τῆς ὑποθέσεως 51,3
 ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν (opp. τεθέντων
 τῶν ἀληθῶν) 156,26
 ἀφαίρεσις χρημάτων 42,17
 ἀφθονία. ἔχειν πολλὴν ἄ. τινῶν 71,14 πα-
 ρέχειν εἰς τὸ ἀπατήσθαι 100,32
 ἀφιέναι τινα πρὸς ὄρκους 173,14 *omittere*
 23,28 c. inf. 91,6 164,4
 ἀφίστασθαι τινος 3,24 τοῦ λόγου 117,12 sqq.
 ἀφορᾶν πρὸς τινα 2,28 πρὸς τι 8,3
 ἀφορίζειν. ἀφωρισμένος *peculiaris* 98,3
 ἀφορμή (παράλογισμοῦ) 172,30
 ἀφωνος. οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν 72,16. 23
 ἄχραντος 189,19. 20
 ἀψευδεῖν 15,30
 ἀψυχος 8,24 9,17

 Βάσεις (dist. ἔρψις, νεῦσις) 138,6
 βαρὺς opp. ὀξύς 119,17 βαρεῖα προσφθία
 expl. i. q. ἡ περισπωμένη 159,28
 βασιλίσκος 12,18 sq. ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας
 δηλονότι ὢν τοῦ ἀστέρφου λέοντος ibid. 21
 βάσις. αἱ πρὸς τῇ β. γυνία 83,15
 βδελυρός conii. συκοφάντης 173,15

βῆτα signum libri 34,5 192,34
 βιβλίον 1,19 2,2. (ἐν τῷ παρόντι β.) 6 160,
 1.5 δίχα βιβλίου 139,5
 βλέπειν 145,23
 βοῆθειν conii. ὑπὲρ τινος λόγους ποιεῖσθαι
 115,23
 βορραῖς καθαρός, ὑγιανός 189,19
 βούλημα 100,29
 βούλησις dist. δόξης 52,27 53,10. 12
 τῶν πολλῶν 102,10 plur. ibid. 9. 16
 βούς 42,4.7 112,10 132,1 170,6
 βραδύς. βράδιον 122,16
 βραχυλογία 189,31
 βραχύς. ἔκ τινος βραχείας ὁμοιότητος 9,32
 διὰ βραχέων ὑπομνησκαίειν 8,16 συλλο-
 γίζεσθαι 117,23 κατὰ βραχύ 196,29
 197,11 πρὸ βραχέος 47,7
 βροτός 38,22 63,27
 βρώμα plur. 93,2
 βωμός 8,30

 Γα. δέ γε 3,16. 28 40,18 μέντοι γε 160,21
 εἰ μὴ — τόν γε 127,27
 γεινιάζειν 195,26. 28 195,10. 11
 γεινιάσις πρὸς τι 196,17. 18
 γελαστικός 69,26 112,21. 23
 γένεσις dist. πάθος 35,23 sq. εἰς φόσιν
 αἰσθητῆ 110,21
 γενικός. γ. στοχασμοί 1,14 3,6 κατὰ γ.
 πῶσιν 166,31 γενικῶς conii. κοινῶς
 17,10
 γένος. τὰ γένη τῇ φόσει πρότερά εἰσι τῶν
 εἰδῶν 7,17 τὰ γ. συνωνύμως τῶν εἰδῶν
 κατηγορεῖται 38,29
 γεύεσθαι ῥητορικῆς 97,7
 γεῦσις 48,20 τῇ γ. κρίνειν 9,13
 γεωμέτρης 7,27 18,21 82,33 95,12 (opp.
 ὁ ψευδογραφῶν) 99,3 sq. 116,6 170,12
 γεωμετρία 17,25 83,8 ἀρχαὶ σημεῖα καὶ
 γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα 7,25
 76,7. 19 90,2. 10. 12 94,10 ἐν ταῖς ψευ-
 δογραφίαις ταῖς κατὰ τὴν γ. 18,19. 20
 γεωμετρικός 18,21 76,6 γ. συλλογισμοί
 def. οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς συλλογισμένοι
 17,31 γ. ψευδῆς ἔλεγχος expl. 76,18 γ.
 ἀρχὴ 195,19 ἡ γεωμετρικὴ 119,19
 γῆ 42,4 94,10 170,14 cf. ἥλιος
 γίνεσθαι. μηδὲν ἔκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς
 ὄντος γίνεσθαι 49,28

- γινώσκειν ἐρωτᾶν, ἀποκρίνεσθαι 15,21
 γνωστός 119,21 sq.
- γλίχων 92,17. 19
- γνώμη φιλόνομος καὶ μηδὲν εἰδοῖα 121,19. 20
- γνωρίζειν. τοῦτο ξανθὸν εἶναι γνωρίζασα 9,13
- γνώριμος comp. 3,33 πᾶσι (coni. κοινά) 98,3 γν. ποιεῖν, γίνεσθαι 87,3. 5
- γνώσις περὶ τινος 9,30 εἰς γν. ἀγειν 24,11. (coni. ἐπιστήμην) 27
- γοργός adv. 106,16
- γοῦν 1,5 7,16 34, 20. 25 35,26 37,20. 26 40,27 41,25 49,11 50,4 52,23 al. ερανα-leptice 43,13 98,23 129,23 164,9 καὶ γοῦν 35,7 37,13
- γράμμα. μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμάτων συλλαβὰς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
- γραμματικὸς 107,14
- γραμμῆ 7,26 94,10 ἐφ' ἔν διαστατῆ 96,5 cf. σιτημῆ
- γραφῆ. ἐν γρ. κεῖμενον 32,29. 30 lectio 156,23 167,16. 27 188,31 189,2 geom. 90,2
- γυμνάσιον dial. 121,29
- γυμναστικὸς 18,7
- Δαίμων (opp. ἄγγελος) 44,12
- *δακτυλομετρεῖν. τὰ δακτυλομετρούμενα 12,28
- δάκτυλος. ἐπὶ τῶν δ. ἐν ταῖς ψήφοις συλλογιζόμενοι 12,25. 26
- δασύνειν grammaticè (opp. ψιλῶν) 144,34
- δασύς. δασεία προσφθία (opp. ψιλῆ) 143,33 om. πρ. 23,9
- δαδοικέναι ἵνα μή 103,5
- δεικνύναι c. infn. 2,4 διὰ συλλογισμοῦ 11,1 εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον 94,23
- δεικτικὸς τινος 29,20 46,25 122,21 194,12
- δειλία 134,2 180,1 sq.
- δεῖν. σημαίνει τὸ δεόν καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ καλόν .. καὶ τὸ ἀναγκαῖον .. καὶ τὸ συμφέρον 24,33 sq. τριχῶς 25,3
- δεῖνα. ὁ δ. 72,19. 20 82,27
- δεινὸς εἰς 101,26
- δεινότης (Ἀριστοτέλους) 112,13
- δεῖξις. τῇ καλουμένῃ ἐπ' εὐθείας δ. 75,33 opp. διὰ τῆς ἀδυνατοῦ δ. ibid. 34
- δεκάς (ποιόν) 152,2. 7
- δένδρον. τὸ δ. τὸ ἐστῆχος δυνάμει πλοῖον 31,22
- δεσμός (λύειν τῶν ἀμηχάνων τὸν δ. ἀγνοοῦντα) 3,11. 13. 14
- δεύτερος (opp. πρότερος) 5,25 18,4 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ. i. e. ἐν τῷ δευτέρῳ (βββλφ) τ. Πρ. ἀ. 47,11 50,9. 10 140,17 cf. 10,5. 6
- δέχεσθαι ἀληθῆ 123,10 ἀποκρίσεις 130, 20 οὕτως λόγον 87,24 ἐκατέρως δέχεσθαι 23,6
- δῆ. δ δῆ 3,28 ὅστις δῆ 162,12 ὥσπερ δῆ 59,6 84,23 145,29 παρ' αὐτοῦ δῆ τοῦτου 52,10 sim. 135,15 λέγω δῆ 6,26 59,35 65,30 145,7 φημι δῆ 160,24 in apodosis (post εἰ) 38,5 τότε δῆ 166,22 (post ὥσπερ) οὕτω δῆ 7,28 τὸν αὐτὸν δῆ τρόπον 130,21 (post ἔπερ) τοῦτο δῆ 9,1 εραναleptice 40,20 153,16 (?) 156, 3 176,27. 32 183,33 δῆ οὖν 144,7 οὖν δῆ 162,1
- δῆθεν. οἷα δ. 27,7 ὡς λέγοντα δ. 33,19 sim. 196,19
- δηλαδῆ 8,10 40,5 138,1 150,14
- δηλητήριος (φάρμακον) 2,12
- δῆλος. δ. ποιεῖν 179,20 186,24 τινὰ ὡς ἀγοῖε 71,12
- δῆλωσις. πρὸς δῆλωσιν 145,8
- δηλωτικὸς 6,18 23,3 30,22 36,21. 27 57, 13 59,15 60,37 al. μερικώτερόν ἐστι δηλωτικόν 41,20
- δημιουργός (πεδῶων) 40,31
- δημόσιος 32,25. 26. 30
- δήποτε. ἔπως δ. 7,11 cf. 166,22 n.
- δήπου 57,20
- δῆτα. οὐ δ. 24,18 42,32 82,12 πῶς δ. 135, 12 τότε δ. 32,30 43,25 αὐτὸ δ. τὸ— θεωρούμενον 158,28
- διαβεβαιουῖσθαι 15,12. 14
- διάβροχος 62,10
- διαγινώσκειν 77,6
- διαγωγή. ἀγαθὸς κατὰ τὴν δ. 40,25
- διαδέχεσθαι 198,13
- διαδιδράσκειν τὴν ἀπάτην 107,29
- διάθεσις σωματικῆ plur. 9,17 σώματος 36,19
- διαιρεῖν logice 25,10 31,12. 16 sq. 116,29. 33 121,22 124,7 sq. 198,8 al. εἰς 20,31 37,3 99,12. 15 opp. συντιθέναι 147,20 159,23 ἀπὸ 142,22. 24 145,15 ἐκ 64,20 med. 127,29 διηρημένως (opp. συνημμένως) 40,16 41,3. 6 77,21
- διαίρεσις 7,29 31,14 ἢ τῶν ὄντων ἀνωτάτω δ. εἰς φωνάς ἐστὶ καὶ πράγματα 20,27.

- 28 τὴν πρώτην δ. ἔχειν περὶ τι 20,30 sq. τὸ κατὰ τὴν δ. (εἶδος) 21,21 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν δ. (σοφισμοί) 23,5 sq. τρόπος 31,8 sq. παραλογισμὸς 32,2 τὸ παρὰ τὴν δ. (τρόπον τινὰ) παρὰ τὴν σύνθεσιν (ἔστι) 143,16. 17 δ. ποιῆσθαι 127,19 sq. διὰ διαιρέσεως ἐρωτῶν 84,22 ἐρώτησις κατὰ διαίρεσιν *ibid.* 21 sq. ἐρωτῶν 86,18 87,13 sq. ἐκ δ. προβαίνειν 85,7 τὸ ἐκ δ. ληφθέν 198,8 χωρὶς, μετὰ δ. 128,9 132,18
- διαιρητικός. διαιρητικῶς ἐρωτῶν 84,32 διὰ τῆς δ. συλλογίζεσθαι 198,4
- διακεῖσθαι. τῆς τούτων φύσεως πόρρω διακείμενοι 9,29
- διακελεύεσθαι 2,29
- διάκλασις (δΨεως *coni.* ἀνάκλασις) 9,33
- διακρίπτειν τὸν λόγον 28,30
- διακριβούν *med.* 40,27
- διακρίνειν 69,19 71,21. 23 99,18 *pass.* περὶ τὴν διάλεξιν 91,14
- διάκρισις τῶν αἰσθητηρίων *opp.* σύγκρισις 23,15 *coni.* διάλυσις, *dist.* φθορὰ 51,31. 32
- διακριτικός δΨεως 37,28. 29 sq. 54,10. 11 59,12. 14
- διαλαμβάνειν 10,9 19,9 περὶ τίνος 1,17 2,5. 16 27,3 28,31 37,5. 10. 12 (διειληφειμεν) 98,12 136,23
- διαλέγεσθαι *dist.* συλλογίζεσθαι 17,24. 25 περὶ τίνος 1,4 2,7 8,12 11,20 96,1 μετὰ τίνος 102,8 121,18 φάυλως, κακῶς 9,24 121,17 πειραστικῶς 100,30 διαλεξάμενος 42,26
- διαλεκτικός συλλογισμὸς 2,4 7,16 λόγος (*dist.* ἀποδεικτικός, σοφιστικός) 5,1 191,14 δ. λόγοι μὴ γεγραμμένοι, γεγραμμένοι 32, 20. 21 *cf.* 149,3. 4 δ. πραγματεία 3,17 4,8 μέθοδος 99,21. 22 δύναμις 77,2 δ. συνουσία (*opp.* ἐπιστημονικαί) 82,31 διαλεκτικῶς ἀποκρίνεσθαι 43,15—ἡ διαλεκτικὴ *expl.* 4,3 99,20 sq. πρόθεσις τῆς δ. 17,22 οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως 94,1 οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ ὑποκείμενα 97,32 οὐκ ἀποδεικτικὴ 95, 23 sq. *dist.* ἡ σοφιστικὴ 8,2 sq. *dist.* ἡ πειραστικὴ 88,20 sq. ἀνοίκειον τῆς δ. 129,4 — ὁ διαλεκτικὸς τὰς ἀρχὰς συλλογίζεται 96,2 ὁ δ. (*opp.* ὁ σοφιστής) ὥσπερ μὴ εἰδῶς ἐρωτᾷ 195,29 30 196,18. 19 οὐκ ἀποδεικνύει 95,26 sq. οὐδὲις δ. ψευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ 93,20 οὐ διαλεκτικοῦ (ἔστι) τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν ποιεῖν 129,25 *cf.* 124,22 *dist.* ὁ πειραστικός 18,6 sq. *coni.* πειραστικός 71,11 *dist.* ὁ πειραστικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,23 sq. *dist.* ὁ ἐριστικός 91, 23 sq. 97,27 99,1 sq. ἀόριστος καὶ ὁ δ. καὶ ὁ ἐριστικός 93,23 ὁ δ. καὶ ἐριστικός περὶ τὰ καθ' ἕκαστα διατρίβουσι κτλ. (*opp.* ὁ θεολόγος) *ibid.* 31
- διάλεξις 9,29 12,11 (*coni.* ὁμιλία) 32,25 91,7. 14 (σοφιστικὴ) 101,8 117,1 128,1 172,30
- διάλογος *Plat.* 14,24 102,23 190,8
- διαλύειν *pass.* *dist.* φθειρεσθαι 51,26 sq. τὰ σοφίσματα 135,23. 30 *med.* 42,8
- διάλυσις τῇ ζωῇ ἐναντία, οὐ ταῦτόν τῃ φθορᾷ 51,25 sq. *cf.* διάκρισις
- διαμαρτάνειν. διημαρτησθαι κατὰ τὴν ὕλην 4,9 τὴν ὕλην ἔχειν διημαρτημένην *ibid.* 31
- διάμετρος (σύμμετρος, ἀσύμμετρος τῇ πλευρᾷ) 94,24 114,12 122,23
- διανοεῖσθαι τι 78,30. 32 διανοηθεὶς *expl.* 79,2
- διάνοια τῶν λεγομένων 39,13 48,14 119,30 126,5 ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια 166,18 παρὰ τὴν δ. i. q. ἔξω τῆς λέξεως 5,19 ἐν τῇ οἰκίᾳ δ. 72,14
- διαρθροῦν 117,30
- διασαφεῖν 29,23
- διάστασις 96,3. 4
- διαστατὸς ἐφ' ἐν 96,5
- διάστημα 9,31. 33
- διάταξις τοῦ νόμου 172,23
- διατάττειν. τὸ ὑπὸ τῶν νόμων διαταθέν 103,11 *med.* ὡς οἱ νόμοι διατάττονται 172,26
- διατελεῖν ἄφωνον 72,16. 23
- διατηρεῖν 21,17
- διατρίβειν περὶ τι 80,35 93,32 119,26
- διατριβὴ (ἀγωνιστικὴ) 120,13. (σοφιστικὴ) 24
- διαφέρειν. οὐδὲν διαφέρει 142,29 168,19
- διαφιλονεικεῖν 3,8
- διαφορὰ *logice* 10,9
- διάφορος τῆς φύσιν 44,16 *coni.* ἀμφίβολος 188,35. 36
- διαφωτίζειν διὰ παραδειγμάτων 21,28
- διαψεύδεσθαι 15,25 44,20. 22
- διδασκαλεῖον. εἰς δ. φοιτῶν 99,1
- διδασκαλία τῶν κατὰ μέρος 7,28 *sim.* 16, 29 39,12 δ. ποιεσθαι περὶ τίνος 17,15

διδασκαλικός 88,13 λόγος i. q. ἀποδεικτικός 17,17 coni. ἀποδεικτικός 19,4
 διδάσκαλος 160,2
 διδάσκειν def. 35,18 159,33 sq. διδασκόντων ἐστὶ τὸ διαίρειν 86,29. 31
 δίδοναι *concedere* in disputando saepe, τὶ 11,4 25,31 97,11 sq. ἐπὶ τινας 24,25 27,27 82,15 τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ 179,9. 13. 25 180,4 182,1 al. c. inf. 127,30 al. expl. i. q. συγχωρῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς ὄν λαβεῖν 95,3. 4 i. q. συλλογισασθαι 94,21 opp. λαμβάνειν 33,3 al. λόγους 97,16
 διελέγγχειν 2,10 14,26
 διενίστασθαι c. inf. 116,27
 διεξίέναι τι 100,3 περί τινας 67,17 69,8
 δίδειν. ὁ εὐ τὴν ἀρχὴν δίδειν 190,5
 διευκρινεῖν 176,9
 διιστάναι τί τινας 5,1
 διακάζειν 173,25. 26 (cf. δίκη) med. ἀτέχνως 97,5. 6
 δίκαιοπραγεῖν 191,29. 30
 δίκαιος (φύσει, κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου) 172,22 sq. τὰ δ. λέγειν 42,16
 δίκαιοσύνη 131,20 τοῖς νομοθέταις καλὸν ἐνομισθῆ ἢ δ. διὰ θειλαν 103,4
 δικαιούν τινα opp. καταδικάζειν 174,5
 δικαστής 173,9 sq. χράται τῷ ἔργῳ τοῦ νομοθέτου 26,8 sq.
 δίκη. τὰς δικασθείσας δίκας κυρίας εἶναι 173,26
 διορθοῦν med. 123,17 sq. 142,1
 δίκηχος (τῷ πλάτει) 43,11 sq. 181,9 sq.
 διπλάσιων 6,16
 δισύλλαβος 12,32 38,22 39,6 125,32. 34 160,26 sq.
 διττός expl. 23,6 πᾶν δ. ἐν ὀνόματι καὶ λόγῳ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ 22,27 sq. τὸ δ. expl. i. q. ὁμωνυμία καὶ ἀμφιβολία 164,23 165,31 παραλογισμὸς παρὰ τὸ δ. 24,32 τὸ δ. ἔχειν (expl.) 22,26. 32 145,15 (παρὰ τι) 146,10 167,12 διττῶς 136,29
 δίχα c. gen. 50,11 97,5 139,5
 διχηλός 131,30 sq.
 δίχρονος opp. μακρός, φύσει μακρός 145,1. 9
 δόγμα τῆς φιλοσοφίας 101,13 102,1
 δογματίζειν ὑπολήψεις 101,24

δοκεῖν ὅτι *videri* impers. 111,14 114,13 pers. *ibid.* 14 *putare* 123,17 c. dupl. accus. 123,21 τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς δοκοῦν 20,11 δοκοῦσα ἀντίφασις 55,27 δοκῆσει 74,27
 δόκησις. ἡ δ. φαινόμενη ἐστὶν ὑπαρξίς 15,4. 5 dist. βούλησις 52,27 53,10. 12 ψευδής 123,21 δοκῆσει opp. ἀληθείᾳ 14,28 15,1 κατὰ δόκησιν 15,3. 4
 δόκιμος 91,12
 δόξα. δόξαν λαμβάνειν 10,3 αἰ περί τὴν δ. ἀπάται 48,19 ἢ δ. τὰ πάθη συνθεῖσα καὶ ὡς ἐν δοξάζουσα *ibid.* 21. 22 ἢ ἀπὸ τῶν παρεστῶτων δόξα 91,19
 δοξάζειν 20,12 48,22 102,7. 8 103,21. 29 104,2 pass. 103,19 i. q. εὐδοκίμειν 102,7
 δοξαστός. σόφισμα περί τοῦ δ. 41,28
 δόσις. τρόπος τῆς δ. 152,31
 δοτικῆ (πτῶσις) 107,11 186,4
 δρομεύς 91,6
 δρομικός (ἀγών) 91,6
 δρόνιος (ἔυλον) 33,20
 δύναμις. δ. ἔχειν γράφειν, τοῦ γράφειν 30,30. 32. 34 86,22 148,24 διαλεκτικῆ δ. 77,2 τοῦ συλλογίζεσθαι (coni. ἐπιστήμη) 197,28 τὰς δ. τῶν λέξεων 74,31 δυνάμει διττόν dist. ἐνεργείᾳ, φαντασίᾳ 22,24 sq. δυνάμει opp. ἐνεργείᾳ 6,18 45,25 expl. 23,7 31,21 sq. μέγα τῇ δ. 197,7 δυνάμει ἐν τινι εἶναι 31,21 τὸ λεγόμενόν ἐστι δυνάμει τοιοῦτον 73,18 *sim.* 69,24 80,25 126,31 156,25 160,10 δυνάμει λέγειν 13,14 30,24 79,31 114,22 118,6 143,25 147,10 151,30 156,35 157,19 171,35 172,5 180,14 183,15 188,34 190,2 συλλογίζεσθαι 94,15 λύειν 146,19 σημαίνειν 169,5
 δύνασθαι τοῦτο *significare* 118,5 δύναται initio enuntiatii asyndet. 17,4 115,30 146,24 147,10 169,29 171,12 188,13 190,3 δύναται .. δύναται *anaphor.* 143,18. 19. 30. 31 δυνήσεται 191,27
 δυνατός. λύσειν παρασχέιν πολὺ δυνατότερος 101,26 εἰ ταῦτόν ἦν τὸ δ. τῷ ἀναγκαίῳ 147,35 sq.
 δυσανασχετεῖν πρὸς τι 112,3
 δυσειδής 9,2. 8
 δυσθεώρητος 122,22
 δύσις 163,6. 7
 δυσκολαίνειν 178,24 περί τι 67,15

δυσκολία. τὴν δ. παρέχεται 171,5
 δύσκολος 128,5
 δυσφώρατος 190,18 192,10
 δυσχερῆς 128,7 δυσχερῶς 190,15

 Ἐὰν ἀποκρίνηται . . καὶ ἐρεῖ 103,27. 28 c.
 opt. 120,35 195,4 c. ind. 129,6 cf. ἄν,
 κἀν
 ἑαυτοῦ. ὅταν καθ' ἑαυτοὺς σχεπτώμεθα 68,22.
 34 sim. 137,14
 ἐγγράμματος φωνή 13,9
 ἐγγράφειν geom. opp. περιγράφειν 90,13
 ἔγγραφος 149,5
 ἐγγυμνάζειν. τοὺς τοῖς ἀληθεῖσι ἐγγυμα-
 σθέντας 2,14
 ἐγκαλύπτειν 126,1
 ἐγκαταμιγνύναι 52,10
 ἐγκεῖσθαι 113,16
 ἔγκλισις ἀπαρέμφατος 34,28
 ἐγκράτεια 131,18 sq.
 ἐγκωμιάζειν (Ἑλένην) 118,28
 ἐγχειρεῖν dialect. ἐπὶ τι 18,8
 ἐδάφιον. ὡσπερ κεῖται ἐν τῷ ἐ. γεγραμμέ-
 νον 39,22
 ἔθος plur. τῆς πόλεως 115,25 ἔθος αὐτῷ
 (Ἀριστ.) 159,10
 εἰ c. opt. fut. 150,9 c. coni. 6,16 38,3
 41,27 53,35 58,16 59,5 60,26 32 78,24
 80,16 116,19 140,26 156,36 sq. 177,9
 184,21 c. ind. fut. . . opt. aor. 6,2
 c. ind. fut. . . coni. aor. 41,25. 26 c.
 coni. aor. . . ind. praes. 123,3. 4 c. opt.
 . . coni. 6,10—12 71,28. 29 127,27. 28
 c. opt. praes. . . coni. aor. . . ind. praes.
 116,30. 31 c. opt. praes. . . ind. fut. . .
 ind. praes. 117,1—3
 εἰδέναι. ἰστέον δὲ ὅτι 83,23 εἰδέναι δεῖ ὅτι
 139,12 140,10
 εἶδος 7,17 (cf. γένος) τὰ εἰ. οὐσιώδεις ποιό-
 τητες (εἶδος) 152,8 μέρη τῶν εἰ. τὰς ὑπο-
 διαιρέσεις τῶν εἰ. λέγει 17,3. 4 εἶδος τοῦ
 συλλογισμοῦ (opp. ὄλη) 7,1 τὸ εἰ. ὕγιες
 ἔχειν 5,17 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἰ.
 μὴ ὕγιως ἔχων, ἐσφαλμένος 4,30 7,11 τῶν
 κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ εἰ. τριττὸν
 εἶναι 2,4 εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων
 20,18 εἶδος ζῆπου 38,23 cf. 89,29 εἶδος
 τι τοιοῦτου λόγου σοφιστικοῦ 7,30 τὸ τῆς
 πειραστικῆς εἶδος 18,26

εἶναι περί τι 20,32 sq. πρὸς τὸν λόγον
 178,25. 29 ὅτι οὐ πράγματός εἰσιν ἐνός
 56,19 τινὶ i. q. ὑπάρχειν 149,20 διὰ
 τὸ μὴ ἀληθεῖσι εἶναι 124,30 ἔστι om.
 ἔχων in coni. periphr. 82,26 τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσι οἱ ἀπειροὶ 9,25
 ἢ τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαίσεις εἰς φωνάς
 ἔστι καὶ πράγματα 20,27 sq. 37,2 εἰ
 ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν 94,4 sq.
 ἔν, οὐ πολλά, οὐ πεπερασμένον τὸ ὄν
 114,7 sq. (cf. Παρμενίδης) ὄντως 121,25
 137,16
 εἴπερ 131,12 c. opt. 130,12 c. coni. 80,27.
 31 εἴπερ ὄλωσ 95,32
 εἰς ἀριθμῷ, εἶδει 68,2. 3 126,29 τῷ ὑποκει-
 μένῳ ibid. 35 τῷ λόγῳ 127,2 τὸ ἐν
 coni. πρώτη οὐσία 67,28
 εἰς pro ἐν 34,25. 26 εἰς τὸ c. inf. 2,7
 187,5 194,33
 εἰσάγειν ἕτερον νοῦν 66,24 ἐρώτησιν pass.
 84,29 διαίρειν pass. 86,10 τὸν τρίτον
 ἀθροῦπον 158,20 τινὰ ἀδικηθέντα 175,22
 τὸν Δία λέγοντα 34,19 sim. 102,22 c.
 acc. c. inf. 1,19 50,22
 εἰσβάλλειν εἰς τὴν διδασκαλίαν 16,29
 εἶτα ἐφεξῆς 3,9 οὕτως ibid. 19
 εἶτε . . εἶτε 15,28 . . ἢ 193,30
 ἕκαστος. ταῖς καθ' ἕκαστον προσθήκαις
 196,29
 ἐκατέρωσ 23,6
 ἐκεῖνος epianaleptice 197,28. 29 198,2
 ἐκεῖσε i. q. ἐκεῖ 59,26 71,11 111,6 117,32
 121,1 133,3 140,4 161,6 193,10
 ἐκλαμβάνειν *intelligere* οὕτως 19,31 τρι-
 χῶς 84,1
 ἐκλειψεῖς 147,21. 22
 ἐκπίπτειν τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας 4,10
 τῆς ἀληθείας 136,25
 ἐκτιθέναι 19,11 21,34 23,17 28,1 31,8
 120,14 143,1 164,13 172,19 med. 29,3
 31,25 55,8 125,17 126,16 168,8 171,23
 189,33
 ἐκφαίνειν διττὸν τινα νοῦν 28,25
 ἐκφέρειν. τοῦ ὄρω' καὶ ἄλω' ὁμοίως ἐκ-
 φερομένου 23,13 sim. 108,19 150,7 ἐνεργη-
 τητικῶς 67,1 συμπέρασμα pass. 29,10. 17
 85,30 τὸν λόγον παροξυτώνως 32,26 λό-
 γους 97,7 ὄρον ἄλλως κατὰ τὴν προφορὰν
 pass. 44,34 κακῶς τὴν ἀπόκρισιν pass.
 81,18
 ἐκφεύγειν ἀπάντην 159,23

- ἐκφωνεῖν 23,8 28,27. 28 (ἀρσενικῶς) 36,5 108,2
 ἔκχυσας ὕδατος 48,24
 ἔλαιον 92,17
 ἐλάττων πρότασις *logice* 22,15 sq. 25,5 59, 20 sq. 26,14. 16 ὄρος 59,8 τὸ ἔλαττον *expl.* i. q. τὸ μερικώτερον, τὸ μερικόν 133,7 sq.
 ἔλαφος 112,10. 25 131,30
 ἐλέγχειν 1,17. 21 2,3. 18 3,5 *saepe* *dist.* συλλογίζεσθαι 11,11. 12 φαινόμενως, ἀληθινῶς 75,14 sq. 125,3 al.
 ἐλεγευσιδής 127,2
 ἔλεγχος 2,8 *saepe* *def.* 58,11 61,5 177,12 sq. 181,24 sq. *dist.* συλλογισμός 10,5 sq. οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων *ibid.* 15 sq. τοῦ ἐ. μέρη εἰσὶ δεκατρία 5,18. 19 δοκῶν 3,5 κυρίως, ἀληθῶς, ἀληθῆς (*opp.* φαινόμενος) 5,18. 28 sq. 6,16 6,30 7,7 9,18. 21 20,2 sq. 123,26 φαινόμενος *expl.* 5,15 sq. ἄνθρωποι παρ' ὅσους ὁ φαινόμενος ἐ. γίνεται 132,11 σοφιστικὸς 1,6. 8 2,2. 16 sq. *saepe* i. q. φαινόμενος 7,6 sq. ἡ τῶν σοφιστικῶν ἐ. διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνᾶς ἢ περὶ πράγματα 20,30 τοῦ ἐ. τοῦ κυρίως ἴδιον *opp.* τοῦ σοφιστικῶ ἴδιον 65,27 sq. ψευδῆς *expl.* 76,13 καθολικοὶ πάντων τῶν ψευδῶν συλλογισμῶν *ibid.* 29 ὁ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔ. 125,5 ἐν τοῖς ὁμωνυμοῖς ἡ ἀμφιβολία ἐ. (i. e. ἐν τοῖς κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἡ ἀμφιβολίαν) 123,28 τὸν ἔ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 6,4 ἔλεγχον συλλογίζεσθαι 157,8
 ἐλεεινολογεῖσθαι 42,18
 ἔλκειν *pass.* ὑπὸ τῶν φλεβῶν 93,2
 ἐλλείπειν *deesse* 61,19. 20 73,15 119,33 196,14
 ἐλλειπτικός 18,23 29,19 100,16
 ἔλλειψις 54,30. 31 74,14. 23
 ἔλλιπής 189,33. 35 λέξις 60,21 183,30 διαίρεσις 80,29 ἑλλίπῳς 76,17 91,28 ἑλλιπέστερον 80,24 180,28
 ἐλπίζειν. οὐδ' ὄναρ ἂν ἤλπισεν ὅτι 197,9
 ἔμπαλιν 146,30 al. τὸ ἔ. 63,6
 ἐμπειρικός. οἱ ἐ. τῶν ἱατρῶν 97,23. 24
 ἐμποδίζειν τὸ κοινὸν ἔργον 53,23
 ἐμποδιστικός τοῦ φρονεῖν 110,22
 ἐμποιεῖν ἀσάφειαν τῷ λόγῳ 59,7 φαντασίαν 68,2. 9 ὠφέλειαν 121,29 ἀπορίαν 191,10 νόσον 198,1
 ἐμπροσθεν *expl.* 189,16. 17
 ἐμφαίνειν 88,19 158,11 *pass.* ἐν τινι 104,21 182,17 sq.
 ἐμφανίζειν 25,5 72,21 121,19 123,24 132,12 155,9 178,19
 ἐμφάνισις 135,34 154,38
 ἐμφέρειν *pass.* ἐν τῷ ὀρισμῷ 176,9
 ἐμφυσᾶν 8,31
 ἐμφύσημα 8,32
 ἐμψυχος 38,23
 ἐνάγειν εἰς ἄτοπον 100,24
 ἐναλλάττειν. ἐνηλλαγμένως 107,30
 ἐναντιός. τὸ ἐ. *dist.* τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον 10,26. 29 11,8
 ἐναργής *adv.* 33,22 *λαν* 97,13 184,2
 ἐνδεικνύναι *med.* 46,17
 ἐνδείξις. εἰς ἔ. 46,20
 ἐνδελειχισμός. κατ' ἐνδελειχισμὸν ἐρωτᾶν 128,6
 ἐνδέχεσθαι. ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὄλης 44,13
 ἐνδοξός. δοκοῦντα, φαινόμενα ἔ. 2,10. 15 3,23 ἀπλῶς 18,11 sq. *expl.* *ibid.* 15
 ἐνδύμα 8,28
 ἐνέργεια *opp.* πάθος 35,22 sq. 56,17 67,2. 6 75,6 108,20 *plur.* 153,20 sq. ἐνεργεία *opp.* δυνάμει 6,18 45,25 *dist.* δυνάμει, φαντασία 22,24 sq. ἐνεργεία λαμβάνειν 104,21 προστιθένα *ibid.* 25 105, 12. 17 ἐρωτᾶν 150,12 κατ' ἐνέργειαν ὁρατὰ 126,7 ἐκ τῆς ἐ. πιστοῦσθαι 13,30
 ἐνεργεῖν 6,22 45,28. 29 149,32 153,21. (ἐνέργειαν) 22 τῇ ὄψει 47,4 περὶ τι 48,22 περὶ τὴν μάθησιν 35,17 sq. 56,16 κατ' ἐπιστήμην 116,11
 ἐνεργητικός *opp.* παθητικός 35,16 sq. 67, 3. 4 121,9 189,15. 16 ἐ. ῥῆμα 75,5. 6
 ἐνεργητικῶς λέγειν 36,27 ἐκφέρειν 66,36
 ἐνέχειν. ἐνσχεθεῖσα τοῖσι 3,24
 ἐνικός ἄνθρωπος 67,26 68,6 ἐνικῶς 160,13
 ἐνίστασθαι πρὸς τι 10,24 11,4 58,14 114,15. 16 151,11 153,31 154,2. 4 159,30 165,36 τὸ ἐνεστῶς μὴ εἶναι χρόνον 190,28
 ἐνοια τοῦ λεγομένου 29,4 135,14 πρὸς ταύτην τὴν ἐ. εἰρησθαι 8,8. 9 ὑπάγεσθαι εἰς ἔ. 49,34
 ἐνορᾶν *pass.* ἐν τινι 82,24
 ἐνοῦν. ἠνωμένως 40,11
 ἐνόησις σοφιστικῆ *plur.* 2,7 20,18
 ἐνστασις (τὴν καίμενην πρὸς τοῦτο ἔ.) 112,19. 29 119,13 al.
 ἐνταῦθα i. q. ἐν τούτῳ 114,29
 ἐνταυθοῖ i. q. ἐνταῦθα 176,11

- έντεῦθεν. κάντεῦθεν 46,5 57,30 74,28 110,9
- έντομος. τὰ ε. ζῆα 191,2
- έντυγχάνειν τοῖς διαλόγοις, τῷ ὑπομνήματι 14,24 58,27 οἱ έντυγχάνοντες 55,3
- έξαγγελτικός 11,27
- έξάγειν εἰς έργον τήν ὑπόσχεσιν 35,3 συμ-
πέρασμα (έν έρωτήσῃ) 114,2 142,9
- έξακριβοῦν 187,4 med. 70,4. 7
- έξανέχειν 33,20
- έξαρτάν pass. τινός 135,14
- έξεταστικός conp. ζητητικός 118,17
- έξηγείσθαι 61,10 178,15 διά τινος 169,18
τινός τῶν έξηγησαμένων 7,4
- έξηγησις 117,29 133,22 135,10 183,27
8 διττήν έχει ε. 9,26 plur. εἰς τήν δια-
λεκτικὴν 4,28
- έξηγητικός 5,24. 25
- έξῆς post partic. 46,6 τὸ ε. (τούτων) 46,25
96,1 έν τοῖς ε. 5,8 77,22 τὸ ε. τῆς
λέξεως 88,22 95,28
- έξις τῆς ψυχῆς 40,27 ἀποδεικτική 17,9
έργῶδες γάρ έστι και πολλῆς τῷ ὄντι ε.
137,16
- έξισάζειν conp. αντίστρέφειν 49,33
- έξωθεν λαμβάνειν 18,23 53,23
- έοικέναι τινί 104,2 *videri* 100,15 παρά
τὸ εἶκός 44,4
- έορτή 8,29 9,1 cf. Πρόσλος
- έπαγγελία. τήν ε. πληροῦν 19,11
- έπαγγέλλειν (conp. προφέρειν) *recitare*
139,5
- έπάγειν τομήν, καῦσιν 25,13 *afferre* 6,2. 6.
7 21,34 30,19. 22 al. ὕστερον 114,8 ὡς
συμπέρασμα 97,14 ὡς αἰτίαν 145,13 ἀπο-
φαντικῶς (opp. έν έρωτήσῃ έξάγειν) 114,3
συμπεραντικῶς *ibid.* 5,5 αἰτίαν 13,13 68,19
141,15 ένστασιν 112,18. 29 λύσιν (τινί)
3,10. 14 72,26 83,17 153,4 157,4. 15
160,20 παράδειγμα 32,3 64,29 142,4
παραλογισμόν 41,35 συμπέρασμα 25,11
85,9 105,26 (έπάξωμεν) 193,32 τὸ καθό-
λου 112, 2. 6. (δι' ὄνόματος, διά λόγου)
13 sq. *continuate* 5,5 8,20 19,17 26,17.
28 42,6 al. ὡς ἀπ' έκεινων έπάγει τὸ λε-
γόμενον 87,11
- έπαγωγή. έκ τῆς ε. δεικνύναι 65,22 δι' ε.
συνάγειν 198,9
- έπαίρειν. τοῦ θρασυτάτου Πάλου τὸ έπηρ-
μένον 14,26
- έπαιτιάζσθαι 122,19
- έπαναδίπλωσις 15,6
- έπανέρχεσθαι πρὸς τὸ προκείμενον 3,3
- έπανίέναι επί τὸ προκείμενον 72,4 83,5
- έπειδήπερ 65,8
- έπέρχεσθαι τήν λέξιν 195,17
- έπεσθαι log. 97,13 sq. τὸ επόμενον 49,14.
20
- έπέχειν c. inf. *impedire* 25,11 cf. 74,29
- έπηρεάζειν τοὺς προσδιαλεγόμενους 66,13
- έπί τι opp. ἀπλῶς 42,25 ἀληθῆς 171,16
- έπιγίνεσθαι τινι 90,22. 23
- έπιγινώσκειν 3,35 187,6. 7 190,16
- έπιγραφῆν 1,8. 16 2,1 5,22 102,23
- έπιγραφῆ 1,9 4,4 5,23
- έπιδέχεσθαι ἀπόκρισιν 129,12
- έπιδιορθοῦσθαι 33,26 34,20. 21
- έπίδοξος κατά τήν τέχνην (σκυτεύς) 146,12
- έπίδοσις conp. τελείωσις 197, 2 ε. έχειν
ibid. 3
- έπιέναι τήν λέξιν 135,33
- έπιζητεῖν 2,12
- έπιθυμία 105,2
- έπικαιρος 11,15
- έπικρατής τῶν πολεμίων 27,11
- έπίκρυψις. μετά ε. 100,6 χωρὶς ε. 101,21
- έπιλέγειν 108,2
- έπιμέμφεσθαι τινα 147,32
- έπινοεῖν 147,10
- έπινορεῖν 42,32 sq. 74,7 sq.
- έπίπαν opp. ἐπ' ἑλαττον 144,17
- έπίπεδος (σχήμα) 83,20
- έπιπλήττειν τινά *viuperare* 53,11
- έπιπολάζειν 12,5
- έπιπόλαιος conp. ιδιότης 13,23
- έπίρρημα χρονικόν 189,17
- έπισημαίνειν med. 82,33
- έπισημαεῖον med. 145,29
- έπίσχεψις. ε. ποιεῖσθαι 4,5
- έπισπεύδειν c. inf. 100,1. 2
- έπίστασθαι τοῦτο expl. 116,8 sq.
- έπιστήμη def. έξις ἀποδεικτική περὶ τὸ αἰ-
ωσάτως έχον 17,9 πᾶσα ε. ὑπόληψις
77,18 οὐδέμια ε. περὶ τῶν οικείων δια-
λέγεται ἀρχῶν 95,34 ἐπ' ἀπειρον και αἰ
ε. αὐξηθήσονται 75,30 ἀποδεικτική ε.
3,27. 29
- έπιστημονικός opp. σοφιστικός 14,11 λό-
γος *ibid.* 27 ε. συνοῦσαι (opp. διαλεκτι-
κα) 82,32 τέχνην 98,27 έπιστημονικῶς
conp. κατ' ἀλήθειαν 16,20
- έπιστήμων 23,33 sq. 125,6 sq. 141,9 sq.

- ἐπιστημόνως ἐρωτᾶν, ἀποκρίνεσθαι 15,22
16,9 sq. ἐπιχειρεῖν 96,23 συλλογίζεσθαι
198,1
- ἐπιστομίζειν 135,17 160,20
- ἐπισυνάγειν συλλογισμόν pass. 59,14
- ἐπίσχειν (?) 74,29
- ἐπιτείνειν τὸ ἄτοπον 147,5
- ἐπιτέχνησις plur. 8,27 9,7
- ἐπιτηθεύειν τι 198,2. 3 pass. 14,14
- ἐπιτιθεῖναι ὄνομα 12,7. 13 28,17. 18
- ἐπιτρέπειν. τὸ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπιτρεπό-
μονεον (coni. ἐπαινούμενον) 103,20
- ἐπίτριμμα 9,3
- ἐπιφάνεια 45,16 (σαρκός) 169,27
- ἐπιφέρειν *addere, continuare* 5,24 17,17
44,16 69,1 127,4. 5 135,10 144,21 al.
τὶ κατὰ τινος 167,5 *afferre* παράδειγμα
33,6 συμπέρασμα 52,11 146,28. 37
- ἐπιφορὰ 112,11
- ἐπιχειρεῖν *dialectice* 96, 23 121, 33 εἰς
τὸ ἐναντίον 27,24 [ἐν] πᾶσιν 77,2 περὶ
παντός 96,22 99,9 195,26 ὅτι 117,19
ἔκ τινος (ἐκ τοῦ ἐναντίου) 24,21 91,18
ἀπὸ τινος (ἀπὸ τῶν κοινῶν) 98,26 102,11.
20 103,6 sq.
- ἐπιχειρήματα 186,15 τὸ τέταρτον καὶ ἕκτον
ἐ. ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Περὶ ἔμμ.
190,22. 23 εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων 118,
12 sq.
- ἔπος. πρὸς ἔ. 34,6 τὰ ἔπη *ibid.* 7 τὰ ἔ.
κύκλος 82,29. 30 cf. 83,21
- ἐραστῆς 118,29
- ἔργον. τὸ κοινὸν ἔ. 53,23
- ἐργώδης 137,16
- ἐρεθίζειν i. q. ἐρίζειν 164,4
- ἐρευνᾶν 101,15
- ἐρίζειν *coni.* δυσκολεύειν 178, 25 ὁ ἐ.
72,7. 10 162,14 164,8
- ἔριον 51,27
- ἔρις. δύναμις τῆς ἔ. 16,18
- ἐριστικὸς συλλογισμὸς (*coni.* σοφιστικὸς) 4,8.
14 sq. opp. συλλογισμὸς 5,12 expl. 18,
30 sq. i. q. ἀγωνιστικὸς σ. 19,3 i. q. σόφισμα
5,30 τοῖς ἔ. λόγοις τοῖς ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ
φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις 5,11. 12
— ὁ ἐριστικὸς (*coni.* σοφιστικὸς, *dist.* ὁ δια-
λεκτικὸς, ὁ πειραστικὸς) 88,23 *dist.* ὁ σο-
φιστικὸς 88,26 sq. 99,15 ὁ ἐ. καὶ ὁ σοφιστῆς
ὁ αὐτός, τῇ προαιρέσει μόνον διαφέροντες
89,12 opp. ὁ διαλεκτικὸς 97,28 99,1 sq.
opp. ὁ πειραστικὸς 99,14 — ἡ μμμουμένη
- (ὑποκρινομένη) ταύτην (τὴν διαλεκτικὴν)
ἐριστικὴ 94,2. 14
- ἐρμηνεία plur. 39,16 183,22
- ἐρμηνεύειν 187,30. 32 188,2 pass. 20,9
39,21 112,12
- ἐρρωμένος κατὰ τὸ σχῆμα 135,28 τὸ σχῆ-
μα ἐ. ἔχειν, φυλάττειν 136,3. 24
- ἐρυθριαῖν 2,27
- ἐρχεσθαι εἰς τὴν διδασκαλίαν 7,28 ὕστερον
τῶν ἀποκρίσεων 122,15
- ἔρψις 138,6
- ἐρωτᾶν *dialectice* 2,25 σαερε τοῦ καλῶς
ἐρωτῶντος ἔργον 16,3 κατὰ διαίρεσιν
87,15 sq. κατ' ἀντίφασιν 103,17 οἱ
ἐν ἀσυλλογίστῳ συζυγία ἐρωτῶμενοι λόγοι
4,23
- ἐρώτημα. διὰ τὸ συμπέρασμά ἐστι τὸ ἐ.
141,17 sq.
- ἐρωτηματικῶς τὰ συμπεράσματα προάγειν
120,17. 18
- ἐρώτησις ἀρίστη 179,2 ἀντιφάσεως 82,10
κατ' ἀντίφασιν 81,35 κατὰ διαίρεσιν
87,13 τὰς ἐ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 68,22
ἐν ἐ. ἐξάγειν, ἐπάγειν 114,2. 12 κατ'
ἐρώτησιν ἀναγνωστέον 84,4. 5 προάγειν
114,15 χωρὶς ἐ. ἐπάγειν 112,2
- ἐρωτικῶς διακείσθαι περὶ τὰ χρήματα,
ἔχειν τῶν χρημάτων 118,20. 21
- ἐσχάτως 155,5. 6 156,31
- ἔταρα 32,25
- ἕτερος μὲν . . ἔ. δὲ 56,31. 32
- ἔτι γε μήν 74,22 99,13 109,28 ἔ. δὲ καὶ
84,17 al. ἔ. τε καὶ 120,24. 28
- εὐαρχος διττόν 190,4. 5
- εὐδαιμονεῖν 115,10
- εὐδαιμονία 114,25 sq.
- εὐδαίμων 114,28 sq.
- εὐδηλος. εὐδηλον ὅτι 13,4 ὡς 49,16 77,26
111,6 130,2
- εὐεκτεῖν 8,25 sq.
- εὐεξέλεγκτος 117,21
- εὐθύνειν *euimperare* 78,12 86,18
- εὐθύς. ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κείμενον
176,13 εὐθεῖα (πᾶσις) 108,5 185,2. 8.
29 sq. ἐπ' εὐθείας 107,16. 19 108,1 104,36
185,6. 15. 33 κατ' εὐθεῖαν φερόμενον 185,
18 — ἐν προοιμίῳς εὐθύς 4,7 εὐθύς ἐν
τοῖς ἐξῆς 5,8 εὐθύ adv. c. gen. 91,6
- εὐχόλως ἐπιγινώσκειν 187,7
- εὐλάβεια περὶ τὸν ὄρκον 173,10
- εὐλαβεῖσθαι ἵνα μὴ 128,7

εὐλυτος (εὐδιάλυτος A) coni. ψευδής 156,30
 εὐορκεῖν 42,32 sq. 74,8. 9
 εὐπορία λόγων 101,1
 εὐρημα δειλῶν ἀνθρώπων 103,5
 εὐτελής coni. εὐεξέλεγκτος 117,22
 εὐτροπία. ἡ ἐν ᾗθεσιν εὐτρ. 40,25
 εὐφυής (παραδείγματα) 8,24
 εὐφώρατος 117,23
 εὐχερής 16,17 112,5 66,20 εὐχερῶς 3,36
 14,15 εὐχερέστερον 130,20
 εὐχος διδόναι 34,21 sq.
 ἐφάπαξ 62,15
 ἐφαρμόζειν intrans. τι 82,34 ἐπὶ τινος
 162,9
 ἐφεξῆς 77,1 171,20 τινός 151,28 τὸ ἐ.
 παράδειγμα 39,30 172,10 αἱ ἐ. γωνίαι
 95,7. 14. 16
 ἐφερμηνευτικός 19,17 193,26
 ἐφιέναι c. inf. *permittere* 164,5 ἐφεῖται
licet 128,11
 ἐπιστάναι. ἐπιστάνει λέγων 74,24 ἐπίστησον
 δεῖ 178,20 ἐπίστασθαι coni. προσέγειν
 110,4
 ἔχειν ἐν καθ' ἑνός 70,5 τὸ διττὸν καὶ τὸ
 ἀμφίβολον 145,15 τινὰ ἐληλεγμένον 71,30
 τὸν ἀποκρινόμενον διδόντα 111,24 ἔχε
 107,32 τούτου οὕτως ἔχοντος 134,2
 137,31 164,22 τῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος
 27,5

Zηλωτής 79,20
 ζῆτα signum libri 163,13
 ζητητικός coni. ἔξεταστικός 118,17
 ζητεῖν τι 1,5 (πότερον) 137,2. 4 καθ' ἑαυ-
 τόν 121,11 περὶ τινος 49,26 τὸ ζητού-
 μενον 44,31
 ζωή 51,24. 25 cf. διάλυσις, φθορά
 ζῶον 133,9 sq. 136,3. 27

Ἡγεῖσθαι. τὸ ἡγούμενον logice 49,14. 19
 ἡγουν *scilicet* 15,1 17,29 24,7. 34 25,12
 35,28. 33 36,5 40,11 45,24 57,11 74,31
 103,10 109,1 110,17 114,2 116,29
 121,12 127,12. 25 130,14 133,12 152,8
 157,30
 ἡδη in logica consequentia 41,33 51,28
 60,4. 16

ἡδονή 110,17 sq. 111,13 sq. 131,5 177,
 19 sq.
 ἡλιθίος 45,1
 ἡλιος 48,25 μαίζονα εἶναι τὸν ἡ. τῆς γῆς
 170,14
 ἡνίκα 121,33 123,10 126,28 c. coni.
 21,16 c. coni. et indic. 144,16. 17 cf.
 δπηνίκα
 ἡπερ post compar. 14,15 113,26 130,23
 133,18
 ἡρμεῖν 6,7
 ἡρως 118,30
 ἦτοι — ἦ 17,7. 9 *scilicet* 25,2 47,22 49,4.
 23 59,11 60,25 73,23 74,7 75,5 104,19
 115,11 120,8 125,14. 24 133,15 135,7
 138,24 141,17 148,6. 12 158,12
 ἦτων πρότασις 39,28
 ἦχος 145,1

Θαλάττιος (ὕδατα) 34,2
 θανάσιμος coni. βλαβερός (φάρμακα) 2,13
 175,13. 14
 θάνατος διάλυσις ἐστὶ καὶ διάκρισις ψυχῆς
 καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων . . οὐ ταῦτόν
 ἐστὶ τῆ φθορᾶ 51,32 sq. 52,17 ἀναρμοστία
 ἐστὶ 135,8
 θαρρεῖν τῆ ἀποδείξει 114,10. 14 θαρρούν-
 τως 198,11
 θεός. θ. σώματα (coni. οὐράνια) 50,4
 θεολογεῖν 121,1. (μετὰ τινος) 6. 11
 θεολογία coni. καθόλου φιλοσοφία 120,31
 121,3
 θεολόγος i. q. ὁ καθόλου (opp. ὁ διαλεκτι-
 κός) 93,27 sq.
 θεός. ὅπερ (τὸ ψεύδεσθαι) οὐκ ἐστὶ θεοῦ
 34,20
 θέσις ἀνθρώπων 103,12 dialectice 72,31
 76,4 115,8. 10. 27 164,8 176,31 181,27
 expr. i. q. πρότασις 131,11 τῆ θ. τῆ
 λεγούσῃ 50,20
 θεωρεῖν περὶ τινος 99,18
 θεωρημα 122,20 plur. εἰς τὰ Φυσικά
 178,8
 θεωρητικός τινος 167,35
 θεωρία 176,21 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
 χων 99,22
 θηλυκός (πτῶσις, ὄνομα) 107,12. 13. 16
 108,3 sq. 109,2 185,17. 26 θηλυκῶς ibid.
 23 186,13. 16

θῆλυς grammaticae 107,27
 θνήσκειν dist. φθείρεσθαι 51,34 sq.
 θροεῖν pass. 57,29
 θυμα. ἡ τῶν θ. προσαγωγή 8,30
 θυμοῦσθαι (coni. ὀργίζεσθαι) 110,5. 8

 Ἰαμβεῖον plur. 139,1 sq.
 ἰατρικός 76,7 ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη (ἐστὶ) 77,17 sq. ἀρχαὶ τῆς ἰ. 76,8 πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξὺ 94,10
 ἰατρος 2,11 116,2 sq. οἱ ἐμπειρικοὶ τῶν ἰ. 97,24
 ἰδέα (ἀκίνητος) 158,22
 ἰδιος. ἰδίως, ἰδίᾳ (καὶ χωρὶς) κατηγορεῖν 40, 12.20.27 41,8.9 λαμβάνειν *ibid.* 25 ἰδίᾳ καὶ ἰδίᾳ 53,1
 ἰδίωμα plur. 9,21
 ἰδιώτης (coni. ἐπιπόλαιος) 13,23 78,2 136, 8 (coni. παῖς) 139,3. 35
 ἰδοῦ 5,32 10,29 36,4 51,27 96,29 112,23
 ἱερεῖον. ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερείων 8,29
 ἴνα c. optat. antec. praes. 87,13 178, 24 c. ind. fut. 85,22. 32 177, 16 c. coni. consecutive 30,17 33,28 59,27 69,27 71,23 85,26 138,3 144,34 145,25 c. inf. 69,30
 ἰππικός ἀγών 33,8 ἡ ἰππική *ibid.* 9
 ἴππος 4,24 42, 4. 7 69,26 136,7 162, 32 170,6
 ἰσοδύναμος 45,3
 ἴσος. ὡς ἴσον λαμβάνειν 30,33 ἐπ' ἴσης 21,10
 ἰσοσκελής 83,14. 16
 ἰσχυρὸς τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοξον ἄγειν 102,20
 ἰχθὺς κύων ὦν 78,26

 Καθάπτεσθαι (τῆς τοῦ Ἄριστ. δεινότητος) 112,13
 καθάρως exprl. 189,18. 19
 καθιστάναι τὴν λέξιν 59,10 καθίστασθαι πόρρω 3,35
 καθολικός. ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον 135,25 ἔλεγχοι κ. 76,29
 καθόλου. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγάγειν δυνατόν καὶ δηλῶσαι τὸ κ. δι' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ τινῶν οὐκ ἐστὶ δυνατόν κτλ. 112,13 sq.

τὸ κ. τρόπον τινὰ ἔν ἐστι 133,21 ὁ κ. exprl. i. q. ὁ θεολόγος 93, 27 ἡ κ. φιλοσοφία coni. ἡ θεολογία 120,31
 καθῶς 35,23
 καίτοι c. partic. 4,26 15,12 18,14 87,9. 28 89,22 172,5 179,8. 25 182,31 183,10. 23 187,7 197,7
 κακία 134,1 τῆς λέξεως 22,17 sq. τοῦ λόγου 154,37. 38 τοῦ συλλογισμοῦ 162,23
 κακίειν τὸν Ὅμηρον 33,18. 25
 κακός. τὸ κακὸν 10,33 sq.
 κακουργεῖν 118,8
 κάλλος δληθινὸν 9,3
 καλλωπίζειν med. 48,11. 13
 καλός. καλλίστως παραδιδόναι 176,7
 καλύπτειν 125,20 sq.
 κάμνειν. κάμων, ὁ κάμων exprl. 26,32 sq.
 κᾶν c. ind. praes. 159,1 172,1 173,20. 24 196,32 c. ind. fut. 86,16 c. impf. 85, 30 94, 6. 11 188, 24 c. ind. aor. 72, 15 c. opt. praes. 3,26 100,14 129,16 c. opt. aor. 154,29 186,16 κᾶν εἰ c. coni. 98,8 (τύχη) 155,3 162,27 κᾶν. . κᾶν c. opt. aor. 34,24 κᾶν τε. . ἐστὶ κᾶν τε καὶ μὴ 37, 24. 25 ἄθλος ἐστὶ, κᾶν τε ἐλήλεγκται, κᾶν τε οὐ 127,21
 καρδία τοῦ ἀστροφῶος λέοντος 12,21
 καταγέλαστος 87,7
 καταγίνεσθαι περὶ τι 96,17. 19. 26 99,1
 καταγραφή. τὰς κ. ψευδεῖς ποιεῖται 195,20
 κατάδηλος 124,29
 καταδικάζειν τινά 42,16. 19 173,34 174, 3. 4
 καταδίκη. καταδίχη ὑποβάλλειν, καταδίχης ἀξιοῦν 173,32. 33
 καταθρεῖν 176,11
 κατακρίνειν τινά 174,35 175,6. 11. 21 sq.
 καταλέγειν σαφῶς 195,6
 καταλείπειν c. inf. *omittere* 118,10
 κατάληψις. ἔχει ἀκριβῆ κ. 134,30
 κατάλληλος. τὸ κ. ὄνομα 12,12 τὸ κ. τῆς λέξεως 73,21 78,24 113,29 169,12 κατὰλλήως ἐρωτᾶν 88,1
 καταμανθάνειν 3,36 4,1
 κατανεύειν coni. συγχωρεῖν 141,28
 κατάνευσις. τὴν κ. ποιεῖσθαι 157,18
 κατανόησις 195,5
 καταποιεῖλλειν παραβολαῖς τε καὶ παραδείγμασι τὸν λόγον 109,28
 καταπύθεσθαι ὄμβρω (Hom.) 33,29
 κατασήμεσθαι 33,21. 22

- κατασκέπτεσθαι 77,23
κατασκευάζειν 95,25 97,4 100,11 114,25
123,13 al. ἀπό 72,4 75,1 c. dupl. acc.
100,9
κατασκευαστικός 59,32 144,2. 3. 7 147,
7 153,27 al. κ. αἰτία 59,1
κατασκευή 49,24 111,9 117,9 al. πρὸς κ.
158,31 194,12. 28
κατασκοπεῖν. κατασκοπεῖσθαι 44,2. 3 pass.
46,28
κατασοφίζειν pass. 43,22
κατασοφισμός 48,10
κατατρέβειν ἐπὶ τι 100,35
καταφαίνειν. ἀληθῆς καταφαίνεται 149,33
καταφανής 61,5
κατάφασις 4,26 163,19 αἱ κ. ἐμφαίνονται
ἐν ταῖς οἰκείαις ἀποφάσεσιν 182,24
κατάφασκεῖν 6,2. 6 61,6 150,25 ἐπὶ τινος
57,14. 16 130,3
καταφατικός 4,19 59,28 70,23 89,4. 7
146,32 162,31 195,24
καταφέρειν. ὄμβρου, ὑετοῦ κατενηνεγμένου
48,24 62,11
καταφορά (ὑετοῦ) 48,25
καταφρόνησις. ἀξιον καταφρονήσεως 194,
22 sq.
καταχρησθαι 54,21
καταχρηστικός. καταχρηστικῶς 54,16 κα-
ταχρηστικώτερον 39,10 65,2
καταχρωννύειν 9,3
κατηγορικός. τῶν κ. συλλογισμῶν τὸ εἶ-
δος τριττόν 2,3
κατονομάζειν 35,25
κατορθοῦν 100,18
κᾶτω. κατωτέρω 164,33 187,26 ἐν τοῖς
κατωτάτοις χρόνοις 14,18
καῦμα. καύματα ποιεῖν 6,3 11,20 71,28. 29
116,31 117,2. 5 124,25 127,28 sq.
καῦσις conī. τομή 25,12. 14
καχεκτεῖν 9,1. 8
κεγχραμίς 197,7
κέντρον. αἱ ἀπὸ τοῦ κ. 96,9
κερασφόρος 112,9 sq. 132,7
κεφαλαιώδης adv. 7,18
κῆρ ψυχὴν σημαίνει 188,7. 10
κινεῖν. τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι
134,28
κλάδος 197,12
κλεῖς (ὁμώνυμον) 28,7
κλέπτῃς def. 171,32 σημεῖον τοῦ κλ. 48,
7. 9. 29 62,25. 26
κλήμα 145,3. 7
κλητική (πῶσις) 107,15
κλίμα 145,3. 8 τὸ διὰ τῆς Ῥόδου κλ.
ibid. 5
κλώθειν. κελωσμένα (coni. ἀλλήλοις συνημ-
μένα) 51,28
κοιλανσις ἐν ῥινί 105,10. 11
κοιλότης ῥινός 184,10. 22
κοιμᾶσθαι. ὁ κ. ὄφιν ἔχει 6,18 αα. 45,26.
27 47,3
κοινοποιεῖν mod. 17,13
κοινὸς τοῖς πολλοῖς (coni. ἐπικαιρος) 11,15
τὰ κοινὰ i. q. φύσει πρῶτα 7,22 exprl.
88,22 (ἀριθμοί, χρόνοι, τόποι) 90,19
coni. συνήθη τοῖς πᾶσι (opp. τὰ οἰκεία
τῇ ἐπιστήμῃ) 97,20 cf. 92,30 98,24 coni.
πᾶσι γνώριμα 98,3 coni. δόριστα ibid.
24 μετέχειν τῶν κοινῶν ibid 6 ἀπὸ τῶν
κ. ἐπιχειρεῖν ibid 26 ἀπὸ κοινοῦ λαμβά-
νεται 92,25 grammaticos 113,13 κοινῶς
coni. γενικῶς 17,10 κοινότερον ibid. 11
κοινωνεῖν τινων 97,16
κοινωνία coni. ὁμοίότης 12,22
κοινωνὸς φαῦλος dial. 53,23—25
κολοβός adv. 30,7. 8
κομιδῆ 45,1
κομίζειν ἐνστασιν 195,1
κόραξ 50,24 ὁμώνυμον (πτηνόν, ὄργανον ᾗ
κλειόμεν τὰς θύρας) 25,16. 17 28,7
κρατεῖν χεῖρα 154,36
κρίνειν exprl. i. q. κατακρίνειν 173,31
κρίσις τῆς αἰσθήσεως 9,11
κρυπτικός. κρυπτικῶς πυνθάνεσθαι, λέγειν
100,4. 10
κρυπτός coni. ἀφανής 102,16
κυβερνᾶν ἀρχήν 190,7
κυκᾶν (coni. συγγεῖν) τὰς διαλέξεις 172,
29
κύκλος geom. 7,26 (ὁ τοῦ κ. ὄρισμός) 82,34
90,12 sq. τὰ ἔπη κύκλος 82,29
κύκνος 38,33
κυριολεκεῖν 166,6. 26
κύριος. κ. ὀνόματα exprl. 132,16 κυριώτα-
τος τρόπος 144,4. 19 ὁ κυρίως (καὶ ἀλη-
θῶς) ἔλεγχος, συλλογισμός 54,31 55,32
56,29 al.
κυροῦν. κρίσιν—τὴν κυρώσασαν 172,36
κύων οὐχ ἑνός ἐστὶ δηλωτικόν, ὁμώνυμον sim.,
ἀστρῶς (ὁ τὰ καύματα ποιῶν), χερσαῖος,
ὁ ἰχθύς κ. ὦν 6,3 11,20 23,3 28,7.
20 44,20. 21 71,28 sq. 77,29 78,24 sq.

81, 15 sq. 83, 20 116, 31 sq. 124, 7. 25
127, 28 sq. 128, 21 138, 5. 7 165, 12 179,
32. 33 sq.

κωλύειν. οὐδὲν κωλύει c. inf. 69, 2 97, 24
148, 19 ὅπερ οὐ κακώλυται c. inf. 26, 12

Λαλεῖν 86, 20 sq.

λαμβάνειν διὰ συλλογισμοῦ 10, 21 εἰς τὸν
λόγον τῆς ἀποδείξεως 44, 31 τί ἐπί τινος
17, 24 ἐπί τι i. q. μεταλαμβάνειν 27, 27
ἀντί τινος 78, 14 ἀπό κοινοῦ 113, 13 οὕτως
interpretari ibid. 17 ὡς ἀπλῶς τις . . κατηγο-
ρορούμενα λήψατο 40, 13 c. dupl. acc. 82,
14 — dialectice (opp. ἐρωτῶν) 95, 17. 25 sq.
113, 7. 9. 12 116, 26 al. ἀφ' ἑαυτοῦ 88, 5
ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου 175, 21 λόγους opp.
διδόναι 97, 16 cf. διδόναι

λανθάνειν c. inf. 113, 4

λέγω δὴ 59, 35 65, 30 145, 7 et om. δὴ 59, 22
ὅσον εἰπεῖν 22, 4 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν 35, 23
ἀπλῶς εἰπεῖν 64, 27 150, 11 ἔτι σαφέστε-
ρον εἰπεῖν 126, 22. 23 184, 20 194, 19 λέ-
γοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν 82,
14 ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ ὅρισμοῦ τοῦ ἐλέγ-
χου scil. εἴρηται 177, 14. 15 plusquam-
perf. pro perfecto εἰρήκειμεν 105, 34
106, 8 144, 10. 11 161, 25 162, 24 167, 2
εἴρητο 56, 5 λεκτά i. q. αἰ φωναί opp.
τυγχάνοντα 20, 28. 29 οἱ ἐκ τῶν λ. τρό-
ποι ἔξ 21, 26 τὸ ῥητόν, τὰ ῥητά 20, 9
29, 13 34, 11 49, 20 112, 12 164, 12 184, 26

λείπειν intrans. 39, 2 79, 27 88, 24 134, 12.
16 144, 30 164, 2 173, 3 186, 22 τινί 166,
12 λείπεσθαι μιᾷ διαστάσει τινός 96, 3

λείπόμενος 8, 31

λέξεις dist. λόγος, συλλαβή 157, 23 τρόποι,
παραλογισμοί, σοφίσματα παρὰ τὴν λ.,
ἔξω, ἐκτός τῆς λ. 20, 19 sqq. (expl.) 37,
4. 8 sqq. 61, 13. 14 saepe ὅ ἐν τῇ λ.
τόνος 37, 9 τὸ τῆς λ. ὁμοίωσμον ibid.
9. 10 67, 21 παρὰ τὴν λ. i. q. παρὰ τὸ
σχῆμα τῆς λ. 123, 25 κατὰ τὴν λ. ταῦτά
150, 16 plur. 121, 15 ὁμοίως σχήμασι
λέξεων 67, 33 λέξεις *verba* Aristotelis 19,
26 21, 12 44, 2 59, 10 60, 22 65, 4 83, 31
84, 9 85, 20. 33 al. plur. 166, 18 ἃ λέγει
διὰ τῆς λ. 173, 23 κατὰ δὲ τὴν λ. ibid. 17
τὸ τῆς λ. 81, 2 τὸ τῆς λ. ἀσαφές 29, 23 τὸ

ἔξης, τὸ κατάλληλον τῆς λ. 73, 21 78, 24
88, 22 95, 28 113, 29 169, 12 τὸ τῆς λ.
ἀκόλουθον 153, 2 τὰ κατὰ τὴν λ. 48, 14
125, 17. 18 126, 6 κατὰ λέξιν κατασκοπή-
σαι, ἐπισκαπτέον 44, 2 49, 20

λευκός. τὸ λ. χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως
37, 28 sqq. 54, 10 59, 12

λέων ἀστρῶς 12, 21 cf. καρδία

λεός. ὁ πολὺς λ. 104, 2

λήθη. τὴν λ. προσποιεῖν 111, 5

λήμη 153, 13

λήμμα. τὰ οἰκεία τῇ ἐπιστήμῃ λ. 77, 7 syl-
logismi 194, 24

ληστής (coni. φονεύς) 25, 8 (coni. τυμβω-
ρύχος) 169, 24

λήψις 153, 24

λίθος 11, 31 58, 13 sq. 72, 22 sq. 136, 3. 5.
27

λιπώδης 8, 31

λογαριαστής 12, 36

λογίζεσθαι. pass. ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ τοιοῦ-
τος ἔλεγχος λογίζεται 125, 9

λογικός. λ. ζῆα 8, 23 λογικὴ πραγματεία
1, 2 197, 16 198, 13 cf. Ἀριστοτέλης

λόγος. οἱ λ. ἐξ ὀνομάτων σύγκεινται 13, 6. 7
σύνθεσις ὀνομάτων 28, 8. 9 dist. συλλαβή,
λέξις 157, 23 ὁ λ. τῆς ἀποδείξεως 44, 31
i. q. συμπέρασμα 138, 8. 9 λόγῳ λαμβά-
νειν opp. ὀνόματι λ. 131, 24 sq. λόγους
διδόναι καὶ λαμβάνειν 97, 16 εὐ κατὰ
λόγον 109, 11 χωρὶς τινος λόγου coni.
μάτην 111, 29 λόγου χάριν 162, 11 χάριν
τοῦ λ. 178, 24

λοιπός. λοιπὸν οὖν . . καταθρήσωμεν 176, 11
συνάγεται λοιπὸν 49, 28 sim. in conclu-
sione 150, 8 154, 1 175, 23. 28 in apodosis
post εἰ 49, 8 84, 24 99, 20 post ἐπεὶ,
ἐπειδὴ 85, 34 112, 28 129, 5

λύειν τῶν ἀμνησίων τὸν δεσμὸν ἀγνοοῦντα
3, 10 σοφίσματα 5, 22 120, 26 sq. saepe
πρὸς τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τὸ πρᾶγμα
123, 1 κακῶς 127, 8 δυνάμει 146, 19

λύρα 118, 31 sq. ἡ αἰσθητὴ αὐτῆ λ. opp.
ἢ οὐράνιος, ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν
συγκείμενον 119, 1—3

λυριστός. Λυκόφρων τοὺς λ. ἐπαιῶν 118, 30.
31

λύσιμος (coni. ψεύδης) 155, 18. 156, 19 εἰ
ἀληθές, οὐδὲ λύσιμον ἔσται 154, 7

λύσις σοφισμάτων 3, 10 sq. 26, 29 27, 16 37,
6. 12 48, 35 101, 26 al. expl. 137, 13

- πρὸς τὸν ἄνθρωπον, opp. ἡ ἀληθῆς ἡ πρὸς τὸ πρᾶγμα 151,27. 28 ἀληθῆς καὶ τοῦ πράγματος expl. *ibid.* 28 sq. 154,12. 20 162,24 sq. opp. πρὸς τὸν λέγοντα 155,28 τῶν παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι λύσειν 162,4. 5 ἡ λ. δεῖ 152, 20 153,9. 17 158,5. 26
- λυτικός 19,32 160,21 161,26
- Μάθημα. τὰ μ. 96,19. 20 sq. 99,3 expl. 83,8
- μαθηματικός. τὰ μ. 60,28
- μάθησις. ἐνεργεῖν περὶ τὴν μ. 35,17 sq. χάριν μαθήσεως 100,31
- μαθητεία. μαθητείας χάριν 100,31
- μακρολογία 117,25
- μακρός. διὰ μακρῶν συλλογίζεσθαι (opp. διὰ βραχέων) 117,22 opp. δίχρονος 145, 1 φύσει *ibid.* 10
- μάλα. ἀλλὰ μᾶλλον 1,20 135,30 ἀλλ' οὐ μᾶλλον 119,10 καὶ μᾶλλον 12,35 ἡ μᾶλλον 26,20 38,35 64,25 90,30 116,20 118,31 154,25 ἡ μᾶλλον εἰπεῖν 35,23 μᾶλλον δέ 55,17 59,25 86,27 145,6 179,22 180,11 μᾶλλον *comparativo additum* 133,18 ἡ μάλιστα 9,31 66,31 130,15 163,23 μάλιστα *superlativo additum* 61, 12
- μανθάνειν 18,4 i. q. νοεῖν, συνιέναι τὰ λεγόμενα 24,9. 25 def. 35,17 sq. δύο σημαίνει καὶ ὁμώνυμον 56,14
- μάστιξ 25,7 143,4. 19 145,22
- μάταιος 86,10. 27
- μάτην *coni.* χωρὶς τινος λόγου 111,28
- μάχεσθαι. *logice* μαχόμενός τινι 179,11. 12. 14 τοῖς προδήλοις 10,27 ἑαυτῷ 44,5
- μέγας τὸ σῶμα 9,6 μεζῶν ὄρος *logice* 15,6 πρότασις 22,13 sq. 26,14. 15 59, 21 sq.
- μεθιέναι τι 194,7
- μέθοδος ἀποδεικτικῆ 1,5 σοφιστικῆ 7,29 cf. 2,2. 23 συλλογιστικῆ 1,12 9,20 10,1 114,5 ἐν τέχνῃ καὶ μεθόδῳ ἐσκεμμένον 106,25
- μέλι 9,12. 14 48,9. 10 sq. 69,29. 30 177,33. 35
- μέλιττα 191,2
- μέμψις 121,17
- μὲν . . καὶ 182,15. 16
- μερικός 41,19 133,22 159,5 ὁ ἐκ δύο μ. συνάγων τι 163,18 195,24 μερικώτερος 41,22 μερικώτερον i. q. ἑλαττον 133,6. 9 i. q. πλεόνα *ibid.* 15. 17 sq. μερικώτερον ἐστὶ δηλωτικόν 41,20
- μερισμός 187,25
- μέρος. μέρη τῶν εἰδῶν 17,2. 3 ἐπὶ μέρους opp. καθόλου 4,19 τῶν ἐν μέρει 151,4 τῶν κατὰ μ. 7,27 159,2 182,17
- μέσος. εἰς μ. φέρειν 11,19 μέσος ὄρος *logice* 59,18 82,31 (αἰτίας ἐστὶ τοῦ συμπεράσματος) 89,15. 22 146,36
- μετά. τύπτειν μετὰ χειρός 154,5. 8 sq. μεταβαίνειν ἐπὶ τι 160,17
- μετάγειν τοὺς λόγους πρὸς τι 118,11. 15 ἐπὶ τινος 13,20 79,22 ἐπὶ τι 92,9. 27 103,28 107,19 108,24
- μεταλαμβάνειν 39,21 172,28 εἰς 32,28 45,2 πρὸς τι 118,18. 24 134,26
- μεταξύ *adv.* 4,2 28,31 πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξύ 94,10
- μεταπίπτειν εἰς τὴν τῶν ἐρωτῶντων τάξιν 117,8. 9
- μετατιθέναι *pass.* 3,26 122,3 ἔκ τινος εἰς τι 192,3—6
- μεταφέρειν τι (λόγον, ὄνομα) ἐπὶ τι 11,28 12,29. 13. 1. 22 78,26 83,21 87,7 92,13 107,20. 21 116,32 118,31 πρὸς τι 101,3 (*coni.* μεταγεῖν) 118,11 *om.* τι *ibid.* 27 εἰς τι 12,36 ἐπὶ τινος *ibid.* 27 μεταφέρειν expl. i. q. μεταφοραῖς χρῆσθαι 135, 4 sq.
- μεταφορά. ποιεῖν τὴν μ. (i. q. μεταφέρειν τὸν λόγον) 101,4 μεταφοραῖς χρῆσθαι 135,5. 6
- μεταχειρίζειν *med.* τὸν λόγον 100,28
- μετέχειν τῶν κοινῶν 98,6
- μετιέναι εἰς 27,4 τοὺς λόγους (*coni.* ζητεῖν) 7,31
- μετονομάζειν *pass.* 44,34
- μετοχή opp. ὄνομα 138,17
- μέχρι οὗτου 174,8
- μῆ. οὐκ ἐστὶ τὸ μῆ οὐκ ἐλέγχεσθαι 125,12 δ ἡμῖν μῆ ἐξήτασται 176,12 τὸ ναὶ ἢ τὸ μῆ λεγόντων 180,13 οὐ μῆ c. *ind. fut.* 181,28. 30 καὶ μῆ τις ὑπολάβοι 184, 25
- μηδαμῆ μηδαμῶς 20,11 49,28
- μηδαμῶς 50,14 cf. μηδαμῆ
- μη ποε opp. πλάτος 43,11 46,24

μηχύνειν τὸν λόγον 109,20 om. τὸν λ.
74,11
μῆν. οὔτε .. οὔτε μῆν 20,1 194,23 ναί μῆν
9,2 56,13 57,8 67,7 οὐ μῆν ἀλλὰ καί
58,25 100,14 ἀλλὰ μῆν καί 82,23 οὐ
μῆν δέ 106,4 151,31
μῆνις. οὔτος (Πρωταγόρας) γὰρ τὸν μῆνιν
.. ἔλεγε 106,16 sq.
μηνυτικός 26, 20 30, 19 115, 27 175, 8
176,2
μήποτε. ἐπισκέψασθαι μ. 64,9 *forsitan* 19,19
189,1. 14
μήτε .. καί 46,1. 2
μιγνύναι (ἔρωτήματα) 53,33
μικρός. μικρὸν ἀνωθεν 105,33
μισθωμα (coni. φόρου) τελεῖν 173,7
μοιχεία 48,35
μοιχεύειν 98,5
μοιχός. σημεῖον τοῦ μ. 48,11. 28 sq.
μοναχῶς λέγεσθαι 80,7 83,29 87,16 λύειν
136,33
μονομαχεῖν 141,6. 8 179,8. 10. 18. 31
μόνον οὐχί 15,15 117,21 135,17 196,4
μόριον. τὰ μ. ἐν τῷ ἔμφ. δυνάμει εἰσὶν 31,
20 μόριον τῆς ἀντιφάσεως 95,10
μουσικός 76,8 116,6 τὰ μ. 60,29 ἡ μου-
σική def. 119,17 ἀρχαί τῆς μ. 76,8
μοχθηρία. παρά τι ἔχειν τὴν μ. (σοφί-
ματα) 155,5 μοχθηρίαί τῶν παραλογισμῶν
25,5
μοχθηρός. μοχθηρῶς ἐρωτᾶν 177,10
μύρμηξ 191,2

Ναί. τὸ ναί φάναι, συγχωρεῖν 25,33. 35
26,1 εἰπεῖν (ἀποκρίνεσθαι, δίδόναι) ἢ τὸ
ναί ἢ τὸ οὐ sim. 43, 13. 15 124, 26
130,5 179,9 sqq. al. ἀλαβεῖσθαι χρῆ τὸ
ναί ἢ τὸ οὐ 179,33 ναί μῆν 9,2 56,13
57,8 67,7
νεκρός 41, 1. 2 (coni. ἄψυχος) 52,1 137, 29
νεῦσις dist. ἐρψις, βάδις 138,6
νῆμα 51,27
νικᾶν. τὴν νικῶσαν λήφεται 175, 17 176, 1
νίκη dial. 87,1 88,6
νοεῖν coni. διακρίνειν 9,28 i. q. μανθάνειν
24,9. 25 οὕτω (τὸ λεγόμενον) 9,31 16,7.
8 53,26 191,20 κατὰ τὸ πρῶτον, τὸ
δεύτερον 16,12 ἄλλο νενοήκασιν εἶναι τὸν

σοφ. ἔλ. 8,7 c. dupl. acc. 70, 8 165,3
τὶ ἐπὶ τινος 143,19 pass. 29,4 ὡς λε-
γόμενον 147,5 ὡς παράδειγμα 190,4 c.
inf. 57,5. 6
νόημα 11,27 28,28
νομίζειν ὅτι 63,11 67,24
νόμιμος. νομίμως πεπεράνθαι 174,27
νομοθέτης 26,8 103,4
νόμος (εὐρημα δειλῶν ἀνθρώπων) 103,5 δίχα
τῆς τῶν ν. γνώσεως 97,6 τὰ ὑπὸ τῶν
ν. λεγόμενα 115,24
νοσώδης 119,14 sq.
νοῦς τοῦ λεγομένου 5,25 135,15 δ τοιοῦτον
ἔχει τὸν ν. 40,5 49,32 67,6 διττόν τινα
ν. ἐκφαίνειν 28,25 τὸν ν. ἐκείθεν λαβεῖν
34,6 ἕτερον ν. εἰσάγειν 66,24
νυκτοπορεῖν 48,30
νύκτωρ πλανᾶσθαι 48,8. 12
νύσσα 33,11 91,7

Ὅ. εἶρηκε .. τὸ ὅτι δεῖ 54,32 *similia saepe,*
velut 1,17 141,33. 25 192,6 193,30 τὴν
ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν 192,5
δγκος δῆς 86,30
δδε. τὰδε λέγων, ὡς 79,31
δζος 197,12
δθεν *quare* 103,4 116,29 124,21
δθόνη 125,18 126,29
οἶκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι .. παράδειγμα
34,11
οἶονεῖ 7,24 83,24 100,28 120,16
οἶος. οἶον ἂν μόριον βούληται 95,10 cf.
103,17. 24 134,15 οἶον εἰπεῖν 22,4 ἡ
οἶον γένος αὐτῆς ἡ δρεξίς (?) 105,3 οἶον
ὡς 185,4 οἶον *nempe* 41,34 44,17 86,9
133,19 141,13 180,20. 26 οἶα c. partic.
2,9
οἶοσδήποτε 61,16 78,2
ὀκνεῖν πρὸς τι 128,4. 11
ὀκτάγωνον 60,11
ὀλίγος. κατ' ὀλίγον 26,26 μετ' ὀλίγον
78,15 88,26 89,12 109,29 al. πρὸ ὀλί-
γου 125,3 144,10 al.
ὀλόκληρος (λέξίς) 100,16
ὀλος. καὶ τὸ ὅλον ὡς ἔτυχε 96,24. 25
ὀλως *omnino* 123,22 εἴπερ ὀλως 95,32
ὀμβριος (ὕδατα) 33,24 34,1
ὀμβρος 33,29 δ. κατενηνεγμένου 48,23. 24
ὀμιλεῖν coni. ἐρωτᾶν 98,27

- ὁμιλία conī. διαλέξεις 32,24
 ὁμνύουσι. ἔκρινε δὲ ὁ δικαστὴς ὁμωμοκέναι τὸν Πλάτωνα 173,9
 ὁμοιοσημοσύνη 67,18 τῆς λέξεως exprl. 56,9. 23 οἱ παρὰ τὴν ὁ. γινόμενοι παραλογισμοὶ 66, 34 ὁ παρὰ τὴν ὁ. ἔλεγχος 108,30. 34
 ὁμοιοσχῆμων 35,15 τὸ ὁ. τῆς λέξεως 37, 9. 10 67,21
 ὁμοιότης. ἀπατάσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὁ., ἔκτινος βραχέως δ. 9,11.32 10,2 ἐξ ὁ. λαμβάνειν τὸ καθόλου 112,27
 ὁμοιοτρόπος adv. 21,6
 ὁμοιοχρῶμος 9,35
 ὁμοίωμα τῶν καθ' ἕκαστα 158,28
 ὁμολογεῖν 2,31 τὶ 114,28 pass. 10,26. 30 τὰ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ὁμολογηθέντα 12,14 ὁμολογουμένως 25,26
 ὁμολογία. ἐξ ὁμολογίας ἀληθῆς (πρότασις) opp. διὰ συλλογισμοῦ ληφθεῖσα 10,21
 ὁμοῦ λέγειν, κατηγορεῖν 40,28 41,11 sq. 180,5
 ὁμωνυμία 6,27 12,35 saepe δε (scil. ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων τόπος) εἴη ἂν ἢ ὁ καθ' ὁμωνυμίαν λεγόμενος ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν ἢ τάχα καὶ ἀμφότεροι 11,17sq. τὸ κατὰ τὴν ὁ. εἶδος (τὸ πρῶτον) opp. τὸ κατὰ τὴν ἀμφιβολίαν (τὸ δεύτερον εἶδος) 21,6 οἱ παρὰ τὴν ὁ. παραλογισμοὶ opp. οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν 22,37 sq. 28,5 sq. γένεσις τῆς ὁ. καὶ τῆς ἀμφιβολίας 128,14 τρεῖς τρόποι 28,2 sq. τέσσαρες τρόποι 137, 20 sq. 144,10
 ὁμώνυμος 2,25 saepe dist. συνώνυμος 6, 10 dist. ἀμφίβολος 11,34 al. ἐν τοῖς ὁ. ἢ ἀμφιβάλοις ἐλέγχος 123,28 τοῖς ὁ. τούτων διαλόγος 14,24
 ὁμωσ. δὲ δ. 159,18 174,26
 ὄναρ. μῆδὲ δ. γευσάμενοι 97,7 οὐδ' δ. ἂν ἤλπισεν 197,9
 ὄνομα dist. ῥῆμα 56,31 λεγέσθω νῦν καὶ τὰ ῥήματα ὀνόματα 13,7 cf. 11,26 28,9 τὰ ὁ. ἐκ συλλαβῶν 13,8 σύμβολα τῶν πραγμάτων τὰ ὁ. 11,25 sq. opp. τὸ ὅπο τὸ ὄνοματος σημαίνόμενον 12,14 sq. opp. ὁ ἀριθμὸς ibid. 32 opp. τὸ πρᾶγμα ibid. 36 sq. 56,7 τῷ ὁ. ἐν opp. τὴν φύσιν διάφορον 44,15 ὀνόματι λαμβάνειν opp. παραβολῆ, λόγῳ exprl. 131,22 sq.
 ὄνομασμός 12,9
 ὄνος ἄγιος, δε ἐν Ἰνδία λέγεται γενέσθαι καὶ κεράσφορος εἶναι καὶ ἀμφόδους 112, 29.30 113,1
 ὄξύνειν opp. περισπᾶν 145,34 146,9 pass. 66,30
 ὄξύς (φωνή, ὄγκος) 86,30.31 opp. βαρύς 119,17
 ὄξύτονος. ὄξυτόνος ἀναγινώσκειν 85,21
 ὀπηνίκα 48,22 105,14 111,24 142,2. 8 187, 18 c. conī. 48,24 66,18
 ὀπίσω. μικρὸν ὁ. 162,24
 ὀποιος i. q. ὀπότερος 192,16. 28
 ὀποιοσοῦν 89,5
 ὀπως. ἢ ὀπως ἄλλως 89,5 ὀπως δῆποτε 7, 11
 ὀρᾶν 108,19 ὀρῶντα exprl. 56,25 ὀρατά exprl. i. q. τὰ κατ' ἐνέργειαν ὀρατά 126, 7 sq. ὄρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἄριστ. παραδειγμα 63,9 ὀρᾶν πρὸς νίκην ἢ ἀπάτην 87,1 88,6 ὄρατο 143,7
 ὄρασις 151,12. 13
 ὄργη. πρὸς ὄργην ἐρωτᾶν, διαλέγεσθαι 110, 9. 10. 11
 ὀργίζεσθαι conī. θυμοῦσθαι 110,5
 ὄρεξις 105,3. 4
 ὀρθογραφεῖν 197,30
 ὀρθός. ἢ ὁ. ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις 135,34 ὀρθή (πτῶσις) 107,15 187,32
 ὀρίζειν. ὠρισμένως εἰδέναι 165,4 168,23
 ὄρκος. διὰ τὴν περι τὸν δ. εὐλάβειαν 173, 10 πρὸς ὄρκους ἀφίναί ibid. 14
 ὀρμᾶσθαι ἀπὸ 48,3 76,20 121,15 ἐκ 65,6 77,11 90,2 195,19. 22
 ὄρος 23,7 sq. 33,4 ὄρος ἐλάττων, μείζων, μέσος v. h. v.
 ὄσος. ἐν ὄσῳ. . φάμεν 182,22 ὄσον καθ' ἑαυτὸ 20,12 ὄσον ἐπὶ τούτῳ 71,30 150, 12 ὄσον πρὸς τὴν διάνοιαν 81,19
 ὄσαν c. ind. 19,22 28,13 135,15 141,4 157,21. 24 c. opt. 43,11. 12. 23 c. conī. et ind. 6,5. 6 21,14 92,20. 21 137,25 144, 14. 15
 ὄτε δὲ 138,21. 22 ὄτε μὲν 139,22 ὄτε μὲν. . ὄτε δὲ 138,27. 28 ποτὲ μὲν. . ὄτε δὲ 139,26. 27
 ὄτι c. inf. 128,15
 οὐ post ei 151,21 156,9 οὐ μὴ c. ind. fut. 181,28. 30 οὐκ ὦν. . μῆδὲ χρώμενος 89,32. 33 sim. 147,32 τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ cf. ναὶ
 οὐδέ. οὐ γὰρ οὐδέ 46,20 οὐδέ γὰρ οὐδέ 45,25 οὐδέ. . οὐδέ 81,6

οὐδέτερος. τὸ οὐδ. expl. 35,33 sq. τῶν οὐδ. τὴν αὐτὴν εἶναι ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν 107,14. 15 cf. 184,36 185, 27.32 188,2 οὐδετέρως 188,1 λέγεσθαι 185,23 186,14 ἐμνηνεῖν 187,30. 32
 οὖν epianaleptice, imprimis post parenthesis 52,9 54,22 68,8 102,8 103,27 119,10 122,24 131,25 134,11 143,10 144,18 148,14 al. ἀλλ' οὖν cf. ἀλλά
 οὐράνιος. εἶσι γὰρ τινὰ ἀρχὴν μὲν ἔχοντά μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα σώματα 50,3. 4 οὐράνιος λύρα opp. ἡ αἰσθητὴ αὐτῆ 119,1
 οὐρανός 42,4 119,2 πέμπτου σώματός ἐστιν 101,16. 28
 οὐσία. τὸ τὸδε τι . . ἐπὶ οὐσίας μόνῃς λεγόμενον 59,9 πρώτη οὐσία 67,29 αἱ καθόλου, αἱ μερικαὶ 68,13. 14 ἡ ἄτομος opp. ἡ καθόλου 151,5. 7 ἐν τῇ οὐσίᾳ τινὸς εἶναι 38,28. 32
 οὐσιώδης ποιότης plur. 152,8 οὐσιωδῶς ὑπάρχειν (coni. καθ' αὐτό) 37,24 38,19. 20 κατηγορεῖσθαι 40,19 41,10
 οὕτε . . καὶ 46,2. 3 . . καὶ . . δέ 61,28
 οὕτως. οὕτι γε 167,12
 οὕτος praenuntians 58,10 85,15 86,6 136, 1 137,13 al. καὶ τοῦτο epianaleptice 53, 30 82,17 ὅστις καὶ οὗτος (?) 144,14 οὗτος i. e. Ἀριστοτέλης 9,16 22,4 184,26 190,12 τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν opp. τὴν οὐράνιον 119,1
 οὐχί in fine enuntiat 128,23
 ὄφειλεν c. inf. 3,28 6,9 7,20 37,21 43,32 44,1. 4 al.
 ὄφθαλμός 43,8 169,23 170,32 sq.
 ὄχλος. ὁ πολλὸς δ. 98,11 103,21
 ὄψις 48,21 ὄψιν ἔχειν 6,19 sq. 45,26 sq. ἀσθένεια τῆς δ. 9,33 διακριτικὸς ὄψεως 37,28 sq. ὑπ' ὄψιν τιθέναι 11,20
 Παθητικός opp. ἐνεργητικός 35,15 sq. 67, 3, 189,15
 πάθος opp. ἐνέργεια 35,22 sq. 56,17 67,1.7 108,21 dist. γένεσις 35,22 sq. π. τελεωτικόν ibid. 26 ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48,21
 παίγνιον 2,19
 παίζειν opp. σπουδάζειν 2,18

παλαιός. οἱ π. (scil. σοφισταί) 103,10
 πάμπολος. πάμπουλο διαφέρειν 108,12. 13 διέστηχε 185,26
 παναισχρός. παναίσχιον 118,24
 πανήγυρις. ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς π. 8,30
 παντελής. παντελῶς ἀχρηστος 3,29 ἀπαρνεῖσθαι, διδόναι 119,7
 πάντη 59,8 66,31 91,16 101,17 (ἀνθίστασθαι) 130,23
 πάντως 3,13. 22. 30 10,13 13,34 14,27 saepe πάντως (scil. δύναται), τουτέστι καὶ ἐξ ἀνάγκης δύναται 147,34 πάντως γε 26,9 ἢ πάντως 22,31 ἀλλ' ἢ πάντως 120,28 οὐ πάντως 38,30 191,8 πάντως οὐ 83,30
 πάνυ 119,32 164,33 οὐ πάνυ τι 40,26
 παρά c. gen. velut παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ 1,13 4,32 8,17 12,19 18,21 19,25 21,34 22,3 al. ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου (σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῆ) 49,15 διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως 154,19 — τὸ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον 113,23 παρὰ μονάδα δέκα expl. i. q. τὰ ἑννέα 182,20. 21
 παραβολή coni. παράδειγμα 109,28 ἐν π. λαμβάνειν expl. 131,15 sq. παραβολῆ λαμβάνειν (opp. ὀνόματι) expl. ibid. 24
 παράγγελμα 130,24
 παράγειν *proferre* (testes) τοὺς πολλοὺς 101,16
 παραγωγή 71,2 190,25 192,22 sq. αἱ παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης 197,26 ἡ π. τοῦ σοφίσματος i. q. ἡ ἀγωγή 149,24 173,17. 22. 23 181,9
 παράδειγμα coni. παραβολή 109,28 π. τιθέναι τινός 46,14. 19 139,10. 11 145,28 πρὸς τὸ λεγόμενον 162,34 εἰς π. τιθέναι 29,36 164,33 ὡς π. λαμβάνειν 138,27 sq. πρὸς παράδειγμα ληφθέντες 23,32 ἕτερον π. προυλαμβάνειν 152,27 δῆλον ὡς (?) ἐπὶ παραδείγματος 108,26 χάριτι παραδείγματος ibid. 31. 32
 παραδιδόναι *tradere, docere* 1,4. 11. 13 2, 2. 8 sq. 4,29 al.
 παράδοξος. παράδοξα λέγειν 99,16. 26 102, 3. 5 ἡ εἰς π. ἀπαγωγή 101,11 εἰς π. ἔγειν ibid. 19 102,13. 19. 20 al.
 παράδοσις 120,31
 παραθαρρύνειν 2,28
 παράθεσις τῆς ἀληθείας 3,29

- παραινείν. ὁ ἡμᾶς παραινεί 178,18 cf. 182,13
- παρακατιόνει. παρακατιόντες ἐρούμεν 21, 27 31,11 172,17. 18 sim. 88,29
- παρακελεύεσθαι. ὡς ἡ τέχνη παρακελεύεται 59,5
- παρακολουθεῖν τῇ φαντασίᾳ 3,21
- παρακρούειν pass. 125,7
- παραλαμβάνειν τι ἀντί τινος 20,17 *trans-ferre* ἀπό τινος ἐνταῦθα 59,25 τὸ παραληφθὲν σόφισμα 152,26 *accipere* τὰ ὑπὸ τινων εὐρεθέντα πρότερον 196,28 *accersere ad demonstrationem* 36,15 55,28 58,21 59,20 sq. 105,5. 9 194,29 al. τὸ ἐν ἀρχῇ 45,2 ἐν ἐρωτήσει 129,1
- παραλιμπάνειν 24,3
- παράλληλος. ἐκ π. τιθέναι 5,6 7,5 16,32 89,11 171,12
- παραλογίζεσθαι 76,23 περὶ τινος 99,8 τινά 13,22 71,1 *passive* 72,9 (παραλογίζεται) 3,22 187,6 (παραλογίζεσθαι) 43,29
- παραλογισμός 12,4 *saepè* dist. παρεξέλεγχος 5,29 expl. 6,31 sq. 7,10 κυρίως *ibid.* 12 ἐν ἑκάστοις τούτων (sc. ταῖς φωναῖς καὶ τοῖς πράγμασι) παραλογισμῶν γινομένων 37,3sq. cf. παραγωγή
- παραλογιστικός 31,10
- παραμυθία *explicitio* 194,13
- παραιοεῖν. οὐδέν τι παραιννοημένον ἔχουσι 61,24
- παρασημειοῦσθαι 145,8
- παράσημος. παράσημα expl. 145,5. 6
- παρασκευάζειν ὅπλα 62,26 sq. *logice* i. q. κατασκευάζειν 94,20
- παραιοθέναι 151,29 *med.* 69,5 196,18
- παραιοτρέπειν *pass.* 16,9 122,17
- παραιογγῶν *med.* τινί τι 135,12
- παραιοεῖναι. τὰ παραιοόντα i. q. τὰ προκειμένα 8,9 ἐπὶ τοῦ παραιοόντος 163,23 172,31. 32 ἡ παραιοῦσα πραγματεία 1,7 sq. 4,3. 4 99, 24 σάφεις, μέθοδος 76,30 80,18. 22 ἀντίφασις 155,21 τὸ παραιοὺν βιβλίον 2,6 70,13 193,31 σόφισμα 142,32 144,3 187,28 189,25
- παραιοάγειν *pass.* (δπαραιοεῖν) 159,4
- παραιοβάλλειν 109,26
- παραιοφανείν 56,15
- παραιοεντιθέναι μεταξὺ τι 71,1 72,3. 4
- παραιοελέγχος 5,29 expl. 6,29 130,27. 28
- παραιοστάναι (παραιοστᾶν) *docere* 11,21 31,9 35,21. 22 39,23 84,30. 31 104,13 184,2 — ἡ ἀπὸ τῶν παραιοστᾶτων δόξα 91,19
- παραιο 92,27 *post compar.* 14,77 100,21 *post* προαιρείσθαι 123,9
- παραιοδικός. παραιοδικῶς ἐπιέναι τὴν λέξιν 135,33
- παραιοξύτονος *adv.* 32,26. 28
- Participium.* accus. absol. 185,1. 6. 7
- παραιοικός (χείρ) 154,37
- παραιοδίων 40,30. 31
- παραιοζός λόγος 31,10
- παραιοθίειν. παραιοσημένος περὶ τινος 18,5
- παραιορα. παραιοραν λαμβάνειν τινός 2,14 88,11 97,6. 10 περὶ τινος *ibid.* 23
- παραιοράζειν 96,30 97,27 ἀλλήλους 96,28
- παραιοραστικός συλλογισμός, μέρος τοῦ διαλεκτικοῦ 18,9 sq. παραιοραστικῶς διαλέγεσθαι 100,30 — ὁ παραιοραστικός 71,5 sq. 97,4 sq. *coni.* διαλεκτικός 71,12 97, 31 *dist.* ὁ διαλεκτικός 18,13 sq. *dist.* ὁ διαλεκτικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,24 *opp.* ὁ σοφιστής 70,30 sq. 89,26 sq. *opp.* ὁ ἐριστικός 99,14 — τὸ τῆς παραιοραστικῆς εἶδος 18,26 μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, λέγεται ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι 72,27 sq. οὐ διδασκαλική 88,13 *dist.* ἡ διαλεκτικὴ *ibid.* 20 ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ π. οὐκ εἶσιν μιᾶς τινος ὠρισμένης φύσεως 94,17. 18 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὑποδομένη 96,22 98,1 ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι π. 36,19. 24 ἡ ἀτεχνος παραιοραστικὴ 98,11
- παραιοπτος. π. σῶμα 101,16. 27
- παραιοταθλος. οἱ π. *coni.* οἱ ἀθλητικοί 8,26
- παραιοταχῶς 47,12
- παραιοεῖναι κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν (παραιοερασται) 174,25 νομίμως *ibid.* 27 συλλογιστικῶς 42,27 ἀδύνατον 50,12 ἄτοπον 52,13
- παραιορας *geometr.* 96,3 sq.
- παραιορατοῦν. τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου παραιορατωθὲν (παραιορατωθέν *libri*) 172,23
- παραιοράγειν εἰς ἀντίφασιν 2,25 42,15 43,26
- παραιογράφειν *geometr.* (*opp.* ἐγγράφειν) 90, 12
- παραιορέχειν 112,7 *pass.* 114,29 ἐν 115,7. 8
- παραιοκαλλῆς τὸ εἶδος 9,6
- παραιοκάλυμμα 125,21 126,12. 22 161,13
- παραιοκαλύπτειν 125,18 sq.
- παραιολαμβάνειν ἐν ἑαυτῷ 105,29 106,1. 3
- παραιοληπτικός *compar.* 183,30

περιουσία. ἐκ π. 186,15
 περιπέπτειν σοφίσματι 43,20 ψεύδει 55,22
 περιποιεῖν. τῷ Ὀμήρῳ περιποιήσεται τὸ
 ἀνέγκλητον 35,5
 περισπᾶν opp. δέξινεν 145,34 pass. 34,24
 66,30 159,28 περισπωμένως 33,2. 18. 27
 149,10 159,28
 περισπούδαστος 2,19 14,19 124,23
 περιτιθέναι ὄνομα τι 108,10
 περιττός *superascaneus* 78,8 176,10 178,9
 ἐκ περιττοῦ 119,32 numerus opp. ἄρτιος
 12,30. 31 119,18 sq.
 περιφέρειν pass. εἰς ἀντίφασιν 46,8
 πέρυσι 26,3
 πέτρα. πέτραι μετὰ δένδρων 143,32
 πέυκη 33,24 sq.
 πέυκινος 33,20
 πῆ μὲν ἀληθές πῆ δὲ ψεύδος 139, 33 141,
 4 al.
 πηγαῖος (ἕδατα) 34,1
 πήληξ (ὄ, ἦ) 106,17. 19
 πηροῦν 54,25
 πήρωσις 54,15. 19
 πιθανός 3,23 68,1 113,25
 πιθανότης. πῶς ἔχουσι πιθανότητα (πιθα-
 νότητος?) πρὸς τὸ πρᾶγμα 97,7
 πίπτειν ἔξω τινός 80,18. 32 ὑπό τι 112,16
 πίστις 23,18 π. λαμβάνειν τινός 97,15
 πιστοῦν med. διὰ τινος 8,20 διὰ τῆς ἐπα-
 γωγῆς 74,24 ἐκ 8, 23 13,30 58,5 τι 14,
 27
 πλάτος opp. μῆκος 43,11
 πλατύς. πλατότερον διαλαβεῖν 109,14
 πλατυώνυχος 112,21. 22
 πλεονεξία ἐν τῷ πυνθάνεσθαι expl. 121,25.
 26
 πλευρά 122,23 170,13
 πληγή 25,7
 πληθυντικός adv. 68,8
 πλὴν fore i. q. ἀλλά 4,14. 22 21,12 26,36
 39,30 48,17 65,3. 8 77,13 86,2 100,19
 143,19 149,4. 6 150,16 154,37 183,12
 πλήρης. τὸ πλήρες (τῆς λέξεως) 31,28 76,
 18 79,28 80,24 91,29 134,17 138,3
 143,27 166,12 178,27 180,28 183,30
 cf. 95,28 τὸ πλ. τῆ λέξει προστιθέναι
 85,33
 πληροῦν ἐπαγγεῖλαν 19,11 τὰς λύσεις 182,6
 πλοῖον (δυνάμει) 31,22. 23
 πλοκή τοῦ συλλογισμοῦ 4,25 8,13
 πλουτεῖν ἀπὸ φαινομένης σοφίας 197,17

πλοῦτος 8,1
 πνεῦμα grammaticè 21,23 37,9 144,34
 ποδίατος (ἥλιος) 48,26
 ποιεῖν pass. c. part. 33,8
 ποίημα. ἐν ποιήματι 33,6
 ποίησις ὄρρ. ἔπος 165,5
 ποῖος i. q. πότερος 120,27 122,22. 26 136,1
 191,10 192,10. 31 193,21
 πολυπραγμοσύνη 118,18
 πολυπράγμων 118,16 sq.
 πολλάκις. εἴ τις π. *si quis forte* 124,2
 πολλαχῶς. εἶναι τῶν π. λεγομένων 67,9
 πολὺς. διὰ πολλοῦ 14,16 μετὰ πολὺ 52,3
 πολύσημος 44,20
 πολυώνυμος 57,15 63,27
 πονεῖν 197,11 ἐν ταῖς πονηθείσαις ἡμῖν εἰς
 τὴν Διαλ. ἐξηγήσει 4,27 ἐν τοῖς εἰς τὴν
 Ῥητορικὴν πονηθείσαι 98,12
 πορεία καὶ ἐπὶ ἐρψεως καὶ βαδίσεως καὶ
 νεύσεως λέγεται 138,6
 ποριστικός τῶν λύσεων 3,13
 πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου 58,32
 opp. προσεχῆς 191,5
 ποσός. ποσὸν διωρισμένον, συνεχές 17,30.31
 ποταμός 11,32. 33
 πότερον in interrogatione simplici 179,9.
 10. 17. 18. 24 ποτέρως 43,2. 4
 πρᾶγμα opp. ὄνομα, φωνή, λόγος 11,25 sq.
 12,36 sq. 20,28 sq. 37,2 56,7 68,21 sq.
 74,1 τοὺς ἐκ τῶν πρ. γινόμενους παρα-
 λογισμούς 37,7 ἑτέρως τῷ πρ. ἔχειν opp.
 τῷ ὀνόματι 121, 8. 9 λύειν πρὸς τὸ πρ.
 opp. πρὸς τὸν ἄνθρωπον 123,1 πρᾶγμα
 expl. i. q. τὸ ὑποκειμένον 37,23 64,27
 161,2 opp. τὸ συμβεβηκός 160,25 cf.
 Corrig.
 πραγματεία. ἡ παρούσα, ἡ προκειμένη πρ.
 1,7 sq. 4,4 7,24 104,9 λογικῆ, διαλεκτι-
 κῆ, σοφιστικῆ, ἀποδεικτικῆ 1,3 3,17 4,8
 ἐν ταῖς αὐτῶν πρ. (scil. τοῦ τε διαλεκτι-
 κοῦ συλλογισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ) 2,5
 ἢ τῶν Ἰσῶων πρ. 195,9
 πρεσβεῖν. ὁ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι 104,3
 πρῶν 108,10
 προάγειν ἐρώτησιν 84,22 sq. 100,4 129,15
 συλλογισμὸν 106,25 κατ' ἐρώτησιν, ἐρω-
 τηματικῶς 111, 25 114, 15 157, 26 τὸ
 συμπέρασμα 120,15. 18 σοφιστικῶς παρα-
 λογισμὸν 187,5
 προαγορεύειν 117,27 135,16
 προαίρεσις. τὴν πρ. ἔχειν διὰ τινος 16,19

- τῇ πρ. διαφέρειν 89,12 ἀπὸ ἰδίας πρ. 189,7
- προβαίνειν (τοῖς κατὰ συλλογισμὸν δοκοῦσι προβαίνειν λόγοις) 49,4. 5 (ἐκ διαιρέσεως, ἢ ἐρώτησις) 85,7. 8 87,14 (ἢ λύσις) 159, 23 (κατὰ νόμους) 174,26
- προβάλλειν. τὸ νῦν προβαλλόμενον 26,7 ὡς πρότασιν (coni. προτείνειν) 138,10
- πρόβατον 112,24 132,1
- προγίνεσθαι 22,23
- προδεικνύειν pass. 117,30
- πρόδηλος 96,25 τοῖς πρ. μαχόμενον 10,27 coni. τὰ ὑποκείμενα αἰσθήσει 11,22
- προδιαστέλλειν med. 142,12
- προδιομολογεῖν pass. 117,29
- προεκτρέγειν 91,10
- προερωτᾶν pass. 132,21
- προηγεῖσθαι. προηγούμενος σκοπός 2,16 προηγούμενος 17,17 (coni. αὐτόθεν) 196, 16
- πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς 17,22
- προϊέναι. προϊῶν . . φησὶν sim. 4, 32 37, 12 48,2 71,10 προϊόντες μαθησόμεθα 26,7
- προΐσχειν med. ἀτέχνως τὴν ἐρώτησιν 98,11
- προκαταλαμβάνειν pass. ἐτέρῳ δόγματι 101,29
- προκομίζειν λύσεις 130,22
- προλαμβάνειν. προλαμβάνοντες εἰρήκαμεν 85, 23 ἐν τοῖς προλαβοῦσι 63, 16 98, 29 120,13 160,9
- προλέγειν. ὡς προετήκειμεν 160, 6 cf. λέγειν
- πρόληψις 3,26
- προοίμιον. ἐν προομίῳ 4,7 24,14
- προπαροξύτονος 32,28 adv. ibid. 27
- προπορεύεσθαι 91,10
- πρός c. acc. *prae* 69,23
- προσαγορεύειν pass. παρὰ τι 20,24
- προσαγωγή τῶν ἱερῶν, τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς 8,28. 30
- προσαποκρίνεσθαι 124,31
- προσαρμόζειν ἐνὶ ἐκάστῳ τὸ κατάλληλον ὄνομα 12,12
- προσβάλλειν τινί 3,23 4,1. 2
- προσγίνεσθαι 14,16
- προσδεῖσθαι c. inf. 150,18
- προσδιαλέγεσθαι 100,31 101,23 ὁ προσ- διαλεγόμενος 6,26 11,14 35,30 44,4 sq. 71,26 72,34 73,1. 2 al.
- προσδιατρίβειν τινί 3,19
- προσεῖναι τινι i. q. ὑπάρχειν 37,18 38,18 δυνάμει, ἐνεργείᾳ 31,12. 13
- προσεπερωτᾶν τὸ ἐνδεές 72,21. 22
- προσεπινοεῖν ἐξωθεν 65,10
- προσεπιφθέγγεσθαι 65,12
- προσέρχεσθαι τῷ δικαστῇ 42,17
- προσερωτᾶν 105,24 149,32
- προσέχειν 110,4 τινί 65,8 97,15
- προσεχῆς. αἴτιον πρ. 191,4 προσεχῶς τοῖς λεγομένοις 22,3
- προσηγορία 168,30 169,3. 5 σχῆμα τῆς πρ. 68,6 151,8
- προσήκων 3,10 ἐν τῷ προσήκοντι 37,12 προσηκόντως 109,15. 16
- προσθήκη. ταῖς καθ' ἕκαστον πρ. 196,29
- προσίστασθαι τινι 3,14
- προσκαῖσθαι τὴν ὑγίαν 26,26
- προσλαμβάνειν ἕτερον παράδειγμα 152,26 *logice* 10,17. 19 29,16 54,8 62,31. 33 63,8
- προσλέγειν 130,26
- προσομιλεῖν τινι 3,31
- προσοχή 121,33
- προσποιεῖν λήθην 111,5 med. τὸ εὐεκτεῖν 8,26
- πρόσρημα 53,28
- πρόσταξις. κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόστα- ξιν 174,25
- προσθεῖναι λύσιν 147,29 τὸ πλήρες τῆ λέξει 85,33 opp. διαιρεῖν 143,6
- προσυπακούειν 30,17 31,27 70,28 133,8 138,2 157,3 169,7
- προσφέρειν 185,2
- προσφθία. τὸ παρὰ τὴν πρ. (εἶδος) expr. 21,24 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν πρ. (σοφισμοί) 23,5 ὁ παρὰ τὴν πρ. τρόπος 32,19 sq. τοῦ παρὰ πρ. παρά- δειγμα 34,12
- προσωπεῖον. τὸ πρ. τῆς διαλεκτικῆς ὑπο- δέσθαι 96,21. 22
- πρόσωπον *persona* 126,24
- πρότασις. ὁ τῆς πρ. λόγος 129,10. 11 ὅταν τὸ συμπέρασμα ψευδὲς ᾖ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ πρ. ψευδεῖς εἰσιν 136, 29. 30 οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν 137,3. 4 (cf. συμπέρασμα) ἐλάττων, ἡττων, μειζων v. h. v.
- προτάττειν τί τινος pass. 3,18. 27
- προτείνειν λόγον 81,14 συλλογισμὸν 120, 26 ὡς πρότασιν (coni. προβάλλειν) 138, 10 ἐρώτησιν 157,21 τὸ προτεινόμενον 134,19 med. 53,1 ἐρώτησιν 113,11

πρότερος. τὰ δεύτερα τῶν Προτέρων (scil. Ἀναλυτικῶν) 140,17
 προτιθέναι med. εἰπεῖν 8,15 14,14
 προτρέπειν med. 2,23
 προφανής 192,24
 προφέρειν 77, 26. 27 (coni. ἐπαγγέλλειν) 139,5 ἐρώτημα, ἐρώτησιν 71,18 81,15 σόφισμα 152,9
 προφορά. ἄλλως κατὰ τὴν πρ. ἐκφερόμενος (ἄρος) 44,34 τῇ πρ. τῆς λέξεως ταυτόν 150,1 ἄμοιος διὰ τὴν πρ., τῇ πρ. *ibid.* 23. 28
 πρῶν 25,35 58,20 85,6
 πρῶτος. τὰ τῇ φύσει πρῶτα i. q. τὰ κοινὰ 7,21 πρῶτα i. q. πρῶτον 2,27 138,17 πρῶτως 156,31 198,14
 πτώσις αἰτιατική, δοτική, ἀρρηνική, θηλυκή 107,11 sq. εὐθεία 109,2 γενική 166,32 ὀρθή 187,32 ἀνόμοιος *expl.* 186,23. 29 σολοικίζειν ἐν πτώσεσιν *ibid.* 5
 πυνθάνεσθαι τὰ πλείω ὡς ἐν 54,4
 πῦρ 94,10 ἐν πολλαπλασίονι ἀναλογία ἐστὶ (cf. Καινός) 89,7 sq. ταχὺ αὖξει *ib.* 9
 ῥάβδος 145,24. 25
 ῥῆμα. τὰ ῥ. τοῦ Διός 34,17 *dist.* ὄνομα 11,26 36,10 56,31 καθ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ αὐτὰ ὀνόματὰ ἐστὶ 11,26 cf. 13,7 28,10 ἐνεργητικὸν ῥ. 75,6
 ῥητορικός. ῥ. συλλογισμοὶ 48,27 ῥ. ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται *ibid.* 31 ἡ ῥητορική 97,8
 ῥήτωρ *expl.* 115,22
 ῥίς 105,8 sq. 183,32 184,6 sq.
 ῥοπή. ῥοπήν διδόναι πρὸς συγκατάθεσιν 95,34
 Σάργ. κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειαν 169,27 σαφήνεια. πρὸ τῆς τῶν ῥητῶν σ. 164,12 πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου 172,20 σαφηνίζειν 1,10 30,22 46,12 142,18 143,24 152,26 176,10 178,18 σαφηνισθήτω 23,17 112,19
 σαφηνισμός. πρὸς σαφηνισμόν τούτου 141,29
 σαφής. τοῦ σ. ἔνεκα 22,5

σημαίνειν. τὸ σημαίνόμενον *significatio* 107,31 124,7. 24 127,29 140,27 148,22
 σημαντικός (φωνή) 105, 28 τινός 36, 32 67,1. 7 107,7 108,21 al.
 σημεῖον 98,6 (coni. στοιχεῖα) 110,10 geometr. 7,26
 σημεῖου med. *adnotare* 30,9 σημειωτέον 7,1
 σημειώδης. αἱ σ. ἀποδείξεις 48,27. 28 σήπειν *pass.* ἄμβροιοι, πηγῆσιοι ὕδασι 33,24 34,1
 σήρ. τὰ ἐκ σερῶν νήματα (coni. ἐξ ἐρίου) 51,27
 σιγᾶν. σιγῶντα *expl.* 28,14sq. 56,24 86,20 σιθηροῦς. ἐπὶ τοῦ σ. γένους 6,23 (opp. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χρυσοῦ γένους) 45,33
 σιμότης 105,7 sq. 183,32 184,10 sq.
 σιωπῆ δηλοῖ τὸ ναί 53,28 τὴν σ. τιμᾶν 60,35
 σκαληνός (τρίγωνον) 83,14
 σκέλος κοῖλον 184,5
 σκέπτεσθαι καθ' αὐτόν, μετ' ἄλλων 68,23 sq.
 σκεῦος *expl.* i. q. οὐδέτερον 108,7
 σκέψις. τὴν σκ. πρὸς τι ποιῆσθαι 68,24. 26 οὐ τῆς παρούσης ἐστὶ σκ. 76,30 σκοπεῖν ὅτι (?) 136,36 σκόπησον 134,14 σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας, τοῦ βιβλίου 1,6. 10 sq. ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου σκ. 97,17 135,33 σκοποῦν ἔχειν c. *inf.* 95,12
 σκόροδον 92,17. 19
 σκοτεινός. τὸ σκ. τοῦ λόγου 21,28
 σκυλάκιον ὄρα, οὐχ ὄρα 45,37 τυφλόν 54,16 sq.
 σκυτεὺς 40,17 sq.
 σκυτική 40,26
 σκῶλον. σκώλου παντὸς πόρρω καθισταμένου 3,34 ἀλλήλοισι σκῶλα τιθέναι πρὸς τι 91,8
 σολοικίζειν 19, 28 99,17. 27 *def.* 186,7 opp. ἔλλην(ζειν) 185,12 γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους 106,10 sq. ἐν πτώσεσιν 186,5 ἀληθῶς, φαινόμενος *ibid.* 23 sq.
 σολοικισμός 106,7 sq. i. q. σολοικίζειν ἐν πτώσεσιν 186,6 ἀληθής, φαινόμενος 19,30 20,1 ἄμοιος ἐστὶ τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένοις ἐλέγχοις 108,15 sq. κατὰ τὰ ὀνόματα γίνεται *ibid.* 22 sq.
 σόλοικος *def.* 186,8

- σοφία φαινόμενη 15,7 sq.
σοφίζεσθαι 15,22. 30 29,20 36,14 τινά 1,
21 32,27 pass. σοφιζόμενος 43,29 σο-
φίζονται 52,26
- σοφισμα 1,18 3,7.12 5,28 sq. saepe ταύ-
τόν τῷ ἐριστικῷ συλλογισμῷ 5,30 οὐ γάρ
εἰσι τὰ σ. ἀληθεῖς ἔλεγχοι ἀλλὰ φαινόμε-
νοι 123,12
- σοφισμός 3,8 21,34 23,1.32 29,22 48,2 55,
4 al. γενικοί στοχασμοὶ τῶν σ. 1,14 3,6. 7
- σοφιστεύειν 16,31 100,20 172,31
- σοφιστής 1,12. 17. 18 2,3 sq. saepe τίνων
ἐφίενται 7,30 cf. 17,5 19,25 ἐλέγχουσι οὐ-
δαμῶς 11,12 φαινόμενος σοφός 15,7 ἀπό
φαινομένης σοφίας ἐξηματιζοντο ibid. 8. 9
cf. 197,17 πάντα εἶδέναι διαβαβαίουνται
15,13.14 opp. ὁ διαλεκτικός 195,30 opp.
ὁ πειραστικός 89,30
- σοφιστικός i. q. φαινόμενος opp. ἐπιστη-
μονικός 14,11 ἔλεγχος 1,6. 8 2,2. 16 sq.
al. κοινὸν πάντων τῶν σ. ἐλέγχων τὸ
φαίνεσθαι 5,7 i. q. φαινόμενος ἔλεγχος ibid.
27 dist. φαινόμενος ἔ. 7,7 sq. 8,7. 8 λόγος
2,8 (dist. ἀποδεικτικός, διαλεκτικός) 5,1
7,30 al. συλλογισμὸς 2,1. 7 (i. q. ἐριστι-
κός) 4,8 sq. 7,16 al. opp. φαινόμενος
συλλογισμὸς def. 5,13. 14 πᾶς συλλ. σοφ. ἢ
παρὰ τὴν ὄλην ἐστὶ . . ἢ παρὰ τὸ σχῆμα
135,26. 27 τρόπος 6,27 21,1 sq. al. σ.
ἐνολήσεις 2,7 εἰρη τῶν σ. ἐν. εἰσι δύο
20,18 sq. σ. πραγματεία (dist. διαλεκτική,
ἀποδεικτική) 3,17 al. πρῶτα τῆς σ. με-
θόδου 7,29 sq. διαλέξεις 101,8 σ. δια-
τριβαί 120,24 σ. ἔργον 101,1 σοφιστι-
κῶς ἐλέγχειν opp. ἀληθῶς 6,28 ἀποκρί-
νεσθαι 135,1 — ἡ σοφιστική 2,22 dist. ἡ
διαλεκτική 4,2 8,3 φαινόμενη σοφία 15,7
δύναμις 17,7 τέχνη ibid. 10. 11 ἀχρη-
στός ἐστὶ πανταλῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπι-
στήμῃ 3,28 διαφέρουσι ἀμφοτέραι (ἡ
πειραστική καὶ ἡ διαλεκτική) τῆς σ. 72,
30 sq. — ὁ σοφιστικός 12, 35 coni.
ἐριστικός, dist. ὁ διαλεκτικός, ὁ πειραστι-
κός 88,25 dist. ὁ ἐριστικός ibid. 26 sq.
99,15
- σοφός. ὁ σ. φαινόμενος, ὁ ὄντως σ. 15,8 sq.
σπερματικός. οἱ φυσικοὶ καὶ σπ. λόγοι
197,12
- σπεύδειν c. inf. 8,29 9,3. 4 91,13 111,5
- σπουδάζειν opp. παίζειν 2, 18 c. inf.
46,3 115, 23 pass. 100, 2. 8. 18 103,
- 19.20 109,12 παρὰ τοὺς σοφισταῖς 16,22
106,7
- στάδιον διελθεῖν, διέναι 115,32. 34
- στέλεχος 197,11. 12
- στέλλεσθαι διττόν 189,6 sq.
- στενοχωρεῖν pass. περὶ τι 42,23
- στέρησις. τὸ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τοῦ
ποιεῖν ἐστὶ στ. 182,28
- στερητικός. στερητικῶς opp. καταφατικῶς
89,19
- στιγμὴ πέρασ οὐσα γραμμῆς μὲν διαστάσει
ἀπολειφθήσεται τῆς γραμμῆς . . ἔσται ἀδιά-
στατος καὶ ἀμερῆς 96,4—6
- στίχειν *inlerpungere* 84,11
- στίχος 34,7 165,4 sq. 168,23 169,6
- στοιχεῖον. αἱ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων 13,8
τὰ στ., ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὀνόματα,
πεπεράσθαι 14,3 οἰοῦναι στοιχεῖα coni.
ἀρχαί 7,24 109,25 i. q. παράστημα 145,5
- στολιζέειν 8,27
- στοχάζεσθαι πόσων οἱ σοφισταὶ στοχάζον-
ται 17,5 expl. 19,20 τῶν παρ' αὐτῶν
στοχαζόμενων ibid. 25
- στοχασμός. γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφι-
σμῶν 1,14 3,6
- στρέφεσθαι περὶ τι 94,12
- συγγινεσθαι Σωκράτει 40, 26 τῇ τούτου
φιλῆ 98,4
- σύγγραμμα 1,9
- συγκατάθεσις 60,36 τὸ ναί, τὸ τῆς σ.
προσῆμα 53,28 τινός 95,34
- συγκαταμιγνύναι pass. τινί 52,15. 17
- συγκατανεύειν τινί 157,17. 18
- συγκατατάττειν pass. τινί 38,12. 16
- συγκατατιθέναι med. τινί 26,3. 4
- συγκεφαλοῦν med. 99,29
- συγκλῦς (ἄνθρωποι) 103,12
- συγκρίνειν pass. πρὸς τι 38,2. 3
- σύγκρισις τῶν αἰσθητηρίων opp. διάκρισις
23,15
- συγγεῖν (coni. κυκᾶν) τὰς διαλέξεις 172,29
ὡς μὴ συγγεθῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν 109,21.
22 συγκεχυμένος opp. ὠρισμένος 184,7
συγκεχυμένως ibid. 3
- συζευγνύναι 113,10
- συζυγία συλλογιστική 4,10 sq. ἀσυλλόγιστος
ibid. 23
- συκῆ 197,8
- συκοφάντης 173,6. 7 sq.
- συλλαβή. αἱ σ. ἐκ στοιχείων 13,8 ποσόν
157, 23 μὴδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμά-

των συλλαβᾶς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
 συλλαμβάνειν 24,30 105,12 113,20
 συλλογίζεσθαι i. q. λογίζεσθαι (ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν ταῖς ψήφοις) 12,25 *logice* τὸ ἐναντίον 3,1 *ελεγχον* 157,8 c. *dupl.* acc. 186,3. 4 191,32 τρόπον τινά 97,12 ὁ δυνάμενος ἐπιστημότως συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος οἶδε καὶ παραλογίζεσθαι 198,1.2 τὸ συλλογίζόμενον i. q. ὁ συλλογισμὸς 49,9 συλλογισθεῖη? 122,8
 συλλογισμὸς ἀπλῶς 1,3 7,15 κυρίως 3,32 φαινόμενος 4,12. 22 ἀληθής, ἀληθῶς 9, 18. 20 ψευδής, ἀληθινός, μόρια τοῦ ἀλ. σ. 73,9 sq. τῶν κατηγορικῶν σ. τὸ εἶδος τριττόν 2,3 sq. τὰ τῶν σ. εἶδη 17,13 sq. σοφιστικὸς (ἐριστικὸς), διαλεκτικὸς, ἀποδεικτικὸς 2, 1 sq. 4, 8 sq. 7, 15 sq. al. συλλογισμὸς, τουτῆστιν ἀποδείξεις καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς 95,11 ἐκ πισωτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς σ. γίνεσθαι 192,26 διὰ συλλογισμοῦ λαμβάνειν διστ. ἐξ ὁμολογίας 10,20 ἀποδεικνύοναι, δεικνύοναι *ibid.* 22 11,1
 συλλογιστικὸς τῶν ἀντικειμένων 18,8. 9 σ. μέθοδος 1,12 9,20 58,32 59,3 114,5 197,24 *συζυγία* 4,10 sq. σ. εἶδος 4,11. 30. 31 7,11 συλλογιστικῶς συλλογίζεσθαι 4,21 περαίνειν 42,27 συνάγειν 114,5 (*coni.* ἀληθῶς) συμπεραίνεισθαι 163,10
 συμβαίνειν *logice* 53,36 54,6 116,18 sq. *saepe* ἐκ 55,25 61,6 115,33 διὰ τινων 146,38 155,21 παρά τι 67,13 τὸ συμβαῖνον *expl.* 130,16 i. q. συμπέρασμα 131,10 cf. 117,24. 26. 33 — οὐ τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν 37, 32 sq. 125, 31. 32 οὐκ ἀνάγκη τὰ τῷ διαφόρῳ συμβαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν 150, 36 sq. παραλογισμὸς, σόφισμα παρά τὸ συμβεβηκὸς 37, 32 sq. 125, 30
 συμβάλλειν *med.* οὐ μικρά 109,15 εἰς 19, 10
 συμβιβάζειν τὸ ἀπορούμενον 92,23
 σύμβολον. σύμβολα τῶν πραγμάτων 11,25
 συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ἡρώων καὶ ὑγρῶν 36,20
 σύμμετρος *geometr.* 119,18 170,13
 συμμιγνύναι τὰ διάφορα ὑποκείμενα 53, 1.2

συμνημονεύειν *pass.* τινί 132,20. 21
 συμπαραλαμβάνειν 184,24
 συμπεθεῖν 67,22
 συμπεραίνειν *pass.* i. q. περαίνειν (?) 13, 10 *med.* τὸν λόγον 97,31 *logice saepe, velut* 77,14 *med.* 145,31 παρά τι *pass.* (συμπεπέρασται) 25,9. 10 τεχνηέντως 59,6
 συμπεραντικὸς 120, 16 συμπεραντικῶς *expl.* 114,3 ἐπάγειν *ibid.* 9
 συμπέρασμα 3,34 al. κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον 114,5 ἀληθῶν οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές 83,3 (cf. *πρότασις*) καὶ τὸ σ. δῆλον 89,9. 10 96,15
 συμπερασματικὸς 85,26. 27
 συμπεριλαμβάνειν 184,30
 συμπίπτειν 122,24
 συμπλέκειν *pass.* 28,27 τινί 138,2 190,1
 συμπληροῦν. συμπληροῦντα αὐτοῦ (*scil.* τοῦ γένους) τὸ εἶναι 38,28
 συμπλοκὴ πρὸς τι (*coni.* σύνθεσις) 14,6 *log.* 41,8
 * συμποδισμὸς *coni.* ἀπάτη 135,13
 συμφέρειν *pass.* 51,30
 συμψεύδεσθαι ἐπὶ τινος 44,13
 συνάγειν πολλά τινα καὶ διάφορα πράγματα 12,8 ἐκ τινος τὸν ἔπαινον εἰς 118, 29 *concludere saepe, velut* 46,27 55,26 sq. ἐπὶ ποιῶ τὴν ἐρώτησιν 157, 33 συνάξει 114,16 157,24 191,28 193,17
 συναθροίζειν πλοῦτον ἐκ τινος 14,23
 συναίρειν. ἵνα συνελῶν εἴπω 16,2 συνελόντα φάναί 165,28
 συναληθεύειν. συναληθεύσει ἄρα ἡ ἀντίφασις 119,29
 συναμιλλᾶσθαι τινί 179,11
 συναμφοτέρος. τὸ σ. 38,12 143,13
 συναναίρειν τὸ ἐπόμενον 49, 19 τὸ συναχθέν 191,12
 συνάπτειν (*coni.* συντιθέναι) 30,6 90,30 *pass.* (*coni.* κεκλωσμένα) 51,28 πρὸς τὰ προσεχῶς εἰρημένα συναπτόμενον 99,4
 συνημμένως κατηγορεῖν, λέγειν (*opp.* διηρημένως, χωρὶς) 40,16 41,1. 25 184,19
 συναριθμεῖν τὸ ἐν ἀρχῇ 46,9. 11
 συναρπάζειν *pass.* ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως 54, 23
 συνδεῖν *pass.* τῇ ὄλῃ 3,21
 σύνδεσμος *grammaticae* 119,32 145,11 189, 23

- συνδυάζειν pass. μετά τινος 184,1
 συνεθίζειν pass. c. inf. 129,12
 συνελαύνειν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον 163, 11
 συνεμφανίζειν ἔν τι 182,23 pass. 104,24
 συνενοῦν. συνηνωμένως 28,27 cf. 183,7
 συνεξακούειν pass. 104,18
 συνεπινοεῖν 132, 23 167, 26 pass. 182,17
 συνεπινοούμενα expl. 132,20
 συνέρχασθαι. πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναι τινα 72,11
 συνεφέλλειν. συνεφέλλον copī. ἔλλειπτικόν 29,19
 συνεχῆς (διαίρεσις) 128,5 τινός 196,27
 συνήθεια. τὸ ἀνώμαλον τῆς σ. 67,33
 συνήθης. σύνθηες αὐτῶ (Ἀριστοτέλει) 84,7 183,21 τὰ σ. τοῖς πᾶσι (copī. τὰ κοινά) 97,20
 σύνθεσις (copī. συμπλοκή) στοιχείων, γραμματῶν 14,3 sq. τῶν πεπερασμένων καὶ ἡ σ. πεπερασμένη ibid. 4 πᾶσα σ. μερικὴ 41,19 τὸ κατὰ σύνθεσιν τρίτον εἶδος 21, 20 τρίτος τρόπος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν 29,2 sq. δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν σ. 23,5 sq. ἄλλον ὅτι τὸ παρὰ τὴν σ. τρόπον τινα παρὰ τὴν διαίρεσιν ἐστὶ 143,15. 16 τινός μετὰ τινος ibid. 23. 24
 σύνθετος. τῷ συγκατατεταγμένῳ καὶ συνθέτῳ (ἀνθρώπῳ) opp. τῷ ἀπλῶ καὶ ἀκατατάκτῳ τῷ καθόλου 38,16 σ. κατηγορία 41,18. 20 τὸ σ. καὶ ὑποκειμένον i. e. τὸ πρᾶγμα 37,23 τὸ σ. opp. οὐσία 59,9 i. q. ἡ οὐσία μετὰ τῆς ποιότητος ibid. 22 cf. 182,11 τοῦ σ. τὸ μέρος διαιεθεῖν οὐ διττὸν 145,17 compar. 133,17 συνθέτως 29,4
 συνθεωρεῖν copī. συννοεῖν pass. ἔν τι 182,26
 συνθλίβειν τινα εἰς ἀντιφάσεις 70,32
 συνίεναι c. acc. c. inf. 67,8 τῶν συνιέντων τις 74,28
 συνιστάναι (συνιστᾶν) ἐλέγχους, σοφίσματα 1,11 3,4. 12 τὰ πολλαχῶς λεγόμενα 139, 20 *demonstrare* πρότασιν 23,21 119,11 ὅτι 16,15. 19 c. acc. c. inf. 79,10 διὰ τῆς ἐπαγωγῆς 73,16 182,19 διὰ τῆς ἀδύνατου δειξέως 75,34 συνίστασθαι (copī. γίνεσθαι) 37,6. 11 παρὰ τι 55,34 ἐκ 16, 31 21,8. 22 sq. 137,21 144,11
 συννεύειν τινί 72,14. 15
 συννοεῖν copī. συνθεωρεῖν pass. ἔν τι 182,27
 συνοραῖν 47,13 122,26 128,2 137,17
 συνοουσία διαλεκτικὴ 82,31
 συνοουσιάζειν ἔν ἀγορᾷ 100,9
 σύνταγμα 176,8
 σύνταξις *grammaticae* οὕτως ποιεῖν τὴν σ. 7,21
 συντάττειν τί τι 68,18 *grammaticae* οὕτως συντακτέον τὸ χωρίον 81,32
 συντείνειν πρὸς ὑγίαν 2,11
 συντελεῖν πρὸς τι 110,13 sq. (τινί) 111,9 176,31 εἰς 117,9 (τινί) 113,7
 συντέμνειν τὸν λόγον 117,34
 συντιθέσθαι (i. q. προστιθέσθαι) 29,9. 10 30,6 ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48, 21 τὰς προτάσεις (copī. τάττειν) 99,19 τὰς ἐρωτήσεις 109,14 τινί 30,18 (opp. διαίρειν) 142,22. 24 144,28 147,20 159,23 al.
 σύντομος. διὰ σ. λόγου διδάσκειν 17,27 σ. ποιῆσθαι τὰς ἐρωτήσεις 110,2 122,16 συντόμως 85,22 170,15
 συντρέχειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ 9,15
 συνυπάγειν pass. τῇ ἐρωτήσει 53,34
 συνώνυμος (dist. ὁμώνυμος). πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται 6,5. 11 τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται 38,29
 συστημαίνειν pass. τῷ εἶδει τὸ γένος 183, 19
 σύστασις (τῶν σοφισμάτων) 1,17 26,12 194,13
 σφαγή plur. 25,7 43,4
 σφαλερός (ἀπόκρισις) 81,13
 σφάλλειν. κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν 9,11 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένος 7,11 τὸν ἔν τι ἐπισημῆ σφαλόμενον 75,25
 σχέσις ποιά 35,13 ἀόριστος 152,24
 σχῆμα geom. 82,29. 30 83,19. 20 τὸ παρὰ τὸ σχ. καλούμενον εἶδος τῆς λέξεως 21,25 φαντασία τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὸ σχ. τῆς λέξεως 23,12 ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχ. τ. λ. ἠνωμένοι ἐλέγχους 108,15 sq. cf. 150,25. 35 151,14 152,1. 6 al. τὸ σχ. τῆς προσηγορίας 68,6 151,8 *logice* πᾶς συλλογισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ἑλλην ἐστὶ. ἢ παρὰ τὸ σχῆμα 135,26. 27 τὸ σχ. ὑγιές, ἡμαρτημένον ἔχειν 5,14. 15 7,10 sq. 19,1 70,22 89, 10 135, 31 κατὰ τὸ σχ. μὴ ὑγιᾶς,

μὴ καλῶς ἔχων, ἡμαρτημένος 7, 2. 3.
 12, 13 19, 2 90, 28 136, 23. 36 195, 23
 φυλάττειν τὸ τοῦ σχ. Ἔβιον 4, 21 136, 19
 ὁ ἀσυλλόγιστος ἔχων τὸ σχ. 89, 32 διὰ
 τὸ τοῦ σχ. ἀσυλλόγιστος 162, 33 πρῶτον
 σχῆμα 4, 19 δεύτερον 10, 32 11, 3 58, 22
 96, 14 δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχ.
 4, 27 59, 27 70, 24 89, 4. 7 136, 6. 21 αἰ.
 τρίτον 11, 6 58, 17 60, 7. 13 ὁ ἐκ δύο
 μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων πειρώμε-
 νός τι συνάγειν 70, 24 89, 5 cf. 59, 27
 σχηματίζειν pass. εἰς 35, 19. 20 κατ' ἐνέρ-
 γειαν τὸν λόγον *ibid.* 26. 27 τὴν ἐρωτήσειν
 κατὰ τὸ πότερον 133, 13
 σχηματισμὸς τῆς λέξεως 21, 25 35, 13
 σχολή plur. εἰς ἑκείνα (*scil.* τὰ Πρότερα ἀνα-
 λυτικά) 58, 26
 σώζειν ἐν ἑαυτῷ τὸν ὀρισμὸν 58, 30 σώζει(?)
 καὶ ἐπὶ τούτου 16, 12
 σώμα πέμπτον 101, 16. 28
 σωματικὸς (διάθεσις) 9, 16
 σωρός 51, 29
 σωφροσύνη 53, 32 sq.

Τάξεις τῶν ἐρωτῶντων 117, 8
 ταπεινός (φρόνημα) 14, 27
 τάττειν (*coni.* συντιθέναι) προτάσεις 99, 19
 τὶ ἐν τινι 68, 30
 ταυτολογεῖν 178, 9
 τάχα *fortasse* 26, 21 49, 7 138, 14
 ταχύς. ταχείας ποιησθαι τὰς ἐρωτήσεις
 110, 2 ταχύ *adv.* 89, 9 ταχέως 157, 32
 183, 14 τάχιον 122, 15
 τελεῖν φόρους τινί 173, 8 *intrans.* ὑπὸ εἶδος
 55, 4
 τέλειος. τὸ τ. ἔχειν ὑπό, ἀπὸ τίνος 198, 12.
 13
 τελειοῦν *pass.* 198, 14
 τελείωσις τοῦ μαθητοῦ 35, 24 *coni.* ἐπί-
 θεσις 197, 2
 τελειωτικὸς (πάθος) 35, 26
 τέλειος. τελειώτερον 47, 10
 τελευταῖος. τελευταῖον *dist.* συμπέρασμα
 114, 7. 8
 τέλος *expl.* i. q. συμπέρασμα 140, 9 142, 1
 περὶ τὸ τ. 41, 12 πρὸς τῷ τ. 140, 5
 τεμάχιον (τεμμάχιον *libri*). τὸ τοῦ στίχου
 τ. 34, 7
 τετραγωνισμὸς cf. Ἀντιφῶν, Βρύσων

τετράγωνον 60, 9 ἐκτός, ἐντός τοῦ κύκλου,
 τὸ μεταξύ 90, 13 sq.
 τετράπηγος (τῷ μήκει) 43, 11 sq.
 τετράπους 132, 5. 6
 τετρασύλλαβος 12, 33
 τέχνη *coni.* ἐπίστημη *opp.* δύναμις 17, 7.
 8 sq. ὡς ἡ τ. παρακαλεῖται 59, 5 εἰ-
 δέναι, ἀγοσεῖν τὴν τ. 97, 21. 23 sq. *expl.*
 i. q. συλλογισμὸς 106, 24 αἱ ἄλλαι τ.
 (*opp.* ἡ λογικὴ πραγματεία) 198, 11. 12
 μετὰ τ. 97, 27 ἐν τ. καὶ μεθόδῳ σκοπεῖν
 106, 24. 25
 τεχνήεις. τεχνήντως (*συμπεραίνειν*) 59, 6
 τεχνικός 179, 2
 τέως 104, 8
 τιθέναι ὄνομα 12, 8 παράδειγμα 46, 14. 19.
 20 87, 29 139, 10. 11 τὴν αἰτίαν 129, 28
 168, 7 τὸ σόφισμα 147, 28 τὸν τρόπον
 ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν 68, 19 τοὺς τρό-
 πους εἰς ἀριθμὸν ὠρισμένον 75, 18 εἰς
 παράδειγμα *pass.* 164, 33 *med.* τινὶ ὄνομα
 13, 34 τὸν ὀρισμὸν 46, 13 σόφισμα 82, 18
 i. q. συγχωρεῖν 75, 20. 21 *coni.* συχω-
 ρεῖν 148, 16. 17 sq.
 τίκτειν ἀπάτην *pass.* 48, 20
 τιμᾶν τὴν σιωπὴν 60, 35
 τίς. τὸ τί μερικόν ἐστὶ 41, 19 ἀλλ' ἄττα
 49, 11
 τίτανος 92, 15
 τμήμα τῆς γῆς 145, 4
 τοῖνον *epanaleptice post parenthesis* 108,
 11 196, 5
 τοῖσδε. τοῖσδε 122, 3
 τοιοῦτος. ὁ τοιοῦτος i. q. οὗτος 58, 27
 τοῖχος 190, 32 sq.
 τομή *coni.* καῦσις 25, 12. 13
 τόνος 21, 23 144, 33 145, 6 ὁ ἐν τῇ λέξει
 τόνος 37, 9 ὁ τ. πρὸς δὲ ᾗδομεν καὶ τοὺς
 λόγους ποιούμεθα 32, 22 οὐδένα τ. ἔχον
ibid. 30 ἀναβιβάζειν τὸν τ. 34, 24 τὸν
 τ. τιθέναι εἰς 35, 2. 4
 τοπικός (πραγματεία) 197, 16
 τόπος. ὅτι οὐκ ἐστὶ τόπος 47, 19 sq. τὰ μέρη
 τοῦ τ. *ibid.* 24 *dialectice* 77, 1
 τοσαυταχῶς 87, 4
 τότε *post ai* 91, 14 168, 18 τότε δὴ τότε
 (? *fort.* δῆτα) 166, 22
 τοτὲ μὲν.. τοτὲ δὲ 66, 24
 τραγέλαφος 41, 29 sq.
 τραῦμα. τὰ ἐν πολέμῳ *tr.* 43, 4 167, 7
 τρέπεσθαι ἐπὶ τι 132, 8

τρέγωνον 83,13 94,23 95,5 sq. 116,12 sq.
 τρίπηγυς 181,10 sq.
 τριττός 2,4
 τρόπος. ἀγαθός κατά τοὺς τρόπους 40,
 32 — opp. πᾶγμα 157,32 τρόπος
 τῶν παραλογισμῶν i. q. εἶδος 20,17 τρώ-
 ποι expl. 109,11 οἱ τρόποι τῆς ἀπάτης
 197,26
 τυγχάνειν c. inf. 74,26 167,19 om. par-
 tic. ὦν (ἐπὶ τυγχάνοντες) 55,15 (ἐν
 Πειραιεῖ τυγχάνων) 145,35 156,28 168,33
 190,18 εἰ τύχη, τύχοι 63,36 81,15,16
 87,6 135,29 145,4 152,14 188,24 190,8
 εἰ οὕτως ἔτυχε 83,19 96,8 ὡς ἔτυχε
 106,25 ἡ τυχοῦσα κακία, λύσις 154,38
 162,23 164,1 τυχόν adv. 26,27 32,27
 65,18 105,23 137,1 — τυγχάνοντα i. q. τὰ
 πράγματα opp. λεκτά 20,29
 τυμβωρύχος coni. ληστής 169,23
 τυραννεῖν. ὁ τυραννήσειν μέλλων 62,26 sq.
 τυφλός def. 54,14 sq. cf. 140,21 sq.

ὔβριζεν 98,4 175,32 sq.
 ὑγεία def. 36,19,20
 ὑγιαίνειν 197,30 τὸ τὸν ὑγιαζόμενον ὑγιαί-
 νειν διττόν 25,29 sq. ὑγιαίνειν opp.
 ὑγιαίνειν expl. 26,30 sq.
 ὑγιαίνειν opp. ὑγιαίνειν 26,31 sq.
 ὑγιαίνειν. ἐνεργεῖα ἔχειν τὴν ὅ. 26,26
 ὑγεινός 119,13 sq.
 ὑγιής. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, τὸ σχῆμα
 ὑγῆς ἔχειν 4,31 5,14 sq. 19,1 70,23
 ὑγιής κατά τὸ σχῆμα 90,32.33 μὴ ὑγιῶς
 ἔχειν κατά τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, κατά
 τὸ σχῆμα 4,30 7,2.3 ὑγιῶς συλλογίζεσθαι
 8,13
 ὑετός. ὑετοῦ καταφορά 48,25 ὑετοῦ κατε-
 νηγεμένου 62,10.11
 ὑλακτεῖν 77,29 78,24.30 81,15 128,22 sq.
 ὕλη. ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῆ ὕλη συνθε-
 θεῖσα 3,21 opp. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος,
 τὸ σχῆμα 4,9 sq. 7,1.9 sq. 135,26 ἐπὶ
 τῆς ἐνδεχομένης ὕλης συμφερόμεσθαι 44,13
 ὑπάγειν pass. ἀπάτη 52,26 εἰς ταύτην τὴν
 ἔννοιαν 49,34 logice τί τι 26,13 68,33
 εἰς 62,5 — med. 183,28
 ὑπακούειν ἐξωθεν 92,21
 ὑπαρξίς φαινόμενη, κυρίως 15,5 ἔχειν τὴν
 ὅ. ἐν τινι 158,29 ὅ. ἔχειν ἴδιαν ibid. 34

ἡ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παραιοῦται ὅ.
 159,3.4
 ὑπερβαίνειν τὸν ἀριθμὸν 21,33
 ὑπερβάτος (coni. καὶ μὴ κατ' εὐθείαν κεί-
 μενος) 176,13 ὑπερβατῶς ἀναγινώσκειν
 84,5 165,19
 ὑπέχειν λόγον 15,27 (coni. ἀπολογεῖσθαι)
 98,7 117,33
 ὑπνώττειν 29,29
 ὑποβάλλειν καταδίκη (coni. κατακρίνειν)
 173,32
 ὑπογράφειν 171,24 180,10.13
 ὑπόδειγμα 43,10 178,18 188,34
 ὑποδέχεσθαι τὴν ἀλήθειαν 3,25
 ὑποδιαίρεισις plur. τῶν εἰδῶν 17,3
 ὑποδύεσθαι τινα 91,25 τὴν διαλεκτικὴν
 98,1 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς 96,
 22
 ὑπόθεσις 50,11 sq. κατά τὴν ὅ. 11,7 111,
 30 παρὰ τὴν ὅ. τὴν λέγουσαν 51,1
 ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικὴν 94,14
 ὑπολαμβάνειν ὅτι 63,13 συγκατανεῦναι . .
 ὑπολαμβάνονται 60,36 νομίζονται καὶ
 ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο
 130,12
 ὑπόληψις 77,18 sq. αἱ παράδοξοι ὅ. 101,24
 ὑπομένειν χρημάτων ἀφαιρέσειν 42,17
 ὑπόμνημα *commentarius* 58,27
 ὑπονοεῖν 47,4 τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα 3,22
 ὑποπίπτειν αἰσθησεῖ 11,22 121,2 τῆ ὁρά-
 σει 125,15 λύσει 154,7
 ὑποστίζειν εἰς *interponere post* 32,12 169,
 11 184,29 196,26
 ὑποτιθέναί 10,26 med. τὰ περὶ τῆς ἰπτικῆς
 33,9 ὑπόθου 79,19 ὑποκείμενα coni.
 περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶ 52,33 cf. 53,2.3
 ὑποφέρειν τῆ αἰσθησεῖ τὰ πράγματα 12,10
 ὑποφθάνειν. ὑποφθάσας 91,11

Φαίνειν. φαίνεται ὅτι 114,10 κοινὸν πάντων
 τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι 5,7
 φαινόμενα ἐνόησα 3,23 φαινόμενος συλλο-
 γισμός expl. (opp. συλλογισμός) 4,22.23
 (opp. σοφιστικὸς α.) 5,15.16 ἔλεγχος
 i. q. σοφιστικὸς ἔ. 5,26.27 dist. σοφ. Ἐ.
 7,7 sq. 8,8 cf. 125,5 τῶ φαινομένῳ
 opp. τῆ ἀληθείᾳ 20,11 φαινομένως opp.
 κυρίως, ἀληθῶς 9,10 19,27 75,14 77,6
 125,3 127,26

φάναϊ. οἶον τί φημι; 4,13 29,6 31,15 32, 24 35,15 37,27 103,21 159,30 συναλόγντα φάναϊ 165,28 περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικῶ φημι καὶ τοῦ ἀποδεικτικῶ 2,4 sim. 71,31 82,10 127,24 φημι δὴ 160,24 φανεροῦν 124,3
 φαντασία. αἰτία τῆς φ. 16,24 τῆ φ. παρακολοθεῖν 3,21 ἔπασθαι ταῖς τῆς ὄψεως φ. 48,27 φαντασίαν ἐμποιεῖν (πιθανήν) 68,1 τινός 3,9 ὅτι 68,9 ἀποτελεῖν τινος 114,1 167,21 ἔχειν 190,25 φαντασίᾳ διττόν dist. δυνάμει, ἐνεργείᾳ 22,25 sq. φαντασίᾳ τὸ διττόν ἔχειν 23,11
 φάρμακον ἀλεξητήριον, δηλητηρίον 2,6. 12 φάσκειν opp. ἀποφάσκειν 130,8 179,26 181,23
 φενακισμός 2,10
 φέρειν ἀληθῆ τὴν ὕλην 4,11 τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους 83,1 τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ τινων 126,25 τί ἐπὶ τι i. q. μεταφέρειν 13,24 φέρεσθαι ἐπ' ἄλλα 147,33 κατ' εὐθείαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον 185,18 φέρεται ἐν ἀντιγράφοις 18,25 φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή 156,23 167,16 (οἶον) φέρε εἰπεῖν 17,30 86,30 181,9
 φθάσειν c. inf. 142,11 φθάσαντες εἶπομεν 1,3 77,10 120,23
 φθέγγεσθαι τὰ φθεγγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν ὀνομάτων 145,7
 φθειρεῖν pass. dist. διαλύεσθαι 51,26 sq. dist. θνήσκειν ibid. 34 sq.
 φθορὰ οὐ τῆ ζωῆ ἐναντία ἐστὶν ἀλλὰ τῷ ἀψύχῳ σώματι 51,24 dist. διάλυσιν ibid. 25 sq.
 φιλεῖν c. inf. 3,27
 φιλόνομος γνῶμη 121,19
 φιλοπράγμων 118,20
 φίλος. ἡ τούτου φίλη 98,5
 φιλοσοφία. ἡ καθόλου φ. conī. ἡ θεολογία 120,31. 32
 φιλόσοφος 118,16 sq. κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπιστημονικῶς 16,20 ὁ φ. i. e. Aristoteles 4,5 138,21 186,6
 φιλοτιμεῖσθαι περὶ τι 2,9
 φλέψ. ὑπὸ τῶν φλ. ἔλασθαι 93,2
 φονεύς conī. ληστής 25,8
 φόρος. φόρους τελεῖν τινι 173,8
 φιλακχῆ. τὴν φ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 110,24
 φυλάττειν τὸ τοῦ σχήματος ἴδιον 4,21 τὰς ἀρχὰς τοῦ πράγματος 70,35 φυλάττεσθαι πρὸς τι 111,1

φυλετικῶς πεφουσησθῆαι expl. 9,5 sq.
 φυσικός. τῶν φ. ἀρχαί εἰσιν εἶδος, στήρησις, ὕλη 94,9 οἱ φ. καὶ σπερματικοὶ λόγοι 197,12
 φύσις. τὸ ἀπὸ τῆς φ. γινόμενον (opp. τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταχθέν) 103,11 ἡ φύσις λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια 104,4 τῆς τούτων φ. 9,28 ἡ φ. ἡμῶν 12,2. 5 μία φ. ἐκατέρων 62,19 μᾶς φ. εἶναι 12,16 98,20 ὀρισμένη φύσις 94,1. 6 διάφοροι φύσεις ibid. 12 φύσει πρῶτα i. q. κοινὰ 7,21 aliter expl. ibid. 23 sq. τῆ φύσει opp. ἡμῖν 12,6 τὴν φ. διάφορα opp. ἐν ὄντα τῷ ὀνόματι 44,15
 φυτόν. τὸ φ. τῆς πεύκης 34,1
 φωνή. τὰ ἐν τῆ φωνῇ ὀνόματα καὶ ῥήματα 11,25 opp. πρᾶγμα 20,28 sq. 37,2 φ. ἀπλαῖ διάφορα πράγματα περιέχουσαι opp. σύνθετοι 21,4 sq. τοὺς ἐν ταῖς φ. γινόμενους παραλογισμοὺς i. q. παρὰ τὴν λέξιν 37,4 φ. ὀξεῖα 86,30. 31 σημαντικὴ 105,28
 φωνήεις. τὰ φ. 14,5

Χαλκὸς ἀσχημάτιστος 31,23
 χαρὰ 131,5
 χάριν. ὄτου, τίνος, ἄλλου χ. 1,8 10,8 131, 25 μαθήσεως χ. 100,31 λόγου χ. 162,11 χ. μαθητείας 100,31 χ. παραδείγματος 108,31. 32 χ. τοῦ λόγου 178,24
 χεῖρ λιθίνη 41,5
 χερσαῖος κῶνον 28,21 71,29. 31 77,30 78, 25. 30 al. cf. κῶνον
 χιτῶν ἀνδρείος 4,16
 χιτῶν 69,27. 28
 χολή 48,17 sq.
 χολοβαφής 48,22
 χρεῖα (scil. ἐστὶ) τινός 121,33
 χρεμετιστικός 69,26
 χρεῶν (ἐστὶ) 46,1 57,10 81,11 172,19
 χρηματίζεσθαι 8,4 ἀπὸ φαινομένης σοφίας 15,9
 χρηματισμός 7,32
 χρῆσθαι τινι ἐπὶ τινος 159,10. 11 ἐπὶ τι 92,13 χρᾶσθαι 13,20 24,12 183,22 τὸ χρᾶσθαι τῷ τινος ἔργῳ διττόν 26,8 sq.
 χρησιμεύειν 112,17 121,12
 χροικός (ἐπιρρημα) 189,16
 χρόνος. ἄλλου χρ. λαμβάνειν τὸ ὑποκαίμε-

νον 54,33 τὰ δεικνόντα ὡς οὐκ ἔστι
 χρόνος 190,26
 χρονοτριβεῖν τι 3,18
 χρυσοῦς. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδου χρ. γένους
 opp. ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ 45,32
 χρώμα 9,12.14 διακριτικὸν ὀψεως 37,28.
 29 sq. 59,12 sq.
 χώρα. χώραν ἔχειν 12,13.14 188,23 πρὸς
 τι 93,6.18 ἐπὶ τινος 162,17 ἐδρίσκειν
 28,15
 χωρεῖν ἐν τι 197,14
 χωρίζεσθαι τοῦ σώματος 135,3.4 κεχω-
 ρισμένως τιθέναι 28,26
 χωρίον *locus Aristotelis* 39,21 81,32
 χωρίς (coni. ἰδίᾳ, opp. ἅμα) κατηγορεῖν 40,
 12.23 sq.

Ψεύδεσθαι. ψευδόμενος κατὰ τὴν ὕλην, τὸ
 συμπέρασμα, τὰς προτάσεις 136,23. 29. 32
 ψευδογραφεῖν *geometr.* οὐδεὶς διαλεκτικὸς
 ψ. ἐπιχειρεῖ 93,20 ὁ ψευδογραφῶν opp.
 ὁ γεωμέτρης 99,2 sq.
 ψευδογράφημα *geometr.* 76,23 93,18
 ψευδογραφία. ἐν ταῖς ψ. ταῖς κατὰ τὴν
 γεωμετρίαν 18,19
 * ψευδογραφικός. ἡ ψ. opp. ἡ γεωμετρία
 195,18
 ψευδολογία. αἱ ἀδρανεῖς ψ. 2,9

ψεῦδος. τὸ ψ. συνάγειν 73,21.25 καὶ ἐκ
 ψευδῶν συνάγεται ἀληθές 136,33 ἐν ταῖς
 προτάσεσιν, ἐν τῷ συμπέρασματι ἔχειν τὸ
 ψ. 137,2 εἰ ἐν τῷ συμπέρασματι (*scil.*
 τὸ ψεῦδος ἔχει), καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ
 ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν *ibid.* 3. 4
 ψηφίζεσθαι. οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο
 34,16
 ψῆφος 12,26 sq. (*cf.* δάκτυλος) 13,21 sq.
 ψιλός. ψιλὴ προσφῶν (opp. δασεῖα) 143,33
om. πρ. 23,9
 ψιλοῦν *grammaticae* opp. δασύνειν 144,34
 ψιμμόθιον 92,14.16
 ψυχὴ (ἀθάνατος) 44,35 sq. (ἄφθαρτος, ἀίδιος)
 47,8 sq. (ἀτοκίγητος) 134,28 sq. (ἀρ-
 μονία) 134,3 135,6 sq. ἔστι καὶ τῷ ψ.
 ἐναντίον .. ἔστι δὲ ἀνώνυμον 134,5 διὰ
 τί κινεῖται, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀκίνητος ἔστιν
 119,10

ᾠδὸν 92,14.16

ὡς i. q. ἐπεὶ 46,2 ὡς εἰ (ὡσεὶ) ἔλαγε 32,1
 68,15 107,5 108,32 140,15 146,22 al. ὡς
 ἂν εἰπέ τις 152,24 ὡσανεὶ λεγόντων 147,5
 ὡς c. inf. 39,18 53,23 54,33 59,29 al.
 ὡσπερ ἂν c. part. 9,28 ὡσπερ ἂν εἰ ..
 εἶπεν 130,8.9
 ὠφέλεια. πρὸς ὠφέλειάν τινος 70,3 ἐπ'
 ὠφελείᾳ τινός 89,27

II INDEX NOMINUM

Ἄγαθος 167,29 sq.
 Ἄγαμέμων (τὸ ἐνούπιον τοῦ Ἄ.) 34,3 sq.
 188,8 sq.
 Ἀθηναῖοι 145,35 166,3. 21. 22 νόμος ἦν
 Ἀθηναίος τὰς δικασθείσας δίκας κυρίας
 εἶναι 173,25
 Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς 8, 32
 cf. n.
 Αἶας (οἱ Αἶαντες) 129,8.9 141,6. 7 179,
 7 sq.
 Αἰθίοψ 6,13 42,20 sq. 45,15 61,8 74,6
 169,26 171,6. 7
 [Alexander] ἀρκούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτι-
 κοῖς διελθόμεν 10,9 ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς
 ἐκεῖνα (scil. τὰ Πρότερα ἀναλυτικά) σχολαῖς
 58,26 ἐν ταῖς πονηθείσαις ἡμῖν εἰς
 τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσειν 4, 27. 28
 ἐδειξάμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ 109,16 ἐν τοῖς
 εἰς τὴν Ῥητορικὴν πονηθείσι διειλήφμεν
 98,12 ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις
 εἰρήκαμεν θεωρήμασιν 178,7. 8 cf. 163,
 14 alios interpretes respicit 1,9. 10. 19
 7,4 34,13 sq. 109,11 confundit Prota-
 goram et Gorgiam 15,15 Phaedrum et
 Phaedonem 59,25 Rhetoric. et Poetic.
 33,27 Metaphys. et Ethic. Nicom. 197,3
 Ἀλκιβιάδης exempl. 29,32 sq. 65,2 112,1
 125,33 sq. 154,17. 18
 Ἄνθρωπος 167,31
 Ἄντιλοχος (ὁ Νέστωρ τῷ παιδί Ἄ.) 33,9
 Ἄντιφῶν. ὁ διὰ τῶν μηνίσκων τοῦ Ἄ.
 τοῦ κύκλου τετραγωνισμός 90,8.9 92,23
 Ἄξιολοχος Plat. 2,24
 Ἀπολλωνίδης 189,21 sq. cf. Εἰσαγωγῆς
 Ἄργος 66,33

Ἀριστοτέλης. ἡ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἄ.
 πρώτως εὐρεθεῖσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετε-
 λεῖωται 198,13. 14 οὐκ ἦν . . εἰς τὸ
 παραδιδόναι μέθοδον τῇ ἀπάτῃ μόνον δει-
 νός, ἀλλὰ καὶ λύσιν τούτου παρασχεῖν πολὺ
 δυνατώτερος 101,25. 26 οὐ γὰρ τῷ Ἄ.
 σκοπός ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφι-
 στικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν . . (ἀλλὰ) περὶ
 τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστάς 2,15 sq. cf.
 3,3 sq. ἐπὶ τὰ παρὰ τὴν διάνοιαν, οὐς
 ὁ Ἄ. ἔξω τῆς λέξεως καλεῖ 5,20 τὸν
 τοιοῦτον ἔλεγχον (scil. τὸν καθ' ὁμωνυ-
 μίαν ἢ κατὰ τινὰ τῶν σοφιστικῶν τρόπων)
 οὐδ' ἔλεγχον ὀνομάζει ὁ Ἄ. ἀλλὰ φαινόμε-
 νον ἔλεγχον καὶ παρεξέλεγχον κτλ. 6,28 sq.
 ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἄ. ἐπὶ τῶν
 μὴ καλῶς ἐχόντων κατὰ τὸ σχῆμα εἰλη-
 πται 7,12. 13 cf. ibid. 1—3 εἴωθε πρῶ-
 τον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν
 καὶ τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμὸν 23,
 35 σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν λέγει ὁ
 Ἄ. καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαδίζειν
 κατηγορεῖσθαι 30,10 σύνηθες δὲ ἐστὶ τῷ
 Ἄ. τοῦτο ποιεῖν (scil. τὸ 'ὁ Κορίσκος
 ἕτερον ἀνθρώπου' ὡς ἴσον λαμβάνειν τῷ
 'ὁ ἄνθρωπος ἕτερον Κορίσκου') 39,16
 σύνηθες αὐτῷ τούτο (scil. τὸ ὑπερβατόν)
 84,7 τοιαύταις χρᾶσθαι ἐρμηνείαις 183,21
 ἰστέον ὅτι ἐφ' ἐκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτη-
 σεων τὸ 'ἢ οὐ' ὡς ἀπόκρισις ἐστὶ καὶ
 οἰοεὶ ἀπόφασιν καὶ ἀπάρνησιν ἀντὶ τοῦ
 φανερόν ὅτι οὐκ ἐστὶ κτλ. 83,23. 24 τῷ
 τὸδε τι ἔθος αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου χρῆσθαι
 οὐσίας 159,10. 11 βαρεῖαν προσοψίδαν
 πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει ibid. 28

- αὐτὸς δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσφθίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἐπήγαγε 34,11. 12 cf. *ibid.* 7.8 ἢ τοῦ Ἄ. δεινότης 112,12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ 39,12 cf. *Ind.* IV Loci *Arist.*
- Ἄριστων (coni. Πλάτων) 168,31.32
- Ἀρχέλαος (ὁ Περδίκκου) 114,27 sq.
- Ἀχιλλεύς 32,11. 14
- Βορουσθίνης. τὸ διὰ Βορουσθένους (κλίμα) 145,5
- Βρύσων. ὁ τοῦ Βρ. τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου 76,19. 20 90,10 sq. 92,6 sq.
- Γαληνός (Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ.) 22,7 142,29
- Γλαύκων (τοῦ Πλάτωνος ἀδελφός) 162,11 sq. 164,16 sq. 165,9 sq.
- Γοργίας plur. 14,22 v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Δίτων 12,32. 33
- Δωρικός. ἴδιον ἐστὶ τῆς Δ. διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ διδόναι λέγειν δεδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι 34,26. 27
- Ἐκτωρ 179,31
- Ἐλένη 118,28 cf. Ἴσοκράτης
- Ἐλληνες 189,9
- Ἐυαρχος 189,21 sq. ἦσαν δὲ δ τε Εὔ. καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ υἱοὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου *ibid.* 26
- Εὐθύδημος. ὁ Εὐθύδημου λόγος συμπερινομένος οὕτως 145,31 sq. v. *Ind.* Loci *Plat.*
- Εὐθύφρων v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Εὐκλείδης. τὰ τοῦ Εὐκλ. ψευδογραφήματα 76,23
- Ζεὺς 34,4 sq.
- Ζήνων (ὁ Παρμενίδου ζηλωτής) 79,20 sq. ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Ζ. συλλογίζεται 92,29 sq. 115,31 sq. 162,35 sq.
- Ἡσίωδος. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσίοδου χρυσοῦ γένους 45,32
- Θαλῆς, Θάλης *exempl.* 66,32
- Θάσιος *Hippias* 33,27
- Θεαίτητος *exempl.* 63,24. 31
- Θεόφραστος (*Hist. plant.* V 4,3) 33,29
- Θερσίτης 141,6. 7 179,8 sq.
- Θρασύμαχος ὁ σοφιστής 65,15 117,33 sq. cf. *Πρωταγόρας*
- Ἰλιάς 165,3 sq. 168,24 sq.
- Ἰλιον 179,7 sq.
- Ἰνδία (ὄνος) 112,29
- Ἰππίας ὁ Θάσιος 33,27 Ἰππίαί 14,22
- Ἰππόνικος *exempl.* 167,29
- Ἴσοκράτης μὴ δυνήθεις αὐτόθι τὴν Ἐλένην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς ἐραστὰς 118,28
- Καινεύς. ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνήγαν ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλαστονί ἀναλογία ἐστίν 89,6 sq.
- Καλλίας *exempl.* 11,31. 32 36,3. 4
- Καλλικλῆς *Plat.* 14,26 (Καλλικλῆν) 102,23 103,10 116,4 117,13. 20 172,27 191,28
- Καλλιόπη *exempl.* 108,5
- Κλεινίας *Plat.* 2,24 sq. 24,15. 16 sq.
- Κορίσκος *exempl.* 38,4 sq. 108,5. 6 123,4 sq. 125,18 sq. 161,29 163,25 sq. 168,15 179,23 sq.
- Κρίτων *Plat.* 2,21 v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Λάκωνες 132,28
- Λάχης 106,11
- Λεωδάμας *exempl.* 186,8
- Λεωσθένης *exempl.* 186,8
- Λυκόφρων ὁ σοφιστής 118,30
- Μακεδόνες 115,6
- Μακεδονία 115,4
- Μέλισσος. ὁ τοῦ Μ. λόγος 49,5 sq. 63,15 sq. 190,13 194,7
- Μίνως v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Νέστωρ 33,9
- Νικοκλῆς *exempl.* 167,29
- Ὀλυμπιονίκης 167,30
- Ὀμηρος 41,24 sq. 137,30 ὅπερ (scil. τὸ παρὰ τὴν προσφθίαν) ἐν ποιήμασιν ἔφη μάλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ Ὀ. 33,7 sq. A 228 188,8. 11 B 11. 12 34,9. 10 Ψ 326—330 33,7 sq.
- Ὀνειρος 34,15 sq.
- Παρμενίδης ἐν τὸ δν φησι 190,10 sq. 193,5 sq. cf. 79,19 sq.
- Πάτροκλος 33,8
- Πειραιεύς 166,20. 21
- Περδίκκας 115,4
- Περικλῆς 62,28. 29
- Περιπατητικός 101,14. 27
- Πιττακός 89,21. 23
- Πλάτων *exempl.* 11,32. 33 29,27 44,7 53,4. 5 63,36 64,5 65,1 68,5 112,1 159,2. 5 160,4 162,11 sq. 167,29 168,31. 32 173,7 sq. 180,23 190,8 τὸ ἐν μοναχῶς λέγεσθαι (φησι) 190,10. 14 μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα χρόνοις (scil. οἱ σο-

- φισταί ἐζήτουν τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναί ἢ οὐ) 124,18. 20 πολὺ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἰδος παρὰ Πλ. ἔστιν εὑρεῖν ἐν τε τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἐν ἀπασι σχεδὸν αὐτοῦ τοῖς διαλόγοις 18,26 sq. cf. 89,29 ἔστι πολλὰ τοιαῦτα εὑρεῖν παρὰ τῷ Πλ. 117, 28 διαλογοὶ 14,24. 25 (ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν ἀγωνίζεται) 71,15 cf. Ind. III Loci Platonici
- Πρόδικος plur. 14,22
- Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμῆσει 9,1
- Πρωταγόρας plur. 14,22 τὸν μῆνιν καὶ τὸν πῆληκα ἔλεγε 106,16 sq. οὕτω (soil. τὸ ἴσως ἢ τὸ τρόπον τινὰ ἢ τὸ ἔστω προσεπιφθεγγόμενοι) καὶ Πρ. καὶ Θρασύμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι 65,15 confunditur eum Gorgia 15,15 cf. 196,3 v. Ind. III Loci Plat.
- Πῶλος Plat. 14,26 52,27 53,6. 10. 19 115,2. 11 191,27
- Ῥόδος τὸ διὰ Ῥόδου κλίμα 145,5
- Σίμων 40,23 sq. ὁ σκυτεὺς ἐκαίνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγεγονῶς ibid. 26 146, 14 sq.
- Σταγειρίτης ὁ Στ. i. e. Aristoteles 101, 25 161,31
- Στωϊκός 101,14
- Σωκράτης exempl. 9,34 29,7 sq. 37, 28 sq. 38,8. 9. 37 sq. 44,8 48,4. 5 53,4 57,1. 2 59,12. 13 sq. 62,27 63,24 sq. 65,1 67,19 68,2 sq. 80,19 81,4. 5 107,22. 23 111,30 112,21 116,9 122,27 sq. 126, 34 sq. 142,23 sq. 149,17 sq. 154,10. 18 155,1 sq. 159,1. 5 160,32. 33 162,25 sq. 180,22 Platonicus 2,21. 28 14,25 52,28 53,7 sq. 115,4 116,4 117,14 172,27 173,27 μηδὲν εἰδέναι πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης 15,11 sq. πρὸς τὸν εἰπόντα 'ὦ Σ., ἀδίκως ἀποθνήσκεις', εἶρηκε 'οὐ δὲ ἄρα ἠβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν' 172, 12—15
- Τάναγρα 166,21
- Tragicus poeta incertus (Fr. adesp. Nauck' 188) 27,12 138,12 144,6 cf. Top. 378,3
- Φαῖδρος et Φαίδων confunduntur 59,25 v. Ind. III Loci Plat.
- Φειδίας 161,16

III LOCI PLATONICI

<p>Euthyphro generaliter 18,27</p> <p>Crito</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 11 p. 50 B 173,26</p> <p>Phaedo</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 15. 16 192,11 sq.</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 35 p. 85 B 59,25</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 36 sq. 135,6. 7</p> <p>Euthydemus generaliter 3,2</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 1 p. 271 C—272 B 2,21</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 5 275 D—276 C 2,26</p> <p style="padding-left: 40px;">24,14 sq.</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 25 p. 300 A . 36,24 sq. 57,19 sq.</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 26 p. 300 BC . 5,31. 32 27,22 sq.</p> <p style="padding-left: 40px;">82,5 sq.</p> <p>Protagoras generaliter 3,2 71,14</p>	<p>Gorgias generaliter . . . 71,15 197,19</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 2 p. 448 A . 15,14. 15 196,3</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 21 p. 466 B—E . 52,28 53,6</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 24 sq. 191,27</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 26 p. 470 D sq. 115,2 sq.</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 38 sq. 102,22 191,28</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 38 p. 483 A. B 118,24</p> <p style="padding-left: 40px;">172,27</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 43 p. 488 E sq. 116,4</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 51 p. 497 C 117,20</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 60 p. 505 C 117,15</p> <p>Respublica</p> <p style="padding-left: 20px;">I 16 p. 343 A 117,34 sq.</p> <p style="padding-left: 40px;">17 p. 344 D sq. 118,2. 6</p> <p>Minos</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 1 p. 313 A 161,6</p>
---	---

IV LOCI ARISTOTELICI

Categor. generaliter	36,14
c. 3 p. 1 ^b 11	38,25. 26
c. 5 p. 3 ^b 10 sq.	59,9. 10 67,29 sq.
	151,6
c. 6 p. 4 ^b 33	157,24
c. 9 p. 11 ^a 24 sq.	183,17. 18
De interpret.	
c. 11 p. 20 ^b 31 sq.	40,14
p. 20 ^b 35	146,19
p. 21 ^a 29—32	41,11
c. 14 p. 23 ^a 27 sq.	190,22. 23
Analyt. Prior.	
I 1 p. 24 ^a 24	95,30
p. 24 ^b 18. 19	10,5. 8 44,27
	58,6 66,4. 5
31 p. 46 ^a 32	198,6
32 p. 47 ^a 24 sq.	194,8 sq.
II generaliter	140,17
15 p. 64 ^b 17 sq.	77,15 140,3. 31
16	6,9 45,11 47,11 176,26.
	27 177,8
17	178,22
17 p. 65 ^a 38	50,9. 10
19 p. 66 ^a 33 sq.	110,14. 15
20 p. 66 ^b 4 sq.	58,26
p. 66 ^b 11	10,6 sq.
Analyt. Post.	
I 2 p. 71 ^b 21. 22	3,33. 34
4	94,25
9 p. 75 ^b 41—43	92,10
11 p. 77 ^a 9	82,32
12 p. 77 ^b 13	9,22
Topica generaliter	77,10 171,21
I 1 p. 100 ^a 18—20	94,2 195,10

Topica	
p. 100 ^a 25. 26	44,27 58,6
p. 100 ^b 21—23	17,20 134,22
p. 100 ^b 24. 25	8,17
p. 101 ^a 15—17	71,2—4
	90,3—5
2 p. 101 ^a 36 sq.	18,28. 29
III 2 p. 117 ^b 3 sq.	172,7. 8
IV 3 p. 123 ^a 20 sq.	133,24
VIII generaliter	196,21
1 p. 155 ^b 18 sq.	109,17
p. 155 ^b 21—24	101,4
p. 155 ^b 29—157 ^a 5	111,3
p. 156 ^a 23 sq.	110,15
p. 156 ^b 4—9	131,15
p. 157 ^a 1 sq.	109,25. 26
10 p. 161 ^a 1 sq.	195,3
11 p. 161 ^a 24 sq.	130,18
p. 162 ^a 17	5,30
13 p. 162 ^b 34 sq.	47,12 176,27
	177,9
Soph. El.	
c. 1 p. 165 ^a 2	6,31
p. 165 ^a 34 sq.	19,9
c. 2 p. 165 ^b 10	18,26
c. 3 p. 165 ^b 12 sq.	17,6 99,24
p. 165 ^b 16	104,9
p. 165 ^b 18 sq.	19,15
p. 165 ^b 20	106,9
c. 4 p. 165 ^b 24	5,19. 20
p. 165 ^b 26	27,6
p. 166 ^a 6 sq.	138,21
p. 166 ^a 14 sq.	26,7
p. 166 ^a 17	56,26

Soph. El.

p. 166 ^a 23 sq.	23,11
p. 166 ^b 1 sq.	149,2
p. 166 ^b 5	159,27
c. 5 p. 167 ^a 23—27 . 5,33 sq.	54,32
	55,18 sq. 56,11
	176,7 177,14
(p. 167 ^a 32. 33)	43,10
p. 167 ^b 27	178,16
c. 6 p. 168 ^b 27 sq.	69,20
p. 168 ^b 37 sq.	133,2 sq.
c. 8 p. 169 ^b 18—20	78,1
p. 169 ^b 25	72,26 88,15
c. 10 p. 171 ^a 8	138,23
c. 11 p. 171 ^b 4 sq.	71,11
p. 171 ^b 6. 7	4,32 sq.
p. 171 ^b 25 sq.	88,26 89,12
p. 171 ^b 28. 29	8,1. 2
p. 171 ^b 35 sq.	98,29 195,17
c. 13 p. 173 ^a 34	105,33
c. 14 p. 173 ^b 26 sq.	184,35
c. 15 p. 174 ^a 26—28	109,29 sq.
p. 174 ^b 8—11	120,13
c. 19—23	37,6 72,25
c. 20 p. 177 ^b 16	194,2. 3
c. 24 sq.	37,12
c. 24 p. 179 ^b 7 sq.	126,15
c. 25 p. 180 ^b 26	174,34. 35
Phys. ausc.	
1 2. 3	190,13
2 p. 185 ^a 8—11	193,10

Phys. ausc.

p. 185 ^a 18	84,7
3 p. 186 ^a 8 sq.	49,12
III 2 p. 202 ^a 7	151,10
IV 10	190,26
VI 2 p. 233 ^a 21 sq.	163,13
7 p. 238 ^a 13	13,10
De caelo	
I 10—II 1	75,29
De anima	
II 5 p. 417 ^b 12 sq.	35,23
(II 6 p. 418 ^a 16)	9,15
De mem. et reminisc.	
c. 2 p. 452 ^b 5	186,6
Metaphys.	
(A 1 p. 981 ^a 19. 20)	39,12
α 1 p. 993 ^b 18	196,30
B generaliter	192,34
1 p. 995 ^a 29 sq.	3,15
(p. 996 ^a 6)	190,14
4 p. 1001 ^a 9 sq.	190,14
(Γ 2 p. 1004 ^a 10 sq.)	182,24
(I 2 p. 1053 ^b 13)	190,14
Ethic. Nicom.	
I 7 p. 1098 ^a 25	197,3
V 10 p. 1134 ^b 18 sq.	172,20. 21
VI 4 p. 1139 ^b 31	17,9
p. 1140 ^a 10	17,8. 9
De poet.	
c. 25 p. 1461 ^a 22	33,26. 27

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 12,10 l. αἰσθήσει
p. 13,11 l. ἀριθμὸς
p. 17,26 τὰ om. I
p. 20,27 l. ἀνωτάτω (I)
p. 21,16 l. σημαίνῃ (AI)
p. 25,35 l. πρώην
p. 27,28 ἐπὶ delendum censeo cf. p. 82,14
 ibid. in not. l. 31. 32
p. 28,7 l. κλεις
p. 39,28 l. πρότασις
p. 66,31 l. μάλιστα (a I)
p. 72,15 n. dele quod conieci
p. 103,6 l. ἔθεντο
p. 159 n. στόν] l. 6 τὸν
 ibid. n. 14 l. δ alt.
p. 160,25 τοῦ πράγματος conicio
p. 198,4 l. ἀπὸ τῆς τέχνης 7 ἀπὸ τέχνης in not. 4 τῶ; prius.
-

CL

MAR 30 1938

